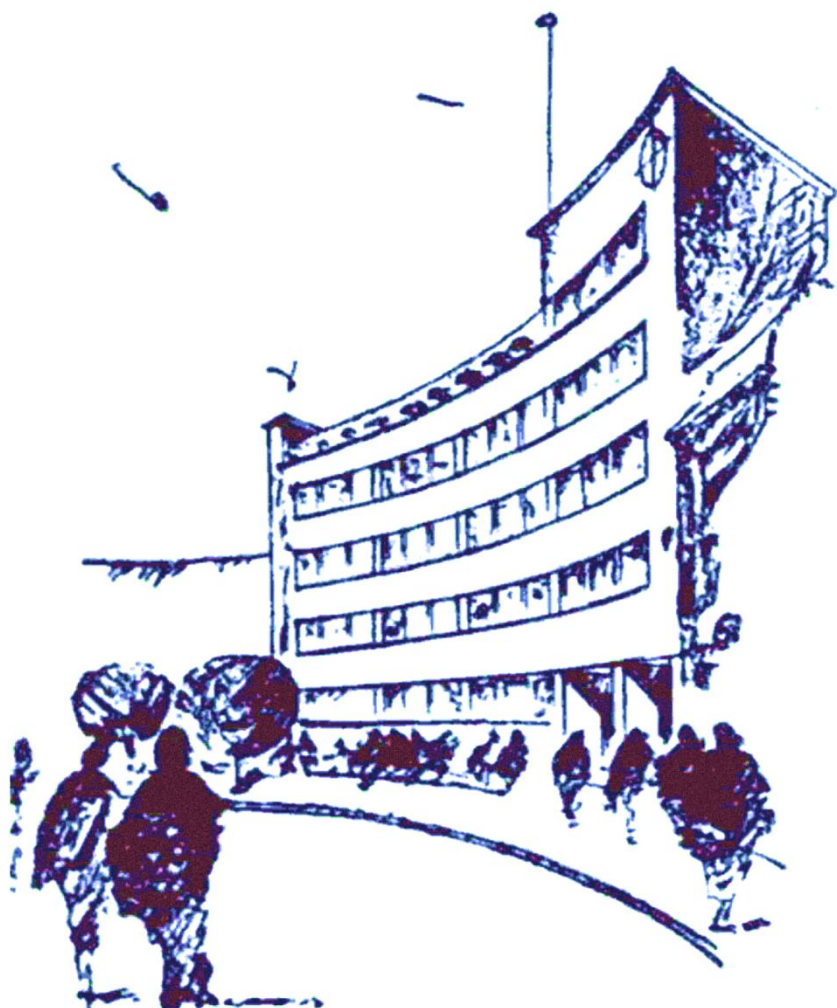

АЛМАНАХ

НАЦИОНАЛЕН СТУДЕНТСКИ ДОМ В МЕДИЙНОТО ПРОСТРАНСТВО

2018 - 2022 г.

Съставители:

Росица Пенева, гл. специалист

Д-р Христиан Даскалов, директор

СЪДЪРЖАНИЕ

2018.....	14
Бъдещи архитекти проектират Национален студентски дом	15
Студенти са направили идеен проект за реставрация на Националния студентски дом .	16
Връщат културния живот в Студентския дом.....	17
Русенски студенти участваха в XVI-я на Летен университет	18
Христиан Даскалов: Технологиите в публичния сектор се усъвършенстват	19
Национална литературна награда „Георги Черняков“ – 2018.....	21
Business Daily с гост Христиан Даскалов – (част 2)	22
Какво бъдеще очаква сцените на Националния студентски дом	23
1968: Кинодискусията във физическия факултет	24
Посланик проф. Кирил Топалов гост лектор на РКСК (+ГАЛ).....	27
17 години след пожара: Ще възкръсне ли Студентският дом?	28
17 години стигат ли? Студентският дом като феникс от пепелта!	29
Студентите ще възродят Студентския дом в столицата	30
След 17 години: Младежи възстановяват изпепеления Студентски дом в София	31
Сцените на Национален студентски дом заживяват втори живот	32
Възстановяват Националния студентски дом	33
Започна кампания за възстановяването на Студентския дом в София	34
След 17 години разруха: Младежи възстановяват изпепеления Студентски дом.....	35
След години разруха: Доброволци възстановяват изгорелия Студентски дом	36
Култура под пепелта: Разчистването на Студентския дом	37
Арт-фестивал пред опожарените сцени на Студентския дом в София	38
„Изкуството в действие“ в подкрепа на Студентския дом	39
Изкуството в действие – арт-фестивал в Националния студентски дом.....	40
Националният студентски дом набира нови приятели чрез арт фестивал	41
17 години след пожара връщат към живот Студентския дом в центъра на София	42
30-то юбилейно издание на международния форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ 2018.....	43
Очи в очи с театъра: Дарин Ангелов.....	45
Павлова: Младите трябва да са активни при вземане на решения за бъдещето им.....	47
"Събуди се" - новата песен на Кристиян Янкулов.....	48
Студентка от Русенския университет спечели национална награда за поезия	49
2019.....	50
Напиши ми.....	51

Доброволци възстановяват концертната зала на пл. "Народно събрание"	52
Glamortal Kombat Ball в снимки	53
Вход свободен в столичните музеи, цял ден концерти в зала „България“	54
Ованес Торосян игра в опожарена зала.....	56
Ованес Торосян с моноспектакъл в Студентския дом	57
МИХАИЛ МУТАФОВ: 18-ГОДИШНИТЕ СА НАЙ-ДОБРАТА ПУБЛИКА.....	58
Поетичен разговор между поколенията.....	63
60 години туристическо хорова пеене - 60 години хор „Планинска песен – Филип Аврамов”	64
Съратници и млади последователи на Георги Минчев ни срещат с музиката му на неговия рожден ден днес: „Песните му са толкова истински!”	65
„ВИЕТАЙИНДО“ - събитие, посветено на културното разнообразие, пъстрия и необятен свят на Виетнам, Тайланд и Индонезия	66
Студентските представители да участват в разговора за висшето образование.....	67
София се включи в "Нощ на литературата 2019" - Дилян Янакиев	68
Нощ на литературата, София 2019	73
Нощ на литературата 2019	74
Какво се изисква да си интра-предприемач?.....	75
Хайгашот Агасян ни върна добротата с песни.....	76
Приходите от sms гласуването на живите концерти на „Гласът на България“ отиват за възстановяване на Студентския дом.....	79
"Гласът на България" възстановява Студентския дом	80
Къде, кога и какво на 24 май.....	81
Иван Лечев и първата сцена на ФСБ - тогава и сега.....	83
Сцената на Борис Христов, Никола Гюзелев, ФСБ и "Тоника" - пожар и 17 г. забрава	87
Възстановяване на Националния студентски дом: Кампания на bTV и радио N-JOY.....	90
СТУДЕНТСКИЯТ ДОМ СЕ ПРЕВРЪЩА В СИНИЯ ФЕНИКС НА СОФИЯ	91
Студентският дом – синият феникс в центъра на София	92
Фолклорен благотворителен концерт за възстановяване на Националния студентски дом	93
Феникс в центъра на София.....	94
След 18 г. застой Студентският дом се възражда	95
Ина Добрева: „Господин X и морето“ ме изкара от зоната ми на комфорт	96
След 18г. разруха Националният студентски дом отново се събужда за живот	97
Местата за участие са запълнени! Видео продукция: Заснемане на музикален клип/Уъркшоп с Темелко Темелков и Panasonic Lumix S1	98
Да живееш с увреждане в трудова утопия.....	99

Излезе сборникът "Времето е наше" на списание "dВЕРСИЯ"	101
Нина Николина: Не си слагам маска – винаги ми е било трудно да бъда друга.....	102
Националният студентски дом предлага работа за младежи по програма „Старт на кариерата“	105
Времето е наше – всъщност било ли е?	106
Международен форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ 2019	107
Студенти и ученици показаха високотехнологични постижения	108
ПРИКЛЮЧИ РЕМОНТЪТ НА ОФИСА НА АБУЧ	109
Пиесата "Асансьорът" на Георги Марков събужда отново забравени житейски въпроси	110
Ованес Торосян: Калигула е пич	111
Ремонтират Националния студентски дом с 2,5 млн. лева.....	112
Красимир Вълчев: Прогнозирани са 2,5 млн. лв за ремонта на Студентския дом.....	113
Sofia LGBTI Community Fest	114
Връчване на наградите от Националния литературен конкурс за студентско творчество „Георги Черняков” – 2019	117
Днес е Световният ден за борба със СПИН	118
Засилено полицейско присъствие в цялата страна заради 8 декември.....	119
19 години след пожара - Студентският дом оживява на 16 декември.....	120
За пети път връчиха наградите за студентско творчество „Георги Черняков“	121
Бъни от "Оратница" с концерт за своя първи албум.....	122
Funky Miracle спират времето с "Докога"	123
Бъни от Оратница представя своя първи авторски албум	124
Петър Йорданов – Бъни с дебютен албум Universe: „Ритъмът ни синхронизира“	125
Избират „Студент на годината“	126
Магистър от Техническия университет в София грабна приза „Студент на годината.....	127
Арт базар на студенти от Националната художествена академия.....	128
Фандъкова: Ще предложи сградата на Студентския дом да бъде включена в програма за възстановяване	129
Рафаел Пашамов предложи брак на приятелката си по време на снимки	130
НАЙ-ДЪЛГАТА ВАКАНЦИЯ: Какво ще правят учениците в свободното време?.....	131
Ованес Торосян: В „Харлем шейк“ са историите на хора, избрали да останат у нас	132
2020.....	134
ENDLESS CHARADE I NIYA - Премиера на новия видеоклип на Ния	135
„Театрална совалка на НБУ“ пренесе „Сън в лятна нощ“ в центъра на София	136
Актрисата Силвия Петкова ще разкаже за провалите си във "F*ck up Nights"	137

Театрално-музикалният проект "СътвориМи"	139
Християн Даскалов: Кой ще направи промяната, която търсим, ако не самите ние?	140
„Забавна история на музиката“ от Ани Маринова	143
Виж! - Видениеносно	144
Тази сграда в София има шанс за втори живот	145
XV СОФИЙСКИ ТЕАТРАЛЕН САЛОН	147
Дизайн лабиринт и сетивен театър в сърцето на града за първи път в България	148
Как децата да уплътнят грипната ваканция с полезни занимания?	149
Показват неизвестни снимки от Руско-турската освободителна война	150
Feel Me experience: поредица събития, насочени към опазване на културни и архитектурни паметници	151
Заедността според Неда Соколовска	152
Седмичните предложения – за здрави и зрели!	155
Фонд „Сцена за независими артисти“ създава Националният студентски дом	157
Инициатива в подкрепа на независимите артисти по време на пандемията	158
Студентският дом отваря "Сцена на независимостта"	159
Георги Налджиев се преоткрива с рисуване и нарочни грешки	160
Feel Me experience е първото от поредица събития, насочени към културни и архитектурни паметници	162
С МАТУРИ В УНИВЕРСИТЕТИТЕ: Ще се промени ли качеството на образованието?	163
Да влезеш с матура в университет - как ще се промени образованието?	164
Онлайн изложба описва създаването на Студентския дом в София	165
„Истории от карантината“ – за коронавируса с езика на театъра	166
Социални профили	167
Роден под щастлива звезда" - куклено-музикален спектакъл по текстове на Туве Янсон	168
Собственици на 9 ценни сгради в София искат общинска помощ за ремонта им	169
Лятно пътешествие с кукления музикален спектакъл "Роден под щастлива звезда"	170
Vox Populi с първа премиера след карантината	171
Рут Колева остава на заден план в жестокия клип на Candy Coated	172
Неда Соколовска изследва страстта на българина към хазарт	174
Премиера: CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“	175
Обсъдиха новите тенденции в кариерното консултиране на студентите в специализиран семинар	176
Излезе антология на българската литература на компактдиск	177
Ръководството разговаря с организациите в Национален студентски дом	178

Членове на Европейския парламент подкрепиха актуализация на ставките след приемане на бюджета на новата програма „Еразъм”	179
Пърформансът „Видение“ на 16 и 18 юли в Националния студентски дом	180
Ина Добрева от Господин X и морето - актриса с кауза	181
Реставрацията на Студентския дом, сгради на БАН и частни къщи ще се подпомогне от общината.....	182
Реставрират пет емблематични сгради в София.....	183
Реставрират Студентския дом и още 3 сгради по общинската програма “Културно наследство”	184
Столичната община реставрира 4 сгради - недвижими културни ценности	185
Новото видео на Любо Киров пътува в 4 епохи	186
Любо Киров с видеоклип на новия си сингъл "Ти можеш"	187
Ние сме традицията и тя е пътят ни напред с музиката на „Кипри“ и „Тъпани и гайди“	188
"Вдъхновение от първата цигулка" - първата стихосбирка на Луиза Павлова-Лу	189
Визия и лирика си казват „Обичам се“ в интерактивна изложба.....	191
Дом с отворени за бъдещето врати.....	192
„Златен кукер” събира аниматори от цял свят в София.....	198
„Друг човек“ ви очаква тази вечер в Националния студентски дом @TheatreCompanyMOMO	199
“Нощ на историите” на 19 и 20 септември събира разказите за София на творци, историци и журналисти.....	200
Творци, историци и журналисти с лични разкази за София в “Нощ на историите 2020”	202
Първият Хандпан Фестивал в България!.....	203
София в родовата памет	204
Десетият юбилеен АСТ Фестивал за свободен театър - между ЕКО и ЕГО Форумът.....	205
"Нощ на историите 2020" - разкази за столицата, пресъздадени от творци, историци и журналисти	206
Отличие за БТВ: Награда от Националното представителство на студентските съвети ..	207
Среща на тема „Еразъм – пътуването на живота ти“	208
Триото "Чай на покрива" ще изнесе безплатен концерт в Разград	209
Международен форум "Компютърно пространство"	210
Международен форум за компютърни изкуства „COMPUTER SPACE”	212
Станете част от полетите на „Театрална совалка 2020 НБУ“ през месец ноември.....	213
Приходите от sms гласуването на живите концерти на "Гласът на България" отиват за възстановяване на Студентския дом.....	214
32-то издание на Международния форум за компютърни изкуства	215
Ованес Торосян: В „Харлем шейк“ са историите на хора, избрали да останат у нас	217

Михаела Добрева и Борис Далчев от Съпромат: Имаме идеи за театър извън театъра	219
Музейният архив на Националния студентски дом отваря врати	221
Танцов перформанс „Преход“ в Национален студентски дом.....	222
В архивите на студентския празник.....	223
Историята на Студентския дом: Как младите хора успяват да си върнат сградата	224
Националният литературен конкурс „Георги Черняков“ оповести лауреатите си.....	225
Как ще празнуват студентите	226
„Мечтата на Наташа“ на театъра в Габрово с две представления в София.....	227
Неда Соколовска: 2021 година ще е пълна с много дигитален театър.....	228
Връчиха наградите „Георги Черняков“ – 2020	229
2021.....	230
„Театрална совалка“ се завръща на сцената на Национален студентски дом в София ..	231
Почина хореографът акад. Иван Тодоров	232
„Go-Do-t“ и (не)чакането на Спасителя	233
Премиера на спектакъла „Go-Do-t“ по мотиви от „В очакване на Годо“	234
Наречи ме с моето име	235
Режисьорът Благой Бойчев: Тази болка трябва да бъде споделена.....	236
ХРИСТИАН ДАСКАЛОВ: В УНИВЕРСИТЕТИТЕ В БЪЛГАРИЯ НЯМАМЕ ДОСТАТЪЧНО ПРОГРАМИ НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК.....	237
Първи изпит по актьорско майсторство за студентите от класа на Лилия Абаджиева ...	240
"Втора кожа" на хореографа Александра Драгова в Студентски дом и Театъра на НБУ	241
"Засилваме се преди скок". Театър "Реплика" и техните 10 години в свободата.....	242
Актрисата Виолина Василева за поредицата спектакли „За птиците и хората“	244
Театър "Реплика" на 10 години.....	245
5 истории на писателката Силвия Томова	246
Обявиха номинациите за наградата „Икар“	249
Номинации за наградите „Икар 2021“. Пълен списък	250
Ден на театъра по време на антракт, след който сцената ще грейне още по-красива и примамлива	253
Габровският театър с номинация за наградите „ИКАР 2021“	255
Актьорът Милко Йовчев: Трудностите са за всички, но останахме заедно	256
Спектакълът „Роден под щастлива звезда“ радва децата в София Мариана Климентиева	257
Спектакълът "Видение" в Националния студентски дом.....	258
“Списък на всички страхотни неща“: Пиесата, в която зрителят е главно действащо лице	259

Авторски перформанс от Съпромат и Цвета Дойчева" — РЕЧНИК – ДИГИТАЛНИ ИЗКУСТВА	260
Премиера на "Дуенде - Земята майка" - Авторски музикален спектакъл на Ралица Бежан и Мариана Йотова.....	261
Премиера на спектакъла „Common people” на Василия Дребова.....	262
„ДУЕНДЕ – ЗЕМЯТА МАЙКА“ – Премиера! - GoBio.....	263
Екзистенциалистки и соцреалистически персонализъм	264
“Вечер на миниатюрите” 2021: “Магично и завладяващо - готови сме за #2”	269
Още по едно или... „Ходене по кръчмите“, първи моноспектакъл на Благой Бойчев	270
Виктор Тошков, Неделин Радков и Криста Дюлгерова се събират на 3 юни в Национален Студентски Дом.....	271
Млади творци представят дебютния си проект FRONTAL LOBE.....	272
Международна конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора”	273
Какви са лицата на вътрешния Аз в проекта FRONTAL LOBE EXHIBITION?	275
Инфраструктурата на съвременния танц.....	276
“Можем ли да бъдем сериозни хора“ - интересен поглед за развитието на човека	279
"Мечтата на Наташа" - за мечтата да бъдеш истински обичан.....	280
АТЕЛИЕ ЗА ДОКУМЕНТАЛЕН ТЕАТЪР	281
Common People – движенчески вербатим спектакъл	283
Среща 48 за Ротари година 2020-2021.....	284
Лятно ИмПро в София	285
„Съпромат“ – изкуство за среда без граници	286
Семинар дава нови насоки за кариерно консултиране по време на кризи	288
Нова книга: „Забравената мая. Кратки есета за размисъл и молитва“	289
МОН разработва проекти за кариерно развитие от училище.....	290
180 Градуса - лаборатория за за иновативно изкуство	291
Фестивалът за иновативно изкуство 180° среща в София международни артисти от съвременната сцена	292
Наталия Цекова: Изкуството може да променя човешки съдби.....	293
Александър Хаджиев за фестивала 180°: Искане да дадем пълна свобода на артистите от влияния, традиции и теми.....	296
Фестивалът за иновативно изкуство „180°“ среща в София международни артисти от съвременната сцена	299
Жанрът театрален сериал в поредицата „Катарзис“ на Елица Йовчева	300
„АВГУСТ, СЛЕДОБЕДЪТ НА СВЕТА“ Георги Господинов, препрочетен през поезията от Мирела Иванова и Михаил Неделчев.....	301
Награди "ПроКултура '2020-2021"	307

Митрополит Антоний получи отличие от Асоциацията на българските училища в чужбина.....	310
Освещаване на офиса на АБУЧ в София – Eurochicago.com.....	311
Кметът на София получи грамота за принос в дигитализирането на културно-историческото наследство.....	313
АТОМ THEATRE организира спектакли до 6 септември.....	314
За пета година София е домакин на международния танцов обмен "Атом, хореографски серии".....	315
АТОМ хореографски серии.....	316
Театрален сериал по Достоевски - театър „Реплика“ и режисьорът Георг Жено с 8-часово представление.....	317
Ованес Торосян: Младите актьори предпочитат да са бармани, вместо да играят несвързоти.....	318
Ованес Торосян за ДЕБАТИ.БГ: Работим върху първия по рода си театрален сериал.....	319
Нов каталог представя българските книги на модернизма.....	322
Росен Петков: Книгата и литературата са нещо повече от изкуство.....	323
Литературният модернизъм представен в богато илюстрирано издание.....	324
Изложба за зараждането на рейв музиката в България се открива в Студентския дом.....	325
Изложба за историята на електронната музикална сцена в България - Телевизия Европа.....	326
„Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков“.....	327
Изложба припомня философията на рейв културата в България.....	328
Архиви от родните рейв сцени са подредени в Националния студентски дом.....	329
Студентският дом е на най-подходящото място в София.....	330
Българският литературен модернизъм.....	331
Фестивал за документален театър и съвременна драматургия Недрама за шести път - Българска национална телевизия.....	332
Международен фестивал за съвременна драматургия и документален театър „NEDRAma“.....	333
"Компютърно пространство" демонстрира синтеза наука-изкуство-технологии.....	334
XXXIII международен форум за компютърни изкуства и съвременни медии Компютърно пространство.....	335
„Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков“, Росен Петков, издателство „СОКИ“, 2021 г.....	336
Устойчивият начин на живот на сапатистите - Гавраил Гавраилов.....	338
Благой Бойчев, Театър „Реплика“: Мечтая някой ден да си имаме наша собствена сцена.....	341
Вдишай Свободно... на фестивал NEDRAma International 2021!.....	342

Мобилно приложение представя най-ярките звезди на българския песенен и танцов фолклор.....	343
Хайде, Отело, да заспиваме вече: Дим, барабани и Боян Арсов х 2.....	344
Филмът „Мечтата на Наташа“ на режисьорката Ваня Бойчева спечели наградата на фестивала „Синелибри“	348
Фестивалът за свободен театър АСТ започва с писъци, очакват световни артисти.....	349
Спектакълът "Три" - търсене на себеопознаването чрез движение, музика, слово.....	350
Иновативното представление „Три“ съчетава музика, танци и мултимедия.....	351
Премиера на "Сцени на разсъмване" в Националния студентски дом.....	352
Майсторски клас на Мириам Енгел в студентския дом в София	353
Нощ на театрите в 11 български града	354
Ритуали на душата	355
Нощта на театрите идва на 20 ноември	357
Нощ на театрите с 8-часов спектакъл по „Престъпление и наказание“	359
Live Cam събира режисьори, драматурзи и актьори в Нощта на театрите.....	360
„АТОМ Театър" представя “Вечер на миниатюрите” в София - Столица.bg.....	361
„(Не)желаните“ и смелостта да поставиш на сцената тема табу	362
Основно ветрове и ДевиРа- от "Самодива" до "Свъзване с корена" Автор: Марта Михайлова	363
„(Не)желаните“ - Спектакълът, който вместо нас говори за неродените деца	364
От Борхес и Дюрас е вдъхновен новият спектакъл на Мила Люцканова.....	365
Премиера на "Тази стая не съществува" - движенческият пърформанс вдъхновен от текстове на Борхес и Дюрас.....	366
"Сцени на разсъмване" е изграден от личните преживявания на екипа на спектакъла	367
Националният студентски дом кани на премиера на книга за развитието на българската академична система през миналия век.....	368
Представят книгата „Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България“	369
Драматичната история на Студентския дом	370
Как ще празнуват студентите в София	372
С връчване на две награди и представяне на книга отбелязаха студентския празник в НСД.....	373
Националният студентски дом отпразнува 8 декември с ново издание и награди	374
(Не)желаните - театралният образ на актуален проблем.....	375
НАГРАДИ „ГЕОРГИ ЧЕРНЯКОВ” - 2021.....	377
Спектакълът НеЖеланите - не го пропускайте.....	378
Легендарният вокал Петко Петков: "Трамвай №5" направи първото дарение за Чернобил.....	379

Домът и университетът - споделени истории от Царство България - Телевизия Европа	382
2022.....	383
Пърформънс показва текстове чрез движения в София	384
Три нови пространства ще отворят врати в първите седмици на новата година в Националния студентски дом	385
"Тази стая не съществува" - спектакълът, вдъхновен от Борхес и Дюрас	386
Адам Фекете с покана за вернисаж.....	387
Откриват студентска читалня "Татяна Киркова".....	388
Три нови пространства отварят врати в Националния студентски дом в София.....	389
Премиера на „Д-р Шребер“ – втора част от поредицата „Катарзис“	390
„Обещанията“ на Адам Фекете – изложба в Националния студентски дом	391
Театър "Кредо" започва 30-ата си юбилейна година с ателие "Клоунът Гогол"	392
Театър Кредо започва 30 юбилейна година с ателие „Клоунът Гогол“ в София - Надежда Максимова.....	393
Националният синдикат "Висше образование и наука" подписа споразумение с представителството на студентските съвети	394
Театър "Кредо" празнува юбилей	395
ДАРЕНИЕ ЗА НАЦИОНАЛНИЯ МАСОНСКИ МЕМОРИАЛ ДЖОРДЖ ВАШИНГТОН В АЛЕКСАНДРИЯ, САЩ.....	396
Филмовата поредица "Срещи с архитектурния модернизъм" с прожекция в Дома на киното.....	397
ПЕТЪР ЙОРДАНОВ - БЪНИ: МУЗИКАТА Е МОЕТО ЛЕТЯЩО КИЛИМЧЕ.....	398
"Пресечни точки" за барока и джаза на софийска сцена	402
Музиката на Барока и на Пат Матини събира Линда Манчева в „Пресечни точки“	403
Какви са сънищата на Аза	404
Националният студентски дом организира "Година на украинската култура и народ" .	405
Книгата все още е един от основните будители	406
Студентски съвет дари книги на университетската библиотека	410
НПСС с избрано ръководство за мандат 2022-2024 година.....	411
Велислав Павлов: Спокоен съм, когато съм в сянка, малко встрани	413
С премиерния си спектакъл „10 реплики“ театър „Реплика“ отбелязва символично края на своята десета годишнина на българската независима театрална сцена.....	414
Ованес Торосян и Милена Ерменкова: В „10 реплики“ всеки от нас имаше само и единствено гласа си като изразно средство	415
“Център на бесарабските българи в България” и “Национален студентски дом” организират споделено пространство за комуникация и срещи за деца и възрастни....	416
„Година на украинската култура и народ“ в Националния студентски дом.....	417
Премиера на мултимедийния спектакъл "Три"	418

Стартира проект за насърчаване на психичното здраве на младите.....	419
Мати Украйна“ и СО откриват занимателни центрове за украинските деца.....	420
Центърът на бесарабските българи в България и Националният студентски дом създадоха място за социализация на украинските бежанци - Ирина Симеонова.....	421
Безбройните четения на „Три“ – пиеса tragiComedy абсурд!.....	422
Предстои Първи хандпан фестивал у нас	423
Двама студенти на ПУ "Паисий Хилендарски" са отличени с национален приз "Студент на годината" за 2021 г. Plovdiv24.bg	424
Ноу-хау Три типа психологически теста при подбор на кадри	425
В Националния студентски дом се проведе събитие за разпространение на - Новини 24/7	427
Активиране на възрастните хора чрез съвременна дигитално-медийна грамотност	428
Първи брой на списанието „Европейски глас на възрастните хора“	429
ФСБ - 45 г. на сцената: Вижте неразказани и лични техни истории	430
Юбилейно за Димчо Дебелянов.....	431
Юбилеен брой на в. “Словото днес”: “135 години от рождението на ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ”. Представяне в Културен център “Люлин” – София Sofiapress.....	432
Ханг – инструмент за ръцете с вълшебно звучене.....	433
Две събития на Съюза на българските писатели отбелязват 135 години от рождението на Димчо Дебелянов	434
Съюзът на българските писатели отбелязва 135 години от рождението на Димчо Дебелянов.....	435
Вицепремиерът Борислав Сандов ще открие международен младежки семинар в София	436
Представяне на юбилеен брой на вестник "Словото днес", посветен на 135 години от рождението на Димчо Дебелянов	437
Танцьорът и хореограф Деян Георгиев идва с премиера в Пловдив	438
Евродепутати ще дискутират приближаването на ЕС до гражданите на международен младежки семинар.....	439
ЮБИЛЕЙНО ЗА ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ	440
В Националния студентски дом: юбилеен брой на в. „Словото днес“ за Димчо Дебелянов	441
Българските скаути ще представят изложбата в София на Гергьовден.....	443
Организацията на българските скаути ще представи изложбата „Скаутство за момчета“ на Бейдън-Пауъл.....	444
Обсъждаха професиите на бъдещето и изкуствения интелект на международна конференция за кариерно консултиране	445
Предизвикателството да си жив - Нашите автори.....	447
Имат думата бежанците	449

БУ „Иван Станчов“ – Лондон: Благодарим на колегите от Рим	450
1931 - ПОЛОЖЕН Е ОСНОВНИЯТ КАМЪК НА СГРАДАТА НА СТУДЕНТСКИЯ ДОМ В СОФИЯ	451

2018

**Бъдещи архитекти проектират Национален студентски дом
13.02.2018**

Студенти от университета по архитектура, строителство и геодезия са направили идеен проект за реставрация на Националния студентски дом по поръчка на Националното представителство на студентските съвети. Сградата е собственост на МОН и се намира на пл. „Народно събрание“. Идеята е, след като се възстановят изгорелите преди доста години зали, те да се използват като отворено пространство за реализация на студентски проекти. Идеияният проект ще бъде предоставен на министерството. Това е различен подход, на който държим - студентите да бъдат част от решаването на проблемите, обясни председателят на Националното представителство на студентските съвети Яна Вангелова.

Ще продължи традицията да се връчват наградите „Студент на годината“. Екипът на НПСС ще работи за осъществяване на пътуващ фестивал на висшите училища по изкуства - „Сцената“, в който да се даде възможност на студентиътщите да се изявят.

Друга амбициозна идея е да се постави началото на инициатива „Панаир на знанието и опита“, на който студенти да демонстрират уменията си, за да могат да бъдат забелязани от бизнеса. Проектът „Истории на успеха“ пък е замислен като заснемане и представяне на кратки видеа за най-добрите студенти в България.

Източник: Марица.бг, статия

<https://www.marica.bg/plovdiv/gradat/bdeshi-arhitekti-proektirat-nacionalen-studentski-dom>

Студенти са направили идеен проект за реставрация на Националния студентски дом 16.02.2018

Сградата се намира на пл. „Народно събрание” 10.

Студенти от УАСГ са направили идеен проект за реставрация на Националния студентски дом по поръчка на Националното представителство на студентските съвети. Идеята е, след като се възстановят изгорелите преди доста години зали, те да се използват като отворено пространство за реализация на студентски проекти, съобщи mladite.info.

Идейният проект ще бъде предоставен на Министерството на образованието, което е собственик на сградата. Това е различен подход, на който държим - студентите да бъдат част от решаването на проблемите, обясни председателят на Националното представителство на студентските съвети Яна Вангелова.

Сградата на Студентския дом е издигната през 1933 г. по проект на архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов. За да бъде изготвен проекта по валидните през 20-те и 30-те години на XX век европейски стандарти, арх. Белковски посещава Германия през 1929 г., където проучва местния опит в изграждането на подобни домове. За по-малко от година проектът за построяването на българския студентски дом е готов. Така на 30 май 1931 г. е положен основният му камък. Студентският дом е обявен за архитектурен паметник на културата. Последният ремонт на фасадата е през 1999 г., извършен по проект "Красива България".

Наред с услугите на различните публични центрове, студия и кабинети и постоянните занимания на творчески формации и професионални организации, в сградата на Национален студентски дом се предоставят и пространства за почасово ползване на студенти и младежи, на детски и други състави, развиващи дейност в областта на образованието, науката и изкуството.

Галерията е разположена на I етаж в сградата на площ от 102 кв. м. Притежава богати възможности за представяне на творчеството на млади художници. Със своите 70 седящи места (подвижни столове) и роял Галерията е удобно пространство и за камерни концерти, конференции, семинари и премиери на книги.

ЗАЛИ ЗА РЕПЕТИЦИИ

Зала № 304 - Намира се на III етаж в сградата на Национален студентски дом, с площ 150 кв.м. и настилка ламиниран паркет с огледала и стенки. Предназначена за репетиции на танцови състави, балетни трупи, театър и др.

Зала № 310 - Намира се на III етаж в сградата на Национален студентски дом, с площ 92 кв.м. и настилка лакирано дървено дюшеме с огледала и стенки. Предназначена за репетиции на танцови състави, балетни трупи, театър и др. Залата е оборудвана с пиано.

Зала № 404 - Намира се на IV етаж в сградата на Национален студентски дом, с настилка ламиниран паркет, огледала и стенки. Предназначена за репетиции на балетни трупи, групи по йога и др. Залата е оборудвана с пиано.

Зала № 402 - Намира се на IV етаж в сградата на Национален студентски дом, с площ 94 кв.м. с настилка лакирано дървено дюшеме, огледала и стенки. Предназначена за репетиции на танцови състави, балетни трупи, театър и др. Залата е оборудвана с пиано.

Източник: citybuild.bg, *смагия*

<https://citybuild.bg/news/studenti-napravili-ideen-proekt>

Връщат културния живот в Студентския дом 05.08.2018

Националното представителство на студентските съвети (НПСС) възнамерява да върне културния живот в опожарените през 2001 г. зали към Националния студентски дом. Студенти от Университета по архитектура, строителство и геодезия са изготвили проект, с който да представят как би изглеждало пространството.

Сградата на Националния студентски дом е разположена на площад "Народно събрание", като земята за нея е дарена с указ на царя. Институцията е построена преди 85 години с доброволен труд на студенти и преподаватели от единствения тогава университет „Св. Климент Охридски“. Тя е дадена за дом на българските студенти и за тези 85 години тук са се развивали най-различни дейности, включително фолклорни изяви, клубна дейност, обясни председателят на НПСС Яна Вангелова, която е и основен двигател на проекта. На първия етаж в Студентския дом, който е обявен за архитектурен паметник на културата, се е помещавал и „Младежкият театър“. Именно там обаче през 2001 г. пламва пожар, който унищожавя цялото пространство. От тогава никой не се е опитал да възстанови тези помещения, в които днес няма няма дори инсталации.

След като миналата година Яна попада в опожарените зали, тя си задава въпроса защо са останали в този вид и никой не ги използва. Тогава тя събира екип от студенти от Университета по архитектура, строителство и геодезия (УАСГ) в лицето на четвъртокурсниците Ивайло Стоянов, Марин Маринов, Венцеслав Попов, Кирил Шопов, Стоянка Атанасова, Карина Дикова, Цветелина Пулева, Цветелина Димитрушева, които правят идеен проект за възстановяване им.

„Идеята е да се даде възможността на студентите да ходят на различни места. Постоянно ги обвиняват, че Студентският град се е превърнал в чалготека и какво ли не, но алтернативите са малко“, обяснява Яна. Тя иска Студентският дом да се превърне отново в място, където студентите да имат място за своите изяви, да провеждат уъркшопове, срещи с бизнеса.

Групата ентузиастично работи в продължение на 3 месеца, за да възстанови чертежите на сградата, тъй като от Националната агенцията за приходите (НАП) не разполагат с такива, защото сградата е стара. Първият етаж разполага с една голяма зала, една по-малка, фойе и коридор, за чието възстановяване са необходими 2,5 млн. лв. Голямата зала е с капацитет от 500 места. Пространството в нея е подходящо за провеждането на най-различни културни събития не само за студентските съвети, а и от студенти като цяло.

„Те могат да бъдат безплатни за ученици. По този начин хем можеш да покажеш млади таланти, хем да възпиташ по-малките да посещават такива мероприятия“, сподели Яна. Залата може да се използва и от висшите училища по изкуства, които не разполагат с достатъчно зали. Така Националната академия за театрално и филмово изкуство „Кръстьо Сарафов“ и Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ ще могат да правят дипломните си спектакли и концерти без да им се налага да дават наем за помещение. По-малката зала в проекта е направена мултифункционална. Това пространство може да се използва за най-различни неща, включително лекции, обучение, офис със споделено пространство, като се правят срещи с бизнеса, уъркшопове. Идеята им е да са последна дума на техниката, да се вършат различни неща в нея и да се използва и като галерия.

Яна обясни, че не настояват изпълнението на проекта да е във вида, който са посочили. Той е примерен и с него визуализират мечтата си Студентският дом отново да се превърне в място, където се развива културен живот. Идеята е подкрепена с подписи от над 60 организации, сред които са ректори, студентски съвети, НПО-та, Съюз на артистите в България.

Източник: Телеграф.бг, статия

<https://telegraph.bg/bulgaria/vryshatat-kulturniia-zhivot-v-studentskiia-dom-144667>

Русенски студенти участваха в XVI-я на Летен университет

31.08.2018

Близо 400 студенти от над 25 български висши училища се включиха в поредното XVI-то издание на Летен университет, което се проведе в к.к. Албена от 23 до 29 август. Осем русенски студенти, водени от председателя на Студентския съвет Станимир Бояджиев се включиха в събитието, организирано от Националното представителство на студентските съвети в Република България. Академичната част на проекта бе открита с лекцията „Блокчейн технологии в образованието – що е то?“ на Християн Даскалов – директор на Националния студентски дом. В следващите дни се имаше презентации и дискусии по темите „Дигитален маркетинг“ и „Състоянието на правната уредба в България. На какво може да ни научи правото“, като лектори бяха създателите на фейсбук феномена Пабло Ескобар и преподавателят в Софийския университет проф. Мария Славова. В официалното откриване на сцената пред хотел „Добруджа“ се включи рапърът 100 кила. С факел от Олимпийските игри беше запален и огънат, предвещаващ спортните срещи между студентите. Младежите се състезаваха в 10 вида спорт – плажен футбол, плажен волейбол – мъже и жени, стрийт баскетбол – мъже и жени, плажен тенис, плуване, плажна лекоатлетическа щафета, плажна щафета, дърпане с въже, плажен крос и шахмат. „Летен университет“ е проект на Националното представителство на студентските съвети, започнал като „Национални студентски игри“ през 2002 година, а от 2009 година инициативата приема наименованието Национални летни студентски игри „Летен университет“. Летният университет има за цел да създаде условия за изграждане на активен диалог между студентските общности, чрез участието им в обучения, семинари, спортни и културни събития, обединявайки ги да работят заедно за развитието на масовия студентски спорт, образованието и межкултурните ценности.

Източник: Dariknews.bg, статия

<https://dariknews.bg/regioni/ruse/rusenski-studenti-uchastvaha-v-hvi-ia-na-leten-universitet-2117612>

Христиан Даскалов: Технологиите в публичния сектор се усъвършенстват 04.09.2018

Христиан Даскалов е директор на Националния студентски дом към Министерството на образованието и науката от м. август 2018г. Преди това е ръководил проекти в сферата на информационните технологии и дигиталните комуникации на водещи корпорации и стартапи. Даскалов сподели пред DevStyleR за технологичните промени и за бъдещите му планове като директор.

Какви са предизвикателствата на длъжността?

Предизвикателствата в ръководенето на една държавна институция не са по-различни от тези в една стартап-компания – управление на основните организационни процеси, развитие на продуктите и услугите, привличане на финансиране за целите на стратегическото развитие на организацията и добър мениджмънт на съществуващите активи. Не мисля, че има съществена разлика и в нуждата от поддържането на високо темпо в работата – ако чуете оправдания за голяма бюрокрация в администрацията, то това са оправдания на хора, които просто не са достатъчно добри мениджъри.

Националният студентски дом е създаден през 1933 г. с даренията и доброволния труд на българските студенти. Целта му е да реализира държавната политика в подкрепа на студентите и да подпомага тяхното творческо и академично развитие. Днес той има за свое основно стратегическо предизвикателство задачата да остане релевантен по отношение нуждите на следващото поколение студенти, а това поражда необходимостта от постоянна модернизация. Добрата новина за мен като директор на институцията е, че мога да разчитам на идеите и ентузиазма на над 200 000 български студенти, за да модернизирам този техен дом.

Подобряват ли се технологиите в държавната администрация?

Технологиите в публичния сектор непрекъснато се усъвършенстват. От години се говори за т.нар. „умни градове“. Моите колеги по научно-изследователския проект „Университет с отворен код“ ще участват в голям технологичен форум в Дубай, където правителството е ангажирано с цялостното трансформиране на публичното управление чрез въвеждането на блокчейн технологии. България, обаче, не е сред ранните иноватори и в повечето случаи промените в следствие на внедряването на новите технологии се усещат на по-късен етап – когато рискът, необходимите инвестиции, но и възвръщаемостта от тях са по-ниски. Положителното е, че Министерството на образованието е изключително отворено в това отношение и срещнах положителна обратна връзка по повод на идеите ми за въвеждането на блокчейн технологиите в образованието по време на скорошната ми лекция по темата на „Летния университет“, организиран от Националното представителство на студентските съвети.

Препоръката ми към технологичните иноватори е да търсят реализацията на партньорски пилотни проекти в държавния сектор, вместо да чакат на иновирание отвътре. Първата стъпка за това е диалогът и е добре, че ги има форумите, на които той да се случва. Ще имам възможността да модерирам панел по време на приближаваща конференция и ще се радвам да дам дори по-обнадеждаваща обратна връзка относно подобряването на технологиите в държавната администрация след края на дискусиите от форума.

Според теб студентите технологично информирани ли са?

Студентите нямат проблем с базовата си технологична грамотност. Глобалният проблем с фалшивите новини показва, обаче, че тя не е достатъчна. Социалният инженеринг в кибер-пространството и другите заплахи по отношение на информационната сигурност също са доказателство в подкрепа на нуждата от предприемането на допълнителни мерки за обучение през целия живот.

Към Националния студентски дом функционира Център за компютърни изкуства и съвременни медии в образованието, който се администрира от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ). Ежегодно СОКИ организира международния форум „Computer Space“, който предстои да се проведе в София в периода 25-и – 27-и октомври. Би било прекрасно темата да намери място в тазгодишното издание. В Латвия, за пример, където прекарах част от докторантурата си, съществува Център за стратегически комуникации към НАТО, който се занимава именно с информационни кампании и обучителни събития по въпросите на технологичната информираност и грамотност. Освен всичко останало, в Националния студентски дом има отлични предпоставки за организирането на събития от типа „хакатон“ по този и много други практически проблеми от интерес за студентите.

Ще се отворят ли технологични работни места и стажантски програми в НСД?

Що се отнася до стажантските програми, първата такава е вече факт – стартирахме я преди броени дни. Като част от програмата в администрацията на Националния студентски дом ще бъдат разкрити близо десет позиции в различни професионални направления и специалности. Кандидатстването се реализира изцяло през централизирания портал за студентски стажове в държавната администрация. Относно технологичните работни места, технологиите са хоризонтална област, т.е. те имат практическо приложение в широк кръг от професионални сфери и в този смисъл целта ми е да технологизираме вече съществуващите работни операции.

Едно от големите предизвикателства пред мен е въвеждането на система за електронен документооборот и електронен обмен на документи, както вътре в администрацията, така и в комуникацията ѝ с останалите заинтересовани страни. Целта ми е тази система на 100% да замени съществуващия обмен на хартиен носител. Само така можем да направим Студентския дом адекватен на условията на дигиталната икономика и релевантен за студентите в едно цифрово общество. В момента пренаписваме правилата за работа и електронното управление в институцията ще бъде факт до края на годината.

С какви иновации ще се развива Националният студентски дом?

Бих казал че иновациите, които ще въведе на този етап, са основно инкрементални и не се ограничават до технологиите. По-скоро са организационни и продуктови, ако разглеждаме Националния студентски дом като институция, която следва да реализира продукция от и за българските студенти. Студентският дом има необходимите предпоставки за развитието на още по-активна творческа и академична дейност.

Докато се работи по тази стратегическа задача, с колегите ще действаме ежедневно по мобилизирането на съществуващите ресурси. Имаме няколко прекрасни зали за студентски обучения и семинари, които могат да превърнат Дома в споделено учебно пространство, където всеки успешен студент или докторант може да изнесе лекция, на която да сподели знанията и уменията си със своите колеги и с широката общественост. Разбира се, тези събития ще дигитализираме, за да ги направим достъпни за всички български студенти в страната и отвъд границите.

Това е ниша, която можем да запълним успешно и поради това подех инициативата „Отворен университет“, посредством която ще организираме регулярни студентски работилници и конференции. Първата работилница е технологична – ще дам личен пример на 06-и октомври, но не се ограничаваме във формата и тематиката на инициативите в бъдеще. Отворени сме към идеите на всички заинтересовани страни и проявяваме желание за сътрудничество с всеки български студент, всяка студентска организация, с компаниите от частния сектор и с институциите от публичния.

Източник: DevStyleR, статия

<https://devstyler.bg/blog/2018/09/04/hristian-daskalov-tehnologiite-v-publichniya-sektor-se-usavarshenstvat/>

Национална литературна награда „Георги Черняков“ – 2018**16.09.2018**

Конкурс за студенти – литературни творци

◇ ПОКАНА ЗА УЧАСТИЕ

Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ (София) обявява началото на Четвъртото издание на литературния конкурс за връчване на Националната литературна награда „Георги Черняков“ – 2018.

Право на участие имат действителни студенти от България (независимо дали учат у нас или в чужбина), които са изпратили свои творби на електронния адрес на Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“: cherniaka21@abv.bg

Конкурсът е явен и е на свободна тема. Творбите се приемат от 15 септември до 1 ноември 2018 г. включително.

Кандидатите изпращат до три произведения във всеки жанр (подписани с име или псевдоним, телефон за връзка и имейл) и автобиография (до 10 реда). Отличия не се връчват за съавторство.

Награди по жанрове:

- Поезия (лирика: да се изпращат стихотворения, които са общо до 3 стр.; хайку – до 2 стр.)

– Първа награда: Диплом и парична премия от 500 лв.

– Втора награда: Диплом и парична премия от 300 лв.

- Белетристика (разкази до 8 000 знака)

– Първа награда: Диплом и парична премия от 500 лв.

– Втора награда: Диплом и парична премия от 300 лв.

- Хумор и сатира (проза или поезия, общо до 5 000 знака)

– Награда: Диплом и парична премия от 300 лв.

Участниците, които не спазват изискванията, ще бъдат дисквалифицирани.

Наградите ще се връчат в навечерието на 8 декември 2018 г. (в периода 2-5 декември), в Националния студентски дом – София, пл. „Народно събрание“ 10. Програмата на събитието ще бъде публикувана допълнително.

Управителен съвет на Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/7/news/28234-natsionalna-literaturna-nagrada-georgi-chernyakov-2018>

Business Daily с гост Христиан Даскалов – (част 2)

21.09.2018

Как Националният студентски дом може да помага на образованието и бизнеса? Подобряват ли се технологиите в държавната администрация? Разговор с Христиан Даскалов – директор на Национален студентски дом.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.tvevropa.com/2018/09/business-daily-s-gost-hristian-daskalov-21-09-2018-chast-2/>

Какво бъдеще очаква сцените на Националния студентски дом 01.10.2018

Преди 17 години пожар унищожава големия салон на Националния студентски дом в столицата, откъдето тръгват някои от най-големите ни артисти.

По инициатива на Националното представителство на студентските съвети и с подкрепата на студентските организации, сега Домът подема кампания по възстановяването на унищожените зали и пространства за академично творчество.

„Над милион и половина ще струва възстановяването на залите с пълната им функционалност, но ние искаме да започнем. С доброволен труд и дарения да се позатегнат онези пространства, които по-лесно могат да се въведат в експлоатация... За това вярвам, че духът ще бъде необходим, макар и средствата да не са за подценяване. И вече имаме доказателства в тази насока“.

Това разказа в студиото на „Нашият ден“ настоящият директор на НСД, Христиан Даскалов.

Какъв е планът за възстановяване на сценичните пространства и защо те могат да се превърнат в оазис на академичното творчество?

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101025784>

1968: Кинодискусията във физическия факултет**04.10.2018**

От „Дневник“ се обърнах към мене да напиша спомен за нашия „дискусионен клуб“, който „просъществува“ мимолетно във Физическия факултет през ранната пролет на 1968 г.[1]

Признавам, че съм затруднен. Бях едно от главните действащи лица в тази история, а да пишеш за свое участие в отдавна станали събития е изпитание – неминуемо се прокрадва подличното изкушение да се представиш в по-добра светлина и то от критериите на днешния ден – да замълчиш за някои мисли и постъпки, от които сега се чувстваш неудобно, и в същото време да се потупаш по гърдите. Препрочитам намерените под купичка хартия тогавашни мои записки и преоткривам себе си от преди 50 години. Този 25-годишен студент по физика, който съм бил тогава, ми се оказва не съвсем познат и в същото време много интересен. Това е и трудността, пред която съм изправен – да възстановя своята цялост – да събера в едно някогашния млад човек с това, което съм днес.

Ще започна малко по отдавна. След двегодишна казарма през 1963 г. бях приет във Физическия факултет на Софийския университет. Бурни студентски години. По сесиите заедно с приятели учехме денонощно, но през семестрите не бях от най-редовните студенти. Много пъти отивах на лекции, за да се уговорим къде играем на бридж. Имах две студентски компании.

В едната най-вече се веселяхме. Повечето бяхме физици и химици, но не само. Събирахме се по домовете, където рокаяхме и танцувахме най-новите танци, гледахме заедно телевизия – все още черно-бяла, на току що появилите се в някои домове приемници „Опера“, играехме на бридж и канаста. През лятото ходехме на спортен плувен лагер в Равда или на Созопол. (Помните ли песента на Жоро Минчев: „...Време е да кажа – стягай си багажа, тръгвай за Созопол, вече всички са там...“.) През зимната ваканция взимаме срещу еднолитрова бутилка ракия ключовете на една дълга барака, която се намиреше в местността Гьолечица в Рила и в която през лятото имаше пионерски лагер (там сега има база на Физическия факултет). Още от октомври започвахме да се уговаряме как ще прекараме Новата година. В съботната вечер срещу Великден ходехме на църква – обикновено пред катедралния храм „Александър Невски“, когато не беше обграден от милиционери, които пускаха само избрани лица с пропуски. Ходили сме и в църквата на Семинарията. На Сирни Заговезни се маскирахме по някаква тема – например: „Цигански катуи“ или „Стара френска кръчма“.

Не мога да не се похваля, че на един от тези „балове с маски“ специалното жури от актьори в Сатиричния театър – страхотните Коста Коцев, Хиндо Касимов и Васил Попов (момиче от компанията беше близка с тях и ги беше довела), ми присъди първа награда от три бонбона. Бях се маскирал с помощта на приятели като пътуващ католически монах. Вместо расо бях облякъл един подрасник, който беше целия в крѳпки и ми стигаше под коленете, босите ми крака, нарисувани с черни и червени резки (от дългия път), бяха обути в напѳми, а една моя братовчедка ми беше ушила крѳгла шапчица и качулка. Подрасникът бях предумал да ми го заеме един много възрастен свещеник, който живееше на нашата улица. Успях да го върна в младините, като му „обясних“, че ние сме млади студенти ентусиасти, които искаме да поставим „Ромео и Жулиета“, че баща ми е председател на кварталната ОФ организация, който ни е дал местния клуб, а пък на мене ми се е паднала ролята на брат Лоренцо (даже за всеки случай бях научил монолога на брат Лоренцо в ранното утро пред неговата килия). А старият свещеник въздѳхна: „Ех, младо, младо, и ние като бяхме млади – аз бях учител в Смолян – играхме „Изгубена Станка“.

В другата компания го давахме по-интелектуално и даже малко снобско. Събирахме се в сладкарница „Славянка“ – на ѳгъла на „Рѳкси“[2] и „Славянска“. Четяхме и обсъждахме, скитайки по нощните софийски улици, излизащите американски писатели, френските екзистенциалисти, британските сърдити млади хора, стихосбирките на Салваторе Куазимодо, Жак Превър, Лорка, ... Обсъждахме разгорещено и филмите, които гледахме. Веднѳж един от нас покани у дома си свой познат поляк да ни превежда една полска абсурдистка пиеса. По това време в Студентския дом бяха поставили „Плешивата певица“ на Йонеско и откъс от „Края на играта“ на Бекет. Една вечер с един приятел отидохме да слушаме лекция на Асен Игнатов в една от аудиториите на Философския факултет.

Слушахме много джаз – Армстронг, Ела, Махалия, Оскар Петерсон, квартета „Модърн джаз“, Дюк Елингтон, Каунт Бейзи, ... Бяхме луднали по Рей Чарлз. Плочите купувахме от полския и чешкия културен център и от един немски магазин на улица Лавеле. до Съдебната палата. Ходехме в Консерваторията, където периодично се правеха джаз джем сешъни – по цели нощи с неизменното присъствие на тандема Милчо Левиев на сцената и Радой Ралин сред публиката (тези, които познаваха Радой Ралин, знаят, че той беше запален джазмен). В 210 аудитория на Физическия факултет (сега в сградата на Химическия факултет)

колегите от катедра „Атомна физика“ бяха организирали лектория по джаз – слушахме изпълненията на страхотната уредба, която те бяха направили .

На ъгъла на „Графа“[3] и „Шести септември“ беше Книжарницата на художниците, от където си купувахме евтини, но качествени източногермански и съветски издания с репродукции и фотоси на произведения на изкуството – от древните Египет и Гърция до Матис, Брак, Пикасо и Кандински. Започнаха да се появяват и много хубави наши издания – Бешков, Ангелушев, Жендов, Мазарел, „Изкуството“ на Роден, писмата на Ван Гог до брат му Тео,...

Бяхме запалени кинаджии. Една пролетна вечер през 1966 г. към 12 часа, когато се бях приготвил да си лягам, на вратата се позвъни. Бяха приятели. Изтръпнах нашите да не чуят, но май, слава Богу, бяха заспали. „Обличай се. Отиваме да сме първи на опашката пред кино „Благоев“ за филмите на Италианската седмица“. Това беше Втората италианска филмова седмица. Отидохме в градинката пред хотел „Рила“. Събрахме се 6-7 души. Един носеше шах, друг брой на някакъв френски вестник, взет не знам от къде. Нощта не беше студена. Организирахме и дежурство, но повечето останахме през цялата нощ. На сутринта бяхме първи пред касата на киното. Така успяхме да отидем с Ганка (бъдещата ми съпруга), с която току що се бяхме запознали, на всички италиански филми, които пуснаха тогава. Няма да забравя „Евангелието от Матей“ на Пазолини и „Джулиета на духовете“ на Фелини. През октомври същата година бяхме закъснели да се наредим за билети за Втората френска филмова седмица. Пред Студентския дом се беше събрала огромна тълпа да чакат. Но един познат ни преведе по някакъв, вече не си спомням какъв, начин от тавана на съседната сграда в последния етаж на Студентския дом и после по стълбите се спуснахме до долу, където беше касата, прередихме опашката и успяхме да си купим билети. Така успяхме да видим „Лудият Пиеро“ на Годар и „Войната свърши“ на Ален Рене

В Студентския дом по това време имаше много активен кино клуб. От кино клуба организираха редовно кинолектории, на които бяха представяни различни режисьори. Кулминация на тази им дейност беше двегодишния Университет по история на киното – доколкото си спомням през 1966 и 1967 г. С Ганка не изпускахме нито една лектория, записахме се и в киноуниверситета („занятията“ бяха два пъти седмично). Любимите ни лектори бяха Тодор (Тони) Андрейков, Александър Александров и Христо Берберов.. Те ни запознаха с най-забележителното в киното – от братя Люмиер през Чаплин, Айзенщайн, Орсън Уелс, италианския неореализъм до Фелини, Антониони, Бергман, Бонуел, Куросава, Тони Ричардсън, Франческо Рози, френската Нова вълна (Рене, Годар, Трюфо) и редица други. Техните филми бяха недостъпни за разпространение пред широката публика. Бяхме под силното влияние и на полското и чехословашкото кино. Много активни бяха полският и чехословашкият културни центрове. Филмите „Пепел и диамант“ и „Канал“ на Анджей Вайда и „Любовта на русокосата“ на Милош Форман получиха голяма популярност. („Строго охранявани влакове“ на Иржи Менцел, доколкото си спомням, го дадох само в Чехословашкия културен център.)

Възможностите да се гледат върховите постижения на световното кино в кинолекториите и филмовите седмици бяха ограничени – те не достигаха до широката публика. В многобройните киносалони на тогавашна София качествените филми се брояха на пръсти. В тях масово се прожектираха произведения в стил „социалистически реализъм“ (главно съветски) или посредством касови западни продукции.

Радвахме се на нашите немногочислени сполучливи филми. Тогава се появиха „На малкия остров“, „Слънцето и сянката“ и „Инспекторът и нощта“ на Рангел Вълчанов. Остро сатиричният „Невероятна история“ на режисьора Владимир Янчев по сценарий на Радой Ралин беше посрещнат с възторг. С Ганка имахме страхотен късмет да гледаме през есента на 1967 г. шедевъра „Привързаният балон“ на Бинка Желязкова. Пуснаха го само за няколко дни преди да го свалят с гръм и трясък с решение на Политбюро[4]. Ще цитирам един пасаж от него: „Събитията и героите са разкрити през призмата на песимизма и неверието в човека. Противно на историческата правда, българските селяни от периода на Втората световна война са изобразени като полудива тълпа. Филмът представлява подигравка с човека, с човешкото и националното достойнство, с историческите традиции и героичните борби на българския народ.“ Това емблематично партийно решение е озаглавено „За някои явления на идеологическия фронт“ и представлява директива за настъпление срещу свободомислието в българската култура (ЦДА, ф.1, оп.6, а. е. 6844, л.2).

Бяхме под силното влияние на Радой Ралин. Изваждам от библиотеката си купчината с негови сатирични книжки. Ето я излязлата през петдесетте години „Строго поверително“ с предговор на великия Илия Бешков. Помня как успях да си я купя от антикварната книжарница на „Графа“ (до тогавашното кино „Култура“). Вътре в нея откривам мои изрезки от вестници от 60-те години. В една от тях – от „Стършел“, Васил Станилов пита по случай 3 март наши дейци на културата какво мислят за Освобождението на България. Радой Ралин отговаря: „Свободата – блян непостижим! На втория ден се превръща в режим.“ Между книжките е

любимата ми „Личен контакт“, която двама приятели ми подариха в началото на 1966 г. (издадена през 1965 г. в тираж 5 000 броя, тя беше разграбена за дни). Следват две книжки „самиздат“ с епиграми: „Моля заповядайте“ и „Безопасни игли“ – моят приятел Геш Радославов беше взел назаем оригинални екземпляри, преписа ги на пишеща машина и оформи художествено няколко бройки. (Много от нас преписваха на пишеща машина, а даже и на ръка цели книжки и ги разпространявахме помежду си – така наречения „самиздат“.) А ето и книжката „Люти чушки“, написана от Радой Ралин и нарисувана от Борис Димовски, която, както мнозина си спомнят, предизвика грандиозен скандал. Пусната на пазара през лятото на 1968 г., тя светкавично се разграбва, докато продажбите са спрени от режима и половината от тиража (20 000 броя) е изгорен по нареждане на ЦК. Двамата автори са уволнени. Уволнени са редакторът на книжката Зина Брезинска и директорът на издателство „Български художник Борис Ташев. С различни наказания са наказани още много хора. Обяснението за тази разправа дава във вестник „Литературен фронт“ неговият главен редактор Богомил Райнов – според него книжката представлява „бракосъчетание на клеветничеството с подлостта“ (бр. 48, 21.XI.1968 г.).

Не мога да забравя и прекрасните сатирични киноминиатюри „Фокус“ – прожектираха ги в салоните заедно с новинарските пропагандни кинопрегледни преди основния филм. За тяхното създаване Радой Ралин успява да обедини усилията на десетки от най-добрите ни писатели сатирици, журналисти и режисьори. Дикторският глас беше на „шопа“ Джони Пенков. Зрителите от сърце се смееха на каламбурите и се наслаждаваха на музикалните импровизации на състава на Милчо Левиев (останал в историята на българския джаз с името „Джаз фокус 65“, дадено му от Радой Ралин). „Фокусите“ просъществуваха от края на 1963 г. до 1965 г., когато на практика бяха спрени заради тяхното свободомислие.

Източник: Marginalia.bg, статия
<https://www.marginalia.bg/aktsent/29745/>

Посланик проф. Кирил Топалов гост лектор на РКСК (+ГАЛ)

03.10.2018

Днес Ротари клуб София Капитал проведе своя редовна формална среща в р-т Лебед. Наш скъп гост беше посланика на Република България в държавата Ватикана Н.Пр. проф. Кирил Топалов. Той разказа много по темата "Културно-историческо наследство на Ватикана" като обърна особено внимание върху допирните точки във всяко едно отношение с историята на нашата Родина. След 50-минутното изложение последва половин часово задаване на въпроси от страна на препълнената голяма зала на ресторант Лебед. Подарък от името на РК София Капитал връчи професионалния калиграф г-жа Маргарита Иванова. В последствие бяха раздадени на благодарствени грамоти на управителя на фирма Витекс в България г-н Янис Георгиу, който съдейства за даряване на боя и латекс за местното училище "Гоце Делчев", Националния студентски дом и Народния театър "Иван Вазов". Също така беше дадена думата на председателя на Националния студентски дом г-н Християн Даскалов, за да разкаже повече за акцията по възстановяването на НСД.

Източник: Ротари клуб София Капитал, статия

<https://www.rotaryclubsofiacapital.org/okt-03-poslanik-prof-kiril-topalov-gost-lektor-na-rksk-gal/>

17 години след пожара: Ще възкръсне ли Студентският дом?

11.10.2018

Студенти се заеха да почистят изгорелите зали за академично творчество

Видео репортаж с Васил Силеновски, зам. председател на Националното представителство на студентските съвети.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/108-video/159957-17-godini-sled-pozhara-shte-vazkrasne-li-studentskiyat-dom>

17 години стигат ли? Студентският дом като феникс от пепелта!**11.10.2018**

Преди 17 години тежък пожар унищожава сцената на Националния студентски дом. Днес младежи запрятат ръкави и решават да възстановят изгорелите зали и пространства за академично творчество.

Ще възкръсне ли от пепелта като феникс историческото място за софиянци?

Студентският дом е построен през 1933 г. Земята е била дарена от Царя по онова време, а сградата е била построена с доброволен труд на студенти. През 2001 г., обаче, пламъците я обхващат и днес споменът за славните и дни се е превърнал в пепел.

На 20 октомври от 9 часа голяма група студенти ще почистят залите, за да вдъхнат живот на забравеното място.

"Нашето желание е тази зала, след като вече толкова години не се ползва, да бъде реставрирана. Да може да се ползва от студенти, да се ползва за творческа и научна дейност", обясни зам.-председателят на Националното представителство на студентските съвети Васил Силяновски.

Пред Bulgaria ON AIR той посочи, че залата е сърцето на Студентския дом и без нея трудно може да се провокира голяма активност.

Източник: ТВ България Он Ер, Днес.бг, видео запис

<https://www.dnes.bg/sofia/2018/10/11/17-godini-stigat-li-studentskiyat-dom-kato-feniks-ot-pepelta.390245>

Студентите ще възродят Студентския дом в столицата**12.10.2018**

След разрушителният пожар през 2001 г, унищожил сцената на Националния студентски дом, студентите са решени да върнат живота в залите на сградата. Обявена е Кампания за възстановяване на залите на Студентския дом, която включва три стъпки: почистване на пространствата, съсипани от пожара, събира не на финансови средства за възстановяване на сцените, според идейния архитектурен проект и предоставяне за безвъзмездно ползване на всички български студенти. За целта, на 20 октомври в 9.00 ч. студенти ще започнат с изпълнението на първата стъпка, а именно – почистването на залите, споделя *ulgaria ON AIR*. Припомняме, че върху дарена от Царя земя и с доброволен труд на българските студенти, през 1933 г. е построен Студентския дом.

Източник: Столица.bg, статия

<https://stolica.bg/sofia/studentite-shte-vazrodyat-studentskiya-dom-v-stolitsata>

След 17 години: Младежи възстановяват изпепеления Студентски дом в София 16.10.2018

17 години след големия пожар, изпепелил част от Студентския дом в центъра на София, младежи започват кампания за възстановяването му.

Мястото има богата история. Земята е дарена през 1933 г. от цар Борис III на студентите. Те от своя страна с доброволчески труд и дарения го превръщат в място за изкуство, за музика и театрални постановки.

От залата са тръгнали много известни личности – например ФСБ правят първия си концерт в нея.

Магдалена Манолова помни помещенията, пълни с живот – в тях се е играл театър, правели са се изложби, конференции. Там изнасял концертите си академичният хор на студентите, основан от баща ѝ.

Студенти по архитектура са разработили проект за възстановяването на мястото. Той ще запази стила и орнаментиката, но и ще внесе съвременно удобство. Нужни са около 2 милиона лева.

След пожара всичко е изоставено. Като начало студентите искат да изчистят помещенията и призовават да се включим с доброволен труд.

„Символиката е, че преди 85 години този дом е изграден с доброволния труд на студенти. Сигурна съм, че ако сега се включват повече хора, можем да възстановим пространствата”, категорична е Яна Вангелова от Националното представителство на Студентските съвети.

„Много е необходимо да оживее и да влезе в крак с нашето време, защото трябва да помним, но и да имаме мисъл за бъдещето”, подчерта Манолова.

Кампанията започва тази събота. След почистването в събота студентите се надяват да могат да използват помещенията още на 27 октомври, когато организират артфестивал.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео репортаж

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/sled-17-godini-mladezhi-vazstanovjavat-izpepelenija-studentski-dom-v-sofija.html>

Сцените на Национален студентски дом заживяват втори живот 16.10.2018

Национален студентски дом е изграден през 1933 година на площад „Народно събрание“ в София. По локация и по значение се нарежда до други архитектурни и културни бижута като СУ „Св. Климент Охридски“, Народното събрание, сградата на БАН и храм-паметник „Св. Александър Невски“. Гарант за построяването му е бил Цар Борис III, а институциите, които са се съюзили за целта са Министерство на народното просвещение, Студентски клуб (, Граждански комитет за построяване здание на Студентския клуб в София, Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Свободен университет, Български национален студентски съюз, ОСО „Христо Ботев“, ОСО „Васил Левски“, списание „Студентски преглед“ и вестник „Студентска борба“.

За жалост, през 2001 година пожар опустошава част от Студентския дом, включително и сцената му, която на времето е била прощъпулник за много български творци. Сега, 17 години по-късно, Националното представителство на студентските съвети, студентски организации и състави към Дома захващат кампания по възстановяването на опожарените зали. Инициативата е само и единствено доброволна и с дарения. Първата стъпка към реновацията е да се почистят пространствата. Акцията ще се проведе на 20-ти октомври, а как може да станете част от доброволците, може да разберете тук.

По случай приключването на първия етап, на 27-ми и 28-ми октомври в творческите зали за първи път от 15 години насам ще се проведе арт фестивал, изпълнен с танци, театър, музика, работилници, както и дискусия, относно идеята и концепцията на кампанията за възстановяването на сцените на Национален студентски дом.

Веднъж след като почистването приключи, следва по-трудното – да се съберат средства, необходими за възстановяването на изгорелите творчески пространства. Проектът вече е изготвен от студентите от Университета по архитектура, строителство и геодезия – Ивайло Стоянов, Марин Маринов, Венцеслав Попов, Кирил Шопов, Стоянка Атанасова, Карина Дикова, Цветелина Пулева, Цветелина Димитрушева. За целта те прекарват три месеца във възстановяване на старите чертежи, тъй като в Националната агенция за приходите не разполагат с оригиналните. След като сградата придобие своята цялост и залите за академично творчество отново възвърнат своя блясък, те ще бъдат безвъзмездно предоставяни за ползване от цялата българска академична общност, както и на студентите от страната и чужбина.

Така академичният студентски живот ще се възроди от пепелта. Национален студентски дом ще е отново място, в което ще кипи култура, творчество, ще се обменя опит между различните университети, ще се образуват приятелства и колегиалност, както и едно светло бъдеще за нашите пораснали деца.

Източник: Plovdivtown, статия

<https://www.plovdivtown.com/%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%BD%D0%B0-%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BD-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B4%D0%BE%D0%BC/>

**Възстановяват Националния студентски дом
19.10.2018**

Да възстановят унищожените зали на Националния студентски дом в София.

С това са се заели от Националното представителство на студентските съвети, с подкрепата на студентските организации.

Преди 17 години пожар поврежда големия салон и камерната зала и оттогава те тънат в разруха. А от там започва творческият път на някои от най-големите ни артисти и музиканти, сред които и група ФСБ.

За утре е планирано почистване на големия салон и всеки, който желае, може да се включи.

В края на месеца ще има арт-фестивал във фоайето, а студенти по архитектура са направили идеен проект за възстановяване на залите.

Мариана Корчакова с още информация:

Чуй още

Източник: darikradio.bg, аудио запис

<https://darikradio.bg/vazstanovavat-nacionalnia-studentski-dom.html>

Започна кампания за възстановяването на Студентския дом в София 20.10.2018

Каква ще е съдбата на сградата след пожара през 2001 г.?

През декември 2001 г. в Студентския дом в София избухва пожар. Сцената и покривът над нея са почти изпепелени. 17 години по-късно в залите живее само разрухата. Днес група студенти започват кампания, за да върнат от пепелта някога създаденият от и за тях културен център.

Домът на студентите е създаден през 30-те години на миналия век от студенти за студенти със средства на дарители. През годините залата е приветствала дебютните изпълнения на Борис Христов, Никола Гюзелев, Ангел Манолов, първата българска рок банка „Бъндараците“ с Кирил Маричков. ФСБ също правят първия си концерт там.

Прах, пепел, следи от пожар и разпадащи се стени. И двете зали на първия етаж на сградата са изоставени. За да накарат сърцето на Студентския дом отново да тупти, група студенти и новият директор на дома започват кампания.

Студентите се надяват на помощ от доброволци, дарители и съдействие от страна на Министерство на образованието, което е собственик на сградата.

Новините на NOVA - вече и в Instagram, последвайте ни. За още новини харесайте и страницата ни във Facebook ТУК.

Източник: Нова ТВ, видео запис

<https://nova.bg/news/view/2018/10/20/229661/%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D1%87%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D0%B0%D0%BC%D0%BF%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D0%B7%D0%B0-%D0%B2%D1%8A%D0%B7%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%8F%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D0%B2-%D1%81%D0%BE%D1%84%D0%B8%D1%8F/>

След 17 години разруха: Младежи възстановяват изпепеления Студентски дом
20.10.2018

През декември 2001 г. в сградата избухва пожар, който почти унищожава сцената и покрива

Видео репортаж от деня на почистването - доброволческа дейност на студентите за разчистване на партерния етаж на Национален студентски дом и голямата сцена. Разговор със студентите.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/108-video/160291-sled-17-godini-razruha-mladezhi-vazstanovyavat-izpepeniya-studentski-dom>

След години разруха: Доброволци възстановяват изгорелия Студентски дом 20.10.2018

Младежи възстановяват изпепеления Студентски дом в София. Доброволческата акция започна днес след 17 години на разруха.

Концертите на академичния хор на студентите са се провеждали в залата на Студентския дом в София, основан през 1933 г. с доброволчески труд и дарения. През 2001 г. обаче пожар изпепелява част от сградата.

В продължение на 17 години мястото тъне в разруха – до днес.

Връщането към живота на тези зали за изкуство и култура започна с изчистването на помещенията.

„Трябва да помагаме, когато има нужда. Ние сме общество и доброволната работа трябва да е заложена във всеки един от нас“, категоричен е Ивайло Янков.

„Аз виждам доста потенциал в това място. И честно казано, не го виждам като развалина, а напротив! Мисля, че може да изглежда много добре, дори вече си представям какво къде да има и как би изглеждало. Вярвам, че ще стане страхотно“, убедена е и Йоана Петрова.

Когато за първи път влиза в залите, Яна Вангелова е потресена. „Направо ми се плачеше, защото това е в центъра на София, може да се използва, било е културно средище, което е събирало млади хора“, посочи тя.

Студентите се надяват да могат да използват помещенията още след седмица, когато организират артфестивал. А за пълното възстановяване на залите ще са нужни около 2 милиона лева.

Източник: btvnovinite.bg, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/sled-godini-razruha-dobrovolci-vazstanovjavat-izgorelija-studentski-dom.html>

Култура под пепелта: Разчистването на Студентския дом
20.10.2018

След 17 години в разруха, младежи възстановяват Студентския дом в София.

Акцията в сградата паметник на културата започна тази сутрин с разчистване на ненужните вещи.

Сградата е паметник на културата и се намира точно срещу Народното събрание.

Доброволците споделят, че най-интересното, което намират в разрухата, са брошурите, списания или плакати от преди 15 г.

През декември 2001 г. в Студентския дом в София избухва пожар. Сцената и покривът над нея са почти изпепелени. В продължение на 17 години мястото тъне в разруха – до днес.

Студентите обещават, че инициативата ще продължи докато не изчистят всички отпадъци и не върнат отново духа на мястото.

Източник: Днес.бг, видео запис

<https://www.dnes.bg/sofia/2018/10/20/kultura-pod-pepelta-razchistvaneto-na-studentskiia-dom.391117>

Арт-фестивал пред опожарените сцени на Студентския дом в София**22.10.2018**

За първи път от над 15 години в Националния студентски дом на пл. Народно събрание №10 ще се проведе арт-фестивал. Във фестивалната програма на 27-и и 28-и октомври от 11-30 ч. до 21-30 ч. са включени концерти и работилници с участието на редица творчески състави и изпълнители на народна музика и танци, етно-джаз инструменталисти, студенти.

В рамките на фестивала място ще намерят и представления за деца, импровизации, 3D mapping. Сред организаторите на събитието са съставите към Студентския дом – театър студио „Студентина“, Академичен хор „Ангел Манолов“, Академичен фолклорен ансамбъл, както и партньори от гражданския сектор – читалище „Канатица“, независими артисти.

През 2001 г. Студентският дом губи своите сцени след голям пожар навръх 8-и декември. Сцените остават разрушени до днес, а само преди седмица доброволци се заеха с разчистването им, за да може творческата дейност да бъде възстановена по случай Деня на народните будители.

За самото възстановяване на голямата концертна зала, използвана още като театрален и кино-салон, както и на малката камерна зала, ще бъдат необходими над 1,7 млн. лева. Арт-фестивалът „Изкуството в действие“ ще се проведе този уикенд в подкрепа на кампанията по възстановяването им, стартирала от Националното представителство на студентските съвети с изработването на идеен проект за реконструкция.

Историята на Националния студентски дом, обявен за недвижим паметник на културата, е уникална за България, тъй като акцията по набирането на средства за изграждането му в центъра на София продължава от 1903 г. до 1933 г., когато Домът е официално открит, макар и недовършен. Именно тук много артисти правят първите си стъпки пред публика. С изкуството да бъдеш изпълнител чрез участието си в Академичния хор към Студентския дом се запознават Борис Христов и Никола Гюзелев.

ФСБ прави в Дома на студентите своя първи рок-концерт. От „Централния студентски дом на културата“ стартират своите кариери редица естрадни изпълнители – членове на групата „Ален Мак“ и оркестър „Метроном“; музиканти от студентския филхармоничен оркестър, писатели от Кабинета на младия писател „Димчо Дебелянов“, актьори, фотографи, режисьори.

Източник: КРОСС, статия

<https://www.cross.bg/stydentski-stydentskiya-orkestur-1586954.html>

**„Изкуството в действие“ в подкрепа на Студентския дом
25.10.2018**

Концерти и творчески работилници ще се състоят в събота и неделя пред опожарените сцени на емблематичната сграда

Арт фестивал ще се проведе за първи път от над 15 години в Националния студентски дом на пл. "Народно събрание" 10. В програмата на 27 и 28 октомври от 11.30 до 21.30 ч. са включени концерти и работилници с участието на редица състави и изпълнители на народна музика и танци, етно-джаз инструменталисти, студенти. В рамките на фестивала място ще намерят и представления за деца, импровизации, 3D мапинг. Сред организаторите са съставите към Студентския дом - театър студио "Студентина", Академичният хор "Ангел Манолов", Академичният фолклорен ансамбъл, както и партньори от гражданския сектор - читалище "Канатица", независими артисти.

През 2001 г. Студентският дом губи своите сцени след голям пожар навръх 8 декември. Те остават разрушени до днес, а само преди седмица доброволци се заеха с разчистването им, за да може творческата дейност да бъде възстановена по случай Деня на народните будители. За самото възстановяване на голямата концертна зала, използвана още като театрален и кинозалон, както и на малката камерна зала, ще бъдат необходими над 1,7 млн. лв. "Изкуството в действие" ще се проведе в подкрепа на кампанията по възстановяването им, започнала от Националното представителство на студентските съвети с изработването на идеен проект за реконструкция.

Историята на Националния студентски дом, обявен за недвижим паметник на културата, е уникална за България, тъй като акцията по набирането на средства за изграждането му в центъра на София продължава от 1903 до 1933 г., когато Домът е официално открит, макар и недовършен. Именно тук много артисти правят първите си стъпки пред публика. С изкуството да бъдеш изпълнител чрез участието си в Академичния хор към Студентския дом се запознават Борис Христов и Никола Гюзелев. "ФСБ" прави в Дома на студентите своя първи рок концерт. От Централния студентски дом на културата започват своята кариера редица естрадни изпълнители - членове на групата "Ален мак" и оркестър "Метроном", музиканти от студентския филхармоничен оркестър, писатели от Кабинета на младия писател "Димчо Дебелянов", актьори, фотографи, режисьори, научи ДУМА от Христиан Даскалов, директор на Националния студентски дом.

Източник: в. Дума, брой: 207, статия

<https://duma.bg/?qo=news&p=detail&nodeId=177780>

Изкуството в действие – арт-фестивал в Националния студентски дом**26.10.2018**

На 27-и и 28-и октомври пред опожарените сцени на Студентския дом на площад Народно събрание №10 за първи път от 15 години насам ще се проведе арт-фестивал. Във фестивалната програма от 11.30 ч. до 21.30 часа в събота и неделя са включени концерти и работилници с участието на редица творчески състави и изпълнители на народна музика и танци, етно-джаз инструменталисти, студенти. В рамките на фестивала място ще намерят и представления за деца, импровизации, 3D mapping. Сред организаторите на събитието са съставите към Студентския дом – театър студио „Студентина“, академичен хор „Ангел Манолов“, Академичен фолклорен ансамбъл, както и партньори от гражданския сектор – читалище „Канатица“, независими артисти.

Резултатите от проведената преди седмица акция по почистването на сцените дава възможност поне да се пристъпи към провеждането на арт-фестивала в централното фоайе на Студентския дом, който цели да събуди интереса към мисията по възстановяването на сцените, подета от студентите и да спечели съмишленици сред гражданите от столицата и цялата страна.

Студентският дом губи своите сцени след голям пожар навръх 8-и декември 2001 година. Сцените остават разрушени до днес, а само преди седмица доброволци се заеха с разчистването им, за да може творческата дейност да бъде възстановена по случай Деня на народните будители. За самото възстановяване на голямата концертна зала, използвана още като театрален и кино-салон, както и на малката камерна зала, ще бъдат необходими над 1,7 млн. лева. Арт-фестивалът „Изкуството в действие“ ще се проведе този уикенд в подкрепа на кампанията по възстановяването им, стартирала от Националното представителство на студентските съвети с изработването на идеен проект за реконструкция.

Историята на Националния студентски дом, обявен за недвижим паметник на културата, е уникална за България, тъй като акцията по набирането на средства за изграждането му в центъра на София продължава от 1903 до 1933 година, когато Домът официално е открит, макар и недовършен. Именно тук много артисти правят първите си стъпки пред публика. С изкуството да бъдеш изпълнител чрез участието си в Академичния хор към Студентския дом се запознават Борис Христов и Никола Гюзелев. ФСБ прави в Дома на студентите своя първи рок-концерт. От „Централния студентски дом на културата“ стартират своите кариери редица естрадни изпълнители – членове на групата „Ален Мак“ и оркестър „Метроном“; музиканти от студентския филхармоничен оркестър, писатели от Кабинета на младия писател „Димчо Дебелянов“, актьори, фотографи, режисьори.

Чуйте разговора с директора на Националния студентски дом Христиан Даскалов, който беше гост в предаването „Артефир“.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/play/post/101037192>

Националният студентски дом намира нови приятели чрез арт фестивал**27.10.2018**

Арт фестивал „Изкуството в действие“ се провежда в събота и неделя в Националния студентски дом в София. Той е първото събитие, след като миналата седмица, за първи път от над 15 г. бяха отворени опожарените сцени на дома през 2001 г.

„Има танцови и театрални изкуства, различни арт работилници. Днес и утре от 19-21.30 ч. ще има и концерти с народни изпълнения, с изпълнения на етно джаз формации, на инструменталисти. За най-малките също ще има различни занимания – с пластилин и прочие. Всеки е добре дошъл – млади хора студенти, семейства, пък и по-възрастни, които са свързани с историята на дома от онези години, в които той е бил културно средище за цяла София“, каза за БГНЕС директорът на студентския дом Христиан Даскалов.

Той уточни, че достъпът до фестивала е безплатен.

„Днес ние не събираме средства за възстановяването. Ние днес събираме или намираме приятели за това възстановяване, тъй като ще ни трябват над 1 млн. лева, за да се ремонтират голямата и камерната сцена“, поясни още той.

На терасата на студентския дом всеки посетител може да стане част от цветната арт инсталация на Христиан Бакалов.

„Това е инсталацията Pure deking. Тя представлява опънати цветни ленти, които се движат с вятъра и трептейки издават живот и красив сигнал към всички хора. Защото колкото и да е тежък живота ни, ние все още виждаме шарен света“, заяви Бакалов.

Назначеният през август директор каза, че при голямото почистване на опожарените помещения са изнесени над 150 кубика строителни и битови отпадъци.

„По-важното е, че се натъкнахме на архива на студентския дом. Той беше захвърлен в тези строителни отпадъци. Има неща, които са от 70-те години. Намерихме плочи с изключителна стойност. Те са на оркестър „Метроном“, на група „Ален Мак“, които са се развивали своята творческа дейност тук. В студентския дом се е провел първия концерт на FSB, от тук е тръгнала първата рок група „Бъндараците“, тръгнали са изпълнители като Никола Гюзелев и Борис Христов през академичния хор „Ангел Манолов“, разясни Даскалов.

Той каза още, че ще работи в посока студентският дом да се превърне в културно средище, което да е познато на младите хора и студентите, защото сградата му не е само паметник на културата, а тя е част от онези истории, които трябва да продължат.

Източник: БГНЕС, видео запис

<https://www.bgnes.com/bylgaria/obshchestvo/4617419/>

17 години след пожара връщат към живот Студентския дом в центъра на София 27.10.2018

Преди 17 години голям пожар изпепялява Студентския дом в центъра на София. Днес група млади хора искат да върнат сградата към живот и да я превърнат в културното средище, каквото е било в средата на миналия век. За тази цел са им нужни около 2 милиона лева, които до този момент държавата не може да им даде.

Студентският дом е паметник на културата, собственост на Министерството на образованието. Студентите са поискали финансиране на ремонта.

Липсата на финансиране не демотивира и Ивайло – ръководителят на екипа от 8 студенти, които работят денонощно и безвъзмезно по новата визия на Студентския дом.

За да намерят парите студентите разчитат и на дарителска помощ като организират и редица културни прояви, с които да събират средства.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.tevevropa.com/2018/10/17-godini-sled-pozhara-vrashtat-kam-zhivot-studentskiya-dom-v-tsentara-na-sofiya/>

30-то юбилейно издание на международния форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ 2018 29.10.2018

Форумът за компютърни изкуства Computer Space („Компютърно пространство“) се провежда 30 години и е най-голямото събитие за компютърни изкуства в Югоизточна Европа. Форумът се организира от Студентското общество за компютърно изкуство /СОКИ/ в партньорство с редица организации и институции.

От 25-ти до 27-ми октомври, в Центъра за култура и дебат „Червената къща“ и Централния военен клуб се състоя фестивалната част на международния форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“, computerspace.org, където имаше серия от изложби на компютърна графика, анимация, интерактивни изкуства, електронна музика, семинари, демонстрации и връчване на наградите от конкурсната част. Посетителите имаха удоволствието да видят множество презентации, изнесени от експерти в областта на дигиталното изкуство на световно ниво. Форумът е некомуercialно събитие показващо световните тенденции в областта на компютърните изкуства, с образователна насоченост към студенти, ученици, експерти и артисти.

Основни акценти в тазгодишния фестивал са теми като „Предизвикателствата на 3D визуализацията“, „Стари и нови медии“, „2D илюстрация и анимация“, „Гугъл гараж“, „Био изкуство“, „Разработване на дигитални арт проекти“, „Визуални ефекти“ и представяне на някои от проектите и авторите на конкурса Computer Space. По повод 30-тото юбилейно издание на „Компютърно пространство“ се организира ретроспективна изложба на "Кравая" в градинката пред НДК. В нея са представени някои от наградените проекти от последните 5 години, както и информация за историята на самото събитие.

Посетителите на 30-тото издание на „Компютърно пространство“ имаха шанса да разгледат множество изложби и да се включат в ежегодните семинари провеждани в Центъра за култура и дебат „Червената къща“. В изложбеното пространство беше показан проекта Foxu days-компютърни графики на Кристина Стоянова, в който в рамките на 101 дни тя е изработвала по една илюстрация на лилица с различен контекст, определян от нейните почитатели. В изложбата бяха показани 30 от тези 101 илюстрации. Изложени бяха 3D визуализации от студио REDVERTEX, като изображенията бяха с впечатляваща фотореалистичност. Интерактивните инсталации на Лора Шопова от Националната художествена галерия и учениците от ТУЕС към ТУ-София Александър Петров, Петър Герасимов и Теодор Станишев не само забавляваха посетителите, но и показваха синтеза техника-наука-изкуство. Заедно с тях, Валентин Милев демонстрира разнообразни смарт играчки. Показани бяха и т.нар. paper tablets, иновативни графични таблети на WACOM, както и системи за виртуална реалност. Някои от съвременните смарт играчки съдържат самообучаващи се алгоритми и демонстрират завидна способност за интеракция с хората.

И тази година семинарите предизвикаха голям интерес сред посетителите. Впечатляващи бяха презентациите за 3D визуализацията от Димитър Рашков, Кубрат Томов и Никай Рангелов от REDVERTEX. Млади, но доказали се илюстратори като Йоана Викторова, Борислава Караджова и Николай Иванов разказаха за нови проекти, свързани с 2D илюстрация и анимация. Посетителите имаха шанса не само да слушат презентаторите, а и да разговарят с тях и обсъждат казуси. Интерес предизвика уъркшопа за естетиката на фотографията, в който Ивайло Стоянов и Кеворк Ванлян запознаха публиката с част от историята на фотографията и показаха примери на някои съвременни фотографии и техните бележити творби. Семинарът на Google Garage, воден от Илиана Бачева и Иван Апостолов беше изключително полезен за всички, които искат да създадат добро онлайн присъствие за своя бизнес или изкуство.

На следващият ден Валентин Велинов от БАН запозна зрителите с технологиите, които помагат на учените да правят виртуални дисекции на различни растителни структури и как био-образите могат да изглеждат като дигитални картини. Росен Петков, Боряна Савова и Иван-Асен Оведенски от Студентското общество за компютърно изкуство /СОКИ/, заедно със своите партньори от Националната професионална гимназия по полиграфия и фотография представиха новостите в т.нар. мобилна (нискобюджетна) дигитализация на книги и проекта Mobile Digitizing по програма Erasmus+. Разработката на интерактивни инсталации бе представена от директора на програма „Дигитални изкуства“ към НХА Венелин Шурелов. Разработката на мобилни устройства и софтуер за тях бе коментирана от Виктор Кетипов, преподавател в ТУЕС. Марин Петков и колеги от MP-Studio представиха новостите в областта на 3D мапинга. Специалните визуални ефекти във филмите бяха атрактивно показани от Ангел Иванов от WorldWide FX. Известни международни експерти и артисти като Саша Гедет, Мете Болд и Седрик Фермонт от Германия, Маня Чирич от Сърбия, Йонас Бодингбауер и Тобиас Мико от Австрия, Никос Ставрополус от Гърция, Сенай Угурлу от Турция представиха състоянието на компютърните изкуства в България.

Третият ден на фестивалната част бе посветена на церемонията по връчване на наградите на победителите от конкурсната част на „Компютърно пространство“. Победителите бяха избрани от експертно жури от представители на академичния, артистичния и корпоративния сектор, като за наградите се състезаваха над 100 проекта от над 15 страни. Наградите се връчиха от политици и експерти в голямата зала на Централния военен клуб. В началото на церемонията председателят на организационния комитет Росен Петков представи историята на форума „Компютърно пространство“ от 1989 г. до наши дни, показвайки кадри от списания „Млад конструктор“, „Графика с компютър“, в. „Младех“ от периода 1988 г. - 1994 г., където Росен Петков е популяризировал компютърните изкуства и Форума. Бяха обявени победителите в 8-те категории- компютърна графика, компютърна анимация, уеб-дизайн (с 4 под-категории), мобилни арт приложения и електронна музика. Награди връчиха д-р Тодор Чобанов, Заместник-кмет на Столична община, Биляна Генова, директор на дирекция „Култура“ на Столична община, Дончо Барбалов, Заместник-кмет на Столична община, Наталия Митева, програмен директор „Образование“ във Фондация „Америка за България“, Михаела Иванова от Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие към Общинския съвет, директора на Национален студентски дом Христиан Даскалов, Росен Петков, председател на организационния комитет и на СОКИ, Георги Шарков, съветник по киберсигурност към Министерство на отбраната и Владимир Джамбазов- композитор и член на журито.

д-р Тодор Чобанов, Заместник-кмет на Столична община връчва награди на победителите в конкурсната част

Г-жа Биляна Генова- директор на Дирекция „Култура“ на Столична община връчва награди на победителите в конкурсната част

Г-жа Михаела Иванова от Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие на Столична община връчва награди на победителите в конкурсната част

г-жа Наталия Митева- програмен директор „Образование“ във Фондация „Америка за България“ връчва награди на победителите в конкурсната част

г-н Христиан Даскалов, директор на Национален студентски дом, връчва награди на победителите в конкурсната част

В категория „Компютърна графика“ наградата взе Cover art/editorial ‘fishhead’- Georgios Dimitriou, Гърция, в категория „Компютърна анимация“ - Branded dreams – the future of advertising- Thom Snels, Великобритания. Наградата за електронна музика получи Night study 3- Felipe Otondo, Канада. В категория „Уеб-дизайн-изкуство, култура и хоби“ бе отличен сайта „Пловдив- европейска столица на културата“, в „уеб дизайн-информация и медии“- Icarus_thegame- Tobias Micko, в „уеб дизайн- общество и институции“- ННЕК ЮНЕСКО и специална награда за Националното представителство на студентските съвети, в „уеб-дизайн-технологии и пазар“- Orsay- Georgi Vasilev, в „мобилни арт приложения“- Die entscheidung – “the decision“- Jonas Bodingbauer.

Раздадени бяха и наградите на публиката, както и други специални награди, които могат да се видят на сайта на събитието.

Всеки може да разгледа до 05.11.2018 ретроспективната изложба „30 години „Компютърно пространство““, която се намира до „Кравая“, в парка на НДК. Форумът в част от Календара на културните събития на Столична община. Образователните семинари се организират с подкрепата на фондация „Америка за България“.

Източник: в. 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/novini/article/7126619>

Очи в очи с театъра: Дарин Ангелов**03.11.2018**

Завършваме поредицата с един млад и твърде симпатичен актьор

През 2018 на културния български пазар можеш да си прибереш в еко торбата и качествени продукти, и „фастфуд“ предложения. Най-непринуден и непредвидим не само технически, но и по емоционални причини остава театърът. Любимият театър днес е едновременно лесноразбираем, но и оставя послевкус, кара душата да се бунтува, да разисква теми, за да може и когато се прибереш вкъщи след постановката, преди да заспиш, да помислиш отново върху сюжета и след две-три седмици, когато изхвърляш старите билети от портфейла си, отново да се усмихнеш широко или да се просълзиш, както при финалните аплодисменти.

Нерядко решаваши и да не ги изхвърлиши, а да ги колекционираши някъде там, на топло...

По-малко от две седмици ни делят от магичната Нощ на театрите 2018. На 17 ноември едновременно 11 европейски държави ще бъдат част от чудото на театралното изкуство, а сцената ще се превърне в основна арена за дискусии и ще събере по едно и също време всички, които я обичат.

ПОСЛАНИЕТО НА ТАЗГОДИШНОТО ИЗДАНИЕ НА НАЙ-МАЩАБНАТА ТЕАТРАЛНА ИНИЦИАТИВА В БЪЛГАРИЯ Е „ОЧИ В ОЧИ С ТЕАТЪРА“.

А събитията обхващат цялата страна. Нощ на театрите 2018 е част от Програма „Културен календар“ на Столична община и се осъществява с любезната подкрепа на Министерство на културата на Република България и Съюза на артистите в България. Международен партньор на инициативата е Асоциация „Европейска нощ на театъра“.

Как ще прекара Нощ на театрите Дарин Ангелов ще видиш в блица ни:

Ти си:

Дарин Ангелов

Ако животът ти не беше сцена, би бил:

скучен.

Най-големият ти гаф по време на представление:

През 2004 г. в Младежкия театър играхме „Амадеус“. Още не беше завършен ремонтът на сегашния театър и ползвахме сцената на студентския дом. Беше невероятно добро представление и от щастие, че го изиграхме така добре на поклоните не прецених, че сцената е по-къса. Поклоних се... тръгнах назад с подobaваща енергия... и сцената свърши. Под мен имаше само около метър и половина дупка и се оказах по дупе на земята с разпрани гащи. Нямахме как да се измъкна и стоях там около 15 минути докато стихнат аплодисментите и публиката си тръгне.

Заглавието на коя постановка описва най-добре живота ти сега:

„Животът е прекрасен“

Любимият ти сценичен партньор е:

брат ми –Деян Ангелов.

Какво правиш,ако не се получи магията на сцената , ако не избухне енергията ?

Карам до антракта и след това пак паля фитила.

Колко често ти се случва да си в ситуацията to be or not to be?

Всеки ден.

Костюмът на кого от героите ти най-трудно сваляш от себе си:

„Страхотни момчета“ – там съм гол J

Колко често играеш извън сцената?

Остава и извън сцената да заиграя JB живота не играя!

В съвременната култура би променил:

Защо да я променям? Всяка култура е адекватна за времето си. Важно е културата, която аз съм създал, да е достатъчно заразителна.

Театърът е за: всички.

Какво ще гледаш в Нощта на театрите 2018?

Набелязал съм няколко събития. Много искам да гледам „Макбет“ на NTLive и поне едно от няколкото представления на @лма @лтер в Софийския университет. Няма да пропусна – дори ще се включа като участник, в откритото студио LiveCam, което ще се излъчва на живо на 17 ноември от 11 до 17 ч. във фейсбук страницата на Нощта. Интересен ми е и документалният филм „Един час театър“ в Дома на киното. Дано успея да намеря време за всичко в този своеобразен „маршрут“, който съм си начертал.

Източник: GoGuide.bg, статия

<https://goguide.bg/1833-5756-ochi-v-ochi-s-teatyra-darin-angelov/>

Павлова: Младите трябва да са активни при вземане на решения за бъдещето им
12.11.2018

Много е важно младите хора не само да са информирани за работата, целите и функциите на европейските институции, но и да им бъде дадена възможност да участват активно, да изразяват мнение и да се усещат, като неразделна част от взимането на решение в процеса на европейските въпроси. Това каза пред журналисти министър Лиляна Павлова на Международния младежки семинар "Насърчаване на младежкото участие в изборите за Европейски парламент" в Националния студентски дом, цитирана от БТА.

Данните от всички проучвания показват, че за предстоящите европейски избори трябва да фокусираме своето внимание към активността на младите хора, защото те са най-апатични, най-демотивирани и са част от хората, които имат по-малко желание да участват активно, по много причини, заяви министър Павлова. И допълни, че затова много активно трябва да се включат младите хора в този процес.

"Образованието е топ приоритет на правителството, защото връзката между образованието и професионалната реализация, и с бизнеса, за младите хора е най-важната", каза министър Павлова, попитана как оценява нуждата от професионалното и дуалното обучение в образователната ни система.

Реализацията е тази, която ще задържи младите хора у нас и тя може да е на ниво средно професионално образование или на ниво висше образование, отбеляза Лиляна Павлова. "Когато говорим за т.нар. изтичане на мозъци, ако искаме младите хора да останат у нас или да се завърнат, трябва да имаме ясна връзка с бизнеса и да знаем от какви кадри се нуждае той", коментира тя. Ниските нива на безработица са много важни и се гордеем с тях, но виждаме, че бизнесът казва, че "страда от липса на работници". Затова, за да се осигурят точно тези кадри, от които има нужда бизнесът, точно дуалното образование ще научи младите хора на необходимите познания и умения, още докато са в класната стая или в първи-втори курс в университета. Това е единственият и най-добрият начин младите хора да останат в България, коментира министър Лиляна Павлова.

Източник: в. 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/novini/article/7148570>

"Събуди се" - новата песен на Кристиян Янкулов**29.11.2018**

"Събуди се" – един различен проект

Кристиян Янкулов споделя какво го е вдъхновило да напише песента и как се е появила музиката. Той споделя и за ценните съвети за песента дадени му от екипа на телевизия ММ при съвместното им пътуване до Холандия (а дали е имало помощни "вдъхновяващи" средства историята мълчи).

Клипът е заснет в залата на Националният Студентски Дом, който тъне в разруха. Вижте какво е посланието на песента и какво мисли Кристиян за изкуството в България като цяло.

Фенове на телевизия ММ не забравяйте да ни следвате на нашата фейсбук страница. А за тези от вас, които не можете без ММ, гледайте ни 24/7 на живо на нашият сайт mmtvmusic.com или в мрежата на Vivacom, Bulsatcom, TiVi.BG и Neterra TV.

Източник: ММТV, видео запис

<https://mmtvmusic.com/mm-player/most-viewed/shows/hashtag/sabudi-se-kristijan-yankulov/>

**Студентка от Русенския университет спечели национална награда за поезия
07.12.2018**

Миглена Цветкова, студентка в магистърската програма „Съвременна българистика и образование“, получи награда за поезия в четвъртото издание на Националния конкурс „Георги Черняков“, насочен към студенти – литературни творци. Тя стана носител на Специалната награда за поезия, присъдена ѝ от Националния студентски дом.

В тазгодишното издание на конкурса участват 85 студенти от 15 български и от 5 чуждестранни университета (Шотландия, Германия, Русия, Франция и Австрия). Жури в състав: Христиан Даскалов – директор на Националния студентски дом, Димитър Христов – международен секретар на Съюза на българските писатели, Анжела Димчева – председател на Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“, Тодор Костадинов и Татяна Явашева – членове, присъди общо седем награди на млади поети и прозаисти.

Националният конкурс е посветен на делото на литературния критик Георги Черняков и се организира по идея на Сдружение „Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ с председател Анжела Димчева. Първото издание е през 2015 година, а имената на лауреатите се обявяват в навечерието на 8 декември.

Специалната награда за поезия от конкурса „Георги Черняков“ е втората национална награда на Миглена Цветкова за 2018 година. През септември тя стана лауреат на националния конкурс „Светлоструй“ (раздел „Поезия“). Наградата ѝ бе присъдена за книгата „С мене само вятърът говори“ (редактор доц. д-р Руси Русев), отпечатаната в русенското издателство „Лени-Ан“.

Източник: Бряг.бг, статия

<https://www.briag.bg/studentka-ot-rusenskiya-universitet-specheli-nacionalna-nagrada-za-poe/>

2019

Напиши ми...

15.02.2019

Развихрете мислите и ги излейте в редове, а някой ще облече написаното с ноти! Дали ще бъде в стила на нежната рима, белия стих или пък острия език на рока, оставете се на вдъхновението и се включете в конкурса за „Български текст за песен 2019“. Можете да се запишете за участие до 30 април 2019 г. с до 3 авторски текста, написани на български език. Включете, като попълните формуляра, който можете да намерите тук.

Идеята на младите ентузиаста е музиката да се прегърне с качествени текстове. А кой по-добре борави с димите от филолозите?... Затова и инициативата започва точно от студенти от факултета по Славянски филологии към СУ с усет към езика и литературата. Сърцата им са широки, както и условията за участие в конкурса, който е отворил врати за всички, които искат да пишат и смятат, че го правят добре, независимо къде или какво учат, стига да създават текстовете си на български език.

„Български текст на песен“ е инициатива, създадена от студенти от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2016 г. Организатор е екипът, който стои и зад конференцията за кариерно и творческо развитие SlavConf. Конкурсът се организира от филолози и музиканти за четвърта поредна година, а този път регистрацията за участие ще бъде отворена и за ученици. Техен партньор е Националният студентски дом, където ще се проведе награждаването през юни.

Представители в журито ще бъдат английската музикална мениджмънт компания UAC Management с представител собственикът ѝ Христо Пенчев, както и Списание Осем, а председател на журито ще е създателят на конкурса Атанас Нейчев.

Музиката се нуждае от красиво слово. А ти можеш да станеш част от това, като се включиш в общността на младите текстописци!

Ако имате някакви въпроси, можете да се обърнете към координатора на конкурса Гергана Петрова на gergana@slavconf.com.

Успех на всички!

Източник: Списание8.бг, статия

<https://spisanie8.bg/%D1%81%D1%8A%D0%B1%D0%B8%D1%82%D0%B8%D1%8F/2019/0207/%D0%BD%D0%B0%D0%BF%D0%B8%D1%88%D0%B8-%D0%BC%D0%B8.html>

Доброволци възстановяват концертната зала на пл. "Народно събрание"**17.02.2019**

Доброволци почистват концертната зала на площад "Народно събрание", която изгоря до основи. Инициативата е на Националния студентски дом, а целта – да направят рок концерт в нея.

Всичко започва 2001 година, когато в залата се разразява огромен пожар. Повече от 15 години мястото седи изоставено и никой не се е погрижил за него - до днес.

Директорът на Националния студентски дом Християн Даскалов поде инициатива да изчисти това място.

"Инициативата е на всеки доброволец. Това е зала, от която са тръгнали много български музиканти. Държавата не направи нищо, за да я възстанови. Не можем да чакаме повече. На 3 март ще бъде откриването. Заповядайте на моноспектакъл на Ованес Торосян от 20:30 часа. В края на май месец планираме голям рок концерт, отворен за разнообразни формати", отбеляза Даскалов.

Директорът посочи, че се събират дарения за възстановяване на залата.

Видео репортаж с г-н Христиан Даскалов.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/2-bulgaria/99916-dobrovoltsi-vazstanovyavat-kontsertnata-zala-na-pl-narodno-sabranie>

Glamortal Kombat Ball в снимки**19.02.2019**

Талант, блясък, танци до пот и кръв, слава и величие. Всичко това и много повече се случи по време на първия по рода си бал в България Glamortal Kombat Ball, организиран от Фондация GLAS с медийното партньорство на HUGE.bg. Общо 17 участника в 6 различни категории премериха силите си пред публика от над 100 души в Националния студентски дом. Поздравления на всички за смелостта, чара и вложените усилия и енергия. Честито на победителите във всяка категория.

Гран приз FF Face: Miz Area Vagrancy

Второ място FF Face: Ally Witch Vagrancy

Гран приз MF All American: Katatonik Vagrancy

Гран приз OTA Best Dressed: Ally Witch Vagrancy

Второ място OTA Best Dressed:

Гран приз OTA European Runway: Shibumi Vagrancy

Второ място OTA European Runway: Laila Vagrancy

Гран приз Women's Performance: Shibumi Vagrancy

Второ място Women's Performance: RA

Гран приз BQ Vogue Fem: Venera Vagrancy

Второ място BQ Vogue Fem: Katatonik Vagrancy

Glamortal Kombat Ball се превърна и в своеобразен контрапротест срещу паралелно течащия по улиците на столицата Луков марш. Под светлините на Народното събрание българската публика можа за първи път да се докосне до магията и заряда на ballroom културата, а ЛГБТИ хората в България и техните съюзници да покажат, че са истинска общност, обединена от общи ценности. Коментатор на бала беше активистът Виктор Странски, а за музиката се погрижи легендарната примадона на нощта Julieta Intergalactica.

Източник: HUGE.bg, статия

<https://huge.bg/glamortal-kombat-ball-v-snimki/>

Вход свободен в столичните музеи, цял ден концерти в зала „България“**02.03.2019**

Времето с топлия си пролетен дъх ни дава още едно основание да се присъединим към десетките в цялата страна тържества за Националния празник. Заради 3 март, който се пада в неделя, за неработен ден е обявен и понеделникът. В трите почивни дни, а най-вече в неделя, културната програма е особено богата.

За празника общинските музеи, галерии и зоологическата градина в София ще работят с вход свободен. В неделя безплатен ще е достъпът до Регионалният исторически музей – София, Софийската градска художествена галерия и парк-музей „Врана“. Ако сте решили да отидете до Врана с автобус, вижте разписанието и работното време.

Честванията на Шипка ще започнат от 11,30 ч., час по-късно ще бъдат поднесени венци и цветя пред Паметника на свободата на старопланинския връх, където през лятото на 1977-а са се провели решаващите за Руско-турската война и Освобождението на България боеве. Достъпът до паметника е свободен през целия ден. Тържествата там ще бъдат предавани пряко от големите телевизии. Празнична е програмата на БНТ през целия ден.

Вижте още: ТРЕТИ МАРТ: „ВЪЗВИШЕНИЕ“ ПО БНТ1

Нова тв и водещият Николай Дойнов ще припомнят в „Темата на Нова“ от 19,20 ч. причините за избухването на Руско-турската война и ще излъчат разговора на журналиста с Олга Чевская – правнучката на граф Николай Игнатиев, и с Рауф Версан – правнук на командващия Централната османска армия Вейсел паша.

Предлагаме Ви културните акценти в столицата за 2, 3 и 4 март.

2 март, събота

„Тайната вечеря на Дякона Левски“, постановка на Асен Шопов по текст на Стефан Цанев – 19 ч., Театър „Българска армия“

„Самотни отдалеч“, танцов спектакъл на Анна Кабакова по мотиви от творчеството на Елин Пелин – 19 ч., Театрална работилница „Сфумато“

„Климати“, прожекция на филма, част от „Ретроспектива на Нури Билге Джейлан“ – 19 ч., Дом на киното

„The Bingo Project“, спектакъл на Боряна Сечанова с участието на Балет „Арабеск“ и Bingo Symphony Orchestra – 19 ч., Музикален театър

3 март, неделя

„Обичам българската музика“, целодневен музикален маратон – 10 – 21 ч., зала „България“

С участието на оркестъра на Софийската филхармония, камерните формации „Филхармоника“, „Бела Воча“, хор „Нуша“, хор „Гусла“, групата за автентичен фолклор „Бистришките баби и внучки“, Биг Бендът на БНР, формации от НМУ „Любомир Пипков“ – София, НМА „Проф. Панчо Владигеров“ – София, хор „Нуша“, хор „Ваня Монева“, Националният филхармоничен хор, детският филхармоничен хор. Водещ на събитието е актьорът Мариус Донкин.

Церемония по издигане на Националното знаме – 11 ч., Паметник на Незнайния воин

„Пробуждане с хоро“ – 11 ч., Парк „Заимов“

Тържествено честване на Националния празник – 11,45 ч., Паметник на българския опълченец

С участието на мъжки хор „Гусла“ с художествен ръководител акад. Валентин Бобевски, квартет „Славей“, певицата Нели Рангелова и актьора Мариус Донкин. Слово ще произнесат поетът Георги Константинов, Н. Пр. Посланикът на Русия Анатолий Макаров, както и от Любомир Коларов, председател на Сдружение на приятелите на Русия „Александър Невски“.

Тържествената заря-проверка – 18,30 ч., Площад „Народно събрание“

„Музиката на Европа 2 – България“, концерт с българска музика – 19 ч., зала „България“

„Harlem Shake“, авторски моноспектакъл на Ованес Торосян – 20,30 ч., Национален студентски дом

Моноспектакълът представя седем разказа на хора, живеещи в България, техните възгледи, мечти и принципи. Проектът засяга теми като изгубената духовност, писменост и култура, народно творчество без ценности, с крив морал и неизвестна посока.

4 март, понеделник

„Ида“, прожекция на филма на Павел Павликовски – 18 ч., Дом на киното

Филмът е част от програмата „Европейско кино за учащи“. Вход свободен.

„Човекът, който уби Дон Кихот“, прожекция на филма на Тери Гилиъм – 19,15 ч., кино „Евро синема“

„Променяне“, предпремиера на моноспектакъла на Йоана Буковска-Давидова – 19,30 ч., Нов театър НДК

Източник: *Площад Славейков, програма, статия*

<https://www.ploshadslaveikov.com/v-sabota-vhod-svoboden-v-stolichnite-muzei-tsyal-den-kontserti-v-nedelya-v-zala-balgariya/>

Ованес Торосян игра в опожарена зала**05.03.2019**

Ованес Торосян в спектакъла Harlem Shake в руините на залата на Студентския дом СНИМКА: АРХИВ НА ХРИСТО ДАСКАЛОВ, ДИРЕКТОР НА СТУДЕНТСКИЯ ДОМ

Моноспектакълът на Ованес Торосян Harlem Shake (“Шантав танц”) е първото театрално представление, което се изигра в опожарената зала на Студентския дом от 18 г. насам. А той е точно срещу Народното събрание. Залата оживя на 3 март. “Представяме по-различна гледна точка към празника - тази за състоянието на българската духовност днес. Седем забавни разказа за хора, живеещи в България - таксиметров шофьор, фолк звезда, боклукчия, бизнесмен. Техните възгледи, мечти и принципи. Проект за изгубената духовност, писменост и култура. Народно творчество без ценности, крив морал и неизвестна посока - разкошът от мизерия”, коментира Ованес Торосян сюжета на моноспектакъла, постановка на театъра му “Реплика”.

Жестът на известния актьор е повод да се припомни, че голямата зала на Националния студентски дом - паметник на недвижимото културно наследство, е в разруха след пожар на 7.12. 2001 г. Няма бюджетно финансиране за възстановяването ѝ. Залата прелива от отломки, които доброволци разчистват. Има светлина в тунела - от НАТФИЗ проявяват интерес към възможността да ползват част от терена за авангардни постановки срещу наем. Всяка артпроява в това пространство ще има отличен терен и без намеса на сценограф.

Източник: в. 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/ojivlenie/article/7330473>

Ованес Торосян с моноспектакъл в Студентския дом
05.03.2019

Националният студентски дом и театър "Реплика" организираха по случай Националния празник театрална постановка на 3 март в голямата зала на Студентския дом на пл. "Народно събрание" 10. Моноспектакълът на Ованес Торосян "Harlem Shake" е първото културно събитие, което се проведе в залата от 18 години насам. Голямата зала на Националния студентски дом - паметник на недвижимото културно наследство, е в състояние на разруха отблизо две десетилетия вследствие на пожар, пламнал на 7.12.2001 г. Поради липсата на целево бюджетно финансиране за възстановяването ѝ, залата остава пълна с отпадъци до началото на т. г., когато започна доброволческа кампания по нейното разчистване, за която ДУМА писа. Доброволци работят от октомври 2018 г. по възстановяването на останалите по-малки зали и пространства, засегнати от пожара. Вечерен бал, арт фестивал, акустичен концерт и изложба вече се състояха в камерната зала и централното фоайе пред големия салон.

Източник: в. Дума, статия

<https://www.duma.bg/ovanes-torosyan-s-monospektakal-v-studentskiya-dom-n186664>

МИХАИЛ МУТАФОВ: 18-ГОДИШНИТЕ СА НАЙ-ДОБРАТА ПУБЛИКА**20.03.2019**

Желчо Мандаджиев, Крикор Азарян и Людмил Кирков ме научиха на актьорския занаят. Станчо Станчев допринесе за моето развитие като актьор във Варна. Не съм имал дубльори в театъра. Има спектакли, които уцелват деня: такъв е случаят с „Полет над кукувиче гнездо“, с „Ревизор“, със „Страшният съд“. Една от любимите ми роли е Прохор в „Майката“ на Стоян Камбарев. Явор Гърдев успя да ме провокира.

По-трудно ми беше, защото живеех в Ивайловград.

Там за първи път видях какво е театър и какво е кино. Често идвах Военният театър, Кърджалийският, Хасковският театър. Понякога са идвали към 11 часа вечерта и сме ги чакали да гледаме техни представления. В мен имаше голям респект към това изкуство и по-късно в гимназията, в Първомай, се опитвах да рецитирам. Аз кандидатствах във ВМЕИ – София. Три години следвах „Електроснабдяване на промишлени предприятия“. Тогава попаднах в един състав на студентски театър в Студентския дом на културата. Ръководеше го режисьорът Людмил Кирков. Това ми даде една увереност да кандидатствам. Ако не бяха ме приели, нямаше повече да кандидатствам. Не бях достатъчно уверен, защото открай време имам голям респект към хората, които работят в театъра. Те взеха, че ме приеха и аз напуснах ВМЕИ. Така стана, че изненадах и себе си, и родителите си с това мое решение, за което и до ден днешен не съжалявам. Попаднах в класа на Желчо Мандаджиев, по-късно асистент дойде Крикор Азарян – успех при такива забележителни хора да уча.

В Театралната академия започнах при Людмил Кирков и всяка година снимах по един филм. Това ми осигуряваше добри доходи, защото получавах и стипендия. След това не съм разполагал с такива парични средства.

През 1975-та във Варна дойде една компактна група млади актьори от класа на Островски. Само аз единствен бях от класа на Мандаджиев, който също беше поканен да работи във Варненския театър. И тогава се озовах във Варна. Мислех си да остана за кратко, защото този град е много далече от моите близки, аз съм от южна България. Там са приятелите ми, там са роднините ми. Тук градът е хубав, и какво море има, ще остана някоя друга година и ще се прибера към Пловдив. По-късно, когато ме поканиха в Пловдив да отида, аз отказах, защото се привързах към града, към морето се привързах и останах тук. После получих предложение и за София, но вече нищо не можеше да ме откъсне от този град. Достатъчно беше да знам, че морето е край мен и го виждам. Обичам риба и много обичам да плувам. Това е, което ми харесва страшно много в морето.

Когато дойдох във Варна, вместо да почна да работя в театъра, аз започнах в киното. Снимахме с Христо Христов „Циклопът“ – една от главните роли във филма. След това снимахме и други филми. Никога не съм смятал киното за свой занаят, но то никога не ме е забравяло. Периодически винаги съм снимал по нещо. Последните години работих с Явор Гърдев /„Дзифт“/, Киран Коларов /„Ако някой те обича“/, с Николай Ламбрев – един сериал – „Църква за вълци“. Определено театърът е сериозната работа. Понякога един непрофесионалист излиза и убива всички професионалисти край себе си. Защото той може да изиграе един път една роля, но да я изиграе така запомнящо се и прекрасно, а в театъра това няма как да се случи. Няма кой да озвучи зад кадър. Когато дойдохме с Желчо Мандаджиев и Гриша Островски във Варна, заварихме една много опитна, стабилна актьорска група.

Знам, че Красимир Спасов е работил тук и е имал няколко спектакли, за които говореха, Людмил Кирков също съм чувал, че е бил тук, Антон Горчев, Димитър Буйнозов са ми говорили за Варненския театър.

Във Варна беше Станчо Станчев, който е много добър режисьор и допринесе за моето развитие като актьор.

И така трудно, бавно започнахме да играем във Варненския театър, защото тогава конкуренцията беше жестока – бяха над 40 души актьори. Всеки ден се играеше и в двете зали. Дубльорството не беше нещо необичайно – имаше дубльори. Такава постановка, която много се играеше беше „Моята прекрасна лейди“, тя се игра над 100 пъти. Бистра Марчева и Дафинка /Данаилова/ се дублираха в главната роля. Аз съм нямал дубльори. То излиза като фукня, но съм нямал дубльори.

Като дойдох във Варненския театър започнах с роля по пиесата на Васил Станилов „Летопис от събитията по време на позорището „Многострадална Геновева“. Тя се игра много пъти и се посрещаше особено възторжено от публиката. Даже накрая те пееха с нас възрожденски песни, което беше много мило. Играх граф Зигфрид, Веско Цанев игра самата Геновева и беше и смешно, и тъжно представление.

Подобна ситуация се получи и с „Полет над кукувиче гнездо“. Тогава не знам как беше изпусната тази драматизация. Защото тя визираше такова общество като нашето. И много се запалих по тази роля. Дори съм ходил в психиатрията да наблюдавам как се държи такъв човек. Има роли, в които човек изпитва огромно удоволствие да играе... Моята роля, на Индианеца, беше една мълчалива роля, но с огромна енергия. Тогава оцених какво е мълчанието. Нашият преподавател Мандаджиев ни казваше, че думите са патерицата, на която се подпира актьорът. А другото, как се играе другото... Драматизацията беше великолепна, направена от Дейл Васерман. Даже след това, като четох романа, той не ми направи чак такова впечатление. Но драматизацията беше впечатляваща – в нея всичко излишно беше изхвърлено. Цялата енергия на романа беше там. Станчо се беше заел. И на него му е било присърце. Тази роля не бих заменил за много главни роли, които съм играл после.

Полет над кукувиче гнездо от Дейл Васерман 1979-1980, режисьор Станчо Станчев. Източник: <http://stanchostanchev.wordpress.com>

По-късно играхме „Нашият град“ на Торнтън Уайлдър – тя също стана един младежки спектакъл. Тогава имаше една, така наречена, „младежка сцена“. По-късно играхме „Лорензачо“ – на Руси Карабалиев, който се получи много добре. Играхме го и в София с много възторжени оценки.

По-късно работихме „Ревизор“ със Станчо и мисля, че стана добър спектакъл. Тогава направихме тук един много странен фестивал, който после не се повтори. Казваше се „Ревизориада“. В навечерието на 10 ноември, сякаш предусещайки края, много трупи направиха „Ревизор“ – може би 5–6 в страната, които събрахме тук, във Варна. „Ревизориада“ стана много хубаво събитие, защото спектаклите бяха съвсем различни, а създаваха общо настроение, което хармонизираше със ситуацията в страната. Същото се получи и със „Страшният съд“ на Стефан Цанев. Пиесата излезе малко след 10 ноември и хората си помислиха, че сме я направили нарочно, а пък ние я направихме преди това. Това са спектакли, които уцелват деня. Такъв е случаят с „Полет над кукувиче гнездо“, с „Ревизор“, със „Страшният съд“ – това са спектакли-попадения.

Една от любимите ми роли е Прохор в „Майката“ със Стоян Камбарев.

Както ми остана прякор Индианеца, така някои в театъра продължават да ми викат Прохор. Това значи, че съм сполучил. Ако трябва да изброя пет роли, непременно едната ще е на Прохор. Това е подценявана роля, а стана една от главните роли в спектакъла на Камбарев. Така понякога се получава – и ти изненадваш ролята и ролята изненадва теб. Тогава е най-хубаво, тогава усещаш, че си сътворил. Защото с голямата, с главната роля се бориш докрай, а от онова нещо, което си изтръгнал и си го видял, което други не са успели да видят /разбира се, с помощта на режисьора/, тогава победата и насладата са голями. Тогава вече се чувстваш творец, а не изпълнител.

Във Варна играя във всичките постановки на Явор Гърдев и в две, които той реализира извън Варна – едната в „Театър 199“ – „Пиесата за бебето“ на Едуард Олби и другата – „Във въздуха“ от Шипенко. С последната гостувахме в Берлин и бях гост на автора Шипенко. Той даже гледа и „Марат/Сад“.

Ако трябва да говоря за режисьори, аз съм работил с доста режисьори, но запомнящите ми срещи са със Станчо Станчев, със Стоян Камбарев – макар и само две, и с Явор Гърдев. Надявам се, че сме се обогатявали взаимно. Това е шансът на актьора. Казват, когато ти кацне птиченце на рамото, да не го пропъдиш, ей така кацнаха на моето рамо и ми дадоха шанс в професията. Понякога шансът не е ролята, шансът е срещата с човек, с когото можеш да работиш. Това е за мен шансът. Защото ме питат – тази роля играл ли си, коя ти се иска да играеш? Искам да играя роля, където има ситуация и да стане спектакъл – това е важно, не е важна ролята, защото ти можеш да изиграеш Хамлет, и какво като си го играл, ако не е станало?

Аз харесвам досегашната ни работа с Явор Гърдев.

Това е режисьор, който успя да ме провокира, защото това е много важно – да изкараш човека от статуквото му, от ежедневието му, от това, в което са го виждали, от това, което той смята, че може и че може много добре. Като започнеш работа, увереността не е добро качество. Ей това е много страшно в актьора, това режисьорът трябва да взривява. Като започнеш да играеш представлението – да, но не и като започнеш репетициите. Като започнеш репетициите, трябва да имаш неувереност. Трябва да си отворен, да чуваш, да виждаш всичко, да си готов на провокации – това е, което правеха и Стоян Камбарев, и Станчо Станчев, и Явор Гърдев. Провокацията е самата роля, за която аз дори не мога да си помисля, например Марат/Сад – откъде накъде маркиз Сад, какво общо маркиз Сад има с мен? Какво общо има Туполски от „Пухеният“ с мен? Но когато свършиш една роля, си казваш, ама то не е така. В мен дреме и маркиз дьо Сад, в мен

дреме и Туполски, аз съм ги потискал тези неща, те дремят във всеки човек. Те дремят и е въпрос на можене и провокация да ги изкараш от себе си.

“Марат/Сад” от Петер Вайс, постановка Явор Гърдев, 2003-2004. Източник: <http://javorgardev.com>

Също никога не съм си представял да пея на сцената. Тук ме накара да пея Георги Занев, защото трябваше да изпея нещо в пиесата „Многострадална Геновева“. Аз му казах: аз не мога да пея, а той: не съм срещал такъв човек, който не може да пее. Ей сега ще напиша една песен на два тона и ти ще я изпееш. Бяха три. И я изпях тогава. Това е една бариера, която пада – колкото мога, знам, че не съм певец.

Имам един моноспектакъл „Последната лента“, там музиката я писа Милко Коларов. Той я написа и обясни много добре. Той така хубаво показва и обяснява, че и най-неграмотният човек ще пропее при него.

В една пиеса свирех на акордеон – казаха какво да натискам – стана.

При пеенето, както и при актьорството, се наслаждава у човека, че не може да прави нещо – няма кой да го окуражи, няма кой да му каже – ти можеш! Когато правихме „Марат/Сад“, трябваше да отпирим в спектакъла табутата в себе си – за това се говори в спектакъла. И когато Явор ме попита какви са табутата в мене, аз казах – пеенето. Аз много обичам да си представям, че пея и че завладявам хората не с речта си, а с пеенето. Знам, че това не е вярно, знам, че това е наивно мое мислене, но винаги съм искал да мога да пея. И той ми даде да пея – вих като койот...

Играл съм в комерсиален спектакъл – „Бащи, лъжи и още нещо“ по Рей Куни.

Това беше спектакъл от онези, които са обречени на зрителски успех. В него актьорът влага много малко от себе си, за да се хареса на зрителите. Това е работа на първа сигнална система, трябва да си кажеш текста високо и ясно и той действа. То е направено така. Ако тръгнеш да работиш в него, както работиш в други роли, най-много да го развалиш. То е обречено на успех. И се играе по 100 пъти. Но на Добчев „В открито море“, на Краси Спасов „Лека болка“, „Любовникът“ и където играх и аз – „Последната лента на Крап“ – те се играха малко пъти, много малко. Това беше лошото, че такива стойностни спектакли се играеха малко.

Един спектакъл, който беше оценен много добре като го играхме навън, в София имаше недостиг на билети, при пълни зали, по-пълни, отколкото във Варна, това е „Пухеният“. „Пухеният“ е игран навън повече, отколкото във Варна.

„Пухеният“ е недооценен спектакъл с много странна съдба. Той не се разбира в неговата дълбочина. И в чужбина е така. В Русия получи много висока оценка. Руснаците го разбраха, но когато го играхме в Прищина, те казаха: а, това е същото като при нас, вие, полицаите, сте сърбите, този господин е нашият човек. Те го поглеждат от такава гледна точка. Може да се приеме само като една полицейска история, както много хора го приемат, за съжаление интелигентни хора, а не е само това. За мен е един недооценен и недоразбран спектакъл, защото е по-дълбок, отколкото се мьчат да го изкарат някои хора. Но аз много се радвам, че бяхме в Русия, там не само оцениха спектакъла, но и откриха автора. Те не бяха чували за Макдона.

„Марат/Сад“ търсеше скандала. Тук някои хора се почувстваха лично засегнати. Даже и в София на елементарно ниво се опитваха да ни критикуват, без да усетят дълбочината на спектакъла. С такива спектакли и с още няколко /не бива да бъдем толкова скромни/, в последните 10 години имаме повече гастроли в чужбина, отколкото през цялата история на Варненския театър. Нека не звучи като хвалба, но това е факт, който трябва да се знае. И то бяхме на престижни фестивали. Ние сме единствената държавна трупа след „Сфумато“ /но те нямат собствена трупа/, която гостува в Париж на престижен фестивал, и то само с наши сили, няма нито един външен човек – „Калигула“. Те даже не го знаят и не го оценяват този факт.

“Калигула” от Албер Камю, постановка Явор Гърдев, 2008-2009. Източник: <http://javorgardev.com>

Преди това пътувахме със спектакъла на Стоян Камбарев „Черна дупка“. Но Явор Гърдев намери почва тук, той не можеше да намери другаде тези условия. Във Варна той имаше и условия за работа, имаше и трупа, която му вярва. Тя беше готова за него, а той тогава беше един млад режисьор. Да бъде той тук е не само негова заслуга, но и наша. Но както винаги във Варна, тези неща не се оценяват, понякога хората са засегнати, обидени.

Мисля, че на Варна й липсва патриотизъм,

шовинизъм даже бих казал, не се оценява, когато такива хора идват на работа в града. Провинциализмът го има и в София. Провинциализмът не е географско понятие, това е душевно понятие. Малко ми е неудобно да говоря за града, защото градът ми е дал много. Ако погледнеш историята на Варна – винаги хората са имали контакт с чужбина, обичат лъскавото, чуждото, не своето. Чуждото е по-ценно от собственото. Това е страшното. Градило се е много години и заради затворената система в България. Все пак голяма част от хората са имали възможност да видят навън и чуждото ги е привличало. Това остава в менталитета. Когато дойдох в театъра, ми казаха: не съм ходил на театър от времето на еди-кой си актьор, аз гледам само софийски театри. Не иска 10 лева да даде, за да гледа Варненския театър, а иска да гледа софийски театър.

И още нещо. Когато дойде Гриша Островски, ние го питахме защо ще правим „Моята прекрасна лейди“, той каза – тук публиката обича нещо лъскаво и аз ще ѝ дам това, което тя иска. Много е важна ценностната система на човека, да избереш кое е доброто. Аз не казвам да се избере местното заради гол патриотизъм, но когато имаш качествен продукт, оценен и в България, и в чужбина, а там хората плащат – близо 100 лева беше билетът. А тук да излизат обидени хора от спектакли... Като млад актьор съм имал такива случаи – когато се сблъскам с нещо, което ме държи студен, не го разбирам, а ми казват хора, че това е добро и оценено, тогава аз отивам втори път и се опитвам да го разбера. Не си тръгвам обиден. Мога да се обидя на себе си, че не съм учил и гледал театър, защото съм от дълбоката провинция. Давал съм си сметка за това нещо и съм се опитвал да гледам по друг начин. А тук понякога си отиват едва ли не обидени – погледни към себе си, а не към другите... Това е дълга тема – театърът, обществеността и ние. Но признавам, че понякога сме имали много калпава продукция. Ние сме в задължение към публиката на този град, но сме имали и добри постановки. Когато извадим добър продукт, очакваме да бъде оценен. И когато той се отминава от хора, които претендират, че са театрални, това само може да ме обижда.

Самият Варненски театрален фестивал през лятото – тук конкуренцията е огромна, тук идва най-доброто, направено в България през годината, идват чужди трупи и то добри, много от тях са наградени по фестивали. Така че ние не бягаме от конкуренцията. Тук през цялото време съществува паралелен театър – „Българан“. Непрекъснато се играе, не сме сами в този град.

Мисля, че 18-годишните са най-добрата публика, много я харесвам. Младите са много отворени, не са обременени от годините. Те гледат на чисто. Ако им покажеш едно представление, например „Боряна“, за разлика от някои, които са гледали десет „Боряни“, младият човек идва и приема това, което му е дадено. Тази публика е готова да попива новото. Колкото до възстановката на спектакли – за мен това е загубено време. Затова е ценен театърът, защото той си отива и умира, нищо не може да го задържи. Няма телевизия, няма телевизионна постановка. Говорих скоро с Димитър Гочев, имах две прекрасни срещи с него, накрая го попитах – мислиш ли, че може да се запечата един театрален спектакъл и той ми каза: не, не мисля, че може, от опит го знам. Нищо не може да се възстанови. То си отива, който го видял – видял. Когато правихме „Полет над кукувиче гнездо“ самата нагласа в нас беше друга. Друга е обстановката, в която живеем. Какво да възстановявам сега? Мога да кажа нещо съвсем друго, но това ще бъде друг спектакъл. Това няма да бъде същото „Кукувиче гнездо“. Вече други неща ме интересуват, а не онези.

Когато следвах в театралната академия, гледах един спектакъл, реализиран от руски театър. Пиесата „Майстори“ от Рачо Стоянов – постановка на Вили Цанков. Той го беше правил там, когато не му даваха работа в България, не знам по какви причини. Когато го представиха тук в България, спектакълът ме развълнува много. Част от моите колеги-състуденти дори поискаха да продължават с обучението си, защото видяха нещо различно. Спомням си как майсторите бяха наредени нависоко и майстор Живко тръгна към тях, удари с юмрук и каза „Дайте ми работу!“ Каза го режисьорът Вили Цанков – цялата зала се взриви от аплодисменти, въпреки че имаше най-високопоставени държавни ръководители. Взриви публиката. Това беше породено от времето. Времето, времето е много важно за театъра. Театърът може да става днес и сега. Като правиш един спектакъл сега, ти трябва да знаеш защо го правиш. Не може просто така – искам да разкажа еди-какво си. По някакъв начин трябва да бъде свързано с времето.

Ние имаме текстове, писани преди стотици години, които могат да звучат много актуално при един добър режисьор. Какво значи съвременна българска драматургия? Сега светът е много по-слят, ние говорим за Европа. Каква съвременна българска или съвременна ирландска, или съвременна френска – какво значение има? Нещата са едни и същи. Ние не сме в друг лагер, не сме в соцлагер, а те в капитализъм.

Ние сме едно вече.

Общите ценности на човека вече трябва да бъдат хармонизирани. Така че за мен това не е оправдание. Разбира се, хубаво е да има българска драматургия, но същите тези неща можем да ги кажем и с един класически текст през съвременна чужда пиеса, ако няма подходяща българска. В момента театърът е

режисьорски. Доминиращ е режисьорът. И когато той е доминиращ, а такива се броят на пръсти в България, тогава това не е добре за театъра. Задачата на театъра е да привлече тези хора, като им даде условия да работят при нас. А задачата на критиката е не да унищожава с някакви клишета, а да открие в младия човек, даже в грешките му, бъдещия творец. Много рядко чета някоя смислена статия за някой млад човек – или ще го убият, или ще го прехвалат преди да е направил нещо значимо. Случайна е българската критика, не е изследователска, не е дълбока – с две думи.

Сценографът, който най-много ме изненадва е Фичо /Никола Тороманов/, а ако говорим за техническите служби, то това бяха предишните служби – те бяха професионалисти, бяха отдадени на театъра. Сега има малко случаи на хора, които се отдават на театъра. И понеже театърът направи всичко възможно, за да ги отблъсне – намали им заплатите до мизерни стойности, отхвърли тези качествени хора и те си намират препитание в други области на живота. Още като бях в Димитровград, имаше страхотна група сценични работници – те живееха с нас – Асен Старейшински – театърмайсторът... Имената избледняват. Във Варненския театър – Шишмана – театърмайстор, работници, които до един си ги спомням. От Петьо портiera до театърмайстора – всички бяха професионалисти. Сега влязоха много случайни хора, малко стоят в театъра, защото виждат, че тук келепир няма. Малко са хората, които остават. Виждал съм и такива, които искат да останат, но театралната мизерия ги кара да казват – трябва да се махна, не мога да издържам семейството си. И заминава от театъра качествен човек – боли те, правиш всичко възможно да го задържиш, но няма как.

Източник: Свидетелства.бг, статия

<https://svidetelstva.bg/2019/03/20/mutafov/>

Поетичен разговор между поколенията 29.03.2019

Националният студентски дом активизира своята културна дейност през последните 6 месеца, откакто институцията беше оглавена от Христиан Даскалов. В момента се провеждат ремонти на знакови пространства в сградата на пл. „Народно събрание“ 10, но животът на отделните колективи не прекъсва нито за миг.

На 28 март 2019 г. беше проведено литературно събитие в необичаен формат: „Поетичен разговор между поколенията“, с което бяха отбелязани две годишнини: 132 години от рождението на най-нежния лирик в поезията ни Димчо Дебелянов и 7 години от кончината на литературния критик и ментор на младите писатели Георги Черняков, който в продължение на 26 години (1970 – 1996) е ръководител на Кабинета на младите писатели-студенти към Националния студентски дом.

„Толкова видни творци в тази зала аз не съм виждал“, каза Христиан Даскалов. „В нашите зали преди десетилетия са пели Борис Христов и Никола Гюзелев, изявявали са се първите рок и джаз музикант. Какво предстои обаче? Ще проведем „Нощ на литературата“ на 15 май. Върви програмата на Експериментален театър. Ще домакинстваме и на международни събития. Опитваме се да възвърнем духа на Студентския дом. Всеки млад човек, който иска да представи своя книга, да реализира изложба или концерт, е добре дошъл“.

Идеята на този иновативен формат беше да се срещнат в пряк поетичен диалог сегашните пишещи студенти и утвърдени имена в родната поезия. Идеята дойде от Атанас Капралов – директор на Националния литературен музей, и Анжела Димчева – председател на Обществото на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“. В експозето си Атанас Капралов подчерта, че от най-ранна възраст за него Дебелянов е образец за талантливо поетическо изразяване, което той е следвал в изграждането си като творец. В последвалия рецитал той представяше доайените (лауреати на Националната награда „Димчо Дебелянов“, присъждана в Копривщица, сред които е и той самият), а Анжела Димчева канеше лауреатите на наградата „Георги Черняков“ (от 2015 до 2018 г.) да им партнират в този високо естетически диалог.

Така на сцената се изяха със свои творби: Иван Есенски и Теодора Тотева, Славимир Генчев и Мартин Петрушев, Димитър Милов и Даниел Тунев, Георги Н. Киров и Елина Иванова, Атанас Капралов.

Специални гости на вечерта бяха двама поети-преводачи: Виктор Мелник (Украйна), който прочете своя превод на Дебеляновото стихотворение „Отдавна е слънцето чуждо за мен...“. Същата творба прозвуча в превод на арабски език, дело на Хайри Хамдан. И двамата преводачи бяха подготвили своите преводи специално за събитието.

Финал на проявата сложи доайенът Недялко Йорданов, който припомни, че през тази година се навършват 60 години от основаването на Кабинета на младите писатели-студенти „Димчо Дебелянов“. Той разказа спомени за 1959 г., когато двамата с Григор Ленков са изключени от университетския литературен кръжок „Васил Воденичарски“ и стават сред основателите на Общостудентския

литературен кръжок „Димчо Дебелянов“: „Бяхме 10-12 души. Между основателите на първата сбирка бяха Любен Гройс, Лиляна Михайлова, Деню Денев, Петко Станев... Предложиха наименованието на клуба да бъде Цветан Зангов, но аз бях луд по поезията на Дебелянов – знаех наизуст много негови стихотворения, изпълнявах на рецитаторски конкурси „Легенда за разблудната царкиня“. Аз се възпротивих на името Цветан Зангов и настоях да бъде Димчо Дебелянов. Така започнахме да се събираме всеки четвъртък – всеки от нас представяше по 15 стихотворения. На нашите сбирки понякога присъстваха и издаваха присъди Иван Давидков и Петър Караангов“. Недялко Йорданов разказа как е написал „Поема за една поема“, която публиката аплодира, а актьорът и поет Мартин Петрушев партнираше, рапирайки, чрез римувани импровизации на словото на доайена.

Музикалните интермедии бяха дело на барда Румен Спасов – поет, композитор, изпълнител. Поздравителни слова към присъстващите отправиха: Светлана Мухова от името на Дирекция на музеите в Копривщица, и Миглена Иванова от името на НЧ „Димчо Дебелянов“ (София).

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D0%BF%D0%BE%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D0%BD-%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%80-%D0%BC%D0%B5%D0%B6%D0%B4%D1%83-%D0%BF%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0/>

60 години туристическо хорово пеене - 60 години хор „Планинска песен – Филип Аврамов” 08.04.2019

На 3 април 1959 година в една от залите на Студентския дом в София се събират туристи, алпинисти, хористи и йодлеристи от съществуващия хор при читалище „Д-р Петър Берон”. Тук са и хора, които имат желание да пеят. Срещата преминава много ентусиазирано и както казва в своята книга „Живот и съдба” съпругата на маестро Филип Аврамов Елисавета Аврамова, „залата се взриви от идеи, предложения, мисли и перспективи”.

На 4 април 1959 г. от 17 часа се провежда първата репетиция. В залата са 53-ма души. Единодушно Филип Аврамов, като създател на хора, е избран за диригент и председател на Художествения съвет. Репетицията преминава в изпълнение на популярни патриотични песни. На 5 април се сформира ръководство на хор „Планинска песен”. Това е накратко началото. Следва създаването на хор „Средногорски звуци” – гр. Стара Загора, и така, докато броят на хоровете достигне над 70. Днес членове на Сдружението на туристическите хорове в България са 38 туристически хорове, групи и състави.

Сдружението е член на Българския туристически съюз и на 6 април 2019 г. заедно с него отбеляза 60-годишнината от създаването на организираното туристическо хорово пеене и 60 години от основаването на хор „Планинска песен – Филип Аврамов”. Залата в столичния Дом на културата „Средец” едва побра желаещите да съпразнивят празника. Той бе открит с изпълнение на сборна формация, в която бяха включени певци от хор „Планинска песен – Филип Аврамов”, от МВГ „Вежен” – Тетевен, хор „Средногорски звуци” – Стара Загора, Хора на ветераните туристи към ТД „Рилски турист” – Самоков, и формация „Канта Нова” – София. Диригент бе Емил Минев. Прозвуча химнът на БТС „Балкани, дигайте се”. Репертоарът на празничния концерт бе основно от популярни туристически песни по музика на маестро Филип Аврамов. И както напомни водещата Василка Петрова, според Маестрото музиката трябва да въздейства и когато се твори, и когато се изпълнява, и когато се слуша. Тя прикани публиката да пее заедно с хористите и зрителите с желание се включиха, което стана много спонтанно и създаде много настроение.

Специални гости на празника бяха петима германски хористи от хор „Курт Шлосер” – отдавнашни познания с певците от хор „Планинска песен – Филип Аврамов”. Те също успяха да зарадват събралото се множество със своето изпълнение. Музиката – този универсален език, стана най-искреният посредник, когато зареждаше с положителни емоции и хористите, и слушателите. Любовта към природата и Родината изпълваше всяка минута от празничния концерт, в който прозвучаха песни, като „Старопланинска”, „Връх мой”, „Пролетен ручей”, „Белоснежен еделвайс”, „Пирине, Пирине”, „Мальовишки предели” и, разбира се, на финала на концерта – сборната формация изпълни емблематичната песен по текст на Игнат Игнатов и музика на Филип Аврамов „Българийо моя”.

Като акцент в програмата беше изпълнението на Йодлеровия състав към хор „Планинска песен – Филип Аврамов” с ръководител Георги Георгиев. С много чувство пъ Боряна Чолева. Диригентът Борис Георгиев водеше хора уверено, а това, което със сигурност се случи по време на концерта, бе, че усещането за радост бе споделено от всички присъстващи в залата – все едно дали бяха на сцената, или сред публиката.

Поздравления към хор „Планинска песен – Филип Аврамов” поднесоха изпълнителният секретар на БТС Зорница Радонова, Никола Добрев от ТД „Еделвайс” – София, хор „Средногорски звуци”, МВГ „Вежен” и Хорът на ветераните туристи с диригент маестро Борис Стрински. Както каза председателят на хор „Планинска песен – Филип Аврамов” Николай Костов, да си певец в него, е кауза, чест и отговорност, а приятелствата, създадени от тази обща изява, ще пребъдат във времето.

По повод празника Зорница Радонова връчи плакет от името на БТС на хора-юбиляр, негови певци бяха наградени с медал „За особени заслуги”, със значка „Отличник на БТС” и грамоти за принос в развитието на туристическото движение.

Източник: Уеб сайт-БТС, статия

<https://www.btsbg.org/novini/60-godini-turistichsko-horovo-peene-60-godini-hor-planinarska-pesen-filip-avramov>

Съратници и млади последователи на Георги Минчев ни срещат с музиката му на неговия рожден ден днес: „Песните му са толкова истински!“

09.04.2019

Музиканти се събират на рождения ден на Георги Минчев днес, за да го почетат и да ни припомнят с неговите песни завета му за честност в живота и всеотдайност в музиката. В „Бара на Кръпките“ (на гърба на баня „Мадара“) тази вечер от 21 ч. ще слушаме изпълненията на ГМО – Георги Минчев Orchestra: Развигор Попов – пиано, Мирослав Найденов – китара, Смилен Славщенски – бас, Валентин Александров – китара и вокал, и Васко Кръпката – барабани и вокал. Те ще ни окрилят с 21 песни от репертоара на големия музикант.

Идеята за това посвещение е на Валентин Александров, който силно цени музиката на Георги Минчев, но никога не се е срещал на живо с него. Чрез песните му обаче той го опознава като много открит и честен човек, сподели той в интервю по Джаз ФМ: „Всичко е излято в неговите песни. От там го обичам и затова ги пея.“

Развигор Попов дълги години е работил с Георги Минчев, който като първа професионална стъпка става солист на неговия оркестър „Стакато“. Двата се обичат още от деца – прозорците на апартаментите им гледат един срещу друг. Когато Георги Минчев изкарва казармата, Развигор Попов вече е ръководител на оркестър „Стакато“ към Студентския дом на културата и го кани да се присъедини. „Той като човек беше страхотен! Дойде, започна да пее с нас, много добре се справи и веднага предложи да доведе Бисер Киров, с когото са служили като войници. Боян Иванов вече беше при нас. Скоро доведе и Мишо Белчев.“

И докато Развигор Попов се увлича от джаз музиката, Георги Минчев насочва вниманието му в друга посока – към песните на „Бийтълс“. Години по-късно двамата имат дуо – „Полезни ископаеми“. До последните дни на живота на Георги Минчев двамата са неразделни.

Създал толкова популярни песни, Георги Минчев разказва в текстовете за преживяванията си, а за музика се обръща към своите приятели-композитори. Единствената негова композиция е „История с китара“. В обстановка на натиск и контрол, как музикантите са си давали свобода, за да я споделят със своите слушатели? „Когато пътувахме в автобуса на турне, той хващаше китарата и ни забавляваше с квартални песни, които ние много обичахме. Например: „Отивам да си купя боб / за боба нужен е и хляб / защото бобът е храна / която подходяща е за лято.“ Такива весели песнички, покрай които изпяваше своя живот. Не се притесняваше от нищо. Е, косата трябваше да я прибираме, когато се явявахме по телевизията и на сцената, защото дългите коси били символ на нашите „противници“. Но освен косата – никой не го е спирал каквото иска да пее, защото той умееше да създава атмосфера и да пише такива текстове песни, които донякъде подмолно, в скрития подтекст, дразнеха „шефовете“ – разказа Развигор Попов.

Тези песни и днес са обичани, споделя от личен опит Валентин Александров: „Аз ги харесах и ги пея и сега на купони, на веселби. Хората много им се радват, точно на тези квартални песни. Всички хора ги харесват.“ За тяхното въздействие Мирослав Найденов подчертава: „Те са много истински като послание – това са случки от живота, каквато е традицията в блус музиката. Това е животът! Толкова са истински, затова хората се припознават в тях и ги харесват толкова много.“

Последният спомен на Развигор Попов с Георги Минчев е свързан отново с музиката: „Преди последната операция, той вече беше в болницата – му написах една песен – „Животът е опасен“. В нея се пее за това, че да пиеш, да пушиш, да ходиш по жени е опасно за вашето здраве. Той тогава каза: „Е, докторе, като всичко е опасно, значи животът е опасен за моето здраве! За какво да живея?!“ Много се зарадва, започна да учи песента и каза: „Като ми оперират китарата,“ – така наричаше главата си – „веднага ще я запишем.“ За съжаление, не я записахме. Тази песен аз я пея и винаги си спомням за Гошо с добро чувство.“

Георги Минчев е един от насърчителите на Мирослав Найденов: „Един път само съм го виждал – на празненство в район „Люлин“. Нашата група свирихме и направихме три песни с него. Така ми е останал запечатан – усмихнат винаги, с тези честни очи. Около него витаеше нещо светло и това веднага си проличаваше. Аз съм бил на 17 – 18 години – за мен тези спомени се пренасят винаги, като се сетя за него – и си го представям там, на онази сцена, как се видяхме за първи и за последен път, за съжаление.“

Интервюто на Светослав Николов можете да чуете тук или чрез бутона „Аудио“.

Източник: JazzFM, аудио-запис

<https://web.archive.org/web/20210419144216/http://www.jazzfm.bg/bg/news/syratnici-i-mladi-posledovateli-na-georgi-minchev-ni-sreshtat-s-muzikata-mu-na-negovija-rojden-den-dnes-pesnite-mu-sa-tolkova-istinski>

„ВИЕТАЙИНДО“ - събитие, посветено на културното разнообразие, пъстрия и необятен свят на Виетнам, Тайланд и Индонезия
11.04.2019

Национален студентски дом, Център за източни езици и култури

На 11-ти и 12-ти април 2019 год. предстои събитие под надслов „ВИЕТАЙИНДО“, посветено на културното разнообразие, пъстрия и необятен свят на Виетнам, Тайланд и Индонезия. Събитието е организирано от специалност "Южна, Източна и Югоизточна Азия" от Центъра за източни езици и култури към Факултета по класически и нови филологии на Софийския университет. За поредна година се организира събитие, посветено на Югоизточна Азия, като се цели то да стане традиция, която ще привлече повече любители на културата на Югоизточна Азия и ще популяризира специалността сред бъдещите студенти.

Официалното откриване е на 11-ти април от 17.00 ч. в Националния студентски дом, пл. „Народно събрание“ 10. Ще може да се насладите на индонезийски и виетнамски танци и песни, да разберете какво е да се изучават тези езици, да чуете от извора за културата и отношенията на тези страни с България.

От 14 часа на 12-ти април в Центъра за източни езици и култури, бул. „Тодор Александров“ №79, ет. 1, ще има най-различни дейности и ателиета: разкази за пътешествия, прожекция на късометражни филми, лекции на водещи специалисти, фотоизложба и изложба на традиционни занаяти. Ще може да опитате виетнамска, индонезийска и тайландска кухня. Дори ще можете да се облечете с Батик или Ао зай, да свирите на анклунг, да научите основни движения от индонезийските танци или да играете на чонклак. Ако не знаете какво е това, заповядайте, за да научите!

Тази година сме заложили и социална кауза. Подготвили сме томбола с интересни азиатски награди, а събраните средства ще бъдат дарени на Училище за деца с нарушено зрение "Луи Брайл".

Източник: СУ "Св. Климент Охридски", статия

[https://www.uni-](https://www.uni-sofia.bg/index.php/bul/novini/kalendar/vietajindo_s_bitie_posveteno_na_kulturnoto_raznoobrazie_p_striya_i_neobyaten_svyat_na_vietnam_tajland_i_indoneziya)

[sofia.bg/index.php/bul/novini/kalendar/vietajindo_s_bitie_posveteno_na_kulturnoto_raznoobrazie_p_striya_i_neobyaten_svyat_na_vietnam_tajland_i_indoneziya](https://www.uni-sofia.bg/index.php/bul/novini/kalendar/vietajindo_s_bitie_posveteno_na_kulturnoto_raznoobrazie_p_striya_i_neobyaten_svyat_na_vietnam_tajland_i_indoneziya)

Студентските представители да участват в разговора за висшето образование**07.05.2019**

Една от най-важните задачи пред студентските представители е да участват в разговора за бъдещето на висшето образование, който е и разговор за бъдещето на обществата, в които живеем. Това каза министърът на образованието и науката Красимир Вълчев при откриването на 76-то заседание на борда на Европейския студентски съюз /ЕСС/, което се организира в София.

Домакин на заседанието е Софийският университет. Срещата ще продължи до 12 май и в нея участват над 130 делегати от 45 студентски организации от Европа. Събитието се осъществява от Националното представителство на студентските съюзи /НПСС/ и е с подкрепата на МОН, Националния студентски дом, СУ "Св. Климент Охридски", ШУ "Епископ Константин Преславски", Съюза на ректорите и Столичната община.

Министър Вълчев отбеляза, че през следващите десетилетия светът ще претърпи още по-мощни трансформации и много малка част от настоящите студенти ще имат 40 години една и съща професия. Според него това променя и ролята на висшето образование, променя и ролята на студентите. Все по-голяма част от нас, от вас, ще бъдат студенти през целия живот, а това променя и предизвикателствата през висшите училища, каза Вълчев, цитиран от БТА.

Министърът напомни, че реализацията на решението за създаването на европейско образователно пространство и за финансиране на създаването на европейски университетски мрежи е започнало по време на българското председателство. Тогава беше предложено и удвояване на средствата за европейската програма "Еразъм", каза министърът и допълни, че тя в най-голяма степен спомага за обмяната на практики и насърчаването на ценностите на европейското гражданство, толерантността и взаимното уважение на културите.

По думите му европейското висше образование трябва да се развива във все по-големи рамки на сътрудничество, защото самостоятелно дори най-големите европейски училища не са конкурентоспособни на фона на глобализацията се образователен пазар, където доминират американските и китайските университети, печелещи от мащаба.

Министърът коментира пред журналисти ситуацията със студентския съвет във Великотърновския университет. Отнемането на студентски права на представителите на студентския съвет е намеса в студентското самоуправление, което е част от академичната автономия и тази намеса е недопустима, каза Вълчев и допълни, че тази намеса рискува да опорочи предстоящия избор на ректор.

Изпратил съм във ВТУ проверка относно избора за попълване на студентския съвет, каза още министърът. Той посочи, че са препоръчали на ректора да върне студентите и да се въздържа от намеса в избора на представители на студентите в Общото събрание на университета.

Източник: Днес.бг, статия

<https://www.dnes.bg/obrazovanie/2019/05/07/studentskite-predstaviteli-da-uchastvat-v-razgovora-za-vissheto-obrazovanie.409611>

София се включи в "Нощ на литературата 2019" - Дилян Янакиев**07.05.2019**

За осма поредна година София се включи в международното събитие Нощ на литературата. Тази година то ще се проведе на 15 май от 18 до 22 часа в столицата и още 10 български града. Организатори на събитието са посолства и културни институти на европейски страни EUNIC България и др.

Целта на Нощ на литературата е да популяризира съвременните европейски автори. В София ще бъдат организирани специални и интересни места за четене. Новото през тази година е ,че инициативата се обръща към по-младата аудитория с покана към гимназистите от столичните училища да станат част от събитието. За улеснение на читатели е създаден и специален уебсайт.

В столицата инициативата Нощ на литературата е и част от Календара на културните събития на Столична община за 2019 г.

Специални места за четене в София:

Заглавие: Двайсет лева или смърт. Четири пътувания

Автор: Карл-Маркус Гаус

Превод: Жанина Драгостинова

Издателство: Black Flamingo Publishing

Година на издаване: 2018

Място на четене: Студентски дом, зала "8-ми декември", пл. "Народно събрание" 10

Чете: Стефан Стоянов

2. Институт Балаши

Заглавие: Най-кратките приказки на света

Автор: Янош Лацфи, Тамаш Ияш

Превод: Адриана Петкова Пападопулос

Издателство: Рива

Година на издаване: 2018

Място на четене: Учебен център Britanica, ул. "6-и септември" 7

Чете: Йоана Буковска-Давидова

07/04/2022

В "Сатирата" връчват наградите "Златен кукерикон"

Добромир Банев: Ревността е лошата сестра на любовта

06/04/2022

Добромир Банев: Ревността е лошата сестра на любовта

Заглавие: Животът, гледан отдолу

Автор: Димитри Ферхюлст

Превод: Мария Енчева

Издателство: Жанет 45

Година на издаване: 2018

Място на четене: hOUR space, ул. "Иван Вазов" 38

Чете: Линда Русева

4. Британски съвет

Заглавие: Бялата врана

Автор: Маркъс Седжуик

Превод: Мариана Христова

Издателство: Ентусиаст

Година на издаване: 2012

Място на четене: Клуб на артиста, сцена "Ъндърграунд", ул. "Г. С. Раковски" 127

Чете: Ивана Керанова

5. Институт Камойнш

Заглавие: Всичко това е любов

Автор: Дулсе Мария Кардозо

Превод: Даринка Кирчева

Издателство: Ерго

Година на издаване: 2019

Място на четене: Учебен център Britanica, ул. "6-и септември" 7

Чете: Мартина Герджилова

6. Институт Сервантес

Заглавие: Така започва злото

Автор: Хавиер Мариас

Превод: Маня Костова

Издателство: Колибри

Година на издаване: 2018

Място на четене: Студентски дом, зала "Реплика", пл. "Народно събрание" 10

Чете: Иван Димитров

Радостта да живееш в ретроспективна изложба на художника Николай Русев

02/04/2022

Радостта да живееш в ретроспективна изложба на художника Николай ...

21/03/2022

21 поети отбелязаха Деня на поезията в министерството на културат...

16/03/2022

Маршрут „Софийските училища“ ще разкаже за историята на образован...

7. Датско посолство

Заглавие: Датските железници

Автор: Педер Фредерик Йенсен

Превод: Росица Цветанова

Издателство: Изида

Година на издаване: 2019

Място на четене: Галерия-книжарница София прес, ул. "Славянска" 29

Чете: Петър Русев

8. Детски книги

Заглавие: Мая, кралицата на Голямата река

Автор: Ева Ибътсън

Превод: Емилия Ничева-Карастойчева

Издателство: ИК ЕМАС

Година на издаване: 2013

Място на четене: Книжарница Colibri, ул. „Иван Вазов“ 36

Чете: Анна Ангелова

9. Европейска комисия

Заглавие: Медицински роман

Автор: Рику Корхонен

Превод: Максим Стоев

Издателство: Балкани

Година на издаване: 2012

Място на четене: Dada Culture Bar, ул. "Георги Бенковски" 10

Чете: Бойко Кръстанов

10. Френски културен институт

Заглавие: Последният пазител на Елис Айлънд

Автор: Гаел Жос

Превод: Красимир Петров

Издателство: Колибри

Година на издаване: 2018

Място на четене: Студентски дом, зала "Камерна", пл. "Народно събрание" 10

Чете: Ина Добрева

11. Гьоте-институт

Заглавие: Краят на самотата

Автор: Бенедикт Уелс

Превод: Величка Стефанова

Издателство: Колибри

Година на издаване: 2018

Място на четене: Студентски дом, зала "Галерия", пл. "Народно събрание" 10

Чете: Марий Росен

12. Посолство на Ирландия

Заглавие: Литературен обяд и други разкази

Автор: Ейлиш ни Гуивна

Превод: Димитър Камбуров

Издателство: ICU

Година на издаване: 2019

Място на четене: The Friendly Bear, ул. "Славянска" 23

Чете: Петя Миладинова

13. Италиански културен институт

Заглавие: Второ лято

Автор: Кристина Касар-Скалия

Превод: Наташа Величкова-Петрова

Издателство: Изток-Запад

Година на издаване: 2018

Място на четене: Университетска библиотека "Св. Климент Охридски"
читалня „Акад. Стоян Аргиров”

Чете: Ива Дойчинова

14. Полски институт

Заглавие: Седмият ангел

Автор: Збигнев Херберт

Превод: Здравко Кисьов

Издателство: Издателство за поезия ДА

Година на издаване: 2019

Място на четене: Галерия Арт-36, ул. "Славянска" 40

Четат: Маргарита Хлебарова, Роман Кисьов

15. Посолство на Румъния

Заглавие: Паякът в раната

Автор: Матей Вишник

Превод: Лора Ненковска

Издателство: Панорама плюс

Година на издаване: 2012

Място на четене: Учебен център Respect, ул. "Славянска" 24

Чете: Лора Ненковска

16. Културно-информационен център на Република Северна Македония

Книга: Еретични писма или Намирайки небесата, които сияят в червено

Автор: Стефан Марковски

Превод: Мариян Петров

Издателство: Изиди

Година на издаване: 2019

Място на четене: Студентски дом, репетиционна зала, пл. "Народно събрание" 10

Четат: Гьорги Георгиев – Антика, Игор Дамянов

17. Посолство на Словашката република в София

Заглавие: Затвори очички. Стихове за деца, че и приказки

Автор: Томаш Яновиц

Превод: Димитър Стефанов

Издателство: Литературен информационен център – Братислава и изд. Хайни

Година на издаване: 2017

Място на четене: Учебен център Respect, класна стая, ул. "Славянска" 24

Чете: Асен Милчев

18. Посолство на Швеция

Заглавие: Нашата история

Автор: Мартина Хаг

Превод: Меглена Боденска

Издателство: Ера

Година на издаване: 2017

Място на четене: Галерия "Райко Алексиев", ул. "Г. С. Раковски" 125

Чете: Меглена Боденска

19. Чешки център

Заглавие: Езерото

Автор: Бианка Белова

Превод: Васил Самоковлиев

Издателство: Изида

Година на издаване: 2018

Място на четене: Студентски дом, централно фоайе, пл. "Народно събрание" 10

Чете: Руси Чанев

Източник: Столица.bg, статия

<https://stolica.bg/kultura/sofiya-se-vklyuchi-v-nosht-na-literaturata-2019>

Нощ на литературата, София 2019

14.05.2019

На 15 май ще се чете в 19 читателски гнезда, разположени в сърцето на столицата.

В София Нощ на литературата е част от Календара на културните събития на Столична община за 2019 г.

Главни организатори на Нощ на литературата 2019 са: Австрийско посолство, Унгарски културен институт, Посолство на Белгия, Британски съвет, Институт Камойнш, Институт Сервантес, Датско посолство, Фондация „Детски книги“, Представителството на Европейската комисия в България, Френски културен институт, Гьоте-институт, Посолство на Ирландия, Италиански културен институт, Културно-информационен център на Република Северна Македония, Полски институт, Посолство на Румъния, Посолство на Швеция, Посолство на Словашката република в София и Чешки център.

Медийни партньори на събитието са медиите „Аз чета“, „Въпреки.com“ и Кафене.БГ.

За осми пореден път България ще бъде част от четящите в цял свят страни. И тази година изборът е голям и слушателите трябва предварително добре да обмислят маршрута си, защото ще имат възможност да чуят австрийска, унгарска, белгийска, английска, португалска, испанска, датска, финска, френска, немска, ирландска, италианска, македонска, полска, румънска, шведска, словашка или чешка поезия и проза.

В Нощта на литературата на всеки половин час известни личности четат откъси от книги на европейски автори в превод на български език. Това се случва едновременно в т.нар. „читателски гнезда“. Във всяко от гнездата се чете от една книга, като карта и информация за местоположението им може да намерите на гърба на тази брошура.

Всеки слушател има възможност да събира печати от „читателските гнезда“. В края на Нощта в 21,45 ч. в Национален студентски дом (пл. „Народно събрание“ 10) всички, получили поне пет печата, могат да участват в томбола. Изтеглените победители могат да получат за награда една от четените книги.

Освен в София се чете в десетки европейски градове, в България се включват още Бургас, Варна, Велико Търново, Добрич, Ловеч, Перник, Пловдив, Русе, Стара Загора, Шумен.

Актуална информация ще бъде публикувана на новия уебсайт <https://noshtnaliteraturata.com/> и във фейсбук страницата на събитието.

Подробна информация за организаторите и местата за четене в София: <https://noshtnaliteraturata.com/grad/sofija/>

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/11/news/29609-nosht-na-literaturata-sofiya-2019>

Нощ на литературата 2019

15.05.2019

На 15-ти май 2019 година, в София се състоя „Европейска нощ на литературата“, която е събитие с огромно културно значение за българската столица. След 12-тата Македонска книжовна визита, която предхождаше това събитие, беше поканен младият македонски писател Стефан Марковски да се представи със своя роман „Еретични писма“, издаден на български език през 2019 година от издателят Пламен Тотев и издаделство „Изида“, в превод на Мариян Петров.

Главни организатори са Чешки център и още 19 други културни институти и посолства в София, Представителството на Европейската комисия в България, а събитието е част от Календара на културните събития на Столична община за 2019 година.

Стефан Марковски, издателят Тотев и актьорите Гьорги Георгиев – Антика и Игор Дамянов, с посредничеството на КИЦ на РСМ, изключително добре представиха книгата на македонския писател и изпълниха пърформанс с четене на части от романа и изпълнение на шлагери, за което получиха големи аплодисменти и подкрепа от публиката.

Събитието посетиха голям брой гости, а в интервала от 18 до 22 часа пърформансът беше повторен няколко пъти.

Събитието се проведе в залите на Национален студентски дом – София.

Източник: Културно информационен център на Македония, статия

<https://www.kic.com.mk/mk/content/nokj-na-literaturata-2019-1>

Какво се изисква да си интра-предприемач?

Май 2019

Християн Даскалов е докторант в Технически университет – София. Автор на две книги в сферата на образователните политики и технологии. Изследва управлението на проекти с отворен код. Специализирал е в Лондон, Рига и Бърно. Създател на проекта „Университет с отворен код“, отличен от Президента на Република България с диплом „Джон Атанасов“ за технологичен проект с голяма социална значимост. Директор на Националния студентски дом от август 2018 г. Студентският дом е уникална за Бълг...

Източник: *TEDxSofiaUniversity, видео запис*

https://www.ted.com/talks/hristian_daskalov

Хайгашот Агасян ни върна добротата с песни

18.05.2019

Хайгашот Агасян гостува в Шумен и отново събра любимата си публика. Първата среща в регионалната библиотека „Стилиян Чилингиров“ беше с децата от „най-сладката възраст“, както той казва – от първи до четвърти клас. Защото след това учениците са в пубертета, слушат различна музика от неговата, недоверчиви са и критични. На малките шуменчета той представи новия си диск с музика за деца със заглавие „Гледай със сърцето си“.

С възрастните музикалният маратон следваше житейската му хронология, а за въпросите на зрителите Хайго предупреди: „Радио „Ереван“ е насреща! Питайте – ще ви отговоря“. Като малък започнал да свири на цигулка. Малко преди да завърши музикалната гимназия, директорът Трендафил Миланов /баща на известната цигуларка Стойка Миланова/ го привикал като съсед в квартала и му казал: „Виж, моето момче, цигулари много. Но добрите виолисти са малко. Мини на виола, защото ще ти бъде по-лек животът“. Извика баща ми и двамата взеха решението. Не съжалявам. Дори има поговорка:

Цигулар къща не храни, докато виолист не стане

С нея дразнехме цигуларите“.

Малко от нас знаят, че първите си стъпки на композитор той прави на възраст 6 години с цигулков пиески, още съхранявани в семейния архив. Завършва Музикалната академия, специализира камерна музика във Франция и Унгария. Предполагал, че ще замине за чужбина, подобно на колегите си и ще прави кариера. По това време за висшестите беше задължително разпределението за работа в провинцията. Но Хайго имал баба, майка и леля, „три жени, които живееха заради мен“, както признава. Явява се на конкурс за оркестъра в Младежкия театър в София, приемат го и това променя съдбата му. Освен музикант, той става и артист – предимно в комични роли. „За мен театърът е това островче, към което съм се стремил много години. Там се запознах с Недялко Йорданов, Искра Радева, Борис Арабов... Бях на една сцена с големи актьори. И много съм щастлив от това. Там започнах да пиша музика за театър“.

Първата му сценична роля е на градски музикант в „Укротяване на опърничевата“ от Шекспир. Партнира му Йорданка Кузманова. Той е с китара, готов да прави серенада, а зад кулисите се чува: „Утре има избори. Утре има избори...“ Времето е 1981 година! Кой и защо ще повтаря това десетки пъти? Едва след спектакъла актьорът Стефан Мавродиев му съобщава в гримьорната, че това е сигнална реплика да се бърза – когато има избори, заведенията затварят в 22 ч. и няма време да се пие. Сладурска работа. Това ми е първото кръщение в театъра!“

Второто му театрално кръщение е, когато Хайго е в ролята на абитуриент, а Искра Радева е класната ръководителка. Оправдал небръснатото си лице с поява на лишеи. И публиката повярвала...

Авторският спектакъл на Хайгашот Агасян започна с песента „Искаш със теб да останем добри познати“, някога изпълнявана от дуета Мариана и Тодор Трайчеви. С нея получава първата си награда като композитор

Бил на 26 години, работил в театъра, но не се чувствал удовлетворен, не го оценявали. В една „Всяка неделя“ по БНТ музикантът видял Стоянка Мутафова, която казва, че водолеите се реализират след 30-тата си годишнина. А той е роден на 28 януари 1953-та. И тъкмо тогава Хайго получава наградата за дебют на младежкия конкурс за песен. Стиховете са на голямата поетеса Блага Димитрова.

През август 1983 г. младият и още неизвестен творец бил в почивна станция край Варна, където отдъхвал Недялко Йорданов със съпругата си. Поетът вече е написал стихотворението „Не остарявай, любов“ за рождения ѝ ден на своята Ивана – 18 юли. Хайго поискал разрешение да го препише. Вдъхновява се и композира популярната песен, която свързва двамата творци завинаги. А „тази нерешителна битка за невъзможното щастие“ винаги вълнува публиката, особено от третата възраст. Така се случи и в Шумен. Песента е носител на наградата за най-добра романтична песен на фестивала „Сребърен Ерос“ в София през 1995 г.

Другото творческо партньорство на Хайгашот Агасян започва през 1986 г. с Михаил Белчев. Братски се ценят и обичат. „От много, много отдалеч“ е стихотворението, което става песен. На младежкия конкурс в Студентския дом в София тя е отличена с втора награда, но и до ден днешен е в репертоара на двамата творци. Хайго е категоричен, че за младите творци наградите са „крила“ – полет за творчество. Няма защо да им ги връчват на преклонна възраст.

В бърз дискотечен ритъм той направи ново творческо намигване на шуменската публика с песента „Остарявахме бавно“ – контрапункт на популярната „Не остарявай, любов“, защото тялото остарява, но духът – не ще

„Така е!“ – потвърждава третата възраст в залата и ръкопляска в дискотечния ритъм.

Хайго е имал честта да бъде приятел и с поета Дамян Дамянов и съпругата му Надежда Захаријева. Изпя ни песента си „Ноктюрно“ по негови стихове. Композитoрът ни напомни и за друг голям творец – Радой Ралин, който освен сатирик е и голям лирик. Хотелските му приключения от 1995 г. с него размяха публиката. Чешитите в литературата и изкуството остават на многоя лета... Остават цветни и незабравими. Не можеш да им се сърдиш, дори при денонощен тормоз.

През 1987 г. конкурсът за нови български песни през пролетта по Българското национално радио е под егидата на ООН и носи заглавието „За една обновена България“. Наградата тогава печели „Тинейджърската песен“ на Хайгашот Агасян по стихове на Недялко Йорданов, която някога беше в репертоара Стефка Оникян. Той ни я изпя и развесели от сърце.

Всички знаем песента на Михаил Белчев „Младостта си отива“ по стихове на Недялко Йорданов. Сега Хайго ни представи „Младостта се завръща“ на същия автор, която той подарява на М. Белчев за неговата 70-годишнина.

Творческите терзания са измъчвали не един музикант, когато има пред себе си силни стихове. Музиката не винаги е в синхрон с поетичното чувство. Така се случило и със стихотворение, по което Хайго дълго музицирал, но припевът нещо не вървял... Дни наред с творческото си ухо чувал божествения глас на Ваня Костова. Най-после един ден на разсъмване припевът се звучи в съня му. Станал и написал музикалната изповед на петолинието. Така от 1996 г. досега песента „Молитва“ ни разплаква като разкажание и зов за прошка. Текстът е на Павлина Стаменова от Разград. Песента е отличена на летния конкурс в Бургас. Гостът ни я изпя и доказа, че тя е от вечните човешки копнежи: „Господи, дай ми знак и върни любовта на земята“.

Хайго не отмина подчертаното присъствие на арменската общност в Шумен

Той си спомни как в детството му майка му го водила от Варна в Шумен, за да го запознае с роднините му. Един от скъпите му братовчеди бил Коко Зюмюртян, тогава прокурор, вече не е между живите. В залата беше съпругата му Петя. За всички братя по кръв той изпя авторската си песен „Арменски очи“ по текст на поетесата Ваня Петкова. Стиховете ѝ са родени от нейната любов с арменец Арам Началтян, приятел на Хайго, отдавна емигрирал в Канада.

„Очи арменски – чисти, святи, като съзвездия от други светове,

разпръснати монети златни по земята, върнете се, че майка ви зове“.

Изпя ни и песни от репертоара на група „НЛО“, за която е композирал. Сред най-популярните е драмата на Ваничка. Много актуална от мутренските времена до днес. И истинска провокация, за която ни предупреди Хайго, докато ние му припявахме в ритъм.

Последната песен, която той изпълни, написал за своето „сестриче от сцената“ Тони Димитрова. Със заглавието „Глътка живот“ талантливият арменец ни настрои позитивно за бъдещето. „Защо се плашите, вдигнете чашите, до дъно пийте от този прекрасен живот...“ Стиховете са на Ники Комендвенска – поетеса от Сливен, откритие на Недялко Йорданов. Гостът каза: „Запомнете това име! Стойностен поет“.

С вицове, поезия, песни премина срещата с Хайгашот Агасян. Истинско творческо себераздаване! На раздяла гостът получи от домакините стихосбирката на Иван Пейчев с пожелание да напише песен по негов текст. Хайго напомни, че тази година празнува 40 години приятелство с поета Недялко Йорданов. По този повод са издали диск с 20 избрани песни, които предложи на присъстващите. Много взеха автограф от композитора и лично го поздравиха за мелодичните песни. В залата имаше и медици, които му благодариха за песента „Докторе, кажи“, композирал по стихове на Надежда Захаријева – химн на Българския лекарски съюз от 2004 г.

Арменските фамилии се ръкуваха с Хайго, поговориха си на арменски език, а някои почти просълзени се разделиха с думите: „С благодарност, братко! Идвай пак“. От името на арменската общност Гарабед Гарабедян подари букет на госта. В Шумен живеят 190 арменци. Старите напускат този свят, младите – града, с цел по-добра перспектива. Кризата не пощади нито един етнос...

След срещата разговаряхме с Хайгашот Агасян за творчеството му. Той призна, че никога не е броил колко песни е написал, но със сигурност са стотици. У дома има тетрадка, в която е отразил всяка свои композиция. Автор е на песни за деца и възрастни, мюзикъли, цигулкови пиеси... Гастролирал е с концерти три пъти в Армения, където е пял свои песни, написани на арменски език, защото преводните текстове не могат да предадат истинския характер на този народ! При последното си гостуване през 2015 г. е подарил диск с арменски песни на сънародниците си в Ереван.

Родът на Хайгашот е пръснат по цялия свят. Преди два месеца леля му Такухи починала в Ню Йорк на възраст 88 години – последната Агасян от нейното поколение. Той сподели: „Миналата есен я видях за последен път – беше в хоспис. Много я обгрижвах, гледах я като бебе. През следващата седмица ще я погребват в Пловдив“. Тя му разказвала, че дядото на Андре Агаси през 1948 г. заминал за Иран, а след това емигрирал в САЩ. Дали Хайгашот Агасян е открил родовата си връзка с тенисиста Агаси? Той отговори: „Нямам емоцията, нямам връзка, никога не съм общувал с тенисиста, макар да имам друга жива леля на 98 години в Ню Йорк. Ходил съм много пъти при тях, зная братовчедите си там. Може би синът ми нещо може да открие... Той е трийсетгодишен, занимава се с тонрежисура, свири на пиано. Казва се Азат – означава свободен на арменски език“.

Свободният дух личи в песенното творчество на талантливия арменец. Музиката и поезията го спасяват в днешното бездуховно време. Изпитва творческа радост, когато срещне талантлив творец. Но знае, че и най-талантливият страда, когато всички наоколо са нещастни. Затова иска по-добра съдба за България. Целунат от Бога, Хайгашот Агасян се спасява с вдъхновението да композира красива музика и да я изпълнява с виола, пиано, китара... Доброта му ни напомня за „топлите арменски очи, пълни с обич“, както пише Ваня Петкова. Опазил е душата си, защото гледа на света по детски и това става послание и за публика.

Валентина Минчева

Източник: RADIAN.BG, статия

<https://radian.bg/2019/05/18/haygashot-agasyan-ni-varna-dobrotata-s-pesni/>

Приходите от sms гласуването на живите концерти на „Гласът на България“ отиват за възстановяване на Студентския дом 20.05.2019

След като вчера станаха ясни 12-те финалисти в „Гласът на България“, от bTV Media Group обявиха, че ще дарят приходите си от есемес гласуването по време на живите концерти в подкрепа на кампанията за възстановяването на опожарените сцени на „Националния студентски дом“.

В неделя вечер, Камелия и Графа избраха по трима финалисти от отборите си, по време на втори епизод от „Нокаутите“. Атанас Кателиев, Галина Красимилова и Ивана Муцкова ще се борят за титлата „глас на България“ в отбор Графа. Във вокалната армия на Камелия след „Нокаутите“ продължиха Тодор Симеонов, Кирил Хаджиев-Тино и Мария Величкова. Новите шест финалисти се присъединяват към конкурентите си за титлата – талантите от отбора на Михаела Филева и Иван Лечев, които бяха предпочетени от треньорите си в миналия епизод от „Нокаутите“. Христиан Ненов, Надежда Александрова и Вениамин Димитров ще се борят за зрителския глас в отбор Михаела, а Симона Симеонова, Ива Георгиева и Николай Воденичаров-Никеца ще се опитат да спечелят за трети път короната за треньора си Иван Лечев.

Първият четвъртфинален концерт на живо в шоуто ще е на 25 май, по изключение в събота, а полуфиналът и финалът, съответно са на 2 и 9 юни. В края на най-напрегнатия етап в музикалната надпревара, четиримата треньори влизат във финалната битка в Сезон 2019 с по трима участници, които ще се състезават за зрителския вот, титлата „глас на България“ и наградата от 50 000 лева.

Зрителите ще могат да подкрепят своите фаворити на 25 май, 2 и 9 юни и едновременно с това да допринесат за възстановяването на творческата дейност в Студентския дом. В рамките на инициативата в полза на една от най-знаковите сгради за младите хора в България са заснети и специални видеоклипове със съдействието на радио N-JOY. Инициативата е част от мисията на bTV Media Group да подкрепя социално отговорни проекти, свързани с талантливи млади хора, както и със съхраняването на културното ни наследство.

Сградата с голямо културно значение се превърна в трибуна за изпълненията на 12-те финалисти в сезон 2019 на „Гласът на България“, които изпяха хитове на своите треньори в атмосферата на историческата сграда в сърцето на София.

Отбор Лечев изпя динамичното поп парче „Ето така“ на Стефан Вълдобрев и „Обичайните заподозрени“ на фона на рушащата се камерна зала. Отбор Графа започнаха песента „Заедно“ на Графа, Любо Киров и Орлин Павлов от емблематичния балкон на паметника на културата и насочиха вниманието към изпепелената главна сцена. Отбор Михаела показа разрушените задкулисни помещения на фона на песента „Без етикет“ на Михаела Филева. А отбор Камелия акцентира върху окаяното състояние на знаковите гримьорни с песента „Минута живот“ на Камелия.

Сцената на Студентския дом е давал трибуна на много артисти през годините, сред които е бил и Иван Лечев. „Сградата е преминала през различни перипетии. Свирил съм на сцената на Студентския дом много пъти и изпитвам носталгия. Там се състоя първият концерт на ФСБ преди много години – тогава за първи излязох на сцена с тази група“, каза Иван Лечев в „Тази сутрин“.

История на „Националния студентски дом“:

От 1933 г. домът функционира като споделено пространство за академично творчество – изкуства, музика, театър. Мястото е с богата история. Земята е дарена на студентите от цар Борис III, сградата е паметник на културата. Има и огромно символно значение. В него са се раждали и са творили редица известни личности – Никола Гюзелев, Борис Христов, ФСБ правят първия си концерт в нея, имали са собствен академичен хор. 17 години изпепелените сцени тънат в забрава и стоят неизползваеми. Тогава Националното представителство на студентските съвети и състави към Дома, подемат инициатива по възстановяването не само на сградата, но и на богатата културна програма и дейност на Студентския дом. Много доброволци, различни организации, общественици и медии, сред които и bTV, застават в подкрепа на инициативата днес студентският дом да е разчистен и на полуразрушените му сцени вече да кипи културен живот. Остава обаче въпросът за финансовото обезпечаване на възстановяването на сградата отвътре.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D0%BF%D1%80%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%BE%D1%82-sms-%D0%B3%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B6%D0%B8%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%BA/>

"Гласът на България" възстановява Студентския дом 20.05.2019

Приходите от гласуването със SMS-и по време на живите концерти на „Гласът на България“ ще отидат за добра кауза - възстановяването на опожарените сцени на „Националния студентски дом“.

„Сградата е преминала през различни перипетии.

Свирил съм на сцената на Студентския дом много пъти и изпитвам носталгия.

Там се състоя първият концерт на ФСБ преди много години – тогава за първи излязох на сцена с тази група“, сподели Иван Лечев в „Тази сутрин“.

В края на най-напрегнатия етап в музикалната надпревара, четиримата треньори ще влязат в битка с по трима участници, които ще се състезават за зрителския вот, титлата „Глас на България“ и наградата от 50 000 лева.

Първият четвъртфинал в шоуто ще се състои по изключение в събота - на 25 май, а полуфиналът и финалът ще са съответно на 2 и 9 юни по bTV.

Източник: Монитор.бг, статия

<https://web.archive.org/web/20190520182845/https://www.monitor.bg/bg/a/view/glasyt-na-bylgarija-vyzstanoviava-studentskija-dom-165671>

Къде, кога и какво на 24 май**21.05.2019**

В един от най-светлите празници, Деня на българската просвета и култура, мнозина софийнци ще излязат пред Националната библиотека, за да пеят заедно с децата си „Върви, народе възродени...“. На 24 май столицата предлага редица събития – няма да успеете да посетите всички тях – и за да изберете, събрахме някои от най-интересните.

Празниците започват няколко дни по-рано. На 22 май от 19 ч. в Централното фоайе на Ректората е ще бъде открита втората изложба „Нова българска типография“. Други две експозиции вече текат – на 16 май бе открита „Извън контурите“, представяща авторски корици на книги, изработени от Стоян Атанасов. Може да се разгледа в салона на БНП Париба на бул. „Цар Освободител“.

На 22 май под купола на Ларгото ще бъдат раздадени и наградите за култура „Златно перо“ – сред отличените ще бъдат Софийската филхармония по повод 90-годишнината от основаването ѝ, БНТ за 60-годишнината на медията, писателката Здравка Евтимова, певецът Васил Найденов, актьорът Владимир Пенев, примабалерината Красимира Колдамова, драматуржката Здрава Каменова, пианистката Пламена Мангова, цигуларката Мила Георгиева...

Фотографска изложба ни връща в първите години след промените – снимките на Иван Бакалов в експозицията „Големите надежди. 30 години по-късно“ и могат да бъдат разгледани в Музея за история на София, който предлага и изложбата „Стопан – Съвременна Художествена Подвързия в Две Колекции“. В музея могат да се видят лимитирани колекции от ръчно изработени тефтери, орнаментирани с позлата и обковани с приложения от сребро, в съчетание със скъпоценни и полускъпоценни камъни.

В „Книжен център Славейков“ ще може да се докоснете до „Стоте най-красиво илюстрирани приказки“ и да си припомните класики като „Снежната кралица“, „Алиса“, „Книга за джунглата“...

Междувременно Театър „Българска армия“ ще проведе отново кампанията „Дари книга – ела на театър“. Срещу всяка дарена книга зрители ще получат талон за 50% отстъпка от билета си за постановките на театъра за май и юни. При дарение на три или повече книги, може да поискате втори талон. Томовете ще отидат при хора в неравностойно положение, част от тях ще бъдат доставени на специализирания детски комплекс на УМБАЛСМ „Пирогов“.

С вход свободен на 24 май ще работят Музеят за история на София, Софийската градска художествена галерия, Паркът „Врана“ и Столичната зоологическа градина.

24 май, петък

„Sofia Food Truck Fest“, пролетно издание – 10 ч., „Маймунарника“ в Борисовата градина

Фестивалът ще се продължи до 26 май.

Начало на тържественото шествие на ученици – 10 ч., пред Археологически музей

Тържествена церемония пред паметника на светите братя Кирил и Методий – 11 ч., пред Народната библиотека

„Наистина Свободен Пазар“, свободно споделяне на дрехи и вещи – 12 ч., Езерото с лилиите, Борисова градина

„Върви, народе възродени“, годишен концерт на Детския филхармоничен хор с диригент Славил Димитров – 12 ч., зала „България“

Разходка из литературна София по случай 24 май – 13 ч., пред „читАлнЯта“, Градска градина

„Янините девет братя“, опера от Любомир Пипков – 16 ч., Софийска опера и балет

Празник на буквите – 17 ч., Лятна сцена на НДК

С участието на Софийски духов оркестър с диригент Васил Делиев, Джаз формация „София“ с Яна Чакалска, Нели Рангелова, Биг Бендът към Национално музикално училище „Любомир Пипков“, вокална група „Радиодец“ към БНР, Оркестър за народна музика на БНР с диригент Димитър Христов.

„Концептуална манифестация с Тео Чепилов“, представяне на сборника с разкази „Ситуация след ситуация“ – 19 ч., „Concept 166“

Празничен концерт на Филхармония „Пионер“ и Софийската филхармония – 19 ч., зала „България“

Ще звучи „Песен“ из „Българска сюита“ на Панчо Владигеров и „Симфония № 5“ на Чайковски. Диригент на концерта е Любомир Денев-син.

„Чувство за непоносимост“, прожекция на документалния филма на Боя Харизанова за Георги Марков – 19,30 ч., Дом на киното

„Свободно падащи истории“, разкази на Мария Касимова-Моасе – 19,30 ч., „The Art Foundation“

„Харлем шейк“, авторски моноспектакъл на Ованес Торосян – 19,30 ч., Национален студентски дом

„Рокендрол“, прожекция на документалния филм на Борислав Колев за българския рок – 20 ч., кино „Одеон“

„Аскеер“, церемония по връчване на наградите на фондация „Академия Аскеер“ – 20,40 ч., Театър „Българска армия“

Източник: Площад Славейков, статия

<https://www.ploshtadslaveikov.com/kade-koga-i-kakvo-na-24-maj/>

Иван Лечев и първата сцена на ФСБ - тогава и сега

21.05.2019

Иван Лечев няма нужда от представяне. Той е едно от най-знаковите лица на българската музикална сцена от началото 80-те години насам и продължава да свири с част от най-значимите рок групи - ФСБ, Стефан Вълдобрев и Обичайните заподозрени, Фондацията...

Като жури в музикалното шоу „Гласът на България“ по bTV той има шанса да работи с много млади таланти и да ги насочва в музикалния им път. Той застава и зад една важна инициатива - набирането на средства за възстановяването на Националния студентски дом в София.

Сградата се намира в самото сърце на града - срещу Народното събрание. Обявен за културен паметник от местно значение, Националният студентски дом е базата на Младежкия театър до големия пожар през 2001 година, който засяга покрива и задната част на сградата, откъм ул. „Аксаков“. Унищожени са сцената и всички декори.

17 години години по-късно започва акция по възстановяването ѝ, а сега в нея може да се включи всеки. Средства от есемесите, с които зрителите на „Гласът на България“ подкрепят своите фаворити по време на живите концерти, ще бъдат дарени от bTV Media Group за възстановяването на Националния студентски дом. В рамките на инициативата със съдействието на радио N-JOY са заснети и специални видеоклипове с финалистите от предаването.

Иван Лечев ни разказа повече за идеята, а ние се възползвахме от възможността да си поговорим с него за ФСБ и развитието на българската музикална сцена днес.

Разкажете повече за инициативата за възстановяване на Студентския дом. Каква е връзката ви с него?

Подкрепям каузата на „Гласът на България“ с цялото си сърце. Първо, не знаех, че в Студентския дом е имало пожар, но знам, че сградата от години е абсолютно изоставена - тази сграда, която фактически е на пъпа на София.

Аз съм по някакъв начин много свързан с нея, защото първият концерт на ФСБ изобщо в историята на тази група беше в Студентския дом. Дотогава бяхме предимно студийна група и нямаше самочувствие, че бихме напълнили голяма зала. Нямахме идея колко хора биха дошли. Но когато видяхме целия площад зад Коня (Паметника на Цар Освободител) пълен с хора, които не можах да влязат, разбрахме, че трябва по-големи зали и нещо не сме предвидили правилно.

Остана ни хубавото отношение към това място. Там се провеждаше и младежки конкурс за поп песни. Имаше един оркестър „Метроном“ - аз съм свирил с тях поне два пъти на тази сцена. Младежният театър се помещаваше там известно време, преди да си намери сграда. Беше си едно много приятно място за културни събития.

Аз съм свикнал да гледам на Студентския дом като на културно средище. Изведнъж всичко изчезна - появи се чалготека отдолу за дълги години, след това - друга чалготека. Изключително щастлив съм, че на такова възлово място в центъра на София ще има пак културно средище. Това е много важно, особено за хората като мен, които се занимават с култура и изкуство.

А „Гласът на България“ вече влиза във фазата, в която ние, треньорите, нямаме думата. Каквото сме направили дотук, сме го направили и вече гласуват нашите зрители. Средствата, събрани от есемесите от хората, които гласуват по време на живите концерти на 25 май, 2 и 9 юни, ще отидат за възстановяване на Студентския дом. Да се надяваме, че ще се гласува много масово, за да се съберат много пари. Това е целта на инициативата.

След този първи концерт с ФСБ колко пъти сте се завръщали на сцената на Студентския дом?

Не мога да кажа точно, поне два, но това е преди много години. Днес ме питаха кога е бил този концерт и не можах да се сетя. Помня събитието, но не и датата. Това са 40 години в най-добрия случай. Тогава съм бил на 20 и няколко години, а човек на тази възраст не се замисля много-много за години и дати.

Тогава ФСБ започва развитието си като група. Чувала съм, че сте започнали с кавъри, как се развиваха нещата за вас в началото?

Ние направихме репертоар от кавъри, защото тогава нямаше компании, от които човек да си наеме озвучаване, осветление... Тогава си купувахме всичко сами. По това време нямаше средства и единственият начин беше да се замине за чужбина. Ние точно така направихме - пътувахме, ако не ме лъже

паметта, осем години: всяка година за по 6-7 месеца. Абсолютно всяка стотинка инвестирахме в себе си - музикални инструменти, озвучаване, осветление. Даже първата апаратура, с която свирихме, сами си я бяхме направили с много компетентна помощ от инженери и специалисти.

Такива бяха времената и въпреки всичко успяхме да се справим доста добре. Даже до ден днешен в „Балконтон“, където аз имам студио, още стоят някои от тези боксове с големи бели надписи "ФСБ".

Беше доста тежка работа и не изпитвам особена носталгия по този живот, въпреки че това ни създаде много сериозни трудови навици. Човек като свикне да изисква от себе си много, това му остава за цял живот.

С ФСБ днес имате концерти по-рядко. Как избирате участията си?

Иска ни се, като се каже концерт на ФСБ, това да означава едно определено нещо. Отказваме да правим компромиси. Нямаме особен интерес към клубни изяви. Искаме да правим големи концерти, за много хора, на големи пространства, зали и т.н. Тази година се очаква да имаме три такива - по принцип такива неща се организират много трудно, защото струват скъпо.

На 27 юли е първият концерт тази година, на който откриваме фестивала Burgas Jam, който е на Морската гара. Той се създаде като китарен фестивал, но явно ще прерасне в нещо по-голямо. След това ще свирим на Аполония отново, на 3 септември. Тази година ръководството на Аполония е решило да събере най-знаковите изпълнители, свирили там през годините като юбилейно събитие. Ще се появим и в Пловдив през есента във връзка с Капана фест.

Свирилите в много различни банди. Ето, със Стефан Вълдобрев също ви предстои концерт. Какво още да очакваме?

Миналата година се оказа, че в шеги и закачки сме направили грубо около 60 концерта. Тази година, мисля, че няма да е чак толкова, но пак като гледам календара, доста събития има и съм щастлив от това, защото много обичам да работя с колегите. Това, което ме радва в моята кариера на музикант, е, че попадам в творчески колективи, с които много добре се разбираме и в крайна сметка ставаме страшни приятели, което е много приятно, защото откакто свят светува най-трудно се създава екип, а при нас екипите се получават. Със Стефчо имаме на 18 юли в Маймунарника, имаме на 1 септември в Античния театър в Пловдив, имаме в зала 1 на НДК - ние ги обявяваме непрекъснато.

Стефан Вълдобрев беше направил дълга пауза като музикант на сцената, и се оказа, че има публика, на която това много ѝ е липсвало. Новите песни също се приемат много добре. На какво се дължи успеха ви с него и Обичайните заподозрени?

Обикновено това се дължи само на едно нещо - че песните са хубави, специално текстовете, а и не само те. Освен това групата е много задушевна. Ние се радваме да свирим заедно и мисля, че хората усещат това. Получава се добре. Събрали сме се отбор юнаци.

И естествено - Фондацията. Това пък е звездното хрумване на Дони. Той е цар на това да измисля такива работещи проекти. Цялата година преминава под знака на това, че Кирил Маричков навършва 75 години. По този повод на 30 октомври в зала 1 на НДК ще има бенефис с най-различни гости, които през годините са изпълнявали песни на Кирил Маричков или на Щурците. Доколкото знам между поканените са Звезди от Ахат, D2, БТР и т.н. Ще стане голям концерт.

Междувременно си обикаляме по най-различни места, очертава се да направим едно мини турне през октомври преди концерта в НДК, който ще обхваща Лондон, Дъблин и Единбург, защото там не сме ходили - само в Лондон сме били.

Как успявате да балансирате между всички тези ангажменти?

Понякога е сложно. Най-вече това рикошира в семейството, защото непрекъснато вкъщи недоволстваме от това, че нямаме време да сме заедно, а ние за това сме се събрали. От друга страна, много приятели ни казват: „Ами така вие няма да имате време да си омръзнете!“. Аз, като гледам, нямаме никакво намерение да си омръзваме, но очевидно няма да ни се даде и възможност. Работата е там, че нашето дете е точно в една възраст, в която има много нужда и от двама ни. Сега това лято ще навърши 7 г. и тръгва на училище от есента. Продължаваме една светла традиция в ФСБ - приеха го ударни инструменти в Музикалното училище. Във ФСБ всички деца стават барабанисти. Не знам защо така се получава.

Покрай „Гласът на България“ работите с много млади изпълнители. Риалити форматът, този подход към сцената, няма нищо общо с начина, по който преди време се започваше музикална кариера. Как им влияе това?

Това си е направо лелящ старт. Някои от тях не са съвсем готови за това, което се случва. Според мен, когато на човек му се случи нещо такова, трябва да яхне вълната като сърфистите. Защото, ако не я хвнеш, се удавяш. Има една поговорка - „Господ помага, но в кошара не вкарва“. Помощта си е помощ, но човек трябва сам себе си да подгони най-напред и помощта идва сама. На тези от тях, които имат желание сами да се движат напред, ние помагаме с каквото можем, но не можем да ги водим за ръчичка и не е правилно.

Дадохте пример с това, че с ФСБ осем години сте обикаляли, за да инвестирате в инструменти.

Да, това е един такъв случай. Ние сме свикнали сами всичко да си правим сами. И без друго, както виждаме, нашата държава много-много не се интересува от културата, но за нас това не е нищо страшно, защото ние така сме свикнали да си живеем още от дълбокия социализъм. За нас е било важно да не ни се пречи.

Кой вариант е по-добър - лелящият старт или дългите години усилия?

Една врата, която иначе трябва да удриш с глава, се отваря сама. Хората чуват за теб, вместо ти да ги убеждаваш ден след ден колко си гениален, те го виждат.

При всички положения лелящият старт е по-добър, стига човек да съумее да използва инерцията.

Много често човек си казва: "Аз това го постигнах, няма какво да се занимавам повече", и нещата се разпадат от само себе си. Би било много по-умно човек да използва тази инерция, да направи няколко видеоклипа, готини парчета и да му се чуе името, да се раздвижи и нещо да стане. Така поне мисля аз.

Какви са предизвикателствата пред младите групи сега, за разлика от през 80-те години например?

Те имат много повече възможности да бъдат чути, да се изявят. Има клубове, има сцени. Сега няма медии, които да се занимават професионално с това, както преди имаше класации, които ги гледаше целия народ. Това беше някакъв път към славата, който човек сега трябва сам да си го проправя, от друга страна възможностите са много по-големи. Законите обаче са едни и същи - човек, който е достатъчно упорит да отстоява това, което мисли, че е правилно и това, което харесва, има успех. Имам приятели, които стават все по-успешни - групи и изпълнители. Човек, който не се отказва лесно, а упорства и продължава да влага усилие и талант, в това, което прави, неминуемо постига успех.

Ето - Миро (Мирослав Иванов), с когото сме страшни приятели и когото всички знаят като Миро от Сафо, въпреки че той вече свири с кого ли не. Направиха една група, която се казва Saint Electrics, които спечелиха една награда на БНР (за рок и поп музика), ходиха в Холандия... Правят хубава авторска музика, имат публика, имат къде да свирят. Това е пътят. Рано или късно ще напипаш това, което ти носи успех.

Ангел Дюлгеров и Веселин Веселинов-Еко (винаги има замесен някой от Обичайните заподозрени) направиха групата Tube Hedzzz, един изключително качествен проект. Толкова ми харесва, че има млади хора, които не се отказват и вървят напред с много сериозни крачки. Това рано или късно носи плодове.

Няма много места, на които може да се слуша българска музика. БГ радио, БНР евентуално. Особено за групите, които пеят на английски. Могат ли някъде другаде да се чуят български банди?

От дъжд на вятър. Например от последния албум на ФСБ, който съдържа 16 нови авторски композиции, продължавам да чувам само две. Това си е авторска музика на ФСБ, прекрасна - оказва се, че хората няма къде да ги чуят, освен ако не им ги изсвирим, което е изключително глупаво.

От друга страна на нас това ни върши работа - хората идват да ни слушат на живо, защото няма къде другаде да чуят тези парчета. Това ни пълни концертите - всяко зло за добро. Но не смятам, че е правилно.

Държавата много, много отдавна можеше да сложи - както е във Франция - задължителна квота за българска музика във всички радиостанции, и нещата да се случат. И това е най-малкото, с което би могла да помогне. Но тя просто очевидно отдавна е абдикирала от културата.

Как ви се струва българската музикална сцена в момента?

Много е сериозна клубната сцена и става все по-сериозна, въпросът е, че оттам трудно се прескача в други измерения. Имам предвид хората да могат да се издържат от това, защото от клуб не можеш да живееш. Можеш, но не особено добре. Трудно се прескача от клуба към голямата сцена. Трябва много голяма упоритост, много голямо желание. Нищо не става бързо. От друга страна извън клубната сцена имаме популярни артисти като тези, продуцирани от Графа, но не мога да дам много примери извън него. Той е като сама птичка.

От друга страна винаги съм се възхищавал на Графа, че знае винаги кое как да прави и нещата му се получават много добре. Той също е един човек, който е безкраен работохолик. Вижда се, че това носи плодове. Изглежда, че на света не е познат друг начин да имаш успех, освен да си работохолик. Така излиза и животът го показва.

Златина Димитрова

Източник: webcafe.bg, статия

<https://webcafe.bg/musiccafe/572611799-ivan-lechev-i-parvata-stsena-na-fsb-togava-i-sega.html>

Сцената на Борис Христов, Никола Гюзелев, ФСБ и "Тоника" - пожар и 17 г. забрава 23.05.2019

Годината е 2001-а. Датата - 7 декември. Часът - около 17,30. Голям пожар избухва в сградата на Студентския дом, който се намира срещу сградата на парламента в София. Два часа по-късно пламъците, обхванали сградата на пл. "Народно събрание" 10, в която се помещава Младежкия театър, са овладени. Няма жертви, двама пожарникари са пострадали при гасенето. Единият е леко обгазен, а другият е с фрактура на черепа от паднала греда. По данни на очевидци пламъците са лумнали около 17,30 часа, а сигналът е подаден в 17,39 ч.

Веднага на мястото са пристигнали 10 пожарни коли и 50 пожарникари. Огънят е лумнал по време на репетиция на театъра и бързо е стигнал от сцената през горните етажи до покрива на сградата. Към 18 ч. най-силните пламъци са били обхванали покрива, откъм страната на ул. "Аксаков". По същото време от горящата сграда са започнали да падат греди и части от покривната конструкция. "Беше като вулкан", разказват очевидци.

Работата на пожарникарите при гасенето е била силно затруднена заради студа, сковаваш водата по шланговете на пожарникарските коли.

Това е било преди 17 години. Какво е днес? Днес е същото, каквото е останало в залата от преди 17 години - разруха, прах, мирис на изгоряло и минало.

Но от известно време нещата се променят, защото група студенти запрятат ръкави и решават да възстановят изгорелите зали и пространства за академично творчество, за да няма забрава, а да се твори. Залата е емблематична за София, както и самата сграда на Студентския дом, която е била построена през 1933 г. Земята е дарена от Царя по онова време, а останалото е съградено с доброволен труд на студенти.

Ето какво разказа за Dir.bg директорът на Студентския дом днес Християн Даскалов:

- Г-н Даскалов, сцената на Студентския дом е тиха вече 17 години след пожара през 2001-а...

- Да, за съжаление. От този инцидент е забравена - това е основният извод. И това е така, защото Студентският дом е особена институция, в която студентските организации намират свой дом, имат свои офиси, развиват свои центрове за услуги и творчество, но техните състави се менят, а с времето отлита и споменът за това, което е било. До момента, някак си, интересът към сцената е бил загубен. И така вече 17 години... Но преди година, един студент - Яна Вангелова, председател на Студентските съвети, влиза в запечатаната от десетилетия зала и си казва: Какво става тук? Защо е така...

И така започна една инициатива на студентите, аз също се захванах с каузата да възстановим залата. Към момента не толкова материално, защото трябва много пари, милиони левове, които държавата отказва да отпусне от централния бюджет, а по-скоро духовно. Няма как да кандидатстваме и по европейски програми, така че в последните няколко месеца възстановяваме творческия живот в голямата зала и камерната зала и започнахме да правим събития. По-авангардни, по-експериментални доколкото ни го позволява това, което е останало след пожара.

- Да се върнем към момента на инцидента. Какво се случва, за да избухне пожарът?

- На 7 декември 2001 година има репетиция на спектакъл на Младежкия театър, който използва години наред в онзи период сцената на Студентския дом за представления. Скоро разбрах и една интересна история. Един от полицаите, който работи сега наблизо, дойде при нас, след като разчистихме залата. Направихме няколко кампании по разчистването и така ни е намерил човекът. Та той разказа, че в нощта на 7 декември е видял как една жена е излязла, бягайки от сградата, и крещяла "Пожар, пожар".

Първоначално той си помислил, че това е някаква актриса, която доста се е вживяла в ролята, била доста експресивна, защото имало репетиция. Но секунди след нея от сградата избягали и други хора, също крещейки, че има пожар. И така вече станало ясно, че има инцидент. Реално пожарът е унищожил покрива на сцената и самата сцена. Макар и салонът, който е с 480 места, да е непокътнат, сега е неизползваем. Разбита е електрическата инсталация и е разграбена през годините. От стените са къртени кабели. Почти нищо не е останало, а и споменът за залата се е изгубил. Въпреки че от тази сцена са тръгнали велики български изпълнители, нещата някак изпадат в забвение.

Надявам се музиканти, театralи, културни дейци и други да бъдат докоснати от това, че за залата се говори, за да се обединим и с общи усилия я възстановим. В момента тече такава инициатива.

- 17 години прах и мрак... Защо?

- Според мен основната причина е забравата от страна на обществото и институциите за това какво е представлявала тази зала. Залата е построена през 1933 година с безвъзмездните дарения на студентската общност, която е събираща близо 30 години дарения. Инициативата е започнала през 1903-1904-а и през 1929 година започва строежът. Няколко поколения студенти и общественици са събирали средства и неуморно са работили, за да се създаде тази сцена. И сега, след пожара, всичко е оставено на произвола на съдбата и в ръцете на разрухата. За мен има една безпаметност, която показва липса на признателност към това, което са направили предходните поколения, за да ни оставят този паметник на културата. Сградата на Студентския дом е с такъв статут. Повярвайте ми, самата сцена е не по-малък паметник на културата, сама по себе си, защото през 1933 година, когато е построена, тя се използва от Академичния хор "Ангел Манолов", който съществува и днес. Та от този хор започват своята музикална кариера Борис Христов и Никола Гюзелев.

Говорим за едни от най-големите имена на българската и световна музикална сцена. На по-късен етап първата рок група с Кирил Маричков - Бандераците, прави първия си концерт на голяма сцена тук. ФСБ прави първия си концерт тук. От естрадните изпълнители от тази сцена са тръгнали Бисер Киров, Кичка Бодурова, "Тоника" и т.н. И последва безвремие и безродност от предишните отговорни фактори към труда на онези хора, които са я създали. Разбира се, това е съпроводено и от липса на перспектива, в която да се види как млади хора днес също могат да направят първите си крачки тук, но не и сега, защото няма къде.

- Във файлето обаче виждаме проекти на студенти, които са развили своята визия как може да се промени залата днес?

- След като започнахме да правим различни събития, някакси се усети пробуждане. И точно по тази причина студенти по архитектура от УАСГ направиха няколко проекта как би могла да се възстанови залата. Проектите са идейни, те не целят да се създаде някакво уникално решение, а просто представят как може да се възстанови залата във вид, в който може да бъде функционално пригодни за различни изяви.

- Ако говорим за реален проект, как стоят нещата?

- Сложно от финансова гледна точка. Един реален проект би струвал от порядъка на десетки хиляди лева. Направени са сметки, че около 2 млн. лева са нужни, за да се извършат качествени строителни дейности. Местата в салона няма да могат да се ползват, защото има нови противопожарни изисквания. Покривът е тотално компрометиран и трябва да се направи изцяло. В пожара конструкцията на покрива е изгоряла изцяло и единственото нещо, което е направено след инцидента, е да се укрепи всичко с ламарини. Направен е временен ламаринен покрив.

- И така вече временно стои 17 години...

- Да. Трябва изцяло да се направи нов покрив. Сцената е компрометирана и трябва нова. Имаме прекрасно място, защото се намираме на площад "Народно събрание", имаме сграда, но нямаме сцена. Тя е жертва един път на пожара, втори път на безстопанствеността. Трябват сериозни инвестиции. Това е истината.

- Но някак си животът се завръща малко, по малко. Провеждате вече различни инициативи. Разкажете повече?

- Отново ще кажа, че инициативата, която аз водя като директор на институцията Студентски дом, не е да искаме и да чакаме напразно държавни пари още 20 години, а да започнем с възстановяването, най-вече на дейността, което да провокира намирането на средствата. Потърсил съм възможности по оперативните програми, но там нямаме подкрепа за усвояването на инвестиционен кредит. Дори и да имаме самочувствието, че можем да управляваме подобен кредит чрез професионален мениджмънт на сцените, а ние имаме такова, държавата ни трябва като гарант. А това не се случва. В този смисъл, физическото възстановяване на сцената за мен към момента е по-назад като план.

Сега се опитваме да възстановим името и историята на институцията. Вече правим концерти, театрални спектакли, даваме отново място за изява на млади творци. Студенти по кино заснеха новия клип на група "Авеню", музикантът Кристиян Янкулов засне едно от най-добрите си видеа на разрушената сцена и то още преди да я разчистим. Отново Студентският дом и неговата сцена дават възможност за изява, макар и силно авангардна, на ново поколение български творци. И така искаме и се опитваме да върнем духа на това място.

За физическо възстановяване нямаме възможности. Институцията е второстепенен разпоредител с бюджет, но не разполага със субсидия. Издържа се от собствени приходи от отдаване под наем на сутерена.

- И какво да очакваме в Студентския дом?

- В края на месец май - на 30-и от 18.30 ч. ще има архитектурна изложба, в която ще може да се види нов проект, който е дипломна работа на студент от УАСГ, посветен на "ревитализацията", така са го нарекли, на Студентския дом. В него става въпрос за основен ремонт на сцените, но и на цялата пететажна сграда - предвижда се изграждането на допълнителен етаж, на читалня и много други любопитни детайли. В проекта има заложен и нов киносалон. В концепцията е заложено терасата-покрив на театралния салон да се използва като споделено творческо място. Докато проектираме големите идеи, правим малки стъпки в посока развитие на културния живот.

Вече домакинствахме Нощта на литературата. Културните институти на Франция, на Испания, Чешкия институт, Македонският информационен център проведоха четения на нови автори от техните страни. Театрални постановки предстоят в камерния салон. Там в момента има и изложба на студенти от Националната художествена академия, които са изложили картини, а с парите от тях искат да помогнат на техен колега, болен от левкемия. Правим и концерти, чрез които събираме приятели и средства за каузата на Студентския дом. Следващият такъв ще е с латино ритми - на 28 май, с народна музика - на 31 май, както и класически концерти на 2 и 15 юни. Духът се завръща малко по малко и това ни дава надежда.

Интервю на Калин Каменов

Източник: impressio.dir.bg, видео запис

<https://impressio.dir.bg/interview/stsenata-na-boris-hristov-nikola-gyuzelev-fsb-i-tonika-pozhar-i-17-g-zabrava-video>

Възстановяване на Националния студентски дом: Кампания на bTV и радио N-JOY

25.05.2019

12-те финалисти в "Гласът на България" влизат в битка за сърцето на зрителите по време на първия четвъртфинален концерт на живо. Зрителският вот ще определи полуфиналистите, а приходите от есемес гласуването по време на всички концерти ще бъдат дарени в подкрепа на кампанията, в която bTV и радио N-JOY обединяват сили за възстановяване на опожарените сцени на Националния студентски дом. Към каузата се присъединиха и 12-те финалисти.

Точно като в легендата за Феникса, опожарената сцена на Националния студентски дом възкръсна под звуците на любими български песни. Сред прашни и скъсани завеси, под покрит, с пепел и олющени стени, четвъртфиналистите на "Гласът на България" изпяха хитове на своите треньори в поредица от музикални видеа, които радио N-JOY записа в подкрепа на инициативата на „bTV Media Group” за възстановяването на историческата сграда.

Историята на емблематичното място за таланти разказа репортерът и водещ на bTV Новините Денислав Борисов като част от кампанията му за възстановяване на рушащите се паметници на културата в България.

Мястото има богата история. Земята е дарена през 1933 г. от цар Борис III на студентите, които преди 86 години с доброволен труд успяват да изградят споделено пространство, в което свободно да творят.

В помещенията, в които някога са протичали първите репетиции на най-обичаните български формации, направиха своята последна подготовка и четвъртфиналистите от отборите на Графа, Михаела Филева, Иван Лечев и Камелия.

12-те финалисти ще покажат най-доброто от себе си тази вечер по време на първия концерт на живо. Те ще водят битка с гласовете си за спечелване на зрителската любов. И само тези, които наистина успеят да докоснат сърцата на хората, ще продължат напред към големия финал, който ще донесе само на един от тях титлата "Гласът на България" и наградата от 50 000 лева.

Събраната сума от есемес гласуване по време на всички концерти на живо на "Гласът на България" ще бъде дарена за възстановяването на опожарената сграда. Специално записаните в историческата сграда аранжimenti могат да бъдат чути и по радио N-JOY в подкрепа на каузата.

Източник: btvnovinite.bg, видео запис

<https://btvnovinite.bg/predavanja/tazi-sabota-i-nedelia-vazstanovjavane-na-nacionalnija-studentski-dom-kampanija-na-btv-i-radio-n-joy.html>

СТУДЕНТСКИЯТ ДОМ СЕ ПРЕВРЪЩА В СИНИЯ ФЕНИКС НА СОФИЯ

31.05.2019

Масшабен проект за реконструкция беше представен на 30 май във фоайето на Националния студентски дом, намиращ се на знаковия площад „Народно събрание“. Открита на 30 май 1933 г., институцията е неизменна част от образователния и творчески живот на българското студенство, в която са израсли поколения творци и учени. Не е тайна, че повечето студенти днес въобще не знаят за съществуването на този културен център, защото от близо 20 години, когато половината от сградата беше опожарена, организацията е с малък бюджет и затихващи функции.

Но ситуацията се променя от септември 2018 г., когато за директор е назначен д-р Христиан Даскалов – млад и амбициозен икономист, спечелил престижното отличие „Докторант на годината – 2017“, ръководител на научноизследователския проект Open Source University. Благодарение на неговите ежедневни усилия, сградата се оживи, възобновиха се позабравени дейности на Дома, стартираха нови проекти – стажански програми, изложби, концерти, клубове.

Лора Лулчева и Христиан Даскалов

Приоритетната задача за него обаче е обновяването на сградата. В проекта на дипломантката от УАСГ Лора Лучева, озаглавен „Ревитализация на Националния студентски дом“, той оценява авангардната визия и приема с адмирации идеите ѝ. В експозето си при откриването на изложбата Христиан Даскалов изрази убеждението, че съвсем скоро Студентският дом да възкръсне с нова визия и дейност: „Изложбата представя най-подробните чертежи на сградата и невероятни идеи как тя да се осъвремени – не само архитектурно, но и концептуално – по нови дейности и форми, да стане привлекателно място за общуване на младите хора от всички университети“.

Новата театрална зала

Три са основните приноси на проекта: подробен анализ сред студентите дали имат нужда от този център; съчетание на класическото с модерното в архитектурно отношение; детайлът над детайла – новата зала няма да е просто един театрален салон с 500 места, а той ще е подвижен – със специална механизация и би могъл да се преобразява в бална зала или друга платформа за изкуство. На новото, четвърто ниво на сградата, ще бъде създадена зона за работа по интереси – места за релакс, групово творчество, проектна дейност.

Сегашното състояние на опожарената част от сградата

„Идеята ми беше да запазя оригиналните елементи на стила „Баухаус“, както е проектирана и построена от архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов. В същото време това да бъде удобно, мултифункционално пространство, отговарящо на актуалните изисквания на младите хора“ – каза арх. Лора Лучева.

Христиан Даскалов връчи на Лора Лучева „Златен билет“, с който тя ще има право да посещава безплатно всички събития на Националния студентски дом.

Анжела Димчева

Източник: ARTday.bg, статия

<https://artday.bg/index.php/styles/3352-2019-05-31-10-05-30>

Студентският дом – синият феникс в центъра на София

31.05.2019

Масшабен проект за реконструкция беше представен на 30 май във фоайето на Националния студентски дом, намиращ се на знаковия площад „Народно събрание“. Открита на 30 май 1933 г., институцията е неизменна част от образователния и творчески живот на българското студенство, в която са израсли поколения творци и учени. Не е тайна, че повечето студенти днес въобще не знаят за съществуването на този културен център, защото от близо 20 години, когато половината от сградата беше опожарена, организацията е с малък бюджет и затихващи функции.

Но ситуацията се променя от септември 2018 г., когато за директор е назначен д-р Христиан Даскалов – млад и амбициозен икономист, спечелил престижното отличие „Докторант на годината – 2017“, ръководител на научноизследователския проект Open Source University. Благодарение на неговите ежедневни усилия, сградата се оживи, възобновиха се позабравени дейности на Дома, стартираха нови проекти – стажански програми, изложби, концерти, клубове.

Приоритетната задача за него обаче е обновяването на сградата. В проекта на дипломантката от УАСГ Лора Лучева, озаглавен „Ревитализация на Националния студентски дом“, той оценява авангардната визия и приема с адмирация идеите ѝ. В експозето си при откриването на изложбата Христиан Даскалов изрази убеждението, че съвсем скоро Студентският дом да възкръсне с нова визия и дейност: „Изложбата представя най-подробните чертежи на сградата и невероятни идеи как тя да се осъвремени – не само архитектурно, но и концептуално – по нови дейности и форми, да стане привлекателно място за общуване на младите хора от всички университети“.

Три са основните приноси на проекта: подробен анализ сред студентите дали имат нужда от този център; съчетание на класическото с модерното в архитектурно отношение; детайлът над детайла – новата зала няма да е просто един театрален салон с 500 места, а той ще е подвижен – със специална механизация и би могъл да се преобразява в бална зала или друга платформа за изкуство. На новото, четвърто ниво на сградата, ще бъде създадена зона за работа по интереси – места за релакс, групово творчество, проектна дейност.

„Идеята ми беше да запазя оригиналните елементи на стила „Баухаус“, както е проектирана и построена от архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов. В същото време това да бъде удобно, мултифункционално пространство, отговарящо на актуалните изисквания на младите хора“ – каза арх. Лора Лучева.

Христиан Даскалов връчи на Лора Лучева „Златен билет“, с който тя ще има право да посещава безплатно всички събития на Националния студентски дом.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F%D1%82-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D1%81%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D1%8F%D1%82-%D1%84%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D1%81-%D0%B2-%D1%86%D0%B5/>

Фолклорен благотворителен концерт за възстановяване на Националния студентски дом 31.05.2019

Броени часове остават до началото на благотворителния концерт за възстановяване на сцената на Националния студентски дом. Организаторите на събитието са готови да ви зарадват с много музика. Националния студентски дом и народен хор „Гласове от Шоплука” с диригент Александър Райчев, ансамбъл „Гергьовден” с ръководител Христина Начева и етногрупа „Гром Падина” канят на благотворителен концерт за възстановяване на изгорелите помещения на НСД.

В програмата са песни и изпълнения от Шоплука, Добруджа и Пирин. Концертът ще се проведе в НСД на площад „Народно събрание” 10 на 31 май от 19.30 ч.

Мястото има богата история. Земята е дарена през 1933 г. от цар Борис III на студентите, които с доброволен труд успяват да изградят споделено пространство, в което свободно да творят. В помещенията някога са протичали първите репетиции на най-обичаните български формации. През 2001 г. пожар изпепелява част от сградата, която години наред тъне в разруха.

Събраната сума ще бъде дарена за възстановяване на изгорелите помещения на Националния студентски дом.

Източник: SportAndLife, статия

<https://sportandlife.net/%d1%84%d0%be%d0%bb%d0%ba%d0%bb%d0%be%d1%80%d0%b5%d0%bd-%d0%b1%d0%bb%d0%b0%d0%b3%d0%be%d1%82%d0%b2%d0%be%d1%80%d0%b8%d1%82%d0%b5%d0%bb%d0%b5%d0%bd-%d0%ba%d0%be%d0%bd%d1%86%d0%b5%d1%80%d1%82-%d0%b7/>

Феникс в центъра на София

07.07.2019

Национален студентски дом – културно място, за което цяло поколение студенти се е борило, за да могат много български рок музиканти, естрадни изпълнители и творци да направят първите си крачки.

На 7 декември 2001 г. в Националния студентски дом избухва пожар. Сградата е запечатана. И остава на произвола на времето. Скоро потъва в забрава.

Няколко години по-късно за директор на останалото от пожара е избран Християн Даскалов, който в продължение на няколко години е бил председател на Националното представителство на студентските съвети.

„Много такива места за забравени, проблемът е от неуважението към труда на едно минало поколение, което е събирало средства близо 3 десетилетия, за да я има тази сцена. Днешното поколение българи няма достатъчно уважение към труда на предходното, за да съхраним това, което са създали...”, смята Християн Даскалов.

Христиан и група студенти си поставят цел – да възстановят изпепеленото. Мечтаят на сцената отново да има живот. Промяната започва от единствената зала, до която огънят не е стигнал.

Работата е много. Но това не ги спира – започват да се снимат филми, клипове на песни и да се правят изложби.

„Всеки, който чуе и види това място, след това има идея дали да се върне и да посети някое събитие, концерт, спектакъл, или да направи нещо. Но за мен най-важно е да кажа, че са добре дошли студентите, защото този дом е с техни дарения, с техния безвъзмезден труд миналия век и днес този дом трябва да им служи като сцена за изява и място, където да се развиват”, казва още Даскалов.

Така започва кампания, в която всеки е добре дошъл да се включи.

„Помогна ни един човек, чиято баба е част от създаването на Националния студентски дом. Студентите едно време са минавали от врата на врата и са продавали тухли, които са били символични. Казвали са: „Купете си купон и със средствата от този купон ние ще купим тухла”. Така че този човек, чиято баба е участвала в тази „краудфъндинг” кампания за 20-те години на XX век, днес чу за кампанията, дойде и помогна чисто логистично”, обясни директорът на Студентския дом.

Днес тухлите са дигитални – под формата на есемеси, а Христиан не се предава и силно вярва в своята кауза.

За завършването на Голямата зала, която се намира на пл. „Народно събрание” 10 са нужни над 2 млн. лв.

Студентският дом се буди за своя нов живот с помощта на хиляди малки дарители. Тухла, по тухла. Есемес-тухла – това е новият символ на дигиталното време, в което новото поколение студенти правят така, че техният дом да живее отново.

Всеки е поканен да се включи.

Източник: btvnovinite.bg, видео запис

<https://btvnovinite.bg/predavania/120-minuti/fenkis-v-centara-na-sofija.html>

След 18 г. застои Студентският дом се възражда**16.07.2019****ОТ РУИНИ КЪМ ЖИВОТ**

Националният студентски дом се събужда след 18 години забрава. Година след усилията за възстановяването му дават резултат.

Част от сцените работят, но има още много за ремонт.

Кога ще отвори библиотеката, разказва изпълнителният директор на НСД Христиан Даскалов в предаването "Директно" по Bulgaria ON AIR.

Видео интервю с директора на Национален студентски дом, г-н Христиан Даскалов.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/157-direktno/170051-sled-18-g-zastoy-studentskiyat-dom-se-vazrazhda>

Ина Добрева: „Господин X и морето“ ме изкара от зоната ми на комфорт**17.07.2019**

За участието в „Черешката на тортата“

„Честно да си призная в началото се притеснявах, защото нямам самочувствие, че съм богиня в кухнята и в действителност готвя по-обикновени неща. Не мога да впечатля гостите и зрителите със сложни рецепти, затова си дадох сметка, че най-добре да бъда честна и да представя това което мога да правя в кухнята. За мен храната за душата обаче е не по-малко важна, затова избрах да заведа своите гости в камерната сцена на Национален студентски дом. Както знаете пространството е много специално. То претърпя пожар през 2001 г. Преди това там се помещаваше Младежкия театър. За мен най-важното беше, че гостите ми прегърнаха идеята да се обърне внимание на каузата и да се съберат средства за ремонт на сцените“, разказа Ина.

За ролята в сериала „Господин X и морето“

„Публиката определено прояви интерес към моята героиня. Спомням си, че се явих се на кастинг през март, беше много студено и нямах особени очаквания. След това имах среща със сестра ми, за да ходим на кино. Тя ме чакаше пред киното и ме попита: „Какво стана, как мина?“ Отговорих: „Мина ужасно, това беше най-лошият ми кастинг през последните години.“ Когато ми се обадиха за втори кръг, се изненадах страшно много. Снимахме в родния ми град Варна, но интересното беше как филмът успя да ме изкара от зоната ми на комфорт. Видях града с други очи“, сподели актрисата.

Как прие Ина ароматното предизвикателство, което Гала й отправи, и какви интересни истории, асоциира с него, гледайте във видеото на „На кафе“.

Източник: Нова ТВ, видео запис

<https://nova.bg/accents/view/2019/07/17/257193/%D0%B8%D0%BD%D0%B0-%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%B0-%D0%B3%D0%BE%D1%81%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BD-%D1%85-%D0%B8-%D0%BC%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BC%D0%B5-%D0%B8%D0%B7%D0%BA%D0%B0%D1%80%D0%B0-%D0%BE%D1%82-%D0%B7%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%BC%D0%B8-%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%84%D0%BE%D1%80%D1%82/>

След 18г. разруха Националният студентски дом отново се събужда за живот
19.09.2019

Видео разговор с директора на Национален студентски дом – г-н Христиан Даскалов.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.tvevropa.com/2019/07/sled-18g-razruha-natsionalniyat-studentski-dom-otnovo-se-sabuzhda-za-zhivot/>

Местата за участие са запълнени! Видео продукция: Заснемане на музикален клип/Уъркшоп с Темелко Темелков и Panasonic Lumix S1

25.09.2019

25 септември/09:30 до 18:00 ч.

В Национален Студентски Дом,

София, пл. Народно събрание 10

Със специалното участие на Ния Петрова

Източник: Фотосинтезис.бг, статия

https://photosynthesis.bg/statia/video_produkcija_zasnemane_na_muzikalni_klip_workshop_s_Temelko_Temelkov.html

Да живееш с увреждане в трудова утопия

27.09.2019

Ако единственият механизъм за „включване“ в обществото е трудът, то нима е възможно всички хора с увреждания да бъдат „интегрирани“ спрямо разбиранията на неолибералната система, в която сме убедени да вярваме и принудени да живеем? Ново изследване търси отговорите на този и други въпроси, касаещи живота на хората с увреждания.

Как се вписват хората с увреждания и техните борби от последните години в неолибералната парадигма за „продуктивността на труда“ като единствен измерител за „смислен“ човешки живот? Очевидно е, че винаги ще има хора с увреждания, които не могат да работят, а понякога и техните близки няма да могат да бъдат „компесаторно продуктивни“. Ако единственият механизъм за „включване“ в обществото е трудът, то нима е възможно всички хора с увреждания да бъдат „интегрирани“ спрямо разбиранията на неолибералната система, в която сме убедени да вярваме и принудени да живеем?

Отговорите на тези и други въпроси търси изследването „Живот с увреждане в ‘трудова утопия’: образи на продуктивизма“, изготвено от изследователката доц. Ина Димитрова и издадено от Колектив за обществени интервенции (КОИ).

Книгата беше представена на 25 септември в Националния студентски дом в София от авторката, Галина Гончарова (Софийски университет „Св. Климент Охридски“), Стоян Ставру (Българска академия на науките) и Ваня Григорова („Солидарна България“).

Димитрова, Гончарова и Ставру са членове и на научен екип, работил върху изследване на живота живота с увреждане, използвано и в представената книга. За теренното проучване към изследването са проведени десетки интервюта с хора с увреждания, техните близки, професионални гледачи, експерти, академични фигури и други.

Авторката представи изследването си в няколко щрихи, като основен акцент бяха ефектите на неолибералните повели за продуктивност върху политиките за интеграция на хората с увреждания. Основни механизми за разгръщане на идеологията за включване са пазара на труда и „социалното предприемачество“. Авторката сподели опасения, че възприемането на неолибералните мантри би довело до повече изключване и разделения между хората с увреждане по линията „продуктивен“ – „паразит“.

Свързан проблем са ефектите, които определянето на хората с увреждане от нетрудоспособни нейни бенефициенти като трудоспособни ще има върху все по-свиващата се социалната държава: запращането на хора дори с тежки увреждане да се оправят както могат на пазара на труда, ще доведе до допълнително оряване на социалните харчове, точно в синхрон с неолибералната идеология на „всеки сам за себе си“.

След Димитрова думата взе Галина Гончарова, която премести фокуса върху споменатия проект, в който Димитрова е участвала и от който е извлякла част от емпиричните данни за публикацията на КОИ. Гончарова представи палитра от на истории на респонденти, описващи трудностите на интеграцията в една по дефиниция изключваща неолиберална парадигма.

Стоян Ставру окачестви изследването на Димитрова като „радикално“, защото то оголва идеологията на продуктивизма и всичките ѝ противоречия. Една от неговите препоръки беше да третираме продуктивизма с ирония, защото той е „карикура“ на включването на хора с увреждания, която не трябва да бъде вземана на сериозно.

Той постави под въпрос набиращите популярност социални предприятия, питайки реторически кой всъщност печели от тях и не превръщат ли хората с увреждания в още един канал за извличане на стойност? Също така, през примера на майка на дете с по-леки увреждания, която настоява за повече пазар на частни грижи и услуги, Гончарова постави въпроса за условията за възможност на социалните предприятия: тези с най-тежките увреждания винаги ще имат нужда от извънпазарна подкрепа.

Ваня Григорова сподели щрихи от опита си в тристранния съвет и съприкосновения с майките на деца с увреждания, чиито протести през 2018 и 2019 всъщност дадоха непосредствения повод на авторката да се занимае критично с продуктивизма. Григорова посочи границите на идеологията на част от майките, доказвайки с примери как те понякога съвпадат с идеологията на свободния пазар.

Участниците се съгласиха върху основната теза на авторката, че е необходимо да проблематизираме и историзираме идеята, че трудът е най-важния човешки принос в културния, морален и политически живот на съвременните индустриализирани общества. Същевременно стана дума и за това, че не трябва да се

изключва необходимостта от борби за справедливост по отношение на заплащането, от повече сигурност на работното място, повече права за работещите и т.н.

Димитрова бе категорична, че прекомерният фокус върху продуктивността и полезността като критерии за човешка ценност и добър живот, както и като водещ фактор, чрез който оценяваме нивото на социална интеграция или степента на уважение към хората с увреждания, може да донесе повече вреда, отколкото полза.

Критиката на продуктивизма, обаче в никакъв случай не означава връщане към старите форми на институционализация и зависимост. За Димитрова полезна посока отвъд продуктивизма и предхождащите го модели на затваряне и изолиране на хората с увреждания дават практиките, разработени в рамките на вдъхновения от марксизма социален модел на уврежданията и на движението за независим живот.

Презентациите завършиха с оживена дискусия с публиката, като сред включилите се с коментари бяха влиятелния български социолог на увреждането доц. Божидар Ивков от Българска академия на науките и професора по история на философията от Софийски университет Стилиян Йотов.

Източник: Барикада, статия

<https://baricada.org/2019/09/27/koi-kniga/>

Излезе сборникът "Времето е наше" на списание "dВЕРСИЯ"

03.10.2019

На 16 октомври ще бъде официалното представяне на сборника в Националния студентски дом в 18.30 часа. "Времето е наше" е четвъртият поред сборник на списание "dВЕРСИЯ". Той ще бъде представен на 16 октомври в Националния студентски дом в 18.30 часа.

"Винаги може да се чете това, че времето е било на политиците или на някакво младо поколение или нещо такова. Всички по някакъв начин са преживели, каквото са преживели. На страниците на сборника може да се види", каза Константин Мравов в предаването "Хоризонт до обед" на БНР.

Припомнянето на лозунга "Времето е наше" е опит да си спомним какви са били борбите на онова време, в началото на 90-те.

"Времето е наше" би трябвало да означава, редом с други интерпретации, че хората, тези които правят демокрацията, взимат някак си съдбата в ръце, което към днешна дата съдейки по това колко се говори за годишнината от прехода, т.е. изключително малко, ние сме изненадани", каза Станислав Додов.

В сборника са събрани мненията на петима души, които са работили в различни сфери преди 1989 година.

"Става въпрос за образование, здравеопазване, транспорт, културна сфера и социална сфера," допълни Константин Мравов.

"Няма как да очакваме, че хората разсъждават еднопосочно, хомогенно и че всички вкупом скандираме - Да живее преходът - точно такъв, какъвто той е издиган от официалната власт. Напротив, точно това, което искаме да направим със сборника и смятам, че сме се справили добре, да покажем не просто различни истории, перспективи, но и за читателите да е съвсем разбираемо как те си противоречат, както по между си, така и понякога вътре във всеки един разказ. Ще ми се да припомним колко е важно това противоречие и че всъщност от него се ражда политиката", допълни Станислав Додов.

Важни са преградите вътре в самото ни ежедневие, каза Константин Мравов:

"Те са къде икономически, къде свързани с някакъв бит, който се е изродил от цялото нещо и за мен това беше ценно, че цялостно сборникът ми дава някакъв отговор, какво всъщност представлява този преход с всичките противоречия вътре, които казахме. За инженера, който изведнъж осъзнава, че в западната демокрация могат да отглеждат обществена железница, а ние не можем и той съответно си изгражда някакви виждания за света на базата на това", коментира Константин Мравов.

Източник: БНР, интервю, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101173801/izleze-sbornikat-na-spisanie-dversia-vremeto-e-nashe>

Нина Николина: Не си слагам маска – винаги ми е било трудно да бъда друга**14.10.2019**

Нина Николина повече от 20 години е име в българската музика и смело върви и съчетава стиловете в нея. От поп песента „Ти“ през „Магическите гласове на България“ до „Класика & Традиция“ с Русенската филхармония тя винаги успява да е там на върха, без това да е самоцел за нея и хората, с които работи. Нина прави само това, към което изпитва порив. Такава е и когато създава семейство със съпруга си Максим. През 2010 се ражда първата им дъщеря Валентина, а две години по-късно - и Мария. С Нина Николина сме се срещали преди да смени статуса си на омъжена жена. И никак не се е променила. За съхранението на тялото и духа, за избора да е само майка, както и за любовта към музиката и прехода от поп към фолклор и класика, певицата говори много и с усмивка. Нина Николина участва и в инициативата за възстановяване на изгорялата сцена на Студентския дом със специална фотосесия.

Нина, може ли да се каже, че се „раздели“ с поп сцената, за да се събереш с класическата?

Мисля, че е странно да се разделят сцените. Сцената е една, но стиловете в музиката наистина са разделени. И да си кажа честно - на мен не ми се работи в поп стила. Може би това е момент, а може и да е по-дълъг този момент. Аз от малка се занимавам с фолклор – това съм учила, такова образование имам. Завършила съм СМУ „Любомир Пипков“ в Плевен, специалност „Фолклорно пеене“ и контрабас и Академия за музикално и танцово изкуство в Пловдив, специалност „Дирижиране на народен хор и оркестър“ и „Музикална педагогика“.

Майка ти, която е диригент, ли е „виновна“ да избереш пътя на музиката?

Да – майка ми е музикант-фолклорист. Тя от много малка ме е насочила към музиката. Тя е диригент, а аз от дете съм солист в хора ѝ и пътувам с нея. Видяла съм света през нейните музикантски очи и на естетиката към музиката ме е научила тя. Във всеки жанр може да има различни разклонения на това какво харесваш, но тя ме е възпитала да харесвам класическия фолклор. Последният ни проект „Класика & Традиция“ с Русенската филхармония е на върха на това, което съм си представяла, че мога да направя в този жанр. Аз заставам като певица, зад мен има модерна банда от страхотни музиканти, а още по-отзад – симфоничен оркестър от 80 души. За радост аранжиментите на този проект ги направи младеж на 20 години - Георги Милтиядов. Той в момента завършва Музикалната академия и е извън всякакви рамки на приетите норми за това през какво трябва да мине човек, за да се докаже. Георги е талантлив и успя да обедини фолклор, поп и класика, и то така, че всички, пред които застава, да са доволни. Той е и гост диригент на Русенската филхармония.

Как стигна до първия си LIVE албум само с народни песни в етно-джаз аранжименти - „Нина Николина LIVE JAZZ & TRADITIONS“?

Правя това, което вътрешното усещане и необходимост ми казват. От всички аранжименти, които съм чувала и правила, този, който изпълняваме сега, най-много ми харесва. Песните са модерни. В албума включихме български народни песни, които са погледнати по различен от традиционния начин, събиращ фолклор, етно, джаз, фламенко и вокални, и инструментални импровизации. След успеха на концертите и албума „Нина Николина LIVE JAZZ & TRADITIONS“, се роди и идеята за „Класика & Традиция“ с Русенската филхармония.

Това означава ли, че песните с джаз аранжименти са по-достъпни за публиката?

Не мога да кажа, но те са адресирани към хора, които харесват джаз. Така че тези песни могат да бъдат представени на джаз фестивал, на фолклорен, въобще навсякъде и биха били интересни не само на тези, които харесват фолклор. И това ми е интересно, защото е нещо като мисия, а именно да покажеш на още някого, че фолклорът ни може да е интересен. А това, че надградихме с музикантите и изпълнение с Русенската филхармония, „грабим“ и от друга публика – тази, която слуша класическа музика. Примерите назад във времето доказват, че фолклорът е вдъхновявал големи композитори, защо и днес да не е така? И при последния ни концерт, който беше в Русе, аудиторията, която слуша класическа музика, хареса концерта ни. Това е страхотно!

Какво за теб е песента „Ти“, която изпълняваш и те качи на пиедестал в кариерата ти?

Тя е като черешката в короната, тя е диамантът, защото това е най-големият връх в поп кариерата ми. Но върховете се качват и се слиза от тях, надявам се, че тепърва ми предстоят нови. Тази песен е като фолклорните – тя няма време. „Ти“ и до ден-дневен се пуска по радиостанциите, а е вече на 15 години. Тя

е нещо като бестселър като проект на Гери Турийска, която написа текста и на Мага, който направи музиката, и като видеоклип на Сашо Моллов. Тази песен все още има своя живот.

Едва ли си очаквала това да се случи?

Всички искаме хитове, но те не се случват просто така. Спомням си, че преди да започна да работя с Мага, приятелите ми казваха, че трябва да ме запознаят с него. Истината е, че от първия момент се харесахме. Той е грамада като човек и музикант, с голяма история зад себе си. Смятам, че когато хората си паснат, може да се случи нещо хубаво. И до сега сме приятели с него, той направи и аранжмента на народната песен „Яна“. Много е талантлив!

И ти си талантлива – пееш, дирижираш, играеш в киното, имаш и фото изложба – „Хавана, която ще помня“, само не си рисувала... Не се ли изморяваш?

Не мога да рисувам, а много искам (смее се, б.а.)! Вярвам, че когато човек се занимава с неща, които обича, те не уморяват. След като ги свършиш, осъзнаваш, че си се поизморил, но по време на репетиции и концерт няма умора, а само удоволствие. А по време на пътуванията, освен да колекционирам впечатления и преживявания, си тръгвам и с нещо по-материално. Изложбата за Хавана, която направих, въобще не я бях планирала. Имах много снимки, приятели ме провокираха да я направя и тя стана като фотографски дневник. Колекционирам музика от пътуванията, имам набор от песни от Египет, от Шри Ланка, от Япония... Събирам и народни носии – наши и от страни, в които съм била.

Кое от пътуванията те е впечатлило много?

Всяко пътуване е нещо ново и интересно. Но Япония е много различна, дори от азиатските държави. Монголия също – там ме удиви това, че пишат на кирилица, а думите звучат като на китайски език. Никога не съм била в Южна Америка... А мен ме влече натам, където има интересен фолклор.

Какво те провокира, за да вървиш напред?

Искам и на мен да ми е интересно, ако ми е скучно нещо - не го правя. Да се занимаваш с музика днес в България, е много трудоемко, времеемко и скъпо.

И неблагодарно може би?

Да, защото тези пари не ти се връщат. И затова, за да тръгнеш да правиш нещо, трябва много силно да го желаеш. Иначе няма оправдание нито на средства, нито на работа и време. Когато се получи хубав продукт, удовлетворението от това, че сам си го изградил, е достатъчно. Не съм сама в начинанието си. Тук са Калин Вельов, Ясен Велчев, Мартин Ташев, Таня Първанова, с която пеем и в „Магическите гласове на България“. Обичам да работя с хора, с които се разбирам и в живота, и са като мен ентузиастични и правят нови неща, независимо дали са комерсиални. Ние вярваме, че правим нещо хубаво и това се доказва от публиката, която след концерта ме чака, за да ме поздрави. Разбира се, благодарна съм и на Наско Янкулов, чиято агенция „Top Artists“ помогна „Класика & Традиция“ с Русенската филхармония да се случи

Разкажи и за проекта „Магическите гласове на България“.

Проектът беше изцяло по идея на журналиста Георги Тошев. Каза ми: „Искам да направиш хор, който ти да организираш и дирижираш!“. А аз точно това съм завършила и обичам да правя. Работих с млади хора, които знам, че обичат фолклора и са готови да влязат в тази битка. Защото всичко, което правиш в сферата на изкуството, е битка. Жоро измисли как този проект да е като обзор на музиката на България – от древността до модерната, показан през призмата на фолклора. Първата публика, която посрещна концерта в Страсбург, се развълнува и съпреживя концерта, което е знак, че той е успял да ги докосне.

Да не забравяме, че фолклорът ни е много богат...

Фолклорът ни е най-богатият на Балканите. Имаме толкова неравноделни тактове, хора и разнообразни народни носии! С „Магическите гласове на България“ изпълняваме песни, които са вдъхновили продуцентите на холивудски филми. И с такъв спектакъл може да се гордееш, че си българин. В момента работим над продължението на този проект, но не знам кога ще излезе на бял свят, вероятно догодина. В него участва популярен немски артист, който не е само музикант, но и актьор.

Дебютира с ролята на фолклорната певица Ана в копродукцията „Белгийският крал“. Какво те впечатли?

Участието ми в киното беше абсолютен късмет и ми се струва по-лесно от пеенето (смее се, б.а.). След като заснехме филма, започнахме да обикаляме по фестивали с него и имам удоволствието да се докосна до друга среда. Премиерата му беше във Венеция. Но при нас, певците, винаги го има това притеснение да се

съхраниш като глас. Преди всяко участие се пазиш да не настинеш, някой да не те зарази с вирус, защото не би могъл да пееш. Докато при актьорите не е така – снимаш веднъж и след това само обикаляш с филма по света. Така че мога и да кашлям, затова реших, че е по-лесно да си актьор (шегува се, б.а.). Поканиха ме да изиграя себе си – народна певица. Имах удоволствието да участвам и в продължението на филма – „Босият император“, и да се запозная с Джералдин Чаплин. Тя винаги беше усмихната, разговаряше с всички, а е толкова голяма...

Защо колкото си по-голям в това, което правиш, си по-естествен, а дребната душа иска да е звезда?

Не знам! Може би като не си достигнал нещо, го искаш. Когато си постигнал мечтите си, се успокояваш и живееш в мир със себе си. Най-важното е да не се вманиачаваш като живееш в постоянен стрес, преследваш някаква цел, стремиш се да изглеждаш по определен начин и искаш да впечатлиш някого.

Какво те вади от равновесие?

Кучето, защото се качва на дивана! Много ме дразни! Реших, че много му се карам и трябва да съм добра с него, а то се качи 4 пъти на дивана само тази сутрин. Още е бебе – на 6 месеца е, порода ваймаранер е, но сега се „кове стоманата“ (смее се, б.а.). Роло, който е кръстен на първия викинг, ходи на училище, но ме вади от нерви!

Е, щом проблемът е в кучето, а не в децата, значи всичко е наред! Как успя да опазиш личния си свят – майка си на две деца, които вече са ученички?

Аз самата не съм любопитна към личния живот на хората. Защо трябва да показвам своя на другите, след като за мен това не е важно? Важно е човек какво прави, какво твори. Ако някой просто е популярен, но не знаеш с какво, това не ми носи нищо и не ми допада. Популярността понякога идва в повече, но това не могат да го разберат хората, които просто се стремят към нея. Ако си популярен, трябва да има смисъл това, което правиш – да възпитаваш, да даваш нещо, да си пример за добър вкус и поведение. Иначе е безсмислено.

Източник: [Ladyzone.bg](https://ladyzone.bg), статия

<https://ladyzone.bg/laifstail/lica/nina-nikolina-ne-si-slagam-maskata-vinagi-mi-e-bilo-trudno-da-bada-druga.html>

Националният студентски дом предлага работа за младежи по програмата „Старт на кариерата“

14.10.2019

Ако сте на възраст до 29 години (ненавършени до 18.10.2019 г.), притежавате висше образование, по което не сте придобили трудов стаж, регистрирани сте в дирекция „Бюро по труда“ като търсещо работа лице, може да кандидатствате за работа в Национален студентски дом по програмата „Старт на кариерата“.

Участието в Програмата е възможност за придобиване на първия трудов стаж по специалността чрез 9-месечна работа в системата на Централната изпълнителна власт, от която Националният студентски дом на пл. Народно събрание № 10 е част.

Студентският дом предлага две работни позиции измежду 1989 работни места, разкрити в централни ведомства и техните териториални поделения:

Специалист „Връзки с обществеността“ – позицията е отворена за кандидати от всички професионални направления и специалности. Необходими са добри комуникационни умения и компютърна грамотност за изпълнение на функциите на специалист „Връзки с обществеността“ в администрацията на Национален студентски дом. Владееенето на английски език на работно ниво е плюс.

Специалист „Мениджмънт на събития“ – позицията е отворена за кандидати от всички професионални направления и специалности. Необходими са добри организационни и комуникационни умения за изпълнение на функциите на „Мениджър – събития“ в администрацията на Национален студентски дом. Владееенето на английски език на работно ниво е плюс.

Национален студентски дом предлага:

Работно място в сграда – паметник на културата в историческия център;

Гъвкаво работно време и възможност за работа от дистанция по определени проекти и задачи;

Динамична работна атмосфера, свързана с координацията и комуникацията на десетки концерти, постановки, семинари, четения и други образователни и културни проекти.

Само през м. октомври Национален студентски дом е домакин на международния форум „Компютърно пространство“, интерактивна фотографска изложба, представяне на публицистичен сборник, срещи на столичните „Ротари“ клубове, предприемаческото събитие „FuckUp Nights“, няколко концерта и театрални премиери, семинари на Европейската асоциация на студентите по право (ELSA) и Европейското младежко движение, среща на Erasmus Student Network и други събития.

Подробна информация за останалите позиции можете да намерите на сайта на Агенция по заетостта в рубриката Програма „Старт на кариерата“.

В срок до 18.10.2019 г. може да подадете в дирекция „Бюро по труда“ по регистрация заявление за кандидатстване по Програмата, в което да посочите до три работни места, две от които може да бъдат за един и същ работодател, дори това да е централно ведомство и неговите териториални структури. В същия срок можете да подадете и по електронен път Вашето Заявление чрез формуляра, посочен по-горе. За завършеното висше образование (издадена диплома), както и за липсата на трудов стаж по специалността ще бъде извършена служебна проверка в регистрите на МОН, НАП, НОИ и др. при спазване на нормативите и правилата за защита на личните данни и конфиденциалната им обработка.

Източник: sportandlife.net, статия

<https://sportandlife.net/natsionalniat-studentski-dom-predlaga-rabota-za-mladezhi-po-programa-start-na-karierata/>

Времето е наше – всъщност било ли е?

15.10.2019

„Чие беше и чие е времето? Било ли е въобще някога времето „наше“, тоест на народа, който викна „Болници вместо резиденции“? Ще бъде ли някога времето „наше“? При какви условия? Какво искаме от него?“

Това са въпросите, които поставя четвъртият сборник на списание dВЕРСИЯ. По темата „Времето е наше“ – всъщност било ли е?“ говорим в „Нашият ден“ с редакторите на сборника Станислав Додов и Калина Дренска. А Лияна Панделиева питаме 30 години по-късно можем ли изобщо да се придържаме към каквито и да било обобщения за случилото през 1989 година и 1990 година.

От 16 октомври изданието ще е свободно достъпно за сваляне и разпространение в дигитален формат. Представянето му ще бъде в същия ден, 16 октомври, от 18.30 ч. в камерна зала „Академик“ на Националния студентски дом, където ще можете да слушате четения на някои подбрани текстове и откъси от текстове, да се включите в дискусия върху ключовите проблеми, които книгата поставя, както и да разгледате фотоизложбата „30 години преход в 30 снимки“ на фотографа Иван Стоименов.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101178037/vremeto-e-nashe-vsashtnost-bilo-li-e>

Международен форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ 2019

24.10.2019

Международният форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ тази година ще се проведе в театралните зали на Националния студентски дом от 24 до 26 октомври, в подкрепа на кампанията по възстановяването им.

Влизайки през големите врати на Студентския дом, на площад „Народно събрание“ и в театралните му зали на партера, посетителите ще попаднат веднага на интересните компютърни графики с шевици на Иво Георгиев. Ще могат да видят и любопитните експонати на Лабораторията по изкуствен интелект на Sofia Tech Park, забавните и сериозни проекти на талантливите ученици от Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет-София, смарт-роботите от колекцията на главния организатор на форума, Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ) и други инсталации.

Тези, които обичат конкурсите, могат да научат за наградените проекти в областите на компютърната графика, компютърната анимация, електронната музика, уеб-дизайна и мобилните приложения по време на церемонията по връчване на наградите.

През последните месеци, автори на иновативни и креативни идеи регистрираха своите проекти в конкурсите на Computer Space, а жури от експерти от академичния и корпоративния бранш ги оцениха. Не беше забравен и гласът на публиката.

Комисарят по цифрова икономика и общество Мария Габриел, доц. д-р Тодор Чобанов, заместник - кмет "Култура, образование, спорт и превенция на зависимости" на Столична община и председателят на Организационния комитет на „Компютърно пространство“ Росен Петков ще открият събитието и ще връчат някои от наградите в конкурсната част. Наградите са предоставени от Столична община, ADCOM и СОКИ.

Тези, които имат интереси към съвременните проблеми на дигиталните изкуства и съвременни медии, могат да се включат в редица образователни семинари и презентации, посветени на изкуствения интелект, виртуалната реалност, специалните визуални ефекти, двумерната и тримерна компютърна графика.

Семинарната част започва с едно интересно представяне на най-големия и най-стария фестивал за дигитални изкуства (със собствен музей и лаборатории) ARS Electronica. – Марион Фрайдл, от ръководството на фестивала, ще представи категорията, предназначена за младежи и ученици. Престижният фестивал и музей са в България с подкрепата на Австрийското посолство в София.

Сериозните приложения на виртуалната реалност ще коментира Мирослав Брабек от Университета по природни науки в Прага. Системите за VR навлизат все повече в бита, в обучението и комуникациите.

Презентациите за съвременните проблеми и приложения на изкуствения интелект са разпределени в две части, в петък и събота.

Експерти от филмовата индустрия и специалните визуални ефекти ще демонстрират 3D моделиране и текстуриране, важни етапи от разработката на тримерни обекти и сцени.

„Компютърно пространство“ винаги е показвало връзката между стари и нови медии. „От гледната точка на старите картички“ е един интересен и екзотичен уъркшоп - за снимането на плаки със стари, антикварни фотоапарати, за аналоговите стари процеси, за хартията, копирането, за рисунъка на старите обективи, за нощната фотография. Участниците ще имат възможността да експериментират с тези процеси.

Форумът за компютърни изкуства Computer Space („Компютърно пространство“) е най-голямото събитие за компютърни изкуства в Югоизточна Европа. Форумът се организира от Студентското общество за компютърно изкуство /СОКИ/, scas.bg, в партньорство с редица организации и институции, като Столична община, Националния студентски дом към МОН, Посолството на Австрия в България, ADCOM и други.

„Компютърно пространство“ е част от Календара на културните събития на Столична община.

31-то издание на форума е под патронажа на г-жа Мария Габриел – Комисар по цифрова икономика и цифрово общество.

Пълната програма може да видите на сайта на събитието: computerspace.org, входът е свободен, но се изисква предварителна регистрация.

Източник: АртСофия, статия

<https://artsofia.bg/bg/events/2019/10/24/mejdunaroden-forum-za-komputyrni-izkustva-komputyrno-prostranstvo-2019>

Студенти и ученици показаха високотехнологични постижения

26.10.2019

Студенти и ученици демонстрират собствени изобретения с изкуствен интелект, виртуална реалност и роботи, на фестивал, организиран от техен преподавател.

Пианото на Георги свири като електрическа китара, но може и да е като синтезатор от 80-те.

„Повечето музикални инструменти са доста скъпи и реших да си направя хакче – остарял синтезатор, взех си го взех втора ръка и си преработих в миди клавиатура”, обяснява ученикът Георги Цветанов.

А СмартКофа за боклук сама идва до теб, когато я повикаш. Отборът "Автобус 76" я изобретил в 9-и клас.

„Следи черна линия – и офисите както са правоъгълничета или квадратчета, минава през всички и всеки може да си изхвърли боклука по отделно”, посочва Стоян Тинчев.

Росен Петков е преподавател и организатор на фестивал "Компютърно пространство".

„Училището дава едни фундаментални познания, но то не е така гъвкаво да показва най-новите тенденции и най-новите постижения”, смята той.

И организира за пръв път компютърен фестивал у нас. Вече 31 години.

След дълго прекъсване отново е в Студентския дом, където по времето на социализма му разрешават да гостува на подобно събитие отвъд Желязната завеса.

Тогава заминава, а днес помага на студентите си да останат у нас. И да продължават да изобретяват.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/studenti-i-uchenici-pokazaha.html>

ПРИКЛЮЧИ РЕМОНТЪТ НА ОФИСА НА АБУЧ

Ноември 2019

Ремонтът на новия офис на Асоциацията на българските училища в чужбина, който се намира в сградата на Студентския дом в София, приключи на 6 ноември.

Обектът бе приет от директора на Студентски дом - г-н Християн Даскалов, почетния председател на АБУЧ - д-р Боян Кулов, който подписа предавателния протокол, и г-жа Боянка Иванова, член на УС на АБУЧ.

Офисът на АБУЧ в Студентския дом се състои от две стаи по 18 кв. м. Входът е самостоятелен, само за нашия офис, и е от ул. "Аксаков".

Следват снимки от последния ден на едномесечния ремонт:

И окончателният вид на помещенията:

Студентският дом ни предлага безплатно залите си за организиране на масови събития на АБУЧ. Ето една от тези зали, в която на 6 ноември е имало подготвено събитие на ЮНЕСКО:

Следващата задача на УС на АБУЧ е обзавеждането на офиса.

Да ни е честито!

П.С.: Г-жа Петя Цанева - зам.-председател на АБУЧ, намери символичен знак в начина на приемането на офиса. Новият офис на АБУЧ се прие от първия и дългогодишен председател на АБУЧ - д-р Боян Кулов и от Боянка Иванова - инициатори за основаването на нашата организация, създаването на която тръгва от САЩ през 2006 г. и е основана по-късно, на 15 август 2007 г. в Пловдив, по тяхно предложение с името Асоциация на българските училища в чужбина.

Снежина Мечева, говорител на АБУЧ

Източник: Сайт на АБУЧ, статия

https://abgschool.org/index.php?route=extension/news/news&news_id=311

Пиесата "Асансьорът" на Георги Марков събужда отново забравени житейски въпроси
01.11.2019

Момент от пиесата на Георги Марков "Асансьорът" с актьорите Десислава Стоянова и Ивайло Драганов

Постановката "Асансьорът" по едноименната пиеса на писателя Георги Марков беше представена премиерно на 30 октомври на софийска сцена в камерната зала на Националния студентски дом. Тя е продукция на казанлъшкия театър "Любомир Кабакчиев", а неин режисьор е Петър Денчев. Главните роли изпълняват актьорите Десислава Стоянова и Ивайло Драганов.

Маргарита Капитанска

Източник: Дневник.бг, статия

https://www.dnevnik.bg/kultura/2019/11/01/3985384_piesata_asansyorut_na_georgi_markov_subujda_otnovo/

Ованес Торосян: Калигула е пич**20.11.2019**

Казанлъшкият театър „Любомир Кабакчиев“ представя тази вечер в София премиерния си спектакъл "Заговорът на Калигула" от Стефан Цанев. Постановката по пиесата, която авторът определя като „кървава комедия“, е на Ованес Торосян. Текстът е писан през 2014 година и е поставен в Прага и в Истанбул, но сега за първи път оживява на българска сцена, като основна част от програмата по случай 150-ата годишнина от първото театрално представление в Казанлък.

„Според нашия спектакъл Калигула е пич, той е герой – такъв герой, какъвто в момента отсъства в държавата. На него му пука за другите – нещо, което в днешно време е рядкост. Всеки се е капсулирал и не жертва личното за другия, докато Калигула жертва доста неща“, казва режисьорът Ованес Торосян, който излиза и на сцената в ролята на Клавдий. В образа на Калигула се превъплъщава актьорът от казанлъшката трупа Сава Драгнев. В представлението участват още Петър Петров, Костадин Жеков, Александър Митев, Недялка Раева. Сценографията и костюмите са на Ваня Запрянова и Росен Дончев, музика – Милен Апостолов.

Представлението на Казанлъшкия театър можете да гледате тази вечер (20 ноември) от 19 часа в Националния студентски дом. Премиерата в Казанлък е на 25 ноември.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101194311>

Ремонтират Националния студентски дом с 2,5 млн. лева

22.11.2019

До 2,5 млн. лв за следващите две години могат да бъдат отпуснати за ремонти в Националния студентски дом и възстановяването на отделни зали, стълбища и фойета. Те са заложи в актуализираната бюджетна прогноза, като за 2020-а са предвидени до 1 млн. лв, а през 2021 г. - 1,5 млн. лв., посочи образователният министър Красимир Вълчев в отговор на депутатката на БСП Нона Йотова относно предприетите действия за възстановяване и съхраняване на сградата след опожаряването на част от нея през 2001 г.

До 2,5 млн. лв за следващите две години могат да бъдат отпуснати за ремонти в Националния студентски дом и възстановяването на отделни зали, стълбища и фойета. Те са заложи в актуализираната бюджетна прогноза, като за 2020-а са предвидени до 1 млн. лв, а през 2021 г. - 1,5 млн. лв., посочи образователният министър Красимир Вълчев в отговор на депутатката на БСП Нона Йотова относно предприетите действия за възстановяване и съхраняване на сградата след опожаряването на част от нея през 2001 г.

Той обясни, че въпреки пожара преди 19 години Националния студентски дом не е спрял да функционира с изключение на засегнатите части.

„Той все пак работи и е средище, в което се провеждат събития. Има офиси на студентски организации.“, заяви Вълчев. В сградата се намира офисът на Националното представителство на студентските съвети, а централното фойе, конферентната зала, репетиционните помещения и арт пространствата могат да се използват за провеждането на различни мероприятия. Образователният министър допълни, че през тези 19 години са отпуснати средства за частични ремонти, макар и сумите да не са били големи. „През 2019 е извършен частичен ремонт на централното фойе и санитарните възли“, даде за пример той.

Проблемът е възстановяването на опожарените голяма зала, камерна зала и прилежащите към тях помещенията през 2001 г. Тази година от МОН са осигурени средства за обследване на техническите характеристики на Националния студентски дом, както и е съставен технически паспорт с препоръки за конструктивната устойчивост на сградата. Предстои да бъде извършено обследване на енергийната ефективност и издаване на енергиен сертификат на сградата.

„След наличието на двете обследвания ще бъде възможно да се формира работна група към директора на Националния студентски дом. Към нея ще бъде включени експерти от МОН, представители на Националното представителство на студентските съвети, дейци на културата и изкуството, архитекти, инженери, които да изготвят техническо задание за основен ремонт на цялата сграда.“, обясни образователният министър. Тогава ще бъде избран и проектантски колектив за изготвяне на инвестиционен проект на всички части и ще бъдат фиксирани сроковете. Вълчев коментира, че от МОН са извършени предварителни проучвания за планирането на цялостен ремонт и възстановяване на национален студентски дом. „В зависимост от сроковете сме готови да включим в инвестиционната програма за 2020-а средства за ремонт на националния студентски дом.“, допълни той. Приоритетни обаче са ремонтите на училища и детските градини, тъй като средствата не са достатъчни.

Източник: Телеграф.бг, статия

<https://telegraph.bg/bulgaria/remontirat-nacionalniia-studentski-dom-s-25-mln.-leva-183795>

Красимир Вълчев: Прогнозирани са 2,5 млн. лв за ремонта на Студентския дом**22.11.2019**

Прогнозирани са да бъдат отпуснати 1 млн. лв. за 2021 г. и 1,5 млн. за 2022 г. или общо 2,5 млн. лв разходи за реновирането на сградата, каза министърът на образованието Красимир Вълчев на парламентарен контрол, в отговор на въпрос от Нона Йотова.

„В зависимост от сроковете сме готови да включим в инвестиционната програма за 2020 г. средства за ремонт на Националния студентски дом“, каза образователният министър и добави, че големият разход всъщност е за възстановяването на опожарените през 2001 г. части. Той обясни от трибуната в залата на парламента, че са пристъпили към отдаване под наем на части от Студентския дом и създаването на център за събития. „2000 проекта имаме към Министерство на образованието, като детските градини и училищата обикновено са приоритетни“, разясни Вълчев.

През 2019 г. са осигурени средства за изготвяне на технически паспорт на сградата с препоръки на конструктивната ѝ устойчивост. Предстои обследване на сградата и издаване на енергиен сертификат на Студентския. Чак след това ще може да се формира работна група към Националния студентски дом, като в нея ще участват експерти от Министерството на образованието, студенти, членове на Националното представителство на студентските съвети, архитекти, инженери и др. Експерти. Те ще изготвят взаимно цялостен план за реконструирането на сградата.

Междувременно през тази година е извършен частичен ремонт на централното фоайе и санитарните възли на Студентския дом, добави Вълчев.

Митьо Маринов

Източник: в. 24 часа, статия<https://www.24chasa.bg/novini/article/7898941>

Sofia LGBTI Community Fest

22.11.2019

Sofia LGBTI Community Fest става на 15 години и единствената дума, с която можем да опишем пътешествието си досега, е МАГИЯ! Магията, която заедно сътворяваме всяка зима събирайки се, споделяйки студентите, но пък вълшебни декемврийски вечери, създавайки куиър атмосфера, в която да се подкрепяме, да учим, да се забавляваме и да споделяме обич и топлина. Благодарим ви, че сме заедно вече толкова години и ви каним да прекараме една магична седмица заедно и този декември!

Понеделник, 9.12.2019

Национален студентски дом

18:30 "15 години куиър магия"

откриване/изложба

Ще открием Sofia LGBTI Community Fest с двоен рожден ден! Фестивалът, както и организацията, която стои зад него, фондация "Билитис", стават на 15 години. Изложбата "15 победи за 15 години" ще покаже историята на "Билитис", най-старата действаща ЛГБТИ организация в България, а на живо ще вдъхнем живот на изображенията с разкази от хората, започнали това дълго пътуване.

19:30 Spill the T

панелна дискусия

През 2019 отбелязахме 50 години от Стоунуолските бунтове, дали началото на куиър движението. В България обаче сякаш не си говорим достатъчно за основоположниците на борбата за ЛГБТИ права. Каним ви да се присъедините към нас, за да сложим заедно началото на един дълъг разговор, целящ повече видимост и солидарност. Да разберем кой стои зад буквата Т в ЛГБТИ, какво означава да бъдеш транс, небинарен или genderfluid. Да чуем от представители на тези общности за техния опит в България и да дадем гласност както на предизвикателствата, с които се сблъскват всеки ден, така и на красотата на техните идентичности.

Вторник, 10.12.2019

Национален студентски дом

18:30 Куиър сексуално здраве

уъркшоп

Фондацията за мъжко сексуално здраве "Айвър" и женската група "QueerFemme" обединяват знания и усилия в това събитие, в което ще си говорим за сексуалното здраве в контекста на ЛГБТИ общността.

20:30 Човешка Библиотека

уъркшоп

Заповядайте на събитието ни за обмяна на опит и преживявания в бисексуалната общност. Нека споделим за трудностите, хубавите страни и неяснотите относно би идентичностите. Част от нас ще влязат в ролята на отворени книги, от които да извлечете нужните отговори или съвети. Винаги можем и да разменим ролите си, защото всеки от нас носи в себе си поне една история, която трябва да бъде споделена.

Сряда, 11.12.2019

Фабрика Автономия

18:30 Прекалено буч?

неформална дискусия

Има ли само един начин да бъдеш куиър жена? Какво е да си буч? Какви са трудностите и предизвикателствата за буч жените в и извън общността? Има ли стереотипи спрямо тях? Липсва ли репрезентация на буч жени в културата?

20:30 Вещици срещу патриархата

уъркшоп (Студентско общество за равенство)

Какво са вещниците? Каква е причината хербологията да е “женска наука”? Защо отварите и отровите биват свързвани винаги с жени? Какво са суеверията? Защо жени са изгаряни на клада? Каква е женската роля в изграждането на съвременната икономическа система? Очакваме ви, за да си забъркаме отвари и заедно да намерим отговорите на тези и други въпроси.

Четвъртък, 12.12.2019

сцена Дерида

19:30 На масата

Вход: 12/15 лв.

„На масата“ е движенчески вербатим спектакъл, представящ документирани истории на ЛГБТ хора за собствената им вътрешна борба, социален сблъсък и стремеж към разкриване в момента на изправяне пред най-значимата сфера и мерило на живота им – семейството.

Режисура: Констанца Константин Гецова

Драматургия: Даниел Александров

Гост хореограф: Росен Михайлов

Среда и костюми: Констанца Константин Гецова

Участват: Ахмед Юмер, Васил Ряхов, Иван Панайотов, Констанца Константин Гецова, Красимира Дуковска

Поезия: Николай Атанасов

Спектакълът „На масата“ е създаден след спечелен театрален конкурс към Sofia Pride Arts 2018.

Петък, 13.12.2019

Национален студентски дом

18:30 Куиър Бъдеще

среща-план

Какво по-подходящо от това да си поговорим за бъдещето на петък 13-ти! Какво си мечтаете да се промени в България за ЛГБТИ хората, за какво струва да се борим в близките няколко години и какво реалистично можем да постигнем като общност? Тази среща-дискусия се организира след поредица общностни срещи, на които чуваме мнението на представители на различни групи в рамките на ЛГБТИК+, и има за цел заедно да очертаем голямата картина. Няма опасност да ни мине черна котка път, защото бъдещето е куиър, дори и в България!

20:30 Да притежаваш играта / визуална себе-репрезентация на ЛГБТИ ромите

изложба

Куиър ромите не получават много видимост, а когато я получат обикновено са представени като безсилни жертви. Тази фотоизложба показва какво би се случило, ако те имаха властта да изобразяват себе си. Неотричайки трудностите, които срещат в обществото, те биха искали да бъдат представени като силна и красива общност, която заслужава да бъде част от мейнстрийм ЛГБТИ движението.

Събота, 14.12.2019

Фабрика Автономия

21:00 Обмен на дрехи

Дрехите и аксесоарите винаги са били една от най-добрите форми на себеизразяване, защото при тях няма нищо перманентно и могат да бъдат разнообразявани всеки ден. Те също могат да бъдат чудесен инструмент за видимост, когато става въпрос за изразяване на половата ни идентичност. Затова за поредна година организираме обмен на дрехи! Донесете дрехи, които вече не носите и бихте желали да размените за други, които може би повече пасват на това, което искате да покажете пред света. Нека си припомним, че дрехите са там да ни служат – за забавление, за изпращане на послания и най-вече, за да се чувстваме добре в тях!

21:30 Под куиър заклинание...

парти (куиър въртележка)

Заповядайте на закриващото парти на феста, на което заедно ще се потопим истински в куиър магията като се посипем с вълшебен брокат, потанцуваме на запленаващата музика на DJ Baby Duke и позволим на чародейните ни драг артисти да хвърлят по едно (или 20) заклинания върху нас!

Неделя, 15.12.2019

Rainbow Hub

13:30 Разпознай правата и Действай

уъркшоп (Младежка ЛГБТ организация „Действие“)

Практичен интерактивен уъркшоп за разпознаване и предприемане на действия в случаи на дискриминация.

15:00 Вълшебно чаено парти

Последния ден от феста ще посветим на спокойни, но интересни занимания като това да се стоплим с по чаша кафе или чай, да поклюкарим, да чуем и дадем обратна връзка за изминалата седмица и не на последно място – да разберем по нещо любопитно за съдбата си, предвещано от карти таро или пък собствените ни длани. Напитките и сладките ще бъдат от нас, а от вас очакваме само честност и добро настроение!

Източник: Билитис, статия

<https://bilitis.org/2019/11/22/programa-lgbti-fest-2019/>

Връчване на наградите от Националния литературен конкурс за студентско творчество
„Георги Черняков” – 2019
28.11.2019

Конкурсни резултати

5 декември 2019 г., 18.30 ч., Национален студентски дом

Връчване на наградите от Националния литературен конкурс за студентско творчество „Георги Черняков” – 2019

ПОКАНА

Националният студентски дом (София) и Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов”

Ви канят на

връчването на наградите от Националния литературен конкурс за студентско творчество „Георги Черняков” – 2019

5 декември (четвъртък) 2019 г., 18.30 ч.,

Национален студентски дом, пл. „Народно събрание” 10

Рецитал на лауреатите!

Премиера на сборника „Гнездото”

(творби на лауреатите 2015–2019)

Ще бъдат връчени и Специални награди, осигурени от Националния студентски дом, Съюза на българските писатели и Сдружение „Захарий Стоянов 107”

Музика, поезия, импровизации, спомени на членовете на КМПС, нови книги на писатели от всички поколения.

Водеща: д-р Райна Дамяни

С участието на поета-бард Иван Ненков

Още за конкурса:

Това е Петото издание на Националния литературен конкурс „Георги Черняков”. Тази година свои творби изпратиха 40 поети, 23 разказвачи и 3 хумористи. Журито беше в състав: Славимир Генчев – председател, Лъчезар Лозанов и Ивайло Кицов – членове. Награда за хумор не се присъди. Общо ще бъдат връчени 7 награди за поезия, проза и есеистика.

По повод петгодишнината ръководството на Националния студентски дом – в лицето на директора Христиан Даскалов – подкрепи идеята за издаване на сборник „Гнездото” – творби на всички наградени, включително и на последното издание.

Очакваме ви на тържеството!

Награждаване и премиера на „Гнездото” в добре познатото ни Гнездо: залата в Националния студентски дом!

Анжела Димчева –

председател на Управителния съвет на

Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов”

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/21/news/30554-vrachvane-na-nagradite-ot-natsionalniya-literaturen-konkurs-za-studentsko-tvorchestvo-georgi-chernyakov-2019>

Днес е Световният ден за борба със СПИН

01.12.2019

На 1 декември отбелязваме Световния ден за борба със СПИН. Датата е определена през 1988 година по инициатива на Световната здравна организация с цел да насочи общественото внимание към проблемите на ХИВ/СПИН и да подчертае необходимостта от подкрепа и разбиране за хората, живеещи със заболяване.

Тази година Световният ден за борба срещу СПИН е под надслов „Промените се правят от общностите“.

В света по данни на Глобалната програма по СПИН близо 38 милиона души живеят с ХИВ/СПИН, като само през 2018 г. броят на новите случаи е 1.7 милиона. Повече от половината от всички нови инфекции са сред уязвими групи и техните партньори.

До края на 2018 г. близо 24 милиона лица, живеещи с ХИВ/СПИН, са получили лечение.

В България 97% от ХИВ-позитивните, които се следят от лекарите се подлагат на терапии и при над 90 на сто от тях вирусният товар е неоткриваем.

На 1 декември 2019 г. (неделя) от 16:00 ч. на Моста на влюбените при НДК доброволци от клубовете на БМЧК от софийски училища ще раздават информационни материали и червени панделки, съобщава БГНЕС. Те ще проведат и анкета, с която ще проверят осведомеността на гражданите за начините на предаване и предпазване от ХИВ, а в 17:00 ч. в Студентския дом – София, доброволци на БМЧК ще изнесат пред български и чуждестранни студенти презентация по темата.

В подлез на метростанция "Сердика" от 16:00 до 17:00 ч. младежите ще разиграват образователни игри, посветени на борбата с ХИВ/СПИН и ще раздават информационни здравни материали.

В рамките на инициативата всички софиянци и гости на града ще могат да се включат в традиционното шествие на доброволците на Столичната организация на БЧК, което ще тръгне в 17:00 ч. от пл. "Св. Неделя", ще премине по бул. "Витоша" и ще приключи на Моста на влюбените. Участниците ще оформят с плат и запалени свещи червената панделка – международен символ на анти-СПИН кампанията.

Партньори на Българския Младежки Червен кръст в отбелязването на 1 декември са: Министерството на здравеопазването, Фондация „Сингъл степ“, Българската асоциация по семейно планиране и сексуално здраве и Център за сексуално здраве – София.

Източник: DarikNews.bg, статия

<https://dariknews.bg/novini/bylgaria/dnes-e-svetovniyat-den-za-borba-sys-spin-2200336>

Засилено полицейско присъствие в цялата страна заради 8 декември

08.12.2019

Над 200 000 хиляди студенти празнуват днес. Засилено е полицейското присъствие по пътищата в страната. Патрули ще проверяват заведения и ще следят за нарушения на пътя. А докато едни празнуват в заведения в зимните ни курорти, други избраха да отбележат празника по различен начин, а именно в Националния студентски дом.

Снощи в повечето от заведенията в старата столица беше трудно да се намерят места, тъй като много от празнуващите започнаха да пристигат за празника още в петък.

Очаква се в малките часове на нощта повечето от празнуващите студенти да се отправят към нощните заведения и клубове, където има засилени мерки за сигурност, а охрната е увеличена двойно.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/2-bulgaria/182202-zasileno-politseysko-prisastvie-v-tsyalata-strana-zaradi-8-dekemvri>

19 години след пожара - Студентският дом оживява на 16 декември

08.12.2019

Навръх 8 декември, група студенти превръщат Студентския дом в центъра на столицата в културно средище. Причината са предстоящите награди Студент на годината, които ще се състоят на 16 декември. Защо тази година организаторите са решили да проведат мащабното събитие точно в историческата сграда?

19 години след пожара в Националния студентски дом, тук за пръв път ще се проведе официално събитие. На 16 декември, в залата, в която се намирам в момента, ще бъдат връчени наградите Студент на годината.

Подготовката за голямото събитие започна още днес. И докато някои предпочетоха да прекарат студенския празник в нашумелите курорти, други решиха да помогнат за почитването на Националния студентски дом.

Никита Йорданов:

„За мен тази кауза, която е по дело на Националното представителство на студентските съвети и Националния студентски дом, е една кауза, която трябва да се предава на всички колеги, независимо от университета, защото ние сме отговорни за това, което ще оставим след нас.“

А мястото за провеждането на мащабното събитие не е избрано случайно.

Яна Вангелова, председател на Националното представителство на студентските съвети:

„Всички студенти трябва да мечтаят и да сбъдват мечтите си. Националният студентски дом е място, което през годините е събирало най-добрите кадри от културата. Тук са се събирали най-добрите кадри. Смятаме, че това място трябва да се възстанови и да се използва от студентите.“

За да намерят пари за възобновяване на сградата, студентите разчитат на лични средства и дарителска помощ. Те обаче няма да бъдат достатъчни за цялостния ремонт, от който се нуждае сградата, след фаталния пожар коментира Яна Вангелова.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.tvevropa.com/2019/12/19-godini-sled-pozhara-studentskiyat-dom-ozhivyava-na-16-dekemvri/>

За пети път връчиха наградите за студентско творчество „Георги Черняков“

10.12.2019

Сборникът "Гнездото" с творби на лауреатите - 2015-2019

*Изгубено поколение**светът ме напуска**границите ме убиват**нашето време е зима**превърнала се в живот**нощната лампа иска да бъде слънце**картината на стената – семейство**празната къща – дом**а ние – хора*

Това е едно от стихотворенията на Александър Арnaudов, студент в Университета „Дънди“, Шотландия, удостоен с първа награда в раздел „Поезия“ на петите литературни награди „Георги Черняков“. Втора награда беше присъдена на Николета Стефанова от Американския университет в Благоевград. Съюзът на българските писатели връчи Специална награда на Александрина Валенти от Университета за изящни изкуства в Рим, Италия. В раздел „Проза“ лауреатите са: Първа награда – Владимир Илиев, студент в СУ „Св. Климент Охридски“; Втора награда – Таня Войнова от Бургаския университет „Проф. А. Златаров“; Специалната награда на Националния студентски дом беше присъдена на Светлана Великова от Великотърновския университет.

Директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов подчерта, че за първи път от 15 години насам ръководената от него институция подкрепя сборник с творби на писатели студенти, озаглавен „Гнездото“.

Харизмата на литературния критик Георги Черняков, ментор на младите творци през 70-те, 80-те и 90-те години на 20-и век, продължава да привлича енергията на всяко следващо поколение от студенти, изкушени от писането и опитващи перото си в различни литературни жанрове. Поредната церемония доказва, че Националният литературен конкурс „Георги Черняков“ се превръща в устойчив формат.

Финансовото измерение на наградите е подкрепено от меценатите Васил Панчев, Илко Минев, Катя Кремзер и Весела Райчинова. Журито в състав Лъчезар Лозанов, Ивайло Кицов и Славимир Генчев оцени творбите на 40 поети, историите на 23 разказвачи и хумористичните текстове на трима автори.

Анжела Димчева, поетеса, литературен критик и председател на Обществото на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“, представи в „Артефир“ тазгодишния литературен конкурс за писатели-студенти.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101202628>

Бъни от "Оратница" с концерт за своя първи албум 12.12. 2019

Познаваме Петър Йорданов-Бъни като един от основателите на големите музикални проекти "Оратница" и "Тъпани и гайди", "Основно ветрове", "Two man orchestra" и "My story of folklore", но първият му албум носи името "BunyVerse", точно както се казва и проектът му като независим артист-мултиинструменталист. Всичките 16 песни може да чуем на живо по време на представянето на албума на 13 декември от 19 ч. в залата на Националния студентски дом (пл. "Народно събрание" 10).

Източник: в. Дума, брой: 239, статия

<https://duma.bg/bani-ot-oratnitsa-s-kontsert-za-svoya-parvi-album-n205255>

Funky Miracle спират времето с "Докога"

12.12.2019

Точно преди 7 години група ученици от музикалното училище "Любомир Пипков" създават музикална банда, която впечатлява публиката с разнообразни жанрове и стилове. След два дни музикантите от Funky Miracle ще представят новия си албум в София, а после в Пловдив и Варна. Новата им песен "Докога" пък вплита джаз и фънк елементи и с нея спират времето.

"Новият албум включва 4 парчета на английски и 2 на български", разкри басистът Евден Димитров в студиото на "България сутрин".

"Това са идеи, които са създадени последната година, за разлика от предния албум, който издадохме преди 2 години, и който беше съвкупност от идеи от началото на бандата", допълни барабанистът Радо Казасов.

Двамата разказаха, че членовете на групата слушат и харесват различни неща и това оказва влияние върху музиката, която създават, но винаги се изслушват и уважават различните мнения.

Музикантите споделиха за зрителите на Bulgaria ON AIR, че е предизвикателство да правят такава музика, но никога не са се съобразявали с музикални стандарти, които да им донесат по-голяма фено база или по-големи доходи.

Представянето в София ще бъде на 14 декември в Национален студентски дом. Следващата дата е 19 декември в Пловдив в Bee Bar Cafe, а последната е 27 декември във Варна в Live club.

Вижте целия разговор във видеото!

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/36-sutreshen-blok/182468-funky-miracle-spirat-vremeto-s-dokoga>

Бъни от Оратница представя своя първи авторски албум

13.12.2019

Познаваме Петър Йорданов – Бъни като един от основателите на големи музикални проекти, сред които Оратница и Тъпани и гайди, Основно ветрове, Two Man Orchestra и My Story Of Folklore, но първият му албум носи името "BunyVerse" - точно както се казва и неговият проект като независим артист-мултиинструменталист. Дискът е изключително пъстър, в него участие взимат множество талантиви гост музиканти, сред които са Магдалена Петрович (виолончело), народните певици Валентина Добрева и Тодора Василева, Константин Кучев с цигулка и вокал и певицата Светлана Василева - вокал и съавтор на едно от парчетата. Какво да очакваме като резултат? Всеки слушател може да открие по нещо за себе си. Бъни и неговите колеги са успели умело да съчетаят български фолклор, африкански вибрации, източни мотиви и електронно ембиънт звучене. Музиката създава усещането за фина материя, обединяваща фолклорни елементи от древни култури, преплетени с елементи на съвременна музика и духовни традиции от отминали времена. Всичките 16 песни можете да чуete на живо по време на предстоящата промоция на албума. Датата е 13 декември, часът - 19.00 ч., а локацията не е случайна, концертът ще се проведе в набиращата все по-голяма популярност зала на Национален студентски дом зад опашката на коня (пл. "Народно събрание" 10). Билети - на място в деня на събитието, онлайн тук и в цялата мрежа на Bilet.bg. За повече новини и допълнителна информация, следете страницата на артиста във Фейсбук: Бъни/ Bunyverse music page, а ако вече сте любопитни и искате да откриете албума (обложката на снимката), може да го направите в Spotify и YouTube, както и на диск в магазин Gifted, клуб "Микро" и още много локации из цялата страна.

Източник: My sound.bg, статия

<https://mysound.actualno.com/old/article-25890.html>

Петър Йорданов – Бъни с дебютен албум Bunyverse: „Ритъмът ни синхронизира“**13.12.2019**

Десетилетие на сътрудничества синтезира дебютният албум Bunyverse на Петър Йорданов – Бъни. Активен участник в редица проекти, свързани основно с етномузиката, той събира приятели, срещнати през годините, за своята първа самостоятелна продукция. Тук са Магдалена Петровиц, с която се познават от 2009 г. и са свирили в зали и на улицата от „Витошка“ през Канарските острови до Лондон. Тя участва и в „Оратница“ и с нея е и първата група на Бъни – трио с Ева. С Константин Кучев са приятели от вече 5 години. Тук младежът свири на цигулка и пее. За следващ албум остават направени сега с него нови записи със ситар. В две фолклорни песни чуваме вокалистката от „Тъпани и гайди“ Валентина Добрева. Две са пиесите са с амбиент звучене – едната е създадена с проекта My Story of Folklore, а другата – с Виктор от Wataff Project в чието студио на тих връх в Родопите е и записан половината албум.

Любовта на Петър Йорданов – Бъни към перкусиите се запалва от дръмсъркъл в Борисова градина по време на музикален протест срещу застрояването на Иракли. „Още не свирех, но като видях дръмсъркъла, чаках час-два, докато се освободи инструмент. След това доста време свирех и дори имах рани по ръцете – толкова се бях въодушевил.“ – връща се към самото начало Петър Йорданов – Бъни в нашето видео, което ще откриете в края на публикацията. Тогава той решава, че трябва да си купи джембе. Кахон за първи път вижда в ръцете на Александър Евтимов – Шаманчето, докато той свири пред Народния театър с Росен Захариев – Роко. „Много ми хареса как звучи.“ – казва Петър, който сега в студиото има четири кахона, а вкъщи – два. Хенгът е най-новият инструмент в перкусиите – изобретен е преди по-малко от 20 години на базата на инструменти от древни култури. Има ритъм, но и тонове, които са красива мелодия в ръцете на Бъни. За ритъм му служи и наниз от черупки на ядки, а в албума си свири и на диджърду.

За Петър Йорданов – Бъни музиката се появява по различни поводи. И ето, докато се подготвя да свири в нашия филм, репетира в залата, появява се чистачка, която започва да мие пода, а той, заслушал се в звука, се стареа да „свири“, както се изразява, заедно с нея. „Дебна за такива моменти – за нещо, което мога да си взема от външната среда, което да ме вдъхнови – да сменя ритъма или мелодията, да ми дойде идея. Гледам да съм нащрек. Много неща ми хрумват от някой приятел, с когото сме свирили. Има и трето – то е вътрешно, когато нещо ти се случи – да изпадна в безизходица, да имам нужда да направя нещо. Тогава сядам и започвам да свиря, ставам проводник за това, което ми се е случило.“ – разказва Петър Йорданов – Бъни.

Премиерата на албума Bunyverse е днес от 20 ч. в Национален студентски дом. Музикантът е силно свързан с мястото. Заедно със свои приятели става инициатор за възстановяването му след пожара отпреди десетилетия. „Аз се включих в тази мисия и усетих, че това е много полезно и има нужда да се направи едно прекрасно място, за което са се трудили много хора през годините, за да могат студентите и младите да творят. Както хората са се събрали и са го създали, така и ние можем да го запазим и да го развием и то да се ползва за целта, за която е направено.“ – описва ангажимента си той, като отбелязва ключовата роля на директора Христиан Даскалов за осъществяване на начинанието.

В Националния студентски дом Петър Йорданов често провежда дръмсъркъл, но с тези инициативи е и в парковете, много често – и с деца – в София и в страната. „Дръмсъркълите създават общност.“ – казва той за ритъма, който събира. „Ритъмът е средство, което синхронизира всички нас. Той ни помага да се обединим. Аз пускам на свобода ритъма, който имам в себе си, и се старая да обединя всички, с които свирим заедно, да сме едно. Дръмсъркълите ги мисля като влак с различни компоненти, които движат едно цяло.“ – казва Петър Йорданов – Бъни. Вижте неговия разказ в във видеото на Джаз ФМ, а чрез бутона „Аудио“ можете да чуete гостуването му в предаването „Джаз ден“ по-рано тази седмица:

Източник: Джаз ФМ, видео запис

<https://web.archive.org/web/20210418113848/http://www.jazzfm.bg/bg/interviews/petyr-jordanov-byini-s-debuten-album-bunyverse-ritymyt-ni-sinhronizira-video>

Избират „Студент на годината“

16.12.2019

Председателят на Народното събрание Цвета Караянчева ще връчи наградата „Студент на годината“. Официалната церемония ще се проведе на 16 декември 2019 г. от 19.00 часа в Националния студентски дом на адрес пл. „Народно събрание“ 10.

Истанбулският университет ще има обучение по български език

Събитието е под патронажа на министъра на образованието Красимир Вълчев и се организира от Националното представителство на студентските съвети. На церемонията ще бъдат връчени награди в 15 категории, като един от отличените млади хора ще бъде обявен за „Студент на годината“.

МВР: Няма тежки пътни инциденти със студенти около 8 декември

Ще бъдат наградени още докторант на годината, както и студент с българско гражданство, обучаващ се извън пределите на страната.

Източник: Dariknews.bg, статия

<https://dariknews.bg/novini/bylgaria/izbirat-student-na-godinata-2202664>

Магистър от Техническия университет в София грабна приза „Студент на годината 17.12.2019

Избраха „Студент на годината 2019“. Призът полуци Иван Миронов-магистър в Технически университет – София.

Водещият на БТВ Новините Денислав Борисов връчи наградата в категория „Социални науки“.

13-тата церемония по награждаването се проведе в голямата зала на Националния студентски дом.

„Сега, година и половина по-късно – виждаме една съвсем променена зала.

Благодарение на усилията на много доброволци, които бяха гледали репортажа тогава, благодарение на всички студенти, които поискаха това място да се обнови, да се ремонтира, благодарение на усилията на БТВ“, каза Денислав Борисов.

БТВ Медиа Груп беше отличена за приноса си за възстановяване на сградата, в която през 2001 г. избухна пожар.

Компанията дари приходите си от есемес гласуването по време на живите концерти на финала на 6 сезон на „Гласът на България“ в подкрепа на инициативата за обновяване на опожарените сцени на „Националния студентски дом“.

Историята на дома разказа Денислав Борисов в своята поредица.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/magistar-ot-tehnicheskija-universitet-v-sofija-grabna-priza-student-na-godinata.html>

Арт базар на студенти от Националната художествена академия
17.12.2019

Националната художествена академия организира коледен арт базар на студенти.

От 17 до 19 декември в Национален студентски дом (площад „Народно събрание“10).

Ще може да видите авторски произведения в областта на изящните и приложни изкуства, графики, картички, бижута, ръкоделия и много други.

Източник: Sofiapress, статия

<https://sofiapress.com/leading-news/art-bazar-na-studenti-ot-nacionalnata-hudojestvena-akademiq-sofia/>

Фандъкова: Ще предложи сградата на Студентския дом да бъде включена в програмата за възстановяване

19.12.2019

"Да се включим в една обща дарителска кауза за възстановяване на сградата на Студентския дом. Проектът за сградата е подаден по Програмата „Културно наследство“ на Столичната община. Ще предложи на Столичния общински съвет през следващата година да бъде включен Студентския дом в програмата за ремонти и възстановяване на храмове, след като бъде готов проектът." Това каза кметът на София Йорданка Фандъкова при връчването на наградите „Студент на годината“. "Да се обединим в кауза за възстановяването на сградата на Студентския дом" – каза също кметът Фандъкова.

17 години след пожара, изпепелил сградата, студентите търсят начин за възстановяването на сградата.

Фандъкова посочи, че перспективата за нас, за града ни, идва от подготовката и образованието на младите хора. Вички, които искаме нашия град да има перспектива, трябва да инвестираме в учителите и в студентите, които са пожелали да учат за учители. Фандъкова връчи наградата в категория „Педагогически науки“ на студентката Десислава Деянова Чапкънова от университета „Проф. д-р Асен Златаров“. Кметът поздрави Националното представителство на Студентските съвети за инициативите и дейностите, които реализира.

Източник: София.бг, статия

https://www.sofia.bg/web/quest/search?p_p_id=101&p_p_lifecycle=0&p_p_state=maximized&p_p_mode=view&_101_struts_action=%2Fasset_publisher%2Fview_content&_101_returnToFullPageURL=%2Fsearch%3F3_my_field%255B%255D%3Dtext%26operator%255B%255D%3DAND%26_3_my_value%255B%255D%3D%25D1%2581%25D1%2582%25D1%2583%25D0%25B4%25D0%25B5%25D0%25BD%25D1%2582%25D1%2581%25D0%25BA%25D0%25B8%2B%25D0%25B4%25D0%25BE%25D0%25BC&_101_assetEntryId=6826564&_101_type=content&_101_urlTitle=fand-kova-se-predloza-sgradata-na-studentskia-dom-da-b-de-vklucena-v-programa-za-v-zstanovavane

Рафаел Пашамов предложи брак на приятелката си по време на снимки Декември 2019

2019 г. завършва емблематично за изпълнителя от петия сезон на реалити шоуто "Гласът на България". Той изпраща годината с трето самостоятелно парче, нов видеоклип и...сгоден.

Изпълнителят на "Магнит" кани приятелката си Алина да участва във видеоклипа към третия му сингъл "Отразен", но зад тази покана има таен план. Целия екип е подготвен със специална сцена, в която Рафаел е на едно коляно, а Алина трябва да посипе ръката му с пясък. Точно в този момент той изважда малка кутийка от задния си джоб.

"Тя се осъзна, след доста плач, и разбра, че това не е част от сценария, след като каза "Да", изпитах чувството, за което пея. Парчето получи едно ново измерение за мен, един истински оттенък за това, което съм дал. По този начин дадох нещо истинско от себе си."

Рафаел взима това важно решение след много трудна година. След поредица от неудачи, младият изпълнител разбира, че трябва да бъде по-импулсивен в решенията си, по-отворен към света и решава да се промени.

Заснемането на клипа е на голямата сцена в Национален студентски дом.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://glasat.btv.bg/videos/rafael-pashamov-predlozhi-brak-na-prijatelkata-si-po-vreme-na-snimki.html>

НАЙ-ДЪЛГАТА ВАКАНЦИЯ: Какво ще правят учениците в свободното време?

23.12.2019

Темата коментира Христиан Даскалов от Национален студентски дом

Коледната ваканция за учениците тази година ще бъде най-дългата от 5 години насам - цели 16 дни.

"Учениците в големите градове отиват в моловете и там харчат парите си. Социализацията е най-важното нещо. Има много евтини комплекти, свързани с това децата да се обучават чрез виртуална реалност. Чрез тях те ще могат да се докоснат до много кътчета на Земята. Едно дете пък може да се вдъхнови от конструкторските комплекти". Това коментира в ефира на "Плюс-Минус.Коментарът след новините" директорът на Национален студентски дом Христиан Даскалов.

Той обясни, че технологиите предпоставят към отчуждаване и това не е благоприятно за развитието на едно дете.

МОН с предложение за ваканциите на учениците догодина

"Социализацията може да бъде в семейството или в други общности, но е важно да я има, защото технологиите предпоставят към осамотяване. Ти си сам с таблета и се отчуждаваш, въпреки виртуалната интеракция. Това довежда до отчуждаване", каза Даскалов.

По думите му положението с функционалната грамотност в страната е проблем не само за родителите, но и за децата.

"Функционалната ни грамотност е проблем на дълбоко ниво, тъй като се фокусираме върху наизустяване на факти и обстоятелства. Имаме прекрасни резултати, но да интерпретираш тези факти и обстоятелства е трудно", заяви директорът на Национален студентски дом.

Според него въвеждането на онлайн базирана система е мащабен проект на Министерството и ще допринесе за развитието на учителската професия.

"Предвижда се въвеждането на онлайн базирана система, в която близо 30 000 учители ще създават интерактивно и динамично съдържание, насочено към индивидуалните особености на всеки ученик. По този начин се адресира функционалната неграмотност, защото е адаптивно спрямо неговите нужди и потребности", добави Даскалов.

Източник: Нова ТВ, видео запис

<https://nova.bg/news/view/2019/12/23/272722/%D0%BD%D0%B0%D0%B9-%D0%B4%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B2%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D0%BA%D0%B0%D0%BA%D0%B2%D0%BE-%D1%89%D0%B5-%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D1%8F%D1%82-%D1%83%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%86%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%B2-%D1%81%D0%B2%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%B2%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B5/>

Ованес Торосян: В „Харлем шейк“ са историите на хора, избрали да останат у нас 2019

Авторският моноспектакъл на актьора води по скритите коридори на народопсихологията ни

Познавате Ованес Торосян. Ако случайно не си спомнете името му, то погледът му в миг казва за кого става дума. Актьорът отдавна вече е и режисьор на редица театрални постановки, съмишленик и съосновател на театър „Реплика“. Предстои ни нова среща с авторския му моноспектакъл Харлем шейк и поради тази причина бе редно да му зададем няколко въпроса специално за Go-Read:

- Какво те провокира да направиш Харлем шейк?

- Това е проект, който си е театрален рокендрол – измислих го спонтанно, след което назначих дата на премиера, без да съм сигурен дали това прилича на представление. Датата се приближаваше, притесненията нарастваха и накрая успях да се събера и да го облека в някаква театрална форма. Това е моноспектакъл – седем истории на различни хора, които са избрали да останат в България и живеят в София. Животът ме е срещнал с повечето от тях, но някои са и събирателни образи. Например, монологът на шофьора на такси е всъщност на трима души с такива професии, с които съм разговарял.

Историите са документални, една от тях е на внука на Димитър Димов – Лило Петров, син на Теодора Димова, и е единственият монолог, който не е мой и не съм го и пипнал. Това е историята на Лило, който живее в София. Аз се чудех защо той все още е в България и не е заминал... Липсваше ми подобен образ, първо исках аз да го напиша, след това реших да го помоля той да го направи, за да каже защо стои тук... Само погледнах написаното и си казах „Това е“.

Първоначалната ми идея за Харлем шейк беше да се играе по библиотеките, но се оказа доста трудно за организиране. Премиерата беше в Народната библиотека преди близо две години и след това дълго време търсех пространство. Накрая открих залата на Студентския дом и Харлем шейк просто си залепна там.

- Това е наречената от вас зала „Реплика“ – как се случи да играете там?

- С директора на Студентския дом се оказа, че имаме общи идейни точки и се разбрахме да работим съвместно, въпреки че сградата е собственост на Министерството на образованието и там има някакви дълги и широки... Но сега се обмисля по какъв начин да продължим напред. Иначе в залата има 60 места и е много приятно, защото играя на балкона на голямата сцена, която е опожарена и разрушена. И всъщност тази сцена ми е декор.

- Наистина звучи, като да си е „залепнало“...

- Отвсякъде, тъй като в представлението говоря за изгубената духовност, липсата на слово в днешно време и т.н. Завършвам монолозите с моя – на Ованес, който е избрал да стои в България.

- И защо Ованес стои в България?

- Защото има смисъл или поне се самозалъгвам с това. Защото усещам, че не съм сам.

- А мислил ли си някога да напускаш?

- Да, много пъти. Имах планове за Америка, Русия, Европа, но в един момент прецених, че няма значение къде се намиращ по света. Моето семейство е дошло тук от другаде и от първа ръка знам какво е да си в нова страна, какви са трудностите, с които се сблъскваш и как това се отразява на децата ти. В нова държава шансът да им дадеш някакъв старт става невъзможен, защото всъщност заедно с тях започват от нулата.

- Позитивните неща, които те крепят тия дни?

- О, тия дни точно съм в голяма депресия. Сега заваля дъжд и това по някакъв начин ме зареди – не знам каква е логиката. Може би, че имаме с какво да се разправяме сега, мокри сме и леко се отклоняваме от генералните тревоги.

Иначе децата ми ме зареждат – виждам колко зависи техният живот и възпитанието им от моето настроение.

- Как се постига доброто настроение?

- Много трудно, но гледам да не се оплаквам. Като си говорим за Харлем шейк, трябва да спомена, че е смешно. Не е по никакъв начин тягостно или назидателно – въпреки че е малко на ръба. Смятам, че изкуството и медиите всъщност променят нещата в наши дни.

- Медиите?

- Да, сега те са дори по-силен инструмент за влияние върху мисленето на хората от когато и да било. Оказва се, че ние, хората, които се занимаваме с изкуство, без медиите не можем.

- Работиш ли над нещо ново сега?

- Да, над театрален авторски проект, който се казва Аспарух. Правя го с актьора Александър Кънев, но имаме още работа по текста. Идеята дойде спонтанно – беше обявен конкурс за моноспектакъл, датата вече идваше и аз просто седнах и го написах малко преди срока.

А Аспарух е средностатистически българин, който е сърдит на света, живее сам, общо взето персона, чийто негативизъм прескача рамките. После това става абсурдно и шаржира грешките, които правим като общество, но по смешен и забавен начин – случват се много неща с Аспарух, ще видите какви. Така че запомнете това име – Аспарух.

Мария Телбис

Източник: epaygo.bg, статия

<https://epaygo.bg/epaygo/go-read/ovanes-torosyan:-v-%E2%80%9EHarlem-sheyk%E2%80%9C-sa-istoriite-na-hora,-izbrali-da-ostanat-u-nas>

2020

ENDLESS CHARADE I NIYA - Премиера на новия видеоклип на Ния**30.01.2020**

30.01, четвъртък, 20:00 ч.

Ния се качва на сцената в бар SYNTHESIS, за да представи песента и новия си видеоклип ENDLESS CHARADE. Както добре помним от "Гласът на България", Ния прави нещата по свой собствен начин и този клип го потвърждава.

Зад финалната реализация на проекта стои

Темелко Темелков, но по време на снимачния процес зад камерата застават участниците в уъркшопа "Видеопродукция - заснемане на музикален клип".

Клипът е заснет на Голямата сцена на Национален студентски дом, които бяха наши любезни домакини. Уъркшопа "Видеопродукция - заснемане на музикален клип" беше организиран от Panasonic и ФотоСинтезис.

Вход: Свободен

Специални благодарности на Христо Лазаров (Анаморф Студио) и Национален студентски дом .

Благодарим на всички участници:

Боряна Пандова, Александър Иванов, Михаила Заркова, Калояна Габерова, Ивайло Асенов, Антон Сорокин, Йоан Колев, Николай Георгиев, Йордан Йовков, Владимир Андонов, Венцислав Райков, Виктория Сиракова, Вяра Ангарева, Димитър Славчев, Мурад Тахиров, Иван Стоилов, Ангел Димов, Любомир Сергеев, Атанас Папазов, Иван Христов, Александър Тодоров, Боряна Кръстева, Веселина Фотева, Стойко Поповски, Георги Казаков, Владимир Грозданов

Източник: Фотосинтезис.бг, статия

<https://photosynthesis.bg/statia/Endless-Charade-Niya-premiera-na-novia-videoklip-na-Niya.html>

„Театрална совалка на НБУ“ пренесе „Сън в лятна нощ“ в центъра на София**03.02.2020**

Постановката по прочутата пиеса на Шекспир „Сън в лятна нощ“ е на режисьорката Елена Панайотова с участието на студенти дипломанти по актьорско майсторство в програмите „Театър“ и „Пластични изкуства“ в Нов български университет. Сценографията е на Николина Костова-Богданова, композитор е Емилиян Гацов Елби, хореограф – Татяна Соколова. Тази вечер (3 февруари) от 19 часа спектакълът ще има премиера в Националния студентски дом, като част от програмата „Театрална совалка на НБУ“

„Театрална совалка на НБУ“ е ново партньорство между Университететеатър НБУ и Националния студентски дом, което ще продължи през цялата академична година. Идеята е представленията, които се играят на сцената на НБУ, да бъдат представяни и в Националния студентски дом, в центъра на София. По този начин зрителите извън университета ще могат по-лесно да се докоснат до спектаклите на студентите и абсолвентите в театралните специалности.

Източник: БНР, Христо Ботев, интервю, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101222979>

Актрисата Силвия Петкова ще разкаже за провалите си във "F*ck up Nights"

05.02.2020

Чували ли сте за "F*ck up Nights" София? Ако знаете за какво става въпрос, но все още не сте били на някое от техните издания, значи сте пропуснали едно от най-вдъхновяващите събития в столицата.

Всеки месец на сцената на събитието се качват трима-четирима лектори от различни професионални сфери.

Те обаче няма да споделят своите успехи, а точно обратното - своите провали и истории, в които нещо сериозно се е объркало. Февруари месец не прави изключение и на 11-ти в Национален студентски дом ще се съберем за нова доза "f*ck ups".

Ето и кои са лекторите в новото издание...

Вече цяла България познава актрисата Силвия Петкова, която направи огромно впечатление с ролята си на Кера в сериала "Пътят на честта".

Тя е родена на 7 юли 1987 г. в София, но като дете актьорската професия не я влече особено. Вместо това набляга на бокса, плуването и тениса.

В крайна сметка обаче съдбата я тика към сцената и тя завършва актьорско майсторство в НАТФИЗ в класа на професор Здравко Митков през 2010 г.

Дебютира в ролята на Жената в пиесата „За мишките и хората“ по Джон Стайнбек, която е режисирана от Асен Блатечки. Участва във филмите „Лов на дребни хищници“ на режисьора Цветодар Марков, „Радостта и страданието на тялото“, режисирана от гръцкия режисьор Андреас Пантзис, „Нашите малки различия“ на френската режисьорка Силви - Мишел Кейси и сериалите „Под Прикритие“ и "Революция Z".

От 2011 година е в трупата на театър „София“, където може да я гледате в „Пипи“, „Тирамису“, "Олд Сейбрук и последния страстен любовник", „Съгласие“ и „Кризисен Център“.

Преди няколко години Силвия получава покана да участва в кастинг за една от ролите във филм на режисьор с номинация за наградата "Оскар". Предложение, което никой актьор не би пропуснал. Какво обаче се случва и през какво преминава в този момент, ще разберем от самата нея. Има ли човек втори шанс в живота, в прекия и в преносния смисъл?

Гена Събева определя себе си като бизнес дама още от началото на 90-те години.

Тя е завършила Техническият университет в София, специалност „Радио и телевизия“. През 2010 г. специализира „Интериорен дизайн“ в НБУ. Освен това Гена е председател на „Асоциация на интериорните дизайнери в България“ (АИДБ) от 2010 г., а от миналата година е в управлението на „Българската търговско-промишлена палата“ (БТПП).

Госпожа Събева учредява „Агенция за инвестиции в строителството“(АИС) с цел, пълното обслужване на български и чуждестранни инвеститори.

Нейна основна мисия е развитие на предприемачеството. Това я води и до поста на председател на „Бизнес лейди клуб“ - женското предприемачество е една от каузите, в които влага много ентузиазъм!

Гена подкрепя дейността на съпруга си Илия Събев. Основната дейност на семейната фирма е управление на строително инвестиционни проекти. Гена успешно съчетава семейния и бизнес живот вече 23 години. Двамата с Илия отглеждат три деца.

Най-голямото предизвикателство за Гена Събева е да бъде пример за успяла жена за децата си, тя е изключително активна личност, затова не е учудващо, че любимото ѝ занимание е да пътува и чете.

След почти петнадесет години опит в създаване на малки търговски обекти за мебели и домашен текстил, Гена се впуска в предизвикателството да сбъдне една своя дългогодишна мечта - да направи нещо голям и луксозно.

Така през 2007 г. инвестира сериозни средства в луксозен бранд за цялостен интериорен дизайн, а през 2011 г. - в голям мебелен магазин. И двете инстанции не успяват, но стъпквайки на опита, който натрупва от тях, в последствие създава успешен български франчайз бизнес модел.

Ирена Иванова израства в София, но летата прекарва на село, при баба си и дядо си, където се посява семето на любовта към истинската и вкусна храна.

Понастоящем Ирена е човекът, който седи зад култовото заведение „Дедо Мацо“ в квартал „Княжево“, известно на всички хора, които обичат разходките сред природата и любителите на отлично приготвената храна.

По образование Ирена е машинен инженер до началото на 90-те, когато редица заводи в България биват затворени и стотици хора остават без работа. Времената на прехода са трудни, но Ирена знае три езика и тотално сменя посоката в следващите осемнадесет години от живота си. Обикаля почти целия свят и накрая отново акостира на родна земя.

Какви са предизвикателствата и как пътят я отвежда до полите на Витоша, за да миксира вкусовете на родината със световната кухня, по един непретенциозен начин, ще разберем от самата нея!

Ще можете да зададете още въпроси след събитието на лекторите, които са ви харесали, да се запознаете с нови и интересни хора, да обмените опит и идеи, да ни дадете обратна връзка в компанията на Cohones и коктейлите на The Rogues и Club Mate в специален After Happy Hour.

Ако имате вашите вдъхновяващи истории за провали, пишете ни, ще бъдем щастливи да ги споделим с нас, от сцената на "F*ck up Nights" София.

Източник: webcafe.bg, статия

<https://webcafe.bg/gradat/541463248-aktrisata-silviya-petkova-shte-razkazhe-za-provalite-si-vav-f-ck-up-nights.html>

Театрално-музикалният проект "СътвориМи"**09.02.2020**

Видео репортаж за театрално-музикалния проект „ СътвориМи“ по стихове на Георги Константинов, разговор на Константин Кучев с граждани и представяне с музика на стиховете.

Източник: БНТ, видео запис

<https://www.bnt.bg/bg/a/teatralno-muzikalniyat-proekt-stvorimi>

Християн Даскалов: Кой ще направи промяната, която търсим, ако не самите ние?

13.02.2020

В далечната 1929 г. Негово величество цар Борис III дарява земя за изграждането на Национален студентски център,

"където ще крепнат и обединяват сърцата и умовете си здрави и добре просветени граждани на България, които утре, работейки за Родината, ще бъдат добри ратници в международното сътрудничество за мирния общочовешки напредък".

В продължение на близо седем десетилетия Студентският дом се превръща в културно средище за развитие на изкуство, музика и театър. До 2001г., когато в сградата избухва пожар и изпепелява голяма част. Домът е запечатан и потъва в забрава.

Всичко това се променя, когато през 2018 г. за директор на Националния студентски дом е избран Християн Даскалов. Той приема възстановяването му за своя лична кауза и заедно с подкрепата на студенти и доброволци успяват да вдъхнат нов живот на Дома. Как се развива Националният студентски дом днес и какво още трябва да се направи за неговото възстановяване, четете в следващите редове.

2019 година е най-успешната за Националния студентски дом откъм организирането на множество културни и образователни събития. Разкажете ни малко повече за тях.

2019 е най-успешната за последните три десетилетия, да. От началото на 90-те години концертните зали на Студентския дом не са били ползвани по предназначение, а именно - за студентско творчество. Първо са били прехвърлени на столичен театър, който ги е ползвал по заместване, а после са били заринати с боклук и забравени. Днес променяме това и отново даваме сцена за изява на младите таланти. Всеки месец организираме дипломни изложби и студентски базари в Централното ни фойе. А в Камерна зала всеки понеделник и всяка събота се играе студентски театър.

Партнираме си с Университетския театър на НБУ и тяхната „Театрална совалка“. Поставят се спектакли по произведения на български класици, като Йордан Радичков и Елин Пелин, както и на имена от световната литература като Шекспир. А когато имаме свободни дати в графика, предоставяме Камерната зала за домакинството на партньорски външни формати като „FuckUp Nights“ – ежемесечна сбирка на предприемачи и активни граждани, които споделят вдъхновяващи истории за успехи, провали и наученото по пътя.

След пожара през 2001 г. доброволци със собствени средства се включват в инициативата за опазването на дома. Докъде стигна ремонтът и какво още трябва да се направи?

Ремонтът на голямата зала, уви, не е започнал, но успяхме да възстановим културния живот в пространствата около нея. С помощта на доброволци успяхме да почистим залата от тоновете строителни отпадъци, които заварихме през 2018 г., и да направим възможна реализацията на няколко алтернативни творчески проекта – заснемане на видеоклипове на талантиливи млади български изпълнители като Христина Нейкова, съвместно с дует „Авеню“, Ния, Рафаел, Християн Янкулов. С Нина Николина реализирахме фото-сесия в подкрепа на кампанията. С подкрепата на телевизионния формат „Гласът на България“ изпълнихме неотложни аварийни мерки, които направиха залата годна за ползване, но тя все още не отговаря на съвременните изисквания.

За пълната ѝ реконструкция са необходими над два милиона лева, а без подкрепата на Министерството на образованието и науката ние няма как да кандидатстваме за финансиране - такива са разпоредбите на закона с оглед на статута на Студентския дом. Все пак сме намерили стратегическо решение – подали сме документи за изработване на инвестиционен проект по програма „Културно наследство“ на Столична община и очакваме одобрение.

Междувременно със студенти от УАСГ изготвихме не един, а цели два подробни идейни проекта за ревитализация на сградата, на които ще стъпим при старт на процеса по инвестиционно проектиране. Всичко това не е самоцел. Стремим се да съживим една прекрасна концертна зала, която е служила като сцена за изява на имена като Никола Гюзелев и Борис Христов – част от Академичния хор при Студентския дом. Впоследствие от тази сцена са започнали концертните изяви на първата рок група у нас - „Бъндараците“, както и на музикантите от ФСБ.

Поколения обичани артисти са започнали в театъра и киното от сцената на пл. „Народно събрание“ 10. Любен Гройс е бил режисьор в студентския театър при Дома. Поети като Недялко Йорданов са творили там като част от Клуба на младия писател студент. Нешка Робева е била част от Академичния фолклорен ансамбъл, чийто дом е била тази сцена. Днес е ред на следващото поколение творци да се ползват от нея.

Как могат читателите ни да се включват в каузата за възстановяването на студентския дом?

Читателите на Успелите.бг са представители на активната част от гражданското общество. Те биха могли да ни подкрепят, като лобират пред компетентните власти например. Пред представителите на законодателната и изпълнителната власт, за да се обърне внимание на тази обществена кауза.

През 20-те години на миналия век студентите не просто са събирали средства за построяването на Студентския дом, водейки „крауд-фъндинг“ кампания, продължила от 1904 до 1933 г., но са успели да убедят и държавата да застане зад каузата им. След продължително настояване Парламентът отпуснал имот за построяването на сградата на пл. „Народно събрание“ №10, а цар Борис III обнародвал създадения специално за целта закон. Говорим за едно комплексно и продължително усилие, което не стихва и днес. В него може да се включи всеки според възможностите си – едни с дарения, други с труд, трети с гражданска активност и застъпничество, четвърти с творческа продукция. Подобни каузи трябва да поддържат възрожденския дух жив у днешното поколение българи.

В лично качество всеки е добре дошъл като гост или пък като организатор на събитие, което да проведем в Студентския дом, за да привлечем нови съмишленици за общата ни кауза. След близо две десетилетия на разруха, през 2019 г., по инициатива на Националното представителство на студентските съвети в Голямата зала на НСД организирахме и проведохме успешно церемонията „Студент на годината“. Събрахме елита на българската академична общност, над 350 гости. Сред студенти, ректори, академици, бизнес лидери бяха и председателят на Народното събрание, министърът на образованието, кметът на София.

Не успяхме да трогнем всички от официалните ни гости с тази наша своеобразна провокация към тях, но пък наградихме най-успешните студенти на България, при това в техния естествен дом. Ето заради това си заслужаваше усилието – заради гордостта на студентите, която видях в очите им, докато получаваха своите отличия от сцената на Студентския дом. Въпреки окаяния вид на залата, за положените от тях усилия и постигнатите постижения това беше най-висока сцена за изява.

Вие сте личност, която непрекъснато създава и участва в различни инициативи. Кои са вашите най-големи проекти (като Open source university например), които сте успели да реализирате?

Open Source University е научно-изследователски проект на Центъра за споделена наука към Техническият университет в София. Целта му е да създаде платформа за индивидуално валидиране и верифициране на придобити знания и умения. Технологична платформа, която да работи отвъд институционални и държавни граници. Защото сега процесът по трансфер между училища и университети е изключително неефективен – скъп, бавен и болезнен. Даже при обмен по програми като „Еразъм“ невинаги се зачитат натрупаните кредити.

А какво да кажем за онези, които не могат да си позволят университетско образование? Те имат много образователни алтернативи онлайн, но малко шансове придобитите от тях знания и умения да бъдат разпознати от работодатели. С проекта си се стремим да решим всички тези въпроси и за това го смятам за най-значимата инициатива, по която съм работил. Защото при успех тя има възможност да постигне системна промяна на глобално ниво.

В свободното си време се занимавам и с други по-малки, но не по-маловажни образователни инициативи. В момента помагам на българското училище в Сао Пауло, Бразилия, да дигитализира учебния си процес, защото Бразилия е огромна държава, където има малки български общности, живеещи на хиляди километри разстояние помежду им. За тях създаваме обща образователна среда онлайн.

Със сигурност сте имали предложения да се развivate в чужбина, но оставате в България. Защо?

Преди да поема ръководството на Националния студентски дом, бях на специализация в Института по образование към University College London, където преминах успешно през акселератора за технологични иновации в образованието „Educate London“. С този университет бяха свързани плановете ми за бъдещо развитие. Приех да се върна, за да изпълня гражданския си дълг.

Когато те поканят да свършиш определена работа за държавата – било то в сферата на културата, образованието, икономиката или администрацията, ти трябва да приемеш да я свършиш, като дълг. Защото тази държава има нужда от качествени хора, за да предоставя качествени услуги на гражданите. С пасивност или апатия към обществените дела активните и можещи хора няма как да очакваме много в замяна. Кой ще направи промяната, която търсим, ако не ние? Чакаме наготово някой друг да работи за случване на големите ни претенции към публичния сектор – няма как да стане това. За това останах в България, за да дам малък пример, най-вече на себе си - доколкото мога и докогато е нужно.

Смятате ли, че младите могат да развият потенциала си у нас? Как?

Потенциалът на младите у нас може да се развие до нивата, до които е възможно навсякъде по света. Образованието остава най-добрият социален и икономически „асансьор“ за всеки един. Но образованието днес не е това от преди 20-30 години. То е по-скоро въпрос на самообучение онлайн, учене през целия живот и проактивно търсене и осмисляне на информация, на преследване на възможности за развитие извън формалната учебна среда. Младите могат да работят у нас, да създават семейства у нас и да използват чрез платформите за отворено учене (МООС) материалите на най-добрите висши училища по света. Един малък пример, който е показателен, че географската среда вече не е тази пречка, както е била в миналото.

Какви инициативи предстоят на Националния студентски дом през тази година?

Годишната ни програма е достъпна онлайн. Ако читателят не се припознава в нито едно от събитията, които вижда на нашия сайт или на нашата Фейсбук страница, по всяко време може да бъде предложено включването на нови проекти – конференции, семинари, концерти и други творчески и образователни формати. При нас принципът е DIY („Направи си сам“), тъй като имаме персонал от едва четирима щатни служители. Ето защо разчитаме както на креативност и проактивност от страна на студентите, така и на добри организационни умения. Не поставяме лимит на въображението. Сред най-любопитните проекти се нареждат семинар за фотография в тоалетните на Централното фоайе, акустичен концерт на балкона на театъра, изложба на покрива на сградата и какво ли още не измежду етажите на Студентския дом.

Ако имах вълшебна пръчица, щях...?

Щях да я предоставя на изследователски институт, за да разгадае тайните на магията ѝ. Аз съм привърженик на модела на отворения код, на споделеното знание и отворената наука. Всяко вълшебство е непочетена или все още ненаписана страница от нашата история.

Източник: Успелите.бг, статия

<https://uspelite.bg/hristiyan-daskalov-koi-shte-napravi-promyanata-koyato-tarsim-ako-ne-samite-nie-1>

„Забавна история на музиката“ от Ани Маринова**25.02.2020**

„Забавна история на музиката“ е приказно музикално пътешествие! На 8 март, от 11:00 часа, деца и родители ще се върнат в древни времена с ритмите и перкусиите на централна Африка, ще отскочат до далечна Азия, където са се появили струнните инструменти, ще минат през латино ритмите на Южна Америка, за да стигнат до съвременните музикални стилове на западната култура – блус, суинг, рок, фънк, етно...

Проектът запознава по разбираем и забавен начин деца и възрастни с появата на инструменти на различните континенти, с историята на възникването на музикалните стилове и новите, съвременни инструменти. Концертът е под формата на интерактивна музикална приказка, в която участие взимат и децата.

Мястото на провеждане на „Забавна история на музиката“ е Камерната зала на Националния студентски дом, в София. Водещи на събитието са Петър Георгиев (Пешо Китарата) – китара и Петър Йорданов (Бъни) – перкусии. Специални гост-водещи са Дияна Василева от Мистерията на българските гласове и Арнау Гарофè (Барселона) – саксофон и флейта.

Адресът на Националния Студентски Дом е пл. Народно събрание № 10. Входът е с билети.

Източник: БНР, Детското БНР, статия

<https://detskotobnr.binar.bg/16553/zabavna-istoriya-na-muzikata/>

Виж! - Видениеносно**01.03.2020**

“Полифония от движение, обект, субект, дигитална медия и музика.” Така звучи сбитото описание на авторския пърформанс “Видение” на Цвета Дойчева и “Съпромат”, зад който стоят Михаела Добрева и Борис Далчев. Музиката е на Ангел Симитчиев Mytrip и в него участват Цвета Дойчева, Биляна Георгиева, Иван Николов и Стилиян Желязков. Дебютното му представяне пред публика предстои на 5 и 6 март в Национален студентски дом, а след това ще оживее отново там и на 30 април. В него наблюдателите стават участници в кинетиката на картината, сътворена в пространството, като усещат и подреждат в собствен ред разпръснатите ѝ части.

Възприятията ни за реалност, както и усещането за “себе си” ще бъдат пречупени във физическите измерения и спрямо другите. Ще търсим начини за припознаване в другия и заместване на огледалното “аз” с “ти”. “Видение” обещава да ни изведе от тази ежедневна огледална ситуация и поглеждайки от повърхността, да вперим поглед във вътрешността си. Само тогава, казват, се поражда общуването с околните и със себе си. Ще го видим ли или ще остане само “видение”?

Началните часове на провеждане и в трите предвидени дни са 18, 19:30 и 21 ч. Билети на цена от 12 и 10 лв. могат да бъдат резервирани за избран ден и час с изпращане на имена на sapromat.mb@gmail.com.

Проектът е реализиран с подкрепата на НФК, програма Дебюти и Council of European Studies of Columbia University.

КОГА: 5 И 6 МАРТ, 30 АПРИЛ

КЪДЕ: НАЦИОНАЛЕН СТУДЕНТСКИ ДОМ, СОФИЯ

Източник: Медиа за култура и изкуство „ВИЖ“, статия

<https://vijmag.bg/featured/videnienosno>

Тази сграда в София има шанс за втори живот

02.03.2020

За красотата на архитектурата и как да я съпреживеем - говорим с архитект Ивета Попова

Сънища и време. Точки на пресичане

„Бях на 17 години. Сънувах сън, който според мен беше пророчески. Стоях в средата на църква с огромен стъклен купол с красиви витражи, през които минаваше светлина. В съня си знаех, че аз съм направила това“, спомня си Ивета Попова и разказва още: „След като се събудих, знаех, че ще се занимавам с архитектура.“

В далечната 1929 година, архитектът Станчо Белковски заминава за Германия със задача – да проучи как са конструирани студентските домове там и да се върне с идея – какво пространство да се създаде за българската студентска общност. През 1931 година, заедно с Иван Данчов, Белковски вижда вече построената сграда, в която ще се извършват научни и културни дейности.

Колкото и странно да звучи, пътят на Ивета Попова, Станчо Белковски и Иван Данчов ще се пресече в една конкретна точка.

Студентския дом в София.

Събитието „FEEL ME EXPERIENCE“

„Изпитвам едно особено влечение към старите, изоставени сгради“, разказва Ивета и допълва: „Те имат собствен живот, носят собствени истории.“

Пораждат в мен меланхолия и приятно усещане едновременно“. Миналото лято тя за първи път прекрочва прага на Студентския дом. Веднага се свързва с енергията на мястото и иска да направи нещо за него.

Архитект Ивета Попова, която е и един от основателите на Design lab. Фото кредит: Михаела Драганова

Архитект Ивета Попова, която е и един от основателите на Design lab.

Фасадата, също проектирана от архитектите Белковски и Данчов, е обявена за паметник на културата. За последно обаче, тя е реставрирана през 1999 година.

„Сградата остарява красиво, но е добре да се направи нещо, за да не се разпадне“, разказва Ивета. Именно така в нея постепенно узрява идеята, че иска да даде нов живот на Студентския дом.

Решава, че най-удачното това да се случи не е като разказва за него, а като провокира хората да се свържат с него и го преживеят. И най-удачният вариант това да се случи е чрез сетивен театър.

Именно така се ражда идеята за „FEEL ME EXPERIENCE“, в която всеки един посетител ще може да усети представата си за дом чрез арт инсталация и дизайнерски лабиринт.

Иначе казано, актьори ще преведат публиката през няколко пространства, които ще направят хората съучастници в постановка, която се преживява през всички сетива.

Целта е от една страна хората да си спомнят за това място, което все още е дом за студентите, да оценят красотата му и да се замислят за красивото наследство, което допускаме да се разрушава пред очите ни.

Архитектурата като дом и отражение

Каж ми в какъв град живееш, за да ти кажа какъв си. Така звучи старата китайска поговорка, ако леко променим думите ѝ, без обаче да променяме смисъла.

Средата ни е пряко отражение на манталитета на общността. Дали тя е замърсена, дали е поддържана. Дали историческото и културно наследство се пази...

„Всички вървим прекалено фокусирани в една точка. Ако отместим поглед настрани и видим нещо повече, вярвам, че можем да направим средата по-добра“, казва Ивета.

Мечтата ѝ провокацията с поглед към миналото да не е единична и само в София.

„В страната има още много архитектурни шедеври, които са потънали в забрава. Именно такива събития имат за цел да провокират вниманието върху тях“, казва още тя. „Всички тези архитектурни паметници се рушат, съдбата им не щастлива“.

Чрез „FEEL ME EXPERIENCE“ Ивета се надява, че ще погледнем по нов начин на красивите сгради, които имаме в България.

„Надяваме се това събитие да е първото от много други, има много интересни места в цяла България, искаме да ги оживим и да разкажем тяхната история“, разказва за мечтата си Ивета

Засега онази част от историята, които Станчо Белковски и Иван Данчов са ни оставили чрез Студентския дом, ще има шанс за новите си животи – във всеки един от нас.

Събитието „FEEL ME EXPERIENCE“ ще се случи през месец март, в рамките на само 6 представления в периода 13-22 март 2020 г.

Източник: Вести.бг, статия

<https://www.vesti.bg/vdyhnovenite/tazi-sgrada-v-sofiia-ima-shans-za-vtori-zhivot-6106345>

XV СОФИЙСКИ ТЕАТРАЛЕН САЛОН**04.03.2020**

Извадка от програмата на Софийски театрален салон – 4 март 2020-27 март 2020

25 МАРТ (СРЯДА), 11:00 – 14.30, НАЦИОНАЛЕН СТУДЕНТСКИ ДОМ, ПЛ. НАРОДНО СЪБРАНИЕ 1**ПЛАТФОРМА Артисти за НЕНасилие - ДИСКУСИЯ***Инициатива на Университетски театър на Нов български университет**Дискусия на тема: Как артистите могат да подадат знак за тревога за проблемите, които пронизват обществото ни? Каква е ролята на сценичното изкуства за справяне с множествените смущения, които перманентно променят облика на нашия свят?**Перспективи и Политики в държавния и независим сектор.***25 МАРТ (ПЕТЪК), 19:00, НАЦИОНАЛЕН СТУДЕНТСКИ ДОМ, ПЛ. НАРОДНО СЪБРАНИЕ 1****СПЕКТАКЪЛ :“ПРЕМЪЛЧАНОТО РАЗКАЗАНО-DOCUMENTARY FICTION”***Текст и режисура Възкресия Вихърлова**Участват : Добриела Попова, Диана Спасова, Росица Гевренова и Яна Грозданова , Възкресия Вихърлова**След спектакъла следва сесия Playback theatre с водещ Антоанета Петрова и групата за Playback theatre на УТ на НБУ***Източник: Арт София.бг, статия**<https://artsofia.bg/bg/events/2020/03/04/xv-sofijski-teatralen-salon>

Дизайн лабиринт и сетивен театър в сърцето на града за първи път в България

04.03.2020

Ивета Попова и Габриела Петрова ще ви преведат през тайните коридори на представлението FEEL ME Experience. Това е имерсивен театър лабиринт, базиращ се едновременно на сензитивния лабиринт и имерсивния театър – тренд в модерното изкуство, набиращ популярност в Ню Йорк и Лондон, забавляващ хиляди жадни за нови преживявания, в които главният герой е всеки зрител.

Заедно, те създават микс между имерсивен театър лабиринт и сетивно пътуване в света на интериорния дизайн.

Случва се за пръв път в България и ще включва само 6 представления в периода 13-22 март 2020 г.! (в петък, събота и неделя).

Проекта ще се проведе в пространствата на Национален студентски дом.

Чуй още

Източник: darikradio.bg, аудио запис

<https://darikradio.bg/dizain-labirint-i-setiven-teatar-v-sarceto-na-grad-a-za-parvi-pat-v-balgaria.html>

Как децата да уплътнят грипната ваканция с полезни занимания?

06.03.2020

Темата коментира директорът на Националния студентски дом Християн Даскалов

Грипната ваканция завладя цялата страна. За някои деца е хубава новина, но за родителите не чак толкова. Децата не могат да се събират и трябва да използват това време за самоусъвършенстване.

„Приключенското учене става чрез преживяване на различни истории и предизвикателства. В корпоративния сектор се знае като „скевинджър хънт” – търсене на съкровища, т.е., когато има изнесени обучения, ни се дават предизвикателства, разписани на карти. Това представлява книга-игра”. Това каза в ефира на „Плюс-Минус.Коментарът след новините” директорът на Националния студентски дом Християн Даскалов.

Обявиха грипна епидемия и ваканция в цялата страна

Той обясни, че родителите трябва да бъдат креативни в работата си с децата. „Те могат да вкарат в обучението две предизвикателства – с учебен и забавен характер. Накрая трябва да има награда за детето, за да му бъде мотивация. Родителите трябва да съчетаят полезното с приятното”, каза още Даскалов.

„Посещаването на мероприятия може да е полезно за децата по време на грипната ваканция. Познатите ни образователни сайтове могат да подсказат каква професия ще ти приляга, но има и такива, които са посветени за каузи. Ако детето е болно, то може в Уикипедия да създаде страница за селото му и да я развива”, заяви директорът на Националния студентски дом.

Източник: Нова ТВ, видео запис

<https://nova.bg/news/view/2020/03/06/280395/%D0%BA%D0%B0%D0%BA-%D0%B4%D0%B5%D1%86%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B4%D0%B0-%D1%83%D0%BF%D0%BB%D1%8A%D1%82%D0%BD%D1%8F%D1%82-%D0%B3%D1%80%D0%B8%D0%BF%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B2%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D1%81-%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%B7%D0%BD%D0%B8-%D0%B7%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D1%8F/>

Показват неизвестни снимки от Руско-турската освободителна война

07.03.2020

Само дни след като отбелязахме 142-та годишнина от Освобождението на България от турско иго в Студентския дом отвори врати фотоизложбата "История в обектива" – непубликувани фотографии от Руско-турската война 1877-1878 година.

Организатори на събитието са Националният научен експедиционен клуб ЮНЕСКО (ННЕК ЮНЕСКО) с партньорството на Съюза на българските журналисти. Уникалните и непубликувани досега снимки са предоставени от Руския военен архив.

Акцент в изложбата е копие на оригиналната карта-предложение от Руската империя за територията на България, която включва информация за етническия състав на всяко населено място в съотношение българи, турци и други етноси, населяващи тогавашните български земи. Фотодокументът предизвика интереса на всички дошли да уважат събитието, като съветникът по културата към посолството на Русия у нас Алексей Новосолов, третият секретар Александър Сичов, председателят на Съюза на журналистите на Русия Владимир Соловьев, Тимур Шафир – секретар в СЖР и вицепрезидент на МФЖ, председателят на СБЖ Снежана Тодорова и генерал-майор Нонка Матова – председател на Тракийското дружество „Войвода Руси Славов“, град Пловдив. В експозицията могат да бъдат видени снимки на местата, където са отседнали генерал Гурко, уникален портрет на руския император Александър II, местата на бойните действия, както и светини, свързани с Освобождението на България.

Изложбата представи председателят на ННЕК ЮНЕСКО Кристиан Калчев, отправяйки послание към руския и български народ да не забравят историята, защото в нея се крие опитът и мъдростта, от които можем да черпим уважение и респект едни към други.

Генерал-майор Нонка Матова също приветства гостите и отбеляза важни и значими събития от общата ни история, които поражда дълга да честваме съвместно бележитите дати, с които се гордеем.

Националният научен експедиционен клуб ЮНЕСКО е основан през 1970г. и е първият ЮНЕСКО клуб в България.

Снимки Мари Къналян и ННЕК ЮНЕСКО

Източник: Уеб сайт на СБЖ, статия

<https://sbj-bg.eu/index.php?t=45578>

Feel Me experience: поредица събития, насочени към опазване на културни и архитектурни паметници

10.03.2020

Feel Me experience е първото от поредица събития, насочени към опазването на културни и архитектурни паметници, което цели да провокира дизайнери и архитекти. Националният студентски дом е перла в сърцето на София – уникална по своя характер и история институция. Със своите архитектурни дадености тя привлича вниманието на арх. Ивета Попова – съосновател на Design Lab и водещ архитект на ATG design, и се превръща в център на алтернативно поп-ап артсъбитие, микс между сетивен театър и имерсивен перформънс, инициатирано от самата нея.

“Изкуството винаги е бил способът да се повдигнат належащите въпроси и именно чрез Feel Me experience целим това – насочване на вниманието на професионалната общност към Студентски дом и казуса по неговата реновация” – споделя арх. Ивета Попова. Вдъхновена от преживяването на сетивно представление в Ню Йорк, от една страна, и световните форуми за дизайн със своите множество артинсталации, от друга, Ивета ги обединява в едно. Feel Me experience е театрален спектакъл, създаден в контекста на пространствата на Студентски дом, като със своите декори и инсталации прави първа крачка към промяната на мястото. “Въпреки че сградата остарява красиво, тя е пред разпад заради претърпения пожар през 2001 г. Вярвам, че съвместно с още колеги от архитектурния бранш, създавайки експертна група, бихме могли да съживим Студентски дом и да помогнем за преусмисляне на неговите пространства, така че те да отговорят на нуждите на съвременните младежи със своите дизайн и функция” – разказва арх. Попова.

Feel Me experience ще се състои в периода от 13 до 22 март в Националният студентски дом в София. Само в тези шест дни публиката ще може да посети представлението, което провокира сетивата. Поп-ап “Дишащ бар” в главното фоайе на сградата ще посреща гостите. Създаден със специалните плочи на Fiandre Active Clean Air & Antibacterial Ceramic™, той е микс между артинсталация и истински бар.

В откриващата вечер на 13 март (петък) организаторите са подготвили празнична програма.

Feel Me experience

Организатор:

Design lab – първата “лаборатория” за архитектура и дизайн в България. Модерно споделено пространство, където професионалисти – архитекти и дизайнери, могат да работят и да общуват на едно място, в което да имат възможността да се развиват в своята творческа среда и да обменят идеи / <http://design-lab.bg>

Артистичен екип:

Inner Theater Company – театрална компания, която създава представления – преживявания. Своеобразни приключения, които отключват сетивността и предизвикват отношението ни към нас самите и света, в който живеем. Развива сетивния лабиринт – театър и играе с формата, методите и контекста, за да преоткриваме ежедневието и да усещаме собствената си истина.

Режисьор: Габриела Петрова

Асистент режисьор: Мартина Велева

Координация на артистичния екип: Ана Вълчева

Костюми: Величка Джамбазова

Актьорски състав: Ана Вълчева, Величка Джамбазова, Габриела Петрова, Георги Налджиов, Десислава Ирослав Петрова, Елиян Аройо, Мартина Велева, Милена Станоевич, Саша Хаджиева, Яница Атанасова

Feel Me experience се организира с подкрепата на Столична община.

Източник: София.бг, статия

https://www.sofia.bg/web/quest/search?p_p_id=101&p_p_lifecycle=0&p_p_state=maximized&p_p_mode=view&_101_struts_action=%2Fasset_publisher%2Fview_content&_101_returnToFullPageURL=%2Fsearch%3F_3_my_field%25B%25D%3Dtext%26operator%25B%25D%3DAND%26_3_my_value%25B%25D%3D%25D1%2581%25D1%2582%25D1%2583%25D0%25B4%25D0%25B5%25D0%25BD%25D1%2582%25D1%2581%25D0%25BA%25D0%25B8%2B%25D0%25B4%25D0%25BE%25D0%25BC&_101_assetEntryId=7600445&_101_type=content&_101_urlTitle=feel-me-experience-poredica-s-bitia-nasoceni-k-m-opazvane-na-kulturni-i-arhitektumi-pametnici

Заедността според Неда Соколовска

21.03.2020

Когато говорим за непознаване на живота, за отдалеченост от живите образи и проблеми на времето, за житейска неграмотност, много нещо трябва да се отдаде на тази изолираност на редактора от живота.

Георги Марков, „900 метра живот“

Документалният театър, най-общо казано, събира свидетелства за живота и ги поставя на сцена – един вид, художествен репортаж, за който се иска усет не само за наблюдение, но и за куриране на реалността. Трябва уважение към достоверността на документа, но и око за художествения му потенциал.

Неда Соколовска, популяризаторката на жанра в България, основава постановките си на теренни проучвания – започва се с изследване в определена област, била тя географска или социална, за известно време всички от екипа записват множество интервюта, които впоследствие се монтират в аудиоразказ, а на самите представления актьорите със слушалки в ушите възпроизвеждат репликите дословно – с всичките там оплитания, недоизказаности, запъвания и ъкания.

Самата Соколовска в своя лекция за така наречената „вербатим техника“ определя този вид изкуство като хибридна форма, обитаваща някаква гранична зона между антропологията, журналистиката и театъра. Студиото за документален театър Vox Populi тя основава през 2012 г., след като завършва режисура в Хелзинки, където узрява виждането ѝ, че театърът може да е не просто забавление, а възможност за разискване на сериозни проблеми и начин за социално и политическо ангажиране.

Оттогава досега Неда Соколовска има осемнайсет режисьорски постановки (четиринайсет с трупата на Vox Populi в „Червената къща“ и още четири външни продукции, изнесени в „Зад канала“, в театър „София“ и др.) – все стремглави навлизания в теми от околната ни реалност, които често остават далеч от умовете ни, например как живеят хора с двигателни увреждания, какво си мислят селяни в Родопите или какво означава да си майка.

Антропология

Голяма част от постановките на Соколовска изследват как може да се прояви и развие човешкото в определена среда, при различни географски, политически, социални и лични обстоятелства. Също като добрите антропологически проучвания, те не търсят потвърждение на наличните ни вече убеждения, а напротив, показват пиетет към странностите, девиациите, чешитлъка, онова, което не се поддава съвсем на етикетирание, праща по дяволите набора ни от дефиниции и разширява разбирането ни за човек, човечност и човечество.

„Невидими №3: Дом“ например събира разкази на бездомни хора – идеален пример за нещо, което повечето от нас виждат ежедневно, но не чуват никога. Изграждането на шарена картина от животи и характери – има го и гадното, и красивото, и циничното, и топлото – деконструира понятието „бездомен“, така че накрая тези хора стават трудни за обобщение не само като демографска група, но и като индивиди. Ето така усиленото вслушване може да омаломощи предрасъдъка.

Същото важи и за постановката „Попфолк хроники: Бели птици и куршуми“, която прави опит да разкаже дивите времена на чалгата през 90-те и предоставя директен достъп до гласовете на такива вълнуващи антропологически единици като мутрата, попфолк певицата и охранителя на клуба. Цялостният разказ отново толкова умело обърква, че лично аз излязох от него с продуктивен дискомфорт и множество въпроси, които никога не би ми хрумнало да си задам, а оттогава ми се струват базисни за човекоразбирането, като например какво е да пееш с опрян в главата пистолет.

„Сбогом, Йохан Райс“ проследява романтична връзка, която започва, протича и приключва изцяло в онлайн чат. В сферата на дигиталната антропология е и постановката „Закачане“, която разнищва темата за зависимостите от новите технологии. И двете гледат на тези сравнително нови човешки явления честно и отговорно, с любов и загриженост, не за да поставят оценка или диагноза, а преди всичко за да предизвикат разбиране.

Освен по-добре да осъзнаваме собственото и да разбираме чуждото, антропологичността ни подтиква и към малко по-завъртаното упражнение да разбираме чуждото като нечие собствено и собственото като нечие чуждо. Така дефиницията за човешкост евентуално бива осъзната като неподразбираща се и тогава вече може да се пристъпи към диалог.

Журналистика

Заявената идеална цел на дословния театър до голяма степен съвпада с журналистическата – да осветява проблеми, да задава въпроси, да повдига дебати и да катализира социални и политически реакции.

„Невидими №1“ разказва за живота на хора с опорно-двигателни увреждания, като отново балансира добре между личното и общото, хумора и драмата, милото и грубото и повдига редица въпроси, например защо в София почти не се виждат хора с инвалидни колички, особено през зимата.

„Майките“, освен че е своеобразна антология на майчинството и дъщерството – неща, до които половината от нас нямат физически и мисловен достъп, – засяга проблемите при акушерските услуги и родилното изживяване в България.

„Мир вам“ предлага поглед към конкретни лица и гласове на бежанци във времена, когато тенденцията е да ги възприемаме не като отделни индивиди, а като безлична маса.

„I AM БАЛАЖ“ е постановка, която търси информация за нас и нашия живот в боклуците ни, а оттам повдига въпроса за свръхконсуматорството и обратно – за недоимъка.

Тези разкази могат да постигнат ефекта на добронамереното и добре проученото журналистическо изследване, като ни показват, че общността ни я боли тук и там, помагат ни да страним от мисълта, че чуждите проблеми не са наши проблеми, и ни подтикват да изискваме оздравяване на болните ни места. Защото ако един човек не е добре, значи общността не е добре.

Друга журналистическа черта в тези дословни постановки е стремежът да се покажат ако не всички, то поне различни гледни точки, в процеса на което да се разкрие не толкова самата истина, както гласи клишетото, а по-скоро нейната сложност. И освен това – да се открие нещо неочаквано, както става при добрата разследваща журналистика. В едно интервю Соколовска казва, че работата по дословния театър е процес с много неочаквани завои и неизвестна дестинация. „И ако имаш доверие на екипа и на способността си да се ориентираш добре, на интуицията си, тогава се получава страшно интересно – точно заради това, че не си ги намислил предварително.“

Театър

За разлика от други драматурзи, които междуременно се пробваха с документалното, Неда Соколовска набляга силно и на театралното – характеристика на нейните постановки, за която се говори много рядко на фона на по-секси нещата, като „политически театър“ и „социална ангажираност“. Предвид ограниченото време за подготовка и репетиции постановките ѝ са с впечатляващо богата сценография. Пълни с движения, звуци и реквизитни трикове, те са не просто информативни, но и естетически удовлетворителни.

В „Яце форкаш“, постановка за родопските селяни, в продължение на няколко минути наблюдаваме как актрисата в ролята на баба се върти в кръг и изпълнява рутинни действия, като с всеки кръг се прегърбва още и още малко. В „Под вода“, постановка за значението на водата в съвременния свят, от тавана се изсипват десетки празни пластмасови бутилки. В „Невидими №2: Фу“, пиеса за китайското малцинство в София, която по думите на режисьорката е „пиеса за това как не успяваме да направим пиеса“, непонятно-красивата игра с артикули от „Илиянци“ стои като добре изразено усещане за желание и невъзможност за комуникация.

Китайската пиеса добре демонстрира друга удовлетворително театрална характеристика на тези постановки – смешното. Не помня спектакъл, на който да не съм се засмивал поне веднъж (е, може би с изключение на „Поколение Б“, който е мъчителен за гледане, но пък по такъв начин – верен на мъчителното за гледане изхажяване на поколението, пораснало в България през 90-те). Удоволствието от смешното личи както от подбора на реплики, така и от поднасянето на актьорите, без обаче то да е опропастено чрез излишни емфазии или подигравателно отношение, както лесно се случва с подобни самобитни типажии в други форми на изкуството. Напротив, тук всеки персонаж е третиран с равни любов, вяност и отговорност.

В най-голяма степен театралното се е развихрило в постановката за цирковото изкуство „Але, хоп! – по високо опъната тел“, чийто мащаб сигурно само загатва на какво е способно въображението на Соколовска, когато разполага с малко по-голям бюджет. Представлението тече едновременно в няколко зали, като половината от публиката е вкарана в своеобразен манеж, за да наблюдава циркови изпълнения от реални артисти, докато другата половина е свободна да щъка из помещенията зад кулисите, където различни актьори пресъздават истински истории от цирковия живот. Втората част на представлението повтаря първата, но този път с разменени позиции на публиката – първите отиват зад кулисите, а вторите влизат при арената.

Същевременно обаче трябва да се отбележи и не по-малко важният противоположен стремеж – за отгласване от конвенционалната театралност с цел постигане на нещо по-изконно за това изкуство – изкарване от областта на удобството. Например: вместо в театрална зала спектакълът се играе в бар, където актьорите сервират на публиката уиски („Попфолк хроники“), или в края на представлението в залата влиза съвсем истински бездомник („Дом“) или човек без крака („Невидими №1“), или самите актьори споделят личния си опит по темата („Майките“ и „Яце форкаш“). С други думи, полагат се целенасочени усилия публиката да не се поддаде на изкушението единият час в театъра да послужи като бягство от реалността. Вместо това непрекъснато се набляга на истинността, наличността на казаното в реалната ни среда и необходимостта от чувствителност към него и извън театралната зала.

Заедно

Удобно стечение на обстоятелствата е, че първият и последният ми засега досег с театъра на Соколовска се случиха под шапката на думата „заедно“ – през 2014 г. на едноименния форум на „Горичка“, където тя представи, а актьорът Петко Каменов демонстрира вербатим техниката, и през 2019 г. на представлението „100% Пловдив“, част от програмата на „Пловдив – Европейска столица на културата“, която премина под същия надслов.

Имаше нещо много силно, да не кажа мистично, в това първо наблюдение на актьор, който се превръща в същински медиум на жив човек по такъв начин, на такова място и с такава цел. И нещо също толкова силно в грандиозното представление „100% Пловдив“, за което пътувах специално до друг град, при все че не съм страстен или дори редовен театроходец. Вече не вербатим, то изкарва пред очите ни съвършено представителна извадка на населението в града – не актьори, а сто реални души, с които съставяваме общност, в съответна пропорция мъже, жени, възрастни, деца, българи, роми, арменци и т.н. – и ни сблъсква челно с техните битийни режими, идеологически убеждения и начини на себеизразяване, задавайки ни поредното упражнение по заедност.

Също като форума и представлението, постановките на Vox Populi се опитват да ни запознаят с разнообразието от човешки същества, с които делим едно пространство, и да провокират съчувствие към тяхното съществуване.

Както каза Неда Соколовска на онзи форум през 2014 г.: „Заедно означава да отидем при едни хора, да говорим с тях, да вземем техния разказ... След това да използваме, че имаме достъп до сцена и че всъщност сцената е медия и трибуна на говорене, на казване, на среща между много хора, и да предадем тези истории нататък... И с тези разкази ние се надяваме, че можем да придвижим малко по-близо тези, които слушат, до тези, които говорят.“

Има много начини за сплотяване на една общност. Съвсем не казвам, че документалният театър е единствен и незаменим в това отношение, но определено смятам, че това събиране и усилване на гласове е ефективен метод за събуждане на емпатия и премахване на излишни щитове.

Това огласяване на лични разкази от тъмните ъгли на обществото ни е едно от онези неща, посредством които опознаваме средата си, разкриваме нови участъци от социалната карта и чуваме полифонията на културната ни композиция. Благодарение на тях знаем, долавяме и разбираме повече. И в идеалния случай се включваме.

Стефан Русинов

Източник: Интернет медия Тоест, статия

<https://toest.bg/neda-sokolovska/>

Седмичните предложения – за здрави и зрели!

Март 2020

В седмицата, в която трябваше да започнат два големи международни фестивали – 24-ият „София филм фест“ и Мартенски музикални дни в Русе, правителството взе мерки за ограничаване опасността от разпространение на COVID-19, и те бяха отложени. Но както казва Зигмунд Фройд, „Зрелостта проличава в способността да отлагаш удоволствията“.

Така че нека бъдем и здрави, и зрели!

Но както знаем, при индивидуални посещения рисковете от заразяване с коронавируса са по-малки, затова ето и някои по-малки удоволствия:

Рор-уп „Дишащ бар“ в Националния студентски дом в София

В Националния студентски дом ще можете да присъствате на алтернативно рор-уп арт събитие, микс между сетивен театър и перформанс, изпълнен от арх. Ивета Попова – съосновател на Design Lab. Нейната цел е да повдигне належащия въпрос за реновацията на сградата на Студентския дом.

За идеята си се вдъхновява от подобни арт събития в Ню Йорк, както и от световни форуми за дизайн с множество арт инсталации. Перформансът ѝ се нарича Feel Me experience и е театрален спектакъл, създаден в контекста на пространствата на Студентски дом, като със своите декори и инсталации прави първата крачка към промяна на мястото.

Арх. Попова разчита, че с колеги от архитектурния бранш, ще успее да създаде експертна група, с която да съживи Студентския дом и по нов начин да използва пространствата му, така че със своя дизайн и функции да отговорят на нуждите на съвременните младежи. Като за начало в главното фоайе на сградата ще има рор-уп „Дишащ бар“. Той е създаден със специалните плочи на Fiandre Active Clean Air & Antibacterial Ceramic™ и е микс между арт инсталация и истински бар.

Куклен театър и работилничка в Гранд Хотел София

Тазие неделя Гранд Хотел София кани родители и деца на семейно забавление с куклен театър и тематична работилничка. Продължителността на постановките е около 40 минути.

Билетът включва лакомство и сок за малчуганите, а за родителите – топла напитка.

Black Уикенд в Пловдив

След емблематичната 2019 г., когато Пловдив бе европейска столица на културата, този уикенд имате шанс да се докоснете до магията на любимия град под тепетата на преференциални цени – ресторанти, заведения и хотели ще разгърнат гостоприемно врати и ще посрещат гостите на града с примамливи отстъпки.

Специална онлайн анкета ще даде право на посетителите да гласуват за обектите, които най-много са ги впечатлили по време на събитието. По този начин ще можете да отличите най-гостоприемния хотел, заведение или галерия.

Попълнилите анкетната ще участват в томбола с награди, сред които безплатна нощувка за двама в хотел по избор; вечеря за двама; ваучер с 50% отстъпка за спа и релакс процедури и много други.

На официална вечеря на 17 март (вторник) ще се обявят и раздадат наградите на публиката за „Най-гостоприемният хотел, заведение, културна институция“, определени въз основа на резултатите от онлайн анкетата.

В село Чавдар в Софийска област, в събота отбелязват празника Сирни Заговезни с кукерско шествие. На площада в селото ще се съберат жители и гости за организираното кукерско шествие „Кукери на гости в община Чавдар“. За настроението ви ще се погрижат самодейците към читалище „Надежда“. Празникът ще продължи с дефиле на гостуващи кукерски състави, чиито спектакли ще допринесат за доброто настроение и приятната атмосфера. Всеки участващ клуб ще получи специални плакети, питка с мед и бутилка вино от община Чавдар.

XXII Фестивал на маскарадните игри в Стара Загора

В неделя в Стара Загора в рамките на фестивала на маскарадните игри петчленно жури ще раздава награди за най-придържача се към традициите маска, костюм, танц, колоритен персонаж, артистичност, реквизит. Наградният фонд е голям, уверяват организаторите.

В традиционните маскарадни игри ще участват стотици атрактивни и шумни кукери от десетки области от страната и старозагорските села. Празникът ще започне с пъстро дефиле по централната улица „Цар Симеон Велики“ и с представяне на групите на площада пред сградата на общината.

По време на фестивала ще има базар, в който десетки майстори-занаятчии от цялата страна ще представят традиционни български изделия от естествени материали- плетива, керамика, ювелирни изделия, кожи, хлопци, кукли, ножове.

Като съпътстваща проява на фестивала ще има детско ателие за рисунки, малка пластика и кукерски маски.

Източник: *special.bg*, статия

<https://special.bg/sedmitchnite-predlozheniya-v-za-zdravi-i-zreli/>

Фонд „Сцена за независими артисти“ създава Националният студентски дом**27.04.2020**

С грижа за независимите артисти и за изкуството, което създават, макар и в трудни условия, Националният студентски дом (НСД) учредява Фонд „Сцена за независими артисти“. Целта е чрез него да се подпомогне провеждането на събития на независими артисти в Студентския дом, и не само там, след приключването на извънредното положение.

Националният студентски дом ще осигури необходимия бюджет за провеждането на 10 концерта и представления на независими артисти на сцената на институцията. Средствата се осигуряват като дарение от директора на НСД, за да може да се покрие минималната тарифа за провеждането на тези събития в Студентския дом. По този начин артистите ще бъдат освободени от заплащане на такса за ползване на залите, която покрива времето на сценичната изява.

Обичайно при организиране на събития в Националния студентски дом независимите артисти следва да заплатят символична такса за почасово ползване на залите, която покрива разходите, необходими за охрана и почистване на сградата, както и режийните разходи, свързани с подготовката и провеждането на културните събития. Твърде често обаче дори тези минимални разходи се явяват пречка за независими музиканти, театralи, художници или писатели, които разчитат на ограничени приходи от продажба на билети или дарения от своята аудитория, обясняват организаторите.

Ето защо ръководството на НСД предлага на Министерството на културата и на общинските власти в страната да последват примера на Студентския дом и да създадат подобни фондове на национално и местно равнище, чрез които да се осигури целево финансиране за провеждането на независими събития в зали, сцени и други пространства за култура и изкуство. Финансиране, което да послужи за безвъзмездното обезпечаване на изяви на независими артисти в тези културни институти, отвъд обичайните им календарни програми. Това би могло да се превърне в полезна анти-кризисна мярка в подкрепа на независимия културен сектор след края на кризата с Covid-19, което да направи достъпна за творците изявата им в големи събитийни пространства като НДК, в театралните салони в цялата страна, както и в независими културни центрове – галерии, клубове и други арт пространства.

Подробности за благородната инициатива и как независимите артисти могат да кандидатстват за включване в нея, разказа в „Артефир“ директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов, чиято е идеята за създаването на фонда.

Източник: БНР, Христо Ботев, интервю, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101265868>

Инициатива в подкрепа на независимите артисти по време на пандемията**29.04.2020**

Инициатива в подкрепа на независимите артисти по време на пандемията. Разговор с Христиан Даскалов – директор на Национален студентски дом.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.teveuropa.com/2020/04/initsiativa-v-podkrepa-na-nezavisimite-artisti-po-vreme-na-pandemiyata/>

Студентският дом отваря "Сцена на независимостта"

19.05.2020

Националният студентски дом ще осигури необходимия бюджет за провеждането на 10 концерта и представления на независими артисти на сцената си след отмяна на извънредното положение.

Средствата се осигуряват като дарение от директора на НСД Христиан Даскалов. Артистите ще бъдат освободени от заплащане на такса за ползване на залите, която покрива времето на сценичната изява.

Изграждането на студентския дом "Кн. Симеонъ Търновски" започва на 30 май 1931 година, като за целта арх. Станчо Белковски посещава Германия от където да почерпи опит в изграждането на подобни домове. Сградата на Студентския дом е завършена през 1933 година.

През декември 2001 година пожар унищожавя сцената на младежкия дом, където по това време играе Младежки театър-София. 17 години по-късно сцените са ремонтирани и ще продължат функционирането си и след края на извънредното положение.

Източник: Информационна агенция Rivva.info, статия

<https://www.rivva.info/?cid=8&NewsId=2329>

Георги Налджиев се преоткрива с рисуване и нарочни грешки

24.05.2020

Георги Налджиев е от онези бойскаут авери, които се появяват рядко, но винаги имат нещо интересно за споделяне. Голямата изолация от пролет 2020 отлага последните му три актьорски премиери, но същевременно му освобождава достатъчно време, за да поработи съсредоточено върху последната си любов. Stay Inside Doesn't Mean At Home е виртуална 360-градусова изложба с 14 картини, която е заснета в изоставено военновъздушно училище и манифестира последното изразно средство в арсенала на Налджиев като артист – удобен повод да го разпитаме за изобразителното изкуство като медитация, положителната страна на пандемията и художниците, които би играл на малък или голям екран.

Как се справяш с изолацията? Изолацията се справя добре с мен. Случва се в период, в който живота ми се пренарежда и без това. Дори пандемията да не се бе случила, пак щях да бъда затворен в себе си, за да изследвам процесите вътре в мен. Изолацията дойде точно навреме, за да катализира всичко. Често мислим, че светът се върти около нас и се взимаме много сериозно. Изолацията ми помогна да си припомня как много неща не зависят от мен – страхотно откритие и огромно облекчение. Спряхме да гледаме във вътрешния си свят, но спряхме да гледаме и във вътрешните светове на хората около нас. Станахме много добри в това да се оглеждаме само в огледала и да виждаме единствено повърхността на нещата. Когато вселената ти изпраща сигнал и не го разбереш, се налага да ти удари шамар, за да му обърнеш внимание. Надявам се да запомним този и по-важно – да си отговорим на въпроса защо се случва това и как да реагираме. Не ме разбирайте погрешно, не съм щастлив от коронавируса, но избрах да извлека ползи от това, което ни предоставя вселената. Смятам, че всичко случило се през последните месеци ще изведе съзнанието на човечеството до нови нива и съм благодарен. Не се оплаквам, нито тая тежки чувства към случващото се. Уча се на новите реалности и се справям с изолацията като рисувам.

Върху какво работеше и мислеше, преди да се прецакат нещата? Бях на пет дни от премиера в театъра. От началото на годината работех върху изключително любопитен проект. Казва се FeelMe и ще се играе в Националния студентски дом през есента, надявам се. Представява смесница от дизайн лабиринт, сетивен театър и пърформанс. Зрителите се потапят в едно пътешествие из целия Студентски дом, на различни места ще има изградени сцени с отделни интеракции и пърформанси. Лудница! В киното ми предстоеше премиера на София филм фест – пълнометражният Danny.Legend.God на Явор Петков и късометражният Далеч от времето на Деян Цвятков. Последният поне имаше закрита прожекция преди карантината.

Откога рисуваш? Всичко започна през 2018 с поканата на Цвятков да изиграя художник в споменатия филм. Реших да порисувам малко, за да усетя поне как се държи четка. Беше моментална любов. Рисуването се превърна в моята медитация. Използвам всеки възможен момент, за да изследвам света на картините и своя собствен. Като артист винаги търся нови изразни средства, а платната разкриха един непознат и любопитен океан, в който искам да плавам. Платна вече имах, така че се превърнах в лодка. Да рисуваш има много позитиви. На актьора трябва да му предложат, да го припознаят, да го изберат, да се пребори за роля. После следват репетиции, подготовка. Процесът е дълъг и изисква време, докато си на сцена или пред камера и създаваш изкуството. Когато рисуваш обаче, зависиш единствено от себе си. Решаваш и го правиш. Получаваш вдъхновение, хващаш четката и започваш веднага. Ако нямаш порив, никой не ти се сърди и не е нужно да се насилваш, за да го правиш. Рисуването те вкарва в абсолютно защитена среда, в която пътят между теб и създаването на изкуство е много по-кратък, отколкото в кино и театър. И си абсолютно независим. Колко яко, а?

И как? Използвам акрилни бой. Рисувам сурово, грубо и абстрактно. Със сигурност рисувам себе си и света около мен. И това е всичко, което знам засега. Рядко ми е ясно какво ще се получи накрая, по-скоро е подсъзнателен процес, придобиваш различни форми. Оставям подсъзнанието да се реализира и е много интересно да изследвам какво иска да каже. Рисуването е диалог между мен и подсъзнанието ми. Това е! Често се случва да разбирам какво съм нарисувал месеци, след като съм приключил с картината.

Би ли описал концепцията на първата си виртуална изложба? Докато рисувах всяка от включените картините не съм мислил за изложба и не съм работил съзнателно за обща концепция. Тя се появи впоследствие и със сигурност е Вътрешен свят на човек. Всяка от картините е силно повлияна от вътрешните ми емоционални състояния и подсъзнанието. Изолацията оказва силно въздействие върху петте, които нарисувах от март досега. Темите са природа, град, среща със себе си, човекът отсреща, любов, дом, емо и тяло. Някои са шарени и цветни, а други – черно-бели. Може да ви се струва, че са от различни светове. Може би наистина са! Често използвам думи, изписани погрешно. Нарочно е! Понякога го правя, за да играя с тях, а друг път, за да покажа, че няма нищо съвършено.

Художниците, които би искал да играеш? Еха, какъв въпрос. Никога не съм мислил за това. Физически бих се доближил най-много до Salvador Dalí. Бил е много срамежлив и притеснителен човек, преди да се превърне в това, което познаваме. Със сигурност бих скочил в тази кожа. Francis Bacon би бил нещо много страшно за изиграване. Човек с много интересен живот и изключителен художник. Picasso, ех този прекрасен, как да не искаш да го изиграеш. Beksiński е много мистериозен и тъмен, но подобни образи са ми любопитни. Basquiat – би било супер яко!

Източник: Boyscout, статия

<https://boyscoutmag.com/2020/05/virtualnata-izlojba-na-georgi-naldzhiev/>

Feel Me experience е първото от поредица събития, насочени към културни и архитектурни паметници

Май 2020

Арх. Ивета Попова инициира арт събитие, за да провокира архитекти и дизайнери

Национален студентски дом е перла в сърцето на София - уникална по своя характер и история институция. Със своите архитектурни дадености тя привлича вниманието на арх. Ивета Попова - съосновател на Design Lab. и водещ архитект на ATG design, и се превръща в център на алтернативно поп-ап арт събитие, микс между сетивен театър и имерсивен перформънс, иницирано от самата нея.

“Изкуството винаги е бил способът да се повдигнат належащите въпроси и именно чрез Feel Me experience целим това - насочване на вниманието на професионалната общност към Студентски дом и казуса по неговата реновация.” - споделя арх. Ивета Попова.

Вдъхновена от преживяването на сетивно представление в Ню Йорк, от една страна, и световните форуми за дизайн със своите множество арт инсталации, от друга, Ивета ги обединява в едно. Feel Me experience е театрален спектакъл, създаден в контекста на пространствата на Студентски дом, като със своите декори и инсталации прави първа крачка към промяната на мястото.

“Въпреки че сградата остарява красиво, тя е пред разпад, заради претърпения пожар през 2001 г.. Вярвам, че съвместно с още колеги от архитектурния бранш, създавайки експертна група, бихме могли да съживим Студентски дом и да помогнем за преусмисляне на неговите пространства, така че те да отговарят на нуждите на съвременните младежи със своите дизайн и функция.” - разказва арх. Попова.

Събитието ще се случи с нови дати в периода 28 май - 7 юни само с 6 дни, в които може да посетите представлението, което провокира сетивата. Събитието бе отложено за реализация след повече от 2 месеца поради мерките за сигурност и съхранение на здравето, които бяха препоръчани от Министерство на здравеопазването и Министерство на културата. Въпреки че бе на финалната права в подготовката, FEEL ME experience ще се роди наново в края на месец май.

Поп-ап “Дишащ бар” в Главното фоайе на сградата ще посреща гостите. Създаден със специалните плочи на Fiance Active Clean Air & Antibacterial Ceramic™, той е микс между арт инсталация и истински бар.

В откриващата вечер - 28 май, организаторите са подготвили празнична програма. Билетите са ограничени, като само броеци души ще се докоснат до преживяването от първо лице.

Събитието се случва с подкрепата на Столична община.

Източник: atg-design, статия

<https://atg-design.com/bg/arhitektura/arch-iveta-popova-iniciira-art-sabitie/>

С МАТУРИ В УНИВЕРСИТЕТИТЕ: Ще се промени ли качеството на образованието?**27.05.2020**

Темата коментира директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов

„Налагането на матурите като вход за университетите в България е процес, който постепенно, в последните 10 години, се случва. За тези, които не следят процесите – няма никаква рязка промяна в това отношение. Единици са университетите и специалностите, които до момента не се възползваха от този вход. Много от тях обаче вече го възприеха”. Така директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов коментира използването на матурите като начин за приемане в университетите.

Окончателно: С оценка от матурата може да се кандидатства „Право”

„Ако някой човек смята, че може да мине между капките и да влезе в Юридическия факултет със завишена оценка на матура, то той ще бъде „сдъвкан” и „изплют” още на първата изпитна сесия от колегите, които преподават”, допълни Даскалов.

Той посочи, че от повече от десетилетие учителите са се подготвяли за онлайн обучение с иновативни инструменти, които са прилагали пилотно. „Това са подготвени експерти, за да се занимават с иновативни и дистанционни форми на преподаване. Проблемът, който имаше в последните години, беше, че ръцете им бяха вързани. Административно системата е толкова ограничаваща, че повечето от иновативните подходи просто бяха забранени за провеждане”, каза още директорът на Националния студентски дом.

От МОН обмислят матурата да стане вход за всички университети

Според него смесените форми на обучение са отличния вариант. „Лекциите в университет, например, които са основно с теория, могат да бъдат преподавани дистанционно. Работилниците, заниманията в екип и упражненията би следвало да се случат присъствено”, смята Даскалов.

Той подчерта, че инерцията в образователния сектор, набрана вследствие на кризата, трябва да бъде придружена от законодателни промени, които да разрешат смесените форми на обучение. „И в средното, и във висшето образование чисто законово трябва да се случат нещата”, заключи Христиан Даскалов.

Източник: Нова ТВ, видео запис

<https://nova.bg/news/view/2020/05/27/289181/%D1%81-%D0%BC%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B8-%D0%B2-%D1%83%D0%BD%D0%B8%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D1%89%D0%B5-%D1%81%D0%B5-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%B8-%D0%BB%D0%B8-%D0%BA%D0%B0%D1%87%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D0%B5%D1%82%D0%BE/>

Да влезеш с матура в университет - как ще се промени образованието?

29.05.2020

Директорът на Националния студентски дом Християн Даскалов беше поканен от Нова телевизия да коментира матурите като начин за прием в университет.

„Налагането на матурите като вход за университетите в България е процес, който постепенно, в последните 10 години, се случва. За тези, които не следят процесите – няма никаква рязка промяна в това отношение. Единици са университетите и специалностите, които до момента не се възползваха от този вход. Много от тях обаче вече го възприеха. Ако някой човек смята, че може да мине между капките и да влезе в Юридическия факултет със завишена оценка на матура, то той ще бъде „сдъвкан“ и „изплют“ още на първата изпитна сесия от колегите, които преподават“.

Нека не е практика влизането с матури във ВУЗ

„Трудно това лято биха се организирали изпитите по класическия начин. Ситуацията [...]

Според Даскалов от дълго време учителите са се подготвяли за предстоящото онлайн обучение с иновативни инструменти.

„Това са подготвени експерти, за да се занимават с иновативни и дистанционни форми на преподаване. Проблемът, който имаше в последните години, беше, че ръцете им бяха вързани. Административно системата е толкова ограничаваща, че повечето от иновативните подходи просто бяха забранени за провеждане.“

По отношение на смесените форми на обучение Даскало също имаше компетентно мнение.

„Лекциите в университет, например, които са основно с теория, могат да бъдат преподавани дистанционно. Работилниците, заниманията в екип и упражненията би следвало да се случат присъствено.“

Източник: Нова телевизия, видео запис

<https://studyabroad.bg/%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F/%D0%B4%D0%B0-%D0%B2%D0%BB%D0%B5%D0%B7%D0%B5%D1%88-%D1%81-%D0%BC%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0-%D0%B2-%D1%83%D0%BD%D0%B8%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82-%D0%BA%D0%B0%D0%BA-%D1%89/>

Онлайн изложба описва създаването на Студентския дом в София

01.06.2020

30-и май е обявен за Празник на студентския дом със заповед на министъра на образованието и науката от 2002 г. На този ден през 1931 г. е направена първата копка на сградата, която е завършена две години по-късно. Събитието е отбелязано с тържествен водосвет, извършен от Софийския митрополит Стефан. През 1933 г. Студентският дом започва да функционира, макар сградата му да не е окончателно завършена.

През 1904 г. министърът на просвещението проф. Иван Шишманов пръв подкрепя кампанията за изграждане на „Студентския клуб“ към Държавния университет за изграждане на дом на българската университетска общност – Министерството на просвещението отпуска 10 000 лв. Именно поради факта, че Фондът за изграждането на Дома стартира през 1904 г., днес отбелязваме 116 години от началото на тази столетна студентска борба, която продължава и днес с каузата за възстановяване на сцените за академично творчество на Студентския дом.

Архивната документална изложба „116 години студентска борба“ включва непоказвани до момента в дигиталното пространство статии и фотоси, главно от изданията на в-к „Студентска борба“ през 20-те и 30-те години на миналия век. Това е печатният орган на Българския национален студентски съюз (БНСС), който има основна роля за успешното изграждане на Студентския дом през 1933 г.

Изложбата е достъпна онлайн тук, както и в зала „8-и декември“ на ет. 5 (тераса) на Национален студентски дом. Документите, включени в изложбата, изведени от над 100 архивни печатни издания, са достъпни и за изтегляне offline с цел увеличаване на мащаба и по-лесно преглеждане на фото-копията. Подредени са хронологично, като в голямата си част обхващат релевантни за историята на Студентския дом броеве на в-к „Студентска трибуна“ в следната последователност: изд. 1929/1930, изд. 1930/1931, изд. 1931/1932, изд. 1932/1933, изд. 1933/1934.

Повече архивни снимки от историята на институцията можете да намерите в миналогодишния онлайн албум на Студентския дом, публикуван във Фейсбук, който също е част от програмата на Директора на Студентския дом за дигитализация на културно-историческото наследство на студентите.

Източник: Ситибилд.бг, статия

<http://citybuild.bg/news/onlajn-izlozhba-opisva-syzdavaneto/42031>

„Истории от карантината“ – за коронавируса с езика на театъра**04.06.2020**

Повече от два месеца театрите в цялата страна бяха затворени и можехме да гледаме представленията им единствено онлайн. За щастие ситуацията започна да се нормализира и Плейбек театър „Storycatchers“ вече е готов да представи утре вечер от 20 часа своя нов спектакъл „Истории от карантината“.

Представлението ще се играе на живо на Откритата сцена на Националния студентски дом, който създаде специален Фонд "Сцена за независими артисти" в подкрепа на свободните творци.

Входът за представлението е свободен, а изходът – дарение (според джоба), уточняват организаторите. Ако желаете да присъствате на спектакъла, е необходимо предварително да си запазите място, заради ограничения капацитет на сцената.

"Storycatchers" е професионална театрална компания, занимаваща се с playback театър от 2018 година. В рамките на всяко представление в сценарий се превръщат историите на хората от публиката, които биват спонтанно изиграни и озвучавани на сцената веднага след тяхното споделяне. Названието му идва от английското "to play it back" – „да върнеш обратно историята - изиграна“.

В „Артефир“ ви срещнахме с актрисата Ина Гергинова, която участва в „Истории от карантината“ и е един от основателите на Плейбек театър „Storycatchers“.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101287585>

Социални профили

04.06.2020

На 30-ти май 1931 г. е положен основния камък на сградата на Студентския дом на пл. Народно събрание № 10 в София. Събитието е отбелязано с тържествен водосвет, отслужен от Софийския митрополит Стефан. Оттогава изминаха 89 години.

И днес сградата на Студентския дом се издига в центъра на София с онзи уникален силует, познат още от 30-те години на поколения студенти. През цялото това време Домът се утвърди като уникална културна институция, а от тази година той вече има статут на държавна културна организация.

За да отбележим годишнината, а и за да поговорим за историята на Студентския дом поканих неговия директор Христиан Даскалов.

Източник: Военен телевизионен канал, видео запис

<https://armymedia.bg/2020/06/04/%D1%81%D0%BE%D1%86%D0%B8%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%84%D0%B8%D0%BB%D0%B8-4-6-2020/>

Роден под щастлива звезда" - куклено-музикален спектакъл по текстове на Туве Янсон
05.06.2020

13 юни, 11 часа, открита сцена "Тераса на 5 етаж" - Национален студентски дом

ПОКАНА

Лятно пътешествие очаква героите от кукления музикален спектакъл "Роден под щастлива звезда"

Вълнуващата история на трима необикновени герои, които искат заедно да опознаят големия свят, продължава. В месеца, посветен на децата кукленият музикален спектакъл „Роден под щастлива звезда“ ще зарадва малчуганите и техните родители с лятно представление на открито.

На 13.06.2020 г. (събота) от 11 ч. на откритата сцена "Тераса на 5 етаж" в Национален студентски дом (гр. София, пл. "Народно събрание" № 10) тримата верни приятели ще разкрият пред детската публика своята вълнуваща приключенска история. Заедно те ще преодолеят страховете си, ще следват смело порива на своето сърце и ще научат колко силно може да бъде приятелството.

„Роден под щастлива звезда“ е първото представление от трилогията „Приключения с кораб“ по текстове на Туве Янсон, което е по драматизация и режисура на актрисата Маргарита Петрова. Героите и техният вълшебен свят са създадени от сценографа Здравка Кантарева. Песните и музиката са дело на Милена Великова и Сиана Атанасова. Фотографиите на Спасияна Сергиева, които може да разгледате на съпътстващата изложба, ще представят творческия процес по създаването на спектакъла.

Продължителността на представлението е 45 мин.

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/3/news/31287-rodnen-pod-shtastлива-zvezda-kukleno-muzikalen-spektakal-po-tekstove-na-tuve-yanson>

Собственици на 9 ценни сгради в София искат общинска помощ за ремонта им

05.06.2020

Зорница Латева

Собствениците на 9 сгради, които са паметници на културата, са поискали помощ от Столичната община за възстановяването им. Сред тях са Българската академия на науките, която кандидатства със свои здания на ул. "Московска", както и собствениците на Централните хали. Помощ от общината е заявена и за ремонта на Студентския дом на пл. "Народно събрание".

Това съобщи за Mediapool общинският съветник Силвия Христова (ГЕРБ). Собствениците на 9-те сгради кандидатстват по програмата на общината "Културно наследство".

Общо в столицата със защитен статут са над 1400 здания. Част от тях са застрашени от изчезване, тъй като не се поддържат от собствениците.

В момента тече оценка на предложенията. Одобрени собственици ще получат технически проект за възстановяването на ценната сграда, която притежават. Изработването му се финансира от бюджета на местната власт. Освен това получават и съдействие при издаването на документите, необходими за започването на строителството. От своя страна са задължени да направят предвидените в инвестиционните проекти дейности до 3 години от издаването на разрешението за строеж. В противен случай трябва да върнат парите, инвестирани в проекта. Средствата за обновяването на паметниците на културата се осигуряват от собствениците им.

Христова обясни, е в момента тече оценка на подадените заявления за подпомагане.

"Сградите са предимно с категория "местно значение". Някои от тях са в сравнително добро състояние, а други са с необходимост от намеса в различна степен. Сградите, за които са подадени заявления за участие, са с различна собственост – държавна, частна или смесена, като някои от тях са с един собственик, а други са в режим на етажна собственост. Имаме подадени заявления за сгради, собственост на БАН на ул. "Московска", за сградата на Студентския дом, на Централни хали, както и жилищни сгради в район "Възраждане" и район "Средец", обясни Христова.

Разработването на инвестиционните проекти ще се прави от фирма, избрана с обществена поръчка, която тече в момента. Тя е с прогнозна стойност от 2 млн. лева, а бъдещият договор с изпълнителя ще е за срок от 3 години. Конкретната сума, която общината ще плати по проектите, зависи от разходите за всяка отделна сграда. Избраният изпълнител ще трябва да прави заснемане и обследване на строежа и технически паспорт, задание за проектиране, изготвяне на инвестиционни проекти за укрепителни и консервационно-реставрационни дейности, упражняване на авторски надзор и други.

"След приключване на процедурата за избор на проектант и утвърждаване на одобрените за финансиране заявления от Столичния общински съвет ще започне работата по обследването на сградите и изготвянето на инвестиционните проекти", коментира Христова.

Тя припомни, че миналата година за програмата "Културно наследство" бяха отпуснати 300 000 лева от бюджета на общината. Още толкова са осигурени за 2020 г.

Източник: Mediapool, статия

<https://www.mediapool.bg/sobstvenitsi-na-9-tsenni-sgradi-v-sofiya-iskat-obshtinska-pomosht-za-remonta-im-news308231.html>

Лятно пътешествие с кукления музикален спектакъл “Роден под щастлива звезда”**09.06.2020**

Детският спектакъл „Роден под щастлива звезда” ще зарадва малчуганите и техните родители с лятно представление на открито.

На 13 юни от 11 ч. на откритата сцена “Тераса на 5 етаж” в Националния студентски дом в София трима верни приятели ще разкрият пред детската публика своята вълнуваща приключенска история. Трима необикновени герои, които искат заедно да опознаят големия свят, ще преодолеят страховете си, ще следват смело порива на своето сърце и ще научат колко силно може да бъде приятелството.

„Роден под щастлива звезда” е първото представление от трилогията „Приключения с кораб” по текстове на Туве Янсон, което е по драматизация и режисура на актрисата Маргарита Петрова. Героите и техният вълшебен свят са създадени от сценографа Здравка Кантарева. Песните и музиката са дело на Милена Великова и Сиана Атанасова. Фотографиите на Спасияна Сергиева, които можете да разгледате на съпътстващата изложба, ще представят творческия процес по създаването на спектакъла. Представлението се реализира благодарение на Фонд „Сцена за независими артисти” на Национален студентски дом с финансовата подкрепа на програма "Дебюти" на Националния фонд "Култура" и с партньорството на Фондация "Пространства"

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101290306>

Vox Populi с първа премиера след карантината

13.06.2020

„Златна рибка“ е най-новият спектакъл на Студиото за документален театър Vox Populi и е четвъртата част от поредицата „Невидими“, изградена в традиционната за тях вербатим техника. Режисурата и драматургията са на Неда Соколовска.

„Златна рибка“, разбира се, веднага ни води към асоциацията с приказката на Пушкин, но това, което ние използвахме, беше една съвсем различна асоциация и тя е с една от игрите на Националната лотария, която се казва „Златната рибка“. Според мен този бум на интереса към лотарията и изобщо към хазартните игри е рефлексия на тази несигурност на българина и на неговата обезвереност, че може със собствените си честни усилия, с работата си, с планирания си труд да постигне някакво материално благополучие”.

„Златна рибка“, разбира се, веднага ни води към асоциацията с приказката на Пушкин, но това, което ние използвахме, беше една съвсем различна асоциация и тя е с една от игрите на Националната лотария, която се казва „Златната рибка“. Според мен този бум на интереса към лотарията и изобщо към хазартните игри е рефлексия на тази несигурност на българина и на неговата обезвереност, че може със собствените си честни усилия, с работата си, с планирания си труд да постигне някакво материално благополучие”.

В представлението участват актьорите Мила Банчева, Зоя Шопова, Живко Гущеров и Петко Каменов. Анимацията е на Яел Таиг.

Спектакълът е осъществен с финансовата подкрепа на Министерството на културата.

Премиерните представления са на 15, 16 и 17 юни от 20 часа в камерната зала на Националния студентски дом.

Източник: БНР, Христо Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101292349>

Рут Колева остава на заден план в жестокия клип на Candy Coated

18.06.2020

Рут Колева заснема клипа си в пространствата на Национален студентски дом в гр. София.

Близо три години след чудесния албум Confidence. Truth, пет месеца след последния си концерт в Зала България и една принудителна мексиканска изолация по-късно, Рут Колева напомня за своя готов, но все още неиздаден пети албум с емоционалния бендър за раздялата Candy Coated и жесток видеоклип, сниман много преди Mike Hadreas да започне да танцува за последния си опус като Perfume Genius и доволно добър. Толкова добър, че да поискаме да разберем повече от замесените в устна история за Boyscout:

РУТ КОЛЕВА, артист: Когато преди седем години ме поканиха да пея на София Прайд се съгласих без дори да се замисля. Това предизвика почуда у организаторите, защото нито един от популярните български артисти не искаше да застане с лицето и музиката си в подкрепа на ЛГБТ хората в България. Няма да забравя малката сцена пред паметника на Съветската армия. Имаше повече полиция, отколкото публика, но хората, макар и уплашени, бяха изключително смели и вдъхновяващи. От този момент прайдът и подкрепата на ЛГБТ общността се превърнаха в моя лична мисия.

РУТ КОЛЕВА: Идеята за видеоклипа ми дойде в един ъндърграунд бар в Барселона, който беше пълен с невероятни куиър персони. Двамата с Лубри се запознахме с Joan Galo именно там. Впечатли ме много силно със своята красота, която бе отвъд всякаква полова идентичност. Впоследствие ни покани на едно негово парти и ми хрумна, че искам да го снимам в клип като персонаж. Исках дори аз да го режисирам.

РУТ КОЛЕВА: Вече се бяхме прибрали в София, когато видях тази снимка на Joan от Лубри и реших, че трябва да му кажа какво мисля и да поговорим за моята идея. Оказа се, че самият той е режисьор, освен това много харесва песента и иска именно той да създаде визуалната история в Candy Coated. Всъщност Joan се превърна в главния герой по някакъв начин.

JOAN GALO, режисьор: Аз самият съм небинарен човек и хората обикновено имат нужда да поставят някакъв етикет, за да разберат напълно кой си, затова реших да подходя към главния герой във видеото без изрично да пояснявам дали е драг кралица, травестит или транс човек – само по себе си това също е вид заявка.

МИЛЕН ДАНКОВ, хореограф: С Рут се познаваме от дълго време. Срещна ни музикалната сцена, а общите възгледи как да изглеждат нещата отключиха приятелство и доверие. Candy Coated е третият ни общ проект. Преди него подкрепих клиповете на Run и Funkalized на Мартен Роберто, Николай Данев и Рут. А преди две години изтрещяхме на сцената на годишните награди на БГ Радио с Онзи момент.

РУТ КОЛЕВА: Събрахме невероятен екип. Joan дойде в София, за късмет и Валентино Владимиров си беше в България точно в този момент. Милен Данков го убеди да участва. Joan пък доведе Marius Praniuskas от Мадрид и магията се случи.

MARIUS PRANIUSKAS, актьор: Играех в един мюзикъл когато получих съобщение от режисьора Joan Galo. Питаше ме дали съм свободен и имам възможност да снимам музикален клип в България. Разказа ми сценария на Candy Coated и се влюбих. Имах само два свободни дни, но екипът успя да вмъкне целите снимки в тях. Joan е артист и му се доверявам напълно.

МИЛЕН ДАНКОВ: Първоначалната идея бе да изиграя една от главните роли, но се заех само с хореографията на персонажите. Дали моят приятел Валентино се замисли дали да участва? Не! Изпълни перфектно своята роля. Хубавите неща стават спонтанно и бързо.

РУТ КОЛЕВА: Клипът пресъздава много точно историята на песента. Любовта е нещо лично и всички наблюдатели са само фон на връзката между двама души. Любовта не познава цветове, пол и религия. Тя е сакрална и истината лъсва само лице в лице, независимо какви роли играят пред всички останали и колко изкуствен е светът отвъд този свещен съюз.

МИЛЕН ДАНКОВ: Прочетох сценария, разгледах сториборда, запознах се с екипа и просто влязох с двеста в идеята. Драг концепция, о, да! Joan е драг кралица и в реалния живот и това е една негова лична история. Всички замесени в проекта защитават и се борят за правата на ЛГБТ общността, така че нямаше какво да се обърка.

АЛЕКСАНДЪР СТАНИШЕВ, оператор: Последните години все по-често се опитвам да работя интуитивно. Да не анализирам излишно и да оправдавам решенията си. Особено когато става въпрос за музикални

клипове. За видеото на Рут си поговорихме с режисьора и доста бързо усетихме общата посока, в която искаме да експериментираме.

РУТ КОЛЕВА: Те двамата (Станишев и Galo – бел.ред.) са родени на една и съща дата.

АЛЕКСАНДЪР СТАНИШЕВ: Изградихме визията спрямо локациите, костюмите, актьорите и най-вече музиката и танца. Почти всички решения за осветлението, камерата и композицията бяха импровизация на място в синхрон с Joan.

JOAN GALO: На масата има всякакви гледни точки по конкретния въпрос, а женският поглед и различните чувства от двама цис мъже са ключови за цялата история.

МИЛЕН ДАНКОВ: Нямаше никакъв смисъл да мисля предварително върху хореографията, тъй като основния актьор (Marius Praniuskas – бел.ред.) пристигна ден преди снимките. Всичко се случваше на момента и на терен – докато разработвах кадъра, се заемах с поставянето на хореографията и образа. Обичам да работя под стрес, защото ми дава свобода. Бях наясно със стилистиката, която търся – моят стил на изразяване в танците е криво, органично, реалистично.

MARIUS PRANIUSKAS: Всичко се случваше много бързо. Пристигнах в София и знаех, че ще трябва да потанцувам малко. Правихме всичко на момента. Отне ми доста време да се науча да танцувам и дори само да стоя на високи токове. Първите дубли бяха трудни, но се справихме. В началото трябваше да нося една невероятна руса перука в половината сцени, но след известно време решиха да играя с естествената си коса през цялото време. Целият екип е от страхотни артисти и за мен беше привилегия да работя с тях.

ВАЛЕНТИНО ВЛАДИМИРОВ, танцьор: За пръв път работя с БГ артист и съм щастлив, че това е Рут Колева. Тя е невероятно талантлива. Харесва ми, защото търси начини да създаде нещо автентично и оригинално и винаги се опитва да отиде отвъд. Мисля, че участието в целия проект ме приближи до мястото, което наричам свой дом. Песента е посветена на ЛГБТ обществото и носи послание за приемане и любов, което е и моят начин на живот. Любовта винаги побеждава.

АЛЕКСАНДЪР СТАНИШЕВ: Смятам, че се получи много атмосферно и стилно и искам все по-често да работя с подобен импровизаторски подход.

РУТ КОЛЕВА: Вълнуващо е да съм част от този процес повече в ролята на продуцент, отколкото на главно действащо лице. Така изживявах проекта по един по-различен и дълбок начин, виждаш всички елементи и трудности, част си от механизма не само като автор и лице, буквално минаваш през цялата работа. Не ми е за пръв път. Работила съм по свои клипове, включително като монтажист, но този път беше различно, защото събрахме екип от различни точки на света и направихме нещо магическо.

MARIUS PRANIUSKAS: След последния ми дубъл трябваше буквално да тичам, за да си хвана обратния полет за Испания. Цялото преживяване бе много приятно, бързо и интензивно. Когато българските ми приятели у дома разбраха с кого съм снимал, направо полудяха.

MARIUS PRANIUSKAS: Много ми хареса сцената с вечерята – в някои дубли просто полудявахме и танцувахме регетон – не съм изненадан, че са отпаднали от финалния вариант.

МИЛЕН ДАНКОВ: Целият процес около Candy Coated беше интересен и запомнящ се. Сещам се за сцената с обяда, когато хапваме и пийваме. Първоначално в чашите имаше вода и не се чувствахме реалистично. Купихме си уиски и всичко ни се подреди. Не се бях смял така от години, макар че трябваше да сме сериозни. Най-интересната история около проекта обаче е запечатана в самото видео.

РУТ КОЛЕВА: Истината е, че винаги съм била аутсайдер като дете. Поради куп причини – не живеех в България като малка, подигравах ми се за странното име, не говорех добре български след прибирането от Индия, родителите ми се разведоха. Винаги бях обект на някакъв вид дискриминация. Това е причината да чувствам ЛГБТ общността толкова близко до себе си и да припознавам нейните каузи.

Източник: Boyscout, статия

<https://boyscoutmag.com/2020/06/ruth-koleva-ostava-na-zaden-plan-vuv-videto-na-candy-coated/>

Неда Соколовска изследва страстта на българина към хазарт**30.06.2020**

След карантината театралите бързат да играят

Пристрастяването на обикновения българин към хазартните игри е темата на новия спектакъл на Неда Соколовска, който се легитимира с три премиерни представления в зала на Националния студентски дом (15-17.06.).

Часове след „разхлабването“ на мерките срещу коронавируса четирима актьори - Мила Банчева, Зоя Шопова, Живко Гущеров и Петко Каменов, разиграват варианти на обсемята на бедния български гражданин към печалбата, паднала „отгоре“ като награда заради неговата упоритост, „честен многогодишен труд“, доверие в приказната златна рибка. Спектакълът така и се казва – „Златна рибка“.

Надявам се, че Неда Соколовска вече е добре позната на театралите заради създадената от нея продуцентска компания „Vox populi“ и заради десетината национални награди за нейната режисура и за актьорите под нейната режисура. „Златна рибка“ е документален спектакъл, изграден от разговори на актьорите с бедните обитатели на софийския квартал „Красна поляна“ – онези хора, които дават и последните си левчета за картончетата, върху които чегъртат надеждата да забогатеят. Мила Банчева, която е най-зряла и технична в представлението, е в ролята на продавачка на фишове и картончета в тотопункта.

Тя посреща мераклиите за златната рибка, коментира ги със загриженост на приятел, често провокирана от приятелката си (Зоя Шопова) в ролята на неизменно присъстващата в тези пунктове. Живко Гущеров и Петко Каменов демонстрират поредица от чувства и изживявания, свързани със срама от непресъхващата готовност да продължат да губят пари, с наивната вяра, че този път магията ще се сбъдне, подкрепени от мисълта за близките, на които ще раздадат великодушно печалбата.

Сцените не са като наратив от психологически контакти, а като автентични случки, погледнати от зрителя-воайор, който после трябва да си направи съответните изводи. Цялото представление е напоено с комичното отношение на театралите към този род дейност в българското всекидневие. Явно е, че Неда Соколовска продължава неотстъпно да изследва отношенията сред българските граждани, обединени в автентични групи, създаващи колорита на нашето съвремие.

Източник: в. 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/ojivlenie/article/8760369>

Премиера: CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“**01.07.2020**

◇ ПОКАНА

Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ и Националният студентски дом

Ви канят на премиера

CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“

Проектът се изпълнява с финансовата подкрепа на Столична община - Програма „Европа“ 2020

от Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“,

в партньорство с Националния студентски дом и Столичната библиотека

Събитието ще се предава на живо на фейсбук страницата „Общество „Димчо Дебелянов“

С участието на:

Анжела Димчева, Атанас Капралов, Максим Максимов, Тодор Костадинов,

Калина Томова

Литературно четене на 20 автори от CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“

2 юли (четвъртък) 2020 г., 18.00 ч., Национален студентски дом, Централно фоайе

Заповядайте!

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/8/news/31410-premiera-cd-digitalna-kreativnost-sreshta-na-pokoleniyata>

Обсъдиха новите тенденции в кариерното консултиране на студентите в специализиран семинар

02.07.2020

Специално участие взеха представители на Столична община, МОН и Агенция по заетост

Семинарът „Нови тенденции в кариерното консултиране“ се проведе в Национален студентски дом за 4-ти път и стана барометър за новите технологии и инструменти при кариерното консултиране. Теми като изкуствен интелект и кариерно ориентиране, компютърни/мобилни игри и професионално ориентиране, нови професии, нови методи за комуникация, като подкаст, видеоконферентни връзки, системи с портфолио и други бяха сред акцентите. Бяха демонстрирани добри практики по програма Еразъм+. Участваха водещи студентски кариерни центрове и организации работещи в областта на кариерното ориентиране. Събитието се проведе при спазване на противоепидемичните мерки.

Съвременното кариерно консултиране променя своите форми и технологии. Самоориентирането и новата дигитално-медийна грамотност, изкуственият интелект и множеството алгоритми за структуриране и предлагане на информацията в търсачките, инструментите за комуникация и социалните мрежи изискват преквалификация и постоянно модернизиране на кариерните услуги. Участници от водещи студентски кариерни центрове, педагогически консултанти, представители на държавни институции и неправителствени организации, както и фирми обсъдиха тези актуални теми на традиционния годишен семинар за новостите в областта на кариерната ориентация.

Участниците в събитието бяха приветствани лично от доц. д-р Тодор Чобанов - Заместник-кмет на Столична община, г-н Петьо Кънев - директор на Център за развитие на човешките ресурси (ЦРЧР) и г-жа Наталия Митева - програмен директор „Добро образование и работни умения“ във Фондация „Америка за България“. Поздравителни адреси бяха изпратени от д-р Султанка Петрова - Заместник-министър на труда и социалната политика и г-н Драгомир Николов - изпълнителен директор на Агенцията по заетостта. Представителите на държавните институции подчертаха стратегическата важност на правилната кариерна ориентация на младите хора в условията на динамично променящия се пазар и значението на технологиите в условията на настоящата ситуация.

Семинарът започна с презентацията на Христиан Даскалов, директор на Националния студентски дом, който представи своя опит в изграждането на подкаст система, как с минимални средства може да се организира подкаст по определени студентски теми, какви са предимствата на подкаста сравнено с видеоконферентните връзки. Невена Раковска представи опита и проектите на Фондация на бизнеса за образованието в областта на кариерното ориентиране. Росен Петков и Боряна Савова от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ), поддържащо „Ресурсния център за кариерно консултиране и професионално развитие“ към Национален студентски дом, представиха иновативния проект по програма Еразъм+ DigiAI (Дигиталната медийна грамотност, изкуственият интелект и кариерното развитие на младите хора в наши дни). Проектът създава безплатни и достъпни онлайн обучителни ресурси за кариерни консултанти от студентските и младежки кариерни центрове и педагогически консултанти от училищата. Изкуственият интелект играе все по-голяма роля при структуриране на информацията в процеса на търсене на работа, в процеса на даване на съвети и предложения, при появата на нови професии и отмирането на някои стари. Бойка Дочева и Надежда Сярова от Ай Би Ем България представиха подходите за привличане, задържане и управление на персонала в ситуации като сегашната, както и интересни експерименти с ботове при кандидатстване за работа. Изключително интересна бе презентацията на Петко Дурмана, коментираща казуса с успешните продажби на произведения на изкуството. Засегнати бяха и казусите с фалшификатите. Силвия Янева, директор на „Център кариера и възпитаници“ към ТУ-София, Атанас Димитров от Междууниверситетския център за развитие на кариерата към УНСС и доц. Калоян Стоянов, ръководител на Центъра за кариерно развитие към Русенския университет демонстрираха използването на дигитални инструменти за модернизиране на услугите. Д-р Ирина Димитрова представи нови модул за кариерно развитие на Националната агенция за професионално образование и обучение.

Събитието бе организирано от Студентско общество за компютърно изкуство (SCAS /СОКИ) и Ресурсен център за кариерно консултиране и професионално развитие към Национален студентски дом при МОН в партньорство с Междууниверситетски център за развитие на кариерата на УНСС, Център "Кариера и възпитаници" на ТУ-София и Център за кариерно развитие - Русенски университет.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/obsadiha-novite-tendencii-v-kariemoto-konsultirane-na-studentite-v-specializiran-seminar/>

Излезе антология на българската литература на компактдиск

06.07.2020

CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“

660 стр. текстове на 157 автори от няколко поколения са издадени по Програма „Европа“

Дигитална антология на българската литература обединява творби от 157 автори от няколко поколения, техни снимки и мултимедия в лесен за пренасяне CD.

Двадесет и първи век превърна дигиталното общуване във водещ социален, икономически, образователен и политически феномен. То е нужно не само за бързото обучение на подрастващите, не само за държавната администрация, но и за политическите послания, които ежедневно чрез социалните медии излъчват лидерите в целия свят. Вследствие на пандемията дигитализацията се ускори неимоверно. Чрез Програма „Европа“ Столична община вече 12 години подкрепя иновативни практики в неправителствения сектор. На 2 юли беше даден старт на първите събития, които са част от заложените инициативи на одобрените проекти по Програма „Европа“ 2020. Г-жа Екатерина Йорданова – председател на Програмния съвет на Програма „Европа“, беше гост на Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ по повод презентацията на CD „Дигитална креативност – среща на поколенията“ – антология (поезия, проза, есеистика). Събитието се състоя в Централното фоайе на Националния студентски дом (при необходимите противоепидемични мерки), и беше водено от Анжела Димчева – журналист и литературен критик. Случващото се на сцената беше стриймвано на фейсбук страницата Общество „Димчо Дебелянов“. Присъстваха видни столични автори, чиито творби са включени в дигиталния продукт. Още при влизането си те получиха диска като подарък.

В приветственото си слово Екатерина Йорданова изрази радостта си, че се реализира едно ползотворно сътрудничество между Столична община и писателската гилдия, която в случая е представена от няколко поколения автори: „Това е първият проект, който открива сесията, и вярвам, че ще имаме един пореден успешен период на Програма „Европа“, която е важен инструмент на Столична община за подкрепа на гражданското общество. Нашите цели са: да работим за пренасяне на иновативни умения между поколенията, за все по-пълно дигитализиране в ежедневието ни, за дигитална свързаност, а тази година приоритетите ни са в сферата на креативността“.

За ролята на писателите в родната култура говори директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов, който припомни, че все още голямата зала в ръководената от него институция не е възстановена след пожара преди 20 години. И той очаква подкрепа от Столична община по програма „Културно наследство“. Издателят на CD-антологията Тодор Костадинов (ИК „АТЛ-50“) погледна практично на случващото се: „В тънка кутийка виждате едно CD с дебелина 0,65 см. Още преди 10 години предвиждах, че до 2020 г. ще спре издаването на хартиени книги. Слава Богу, все още имаме класически издания. Но това CD съдържа 660 стр. текстове на 157 автори, техните снимки и мултимедия. И има още място 300 подобни файлове... По този път трябва да се върви, за да достигне словото до всеки. Съдържанието тук може да се копира и да се разпраща по имейл на хиляди потребители“.

Поетичният диалог беше открит от поета Атанас Капралов – директор на Националния литературен музей, а останалите участници бяха: Димитър Христов, Максим Максимов, Катя Кремзер, Хайри Хамдан, Мая Панайотова, Анна Лазарова, Георги Гаврилов, Татяна Явашева, Гергина Дворецка, Иван Станчев, Румен Шивачев, Лъчезар Лозанов, Славимир Генчев. Присъстваха също и белетристите Георги Гълов и Ивайло Кицов.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D0%B8%D0%B7%D0%BB%D0%B5%D0%B7%D0%B5-%D0%B0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D0%B8%D1%8F-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%BB%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BA/>

Ръководството разговаря с организациите в Национален студентски дом

07.07.2020

Разговор за съвместно партньорство и развитие на съвременното изкуство беше темата на разговора между представители на ръководството на Национално представителство на студентските съвети (НПСС) и Петя Божинова от Регионалния център на Балканите за университетски театър – Театър-студия „Студентина“.

Разговорът между двете организации е по инициатива на Даниел Парушев – Председател на НПСС и във връзка с изпълнението на платформата за управление на НПСС в мандат 2020-2022 година.

Двете страни разговаряха по множество теми, които засягат общата дейност на организациите в сградата на Националния студентски дом, както и бъдещите общи допирни точки.

Студентският център за театър и сценични изкуства се ръководи от театър-студия „Студентина“, основан през 1958 г. в Националния студентски дом. Създал е няколко десетки представления. Участвал е в множество наши и международни театрални фестивали. От 1995 г. театър-студия „Студентина“ е част от Световната асоциация на университетските театри и представлява Регионалния център на Балканите на тази асоциация.

Организацията развива творчески център в сградата на Националния студентски дом под наименованието „Студентски център за театър и сценарични изкуства“.

Източник: Младите.инфо, статия

<https://mladite.info/index.php/bg/mladite/84-news/mladite/458-studentina>

Членове на Европейския парламент подкрепиха актуализация на ставките след приемане на бюджета на новата програма „Еразъм“

15.07.2020

Български евродепутати подкрепиха искането на неправителствени организации за актуализация на ставките по новата програма „Еразъм“

на публична дискусия, която се проведе в Централното фоайе на Националния студентски дом (пл. „Народно събрание“10) на 14 юли.

Цветелина Пенкова (С&Д), Андрей Слабаков (ЕКР) и Радан Кънев (ЕНП) единодушно подкрепиха бъдеща актуализация на ставките по новата програма „Еразъм“ и подчертаха нейната роля за насърчаване на младежката мобилност, неформалното образование и демократичното европейско гражданство. С видео обръщение от Брюксел се включи и Ева Майдел (ЕНП).

Събитието бе открито от доц д-р Петър Николов, заместник-министър на образованието и науката. Приветствия към участниците отправиха г-жа Милена Дамянова, председател на Комисията по наука и образование в Нардното събрание, г-н Петьо Кънев, изпълнителен директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, и г-н Христиан Даскалов, директор на Национален студентски дом

Участниците изразиха убедеността си дискусията да бъде начало на постоянен диалог между гражданите и членовете на ЕП за бъдещето на програмата „Еразъм+“ в контекста на преговорите за дългосрочния европейски бюджет, който да предложи решения на проблемите на неправителствените организации, свързани с нея и да я направи по-достъпна за младите хора.

Организатори на дискусията бяха Центърът за европейско сътрудничество и насърчаване на активното европейско гражданство към Национален студентски дом (НСД) при МОН , поддържан от Национална студентска конфедерация съвместно с Европейско младежко движение, Съюзът на европейските федералисти България и Националният ресурсен център за кариерно консултиране и професионално развитие, поддържан от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ) към НСД.

Източник: OshtePan, статия

<https://www.oshtepan.com/index.php/news/politics/item/12091-%D1%87%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B5-%D0%BD%D0%B0-%D0%B5%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F-%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%BB%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82-%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%BF%D0%B8%D1%85%D0%B0-%D0%B0%D0%BA%D1%82%D1%83%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%BA%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%B4-%D0%BF%D1%80%D0%B8%D0%B5%D0%BC%D0%B0%BF%D0%BD%D0%B5-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%B0-%E2%80%9E%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%B7%D1%8A%D0%BC%E2%80%9D>

Пърформансът „Видение“ на 16 и 18 юли в Националния студентски дом

16.07.2020

„Видение“ е съвместно начинание на екипа на „Съпромат“ Михаела Добрева и Борис Далчев (среда и мултимедия) и Цвета Дойчева, която освен хореограф, тук е и участник в самия пърформанс заедно с Биляна Георгиева, Иван Николов и Стилиян Желязков. Останалите замесени са Яна Лозева (фотограф), Хасан Халилов (автор на плаката) и не на последно място – Ангел Симитчиев, на чийто последен музикален албум под името Mytrip направихме световна радиопремиера в „Аларма“ в началото на месеца.

Премиерата на „Видение“ беше на 5 март (в седмицата преди светът да тръгне в тази донякъде неочаквана посока), но – парадоксално или закономерно – форматът на пърформанса е изключително актуален спрямо настоящата препоръчително камерна ситуация, която трябва да се съблюдава по време на културни и други събития. Философски „Видение“ се занимава с това, което ни дават и отнемат огледалните образи – е съвременната епоха, с една идея по-дигитална от времената на ужасения от огледалата Борхес. Авторите го формулират като „опит за полифония от движение, обект, субект, дигитална медия и музика. Публиката е поканена да стане част от кинетиката на картината, сътворена в пространството, да усети и да подреди в собствен ред разпръснатите ѝ части. Възприятията за реалността са пречупени, както и усещането за “себе си” във физическите измерения и спрямо другите“.

„Видение“ може да се преживее по три пъти дневно днес (16 юли) и в събота (18 юли), съответно от 18:00, 19:30 и 21:00 ч. в Националния студентски дом. А тук ви предлагаме и разговора с Михаела Добрева и Борис Далчев, който записахме в подвижното радиостудио на „Аларма“.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101311310>

Ина Добрева от Господин X и морето - актриса с кауза**17.07.2020**

Миловидната брюнетка със скромно и ненатрапчиво излъчване има страст да колекционира сапуни и да пътешества из различни кътчета по света, където са снимани филми

Младата актриса Ина Добрева посвети участието си в "Черешката на тортата" на каузата за спасяване на Студентския дом в София.

За тези, които са гледали предаването миналата седмица, знаят че в нейната вечер тя посрещна гостите си сред разрушената обстановка на сцената на Студентския дом, който е опожарен през 2001 година.

"Да, не беше уютно, имаше прахоляк и миришеше зле, но моите гости са готини и ме разбраха", коментира участието си актрисата.

Ина споделя, че не е корифей в кухнята и не знае никакви сложни рецепти, с които да омайва хората, но за нея, въпреки че кулинарството е себеизразяване - е по-важна духовната храна.

Тя поднесе на трапезата крем карамел по рецепта от майка ѝ, риба Ципура и класическа свинска пържола, с гарнитура от зеленчуци на фурна.

Атестация за нейната успешна изява в Черешката са четирите 10-ки, които тя получи в края на своята вечер.

За снимките на сериала "Господин X и морето", където Добрева изигра първата си роля в сериал - тази на учителката по английски Невена Бакалова, разказва, че да снимаш в родния град има своите плюсове и минуси.

Един от тях е местния климат, специфичен с по-високата влажност, който е създавал доста грижи на фризьорите в екипа.

Младата актриса с усмивка споделя, че много жени в България ѝ завидяли за целувките с Калин Врачански, в последния епизод на сериала.

"Благодарение на "Господин X и морето" преоткрих родния си град Варна", коментира Добрева.

Симпатичната актриса има една любопитна страст - да пътешества по света, посещавайки места където са снимани филми.

Предстои ѝ поредното пътува до Давос, Швейцария, където в близост е сниман един от филмите за Джеймс Бонд през 1969 година.

Източник: LifeOnline.bg, статия

https://lifeonline.bg/bg/ina_dobрева

Реставрацията на Студентския дом, сгради на БАН и частни къщи ще се подпомогне от общината

20.07.2020

Студентският дом е на площад "Народно събрание".

Националният студентски дом и още четири сгради в София със статут на недвижими културни ценности ще получат финансиране за реставрация по програма "Културно наследство" на Столичната община.

Източник: Дневник.бг, статия

https://www.dnevnik.bg/bulgaria/2020/07/21/4093677_studentskiyat_dom_i_sgradi_na_ban_shte_se_restavirat/

Реставрират пет емблематични сгради в София

20.07.2020

5 емблематични сгради в София, които са паметници на културата, ще могат да получат помощ, за да бъдат реставрирани. Това ще стане възможно благодарение на програма "Културно наследство", а одобрението ѝ предстои да бъде гласувано от СОС в четвъртък, съобщи общинският съветник от ГЕРБ/СДС Димитър Вучев във Фейсбук.

5 емблематични сгради в София, които са паметници на културата, ще могат да получат помощ, за да бъдат реставрирани. Това ще стане възможно благодарение на програма "Културно наследство", а одобрението ѝ предстои да бъде гласувано от СОС в четвъртък, съобщи общинският съветник от ГЕРБ/СДС Димитър Вучев във Фейсбук.

Той изброи и сградите, които ще бъдат реставрирани:

- Студентският дом е изграден в периода 1931-1933 година по проект на архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов. По своя характер е единствена за времето си сграда от този род с кино-салон, репетиционни зали за самодейни състави, административни помещения, ателиета за художници. Архитектурата е решена със "спокойна" фасада с хоризонтално членение, лентовидни прозорци, разнообразна само от терасата на най-горния етаж с изглед към площад „Народно събрание“.

- Административната сграда на БАН на ул. "Московска" 13-13А е построена в периода 1880-1886 година. Архитектурата е подчинена на стиловите изисквания от периода на Освобождението - спокойна класицистична главна фасада с академичното деление на 5 части. Класическите детайли приобщават сградата към архитектурния ансамбъл на стария офицерски клуб и Княжеския дворец. Сградата е известна като "училище от фонда на д-р Василиади". По време на Втората световна война се ползва за канцелария на въздушните войски.

- Жилищната сграда на ул. "Пиротска" 15 е построена през 1911 година за жилище на Ставри Лазаров – строител по професия, за собствени жилищни нужди и отдаване под наем. Тя е на три етажа, тавански етаж и партер с магазини. На фасадата датата на строежа и инициалите на Лазаров са изплетени във винетка. Пластичната украса на сградата е богата и разнообразна, типично сецесионова, подчертаваща асиметрията в обемното решение.

- Жилищната сграда на ул. "Позитано" 1 е построена около 1910 година по проект на арх. Георги Кунев. Тя принадлежи към административно-търговски и банкови сгради в квартала на Търговския дом и е най-старата постройка в този квартал и единствената, строена за жилищни нужди. Сградата е типична жилищно-търговска сграда от началото на ХХ век със запазена автентичност.

- Сградата на БАН на ул. "Московска" 45 също е по проект на арх. Георги Кунев. Тя е построена през 1924-1925 година за жилище на сестрата на Никола Мушанов и е свързана във втори етаж с неговата къща, която е съседна. Сградата участва в архитектурен ансамбъл от 4 жилищни сгради, построени в един период (ул. "Московска" 41, 43, 45 и 47). Фасадата е решена в "модерен" стил, вертикално разчленена при обединяване на прозорците на първи и втори етаж. Интериорът също представлява значителен интерес.

Източник: Телеграф.бг, статия

<https://telegraph.bg/bulgaria/restavriрат-pet-emblematiczni-sgradi-v-sofiia-215681>

Реставрират Студентския дом и още 3 сгради по общинската програма “Културно наследство”

21.07.2020

Националният студентски дом и още 3 сгради в София, които са паметници на културата ще получат финансова подкрепа за реставрация по програмата „Културно наследство“ на София. Тя беше създадена през 2019 г., за да подпомогне с проекти възстановяването на стари сгради, които са част от културно-историческото богатство на града.

До момента за подкрепа са кандидатствали собствениците на 9 сгради. За 4 от тях програмният съвет, в който влизат общински съветници, представители на общината, Министерството на културата, Регионалния исторически музей – София, Камарата на архитектите и Съюза на архитектите в България, е дал одобрение за финансиране, съобщи от пресцентъра на СОС.

Така с помощта на общината ще бъдат реставрирани Националният студентски дом, сградата на БАН на ул. „Московска“ 13-13А, жилищно – търговска сграда на „Позитано“ 1 и Институтът по балканистика с център по тракология към БАН на ул. „Московска“ 45. Те ще получат финансиране за обследване, съставяне на технически паспорт и изготвяне на инвестиционни проекти, за таксите по съгласуването и одобрението им, разрешителните за строеж и разходите по авторски надзор на проектантите. Очаква се в четвъртък СОС да одобри предложенията, а бюджета на програмата за тази година е 300 000 лв.

Студентският дом е построен в периода 1931 – 1933 г. по проект на архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов. Тогава това е била единствената сграда у нас с кино салон, репетиционни зали и ателиета за художници.

Сградата на БАН на ул. “Московска” 13-13А е построена в периода 1880-1886 г. Класическите ѝ детайли я приобщават към архитектурния ансамбъл на стария офицерски клуб и Княжеския дворец. Сградата е известна като „училище от фонда на д-р Василиади“. По време на Втората световна война се е ползвала за канцелария на въздушните войски.

Жилищната сграда на ул. “Позитано” 1 е построена около 1910 г. по проект на арх. Георги Кунев. Тя принадлежи към административно-търговски и банкови сгради в квартала на Търговския дом. Тя е най-старата постройка в този квартал и единствената, строена за жилищни нужди.

Сградата на БАН на ул. Московска 45 също е по проект на арх. Георги Кунев. Тя е построена през 1924-1925 г. за жилище на сестрата на Никола Мушанов и има връзка с неговата къща, която е била в съседство.

Източник: в. 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/region/article/8831185>

Столичната община реставрира 4 сгради - недвижими културни ценности

23.07.2020

Националният студентски дом и още три сгради със статут на недвижими културни ценности, ще бъдат реставрирани по програмата "Културно наследство" на Столична община. Това се очаква да гласува днес Столичния общински съвет.

По програмата "Културно наследство", финансиране за реставрация, консервация и социализация ще получат Националният студентски дом, административната сграда на БАН на улица "Московска", жилищно-търговска сграда на улица "Позитано", както и сградата на Института по балканистика и център по тракология към БАН. За целта са предвидени 300 000 лева.

Очаква се общинските съветници да гласуват и инициативата "Зелени улици", с която през уикендите до 22 септември 3 столични улици от историческия център ще бъдат затворени за движение на автомобили, а именно части от "Шишман", "Сан Стефано" и "Ангел Кънчев".

Източник: БНР, Хоризонт, статия

<https://bnr.bg/horizont/post/101314684/stolichnata-obshtina-restavrira-nacionalniat-studentski-dom-i-oshte-3-sgradi>

Новото видео на Любо Киров пътува в 4 епохи

23.07.2020

Новото видео на Любо Киров "Ти можеш" представя изпълнителя в няколко различни роли.

Любо Киров разкрива музикалните си пристрастия в един по-различен проект, озаглавен „Ти можеш“. Песента е шести сингъл от последния му албум „Както преди“. Любо, разбира се, е автор на текста към „Ти можеш“, а по музиката и аранжирката работи с Живко Петров и Ангел Дюлгерев.

Видеоклипът към „Ти можеш“ е хронология на музикалните стилове, които са вдъхновявали изпълнителя от детството му до днес. Сюжетът „подскача“ през четири различни епохи на поп музиката, като всеки отделен епизод е адаптиран в стила на съответното десетилетие. В кадрите са представени и характерни танцови движения за времето, в което се развива действието, а Любо демонстрира и талант на брилянтен актьор с елегантно чувство за хумор. Режисьор на видеото към песента „Ти можеш“ е Емануил Алберт.

„Чувството за хумор и самоирония винаги са били част от мен. Надявам се да се забавлявате много с това видео.“, споделя Любо Киров.

Видеоклипът е заснет в сградата на Национален студентски дом.

Източник: БГ Радио, видео запис

<https://www.bgradio.bg/article/novoto-video-na-lyubo-kirov-pytuvaa-v-4-epohi>

Любо Киров с видеоклип на новия си сингъл "Ти можеш"

26.07.2020

Времето на социална изолация се е оказало ползотворно за певеца Любо Киров.

„Успях да направя видео. Работа по нови неща за нов албум. Очакват ме концерти“, разкри изпълнителят в „Тази неделя“, където представи клипът на сингъла си „Ти можеш“.

"Всички са много впечатлени, изключително много харесват песента като песен, но мисля, че с видеото бяха доста изненадани - особено от моите актьорски появявания в няколко образа. Дано да съм се справил на ръба на шаржа и дано да се усеща това "намигване" със самоиронията и с хумора, който съм вкарал в цялата работа", разказа певецът, който впоследствие установил, че най-харесваният образ във видеото е хореографът.

"Идеята беше да прехвърлим онези времена, в които аз съм бил тийнейджър и съм се влиял от музиката на 70-те, 80-те, 90-те години. Да пресъздадем този стайлинг на фънка, на диското, на поп музиката, която аз харесвам, и в същото време да има леко "намигване", че не се взимаме чак толкова насериозно. Надявам се, че се е усетил този хумор", допълни Любо Киров.

В момента певецът се възстановява от травма на крака, но разкри, че се чувства добре и очаква скоро да няма проблеми.

Това е травмата на „неделния футболист“ – скъсване на ахилеса. Важно е преди да се впуснеш да спортуваш, да загрееш, разказа Киров, който сподели, че е получил контузията, докато се опитвал да танцува в Пловдив.

Клипът е заснет в камерна зала, репетиционните зали и терасата в сградата на Националния студентски дом.

Източник: btvnovinite.bg, видео запис

<https://btvnovinite.bg/predavanja/tazi-sabota-i-nedelia/ljubo-kirov-s-videoklip-na-novija-si-singal-ti-mozhesh.html>

Ние сме традицията и тя е пътят ни напред с музиката на „Кипри“ и „Тъпани и гайди“ 12.08.2020

Инструменталистите от „Тъпани и гайди“ и вокалистите от „Кипри“ спечелиха възторжени почитатели с предизвикателството да направят традиционната музика съзвучна с начина, по който чуваме света днес – индивидуален и характерен, полифоничен и приобщаващ. В своето изкуство те внасят деня ни с неговия неспокоен ритъм – изразяват го и го хармонизират. Музиката им е непрекъснато общуване на миналото със съвременното – „Кипри“ разработват автентични народни песни, а „Тъпани и гайди“ добавят към обичайните за музиката ни инструменти от името на групата още кахон и диджъриду, които са в основата на музикалното изкуство на Южна Америка и Австралия. „Традицията се изменя векове наред и ние сме актуални със съвременното. През последните години наблюдаваме голямо завръщане към фолклора. Ние сме една от групите, които се сформираха със стремежа той да се съхрани и публиката да се забавлява с него.“ – обясни ръководителката на „Кипри“ Илияна Найденова в студиото на Джаз ФМ. Вокалистката Полина Иванова описва своя стремеж: „Фолклорът не е застинал преди 100 – 200 години. Той се развива. Той е традицията на народа и ние сега имаме нова традиция. Аз искам да бъда част от това развитие. Хубаво е да се появяват искрени патриотични настроения на нашите празници.“

„Кипри“ и „Тъпани и гайди“ ни канят на националния празник 3 март от 20 ч. в „София лайв клуб“ за общ концерт, точно както ни събраха година по-рано. За атмосферата Илияна Найденова припомня: „Вят се знамена, танцува се... Тръпката е огромна, защото виждаш изключително много млади хора, облечени цивилно или в бродирани ризи, с тениски от фолклорни клубове – всички хванати на хорото под ритъма на музиката, която изпълняваме. Много зареждащо и изключително позитивно преживяване. Този празник трябва да отбелязваме така – през деня да почетем всички загинали, а вечерта да се съберем и да бъдем заедно с изкуството.“ Идеята на музикантите е чувството за общност, която ни прави силни в събирането на изяви индивидуалности, да стане част от нашето ежедневие: „Музиката ни е крачка към това срещите да са по-постоянни, не само при специален повод. Показваме тази традиция на празници, а по-далечната цел е това да е едно постоянно настроение, което да обединява.“ – споделя Илияна Найденова.

Обединени около добра кауза, имаме силата да я осъществим. Колко много можем да постигнем, когато сме заедно в постигането на полезна за общността цел, свидетелства съпричастността на гостуващите в студиото ни творци към възстановяването на Националния студентски дом. Разговора водим на 25 февруари, когато се провежда поредната акция по почистването и връщане към живот на пространството в центъра на столицата, изчезнало от културната карта на града при пожар през 2001 г. Преди няколко месеца по инициатива на новия директор на Националния студентски дом Християн Даскалов започват акции по разчистване и възстановяване. Те са съпътствани от музикални и театрални изяви. „Можем да си пожелаем в България да има много такива хора, които с примера си да покажат какво трябва да се случва.“ – коментира Илияна Найденова. И „Кипри“, и Петър Йорданов – Бъни, който също е в студиото, свирят на събития в сградата на пл. „Народно събрание“ № 10.

Фолклорът е колективната мъдрост, към която всеки добавя. Петър Йорданов – Бъни от „Тъпани и гайди“ внася в музиката си всичко, което открива и му се случва: „Интегрирам постоянната информация, която вече е достъпна отвсякъде – различна музика от различни култури, модерните течения в музиката. Когато свиря народна песен, търся допирните точки с всичко, което чувам. Представям си го като пъзел – не всяко нещо с всяко си пасва, но има някои, които се сглобяват от първия път.“ Това привнасяне на нови влияния Илияна Найденова оценява с неговото качество да обогатява: „Фолклорът е начин на живот. Можем да го наречем „традиция“ или „нова традиция“, но за щастие, през последните години наблюдаваме колко много хора се обръщат към начин на живот, свързан с изворната песен. Същевременно животът върви към глобализация и към тази изворна музика ще се добави кахон, диджъриду или друго. Това ще допринесе за по-актуалното звучене на музиката, то е един плюс.“

„Кипри“ издирват изворни песни, които след това представят пред публиката с фрагмент и ги разработват. Така в студиото ни на живо Илияна Найденова, Полина Иванова, Ася Андонова, Цветомира Цачева и Илина Стефанова изпълниха в съпровод на кахона на Петър Йорданов – Бъни молитва за дъжд „Дай Боже дъжд“ – китка от познати и по-малко популярни шопски песни, свързани в уникалния за групата начин.

Съвместното изпълнение на „Кипри“ и Петър Йорданов – Бъни на „Дай Боже дъжд“ можете да чуete чрез бутона „Аудио“, където сме публикували интервюто ни с музикантите.

Източник: Джаз ФМ.БГ, статия от Светославе Николов

<https://web.archive.org/web/20200812184059/http://www.jazzfm.bg/bg/news/nie-sme-tradicijata-i-tja-e-pytjat-ni-napred-s-muzikata-na-kipri-i-typani-i-gajdi>

"Вдъхновение от първата цигулка" - първата стихосбирка на Луиза Павлова-Лу**13.08.2020**

На 28 август 2020 г., от 19 часа в Национален студентски дом (пл. „Народно събрание“ № 10, София) ще бъде представена първата стихосбирка на Луиза Павлова-Лу „Вдъхновение от първата цигулка“.

Ето какво пише за книгата в предговора ѝ д-р Веселина Василева от Нов български университет:

За вдъхновението

Дълбочините на човешкия свят са сложни и неразбираеми, родени от собственото ни мислене, но и от връзките ни с хората, с които обитаваме заедно този свят. За древните мъдрци именно тези две неща – говоренето със себе си и свързаността ни с другите, са линиите, които могат да означат божественото. Това е и което ни прави по-големи от параметрите, които ни означават като човешки същества с начало и край. За тези неща ме накара да мисля прочитът на стиховете в тази книга – за това – кога ставаме по-големи от биологичната клетка, която ни съставлява – кога разбираме безкрайността на информацията, която тя носи – събирана и запечатвана поколение след поколение, започнала оттам, където сме били непознати и достигаща до там, където нещо от всички нас ще се пренесе. В бъдещето и без да сме видими ще бъдем, защото отношенията ни с другите хора, подобно на наследствената памет, ще се отнесат към нас така, както душата се отнася към тялото.

Стихотворенията тук са любов. Те са единствено и само любов. Любовта във всичките и измерения – от най-познатите и най-конкретните – до най-необхватните, от дъжда до вдъхновението, от едни червени обувки, които като акварелно петно стоят вътре в

черното на толкова чувства – до онова, което не забелязваме често, но понякога то ни връхлита и ни кара да се чувстваме по друг начин.

Поезията в тази книга е такава – припомня това чувство и иска от нас да са го спомним добре, дори да го създадем, да го преизобретим, и не спира дотук – иска да бъде разбрано, защото именно разбирането му ще може от думите отново да създаде живот. Между тези корици има не просто стихотворения – има разказ – в който трябва да се заслушаш, за се понесеш по разказа на собствения си живот. Италия, древният Рим, алитерациите на забравените загадки, кръв, която се превръща във вино, преливанията от едно в друго те опияняват, докато вървиш по каменните улици на история, която не е от твоето време – това може да доведе само до едно – до сливане, и от тук насетне – до невъзможността да отделиш едното от другото, защото никой не може да раздели вплетения в огъня огън – изгряването на любовта. Любовта, която се разбира едва след многоточието...

Разбрал ли си я? Това ще попита всяко едно стихотворение. Ще попита кротко и няма да иска да изчака отговора. Отговорът се прави трудно, прави се бавно, така – както е тежко да се разбере какво създава вдъхновението на втората цигулка. Възможно ли да има такова нещо във Вселената, което да вдъхнови втората цигулка. За първата е ясно. Но? Дори само този ред от едно от стихотворенията – „Кой ще бъде вдъхновен да свири втора?“ – може да създаде цяла една книга, в която стихотворенията ще бъдат написани не от думи, а от мисли. Той не може да се коментира – може да се търси бавно – но не в тъга – става въпрос за вдъхновение, за прохождение, за смяна на местата, на жанра, на мелодията.

Има стихотворения, които могат да се приемат като време – има други, в които можеш да наблюдаваш тихо самото създаване на времето, неназования изгрев, в който се претопяват отчаянието и надеждата, любовта, споменът, нещо малко, нещо отминало, нещо – което по всички закони ще се роди като нов ден, въпреки всичко. Много малко от стихотворенията имат заглавия, сякаш за да предизвикат, обратно на онези, които разказват своите истории. Обратно на времето се появява „Без време“ – една невероятно добра метафора – на страшното и хубавото в едно. Нещо, което може да се нарече майсторство. Нещо, което може да сътворява и прибира времето, което може да създава и да изтрива цветовете.

Тя цялата бе живот

Очите ѝ дълбочина

Погледът прикрит, пронизващ

Устните сочни малини

Като кървава роза

С наболи бодли

А умът ти шепти

Наближава есен

Ще закапе цвят след цвят!

Такова остро преминаване между цветовете, които не са близки - червеното и жълтото на есента, за да разбереш, че не само те ще минат своята метаморфоза на „наболи бодли“, метаморфоза, която чрез появяването прави изчезването, че всичките ще изчезнат - за да се създаде черното. Или бялото? Това е само едно стихотворение.

Ще се изгубите в пътищата на редовете, ще се изгубите във всяко изречение, в което има думата "търпение", особено в случаите, в които много хубаво се оплита бавното на търпението, за да се покаже колко всичко е бързо, или поне най-главното. Велико изливане в различна бързина - за да се достигне до този така категоричен край, в който не вали, дори не се излива, там просто всичко вече се е изляло, затова остава само познатото многоточие, на което можеш да сложиш каквото си пожелаеш, или по-скоро - каквото си позволиш, защото там може да бъде само Бог.

Да се пазиш от неща, които са безплатни и още повече - да се пазиш чрез неща, които са безплатни - бодлите-самота - невероятните асоциации към приказката за славея, който умира като пробужда сърцето си наред най-красивата си песен - Оскар Уайлд, или към таралежа на Жак Дерида от „Що е поезия?“ - много труден, но най-красив, проявен сега в едно стихотворение. Какво са бодлите на стихотворенията? Каквото и да са - доближаването е невъзможно, или – боязливо, а поради това и може би най-желано.

Живеем в кръговрат, в този кръговрат са всичките неща, които забелязваме и които ни понасят в ритъма си, в него са въздухът, въпросите, превръщането на приказките в разкази, в стихотворения и картини, в него са сложните отношения да си сам, да си с друг, да си пред други, да си ти, който си и други... В отсенките на черно и малко по-светлото - като модел, някаква красота, която има откъде да я познаеш, но не се знае дали можеш да я достигнеш, защото не е модел, а е истинска. Като в кръговрат въртим и всичко онова, което изпитваме в сърцето си.

Все по-голямото събиране на мига в божественото желание, и пак мигът, и пак съзнанието - за да се върне вечността чрез хубавото трудно надделяване.

Доближаването на недоближимите неща. Хубава и сложна поезия, която Вселената е родила през очите, ума и сърцето на един толкова млад автор. През ръцете на някой, който дори още не е имал толкова дълго време, за да напише толкова голяма поезия. Изглежда невъзможно също като това - да се обясни как самата поезия в малкото си тяло успява да обхване това, което не може да се покаже по друг начин.

Сигурното е само едно - в края на улицата на поезията – винаги стои един конкретен човек. И всеки знае за себе си – кой е той.

Д-р Веселина Василева

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/4/news/31544-vdahnovenie-ot-parvata-tsigulka-parvata-stihosbirka-na-luiza-pavlova-lu>

Визия и лирика си казват „Обичам се“ в интерактивна изложба

26.08.2020

Фотография и лирика си дават среща, за да създадат изкуство от ново поколение.

Това, което събра тези две арт форми, е... използваният до момента за значително по-прозаични неща QR код. Той е връзката между изразните средства на първата в България озвучена изложба. Кодът дава на всеки зрител възможност да се потопи в кадъра с помощта на подходящ за изображението стих.

Зад проекта стоят Ники Шуманова и Рая Тошева. Ники създава фотографиите, а Рая пише стихотворенията. Поетесата иска „Обичам се“ да е една „необикновена“ стихосбирка и двете започват работа по необичайния проект.

Интерактивната изложба с кадри носи същото име и същото послание: „Когато слеем светове се ражда обич“.

С помощта на технологията, всеки от нас може да получи интимното изживяване на книгата в изложбената зала или мащаба на експозицията в уюта на собствения дом.

Как звучи тази снимка?

На въпроса как биха определили преживяването, докато „слушаме“ снимките, Рая и Ники отговарят така: „Потапяне. Оставаш само ти с думите, снимките и музиката.“

Между кориците е скътан един малък свят, който разгръща различни картини и преживявания провокира читателя да се завърне към своите.“

Гласовете, които озвучават стиховете в изложбата и книгата, са главно на Ники Шуманова, но участие имат и актрисата Гергана Стоянова и хореографът Стефан Витанов.

Освен всички други емоции, които можем да изпитаме чрез фотопоетичните сътворения, книгата и съдържанието ѝ могат да действат и като терапия – или поне така смятат от клиника, която е предложила на Ники и Рая да работят заедно за лечението на хора.

Изкуство и криза, криза и изкуство Да ходим на различни изложби, да посещаваме чуждестранни музеи, да гледаме концерти и театрални постановки от дивана в хола вече не е нещо невъзможно. Това стана „новата нормалност“, както напоследък всички обичаме да описваме заобикалящия ни свят. Този „локдаун“ се отрази добре на някои, а на други създаде големи финансови и психически проблеми.

За културата и за артистите това е трудно време, в което те трябва да се научат да живеят с много малка аудитория или дори без такава. Ники и Рая казват, че тяхната публика продължава да търси „живата“ връзка с твореца.

Източник: Права за теб.бг, статия

<https://pravazateb.bg/%D1%83%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0-%D0%B8%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%B0-%D0%B8%D0%B7%D0%BB%D0%BE%D0%B6%D0%B1%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%BD%D0%B8%D0%BA/>

Дом с отворени за бъдещето врати

28.08.2020

Разходете се в градското сърце на столицата, по жълтите павета на площад „Народно събрание“. Спрете се на номер 10. Там във внушителната сграда със светла фасада сякаш отрязъци от култура и история са пръснати в лабиринти от време. Уви, загубено за последните няколко десетилетия в правилната геометрия на сградата, потънала отвътре в разруха.

Сградата на Студентския дом, концептуално замислена през 1903 г. да бъде студентски стол, е издигната на това място през 1933 г. Борбата на студентите е била за менза с топла и достъпна храна. Имали са подкрепата на тогавашния министър Иван Шишманов, който е предоставил място за изграждането на дома. Но сградата, предназначена за студентски стол, много бързо се е развила като пространство за дебати, култура и изкуство, отговарящо на духовните потребности на младите хора. По своя характер тя е единствена за времето си сграда от този род с кинозалон, репетиционни зали за самодейни състави, административни помещения, ателиета за художници.

В продължение на 70 години Студентският дом се превръща в културно средище за развитие на изкуство, музика и театър. Джаз музиката в България стартира именно тук още през 30-те години. Студентският дом е дал начало на кариерите на повечето наши естрадни звезди. Много творци в сферата на народното творчество са се утвърдили на неговите сцени. Академичният ансамбъл е една от най-титлуваните фолклорни институции, създадени към Студентския дом, която работи и сега. А неговият основател – академик Иван Тодоров, който днес е на 95 г., идва тук всяка седмица да следи репетициите на своите възпитаници.

Други формации са филхармонията, академичният хор „Ангел Манолов“, в който са пели Никола Гюзелев и Борис Христов, студентският театър „Студентина“, който работи и до днес и в който Любен Гройс е бил режисьор.

В същата тази сграда през 1958 година е създаден и баскетболен клуб „Академик“ – камерната зала първоначално е била физкултурен салон, който впоследствие се превръща в камерен театрален салон.

До 2001 г., когато в сградата избухва пожар, изпепелява голяма част залите и Домът потъва в забрава.

Всичко това се променя през 2018 г. Тогава за директор на Националния студентски дом е избран Христиан Даскалов, който приема възстановяването му за своя лична кауза и само за две години успява да вдъхне нов живот на Дома. Как се развива Националният студентски дом днес и какво още трябва да се направи за неговото възстановяване – в разговор за култура, памет, време, град и други неща, научавам от самия Христиан Даскалов.

Какви според вас са най-важните качества, които човек трябва да притежава, ако заема ръководен пост?

За мен най-важното качество в личен план е уважението към институцията. Всеки, който работи в публичния сектор, трябва да има уважение към местоработата си. В случая аз имам и респект, защото Студентският дом е уникална сграда – построена е с доброволния труд и даренията на няколко поколения студенти. Усещането за енергията на цяла генерация българи, материализирана в тази сграда - източник на живот, култура и академизъм и за следващите поколения, ме задължава.

Когато знам имената на всички наши велики творци и традиции, свързани със Студентския дом, който аз днес представявам, се чувствам длъжен и отговорен да бъда на висотата на институцията.

Тази институция за последните две десетилетия беше потънала в забрава. Каква структура за управление прилагате? Как се справяте с този малък екип от хора?

Аз съм икономист от НБУ и прилагам това, което съм научил в областта на мениджмънта. В момента съм докторант по „Организация и управление“ в Технически университет. Занимавам се с образователни технологии, така че фокусът на интересите ми винаги е бил в образованието. Знанията ми в сферата на мениджмънта и опитът ми от частния сектор – работил съм за технологични компании, - са ме научили, че една институция, в случая един културен институт, за да бъде успешна, трябва да работи на тези обороти, на които работи бизнесът. Имаме сигурно най-малката администрация в сферата на държавния сектор – работя с трима щатни служители. Но за изминалата 2019 година сме организирали, домакинивали или съдействали за организацията на 120 културни събития на студенти или независими артисти. Единственият начин това да се реализира с толкова малък екип е хората да бъдат мотивирани по принципите на мениджмънта. А също и да виждат и следват личния пример. Т.е., когато видят, че аз върша всичко - и днес

съм осветител, утре озвучител на културно събитие, други ден майстор бояджия, това по някакъв начин мотивира и тях.

В какъв вид заварихте НСД? Какво се е случвало с тази сграда преди вас?

Когато го няма вдъхновението и мотивацията, е видно какво се случва – студентският дом, явно загубил вдъхновението и старата си слава, започва да се руши. 90-те години сцените са започнали да се затварят – и с основание – няма пари. Тези, които функционират, започват да се занемаряват. През 2001 г., след доста години на разруха, тук избухва пожар, вероятно заради стара инсталация, и голямата зала изгаря. Впоследствие тези пространства вместо да се изпълват с хора, се пълнят с боклук. Заварих Студентския дом като склад за отпадъци. Беше отчайващо.

През октомври 2018 г., няколко месеца след назначаването ми за директор на дома, успешно приключихме 3-месечна акция по почистването му. За 3 месеца, с помощта на доброволци изригнахме и извозихме над 30 тона боклук. И тогава във фойето, макар да нямахме още електричество, направихме двудневен арт фестивал.

Почувствах се успял, защото отново върнахме културата и изкуството в дома. Тогава във фойето създадохме и „Стена на славата“ с кадри от този фестивал и в следствие от различни събития, които сме правили през тези две години.

Националният студентски дом ще получи финансова подкрепа за реставрация по програмата „Културно наследство“ на Столичната община.

Сградата е паметник на културата и ние се опитваме да върнем старата ѝ слава. Националният студентски дом е одобрен за финансиране на дейности по опазване, реставрация, консервация и социализация. Спечелихме проект по програма „Културно наследство“ на Столична община, но подкрепата не ни е дошла даром. Преди това ние сме търсили активно възможности за възстановяване на залите на дома след пожара и разрухата. Търсили сме застъпници. Навремето, за да търсят подкрепа за създаването на дома, студентите буквално са обикаляли от врата на врата. Продавали са тухли. Акция, при която символично срещу един лев всеки е можел да купи тухла, която след това да бъде вградена в строежа. Това е бил приносът на всеки гражданин, пожелал да подкрепи студентската инициатива.

Ние днес, образно казано, правим същото – е, не сме продавали тухли, но събирахме средства чрез есемеси. Благодарение на това позакрепихме голямата зала, за да бъде безопасна и през месец декември миналата година направихме символично конкурс за студент на годината. На това събитие присъства и кметът госпожа Фандъкова, гост беше и председателят на народното събрание Цвета Караянчева. По този начин ние ги спечелихме за застъпници на нашата кауза. Те видяха какво бихме имали в центъра на София, на което си струва да му се върне блясъкът.

Откритата тераса на 5-и етаж има директен изглед към пл. „Народно събрание“ със сградите на българския парламент, Българската академия на науките, храм-паметник „Св. Александър Невски“ и Ректората на Софийски университет.

Ако някой доброволец иска да се включи в каузата, как може да го направи?

Много съм благодарен на доброволците, с чиято помощ през тези две години направихме много акции за почистване, а след това и някакви малки ремонтни дейности.

Но най-добрият начин един гражданин да бъде от полза за Национален студентски дом, е като го припознае като място за култура и изкуство, потребно за този град. Ако не върнем хората и духа на тази сграда, няма как да я възстановим. Колкото повече граждани пълнят залите на Дома, толкова по-нужен става той. И тогава ще е и по-лесно да си гарантираме подкрепата на институциите за неговото материално развитие. Всеки, който има желание, може да влезе на нашия сайт, да види събитията, които се случват, да заповяда и да бъде част от тях. Независимите творци могат да ни подкрепят като реализират проекти при нас, например такива, които се финансират по програма „Култура“ на Столична община или „Национален фонд култура“ на Министерство на културата.

В момента сигурно сте домакин на такива инициативи?

Да, две такива събития, подкрепяни от Столична община - спектакъла „Преход“ на „Артистичен свят на младежта“ по СП „Култура“ и проект „Компютърно пространство“ по Календара на културните събития в момента се реализират при нас.

Наскоро по линия на програма „Европа“ на Столична община бе представен сборник антология, събрал творчество на няколко поколения студенти от Клуба на младия писател студент „Димчо Дебелянов“.

Тук до края на лятото ще се снимат и няколко филма, финансирани по програмата за кино на Министерството на културата.

Много популярни млади изпълнители от различни телевизионни формати като „Гласът на България“ също избират НСД, за да заснемат свои видеоклипове. Част от тях пък са заснети от студенти по режисура. Тук в нашата зала дует „Авеню“ засне клип с младата изпълнителка Христина Нейкова. Песента се казва „Пътят“, получи се продукт на световно ниво, изработен от студенти по кино и режисура от НБУ. Това е пример за една прекрасна симбиоза между независими творци, студенти, и разбира се, осъществена с подкрепата на институциите.

Ние разчитаме на такива събития, защото колкото и малък източник на приход да са, те ни дават възможност да оперираме. Ние не сме на бюджетна самоиздръжка. И когато влязат средства през такава програма за културна продукция, това ни помага да подобряваме материалната среда за следващи събития и ни позволява безвъзмездно да предоставяме залите за ползване от студенти. Всеки студент може да дойде при нас. Тук се правят много дипломни изложби, дипломни спектакли, музикални концерти на студентски рок групи. Седмично тук се реализират от 3 до 5 събития.

А сградата е важно да се каже, че е наистина постоянно на разположение на младите хора и на артистите. Отворена по всяко време по схема: 24/7/365 дни в годината. Което означава, че дори когато е заключен, ако трябва през нощта да се заснеме сцена за студентски филм, например, охраната ще отключи.

Централното фоайе е просторно помещение от 270 кв. м., удобно за провеждане на художествено-творчески и официални събития от различни студентски състави, академични и обществени организации.

Как се издържа Домът?

Две са перата. Не разчита на държавна субсидия. Донякъде работи като търговско дружество, макар да няма право да развива търговска дейност, което е интересен параграф 22. Да вземем за пример НДК. НДК разчита на приходи от собствена дейност, разликата е, че НДК е търговско дружество. Ние нямаме право да развиваме такава дейност, но когато някой творец дойде и иска да реализира продукцията си, би могъл да заплати за това, стига да има необходимите средства - по някаква национална програма, която да е спечелил, за да му предоставим сцена за изява. Това си го позволяваме, за да можем пък на студентите да предоставяме безвъзмездно тази сцена за изява. И другото перо на издръжка е чрез предоставяне на приспособени пространства от сградата на външни наематели. Просторната тераса с изложение към площад „Народно събрание“, която ние използваме за събития през лятото, предоставяме често на различни телевизии, които поставят камерите си на това място по време на обществени събития. Това ни носи някакъв приход, макар и минимален.

Като стана дума за обособени пространства, навремето в сутерена на сградата е имало студентски клуб-ресторант. Днес има дискотечен клуб, който всъщност е генератор на приходи, за да можем ние да платим почистването, охраната, консумативите на сградата. Това е крайно недостатъчно и като модел е погрешно, защото има един парадокс – за да поддържаме сградата, ние се нуждаем от приходи. Приходите обаче идват от отдаване на отделни парчета от тази сграда на външни ползватели. И колкото повече приходи генерираме, толкова по-малко възможности имаме да представим тази сграда като пространство за студентите. Моделът не е устойчив и се нуждае от промяна, но това е въпрос на стратегическо управление, което вече излиза извън моите правомощия. С ограничените приходи, които ни е отредил този модел, се опитваме максимално да възстановяваме пространства, а не да ги отдаваме на външни ползватели.

Коя е най-трудната част от вашата работа?

Намирането на застъпници, които да ни подкрепят. Нуждаем се от поддръжката на граждани, на хората на изкуството, на институциите. Трудно е, защото са минали две десетилетия, през които тук културна дейност не се е случвала, старата слава на дома е забравена, хората са се отдръпнали. Да, много предишни поколения го асоциират с техните студентски години, със своята младост. Но днешното поколение млади хора са го забравили. Не е лесно да върнем този дух. Но въпреки трудностите, изглежда има смисъл от нашите усилия. Радостно е, когато залите се изпълват с публика отново – със студенти, с ученици от близките гимназии по „Шишман“...

Но най-голямото оживление ще настане, ако си възстановим голямата зала с общи усилия на институции и застъпници. Това е и нашето предизвикателство. Залата побира 500 души – въртящата се сцена е почти с

размерите на тази на Народния театър. Необходими са милиони за реконструкцията ѝ. Само с доброволци не можем да се справим.

Студенти от няколко поколения, които са минавали от тука през годините, ако сега, от позициите на които са, бъдат застъпници за тази кауза, ние отново ще превърнем НСД в притегателен център за младите хора – такъв какъвто е бил. Колкото и да е дигитален светът, в който живеем, мястото за максимално обогатяваща социализация все още е физическото пространство. Но за да върнем хората, трябва да им създадем необходимата материална среда, да я възстановим и върху това ми е насочено вниманието. Успяхме да закрепим камерна зала, възстановихме старото фоайе, старата каса на театъра превърнахме в библиотека. Възстановяваме и наличните тераси, за да имаме повече открити пространства през топлите месеци. Няколко обслужващи помещения пригодихме за гримьорни и апаратни. Оптимист съм, че ситуацията, макар и стратегически да не е перспективна, към днешна дата гарантира оцеляването на Дома.

В духа на времето, днес много от нещата, които преди са били във физическа среда, се случват в дигиталната.

Разбира се, и ние се опитваме да бъдем в крак с това време. Тук са били редакциите на титулувани издания като в. „Студентска борба“ през 30-те години на миналия век, през социализма - в. „Студентска трибуна“.

Ние сме дигитализирали част от архива на НСД и сме го качили на сайта. Това са книги за историята на НСД. С близо 100 броя на вестниците „Студентска борба“ и „Студентска трибуна“ направихме дигитална фотоизложба.

Днес да издаваме вестник не е актуално. Но пък създадохме студентски подкаст и чрез него даваме трибуна на студентското творчество в интернет радио пространството. С такъв тип иновативни символични проекти, които изискват малко финансиране, се опитваме да поддържаме релевантност. Друг начин, по който го правим, е чрез отваряне на НСД към студентски организации, които създават тук центрове за услуги. От миналата година към семейството на Националният студентски дом се приобщиха студентското общество за компютърни изкуства, Български студентски съюз, Националното представителство на студентските съвети, присъединиха се и няколко организации, осъществяващи обмен на наши студенти извън България, като Еразъм Стюдънт Нетуърк и др.

Опитваме се да бъдем релевантни в глобалната и дигитална среда в партньорство с подобен тип организации. Поканихме и Асоциацията на българските училища в чужбина, която е партньор на държавата по линия на асоциирането на нашите общности извън България.

Арт-пространство „Аксаков 13“ е оформено на стълбището на Национален студентски дом с вход откъм ул. „Аксаков 13“ – от партерен от пети етаж.

Как такива млади хора от диаспорите участват и се реализират по линия на това ваше партньорство?

Асоциацията на Българските училища в чужбина обединява неделните училища по целия свят, и ние, създавайки техен център в НСД, осигуряваме подкрепа на всеки наш студент от диаспората, решил да дойде тук и да учи висше образование в България.

Тъй като моята годеница е гражданин на Бразилия, мога да разкажа - по линия на партньорството с Асоциацията на българските училища в чужбина, за работата с българското училище в Сао Пауло. Връзката между това училище и НСД датира отдавна – оказа се, че неговият директор Михаил Кръстанов е бивш дългогодишен възпитаник на Клуба на младите писатели студенти „Димча Дебелянов“. Намерил реализация в Бразилия и решил да създаде българско неделно училище там.

В Сао Паоло има българска диаспора от няколкостотин души. И през центровете за услуги на НСД консултираме това училище по дигитализация на неговото образование. Бразилия е голяма страна, по протежение на хиляди километри на юг от Сао Пауло до Амазония на северозапад има много българи. През системи за електронно обучение като Мудъл – отворени технологии, които всеки може да вземе от интернет, да адаптира и да използва, се опитваме да направим така, че ученици от по-далечните краища на Южна Америка да имат достъп до неделното училище в Сао Пауло. В това е смисълът да си партнираме с тези български училища - нашите студентски организации според компетенциите, които имат – чрез компютърните технологии или просто с това, че са тук на терен в България и могат да помагат с контакти и да сътрудничат. Така че тези български момчета и момичета, които имат желание да продължат образованието си в у нас и дойдат в София, да припознават НСД като тяхно място. Затова искам да направим и някакво отворено пространство в студентски дом – нещо като споделено учебно пространство. Сградата е построена в традициите на 30-те години на миналия век със студентски кабинети и няма такъв

тип „опън спейс“ пространства, където да може тези студенти, дошли от диаспорите, пък и българските също, да дойдат и да прекарат няколко часа - не непременно в някакво събитие, а ей така, на спокойствие, в тяхната сграда, в техния дом.

Актуален и в отговор на променената среда е и вашият проект „Open source university“. Разкажете ни и за него.

Това е мой проект, който аз като докторант на технически университет развивам. Целта му е да направи по-лесно разпознаването и валидирането на знания и умения, които са придобити от различни източници. Разпознаването им от бизнеса - да може, когато някой е завършил курс онлайн, работодателят да се убеди в придобитите качества и компетенции на съответния кандидат, гарантирани под формата на някакъв дигитален образователен портфейл, и да го наеме на работа. Има много млади хора в групата на изключените от образование и заетост - които нямат възможност да си позволят класическото висше образование. И има много онлайн курсове, които те могат да запишат, да завършат и през проект като „Опън сорс юнивърсити“, да валидират, така че уменията им да бъдат разпознати. А пък мястото на Студентския дом в тази концепция, която описвам е такова, че през организациите му могат да се промотират тези алтернативни форми за образование, за да може повече български студенти да се включат в тях.

България е една от малкото страни в света, където все още няма масови отворени онлайн курсове. Истината е, че това е стандарт, който от десетилетия вече се развива извън България. Водещи висши училища като Харвард, Станфорд, Йейл, Оксфорд...имат онлайн курсове, които всеки български студент може да запише онлайн, да завърши, и важното е, да може след това работодателят да разпознае тези придобити знания и умения през платформи като онлайн „Опън сорс юнивърсити“.

Нашата цел също е да привлечем и български висши училища да създават такова онлайн съдържание, за да привличат нови публикации, да привличат чуждестранните студенти в сферата на българското висше образование през тази дистанционна форма, която стана доста популярна покрай пандемията.

Камерната зала на партерния етаж е просторно помещение, удобно за организация на артистични събития и репетиции.

Какво още може да се желае във вашето общуване с университетите?

Бил съм член на академичното ръководство на НБУ и съм запознат със системата, бил съм и в ръководството на националната организация на студентските съвети, защитавал съм успешно различни академични каузи. Но наблюденията, които имам като директор на НСД е, че тези години на оцеляване на университетите, десетилетия в борба за субсидия за издръжка, ги е отчуждило един от друг. И ги е отчуждила като университетска общност от по-широката гражданска общност. Те все още трудно се отварят за партньорство извън границите на техните кампуси. Говорил съм с ректори на различни университети за реализиране на съвместни проекти в Студентски дом, но стане ли дума за малка инвестиция, свързана със закупуване на техника или инвентар, за да се случи едно или друго събитие, това все още е спирачка. Никой не иска да инвестира извън границите на своята ограда, което е жалко. Гражданите, които израстват в тези университети, са граждани на България, не са граждани на един или друг университет. Те са възпитаници на съответния университет, но образованието, което получават, след това реинвестира в страната и в света.

Като цяло не всички университети са отворени за едно по-стратегическо партньорство. Най-вече, защото всеки има много предизвикателства, които трябва да преодолява в рамките на собствения си двор и все още не е узрял за излизане от тази сянка. Но съм оптимист, че това ще се промени. Намерих партньори от няколко висши училища, което ме окуражава. Университетският театър на НБУ прави регулярно представяния в нашата камерна зала. За тях това партньорство е ценно, тъй като университетът е в кв. „Овча купел“, а студентите театрали търсят досег с градската аудитория в центъра. Работим и с кариерните центрове на Технически университет и на УНСС. С тях ежегодно тук правим конференция, на която те споделят най-добрите си практики. След това правят тук семинари, обучения, работилници.

Вие самият сте бил изкушен да се образовате и развivate в чужбина?

Да, по програма Еразъм. Работейки върху докторантурата си, близо две години прекарах в три държави – в Латвия, в Чехия и в Англия. Бях част от екипа на University College London тъй като се занимавам с образователни технологии, а това е учебно заведение номер едно в това отношение. С този университет бяха свързани плановете ми за бъдещо развитие. Но приех да се върна, да поема ръководството на Националния студентски дом, за да изпълня гражданския си дълг.

Тези университети градят имиджа и престижа си на огромния конгломерат на студенти от целия свят. Затова час по-скоро ние трябва да се фокусираме в тази посока. Това не означава, че българските студенти са по-малко приоритетни. Означава, че качеството на обучение ще се повиши благодарение на чуждестранни студенти, които дойдат да инвестират средства за обучението си у нас. Чуждестранният студент идва с очакване, идва с опит, който споделя. Това кара преподавателите да заучават нови практики и методически да повишават качеството на обучение. Чуждестранният студент идва и със своето финансиране – таксите, които заплащат, са немалки. А ние се лишаваме от тях, тъй като нямаме целенасочена политика. Много малко студенти от чужбина идват да учат в България. Мога да обясня защо и да дам пример, който аз лично съм изстрадал. В момента на един чуждестранен студент му е необходимо близо една година време, за да си валидира документите и да получи учебна виза. Ами няма млад човек, който е готов да загуби една година от образованието си само защото има невероятното желание да учи в България. Той ще реализира това свое желание най-вероятно в Италия, в Холандия, в Англия... А ние само губим от това.

Така че тук без желанието на хората от системата – да се модернизират и технологизират, за да работят по-бързо и по-ефективно, чуждестранните студенти ще продължават да ни заобикалят и ние ще страдаме от липсата на интернационализация на висшето образование.

Когато дойдат тези чуждестранни студенти, освен трансфер на знания, ще се случи и трансфер на технологии. Ще започнат да се създават международни стартъпи. Тези международни стартъпи ще започнат да изграждат забравените от преди десетилетия икономически мостове към други пазари. Навремето, благодарение на студентите, които са идвали по линия на социалистическия интернационал от арабските страни, от Африка, в продължение на десетилетия, ние сме имали успешна външна търговия.

А също и културен обмен. Например арабският поет Хайри Хамдан от Клуба на младия писател студент, дошъл да учи и да се реализира у нас през 80-те години, сега превежда за целия арабски свят поезията на Христо Ботев, на Никола Вапцаров, на много наши класици, както и на ред съвременни български поети и белетристи.

Затова в НСД постоянно търсим нови организации, на които да дадем дом, които да развият центрове и да ползват кабинети безвъзмездно. Като например доброволчески организации, привличащи чуждестранни студенти, които да работят по социални проекти в България.

Как виждате Националния студентски дом след 5 години?

Виждам го там, където се е запътил. Виждам го отново като водещ притегателен културен център на София, но от национално значение. Защото той остава единствената по рода си студентска институция в България. Като търсено място за академична и културна изява на студентите от цялата страна и свързващо звено с младите българите от диаспорите по цял свят през партньорство от техни организации и използване на новите технологии.

Източник: АртСофия.бг, статия

<https://artsofia.bg/bg/pub/dom-s-otvoreni-za-bydeshteto-vrati>

„Златен кукер“ събира аниматори от цял свят в София**01.09.2020**

Рисувани и анимирани филми от екзотични страни в тазгодишната програма на фестивала

Стопкадър от заставката на 11-ото издание на фестивала „Златен кукер“

С майсторски клас за аниматори, проведен от Мая Бочева, започва 11-ото издание на Международния фестивал на анимационния филм „Златен кукер“ в София, съобщиха организаторите му. Днес в Националния студентски дом на площад „Народно събрание“ започва шестдневната програма на форума.

Ще бъдат показани 217 филма от 97 страни, селектирани сред 2241 изпратени произведения. Музикално видео от Ямайка с изпълнение на националния химн на древен език, детска анимация за смел червей, който успява да избяга от пиле, заснета в Тайван, италиански филм за „обратната еволюция“, която причинява глобалното затопляне – това е малка част от заявилите участие творби. В програмата има филми на аниматори от Казахстан, Израел, Иран, Китай, Япония, Русия, цяла Европа, САЩ и Австралия.

Предстоят прожекции на най-добрите европейски и световни филми, майсторски класове, анимационни работилници, изложби, конкурси и чествания на годишнини на доайени на българската анимация. Директорката на фестивала Надежда Славова твърди, че въпреки ситуацията с коронавирусната криза, събитието отново ще гостува на няколко различни български града след финала му в София.

Първото издание на „Златен кукер“ е през октомври 2010 г. Провежда се всяка пролет през май. Тази година датата беше преместена заради пандемията от COVID-19. МФАФ „Златен кукер“ играе ключова роля в анимационната индустрия като цяло, тъй като се организира от аниматори – от анимационното студио „Анимарт“ и Българската асоциация на независимите художници аниматори (БАНХА) „Пройко Пройков“.

Ежегодно фестивалът присъжда множество награди: Гран При „Златен Кукер“ за най-добър анимационен филм, Специална награда на името на „Пройко Пройков“, награда за най-добър ултра-кратък анимационен филм (около 1 мин.), награда за най-добър късометражен филм (до 10 мин. и до 45 мин.), награда за най-добър пълнометражен филм (над 45 мин.), награда за най-добър студентски анимационен филм, награда за най-добър детски анимационен филм, награда за най-добър епизод от тв сериал, награда за най-добър анимационен еко филм, награда за най-добър музикален филм и награда за най-добър рекламен анимационен филм. Миналата година голямата награда беше връчена на филма „Откраднатата принцеса“ на режисьора Олег Маламуж от Украйна.

Статуетките на двете големи награди на фестивала тази година. Снимка: МФАФ „Златен кукер“

Източник: Площад Славейков, статия

<https://www.ploshadslaveikov.com/zlaten-kuker-sabira-animatori-ot-tsyal-svyat-v-sofiya/>

„Друг човек“ ви очаква тази вечер в Националния студентски дом

@TheatreCompanyMOMO

10.09.2020

Премиерният спектакъл „Друг човек“ е постановка на Веселин Димов по пиесата на руския драматург Пьотр Гладилин – един от най-поставяните съвременни автори днес в Русия.

„Пиесата ме впечатли от първо четене и с тънкия си хумор, и с изключителната динамика, и с интересните теми, заложени вътре.

Много харесвам Гладилин – и стила му, и подхода му към театъра – с елементи на абсурдизъм и изключително съвременно, живо, будно, умно писане за театър, бих го нарекъл. Свързах се с него и той се оказа и прекрасен човек. Пиесата е като мистерия, тя е много енигматична и предполага различни решения. Аз го попитах, но той „върна топката“ при мен и ми каза, че съм напълно свободен да направя свое решение. Това е представление, на което човек може да се смее, може и да плаче“.

В спектакъла участват актьорите Маргарита Костова и Живко Джуранов. Сценографията е на Мартина Варийска, а музиката – на Александър Евтимов - Шаманчето.

Представлението на Театралната компания „Момо“ можете да гледате на 10 септември от 19 часа в Националния студентски дом.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101338610/drug-chovek-vi-ochakva-tazi-vecher-v-nacionalnia-studentski-dom>

“Нощ на историите” на 19 и 20 септември събира разказите за София на творци, историци и журналисти

11.09.2020

Събитието е в Национален студентски дом с вход свободен

ЛИЧНИ ИСТОРИИ ЗА СОФИЯ

“Нощ на историите София 2020” ще събере на 19 и 20 септември на една сцена творци от различни изкуства, историци, журналисти и създатели на инициативи за столицата, които ще споделят лични истории за София - от своя живот или от живота на минали поколения.

Събитието е с вход свободен и ще се проведе в Камерната зала на Национален студентски дом на площад “Народно събрание” №10 при спазване на всички противоепидемични мерки. И в двата дни “Нощ на историите” ще бъде от 16:00 до 20:00 ч. в общо четири тематични блока.

КАКВО Е “НОЩ НА ИСТОРИИТЕ”?

Проектът за тазгодишното издание на Нощ на историите в София е на Фондация за българска литература, която издава литературното списание “Ах, Мария” www.ahmaria.eu. Списанието става мит през 90-те с тематичните си броеве “Как се пише литература”, “Сюрреализмът”, “Смъртта”, “Прокълнатата литература”, “Балканският бум в литературата”, “Антология на едно незавършило десетилетие”. Главен редактор на списанието още от 90-те е поетът Румен Баросов.

Създател на самия формат “Нощ на историите” е Момчил Цонев - журналист и писател, който събира лични и родови истории, както и материали за етнография, поселищна история и езикознание в историческия си сайт “Сторник” stornik.org.

Първото издание на “Нощ на историите” беше през май 2019 г. в София, когато поети и писатели разказваха лични истории. Момчил Цонев и Румен Баросов още тогава обединяват усилия за организирането му. През септември 2019 г. Момчил Цонев прави второто голямо събитие от “Нощ на историите”, но в Пловдив като част от програмата на Европейска столица на културата. Тогава Нощта се случва паралелно с фестивала за улични изкуства 6Fest, който Момчил организира от 2017 г.

Идеята на инициативата “Нощ на историите” е да насърчи събирането, съхраняването и разказването на лични, семейни, родови и селищни истории не само от популярни личности, но и от обикновените хора. С тази цел е създадена и специална Facebook група, в която всеки може да се включи и да споделя истории - “Имало едно време в България” <https://www.facebook.com/groups/imaloednovreme>.

Проектът “Нощ на историите София 2020” е финансиран от Програма „Култура” на Столична община.

УЧАСТНИЦИТЕ В “НОЩ НА ИСТОРИИТЕ”

Първият тематичен блок е исторически и е посветен на историите на познати и непознати личности, места и събития от миналото на София. Как София е избрана за столица и какво се случва с града в първите години след Освобождението ще разберем от проф. Веселин Янчев - историк и преподавател по Нова българска история в Историческия факултет на Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Киноизследователят Петър Кърджилков ще ни разкаже за ранното кино в София - от началото на декември 1896 г., когато се е състояла първата кинопрожекция в столичния град, първа и за България. На сцената ще чуем и историите на юриста и писател Васил Георгиев. Сборникът му „Уличник. Истории на софийските улици“ (2010) събира най-добрите текстове на автора, в които той представя портрета на софийски улици.

Във втория тематичен блок, посветен на творците от музиката и театъра, ще се върнем към 80-те и 90-те години и тогавашните рок групи в столицата. Това пътуване в миналото ще направи журналистът Емил Братанов - един от авторите на книгата “Цветя от края на 80-те” - първата цялостна история на българския рок от тези години. На сцената ще видим и кукленият актьор и вентролог Димитър Иванов, известен със своя спектакъл “Беше ми 100лично”. Този път обаче той няма да играе, а ще разкаже историята зад спектакъла, посветен на столицата.

Отделен блок от “Нощ на историите” е посветен на платформи и инициативи за София. Мартина Стефанова от Арт фондация Дома е от създателите на инициативата за арт квартал в София „КвАРТал“ и провеждащия се всяка есен „KvARTal Festival“ между булевардите „Дондуков“, „Мария Луиза“, „Сливница“ и „Васил Левски“. „Етюд-и-те на София“ е фотографски проект, който започва през 2015 г. като Фейсбук страница и бързо се превръща във визуална хроника на града. Авторът на снимките Иван Шишиев запаметява с фотоапарата

си разнообразни места, хора и моменти от столицата. "Gifted" е създаден през 2017 г. от Валери Гюров, това е градско пространство от нов тип, чиято мисия е да представя София по креативен и иновативен начин чрез местни артисти, колективи и брандове.

Последният тематичен блок от "Нощ на историите" е литературен. В него участие ще вземат творци, които са и наследници на артистични фамилии - поета Владимир Левчев, син на Любомир Левчев; Кин Стоянов, син на Радой Ралин; Анна Хаджимишева, внучка на поета и преводач Валери Петров. Ще чуем и истории от Александър Шпатов, автор на сборника "#НаЖивоОтСофия", инициатор на проекта "читАлнЯта" в Градската градина на София и организатор на литературни обиколки из столицата. Главният редактор на литературното списание "Ах, Мария" Румен Баросов ще разкаже за местата и хората, оставили спомен в историята на списанието от 90-те до днес.

Подробности за програмата по часове и актуална информация може да следите от Facebook събитието "Нощ на историите София 2020" <https://www.facebook.com/events/2920455771574139>

Автор: Момчил Цонев

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/3/news/31666-nosht-na-istoriite-na-19-i-20-septemvri-sabira-razkazite-za-sofiya-na-tvortsii-istoritsi-i-zhumalisti>

Творци, историци и журналисти с лични разкази за София в “Нощ на историите 2020”

11.09.2020

Творци, историци и журналисти ще споделят свои лични разкази за София в “Нощ на историите 2020” на 19 и 20 септември. Събитието е с вход свободен и ще се проведе в Камерната зала на Национален студентски дом на площад “Народно събрание” №10 при спазване на всички COVID- мерки. И в двата дни “Нощ на историите” ще бъде от 16:00 до 20:00 ч. в общо четири тематични блока.

Първият тематичен блок е исторически и е посветен на познати и непознати личности, места и събития от миналото на София. Ще участват проф. Веселин Янчев - историк и преподавател по Нова българска история в Историческия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, киноизследователят Петър Кърджилев, юристът и писател Васил Георгиев.

Вторият тематичен блок е за творците от музиката и театъра от 80-те и 90-те години и тогавашните рок групи в столицата. Това пътуване в миналото ще направи журналистът Емил Братанов. На сцената ще видим и кукленият актьор и вентролог Димитър Иванов, известен със своя спектакъл “Беше ми 100лично”.

Отделен блок от “Нощ на историите” е посветен на платформи и инициативи за София.

Последният тематичен блок от “Нощ на историите” е литературен. В него участие ще вземат творци, които са и наследници на артистични фамилии - поетът Владимир Левчев, син на Любомир Левчев; Кин Стоянов, син на Радой Ралин; Анна Хаджимишева, внучка на поета и преводач Валери Петров. Ще чуем и истории от Александър Шпатов, автор на сборника “#НаЖивоОтСофия”, инициатор на проекта “читАлнЯта” в Градската градина на София и организатор на литературни обиколки из столицата. Главният редактор на литературното списание “Ах, Мария” Румен Баросов ще разкаже за местата и хората, оставили спомен в историята на списанието от 90-те до днес.

Първото издание на “Нощ на историите” беше през май 2019 г. в София.

Източник: Столица.bg – статия от Ани Ефремова

<https://stolica.bg/svobodno-vreme/tvorts-i-istoritsi-i-zhurnalisti-s-lichni-razkazi-za-sofiya-v-nosht-na-istoriite-2020>

Първият Хандпан Фестивал в България!

12.09.2020

Национален студентски дом - София

Какво е хандпан, от къде идва, каква е историята, как се свири на него, от къде се купува, трябва ли да съм учил музика, може ли да го пробвам, как въздейства, колко хора в БГ свирят на него и тн. На всички тези въпроси и други ще можете да си отговорите по време на презентациите и работилниците на фестивала! Ще има и концертна част, където ще можем да се насладим на изпълненията на артистите посветили му се. Това събитие се организира от трима ентузиастични и любители на ханга с цел да запознаят хората повече с този рядко срещан „инструмент“, който сякаш директно се свързва с душите ни.

Програмата:

*16:00 – Intro – кои сме ние и как стигнахме до хандпан фестивала!

Презентация – Дани ще ни преведе през историята на хандпана, видео прожекция, въпроси и отговори

*17:00 – Хандпан работилница – как се свири на хандпан?!?

По време на работилницата всеки, който има желание ще може да се докосне и да пробва няколко различни Ханга. Тъй като инструментите са малко на брой, ще се изчакваме, така че „лелящата чиния“ да прелети през всички!

*19:00 – Концерти:

|SANYA|BunyVerse|DanDany|Bongoman

Източник: Fest.bg, статия

<https://fest-bg.com/event/%d1%85%d0%b0%bd%d0%b4%d0%bf%d0%b0%bd-%d1%84%d0%b5%d1%81%d1%82%d0%b8%d0%b2%d0%b0%bb-%d1%81%d0%be%d1%84%d0%b8%d1%8f-2020/>

София в родовата памет

16.09.2020

Творци от сферата на различни изкуства ще разкажат лични, семейни и родови истории, свързани със София и нейното културно наследство. Събитието е с вход свободен и ще се проведе на 19 и 20 септември в Камерната зала на Националния студентски дом на площад „Народно събрание“ №10.

И в двата дни „Нощ на историите“ ще продължи от 16 до 20 часа в четири тематични блока. Първият е исторически и е посветен на историите на познати и непознати личности, места и събития от миналото на София. Следващите са посветени на творците от музиката и театъра, рок групите от 80-те и 90-те години; на платформи и инициативи за София. А последният тематичен блок е литературен. В него ще участват творци, които са и наследници на артистични фамилии – поетът Владимир Левчев, син на Любомир Левчев; Кин Стоянов, син на Радой Ралин; Анна Хаджимишева, внучка на поета и преводач Валери Петров. Ще чуем истории от Александър Шпатов, автор на сборника „#НаЖивоОтСофия“, инициатор на проекта „читАлнЯта“ в Градската градина на София и организатор на литературни обиколки из столицата. Румен Баросов, гл. редактор на литературното списание „Ах, Мария“ ще разкаже за местата и хората, оставили спомен в историята на списанието.

Момчил Цонев – журналист, писател и културен мениджър, докторант по онлайн журналистика в СУ „Св. Климент Охридски“, е инициатор на този проект. Той е сред 10-те най-изявени млади личности на България за 2019 г. в класацията на Международната младежка камара. Създател е и на националния исторически сайт Сторник (stornik.org), на медията за доброволчество и добротворчество Добрите българи (dobrite.bg). Организатор е на фестивал за улични изкуства 6Fest (ШестФест), в Габрово и в Пловдив.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101341661>

Десетият юбилеен АСТ Фестивал за свободен театър - между ЕКО и ЕГО Форумът

18.09.2020

600 чуждестранни гости, 100 български спектакъла, 20 чуждестранни продукции, 3 копродукции и над 70 уъркшопа, работни срещи, майсторски класове, дискусии, кръгли маси. Това са цифрите, които стоят зад АСТ Фестивал за свободен театър, който преди десетилетие започва с последователност и страст да сбъдва мисията си да подкрепя, развива и промотира независимото сценично изкуство.

През “апокалиптичната” за сценичните изкуства 2020-а, форумът празнува своя 10-годишен юбилей и ще представи най-богатата си програма досега.

Между 17 и 24 октомври публиката ще избира между 10 български спектакъла, 1 международна копродукция и 6 чуждестранни представления в над 10 алтернативни театрални локации.

Както винаги, АСТ Фестивал за свободен театър ще бъде и сцена за обмен между различни театрални реалности и практики с богата паралелна програма от 3 международни уъркшопа на водещи артисти от независимата европейска сцена и 4 дискусии.

За първи път на фестивала ще гледаме представление изцяло на открито, както и спектакъл, който ще се случи изцяло онлайн.

Сред акцентите е и мащабна международна продукция, която ще бъде показана на голямата сцена на Софийската опера и балет.

Темата на юбилейното издание е “ЕКО/ЕГО система”. Усещането за система е разбиране, че никой не е независим, а всички сме съ-зависими и свързани. В нашата его-система Азът е в центъра, а останалите явления са второстепенни или обслужващи. Тази година програмата на фестивалът поставя въпроса как тези его-системи си взаимодействат и какво е мястото им спрямо тази съвкупност от биоценоза и биотоп, този динамичен организъм, който наричаме еко-система.

АСТ Фестивал #10 отново ще бъде територията на свободния творчески импулс и осъзнаването му!

АСТ Фестивал за свободен театър 2020 се финансира от Министерство на културата на Република България, Столична община и Национален фонд „Култура“.

Проектът се осъществява и с финансовата подкрепа на Френски институт в България и Гьоте-Институт България.

Медийни партньори на събитието са Actualno.com, Sofialive.bg, Stand.bg, Лицата на града, Delo.bg, Jasmin.bg, Kafene.bg и списание ВИЖ!

Източник: Лицата на града, статия

<https://web.archive.org/web/20201024081754/https://licatanagrada.com/act-festival-2/>

"Нощ на историите 2020" - разкази за столицата, пресъздадени от творци, историци и журналисти

18.09.2020

Събитие представя разкази за столицата пресъздадени от творци, историци и журналисти.

Започва петото издание на "КвАРТал фестивал" Започва петото издание на "КвАРТал фестивал"

"Нощ на историите 2020" ще се проведе на 19 и 20 септември в Националния студентски дом в София. Входът е свободен.

Организаторът Момчил Цонев разказва повече за културното събитие в предаването "Директно" по Bulgaria ON AIR.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/2-bulgaria/204122-nosht-na-istoriite-2020-predstavyya-razkazi-za-stolitsata-presazdadeni-ot-tvortsii-istoritsi-i-zhurnalisti>

**Отличие за БТВ: Награда от Националното представителство на студентските съвети
06.10.2020**

БТВ получи награда за съвместната работа с най-голямата студентска организация.

Тя е за сътрудничеството при възстановяването на Студентски дом и инициативата „Да изчистим България заедно“.

БТВ беше наградена като медиен партньор.

Националното представителство на студентските съвети отбеляза в Деня на учителя 20 години от създаването си.

Отличия получиха и министрите Красимир Вълчев и Костадин Ангелов, които преди 20 години също са били студентски лидери и са участвали в организацията.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/otlichie-za-btv-nagrada-ot-nacionalnoto-predstavitelstvo-na-studentskite-saveti.html>

Среща на тема „Еразъм – пътуването на живота ти“**13.10.2020**

На 15 октомври от 18:30 ч. в Националния студентски дом - София, пл. „Народно събрание“ 10, ще се проведе среща на тема „Еразъм – пътуването на живота ти“.

На тази среща студенти, които вече са участвали в мобилност, ще имат възможността да споделят своите впечатления и да разкажат истории, които са променили живота им.

Записвания за участие на е-mail: president@esnbg.org.

Източник: UNWE.bg, статия

<https://www.unwe.bg/bg/events/18663/%D1%81%D1%80%D0%B5%D1%89%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0-%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%B7%D1%8A%D0%BC-%D0%BF%D1%8A%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B6%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%82%D0%B0-%D1%82%D0%B8-.html>

Триото "Чай на покрива" ще изнесе безплатен концерт в Разград

18.10.2020

Новосформираното трио "Чай на покрива" ще изнесе безплатен концерт за разградчани и гостите на града. Музикалната проява, организирана със съдействието на община Разград, ще е утре от 18.00 ч. пред Общинския културен център, съобщиха от общинската администрация.

Музиката на триото е авторска и многолика, съчетаваща различни стилове - соул, джаз, балада, акустичен рок. Според специалистите тримата членове на групата пеят, преплитайки гласовете си в ефирни хармонии. Станимира Тенева свири на китара, Светослава Стоянова - на пиано, Константин Кучев - на цигулка и виола. Макар да се познават и творят заедно от години, триото е новоформирано - първият им концерт е през август т.г., в Националния студентски дом в София.

Тримата пристигат в Разград, откъдето е родът на Константин, за да снимат новия си клип и да представят пред разградската публика своята авторска музика, допълват от общината.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/bulgaria/52927-Trioto-Chay-na-pokriva-shte-iznese-bezplaten-kontsert-v-Razgrad>

Международен форум "Компютърно пространство"

22.10.2020

32-рото издание на Международния форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“ ще се проведе в Националния студентски дом в периода 22-24 октомври 2020 г.

Влизайки през големите врати на Студентския дом на площад „Народно събрание“ и в театралните му зали на партера посетителите ще попаднат веднага на интересните изложби. Романтиката на влаковете ще бъде пресъздадена чрез тримерните модели на Румен Ангелов и колекцията на Клуб Железопътен моделизъм- 3D модели на емблематични влакове и вагони от състава на БДЖ. Ще бъде демонстрирана и компютърна игра с влакове, създадена от Румен Ангелов. Антикварни книги за влакове ще допълнят вечната тема за влаковете. Синтезът на звук и историята на електронните музикални синтезатори ще бъде другата романтична нотка в изложбите- ще се могат да се видят и изпробват емблематични модели електронни синтезатори, модули за синтез на звук и музикални компютри, като легендарните модели на Yamaha, един от първите музикални компютри - Atari. Дизайнерски проекти на студенти от специалност „Графичен дизайн“ на Нов български университет ще красят изложбените пространства на Форума. Интерактивни инсталации, включващи механика, софтуер и хардуер, както и изкуствен интелект, на ученици от Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет- София ще забавляват посетителите. Дистанционна проверка на съдържанието на хладилника и планиране на продуктите за определени гозби, електронни игри, драйв-симулатори и други интерактивни инсталации ще демонстрират креативността на младите хора.

Тези, които обичат конкурсите, могат да научат за наградените проекти в областите на компютърната графика, компютърната анимация, електронната музика, уеб-дизайна и мобилните приложения по време на церемонията по връчване на наградите. През последните месеци, автори на иновативни и креативни идеи регистрираха своите проекти в конкурсите на Computer Space, а жури от експерти от академичния и корпоративния бранш ги оцениха. Не бе забравен и гласът на публиката. Номинациите вече са публикувани на сайта на Форума <https://computerspace.org>.

Представители на Европейската комисия, доц. д-р Тодор Чобанов - зам.-кмет на Столична община, директорът на Националния студентски дом Христиан Даскалов, председателят на Организационния комитет на „Компютърно пространство“ Росен Петков и други официални гости ще открият събитието и ще връчат някои от наградите в конкурсната част. Наградите са предоставени от Столична община, ADCOM и СОКИ.

Семинарната част започва с едно интересно представяне на подходи и примери за тримерно моделиране на влакове, вагони и гари.

В петък е уъркшоп на Machina eX от Германия, групата изследва взаимодействието между театър и компютърни игри от 2010 г. Събитието се организира съвместно Goethe-Institut Bulgaria, ACT Festival и Sofia Game Night и ще се проведе в зала на Гьоте-Институт. През деня в залите на Студентски дом могат да се разглеждат и любопитните изложбени експонати, а вечерта в Студентския дом е представянето на авторите от изложбите.

Събота следобед ще могат да се посетят презентациите на експерти по графика и дизайн в специализирания семинар. Александър Петров ще коментира проблемите на брандинга, Мартин Стойчев- проблемите на съвременния уеб-дизайн, Захарина Петрова- въпроси на калиграфията и шрифтовете, Мария Койчева- VR за дизайнери и артисти.

Следва интересен семинар за образователните игри. Маргарит Ралев ще представи иновативната игра Magnetic Multigame System, Кристиан Йочев от ТУЕС- как се създава игра, Росен Петков - компютърните и мобилни игри в младежката работа (в извънучилищното обучение).

В секцията „Приложения на изкуствения интелект“ Росен Петков и Боряна Савова ще демонстрират продуктите на проекта DigiAI по програма Еразъм+, който цели създаването на обучителни материали, как изкуственият интелект променя характера на кариерното ориентиране. Валентин Милев ще коментира как традиционни игри се разработват за компютър.

Форумът за компютърни изкуства Computer Space („Компютърно пространство“) се провежда 32 години и е най-голямото събитие за компютърни изкуства в Югоизточна Европа. Той се организира от Студентското общество за компютърно изкуство /СОКИ/, scas.bg, в партньорство с редица организации и институции, като Столична община, Националния студентски дом към МОН, Гьоте-Институт България, Sofia Game Night, Нов български университет, Bulgarian Design Group, ADCOM и други. По традиция във Форума участват и ученици от Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет- София.

„Компютърно пространство” е част от Календара на културните събития на Столична община.

32-то издание на форума е под патронажа на г-жа Мария Габриел – член на Европейската комисия.

Програмата е налична на сайта на събитието, <https://computerspace.org>. Входът е свободен, но се изисква предварителна регистрация.

Източник: artsofia.bg, *статия*

<https://artsofia.bg/bg/events/2020/10/22/mejdunaroden-forum-komputyrno-prostranstvo>

Международен форум за компютърни изкуства „COMPUTER SPACE“

22.10.2020

Форум за компютърни изкуства „COMPUTER SPACE“ се открива днес и ще продължи до 24 октомври. Какво не знаем за компютрите?

Източник: БНТ, Предаване Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/mezhdunaroden-forum-za-kompyutarni-izkustva-computer-space-v275946-284838news.html>

Станете част от полетите на „Театрална совалка 2020 НБУ“ през месец ноември**22.10.2020**

„Театрална совалка 2020 НБУ“ е едно партньорство между Университетски театър НБУ и Национален студентски дом. Основната идея е представленията, които се представят на сцената на Университетски театър НБУ, да бъдат показани и на сцената на Национален студентски дом. По този начин публиките от центъра на София ще могат да се докоснат до различни проекти, които са подходящи както за ученици, така и за техните родители.

Избрахме да бъдем „Театрална совалка 2020 НБУ“, за да може да отправяме полет от Университетски театър НБУ към сцената на Национален студентски дом, а и не само.

Запознайте се с нашите театрални полети през месец ноември:

• Национален студентски дом:

11 ноември – Театрален спектакъл „Ние, Гераците“ по Елин Пелин, Режисьор: Снежина Петрова

12 ноември – Театрален спектакъл „Сън в лятна нощ“ по Уилям Шекспир, Режисьор: Елена Панайотова

25 ноември – Интерактивно театрално събитие на платформа „Артисти за НЕНасилие“ по случай Международния ден за борба срещу насилието над жени (четене на документални материали и Плейбек театър със студенти от НБУ, под ръководството на Антоанета Петрова), идея – Възкресия Вихърва

30 ноември – Театрален спектакъл „Чайка, Чайки... Чайката!“ – дипломен проект на студенти от програма „Театър“ и гост-актьори алумни на НБУ, Режисьори: Възкресия Вихърва и Ася Иванова

18 ноември – Спектакъл „Историята Ти (ти) в мен“, Режисьор: Възкресия Вихърва

Всички наши театрални полети, които са част от инициативата „Театрална совалка 2020 НБУ“ започват от 19:00 часа. Билети може да закупите от URBO. За повече информация относно програмата и спектаклите през месец ноември, посетете нашата Фейсбук страница: Университетски театър НБУ. Очакваме ви!

Източник: НБУ, статия

<https://news.nbu.bg/bg/news/stanete-chast-ot-poletite-na-teatralna-sovalka-2020-nbu-prez-mesec-noemvri!47117>

Приходите от sms гласуването на живите концерти на "Гласът на България" отиват за възстановяване на Студентския дом

26.10.2020

Станаха ясни 12-те финалисти в „Гласът на България“ в неделя вечер по bTV. Камелия и Графа избраха по трима финалисти от отборите си, по време на втори епизод от „Нокаутите“. Атанас Кателиев, Галина Красиминова и Ивана Муцкова ще се борят за титлата „глас на България“ в отбор Графа. Във вокалната армия на Камелия след „Нокаутите“ в неделя вечер продължиха Тодор Симеонов, Кирил Хаджиев-Тино и Мария Величкова. Новите шест финалисти се присъединяват към конкурентите си за титлата – талантите от отбора на Михаела Филева и Иван Лечев, които бяха предпочетени от треньорите си в миналия епизод от „Нокаутите“. Христиан Ненов, Надежда Александрова и Вениамин Димитров ще се борят за зрителския глас в отбор Михаела, а Симона Симеонова, Ива Георгиева и Николай Воденичаров-Никеца ще се опитат да спечелят за трети път короната за треньора си Иван Лечев.

Първият четвъртфинален концерт на живо в шоуто ще е на 25 май, по изключение в събота, а полуфиналът и финалът, съответно са на 2 и 9 юни по bTV. В края на най-напрегнатия етап в музикалната надпревара, четиримата треньори влизат във финалната битка в Сезон 2019 с по трима участници, които ще се състезават за зрителския вот, титлата „глас на България“ и наградата от 50 000 лева.

bTV Media Group ще дари приходите си от есемес гласуването по време на живите концерти на „Гласът на България“ в подкрепа на кампанията за възстановяването на опожарените сцени на „Националния студентски дом“. Историята на дома разказа водещият и репортер Денислав Борисов в своята поредица, излъчена в bTV Новините и bTV Репортерите. Зрителите ще могат да подкрепят своите фаворити в най-гледаното шоу в България на 25 май, 2 и 9 юни и едновременно с това да допринесат за възстановяването на творческата дейност в Студентския дом. В рамките на инициативата в полза на една от най-знаковите сгради за младите хора в България са заснети и специални видеоклипове със съдействието на радио N-JOY. Инициативата е част от мисията на bTV Media Group да подкрепя социално отговорни проекти, свързани с талантливи млади хора, както и със съхраняването на културното ни наследство.

Сградата с голямо културно значение се превърна в трибуна за изпълненията на 12-те финалисти в сезон 2019 на „Гласът на България“, които изпяха хитове на своите треньори в атмосферата на историческата сграда в сърцето на София.

Отбор Лечев изпя динамичното поп парче „Ето така“ на Стефан Вълдобрев и „Обичайните заподозрени“ на фона на рушащата се камерна зала. Отбор Графа започнаха песента „Заедно“ на Графа, Любо Киров и Орлин Павлов от емблематичния балкон на паметника на културата и насочиха вниманието към изпепелената главна сцена. Отбор Михаела показа разрушените задкулисни помещения на фона на песента „Без етикет“ на Михаела Филева. А отбор Камелия акцентира върху окаяното състояние на знаковите гримьорни с песента „Минута живот“ на Камелия.

Сцената на Студентския дом е давал трибуна на много артисти през годините, сред които е бил и Иван Лечев. „Сградата е преминала през различни перипетии. Свирил съм на сцената на Студентския дом много пъти и изпитвам носталгия. Там се състоя първият концерт на ФСБ преди много години – тогава за първи излязох на сцена с тази група“, каза Иван Лечев в „Тази сутрин“.

*История на „Националния студентски дом“:

От 1933 г. домът функционира като споделено пространство за академично творчество – изкуства, музика, театър. Мястото е с богата история. Земята е дарена на студентите от цар Борис III, сградата е паметник на културата. Има и огромно символно значение. В него са се раждали и са творили редица известни личности – Никола Гюзелев, Борис Христов, ФСБ правят първия си концерт в нея, имали са собствен академичен хор. 17 години изпепелените сцени тънат в забрава и стоят неизползваеми. Тогава Националното представителство на студентските съвети и състави към Дома, подемат инициатива по възстановяването не само на сградата, но и на богатата културна програма и дейност на Студентския дом. Много доброволци, различни организации, общественици и медии, сред които и bTV, застават в подкрепа на инициативата днес студентският дом да е разчистен и на полуразрушените му сцени вече да кипи културен живот. Остава обаче въпросът за финансовото обезпечаване на възстановяването на сградата отвътре.

Източник: БТВ.БГ, видео запис

<https://web.archive.org/web/20201026041913/https://glasat.btv.bg/gallery/news/prihodite-ot-sms-glasuvaneto-na-zhivite-koncerti-na-glasat-na-balgarija-otivat-za-vazstanovjavane-na-studentskija-dom.html>

32-то издание на Международния форум за компютърни изкуства

26.10.2020

„Компютърно пространство“ 2020, интерактивни инсталации с изкуствен интелект, изложби - музикални синтезатори, романтиката на влаковете, 3D модели на влакове и вагони от състава на БДЖ, графичен дизайн, семинари по образователни игри и компютърна графика, експериментален театър с видео-игри, награждаване на победителите от конкурсната част в 32-рото издание на Международния форум за компютърни изкуства

„Компютърно пространство“ 2020 тази година се проведе в театралните зали на Националния студентски дом, 22-24 октомври, в подкрепа на кампанията по възстановяването им. Форумът, който винаги е подкрепял младите хора, ученици и студенти, учители и експерти, беше по-близо до своите участници и посетители.

Влизайки през големите врати на Студентския дом, на площад „Народно събрание“ и в театралните му зали на партера, посетителите попадат веднага на интересните изложби - 3D модели на влакове, електронни синтезатори, интерактивни инсталации, графичен дизайн. Романтиката на влаковете беше пресъздадена чрез тримерните модели на Румен Ангелов и колекцията на Клуб по Железопътен моделизъм- 3D модели на емблематични влакове и вагони от състава на БДЖ. Беше демонстрирана и компютърна игра с влакове, създадена от Румен Ангелов. Антикварни книги за влакове допълняха вечната тема за влаковете.

Синтезът на звук и историята на електронните музикални синтезатори беше другата романтична нотка в изложбите - можеха да се видят и изпробват емблематични модели електронни синтезатори, модули за синтез на звук и музикални компютри, като легендарните модели на Yamaha, Roland и Vermona едни от първите “музикални” компютри - Atari, Apple II, Commodore 64, антикварна техника предоставена с любезното съдействие на колекционери и музиканти - Валентин Милев, Владимир Джамбазов, Дончо Генов (Дони) и Росен Петков.

Дизайнерски проекти на студенти от специалност „Графичен дизайн“ на Нов български университет красяха изложбените пространства на Форума. Интерактивни инсталации, включващи механика, софтуер и хардуер, както и изкуствен интелект, на ученици от Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет - София забавляваха посетителите. Дистанционна проверка на съдържанието на хладилника и планиране на продуктите за определени гозби, електронна мулти-борд игри, драйв-симулатор, пееща бобина на тесла, старо радио с нова електроника, маса-игра за матиране и други интерактивни инсталации демонстрираха креативността на младите хора.

На специална церемония бяха представени наградните проекти от конкурсната част на “Компютърно пространство”, в областите на компютърната графика, компютърната анимация, електронната музика, уеб-дизайна и мобилните приложения. През последните месеци, автори на иновативни и креативни идеи регистрираха своите проекти в конкурсите на Computer Space, а жури от експерти от академичния и корпоративния бранш ги оцениха. Не бе забравен и гласът на публиката. Номинациите и наградните проекти са публикувани на сайта на Форума <https://computerpsace.org>.

Кметът на София г-жа Йорданка Фандъкова откри събитието и разговаря с участници в изложбите. Представители на Европейската комисия, г-жа Йорданка Фандъкова- кмет на Столична община, г-н Генчо Керезов- зам.-кмет на София, г-жа Вася Арсенова- главен секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси, г-жа Марина Лудеман, директор на Гьоте Институт, Христиан Даскалов- директор на Националния студентски дом, Биляна Генова- директор на дирекция “Култура” на Столична община, председателят на Организационния комитет на „Компютърно пространство“ Росен Петков, Маргарит Ралев от Българска дизайн група, Владимир Джамбазов- композитор и други официални гости участваха в откриването на събитието и връчиха някои от наградите в конкурсната част. Наградите са предоставени от Столична община, ADCOM и СОКИ.

Експерти, ученици и студенти имащи интереси към съвременните проблеми на дигиталните изкуства и съвременни медии се включиха в редица образователни семинари и презентации, посветени на тримерното моделиране, графичния дизайн, двумерната и тримерна компютърна графика. Семинарната част започна с едно интересно представяне на подходи и примери за тримерно моделиране на влакове, вагони и гари.

Следващите дни се проведе уоркшоп на Machina eX от Германия, групата изследва взаимодействието между театър и компютърни игри от 2010 г. Събитието се организира съвместно Goethe-Institut Bulgaria, ACT Festival и Sofia Game Night. През деня в залите на Студентски дом посетителите разглеждаха любопитните изложбени експонати, а вечерта в Студентския дом бе представянето на авторите от изложбите.

Особено интересни бяха презентациите на експерти по графика и дизайн в специализирания семинар. Александър Петров коментира проблемите на брандинга, Мартин Стойчев- проблемите на съвременния уеб-дизайн, Захарина Петрова- въпроси на калиграфията и шрифтовете, Мария Койчева- VR за дизайнери и артисти.

Забавен и полезен бе семинарът за образователните игри. Маргарит Ралев представи иновативната игра Magnetic Multigame System, Кристиан Йочев от ТУЕС- как се създава игра, Росен Петков - компютърните и мобилни игри в младежката работа (в извънучилищното обучение).

В секцията „Приложения на изкуствения интелект“ Росен Петков и Боряна Савова демонстрираха продуктите на проекта DigiAI по програма Еразъм+, който цели създаването на обучителни материали, как изкуственият интелект променя характера на кариерното ориентиране. Валентин Милев коментира как традиционни игри се разработват за компютър и даде примери за компютърните версии на емблематичната игра на шах.

Форумът за компютърни изкуства Computer Space („Компютърно пространство“) се провежда 32 години и е най-старото събитие за компютърни изкуства в Югоизточна Европа. Форумът се организира от Студентското общество за компютърно изкуство /СОКИ/, scas.bg, в партньорство с редица организации и институции, като Столична община, Националния студентски дом към МОН, Гьоте-Институт България, Sofia Game Night, Нов български университет, Bulgarian Design Group, ADCOM и други. По традиция във Форума участват и ученици от Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет- София, „Компютърно пространство“ е част от Календара на културните събития на Столична община. 32-то издание на форума е под патронажа на г-жа Мария Габриел – член на Европейската комисия. Информация за събитията и снимки могат да се намерят както на сайта на Форума, така на FB страницата <https://www.facebook.com/computerspacefestival/>

Потопете се в света на синтеза наука-технологии-изкуство!

Източник: 24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/ojivlenie/article/9157523?fbclid=IwAR3AqbwngUMwdBqX7drbxR07JWJMAp82NKQL0DOf4bp5zq2Di3ky85Dkfpk>

Ованес Торосян: В „Харлем шейк“ са историите на хора, избрали да останат у нас 2020

Авторският моноспектакъл на актьора води по скритите коридори на народопсихологията ни

Познавате Ованес Торосян. Ако случайно не си спомнете името му, то погледът му в миг казва за кого става дума. Актьорът отдавна вече е и режисьор на редица театрални постановки, съмишленик и съосновател на театър „Реплика“. Предстои ни нова среща с авторския му моноспектакъл Харлем шейк и поради тази причина бе редно да му зададем няколко въпроса специално за Go-Read:

- Какво те провокира да направиш Харлем шейк?

- Това е проект, който си е театрален рокендрол – измислих го спонтанно, след което назначих дата на премиера, без да съм сигурен дали това прилича на представление. Датата се приближаваше, притесненията нарастваха и накрая успях да се събера и да го облека в някаква театрална форма. Това е моноспектакъл – седем истории на различни хора, които са избрали да останат в България и живеят в София. Животът ме е срещнал с повечето от тях, но някои са и събирателни образи. Например, монологът на шофьора на такси е всъщност на трима души с такива професии, с които съм разговарял.

Историите са документални, една от тях е на внука на Димитър Димов – Лило Петров, син на Теодора Димова, и е единственият монолог, който не е мой и не съм го и пипнал. Това е историята на Лило, който живее в София. Аз се чудех защо той все още е в България и не е заминал... Липсваше ми подобен образ, първо исках аз да го напиша, след това реших да го помоля той да го направи, за да каже защо стои тук... Само погледнах написаното и си казах „Това е“.

Първоначалната ми идея за Харлем шейк беше да се играе по библиотеките, но се оказа доста трудно за организиране. Премиерата беше в Народната библиотека преди близо две години и след това дълго време търсех пространство. Накрая открих залата на Студентския дом и Харлем шейк просто си залепна там.

- Това е наречената от вас зала „Реплика“ – как се случи да играете там?

- С директора на Студентския дом се оказа, че имаме общи идейни точки и се разбрахме да работим съвместно, въпреки че сградата е собственост на Министерството на образованието и там има някакви дълги и широки... Но сега се обмисля по какъв начин да продължим напред. Иначе в залата има 60 места и е много приятно, защото играя на балкона на голямата сцена, която е опожарена и разрушена. И всъщност тази сцена ми е декор.

- Наистина звучи, като да си е „залепнало“...

- Отвсякъде, тъй като в представлението говоря за изгубената духовност, липсата на слово в днешно време и т.н. Завършвам монолозите с моя – на Ованес, който е избрал да стои в България.

- И защо Ованес стои в България?

- Защото има смисъл или поне се самозалъгвам с това. Защото усещам, че не съм сам.

- А мислил ли си някога да напускаш?

- Да, много пъти. Имах планове за Америка, Русия, Европа, но в един момент прецених, че няма значение къде се намиращ по света. Моето семейство е дошло тук от другаде и от първа ръка знам какво е да си в нова страна, какви са трудностите, с които се сблъскваш и как това се отразява на децата ти. В нова държава шансът да им дадеш някакъв старт става невъзможен, защото всъщност заедно с тях започват от нулата.

- Позитивните неща, които те крепят тия дни?

- О, тия дни точно съм в голяма депресия. Сега заваля дъжд и това по някакъв начин ме зареди – не знам каква е логиката. Може би, че имаме с какво да се разправяме сега, мокри сме и леко се отклоняваме от генералните тревоги.

Иначе децата ми ме зареждат – виждам колко зависи техният живот и възпитанието им от моето настроение.

- Как се постига доброто настроение?

- Много трудно, но гледам да не се оплаквам. Като си говорим за Харлем шейк, трябва да спомена, че е смешно. Не е по никакъв начин тягостно или назидателно – въпреки че е малко на ръба. Смятам, че изкуството и медиите всъщност променят нещата в наши дни.

- Медиите?

- Да, сега те са дори по-силен инструмент за влияние върху мисленето на хората от когато и да било. Оказва се, че ние, хората, които се занимаваме с изкуство, без медиите не можем.

- Работиш ли над нещо ново сега?

- Да, над театрален авторски проект, който се казва Аспарух. Правя го с актьора Александър Кънев, но имаме още работа по текста. Идеята дойде спонтанно – беше обявен конкурс за моноспектакъл, датата вече идваше и аз просто седнах и го написах малко преди срока.

А Аспарух е среднестатистически българин, който е сърдит на света, живее сам, общо взето персона, чийто негативизъм прескача рамките. После това става абсурдно и шаржира грешките, които правим като общество, но по смешен и забавен начин – случват се много неща с Аспарух, ще видите какви. Така че запомнете това име – Аспарух.

Мария Телбис

Източник: epaygo.bg, статия

<https://epaygo.bg/epaygo/go-read/ovanes-torosyan:-v-%E2%80%9EHarlem-sheyk%E2%80%9C-sa-istoriite-na-hora,-izbrali-da-ostanat-u-nas>

Михаела Добрева и Борис Далчев от Съпромат: Имаме идеи за театър извън театъра**22.11.2020****Изумление.**

„Ако трябва да обобща с една дума ефектът на визуалния пърформанс „Видение“ върху мен, то това ще е „изумление“. Откровението принадлежи на зрител от публиката на 10-тия АСТ фестивал за свободен театър.

Ние се припознаваме напълно в него. И днес се (ви) срещаме с двама от авторите му – Михаела Добрева и Борис Далчев от екипа на „Съпромат“.

За нас те са нов екип, но веднага усетихме работата им като наджанрова и полифонична и, едновременно с това, добре обмислена, съградена и хармонизираща – с идеите, които носи, с публиката и нейните настроения, с околната среда дори. Насред цялата тази хармония, малко противоречиво изниква името „Съпромат“. Затова и не се сдържахме да ги попитаме

Защо „Съпромат“?

Срещнахме ги на репетиция преди „завихрянето“ на едно необикновено „Видение“ на тазгодишното юбилейно издание на АСТ фестивал за свободен театър. Неговият артистичен директор Веселин Димов нарече визуалния им пърформанс „необичайна работа“, от която българската независима сцена и нейната публика има силна нужда,

„нещо много необичайно, интересно и креативно. Особено за нашия контекст.“

Така се озовахме „в кухнята“ за разговор с авторите на „изумителното“ и „необикновено“ „Видение“; насред самия пърформанс в опит да докоснем крехкостта на образа – своя, но и този на „съседа“ по изживяване“, а и този „отвъд“ – на актьора в огледалната призма; поговорихме и с публиката (зашеметена и окрилена наистина) след това.

Авторите на „Видение“ – сценографите Михаела Добрева и Борис Далчев от „Съпромат“ и хореографът Цвета Дойчева – го определят като визуален пърформанс – опит за полифония от движение, обект, субект, дигитална медия и музика.

Както и в други проекти на „Съпромат“ зрителят е оставен свободно да интерпретира пърформанса, докато се движи в залата със собствения си ритъм и изживява композицията от различни ъгли. По този начин личното пространство е съотнесено към по-голямото физическо пространство и личните пространства на другите.

Визуалният пърформанс изследва съвременната личност, затворена в клетката на собствения си външен вид. Заедно с публиката си, „Видение“ размишлява върху деформирания и размножения образ, върху крехката повърхност (и личност), върху възможността да погледнем и да видим от другата страна...

Видение не може да се разкаже, нито покаже. Изглежда, че подлежи единствено на преживяване (най-добре неколкократно). Затова и няма да правим опит да го описваме. Но с удоволствие ще разговаряме с двама от авторите му, ще хвърлим бегъл поглед на репетиционния процес и ще споделим един-два кадъра от пърформанса.

Както и снимки на фотографката Яна Лозева, които сами по себе си са артистичен размисъл, алтернативен поглед и произведение на изкуството, вдъхновено от друго изкуство.

След тази среща-видение в главите ни остават да звучат думите на Борис Далчев: „Съпромат“ е опит да търсим, да експериментираме.

Опит да създадем остров на мечтите.

Уповаваме се и на тези на Михаела Добрева: „Винаги сме търсили новите форми, извън статиката в залата и разделянето на публика и сцена.

Имаме няколко идеи за театър извън театъра.“

Михаела Добрева и Борис Далчев от Съпромат за едно различно Видение

Видение

визуален пърформанс

Автор: Съпромат (Михаела Добрева, Борис Далчев) и Цвета Дойчева

Дигитален артист: Михаела Добрева

Сценограф: Борис Далчев

Хореограф: Цвета Дойчева

Танцьори: Биляна Георгиева, Иван Николов, Стилиян Желязков

Композитор: Ангел Симитчиев (Mytrip)

Графичен дизайнер: Хасан Халилов

Фотограф: Яна Лозева

Източник: *Jasmin.bg*, видео запис

<https://jasmin.bg/2020/litsa/interview/mihaela-dobрева-i-boris-dalchev-ot-sapromat-imame-idei-za-teatr-izvn-teatra/>

Музейният архив на Националния студентски дом отваря врати

29.11.2020

Музейният архив на Национален студентски дом е инициатива с която започват честванията по случай 90 години от поставянето на основния камък на сградата на НСД на пл. „Народно събрание“ № 10. Колекцията се помещава в специално изградено творческо пространство на ет. 2, до зала „Галерия“, и е достъпна за посетители от 08 декември 2020 г., макар и само виртуално.

Музейната колекция е наречена на името на видния общественик и управленец, подкрепил първи каузата за създаването на Студентския дом – проф. Иван Шишманов, който през 1904 г., в качеството си на министър на народната просвета, създава Фонд за построяването на Дом на българския студент с първоначална сума от 10,000 лв. Освен радетел за каузата на студентите, проф. Шишманов е и инициатор за разкриването на Националния етнографски музей. През 1906 г. поради значителното нарастване на сбирките на етнографския отдел на Народния музей, по идея на проф. Иван Шишманов в София е създаден първият етнографски музей у нас.

По време на събитието ще бъдат връчени третите годишни награди за принос в развитието на Студентския дом на името на Стилиян Чилингиров.

Линк за livestream ще бъде качен в страницата на събитието във фейсбук 24 часа преди неговия старт.

Източник: Антени.бг, статия

<https://www.anteni.bg/2020/11/29/%d0%bc%d1%83%d0%b7%d0%b5%d0%b9%bd%d0%b8%d1%8f%d1%82-%d0%b0%d1%80%d1%85%d0%b8%d0%b2-%d0%bd%d0%b0-%d0%bd%d0%b0%d1%86%d0%b8%d0%be%d0%bd%d0%b0%d0%bb%d0%b5%d0%bd-%d1%81%d1%82%d1%83%d0%b4%d0%b5%d0%bd/>

Танцов перформанс „Преход“ в Национален студентски дом

30.11.2020

На 30 ноември в Национален студентски дом в София петима артисти от сферата на съвременния танц и физически театър ще представят „Преход“ – перформанс за търсенето на свободен, съкровен и обединен танц в лабиринта от исторически и личностни промени.

В камерна обстановка танцьорите ще споделят с публиката способността на човешката психофизика да възплъти в движение и танц изгубените парчета в пъзела от натрупвания и изменения, променящи битието.

Винаги в преход и никога истински тук.

Вечно пристигащи, обърнали гръб на живия път...

Концепция: Ивайло Димитров

С участието на: Братан Братанов, Диана Горбанова, Симона Киусоло и Яница Шопова

Начало: 20:00 ч.

Място: Национален студентски дом, пл. „Народно събрание“ 10, Зала 201 „Галерия“

Посещението е с предварително записване на имейл: ivo_cho4@yahoo.com

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Програма „Култура“ на Столична община.

В партньорство със сдружение „Артистичен свят за младежта“ и с логистичната подкрепа на театър-студио „Студентина“ и Национален студентски дом.

Източник: Арт София.бг, статия

<https://artsofia.bg/bg/events/2020/11/30/tancov-pyrformans-prehod-v-nacionalen-studentski-dom>

В архивите на студентския празник**08.12.2020**

Днес, на 8-ми декември отбелязваме студентския празник, който се чества още от 1916 г. По този повод Националният студентски дом създаде Музеен архив, а колекцията е достъпна за посетители от днес.

Източник: БНТ, Култура.бг, видео запис

<https://bnt.bg/news/v-arhivite-na-studentskiya-praznik-v282404-288010news.html?page=47>

Историята на Студентския дом: Как младите хора успяват да си върнат сградата

08.12.2020

Теодора Енчева

Студентите у нас притежават специално построена сграда. Още в началото на ХХ век мястото на Студентския дом е избрано да бъде на площад „Народно събрание“, до паметника на Цар Освободител и срещу Софийския университет.

„Това място показва отношение на държавата към важноста на студентското движение. Цар Борис Трети е радетел на идеята и издава специален указ, с който това място се предоставя за строеж“, обясни изследователят Росен Петков.

След 1944 г. в красивата сграда, издържана в стил „Ар деко“, заседава Щабът на Съветската армия. Когато руснаците си тръгват, идва Военният театър, но после отказва да се премести въпреки решение на правителството.

В края 50-те на, един 8-ми декември, студентите питат провокативно Тодор Живков кога ще им бъде върната сградата. Той ги погледнал и казал: „Да, решението на Министерския съвет важи за военния министър, ще си получите сградата“, разказа Петков.

В личния архив на Росен Петков се пазят годишни календари и покани за събитията в Студентския дом през годините. Сградата присъства и в спомените на Лили Иванова. Като млада певица примата е помещавала дирекция „Българска естрада“, за която се влиза от задния вход на ул. „Аксаков“.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/istorijata-na-studentskija-dom-kak-mladite-hora-uspjavat-da-si-varnat-sgradata.html>

Националният литературен конкурс „Георги Черняков“ оповести лауреатите си**08.12.2020**

Приключи шестото издание на литературния конкурс за студенти за 2020 година на името на литературния критик Георги Черняков – дългогодишен ръководител на Кабинета на младите писатели-студенти към Националния студентски дом. В надпреварата се включиха двама хумористи, 41 поети и 24 белетристи. Жури в състав: Максим Максимов – председател, членове – Фани Цуракова, Ася Григорова и Михаил Григоров номинира 12 автори, а лауреатите бяха избрани на заседание на Управителния съвет на Обществото на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“.

За проза първа награда грабна Адриана Василева с разказа си „Франсиска“.

Втора награда е за Владимир Илиев и разказа му „Сватбите на мъжката черница“.

Специалната награда на Съюза на българските писатели получава Сириъс Уейс за разказа си „Една малка рана“, а Фейсбук победител е Владимир Илиев.

За поезия първа награда тази година не се присъжда.

Има две втори награди:

- Жени Щерева, за стихотворението ѝ „Морето сладко спи“
- Александър Иванов, за стихотворението му „Бургас е пулс“.

Специалната награда на Съюза на българските писатели получава Веселин Веселинов за стихотворението си „Натрапчиво“;

Специалната награда на Националния студентски дом е за Стефан Гончаров, за стихотворенията „Карантина“ и „Апория“;

А Фейсбук победител в категория „Поезия“ е Димитър Драганов.

В категория „Хумор“ тази година награда не се присъжда.

Наградите ще бъдат връчени в Централното фоайе на Националния студентски дом в периода 21-23 декември 2020 г., ако бъдат отменени извънредните противоепидемични мерки – събщи поетесата и литературен критик Анжела Димчева, председател на Обществото на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101386372/nacionalniat-literaturen-konkurs-georgi-chernakov-opovesti-laureatite-si>

Как ще празнуват студентите

08.12.2020

В столичния квартал „Студентски град“ голяма част от студентите отсъстват от общежитията.

Интервю на Спас Крайнин с Даниел Парушев и Христиан Даскалов

Студентите ще празнуват 8 декември по три модела – едната група ще се насочи към къщите за гости, където могат да се събират до 15 души според ограничителните мерки, другата ще отбележи празника в общежитията в още по-малки групи, третото предпочитание ще е към родните места и семейството. Това обясни пред БНР Даниел Парушев, председател на Националното представителство на студентските съвети.

Общежитията са празни, студентите ги няма, разказа Парушев в предаването „Преди всички“. „Тези, които бяха тук, заминаха към курортите, към планините.“

Много голяма част от студентите няма да празнуват, защото имат опасения, отбеляза Даниел Парушев. „Студентската общност трябва да бъде отговорна и да си дадем сметка, че след десет дни всички ще се приберем по родните места и ще бъдем с нашите родители“, допълни той.

Репортаж на Радостина Чернокова

Дали наистина студентите са се отправили към планините и курортите?

В Смолянска област големите хотели са затворени. В Пампорово има резервации само във вилното селище, където в една вила се настаняват по няколко души и има възможност за поръчване на храна от ресторанта на селището.

Малките семейни хотели с до 15 легла запазват добра ангажираност. Празникът там ще протече във формат малки групи и малки партита.

Председателят на Съюза на хотелиерите и ресторантьорите в Чепеларе Съби Маданков определя положението с резервациите в курорта като трагично.

Близо 700 са местата за настаняване в Триград, но студенти за празника няма. Отменят се резервации и за Нова година.

Чрез излъчване на живо във Фейсбук от 18.30 ч. тази вечер от Националния студентски дом откриват първия у нас музей на студентското движение. Той ще включва информация и артефакти, свързани с каузи на студентите от 1903-1904 година насам, поясни Христиан Даскалов, директор на Националния студентски дом.

Възстановява се и стара инициатива от 60-те и 70-те години – да се издават клубни карти за безплатни посещения на събития в Студентския дом. Първите такива карти ще бъдат издадени за студентите доброволци, които помагат на медиците в болниците и в училищата.

Още за студентския празник чуйте в звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101385974/studentite>

„Мечтата на Наташа“ на театъра в Габрово с две представления в София**14.12.2020**

"Мечтата на Наташа" - на Габровския театър, ще има две представления в София, съобщиха от трупата.

Спектакълът ще бъдат на сцената на Националния студентски дом - от 19:30 и от 21:00 часа. Освен режисьор, Ана Батева е и преводач на текста на Ярослава Пулинович, по който е направена постановката.

Драматичен театър-Габрово ще играе три представления на открита сцена в музей „Етър“

Определят Пулинович като представител на новото руско драматургично течение. Според независимото руско списание The Moscow Times, пиесата влиза в десетката на най-добрите руски пиеси от началото на 21-и век.

С този спектакъл Ана Батева повдига въпроси по темата за семейните ценности, възпитанието на младите хора, нуждата да бъдат обичани и да обичат. Автор на музиката е Стефан Здравески, който също е част от екипа на габровския театър.

Младата актриса Поля Йорданова се превъплъщава в буйната и сприхава 16-годишна тийнейджърка Наташа. Многопластова роля, в която тя пресъздава не само объркания емоционален и мисловен свят на героинята си, но и взаимоотношенията ѝ с другите около нея.

Представлението е пряма и откровена дискусия по актуални социални въпроси, която чрез театрални похвати въвлеча публиката в търсенето на отговори, посочват от трупата. По думите им тук няма да видите готови решения, а смел и амбициозен експеримент как и къде да ги търсите - да намериш единствения верен път между потопа от противоречиви влияния, да хвърлиш усилия да се впишеш в нова общност, да не спиращ да копнееш за любов, която непрекъснато ти се изплъзва от ръцете - този наратив отеква и ще превземе съзнанието на зрителите.

Габровският драматичен театър отвори врати след близо тримесечно прекъсване

За първи път у нас пиесата на Ярослава Пулинович се реализира като моноспектакъл от габровския драматичен театър, чиято премиера беше на 25 юни тази година.

Тази вечер пиесата ще се играе в Габрово. Това ще е първата изява на постановъчния екип след завръщането им от 17-ия международен фестивал на монодрамата "МоноАкт" в Печ, Косово. Там актрисата Поля Йорданова беше отличена от международно жури с наградата "Най-добра актриса" за ролята си на Наташа.

Източник: dariknews.bg, статия

<https://dariknews.bg/regioni/gabrovo/mechtata-na-natasha-na-teatira-v-gabrovo-s-dve-predstavleniia-v-sofiia-2252367>

Неда Соколовска: 2021 година ще е пълна с много дигитален театър**16.12.2020**

Студио за документален театър VOX POPULI

Интервю на Мая Данчева с Неда Соколовска в предаването "Нощен хоризонт"

На 21, 22 и 23 декември Студио за документален театър VOX POPULI ще изиграе представлението "Златна рибка". Спектакълът ще се състои в Студентския дом в София, близо до старата сграда на Парламента. Билети могат да се купят на място.

"Беше интересен развоят в нашия независим театрален сектор, защото застрашени от спиране и от този застои, който се случи в изпълнителските изкуства, ние започнахме да подаваме проекти, да се опитваме да се адаптираме към новите условия и според мен ни предстои една 2021 година пълна с ужасно много дигитален театър".

Изпълнението на проекта "Златна рибка" е започнало в началото на 2020 година. Тогава е била актуална темата за Националната лотария.

"На нас ни беше много интересна тази тема и ние започнахме да я изследваме - какво е Националната лотария за българина и каква е тази голяма страст към бързата печалба, към лотарията, това разчитане на късмета и на шанса за по-добър живот. Дълбаейки в тази тема, ние открихме други процеси, които са много важни - за обедняващия през последните години българин, за обезверения човек, който няма вяра в политиката и политическото управление".

Режисьорът Неда Соколовска допълни:

"Много е интересно, че нашият спектакъл - документален, обхваща и първите вълни на това политическо недоволство през пролетта. Това е много важно, защото ние говорим за тези процеси, които накараха хората да излязат на площада.

Covid кризата ни накара да осъзнаем, че истински ценните неща са любимите ни хора, хората около нас.

"Винаги в най-лошото има някаква поука, някакъв позитивен опит".

Една от фундаменталните характеристики на театъра е неговата навременност и така наречената присъствена изява.

"Тази ефимерност на театъра го прави това, което е", коментира Неда Соколовска.

Цялото интервю можете да чуete в звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис<https://bnr.bg/horizont/post/101390411/neda-sokolovska-2021-godina-shte-e-palna-s-mnogo-digitalen-teatar>

Връчиха наградите „Георги Черняков” – 2020

23.12.2020

На кратка тържествена церемония (без публика) на 22 декември 2020 г. в Националния студентски дом в София бяха наградени лауреатите на Шестото издание на Националния литературен конкурс за студенти „Георги Черняков”. Тази година в надпреварата се включиха: 2 хумористи, 41 поети и 24 белетристи. Участниците са студенти от 15 родни университета и учебни заведения в Лондон, Амстердам и Швеция. Журито беше в състав: Максим Максимов – председател, членове – Фани Цуракова, Ася Григорова и Михаил Григоров.

Наградите включват грамота, парична премия и книги. Събитието се водеше от Анжела Димчева – председател на Общество „Димчо Дебелянов”, организатор на конкурса, която подчерта, че това благородно начинание се финансира от дарителите Илко Минев (Бразилия), Катя Кремзер (Австрия) и Весела Райчинова – Сели (Израел). Наградените бяха приветствани от Христиан Даскалов – директор на Националния студентски дом, който акцентира на обновяването на сградата с помощта на Столична община и на дарители, както и на новоразкритите пространства – библиотека и музей.

Ето имената на лауреатите:

Проза: Първа награда: Адриана Василева; Втора награда: Владимир Илиев; Специална награда на Съюза на българските писатели: Сириъс Уейс; Фейсбук победител: Владимир Илиев.

Поезия: Първа награда не се присъжда. Две Втори награди: Жени Щерева и Александър Иванов; Специална награда на Съюза на българските писатели: Веселин Веселинов; Специална награда на Националния студентски дом: Стефан Гончаров; Фейсбук победител: Димитър Драганов.

Награда за хумор не се присъжда.

Управителният съвет взе решение да бъде учредена Специална награда на принос към историята и дейността на Общество „Димчо Дебелянов”. Наградата ще се връчва всяка година на доайени в поезията и прозата, които с творчеството си и активната си дейност в полза на новите поколения са допринесли за авторитета на организацията. Поетите Недялко Йорданов и Георги Константинов заслужават тази чест. Те са първите лауреати на Специалната награда за 2020 г. Удостояването им ще се реализира на живо през 2021 г.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D0%B2%D1%80%D1%8A%D1%87%D0%B8%D1%85%D0%B0-%D0%BD%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%B3%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B8-%D1%87%D0%B5%D1%80%D0%BD%D1%8F%D0%BA%D0%BE%D0%B2-2020/>

2021

„Театрална совалка“ се завръща на сцената на Национален студентски дом в София**12.01.2021**

Университетски театър на НБУ подготви три представления, които ще се играят на живо през януари 2021 г.

„Театрална совалка“ се завръща на сцената на Национален студентски дом в София

"ТЕАТРАЛНА СОВАЛКА" 2021

Новият „театрален полет“ на младите актьори на НБУ стартира на 13 януари с танцовия спектакъл „Втора кожа“ под режисурата на Александра Драгова. Ще разпознаем ли страховете си? Коя е променящата ни същност по пътя към себепознанието? Въпроси, които Александра Драгова и участниците в нейния спектакъл задават за размисъл на публиката.

Нестандартен и бунтарски прочит на класическа пиеса предлага на 25 януари спектакъла „Чайка, Чайки...Чайките“. Под режисурата на доц. Възкресия Вихърлова и доц. д-р Ася Иванова пиесата на А. П. Чехов „Чайка“ се трансформира в модерен театър, вдъхновен от енергията на Робърт Брустийн и книгата му „Театърът на бунта“.

На 29 януари завършваме своя полет в магичната галактика на Шекспир, със спектакъла „Сън в лятна нощ“ под режисурата на Елена Панайотова. Студентите по актьорско майсторство в НБУ влизат в ролите на четирима нещастно влюбени, лутащи се из гората в нощта на лятното равноденствие. Пиесата преоткрива всички възможни форми на любовта и вълнува до днес фантазията и въображението.

Домакин на „Театрална совалка 2021“ ще бъде Национален студентски дом, а всички представления са с начален час 19:00 ч.

По време на спектаклите ще се спазват всички протиепидемични мерки, а капацитетът на залата ще бъде запълнен на 30%.

Билети могат да бъдат закупени онлайн през платформата URBO.

Повече информация за театралните полети и инициативи на театъра на НБУ може да научите от Фейсбук страницата на Университетски театър НБУ - <https://www.facebook.com/University.Theater.NBU>

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/3/news/32205-teatralna-sovalka-se-zavrashhta-na-stsenata-na-natsionalen-studentski-dom-v-sofiya>

Почина хореографът акад. Иван Тодоров**25.01.2021**

Един от най-известните и признати български хореографи акад. Иван Тодоров е починал днес в София, малко преди да навърши 95 години.

Иван Тодоров е създател на Държавния ансамбъл за народни песни и танци, сред основателите е на Държавното хореографско училище в София и Ансамбъла на строителни войски. Основател и главен художествен ръководител е на Академичен Фолклорен Ансамбъл при Студентски дом – София.

Освен изпълнител балетист акад. Иван Тодоров е и главен консултант на редица постановки.

През 2007 г. е удостоен с наградата "Златната кобилица", от 2016 г. е "Почетен гражданин на София", през 2017-а е награден със "Златната муза" за цялостно творчество.

Източник: БНТ, Новини, аудио запис

<https://bntnews.bg/news/pochina-horeografat-akad-ivan-todorov-1092839news.html>

„Go-Do-t“ и (не)чакането на Спасителя**27.01.2021**

Премиерният „Go-Do-t“ е авторски спектакъл на екип от млади независими артисти, вдъхновени от творчеството на Самюъл Бекет. Режисьорката Дарина Стоименова – Stodara, и актрисите Емона Илиева и Грета Гичева вплитат в своя спектакъл мотиви от пиесата „В очакване на Годо“, за да представят темата за Спасителите днес и очакването им, но през гледната точка на две жени, нереализирани актриси, които „очакват Годо“.

А защо „Go-Do-t“

„Go“ като активно поставяне на начало (на проект)

„Do“ като вземане на решения относно собственото творчество, реални действия, не само думи и мечтания
“t“ като време (отместване, отлагане във времето).

Представлението е създадено с финансовата подкрепа на Министерството на културата и със съдействието на галерия „Етюд“ и хореографката Галина Борисова, и ще се играе на камерната сцена на Националния студентски дом, който подаде ръка на много млади творци в трудното време на пандемията.

Премиерните представления на „Go-Do-t“ са на 28 януари и 4 февруари.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hrisobotev/post/101411841>

Премиера на спектакъла „Go-Do-t“ по мотиви от „В очакване на Годо“
27.01.2021

Премиера на спектакъла „Go-Do-t“ по мотиви от „В очакване на Годо“ на Самюъл Бекет на камерната сцена на Националния студентски дом. Разговор с Емона Илиева и Грета Гичева.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/premiera-na-spektakala-go-do-t-po-motivi-ot-v-ochakvane-na-godo-v288180-290974news.html>

Наречи ме с моето име

30.01.2021

Преди няколко години едно от многобройните Цигански колела се завъртя и увлече в своя бяг творчески тандем от две жени: актрисата - драматург Здрава Каменова и актрисата Наталия Цекова. Днес (30 януари) в Националния студентски дом е премиерата на следващата им обща изява – спектакъла „Наречи ме с моето име“, посветен на болезнената за обществото ни рана – смяната на имената на нашите сънародници-мюсюлмани.

„Не знаем, трудно е да се намери отговор как може да се излекува тази рана. Спектакълът въздейства много емоционално, човешки, разказали сме и истории на деца, преживели онова време“ – казва Здрава Каменова. „Извън актьорската работа, променихме отношението си от това, което разбрахме, проучихме по тази болезнена тема. Чисто човешки съм удивена. Още от баба ми, която също е със сменено име, знаех за това. Но докато правехме това представление, разбрах през какво наистина са минали хората, принуждавани да сменят имената си“ – добавя Наталия Цекова.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101412880>

Режисьорът Благой Бойчев: Тази болка трябва да бъде споделена**06.02.2021**

„Назови ме с моето име“ е представление, което удря в сплита. Да, защото ми е позната неназоваваната от страдание и достойнство болка от едно безнаказано престъпление, наречено „възродителен процес“... Защото гласовете на трудните изповеди се пресичат в неизмеримата тъга по една отхвърлила те родина. Защото от сцената прозвучава името на поета Усин Керим и се рецитира Назъм Хикмет. Защото е много важна творческа позиция, която публиката по вълнуващ начин подкрепя и всеки от зрителите изчаква реда си, за да каже своите няколко думи на съпричастност след представлението. Да, защото е вик.“

Това е част от вълнуващия отзив, който журналистката Севда Шишманова написа непосредствено след премиерата на „Назови ме с моето име“ (на 30 и 31 януари в Националния студентски дом), веднага изострящ вниманието и насочващ светлината към новия документален спектакъл на режисьора Благой Бойчев. Създаден е в съавторство със Здрава Каменова и Наталия Цекова и е по истински истории на хора, чиито имена са били принудително сменени по време на Възродителния процес в България.

В звуковия файл можете да чуete разговора на Любима Бучинска в предаването за изкуство и култура „Арт сезони“ с Благой разговаряме за идеята и смисъла на това обръщане към толкова травматична тема от близкото минало и артикулирането ѝ с езика на изкуството, на театъра.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/blagoevgrad/post/101417548>

ХРИСТИАН ДАСКАЛОВ: В УНИВЕРСИТЕТИТЕ В БЪЛГАРИЯ НЯМАМЕ ДОСТАТЪЧНО ПРОГРАМИ НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК

10.02.2021

Христиан Даскалов е назначен за директор на Националния студентски дом със заповед на Министъра на образованието и науката през м. август 2018 г.

Отличен е с националната награда „Докторант на годината“ за 2017 г. Научните му интереси са в сферата на организацията и управлението на отворени технологични проекти. Завършил е успешно инкубатора за образователни технологии „Educate London“ към University College London с авторския си R&D проект „Университет с отворен код“, получил през 2018 г. президентска награда – сертификат „Джон Атанасов“ за инициатива с висока социална значимост. Със специализации в Техническите университети на Рига, Латвия и Бърно, Чехия.

Автор е на две книги: „Академия 4.0 – Университет върху блокчейн“ (2018) и „Стейкхолдър мениджмънт по проекти, програми и стратегии във висшето образование, науката и иновациите“ (2014). Бакалавър по икономика и магистър по администрация и управление, специалност „Управление на европейски проекти“. С професионална квалификация и 10-годишен опит в сферата на организационното и бизнес развитие. Участвал е в процеса по създаването на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014 – 2020 и Националната стратегия за интелигентна специализация на научните изследвания и иновациите.

Носител е на специалната награда за принос в развитието на студентските политики на Република България за 2014 г. Главен секретар на Националното представителство на студентските съвети в периода 2012 – 2013 г. Член на Академичния съвет на Нов български университет и Председател на Студентския съвет на НБУ в периода 2010 – 2012 г. Сред координаторите на инициативния комитет по създаването на Националния младежки форум в България.

Как можем да определим качеството на образованието в момента – говорим за висшето?

Качеството би следвало да определим през съответните показатели. Ако погледнете иначе успешната по оценка на редица експерти Рейтингова система на висшите училища в България, ще видите, че по десетобалната система, повечето български университети са около и над девет. Това означава, че има определени значими критерии, които не са обхванати. В общия случай, за да се наблюдава такава уравниловка липсват онези фактори, които отделят иноваторите от последователите.

Ами ако попитаме имат ли нашите университети маркетингови канали към чуждестранните студенти под формата на „Масови отворени онлайн курсове“ (MOOCs)? Това е отличен инструмент за монетизация на имиджа, на реномето на всяка съвременна академична институция с глобално мислене. А у нас, ако направите анализ, ще видите че повечето университети броят на пръстите на ръцете си чуждестранните магистри. Нищо, че през платформи като EdX и Coursera могат да достигнат до милиони с отворени, хибридни или дори с изцяло комерсиални учебни програми в дистанционна среда.

Накратко – качеството можем да измерим чрез изброяване на иновациите, които липсват. Колкото по-дълъг е списъкът, толкова по-сложна е ситуацията. Нашата Рейтингова система, обаче, мери това, което го има, а не това, което е в дефицит. Така дефицитите остават скрити. Както на университетско ниво, така и на ниво държавни политики.

Много университети в чужбина фалират. Как ще се отрази това на образованието в световен мащаб?

Фалират университети и у нас. Наскоро врати затвори един от пловдивските частни икономически колежи с големи традиции. Държавните висши училища са второстепенни разпоредители с бюджетни кредити и те винаги могат да бъдат „издърпани над водата“ от централната изпълнителна власт. Иначе трудностите важат и за тях.

Негативната демографска тенденция у нас от последните години що се отнася до намаляващия брой на постъпващите в системата зрелостници, в съчетание с Ковид-19 кризата, се оказва „Перфектната буря“, но в резултат виждаме не само негативи. Забелязват се и положителни тенденции на солидарност и взаимопомощ, които са пътят напред. Наскоро водещият технически университет у нас взе под опеката си още едно средно училище. Тръгнаха съсъвместните „Европейски университетски мрежи“ в които вече участват поне пет български университета-пионери. Появиха се и плахи опити за съвместни учебни програми между българските висши училища – процес, насърчаван и от споделените „Центрове за върхови постижения“, създадени по линия на оперативните програми.

В обобщение, наблюдава се клъстеризация на сектора, опити за изграждане на вериги на стойността от средното към висшето образование към индустрията. Взаимодействие за предоставянето на обща добавена стойност. Ето това ще се катализира от кризата – или ще се върви към изграждане на отворени, споделени системи или ще се върви към закриване по единично на най-неадаптивните.

Коментира ли се, че може и догодина да бъде дистанционно и как ще се процедира, ако така се случи?

Не би трябвало този сценарий да ни притеснява. Ако и след септември пандемията продължава да се вихри, дистанционното обучение ще ни се стори доста маловажен проблем на фона на обстановката, в която ще се озове националната и глобалната икономики.

Апропо, образователната индустрия във Великобритания, за пример, е неизменно в тройката на най-важните, най-големите сектори на икономиката, конкретно в направление “Услуги” и конкретно по отношение на третата степен. Затварянето на хиляди кампуси, спадът в потреблението, в нивата на търсене на базови услуги в следствие на преминаването към дистанционна форма, това убива хиляди малки и средни бизнеси по веригата. Същият ефект има и преминаването към работа от вкъщи в частния и държавния сектор.

Студентите ще се върнат рано или късно в аудиториите, но образователната еко-система ще пострада и безспорно ще бъде в редуциран размер. Колкото по-късно се върнат студентите, толкова по-големи ще са преките загуби и пропуснатите ползи. Да не споменаваме щетите от отложените инвестиции, които тепърва ще се проявяват в 3 до 5 годишен план. Това се отнася и до всяка друга от структуроопределящите индустрии.

Много студенти, особено във Великобритания, не могат да плащат квартири и въобще и образованието им е под въпрос. Какви мерки ще се вземат?

Мерки вече се взеха от страна на български родители и първокурсници – те просто пропуснаха година или записаха у нас за сметка на популярни доскоро образователни дестинации. Тези, които кризата заварва в разгара на обучението им, се сблъскват и с проблема с невъзможността да си осигурят платен стаж, временна заетост, фрийленс ангажименти с които да “вържат” бюджетите си.

А социалните политики на правителствата като че ли подминават студентите като специфична група, нуждаеща се от подкрепа. В този смисъл, водеща е ролята на самите университети. Някои опростиха или намалиха наеми в общежитията си. Други започнаха отпускането на целеви стипендии за най-засегнатите, за да ги задържат. Трети, макар и не-много, намалиха таксите в отговор на справедливите искания за това. Средата в „Zoom“ не е средата в кампуса, която изгражда личността на обучаващия се, няма ги многото индиректни придобивки от физическото присъствие в университетска среда.

Най-добрата мярка, която студентът може да предприеме, е да задели част от вниманието си към странични теми и курсове, свързани с финансовата грамотност, инвестициите, предприемачеството – без значение в коя област се обучава. За да бъде готов да посрещне пост-ефектите от пандемията и многото бъдещи трусове и турболенции с които му предстои да се сблъска.

По проекта „OS.University“, с колеги от Техническият университет в София ние изградихме инструмент, който позволява на всеки студент да създаде своя дигитална автоночна образователна идентичност. Въпросът е какво студентът ще покаже пред колеги и работодатели, за да изпъкне на фона на кризата и на фона на свиващия се пазар на труда в следствие на естествените процеси по автоматизация във времето на „Индустрия 4.0“.

В България постоянно се оплакваме от лошо образование. Сега с онлайн обученията сигурно сме на последно място?

Имам наблюдения от системата на училищното образование, които са любопитни. Тук тя “превключи” изненадващо по-бързо от британската. Там се обърна повече внимание на частните случаи, помисли се за онези за които видео-лекциите на са подходящи или пък не са ефективни, много се дискутира и защитата на личните данни, неприкосновеността на семейния дом и т.н., и т.н. В крайна сметка, в началото дори имаше изрични забрани да се ползват инструменти като виртуалната класна стая, докато в България системата бе много по-либерална и експериментално-настроена. Резултатите ще се видят през тестове като „Пиза“.

В университетите, обаче, ситуацията е много по-шарена. В България има такива с десетилетни традиции в електронното обучение, които са стъпили на доказани системи с отворен код като „Moodle“. Други разчитаха

и продължават да разчитат на разпращането на снимки на лекции чрез „Viber“. Проблемът с вторите е, че резултатите се виждат за сметка на икономиката, на по-късен етап.

Говори се, че има възрастни хора, които преподават по стара методика. Сега с новите технологии как се справят?

В кръга на шегата, платформи като „Zoom“ позволяват на онези, които четяха от жълти листа пред отегчени аудитории да го правят не по-малко успешно и онлайн. Проблемът е там, където не възрастта, а практиката прави непригодна онлайн връзката.

В Студентския дом, за пример, подслонихме наша студентка от холандско висше училище в сферата на изкуствата, за да не спира учебно-тренировъчната си дейност, тогава когато това бе възможно. Подготовка, която изисква присъствие във физическа среда. Същото се отнася и до два от университетите, които обучават в сферата на театралните изкуства. На тях даваме възможност да поставят на сцената ни свои курсови и дипломни проекти.

При студентите по програми като „Еразъм“, пък, колкото и блестящи да са преподавателите, те не могат да пресъздадат реалния студентски живот в който тези млади хора са дошли да се потопят. На тях им помага Erasmus Student Network, които са също при нас, в Студентския дом.

Въобщо, справянето не опира само до наваксването на пропуски в дигиталните умения. Трябва да има и подходяща среда на взаимопомощ и достатъчно заинтересовани страни, които могат да работят успешно в мрежа.

Какъв е най-големият проблем в България, който можем да отстраним?

Нямаме достатъчно програми на английски език. Ето ви нещо лесно за отстраняване. Ролята на професора ще се превърща все повече в роля на тютор, който подпомага и подкрепя студентите си, на родния им език, доколкото това е възможно. Но лекционния процес следва да бъде организиран така, че да търпи адаптация – включване на курсове от чужди университети в родните програми и на локални курсове в международни формати.

За това се изисква една определена степен на интернационализация на учебното съдържание без това да става за сметка на родния език и култура. Както казах, ролята на тютор предполага директна комуникация, но международните университетски програми “с отворен код” на утрешния ден предполагат адаптация към глобализационните процеси.

Мнозина смятат, че Ковид-19 удари по глобализацията. Точно обратното. Докато националните правителства залагаха на изолационизъм, Ковид -19 превърна стотици милиони в “граждани” на един общ, дигитален свят – със споделени неволи, страхове, стремежи. Българските висши училища могат да използват този исторически шанс, за да направят решителната крачка към отварянето си за “смелия нов свят” в който живеем.

Прогнози за следващата 1 година?

В следващата година университетите ще работят по програмите си за финансови оптимизации. Това са фактите.

Студентите ги чака един по-неприветлив пазар на труда, но опитът от кризата от 2007 – 2008 г. показва, че няма от какво да се опасават в средносрочен и дългосрочен план. Напротив, напълно в рамките на очакванията е отприщването на една нова иновационна, предприемаческа вълна след около 12 до 18 месеца. Да залягат над материалите, за да яхнат вълната, а да не останат затрупани под нея.

Източник: сп. Образование и специализация в чужбина, статия

<https://studyabroad.bg/%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F%D1%85%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%B8%D0%B0%D0%BD-%D0%B4%D0%B0%D1%81%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D0%BE%D0%B2-%D0%B2-%D1%83%D0%BD%D0%B8%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%B2-%D0%B1/>

Първи изпит по актьорско майсторство за студентите от класа на Лилия Абаджиева 11.02.2021

Интервю на Силвия Великова с Лилия Абаджиева и студентите Навид Афзали и Наталия Георгиева

Тази вечер на сцената на Студентския дом предстои първият изпит по актьорско майсторство на студентите от класа на Лилия Абаджиева в Театралния колеж „Любен Гройс“. Изпитът има ролята на колоквиум след края на първия семестър от обучението.

Основната задача при първите стъпки на студентите е да могат да създават въображаема реалност, защото само тя може да бъде контролирана от актьора. Буквалната реалност не може да бъде контролирана, обясни Лилия Абаджиева в предаването „Преди всички“.

Режисьорката допълни, че степента на отговорност, когато преподаваш, се различава от постановъчната работа.

„Това е работа в бъдеще време, възпитанието на млади хора да станат част от тази велика игра, наречена театър. Не е само развиване на актьорски инструментариум, а възпитание на високи етически изисквания, които стоят пред актьора.“

Абаджиева описва обучението като вълнуващ за нея процес, но и изключително тежък. Провели са над 170 етюда и много упражнения. Следващия семестър им предстои работа с текст и навлизане в конкретни персонажи.

„Театърът изследва човешкото в човека. Опитвам се да възпитам у тях любопитство към историята на театъра, към историята на изкуството.“

Цялото интервю с Лилия Абаджиева и студентите Навид Афзали и Наталия Георгиева чуйте в звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101419962/lilia-abadjieva>

"Втора кожа" на хореографа Александра Драгова в Студентски дом и Театъра на НБУ 15.02.2021

16 февруари - Национален студентски дом, 18 февруари - Университетски театър НБУ

"Втора кожа" на хореографа Александра Драгова в Студентски дом и Театъра на НБУ

◇ СЪБИТИЕТО

Режисьорът и хореограф Александра Драгова, възпитаник на Нов български университет, заедно със своите колеги танцьори: Денислав Иванов, Калина Кръстева и Бетина Димитрова, гостуват с танцовия спектакъл "Втора кожа" в камерната зала на Национален студентски дом – София на 16 февруари от 19:00 часа.

„Разпознавам те в страховете ти, аз съм най-големият ти страх. Аз съм болката, издълбала дом в сърцето ти. Аз съм миналото и настоящето ти. Аз съм променящата те същност, докато не осъзнаеш себе си. Аз съм втората кожа, която не може да побере душата“. Поривът за свобода и променяща се идентичност, съчетана с иновативна съвременна хореография, вплитат зрителя в магията на танца и силата на изкуството.

Музиката е на Дахабраха, Дея Дова, а костюмите са дело на SolantCostumes, снимки, видео и рекламен дизайн: Иван Иванов, Богомила Деянова, Боян Фераджиев.

Разпространението на спектакъла в Национален студентски дом е част от проект „Театрална совалка 2020-2021“ на Нов български университет и се осъществява с финансовата подкрепа на Министерство на културата.

На 18 февруари от 17:00 часа Александра Драгова ще представи на живо танцов уъркшоп на сцената на Университетски театър НБУ.

Преди да бъде извършен „ритуала“ на танцовия спектакъл „Втора кожа“, артистите ще включат публиката в танцов клас. Събитието ще се предава на живо в платформата URBO. (<https://urboapp.com/bg/e8042-vtora-koja-online>)

Билети за спектаклите в Театъра на НБУ и Студентски дом се продават чрез платформата URBO.

За представлението на 16 февруари в Национален студентски дом, могат да бъдат закупени от тук: <https://urboapp.com/bg/e8028-vtora-koja-nsd>, а за уъркшопа с Александра Драгова на 18 февруари от 17:00 часа в Университетски театър НБУ, от тук: <https://urboapp.com/bg/e8043-aleksandra-dragova-workshop>

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/3/news/32331-vtora-kozha-na-horeografa-aleksandra-dragova-v-studentski-dom-i-teatara-na-nbu>

"Засилваме се преди скок". Театър "Реплика" и техните 10 години в свободата**18.02.2021**

"Единомишленци". Това е думата, която Благой Бойчев и Милко Йовчев - двама от основателите на театър "Реплика", употребиха независимо един от друг за своята формация.

Поводът е десетгодишнината на Театър "Реплика". Те са Ованес Торосян, Милко Йовчев, Ивайло Драгиев, Благой Бойчев, Боряна Йовчева, Ирина Андреева, Милена Ерменкова, Християна Пенева, Ваня Бойчева.

Събират се през 2011 година като "естествено продължение" на Модерен театър, в който ги кани Ивайло Христов. Завършили са неговия клас в НАТФИЗ "Кръстю Сарафов" през 2009 г. и след като Модерен театър спира да съществува, те създават "Реплика".

"Искахме да намерим начин да работим заедно. В театъра според мен най-важно е партньорството - да усеещаш, че имаш гръб, рамо, да си помагате. Ние много си помагахме от самото начало и решихме да пробваме по този начин", разказва Милко Йовчев за началото.

Решихме, че искахме да правим нещо, което да развълнува хората тук и сега.

Благой Бойчев

"Бяхме окрилени от възможността на Модерен театър, той тръгна с големи мечти и искахме още да се развиваме. Решихме, че искахме да правим театър, който наистина да е модерен, съвременен, да говори на съвременен език. Нещо, което да развълнува хората тук и сега", разказва и Благой Бойчев.

През смях Милко казва, че се наричат Театър "Семейство", защото помежду си имат всякакви "шуробаджанашки връзки".

"Аз съм кум на Благой [Бойчев], пък Ованес [Торосян] и Милена [Ерменкова] са кумове на нас с Боряна [Йовчева], пък Благой е кръстник на Ивайло [Драгиев], а Ивайло пък има дете от сестрата на Боряна [Християна Пенева]", обяснява Милко кой на кого какъв е.

За рождения ден на "Реплика" те публикуваха снимка във Фейсбук страницата си. С ирония отбелязват, че са си същите като преди 10 години. Само са били с 50-ина кг и няколко диоптъра по-малко, без 2 кучета и доста деца.

"За тези 10 години натрупахме много опит. Всеки освен с "Реплика" изгради своя собствена кариера и придоби много голям опит. В началото с Ованес бяхме актьори, после и двамата завършихме режисура. Намерихме начин да се развиваме и на други сцени, вкл. държавни. Сега сме зрялата "Реплика", разказва Благой за изминатия път.

Милко разказва, че в началото са имали големи мечти и планове. Започнали са с представление с огромен комерсиален потенциал, което е било дипломният им спектакъл. Тогава тъкмо е излязъл сериалът "Стъклен дом" и в постановката участват някои от младите звезди на сериала - Явор Бахаров, Радина Кърджилова, Луиза Григорова. "Някой по-опитен мениджър на мечки щеше да изкара много пари", казва през смях Милко.

По думите му много знакова за "Реплика" е появата на германския режисьор Георг Жено, живял над 20 години в Русия и носител на наградата "Златна маска". По това време "Реплика" е "на мускули". Всеки работи и друго нещо, за да може да се издържа. След появата на Жено започва и тяхното профилиране към документалния и социално ангажиран театър.

Сега Боряна, Милко и Благой ще се посветят изцяло на "Реплика".

"Спечелихме финансиране от Национален фонд "Култура", реално [пандемията] ни даде шанс да творим много повече през тази година и сме подготвили много нови дейности - и онлайн, и на сцена", казва Благой и допълва, че са извадили късмет. Единственият минус за момента е, че не могат да се срещат толкова активно с публиката, но се надяват наесен това да се промени.

Много сме въодушевени. Нова енергия има в "Реплика" в момента и се надявам да се случат нещата.

Милко Йовчев

"Много сме въодушевени. Нова енергия има в "Реплика" в момента и се надявам да се случат нещата", допълва Милко.

Преди пандемията всички те са финансирали проектите си сами. По думите на Благой единственият шанс за свободния театър в България е чрез самофинансиране и проекти на общини и тези на Национален фонд "Култура".

"Иначе не може да се издържи на конкуренцията на държавните театри", обяснява той. Причината е, че те имат сгради и постоянно държавно финансиране.

За да се справят обаче Милко разказва, че преди пандемията е работил 5 различни неща - водил е школи, парти агенция, образователен театър, YouTube канал и освен това е и актьор. Казва, че всичко е отпаднало заради пандемията и е останал само YouTube каналът "Ние, нашите и кучето".

"В момента мога да отделя внимание на "Реплика", което винаги ми е било мечта, защото това е най-силното нещо, което ми се прави. Всички останали също развиват различни дейности. Ованес Торосян поставя много представления заедно със съпругата си Милена Ерменкова. През годините има и десетки участия в киното. Ивайло Драгиев и Християна Пенева имат един от най-успешните български YouTube канали - "Айде.бг".

Въпреки че всеки си има и други занимания, по думите на Благой "Реплика" е тяхната "акция и реакция на съвременните теми". Така измислят и името.

"Когато имаме какво да кажем, ние го казваме от театралната сцена", допълва той.

В близките месец-два им предстоят премиерите на два моноспектакъла, единият е дело на Милко и Боряна Йовчеви и се казва "Списък на всички страхотни неща". Другият е дело на Благой Бойчев и се казва "Ходене по кръчмите".

В момента те се изявяват в Националния студентски дом, който се е превърнал в център на независимия театър в България. Благой казва, че настоящият директор Християн Даскалов е успял да го превърне от развалина в уютна, топла и оборудвана зала. Споменава го, защото вярва, че добрият пример трябва да се показва.

През септември им предстои и премиера с режисьора Георг Жено, който ще се върне в България след 5-годишно отсъствие, за да постави "Престъпление и наказание" по Достоевски. Отново през есента ще бъде и техният фестивал за документален театър NEDRAMA.

"Засилваме се преди скок", казва с усмивка Милко.

Източник: Свободна Европа, статия

<https://www.svobodnaevropa.bg/a/31109636.html>

Актрисата Виолина Василева за поредицата спектакли „За птиците и хората“**26.02.2021**

Театралното сдружение „Сторикечърс“ представя най-новия си спектакъл на 27 февруари в Националния студентски дом.

„За птиците и хората“ е социален плейбек театър и е насочен към близки и приятели на онкологично болни пациенти. Всъщност това е второто представление от цяла тематична поредица, която започна в края на януари. Тогава актьорите адресираха своя спектакъл към онколози и медицински специалисти.

В представлението участват Мален Маленов, Виолина Василева, Ина Гергинова, Мартина Велева, Яница Атанасова, Александър Чобанов, заедно с музикантите Константин Кучев и Александър Евтимов – Шаманчето.

Спектакълът „За птиците и хората“ е създаден в партньорство с Онкологичното отделение към УМБАЛ „Царица Йоанна“ – ИСУЛ и Фондация „Победи рака“.

Входът за представлението е свободен.

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Националния фонд „Култура“.

„Storycatchers“ е професионална театрална компания, занимаваща се с playback театър от 2018 година. В рамките на всяко представление в сценарий се превръщат историите на хората от публиката, които биват спонтанно изигравани и озвучавани на сцената веднага след тяхното споделяне. Названието му идва от английското „to play it back“ – „да върнеш обратно историята – изиграна“.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101428280/aktrisata-violina-vasileva-za-poredicata-spektakli-za-pticite-i-horata>

Театър "Реплика" на 10 години**05.03.2021**

Театър "Реплика" се намира в Националния студентски дом в София.

Предаването ни среща с Благой Бойчев и Милко Йовчев от независимата театрална формация. Те благодариха на своя домакин, затова че им дава сцена за изява.

"Получихме финансиране от националния фонд за култура, но пък много от свободните артисти не получиха никаква помощ и нямат възможност да практикуват професията" - сподели огорчението си Благой Бойчев. "На независимата сцена се правят много стойностни неща на съвременни теми".

"Ходене по кръчмите" е най-новият спектакъл с участието на Благой Бойчев по новелата на Бойчо Бойчев. "Много грабващо заглавие за мен, време е да прекратим периода на мрачното безкръчмие и безтеатрие". - сподели Бойчо Бойчев.

"Това което ни скрепи толкова време е вярата в това, че всички заедно сме единомишленици и че искаме да правим изкуство, което вълнува". - допълни Бойчев по повод годишнината на театъра.

Милко Йовчев допълни, че обичта между тях е причината да са заедно вече 10 години. Неговият моноспектакъл "Списък на всички страхотни неща" ще има премиера на 7 април т.г.

Източник: БНТ, Култура.бг, видео запис

<https://bnt.bg/news/teatar-replika-na-10-godini-v291784-292760news.html>

5 истории на писателката Силвия Томова

05.03.2021

Писателката Силвия Томова е автор на романите "Кожа", "Тит от Никомедия", "Печатарят", "Грохот" и "Милост за приятелите". Има издадени и сборници с разкази, най-новият от които е "Уважаема госпожо!", отпечатан съвсем скоро. Работила е като журналист за печатни и електронни медии.

1. Ухажване по Шекспир

Един от големите психолози на ХХ век казваше, че ключът към разгадаването на човека са неговите цели. Няма как да не се съглася с Алфред Адлер с уточнението, че бих заменила цел с мечта. А за какво може да мечтае едно момиче, освен за актьорска кариера... Е, аз освен да бъда актриса, исках да бъда също журналист, а също и да пиша книги. Разбира се, когато бях на осемнадесет, нямаше как да зная, че за да осъществя всяка една от тези мечти, трябва да се лиша от другите две. Това ми отне години, които започнаха с неочакван сблъсък с театъра.

Казвам неочакван, защото макар да исках много да играя на театрална сцена, не се реших да кандидатствам във ВИТИЗ. Не знаех обаче, че има любителски трупи, до една от които имах късмета да се докосна. Вече бях студентка, когато се обади моя приятелка с молба за текст, с който да кандидатства в „Студентина“, аматьорската трупа на Студентския дом. Без колебание ѝ препоръчах „Упражнения по стил“ на Реймон Кьоно. Трябва да си наистина страшно дърво, за да не успееш да разсмееш публиката, дори ако само рецитираш сказките му. Моята приятелка се съгласи, а аз, от своя страна, поисках да присъствам сред публиката и така двете, тя като кандидат актриса, а аз като зрител, се озовахме в театъра.

Седях в притъмнената зала и докато гледах претендентите, дълбоко съжалих, че самата аз не съм на сцената... В края на изпита от журито попитаха дали има още някой, който иска да бъде прослушан. Изобщо не чаках втора покана. Излязох отпред, а задачата, която получих, беше да прочета конкретен монолог на Шекспир като жена, която хули мъжа си пред градската управа. Не си представях да играя доносничка, затова реших, че ще „хуля мъжа си“, защото ухажвам „председателя на градската управа“. В бързината си избрах един от господата в журито, когото ще „ухажвам“, и изиграх много смешен по моите критерии етюд. Журито запази ледено мълчание, но затова пък публиката бурно ме аплодира. Не е нужно да отбелязвам, че съдържанието на монолога нямаше свършено нищо общо с моето превъплъщение, което и допринесе за комичния ефект. Седмица по-късно името ми беше в списъка с приетите бъдещи актьори...

2. Как лихвата предсрочно стана 300%

Няколко години по-късно вече усърдно се трудех на полето на втората моя мечта. Работех в столичен ежедневник и в разгара на най-голямата финансова криза бях банков репортер. Беше уморително, но и невероятно интересно да проследявам събитията отблизо, да общувам с хората, от които зависеше съдбата на банковата система. Инфлацията беше чудовищна, левът се обезценяваше, а лихвата бе 180%. Никой никому не вярваше. На този фон всяка седмица, в студ и пек, аз и останалите финансови репортери висяхме пред сградата на централната банка, за да чакаме решенията на управителния съвет. Понякога никой не ни обръщаше внимание, а друг път успявахме да откопчим пращинка информация, за да си напишем дописките.

Един ден се пусна слух, че УС на БНБ отново заседава, и аз, както винаги, хукнах към площада на жълтите павета, но се оказах там сама. Нямаше други репортери, а нямаше как да се върна в редакцията, защото именно оттам ме бяха изпратили. Разходих се в градската градина, а после обратно на пангара във вестника. Слухът за някакъв таен съвет обаче вече се бе разпространил и по телефона се обади колежка от водещ тогава вестник, за да ме попита какво съм разбрала от тайната банкерска среща. В този момент ми писна. Бях изкарала часове сама пред банката и няхах никакво намерение да ѝ казвам какво съм разбрала, ако таен съвет изобщо е имало. Затова просто я изпързалах. Казах ѝ със спокоен, но конспиративен тон, че на съвета се е обсъждало лихвата да се вдигне на 300% и че много мой човек отвътре ми е подсказал. Украсих малко измислицата с още някакви неща и треснах телефона.

Нямаше как да предположа, че въпросната колежка после е прозвънила останалите колеги и моята „шега“ стигна до първите страници на всички вестници, но без този, в който работех. Слава Богу, моят разговор по телефона си имаше свидетел, шефката ми, та тя ме спаси от сигурна бъдеща критика за изпусната „новина“. По-късно един седмичник все пак разконспирира цялата история и пусна дописка със заглавие „Шегичка тук, шегичка там“, в която се разказваше за моето „чувство за хумор“. Месеци по-късно лихвата наистина бе вдигната на 300%, но за мен това вече беше „вчерашен вестник“.

3. Оживяла история

Повече от десетилетие по-късно вече осъществявах поредната своя мечта. Журналистиката отдавна бе останала зад гърба ми. Пътувах към Кюстендил, за да представя романа си „Грохот“. Вече бях издала сборници с разкази, имах и два исторически романа, но като преди на всяка среща с читатели се вълнувах. Действието в книгата се развива точно в този град, а и не толкова отдавна във времето, затова предполагах, че част от публиката ще е запозната със събитията, които описвам, дори ще знае много повече от мен. Романът разказва за първата бомбардировка над България след присъединяването ни към Тристранния пакт. В началото на април 1941 г., точно на Благовещение, сръбски самолети бомбардират пограничния Кюстендил, загиват десетки цивилни, но трагедията остава в сянката на еуфорията от очакваното присъединяване на Македония и западните покрайнини, които германците ни обещаваха и каквато е цената за нашия съюз.

Главен герой в книгата е немец, санитар от Вермахта, повествованието се води от негово име, затова не изключвах сред хората, с които ми предстоеше среща, да има и такива, които да акцентират върху партизанското движение, появило се у нас след като Германия напада СССР няколко месеца след договора ни с Берлин. Наследници на партизани нямаше, нито политикани. Напротив. Служителите от едно от читалищата дори бяха донесли книги, които немците са дарили, докато са били разквартировани в Кюстендил. Върху изданията имаше печат с пречупения кръст...

В края на представянето призовах хората да разкажат за бомбардировката, ако са чували спомени за нея от свои близки. Никой не се престаши, но накрая плахо от задните редове се обади една скромно облечена жена. Изправи се и развълнувана сподели, че една от сладкарниците, които описвам, а и един хотел, който също е споменат в романа, са били собственост на нейното семейство. И именно това изказване направи представянето на книгата по-живо от всякога. Сякаш можеш да пипнеш героите, по-точно тяхното продължение във времето, да проследиш съдбата на поколенията... и така едно художествено произведение наистина да оживее. А това преживяване е по-силно от кино и от всяко човешко въображение.

4. С въдица към върховете

За щастие, животът не е само бяг в преследване на мечти. Хобито ми е риболовът. Стана случайно. Преди двадесетина години, а може и да са малко повече вече, получих за подарък въдица. Никога не съм предполагала, че един нетърпелив и страшно любопитен човек като мен може да се увлече по нещо, което изисква търпение, а и тогава си представях този спорт като доста пипкав. Оказа се, че греша.

А и ми потръгна буквално от първото замаяне на въдицата. Може би в началото действително е бил късметът на начинаещия, но на мен ритуалът по приготвянето, механиката, че и романтиката на това странно за една жена по онова време занимание ми се услади. И започнах да мъкна въдицата навсякъде с мен. Отивам до Северна Африка с кораб, пътувам през цяла Турция с няколко автобуса, куфарът ми тежи, но въдицата е нещо, с което не бих се разделила. Предстои ми пътешествие до Швеция, багажът в самолета трябва да е толкова и толкова килограма, но и през ум не ми минава да оставя въдицата, а и отколе искам да метна от брега на някой фиорд. Отивам на романтично пътуване до Охрид, но изобщо не мисля, че романтиката е възможна без да си опитам късмета... И така до един ден, в който моето хоби неочаквано ме „коронова“ с титла.

Всичките ми близки знаеха за моето увлечение, а една приятелка, която по онова време работеше като пиар, ме покани да участвам в риболовно състезание. Изобщо не трепнах, дори споделих къщи, че отивам да взема купата и се връщам. Не си спомням дали действително очаквах да бия всички останали, но точно това се случи. Бяхме на река Искър, всеки участник в надпреварата си имаше по един инструктор от риболовен клуб, а аз моя го избрах по усет... Риболовците, както всички запалени по нещо хора, развиват специфична интуиция. Знаят с кого биха могли да ловят риба заедно, с кого не... Нямаше нужда от много обяснения, моят инструктор просто ми връзваше стръвта, за да сме по-бързи, а аз хващах ли, хващах... И първото място, разбира се, беше мое.

5. Най-голямото удовлетворение

След журналистиката, с която се разделих в началото на новото хилядолетие, за кратко работих в областта на пиара. Никога не съм искала да се реализирам в тази посока, но можех да пиша, а това бе забелязано и получих не една покана в тази посока. Опитах и от корпоративния, и от институционалния пиар, за щастие ми се разминаха политиките и партиите. Но както журналистиката, така и пиарът, са нещо повече от призвание, а аз невинаги се чувствах в свои води в тези сфери.

Първото ми висше образование е дефектологията и откак завърших университета, практикувах, но никога логопедията, която съм специализирала, не се превърна в мой основен занаят. Допреди няколко години,

когато реших да възобнова и разширя практиката си. Днес работя с не малко деца, повечето от които аутисти. Удовлетворението да видиш как едно невербално доскоро дете прави първите си стъпки в общуването не може да се сравни с нищо. Преди няколко месеца в моя кабинет дойде наша сънародничка от диаспората ни в Украйна. Говореше прекрасен български, но синът ѝ имаше сериозен проблем. Поех случая и постепенно с много труд успяхме да направим първите и най-трудни крачки в желаната посока.

Един ден майката и синът дойдоха за поредния час, а жената носеше прекрасен букет от градински цветя. Преди още да сме разменили първите думи, букетът се оказа в ръцете ми с думите: За любимия логопед... Синът ѝ още не може да казва тази сложна дума, но вече се ориентира, проявява желание да участва и управлява света край себе си. Като писател по-скоро обичам сложните сюжети, затова и често посягам към историческия жанр, но нито едно предизвикателство не може да се сравни с това да научиш едно дете, което има разстройство в развитието, да проговори. А в бъдеще, защо не, и да чете художествена литература.

Диян Божидаров

Източник: СЕГА.БГ, статия

<https://www.segabg.com/category-weekend/5-istorii-na-pisatelkata-silviya-tomova>

Обявиха номинациите за наградата „Икар“**27.03.2021**

Съюз на артистите в България обяви номинациите на годишните си награди "Икар".

За водеща мъжка роля са номинирани Валери Йорданов за участието му в "Караконджул", в Народния театър, Симеон Лютаков за "Отело" във Варненския драматичен театър и Цветан Алексиев за "Лебедова песен" във "Сфумато".

За поддържаща мъжка роля предложенията са - Александър Тонев ("Дон Кихот", Пазарджишки театър), Иван Бърнев ("Унизените. Беларус", Плевенски театър) и Николай Луканов ("Бившата мис на малкия град", Младежки театър).

Татяна Лолова ще получи посмъртно "Икар" за цялостно творчество

За водеща женска роля са номинирани Бойка Велкова ("Империя на красотата", Сатиричен театър), Ирини Жамбонас ("Кой си бои от Вирджиния Улф", "Зад Канала") и Светлана Янчева ("Боклук", "Театър 199").

За поддържаща женска роля номинирани са Красимира Кузманова-Кокран ("Унизените. Беларус", Петя Венелинова ("Суматоха", Русенски театър) и Радена Вълканова ("Капитал(на) грешка", Народен театър).

Боряна Маноилова, Надежда Колева и Поля Йорданова за номинирани за дебют. Предложени за "Икар" за режисура са Василена Радева за "Тяло, хвърлено под ъгъл към хоризонта" (театър "Азарян"), Диана Добрева за "Синът" (Народен театър) и Стоян Радев за "Караконджул".

Номинирани за сценография са Илияна Кънчева за "Серотонин" (театър "Азарян"), Мира Каланова и Марина Райчинова за "Закуска в Тифани" (Пловдивски театър) и Свила Величкова и Ванина Цандева за "Завръщане у дома" ("Зад канала").

За авторска музика са номинирани Добромир Векилов-Дони за "Балдахинът" (театър "Българска армия"), Милен Апостолов за "План Б" ("Сити марк") и Христо Намлиев за "Портокалова кожа" (театър "Възраждане").

Гилдията на театроведите, критиците и драматурзите номинира за "Икар" за драматургичен текст - "Боклук" от Елена Телбис, "Морето след теб" от Яна Борисова и "Свлачище" от Васил Балев.

За критически текст са номинирани Димитър Стайков с "Пламъци по сцената. Живот и изкуство на Деян Донков", Никола Петков с "Театрални делници от сутрин до вечер" и Румяна Николова с "Модел на функциониране на българския театър в периода 1944-1989 година".

За постижение в кукленото изкуство са номинирани Иван Гърбачев за музиката в "Кученцето, което не можеше да лае" (Пловдивски театър), Любомир Желев за ролите му в "Кралят елен" в Сливенския театър и Петър Пашов за режисурата на "Пиано на луната" ("Ателие 313").

За куклен спектакъл са номинирани "Гарвин магьосникът" (Куклен театър - Благоевград), "Кученцето, което не можеше да лае" и "Пиано на луната". Иван Теофилов получава награда за значим принос в развитието на българското куклено изкуство.

Гилдията на атракционните и сценични изкуства и Гилдията за вариететно изкуство номинира Вили Кожухарова за постижения в областта на каучук акробатиката, Десислава Димитрова-Шехерезада за спектакъла "Неразбулените тайни на българската магия".

Награда "Икар" за цирково изкуство се присъжда на Джулио Малеволти - за приноса му в развитието на българската, европейската и световната акробатика. Гилдията за съвременни изпълнителски изкуства номинира Борис Далчев, Михаела Добрева и Цвета Дойчева за "Видение" в Националния студентски дом, Деян Георгиев за "Чисто" (балет "Арабеск") и Марион Дървова за Wo Man (ДНК, НДК).

Гилдията на актьорите, работещи в дублажа номинира за "Икар" актрисите Гергана Стоянова за Елиза и Мария във "Влад", Елисавета Господинова за Ебру в "Черна роза" и Уили в "Пчеличката Мая", Йорданка Илова за Гюл във "Вятърничав", както и актьорите Ивайло Велчев за Октай в "Мерием", Иван Велчев за Влад, Чезар и Петре във "Влад" и Любомир Младенов за Клод Трепани в "Дървосекачи".

Награда "Икар 2021 - за чест и достойнство" се присъжда на Любомир Бъчваров. Михаил Белчев получава награда за изключителен принос към музиката. Награда "Икар" за изключителен принос към българския театър е за Татяна Лолова (посмъртно).

Източник: Dariknews.bg, статия

<https://dariknews.bg/novini/bylgaria/obiaviha-nominaciiite-za-nagradata-ikar-2265145>

Номинации за наградите „Икар 2021“. Пълнен списък**27.03.2021**

Театърът продължава да е в извънреден режим и през 2021 г. След дълги периоди на пауза през пандемичната 2020-а, в момента българските артисти отново са в антракт. Въпреки малкото новосъздадени представления и ограничените си срещи с публиката, днес, на Международния ден на театъра, артистите празнуват. Поводи за радост им дават и Годишните награди на Съюза на артистите.

Представяме ви пълния списък на номинациите за наградите „Икар 2021“. Призовете ще бъдат обявени на 11 май.

Дебют

Боряна Маноилова за Юзу в „Серотонин“ по романа на Мишел Уелбек, реж. Крис Шарков, копродукция на „Exodus Art“ и Театър Азарян, Национален дворец на културата

Надежда Колева за Настенка в „Бели нощи“ по Фьодор Достоевски, консултант Маргарита Младенова, Театрална работилница „Сфумато“

Поля Йорданова за Наташа в „Мечтата на Наташа“ от Ярослав Пулинович, реж. Ана Батева, Драматичен театър „Рачо Стоянов“ – Габрово

Водеца мъжка роля

Валери Йорданов за Рамадан Дервишов в „Караконджул“ по „Дервишово семе“ на Николай Хайтов, реж. Стоян Радев, Народен театър „Иван Вазов“

Симеон Лютаков за Отело в „Отело“ от Уилям Шекспир, реж. Пламен Марков, Драматичен театър „Стоян Бъчваров“, ТМПЦ – Варна

Цветан Алексиев за Васил Василич Светловидов в „Лебедова песен“ от Антон Чехов, реж. Ростислав Георгиев, Театрална работилница „Сфумато“

Водеца женска роля

Бойка Велкова за Хелена Рубинщайн в „Империя на красотата – Мадам Рубинщайн“ от Джон Мисто, реж. Бойка Велкова, Сатиричен театър „Алеко Константинов“

Ирини Жамбонас за Марта в „Кой се бои от Вирджиния Улф“ от Едуард Олби, реж. Стоян Радев, Малък градски театър „Зад канала“

Светлана Янчева за Касиопея в „Боклук“ от Елена Телбис, реж. Ивайло Христов, Театър 199 „Валентин Стойчев“

Поддържаща мъжка роля

Александър Тонев за Санчо Панса в „Дон Кихот“ от Мигел де Сервантес, реж. Маргарита Младенова, Драматично-куклен театър „Константин Величков“ – Пазарджик

Иван Бърнев за Стария в „Унизените. Беларус“ от Андрей Курейчик, реж. Явор Гърдев, Драматично-куклен театър „Иван Радоев“ – Плевен

Николай Луканов за Пато Дули в „Бившата мис на малкия град“ от Мартин Макдона, реж. Владимир Люцканов, Младежки театър „Николай Бинев“

Поддържаща женска роля

Красимира Кузманова – Кокран за Назидателната в „Унизените. Беларус“ от Андрей Курейчик, реж. Явор Гърдев, Драматично-куклен театър „Иван Радоев“ – Плевен

Петя Венелинова за Крокодилката в „Суматоха“ по Йордан Радичков, реж. Николай Урумов, Драматичен театър „Сава Огнянов“ – Русе

Радена Вълканова за ролята ѝ в „Капитал(на) грешка“ по Йодьон фон Хорват, реж. Иван Пантелеев, Народен театър „Иван Вазов“

Режисура

Василена Радева за „Тяло, хвърлено под ъгъл към хоризонта“ по мотиви от книгата „Годината на осемте химии“ от Петя Накова, продукция на „Паник Бутон Театър“ в партньорство с Concept Studio, Театър Азарян, Национален дворец на културата

Диана Добрева за „Синът“ от Флориан Зелер, Народен театър „Иван Вазов“

Стоян Радев за „Караконджул“ по „Дервишово семе“ от Николай Хайтов, Народен театър „Иван Вазов“

Сценография

Илиана Кънчева за „Серотонин“ по романа на Мишел Уелбек, реж. Крис Шарков, копродукция на „Exodus Art“ и Театър Азарян, Национален дворец на културата

Мира Каланова (сценография), Марина Райчинова (костюми) за „Закуска в Тифани“ по Труман Капоти, реж. Диана Добрева, Драматичен театър „Николай Масалитинов“ – Пловдив

Свила Величкова, Ванина Цандева за „Завръщане у дома“ от Харолд Пинтър, реж. Явор Гърдев, Малък градски театър „Зад канала“

Авторска музика

Добрин Векилов – Дони за „Балдахинът“ от Сидони-Габриел Колет, реж. Стефан Спасов, Театър „Българска Армия“

Милен Апостолов за „План Б“, автор и реж. Михаил Милчев, Процентска къща „М енд Б Прадакшънс“, Сити Марк Арт Център

Христо Намлиев за „Портокалова кожа“ от Мая Пелевич, реж. Петър Денчев, Театър „Възраждане“

Драматургичен текст,

излъчени от Гилдията на театровете, критиците и драматурзите

„Боклук“ от Елена Телбис

„Морето след теб“ от Яна Борисова

„Свлачище“ от Васил Балев

Критически текст,

излъчени от Гилдията на театровете, критиците и драматурзите

Димитър Стайков за „Пламъци по сцената. Живот и изкуство на Деян Донков“, изд. Труд 2020

Никола Петков за „Театрални делници от сутрин до вечер“ София, Бет Принт, 2020

Румяна Николова за „Модел на функциониране на българския театър в периода 1944-1989 година“, изд. „П. Венедиков“, 2020

Постижение в кукленото изкуство,

излъчени от Гилдията на творците в кукленото изкуство от Комисия в състав: Мая Бежанска – актриса; Никола Вандов – театровед; Петя Караджова – сценограф

Иван Гърбачев за музиката в „Кученцето, което не можеше да лае“ по Джани Родари, реж. Веселин Бойдев, Държавен куклен театър – Пловдив

Любомир Желев за ролите му в „Кралят Елен“ по Карло Гоци, реж. Бисерка Колевска, Държавен куклен театър – Сливен

Петър Пашов за режисурата на „Пиано на луната“ по мотиви от Валери Петров, Театър „Ателие 313“

Куклен спектакъл,

излъчени от Гилдията на творците в кукленото изкуство

„Гарвин Магьосникът“ от Яна Борисова, реж. Вежен Велчовски, Общински куклен театър – Благоевград

„Кученцето, което не можеше да лае“ по Джани Родари, реж. Веселин Бойдев, Държавен куклен театър – Пловдив

„Пиано на Луната“ по мотиви от Валери Петров, сценарий и реж. Петър Пашов, Театър „Ателие 313“

Вариететно и атракционно изкуство,
излъчени от Гилдията на атракционните и сценични изкуства и Гилдията за вариететно изкуство
Вили Кожухарова за постижения в областта на каучук акробатиката
Десислава Димитрова – Шехерезада за изпълнението ѝ в спектакъла „Неразбулените тайни на българската магия”

Съвременен танц и пърформанс,
излъчени от Гилдията за съвременни изпълнителски изкуства

Борис Далчев, Михаела Добрева (Колектив „Съпромат“) и Цвета Дойчева за „Видение“ в Национален студентски дом

Деян Георгиев за „Чисто“, Балет „Арабеск“, Държавен музикален и балетен център – София

Марион Дърова за “Wo Man”, ДНК, Национален дворец на културата

Дублаж,
излъчени от Гилдията на актьорите, работещи в дублажа

При жените

Гергана Стоянова за Елиза и Мария във „Влад“ и всички жени в „Ориент експрес“

Елисавета Господинова за Ебру в „Черна роза“ и Уили в „Пчеличката Мая“

Йорданка Илова за Гюл във „Вятърничав“

При мъжете

Ивайло Велчев за Октай в „Мерием“

Иван Велчев за Влад, Чезар и Петре във „Влад“

Любомир Младенов за Клод Трепани в „Дървосекачи“

Награда „Икар 2021“ в категория „Цирково изкуство“

Джулио Малеволти – за приноса му в развитието на българската, европейската и световната акробатика

Награда на „Акт-Унима“ за значим принос в развитието на българското куклено изкуство

Иван Теофилов

Награда „Икар 2021“ за чест и достойнство

Любомир Бъчваров

Награда „Икар 2021“ за изключителен принос към музиката,
излъчена на Гилдията на Музикалните артисти

Михаил Белчев

Награда „Икар 2021“ за изключителен принос към българския театър

Татяна Лолова

Източник: Площад Славейков, статия

<https://www.ploshadslaveikov.com/nominatsii-za-nagradite-ikar-2021-palen-spisak/>

Ден на театъра по време на антракт, след който сцената ще грейне още по-красива и примамлива

27.03.2021

Днес е Световният ден на театъра. По традиция на този ден се връчват годишните награди на Съюза на артистите „Икар“, но днес бяха обявени само номинациите, а церемонията е планирана за 11 май. Престижните отличия в областта на сценичните изкуства се присъждат от 1974 г., но за втора поредна година те няма да бъдат на 27 март заради пандемията.

Татяна Лолова ще получи посмъртно наградата „Икар“ за цялостно творчество, съобщи председателят на Съюза на артистите Христо Мутафчиев. "Наградата е решение, което сме взели още в края на месец февруари, Управителният съвет. Проблемът е, че ще бъде посмъртно за Татяна."

Номинираните за „Икар“ бяха обявени по време на онлайн събитие днес, а Мариус Донкин, директор на Народния театър, който ще е домакин на церемонията през май, записа поздрав към артистите и публиката на фона на празната сграда: "Убедени сме, раздялата ни с публиката е само един антракт, след който сцената ще грейне още по-красива и по-примамлива", подчерта Донкин. Решение как ще се проведе церемонията за връчване на наградите ще бъде взето непосредствено преди 11 май – дали отново ще бъде без, или ще бъде с публика, каза Христо Мутафчиев..

Държавният глава Румен Радев поздрави българските творци и всички съпричастни към магията на театралното изкуство по случай Международния ден на театъра. „И в най-тежки времена творческият дух е неподвластен на ограничения и забрани, продължава да буди разума и да носи надежда на обществото ни“, заявява Румен Радев. По думите на президента театърът ще продължи да вълнува, възпитава, провокира и сближава, докато има своите талантиливи лица и върнатата си публика. Затова отговорност на институциите е да не допускат последиците от кризата да задушават театралната общност в България.

Ето и номинациите на годишните награди "Икар", обявени от Съюз на артистите в България:

За водеща мъжка роля са номинирани Валери Йорданов за участието му в "Караконджул", в Народния театър, Симеон Лютаков за "Отело" във Варненския драматичен театър и Цветан Алексиев за "Лебедова песен" в "Сфумато"

За поддържаща мъжка роля предложенията са - Александър Тонев ("Дон Кихот", Пазарджишки театър), Иван Бърнев ("Унизените. Беларус", Плевенски театър) и Николай Луканов ("Бившата мис на малкия град", Младежки театър).

За водеща женска роля са номинирани Бойка Велкова ("Империя на красотата", Сатиричен театър), Ирини Жамбонас ("Кой си бои от Вирджиния Улф", "Зад Канала") и Светлана Янчева ("Боклук", "Театър 199").

За поддържаща женска роля номинирани са Красимира Кузманова-Кокран ("Унизените. Беларус", Петя Венелинова ("Суматоха", Русенски театър) и Радена Вълканова ("Капитал(на) грешка", Народен театър).

Боряна Маноилова, Надежда Колева и Поля Йорданова за номинирани за дебют.

Предложени за "Икар" за режисура са Василена Радева за "Тяло, хвърлено под ъгъл към хоризонта" (театър "Азарян"), Диана Добрева за "Синът" (Народен театър) и Стоян Радев за "Караконджул".

Номинирани за сценография са Илияна Кънчева за "Серотонин" (театър "Азарян"), Мира Каланова и Марина Райчинова за "Закуска в Тифани" (Пловдивски театър) и Свила Величкова и Ванина Цандева за "Завръщане у дома" ("Зад канала").

За авторска музика са номинирани Добромир Векилов-Дони за "Балдахинът" (театър "Българска армия"), Милен Апостолов за "План Б" ("Сити марк") и Христо Намлиев за "Портокалова кожа" (театър "Възраждане").

Гилдията на театроведите, критиците и драматурзите номинира за "Икар" за драматургичен текст - "Боклук" от Елена Телбис, "Морето след теб" от Яна Борисова и "Свлачище" от Васил Балев. За критически текст са номинирани Димитър Стайков с "Пламъци по сцената. Живот и изкуство на Деян Донков", Никола Петков с "Театрални делници от сутрин до вечер" и Румяна Николова с "Модел на функциониране на българския театър в периода 1944-1989 година".

За постижение в кукленото изкуство са номинирани Иван Гърбачев за музиката в "Кученцето, което не можеше да лае" (Пловдивски театър), Любомир Желев за ролите му в "Кралят елен" в Сливенския театър и Петър Пашов за режисурата на "Пиано на луната" ("Ателие 313").

За куклен спектакъл са номинирани "Гарвин магьосникът" (Куклен театър - Благоевград), "Кученцето, което не можеше да лае" и "Пиано на луната".

Иван Теофилов получава награда за значим принос в развитието на българското куклено изкуство.

Гилдията на атракционните и сценични изкуства и Гилдията за вариететно изкуство номинира Вили Кожухарова за постижения в областта на каучук акробатиката, Десислава Димитрова-Шехерезада за спектакъла "Неразбулените тайни на българската магия".

Награда "Икар" за цирково изкуство се присъжда на Джулио Малеволти - за приноса му в развитието на българската, европейската и световната акробатика.

Гилдията за съвременни изпълнителски изкуства номинира Борис Далчев, Михаела Добрева и Цвета Дойчева за "Видение" в Националния студентски дом, Деян Георгиев за "Чисто" (балет "Арабеск") и Марион Дърова за Wo Man (ДНК, НДК).

Гилдията на актьорите, работещи в дублажа номинира за "Икар" актрисите Гергана Стоянова за Елиза и Мария във "Влад", Елисавета Господинова за Ебру в "Черна роза" и Уили в "Пчеличката Мая", Йорданка Илова за Гюл във "Вятърничав", както и актьорите Ивайло Велчев за Октай в "Мерием", Иван Велчев за Влад, Чезар и Петре във "Влад" и Любомир Младенов за Клод Трепани в "Дървосекачи".

Награда "Икар 2021 - за чест и достойнство" се присъжда на Любомир Бъчваров.

Михаил Белчев получава награда за изключителен принос към музиката.

Наградата "Икар" за изключителен принос към българския театър е за Татяна Лолова (посмъртно).

Христо Мутафчиев, председател на Съюза на артистите в България:

Източник: БНР, Хоризонт, статия

<https://bnr.bg/horizont/post/101443459/den-na-teataro-po-vreme-na-antrakt-sled-koito-scenata-shte-greine-oshte-po-krasiva-i-primamliva>

Габровският театър с номинация за наградите „ИКАР 2021“

29.03.2021

Две седмици след номинирането на „Мечтата на Наташа“ на габровския драматичен театър за наградите „Златен кукерикон 2021“, спектакълът е отличен с нова номинация – за наградите "ИКАР 2021".

Това стана на онлайн събитие, проведено на 27 март 2021 г. от Съюза на артистите в България (САБ). Всяка година САБ отбелязва постиженията през изминалата година в областта на драматичния и кукления театър, както и в различните изпълнителски изкуства. Кой са носителите на ИКАР 2021 ще бъде ясно на 11 май 2021 г. по време на официална церемония по връчването на националните театрални награди.

Актрисата Поля Йорданова от габровската трупа е номинирана в категория „дебют“ за ролята ѝ на Наташа от моноспектакъла „Мечтата на Наташа“ на режисьорката Ана Батева. Тя е носител на наградата „най-добра актриса“ от XII-я Международен фестивал „МоноАкт“ в Печ, Косово през октомври 2020 г. за същата роля.

В превъплъщението си на 16-годишна тийнейджърка, Поля Йорданова използва богат арсенал от сценични похвати, за да пресъздаде с много дълбочина и искреност объркания емоционален и мисловен свят на героинята си. Чрез разказа на Наташа режисьорката въвежда зрителите в темите за семейството, възпитанието на децата, липсата на любов и емоционалното осакатяване на подрастващите.

Постановката „Мечтата на Наташа“ е създадена по текста на Ярослав Пулинович, която е представител на новото руско драматургично течение. Освен режисьор, Ана Батева е и преводач на пиесата. Автор на музиката е Стефан Здравески, който също е част от трупата на ДТ „Рачо Стоянов“. Фотограф на снимките от спектакъла е Ана Батева.

На сайта на САБ зрителите и всички заинтересовани страни могат да гласуват за най-добро представление от всички номинирани за наградите ИКАР 2021 в категориите драматичен и куклен спектакъл. Може да се гласува само за едно представление във всяка от категориите: <https://uba.bg/ikar-poll-2021/>.

По-рано този месец, на 11 март, Сатиричен театър „Алеко Константинов“ обяви номинациите на тазгодишните театрални награди за хумор и сатира „Златен кукерикон 2021“. В категорията „млада надежда“ Ана Батева е номинирана за режисурата на „Мечтата на Наташа“. Официалната церемония по връчването на наградите ще се състои на 7 април 2021 на сцената на Сатиричния театър в София.

Публиката в Габрово може да гледа „Мечтата на Наташа“ на 10 април 2021 г., от 19.00 часа на голяма сцена в ДТ „Рачо Стоянов“. В София представлението ще се играе в рамките на Софийския театрален салон на сцената на театър „Азарян“ на 15 април, а след това на 28 април в Националния студентски дом.

Източник: Габрово.бг, статия

<https://www.gabrovo.bg/bg/news-article/10113>

Актьорът Милко Йовчев: Трудностите са за всички, но останахме заедно

31.03.2021

Интервю на Спас Крайнин с Милко Йовчев в предаването "По първи петли"

Актьорът Милко Йовчев е част от Театър "Реплика", който е създаден преди 10 години.

"По някакъв начин се обърнахме назад, погледнахме за равностметка и разбрахме, че най-важното, което се случи е, че успяхме да останем заедно".

Актьорският състав е преминал през различни творчески опити.

"Това, което ни съдържа заедно е, че много се обичаме и обичаме да работим заедно Това ми се струва едно от най-важните неща - хората да бъдат близки, за да направят така, че нещата да се случват истински".

Всички театри пострадаха от пандемията:

"На всички колеги и актьори съчувствам, защото да играеш пред 30% е доста потискащо по някакъв начин. Ние обикновено избираме камерни пространства".

Трудностите са за всички, но трябва да се държим заедно и да не се оплакваме, подчерта Милко Йовчев.

"Театърът е мисия, трябва да си изпълняваме тази функция на мисионери, които в трудни моменти помагат на останалите хора в обществото. Трудно е, понасяме щети, но кой не понася в днешно време".

На 25 април ще бъде представен премиерно моноспектакълът "Списък на всички страхотни неща" в Националния студентски дом.

Цялото интервю можете да чуete в звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101445594/aktyorat-milko-iovchev-trudno-e-ponasame-shteti>

**Спектакълът „Роден под щастлива звезда“ радва децата в София Мариана Климентиева
05.04.2021**

Кукленият спектакъл „Роден под щастлива звезда“ ще зарадва децата в столицата. Първите пролетни пътешествия на тримата приятели от пиесата ще бъдат на 10 април (събота) и 25 април (неделя) от 11:00 ч., в Национален студентски дом, пл. Народно събрание № 10.

След спектакъла малчуганите ще направят своя 3D картичка с мотив от представлението в творческата работилница на Здравка Кантарева - сценограф на "Роден под щастлива звезда".

Представлението „Роден под щастлива звезда“ – по текстове на финландската писателка Туве Янсон, е първото от трилогията „Приключения с кораб“. Авторската драматизация и режисура са на актрисата Маргарита Петрова. Песните и музиката са дело на Милена Великова и Сиана Атанасова.

Източник: Столица.бг, статия

<https://stolica.bg/kultura/spektakalat-roden-pod-shtastлива-zvezda-radva-detsata-v-sofiya>

Спектакълът "Видение" в Националния студентски дом**12.04.2021**

В Националния студентски дом, днес от 21:00 ч. може да се види полифоничния авторски спектакъл "Видение", който е с номинация "Икар".

Вижте видеото, за да разберете повече за спектакъла от Цвета Дойчева, хореограф и създател и Михаела Добрева, автор.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/spektakalat-videnie-v-nacionalniya-studentski-dom-v294739-294060news.html?page=2>

“Списък на всички страхотни неща“: Пиесата, в която зрителят е главно действащо лице
19.04.2021

Моноспектакълът ще проследи едно дете, което иска да спаси майка си от непрекъснатите ѝ опити за самоубийство

Театър „Реплика“ представя постановка, в която зрителите ще се опитат да помогнат на едно дете да спаси майка си от непрекъснатите ѝ опити за самоубийство. Моноспектакълът ще проследи как то изготвя списък на всички страхотни неща, заради които си струва да се живее. Детето пораста и се превръща във възрастен, но списъкът продължава да расте.

Премиерният моноспектакъл на Милко Йовчев ще „общува“ с публиката и ще ѝ позволи да е главно действащо лице.

Зрителите ще са настанени в различни кресла, столове и дивани, за да стане част от представлението.

Моноспектакълът е дебют за Боряна Йовчева като режисьор. Инпровизацията и общуване с публиката са основният ключ към представлението.

Премиерата е на 25 април от 19:30 ч. на камерна зала на Националния студентски дом.

Източник: btvnovinite.bg, видео запис

<https://btvnovinite.bg/bulgaria/spisak-na-vsichki-strahotni-neshta-piesata-v-kojato-zriteljat-e-qlavno-dejstvashto-lice.html>

Авторски пърформанс от Съпромат и Цвета Дойчева" — РЕЧНИК – ДИГИТАЛНИ ИЗКУСТВА 24.04.2021

Пърформансът „Видение“ на Съпромат (Михаела Добрева, Борис Далчев) и Цвета Дойчева се провежда в Национален студентски дом с начални часове 18:00, 19:30 и 21:00 часа. Участват Биляна Георгиева, Иван Николов, Стилиян Желязков и Цвета Дойчева, а музиката е на Ангел Симитчиев. Времетраенето е между 30-45 минути.

„Видение“ е интерактивен пърформанс, в който публиката може свободно да се движи в пространството и да взаимодейства с артистите. Пърформансът комбинира различни медии, за да въздейства на всички сетива – музика, дигитални медии, хореография и пространствена инсталация. „Възприятата за реалността са пречупени, както и усещането за „себе си“ във физическите измерения и спрямо другите. Търсим възможността за припознаване в другия, заместването на огледалното „аз“ с „ти“., пишат авторите.

Тук трябва да се отбележи новаторския подход на авторите. Вярвам, че такъв тип пърформанси биха представлявали интерес за една по-широка публика, именно заради тяхното разнообразие и амбивалентност, която разкрива присъствието на едно интригуващо съвременно изкуство в България. Пърформансът използва интериора на репетиционната зала на Национален студентски дом, който включва високи тавани, осем ниши и олющена мазилка, разкриваща тухления градеж на стените, за да създаде интересни и завладяващи ефекти. „Видение“ е интересен и с това, че не може да се постави в специфична рамка, т.е. няма определен жанр, но заради смесените медии, които използва може да се каже, че е хибриден пърформанс.

Инсталацията се състои от четири широки огледални призми, движещи се ритмично в залата, като публиката е свободна да ги следва, ако пожелае. Геометричните траектории, в които се движат призмите, дръпне музиката както и необикновените игри на осветлението изграждат една съновна и някак сюрреалистична атмосфера. Музиката е неизменна част от действието и е създадена от шумове и звуци, записани по време на репетициите, което отново създава връзка с пространството.

Призмите, макар и широки напомнят на енигматичния монолит от „2001: Космическа одисея“ на Стенли Кубрик, като огледалната им повърхност само засилва усещането за мистериозност, което излъчват. Те създават една непрестанно променяща се геометрична и странно въздействаща композиция. В някои моменти хипнотично мигащи светлини ни позволяват да надникнем вътре в тях, като по този начин огледалният тотем се превръща в своеобразен прозорец „към другия“. Публиката се движи из пространството и избира от кой ъгъл да наблюдава случването.

В кулминацията на пърформанса игрите на светлините, артистите и призмите стават особено динамични и публиката е въввлечена в директно взаимодействие. Тук се дава възможност за упражняване на кинетично въздействие един върху друг. На представлението, на което аз присъствах(16.07.2020) имаше много активни зрители, които търсеха контакта с артистите през цялото време.

Разнообразието от артистично изразяване в пърформанса „Видение“ е богато и дава възможност на посетителя да интерпретира свободно преживяването и да изгради характерно впечатление за него. Несъмнено то ще бъде различно за всеки.

Източник: Да-фест.бг, статия

<https://www.da-fest.bg/DADict/index.php?title=%22%D0%92%D0%B8%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%B5-%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%BF%D1%8A%D1%80%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%81-%D0%BE%D1%82-%D0%A1%D1%8A%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%82-%D0%B8-%D0%A6%D0%B2%D0%B5%D1%82%D0%B0-%D0%94%D0%BE%D0%B9%D1%87%D0%B5%D0%B2%D0%B0%22>

Премиера на "Дуенде - Земята майка" - Авторски музикален спектакъл на Ралица Бежан и Мариана Йотова

03.05.2021

16 май 2021 г., 17 и 19:30 ч., Камерна сцена на Национален студентски дом

◇ ПОКАНА

Премиера на "Дуенде - Земята майка"

Авторски музикален спектакъл на Ралица Бежан и Мариана Йотова

Участват: Мариана Йотова, Ралица Бежан и Петър Йорданов – Бъни

Мултимедия: Петко Танчев

Костюми: Наталия Живкова

Музикален ръководител: Евгени Господинов

Спектакълът е изграден по текстовете на поетесата Красимира Атанасова

В една неочаквана свръх театрална и интерактивна среда, където „тук и сега“ се слива с бляновете и надеждата, където всичко, което се случва е това, което ни предстои, където над нас се изсипват порой от чувства и емоции, а сетивата ни са изострени до болка, се ражда музика и поезия. Авторската музика на Ралица Бежан, Мариана Йотова и Петър Йорданов – Бъни се случва на сцената пред очите ни с изненадващи ритми и мелодии, красиви вокални и многогласни изпълнения, с много красота и любов.

"Дуенде - Земята майка" ще ви пренесе там дълбоко в онези имагинерни светове на копнежите и илюзиите, на магичната чувственост и радостта от сътворяването.

Премиера на "Дуенде - Земята майка" на Фондация „ВЕДНА“ на 16 май 2021 година от 17 и 19:30 часа на Камерна сцена на Национален студентски дом.

Спектакълът се реализира с финансовата подкрепа на Министерство на културата на Република България по програма за създаване на нови музикални произведения.

Фотограф: Иван Дончев

Грим и прически: Татяна Слепцова

Автор: Красимира Методиева

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/3/news/32661-premiera-na-duende-zemyata-mayka-avtorski-muzikalen-spektakal-na-ralitsa-bezhan-i-mariana-yotova>

Премиера на спектакъла „Common people” на Василия Дребова**10.05.2021**

Тази вечер от 19:30 ч. в Националния студентски дом ще се състои премиерата на документалния спектакъл „Common people”. Автор, хореограф и негов режисьор е Василия Дребова. Вижте повече в следващите минути.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/premiera-na-spektakala-common-people-na-vasiliya-drebova-v296677-294945news.html>

„ДУЕНДЕ – ЗЕМЯТА МАЙКА“ – Премиера! - GoBio**11.05.2021**

Тази неделя, 16 май 2021 г., от 19:00 ч. на сцената на Национален студентски дом (гр. София, пл. Народно събрание 10) ще се състои премиерата на авторския театрално-поетичен спектакъл „Дуенде – Земята-майка“ на Ралица Ковачева – Бежан и Мариана Йотова.

Новаторският проект проследява влиянието на музиката и поезията върху човешкото разбиране, съпричастие и грижа за природата.

Ралица Ковачева – Бежан и Мариана Йотова – актриси, певици, инструменталисти, развиват идеята на Фондация „Ведна“ за „Дуенде-Земята-майка“, като обединяват дългогодишните си творчески търсения и просветления.

В проекта участват още Петър Йорданов-Бъни – музикален съпровод, композитор, звукова среда; Евгени Господинов – музикален директор; Здравко Димитров – сценограф; Петко Танчев – визуална среда, специални ефекти, мултимедия и Наталия Живкова – костюмограф.

Как звучи любовта ни към Земята Майка?

Спектакълът създава една неочаквана и богата звукова свръхтеатрална и интерактивна среда на общуване през изкуството, която свързва артистите-изпълнители с публиката в контекста на творческото пътешествие.

„Дуенде – Земята-майка“ е симпозиум от естетически съпреживявания, които създават пълнокръвно усещане за изкуство и душевност, минало и съвремие, алиенация и съпричастност, индивидуализъм и взаимност.

Как усещат връзката си с природата авторите?

„Природата за мен е спасение и храм! Слушам я и ѝ говоря! Чувам я, усещам я и я обичам! Коренът ми се храни, батерията ми се зарежда! Дали садя цветя, дали плувам в морето или вървя по пътеките в гората, дали тичам боса по тревата, дали танцувам Паневритмия, дали съзерцавам изгреви и залеzi, всичко е велико и лечебно. Значи природата за мен е лечител. Връзката ми с нея е дълбока и осъзната. Тя без нас може, ние без нея – не!“

Ралица Ковачева- Бежан /актриса, певица, преподавател в НАТФИЗ

„Връзката с Природата: За мен тя е жизнено важна! Безкраен източник на живот, здраве и вдъхновение! Съвършената красота и нестихваща благодат ме изпълват с благодарност, че съм част от Природата!“

„Природата това сме ние. Ние сме една цяла ходеща екосистема. А всички заедно сме част от една още по-голяма система, а тя може би е част от нещо още по-голямо. И каквото е отношението ни към нас, към себе си, това рефлектира и на останалите, и на останалите, и на останалите. Като на принципа на доминото. ПриРОДА Колкото по-близо до рода, толкова по-силно би трябвало да е. По-близо до корените.“

Петър Йорданов Бъни- музикант перкусионист, композитор

В художествена композиция и изразност спектакълът въплъщава изначалния синтез между сценичните изкуства (театър, вокално и инструментално изкуство), съчетавайки поетични и драматургични текстове с инструментални и вокални музикални произведения.

„Дуенде-Земята-майка“ е изграден върху текстове на поетесата Красимира Атанасова, която с творчеството си докосва дълбоко скритите и незначайни дълбини на човешката природа: непредсказуема, страшна, бездънна, Божествена. Тя разбира дълбоко мистиката на неземния свят, изтъкан от светлина и тъмнина, границите на който може да прекрачи само човешката душа. Чрез родната ни реч и своите размисли, открива нови измерения на Човешкия Вселенски Дух, пътър в багрите на живота, Богът, любовта, омразата, Времето и Пространството.

Очаква ви един красив експеримент от звуци, ритми, светлина, материи и мултимедия (мапинг върху обекти). Настроението ще градира от интимната лиричност на стиха до експресията на изразните средства на вариететното и цирковото изкуство. Визуалните метаморфози, дело на Петко Танчев, ще изобразят стихииите, космичното и земното, древното и настоящето, силата и енергията на Земята Майка.

Източник: GoBio.бг, статия

<https://gobio.bg/2021/05/11/duende-zemyata-mayka/>

Екзистенциалистки и соцреалистически персонализъм

Михаил Неделчев

12.05.2021

Тук публикуваме две глави (16-а и 18-а) от общо 22 на студията „Литературният персонализъм“, включена в предстоящия за издаване том 2 от третомника на Михаил Неделчев „Как работи литературната история?“ в издателството на Нов български университет. Общото заглавие на публикацията (Екзистенциалистки и соцреалистически персонализъм) е на редакцията.

Екзистенциалистките мрачни литературно-художествени персоналистични послания

Ще започна с едно мемоарно отклонение: за екзистенциалистките увлечения на нашата младежка интелектуална компания в началото на 60-те години на миналия век. Ходехме облечени в черно, с прилепнали тесни панталони. Опитвахме се да гледаме мрачно. Говорехме за екзистенциалистите, най-често все още преди да сме ги чели. Набавяхме си с мъка френските им книги, разменяхме си ги, четяхме ги и в преводи на сръбски език, а впоследствие и на руски. Дочакахме и първите български издания; намерихме си и превода на новелата „Стената“ на Сартр в списание „Балкански преглед“ от 40-те, в превод на Атанас Далчев. Ходехме до изнемога на „затворените“ прожекции на новите филми на режисьорите от френската нова вълна Жан-Люк Годар, Франсоа Трюфо, Аньес Варда, Клод Шаброл, Ален Рене; следяхме възможностите да се видят в кинотеките филми като „Кеят на мъглите“ на режисьора Марсел Карне по сценарий на Жак Превер. Открихме по репродукции на черно-белите му графични творби един прекрасен екзистенциалистки художник. А после цариградската колежанска приятелка на баба ми Маргарита – спасената от геноцида някъде в Марсилия арменка мадам Гадарине, изписа за мен като подарък голям албум с репродукции на художника, който очевидно потъна някъде из залите в Централната поща, където хората на т.нар. Държавна сигурност „проверяваха“ кое „може“ и кое „не“ да бъде получено от адресата; трябваше да се задоволя с малките албумчета от сериите с птиците, с дървета с остри клони без листа и с къщите на Париж без техните обитатели. Подражавахме на жестовете на нашите киногерои, опитвахме се да превръщаме всичко това във всекидневен битово-художествен стил. Прибавяхме като обект на подражание към французите и цялостното излъчване на удивителния Збигнйев Цибулски – особено от филма на Йежи Кавалерович „В нощния влак“, с джаз мотивите на певицата Ванда Варска (въобще Полският център на бул. „Руски“ бе наш любим дом). Пишещите фикционална проза всред нас опитваха да правят психологически етюди именно в екзистенциалистки дух. Странно бе това привличащо ни мрачно излъчване на екзистенциализма като художествена култура и като философски постулати, убедено го привиждахме като възможност да се разграничим от властващите комсомолско-комунистически парадигми. Нашият приятел Явор Бачев (завършил красивия си земен път в Калифорния) бе измислил като израз на прекомерната ни любов слогана „Кама – за Камю, сатър – за Сартър!“. Въобще за нас екзистенциализмът бе предимно именно „художествена култура“, по-слаб бе интересът ни към философските тези на немца Карл Ясперс, за когото се смята, че е въвел непосредствено преди Втората световна война неологизма екзистенциализъм. Паметни остават за всички нас представления „с експериментална цел“ по Бекет и Йонеско в Студентския дом на културата в София. Нашите увлечения докъм 1966 г. по така разбираните екзистенциализъм/абсурдизъм бяха наистина силно персоналистически.

Свое обяснение за тази особена привлекателност на културата на екзистенциализма дава френската изследователка Жак Колет в книгката си „Екзистенциализмът“ (1999), като тръгва от фигурите на предходниците:

Никога преди Киркегор личността на философа, изведена на сцената, не е играла такава важна роля в странстванията на мисълта. След него и други автори са били принудени да превърнат живота си в творчество, стоящо в периферията на техния живот. И тук обаче става дума за творения на мисълта, тъй като, дори белязани от индивидуалността на автора, те придобиват съответния езиков израз, след като са забравени онези перипетии, които са ги породили. Съществуването на писателите философи от XIX век предполага тъкмо тази издателска стратегия, независимо от всичките им замаскирания и дегизировки. Несъмнено никога творчеството и животът не са се обединявали до такава степен в целта си да създадат творения на мисълта, избавени от грижата за каквато и да било архитектурника.

Оттук можеше да бъдат зададени цяла серия въпроси. Например мандарините на екзистенциализма, представените от тяхната спътничка Симон де Бовоар философи-писатели Жан-Пол Сартр и Албер Камю литературни личности на реалното персоналистично послание ли са? Можем ли към тях да прибавим и абсурдистите-драматурзи Йожен Йонеско и Самуел Бекет? А да присъединим ли тук и играещия с най-различни роли, върлуващ из алтернативните кабарета и кафенета, радикален в посланията си писател и

тромпетист Борис Виан, както и певицата – муза на екзистенциализма, Жулиет Греко? Струва ми се, че можем да отговорим положително на тези въпроси, стига да отчетем наистина мрачната или поне сумрачна специфика, съдържаща се в техните послания.

Когато търси мястото на литературната личност на Сартр в пространствата на Париж, Борис Виан пише в своя „Наръчник на Сен-Жермен-де-Пре“ в главата „Подземията“: „Трябва да отбележим основополагащата значимост на едно разграничение между различните тълкувания на прилагателното „екзистенциализъм“, според това дали е прикачено към думата „маза“, ний го срещаме в писанията на именитите философи, най-прочутият сред които е Жан-Пол Сартр. С относително уседналите си навици, той обикновено се свива по склоновете до площад „Дьо л’Елглиз“ и много рядко посещава мази“. Някак въпреки общителността му писателят-философ се чувства длъжен да бъде заядлив и дистантен, да стои в своята си кафе-обител, другите да „идват“ при него.

Вероятно една от тези мрачни магии при екзистенциалистите е в техните гранични ситуации, във фиксацията в тези мигове на психологическо битие на предела. Вероятно и нас в началото на 60-те този опасен живот ни е привличал. На финала на големия си роман „Мандарините“ Симон де Бовоар има описание на състоянието на главната героиня малко след като все пак не е погълнала държаната в ръка ампула с отрова: „Дълго седях пред огледалото и гледах лицето си на оцеляла. Устните щяха да са посинели, ноздрите стиснати, но не за мен – за тях. Моята смърт не ми принадлежи“.

Привиждахме смъртта на пътя към Париж на Албер Камю като миг с пределно опасна гранична ситуация, която не е била премината. Четяхме неговата „Чумата“ с нарастващото усещане, че и ние сме някак поразени. Блъскахме се непрекъснато в Сартъровата с т е н а. Опитах се да проверя доколко всичко това е непреодолимо: задигнах от Информационния отдел на Съюза на българските писатели тридесетина броя от списанието „Les Temps Modernes“.

Фиксирахме се върху една от най-персоналистично звучащите формули на Сартр: „За да съществува, човек трябва да избира себе си. Човек изцяло и неизбежно е обречен на непоколебимата действителност да създава собственото си съществуване“ („Битие и нищо“). Привлече ни и ето този пасаж у Камю: „Кое е всъщност това непонятно чувство, което лишава разума от необходимия за живот сън? Свят, който може да бъде обяснен дори с неправилни доводи, е близък. Обратно, в една вселена, внезапно лишена от илюзии и светлина, човек се чувства ч у ж д е н е ц. Това изгнание е безнадеждно, понеже е лишено от спомените за изгубеното отечество или от надеждата за обетована земя. Именно това разделяне на човека от неговия живот, на актьора от неговия декор, е усещането за абсурда“ (из „Митът за Сизиф“). Точно от подобни формули струят омагьосалите ни екзистенциалистски мрачни литературно-художествени персоналистически послания.

Проследявахме как Сартр и Камю са оформили в обществено-културния живот на Франция най-ярката интелектуална двойка, която не само следва, но и предизвиква дневния ред и публичните дискусии; научихме и за раздражението, с което Сартр бе посрещнал „Разбунтуваният човек“ на своя приятел-съперник. И двамата бяха удостоени с Нобелова награда за литература, като Сартр отказва да получи своята. Все пак, ако трябваше да избираме литературна личност, с която щяхме да се идентифицираме, това бе на Камю с неговата сложна фигура на ч у ж д е н е ц а, на безприютния, но трагически съучастващ наблюдател/интерпретатор. Сартр с неговите заигравки със Съветския съюз (нищо че още през 1956-а бе написал своята работа „Призракът на Сталин“), особено с неговите воаяжи из Китай, с неговия стряскащ м а о и з ъ м, постепенно ни отблъскваше. Камю стана посмъртно нашият герой!

Преди десетина години с един приятел се отправихме към прочутото парижко кафене „Флор“ на бул. „Сен Жермен де Пре“, което дълги години е неофициалният офис на Сартр. Настанихме се на терасата. Оледахме се. Зад нас се чуваше шумна сръбска реч. Отпреде ни бяха височки румънски момичета с вид на баскетболистки. Екзистенциалистките всекидневно-художествени магии бяха отстъпили място на туристическото...

Соцреалистическо производство на ерзац-персонализъм

Тук неизбежно общият стил на повествованието в студията рязко ще се промени. Ще се вклинят травмиращи спомени от детството. Само ще ги маркирам, без да ги развивам.

Основният въпрос е: персоналистическо явяване ли са вождовете при тоталитарните политически режими? Категорично не. Просто образите на тоталитарните вождове са плоски, без обем, нямат истински опубличностени биографически разкази, тук властват легенди и свръхакцентирание върху някакви уж героически жестове. Всъщност те са публични личности-емблеми, но не в този смисъл, който бе употребен

за световните символи на най-високо изкуство, а по-скоро в тесния смисъл, зает от рекламната дейност. Неслучайно под техните канонизирани изображения – те можеха да бъдат виждани навсякъде – стоят също канонизирани формули в личностен план, постоянно повтаряни слогани с идеологическо внушение.

На 5 март 1953 г. в нашето 6-то Средно смесено училище „Граф Игнатиев“ се разнася „смязващата вест“ за смъртта на „Бащата на народите“ Йосиф Висарионович Сталин. Аз, единадесетгодишен ученик, се завръщам вкъщи разреван. Та: „Сталин значи мир“, следователно ще има война. У дома ме успокояват, нищо подобно няма да се случи, дори усещам задоволството от злощастното събитие. В същия ден, в едно затънтено някъде в Добруджа село, прекрасният бъдещ фотограф-художник Апостол Райков – Чичо Поли, свекър на сестра ми Мариана, с отнети адвокатски права заради няколкократно участие като млад юрист в защита на съдени от т.нар. Народен съд, „въдворен“ там след няколкократно все по-далечно изселване, е на смъртно легло. Чува, че камбаната на селото бие на умряло. Пита хазайката си „кулачка“, която единствена си е позволила да го приюти: „Кой е умрял?“. „Сталин!“, отвърща му тя. „Така ли, пукнало ли е това куче, да му... тогава аз ще живея!“ И наистина му предстоеше дълъг, мъдър живот. След скотската смърт на палача от Кремъл светът все пак бе станал по-малко опасен.

В чудесната си книга „Готланд“ (тук това название означава, че Чехия е страната на легендарния естраден певец Карел Гот) на полския писател и журналист Мариуш Шчигел се разказва забавната гротескова история за трудното унищожаване на паметника на великия вожд – замислен да бъде издигнат в Прага на брега на Вълтава като „най-големия паметник на Сталин на земното кълбо“. Но в българския случай младежи очевидно са избързали със своя опит за унищожаване и така през същите дни около смъртта на Сталин, след не съвсем сполучливия опит, дисидентът-анархист Георги Константинов попада в затвора, където лежи десет години при частично опростена двадесетгодишна присъда.

Не са такива вълненията на живеещите през десетилетията с култа към Сталин различни персони (виждаме ги със знамена, изображения върху фланелки и с плакати на русофилските митинги на язовир „Копринка“ и другаде). В началото на 2021 г. арестуван за шпионаж в полза на Русия бивш военен (натовски) разузнавач се изповядва в подслушан и записан разговор – като „естествена“ причина за извършеното предателство спрямо родината си, че е сталинист. Написах преди години за в. „Култура“ статия с мотива Сталин в душите им по повод на стихотворски текстове на зловещия идеолог Богомил Райнов. Не секва обожанието на архипрестъпника на ХХ век (заедно с „фюрера“ на германците Хитлер) и през новите десетилетия; получаваме от Путинова Русия непрекъснато сведения за нови вълни на възраждане на този зловец и бремени с жажда за масови насилия култ.

А някъде преди въпросната 1953 г., като още по-малък ученик, при едно закъснение за училище попаднах на едно психологически непостижимо за мен събитие. Бях допуснат в един салон, където вече бяха и съучениците ми, и прав до вратата, ме блъсна взривната вълна на някакви викове, смесица от възторг и ярост: „Червенков! Червенков!“. Наистина ми бе непонятна тази обща емоция, исках да се скрия, някаква учителка ме приюти до себе си. Усмивнатият самодоволно човек на сцената бе твърде неприятен във виждащата се под самото риза с българска бродерия и с извадена отгоре яка. Десетина години по-късно бях свидетел на следната сцена на площад „Славейков“: някъде около обед, внезапно настана тишина и тълпата се разтълпи пред човека със слонска гуша. Дори не се чуваше шепот: „Червенков! Червенков!“. Бившият вече вожд сякаш се бе появил от преизподнята.

„Героят от Лайпциг“ Георги Димитров и „верният съратник“ Васил Коларов бяха забравили да го вземат със себе си. Впрочем някъде в спомените си от София големият писател и дипломат Ромен Гари пише, че при някакъв прием, в пристъп на алкохолно добро настроение Героят от Лайпциг му казва за Бундестага: „А може и аз да съм го запалил!“.

Ето така тоталитарните вождове от средата на ХХ век, без да са се оформили около тях истински политически личности, продължават да тревожат въображението на маси от хора в различни точки от Европа. (Естествено, към изброените можем да добавим не само одиозното Дуче на Италия и също зловещия победител от Испанската гражданска война генералисимус Франко – генералските звания винаги им се струваха недостатъчни, но и десетките по-малки авторитарни водачи, кондукатори, поглавници и пр. на различни национални общности. Спомням си как митът за тези водачи така бе обзел съзнанието на психически нестабилния ми покоен приятел – белетриста Антон Кафезчиев, че бе ми се обадил по телефона в един късен час след окончателната смърт на Франко, за да ми каже, че в бъдеще ще имаме полза от черепа му: ще го заровим в пясъците на Сахара, така той ще се смали и ще имаме възможност да си го предаваме като таен знак при някакви наши конспиративни дейности.)

Една забележителна книга – „Поробеният разум“ (1951, 1953) на големия бъдещ поет нобелист Чеслав Милош, ни представя процеса на промяната на съзнанието, на промиването на мозъците и на писателите, на големи интелектуалци от разпространялата се и във всички страни от „социалистическия лагер“ съветска империя. Зад неговите компромисно представящи се персонажи Алфа, Бета, Гама, Делта – възлъщаващи разнородни типологии, всъщност стоят реални важни от времената на десетилетията между двете световни войни литературни личности на полската литературна култура, които се оказват заразени от отровните идеологически „хапчета на Мулти-Бинг“ (измислени още от Станислав Игнаци Виткевич).

При спазването на всички пропорции и специфики, Чеслав Милош ни е дал с „Поробеният разум“ силен модел, който може да бъде наложен и върху ситуацията с „пропадането“ и провалянето на още много (потенциални) литературни личности в други национални култури. Подходящ е за прилагането му например при изследването на (само)представянето на скандиращата по площади и стадиони група на поетите-шестдесетници на Русия (Евтушенко, Вознесенски, Рождественски и пр.), а оттам – и върху българските Априлски поети с техните псевдопророчества, псевдобардовство, с техните фалшивеещи оди (вж. студиите ми „Присвояване на ролята, на мисията на Поета. Наблюдения, фрагментарни бележки, размишления на глас за Априлското поколение“ и „Т и х а т а л и р и к а срещу идеологическото гръмогласие в поезията: различни гласове, различни публики, различни аудитории – търсени и намирани“).

Самите избрани имена на соцреалистическите писатели говореха за този по същество отказ от индивидуалност, за желанието да изразиш чрез себе си типовото, масовото. Един оказал се убиец стихотворец се бе нарекъл Станислав Вихров, а един литературен критик – Иван Руж. Не липсват и псевдоними като: Ален мак, Антифашист, Беден жител, Бедняк, Безбожник, Болшевик, Пролетарий, Простолюдец, Профсъюзник, Работник, Ротфронт, Селянин, д-р Съветский, Червен метач, Червен редник, Червен чук, Червеногвардеец, Червеноризец храбър, Юмрук и др. Всред племса около Съюза на писателите се разказваше следния анекдот:

В Москва било организирано голямо юбилейно честване на одиозния „поет“ Дамян Бедний. Заминала за участие в тържествата делегация на СБП в състав: Голев, Босев и Мокрев. На летището ги посрещнал секретарят на Съюза на съветските писатели Михаил Голодний.

Имената на тези представители на литературата на (псевдо)беднотата са автентични.

В тази картина се вклинява алтернативната късна дисидентска персоналистична публичност (от предходника – скъпата жертва Георги Марков, до философа-публицист Желю Желев и философа-антрополог Асен Игнатов). Когато с един голям международен екип правехме преди години двутомния Речник на дисидентите (под методическото ръководство на полския център „Карта“), задължителен елемент на определението „Кого можем да назовем д и с и д е н т?“ е силното огласяване на несъгласието с тоталитарната комунистическа система, опубличностяването на най-едрото послание, създаването на литературна и политическа личност с осъществяване и в публицистика, философия, геополитика (най-силни примери с общоевроатлантическа известност: Александър Солженицин и Вацлав Хавел, Лех Валенса и Адам Михник, Ян Паточка и Лешек Колаковски, украинците акад. Иван Дзюба и загиналият в затвора поет Васил Стус, Владимир Буковски и Наталия Горбаневска и пр., и пр.).

Постмодернизмът и соцартът на бившите страни от „социалистическия лагер“ осъществяват множество радикални пародийни и гротескни реакции срещу формите на псевдоперсонализма на соцреализма, срещу официалните тоталитарни форми на пропаганда, представящи по уродлив начин някаква личностна проблематика от най-високата йерархия на системата. Така силният руски ироник – поетът и художник Дмитрий Пригов, прави серия от тънки пародии на прословутите траурни съобщения за доста учестено напускащите този свят вождове на КПСС през 70-те и 80-те години на миналия век (Брежнев, Андропов, Черненко). Помним свръхтържествените дълбоки мъжки гласове, които четяха тези некролози с максимално забавена интонация – след това по радиото се пускаше прекрасната траурна симфоническа и камерна музика на Бетовен, Чайковски, Шопен, беше хубаво (нямаше да прозвучи обаче музика на често „опасния“ чрез гениалното си творчество Дмитрий Шостакович, дори истинският Траурен марш (adagio molto) от неговия последен, Петнадесети струнен квартет в E flat minor, опус 144 – прекалено е безнадеждно-трагически!). Но тези „некролози“ са отнесени този път към някои от най-големите руски писатели, като обаче са запазени всичките тъпи шаблони и въобще целият стил на унищожавания всъщност нормалния биографически разказ изказ. Ето мистификационния „Некролог“ за Александър Пушкин:

Централный Комитет КПСС, Верховный Совет СССР, Советское правительство с глубоким прискорбием сообщают, что 10 февраля (29 января) 1837 года на 38 году жизни в результате трагической дуэли оборвалась жизнь великого русского поэта Александра Сергеевича Пушкина.

Товарища Пушкина А.С. всегда отличали принципиальность, чувство ответственности, требовательное отношение к себе и окружающим. На всех постах, куда его посылали, он проявлял беззаветную преданность порученному делу, воинскую отнагу и героизм, высокие качества патриота, гражданина и поэта.

Он навсегда останется в сердцах друзей и близко знавших его как гуляка, балагур, бабник и охальник.

Имя Пушкина вечно будет жить в памяти народа как светоча русской поэзии.

И следващите некролози от цикъла – за Лермонтов, Достоевски и Толстой – възпроизвеждат цялостно един и същи идиотски „официозен“ текст – с леки, но същностни промени в предпоследните два пасажа, където на финала звучат прословути „литературноисторически формули“ от епохата. Ето ги – за Лермонтов: „Он навсегда останется в сердцах друзей и близко знавших как человека тяжелого и вспыльчивого характера, бретер и визионер“, „Имя Лермонтова вечно будет жить в памяти народа как мрачного гения эпохи“; за Достоевски: „(...) как человек желчный и подозрительный, наделенный тяжелым недугом и памятью осторожных лет“, „(...) как богоискателя и фидеиста“; за Л. Н. Толстой: „(...) как большой барин, увлекавшийся идеями будизма, толстовства и опрощения“, „(...) как зеркало русской революции“. Именно тези финални оразличавания внасят мрачния комически елемент спрямо същинските комунистически некролози за вождовете. И финалният псевдонекролог, на самия автор: „Центральный Комитет КПСС, Верховный Совет СССР, Советское правительство с глубоким прискорбием сообщает, что 30 июня 1989 года в городе Москва на 40-ом году жизни проживает Пригов Дмитрий Александрович“. Прискърбието на въпросния ЦК си е съвсем реално отношение към тогавашното битие на художника постмодернист...

В радикалния като изображение гротесков роман-дяволиада „Московиада. Роман на ужасите“ най-нашумелият съвременен украински писател Юрий Андрухович има персонаж с автобиографични черти, който попада – наред с всички други приключения – в строго (привидно) охраняваната „зона на правителственото метро“. Там цари атмосферата на чиновочитанието от времената на комунистическите вождове, но вече като абсурдна пародия, като жалко наподобяване, като нещо, което дори никого не може да уплаши. И все пак, в тази вече нова Москва, комунистическото въсьщност непрекъснато се възпроизвежда, включително и чрез тези трагикомични подобия на уж монументалните великани на комунизма.

Така този ерзац-персонализъм затваря целия кръг на възможните въплъщения – ниски и високи, принизяващи и възвисяващи.

Източник: Литературен вестник, бр. 18/2021, статия

<https://litvestnik.com/2021/05/12/%D0%B5%D0%BA%D0%B7%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%BD%D1%86%D0%B8%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BA%D0%B8-%D0%B8-%D1%81%D0%BE%D1%86%D1%80%D0%B5%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA/>

“Вечер на миниатюрите” 2021: “Магично и завладяващо - готови сме за #2”**29.05.2021**

„Атом Театър“ с подкрепата на Столична община ще реализира второто от шестте събития по проекта “Вечер на миниатюрите” за 2021 г.

На 29 май в Националния студентски дом пред публиката ще се представят:

Емилия Тончева с танцовата миниатюра - SHIFT (ПРЕОБРЪЩАНЕ),

Ирина Стоянова с пърформънс - Gamma Crucis,

Стефани Ханджийска с танцовата миниатюра - Presence <> Absence.

Те ще представят своите миниатюри и ще участват в отворена дискусия с публиката.

“Вечер на миниатюрите” насърчава артисти от сферата на съвременния танц в България да представят своето творчество, създавайки поле за изява и сътрудничество между артистите.

Проектът се реализира от „Атом Театър“ с подкрепата на Столична Община – Програма „Култура“.

Източник: Арт София.бг, статия

<https://artsofia.bg/bg/events/2021/05/29/vecher-na-miniaturite-2021-magichno-i-zavladjivashto-gotovi-sme-za-2>

Още по едно или... „Ходене по кръчмите“, първи моноспектакъл на Благой Бойчев

29.05.2021

"Богохулстват тези, които не пият, т.е. трезвениците. Защото са обзети от суета и високомерие. Защото говорят за утрешния ден, като за завръщане в рая. Понеже не знаят на какво са обречени. Ние страдаме, но сме озарени от знанието... И за да не се озоваваме в ада, не трябва да допускаме Утрешният ден да настъпи. Поради което се налага да прием денонощно."

Това не е цитат от световния хит „Още по едно“ на големия датски режисьор Винтерберг, а малък фрагмент от първия моноспектакъл на актьора и режисьор на свободна практика Благой Бойчев, чиято премиера се състоя в края на миналата седмица – на 22 и 23 май в Националния студентски дом в столицата. Той е част от специалната програма за 10-годишнината на независимия театър „Реплика“, към който Благой принадлежи и ви кани на една експедиция, която група студенти по философия предприемат след успешната си януарска сесия, решавайки да обиколят всички кръчми в София, като се подложат на денонощно пиене с идеята да разберат висшия смисъл... или да попаднат в сърцето на нищото.

Текстът е на Бойчо Бойчев – български автор, който за първи път се поставя на сцена, настоящ учител по философия и баща на актьора. Автор на сценографията и на плаката е Мирела Василева, а музиката е на Добромир Кисьов.

В звуковия файл можете да чуete разговора на Любима Бучинска в предаването за изкуство и култура „Арт сезони“ с Благой Бойчев.

Разговор на Любима Бучинска в „Арт сезони“ с Благой Бойчев

Той е роден през 1986 г. в Шумен. Завършва "Актьорско майсторство за драматичен театър" в НАТФИЗ "Кръстьо Сарафов" през 2009 г. в класа на проф. Пламен Марков. Магистър е по философия в Софийския университет (2016) и специализант по театрална режисура в НАТФИЗ (2016).

От 2009 до 2011 г. участва в трупата на Модерен Театър с ръководител Ивайло Христов. През 2011 г., заедно с Милко Йовчев, Ованес Торосян, Ивайло Драгиев и Стефан Алексиев, става един от създателите на Театър "Реплика".

Има зад гърба си осъществени повече от 20 театрални проекта – и като актьор, и като режисьор, част от които с номинации и театрални награди.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/blagoevgrad/post/101475129>

Виктор Тошков, Неделин Радков и Криста Дюлгерова се събират на 3 юни в Национален Студентски Дом
31.05.2021

Виктор Тошков, Неделин Радков и Криста Дюлгерова се събират на 03 юни, Четвъртък, в Камерна Зала на Национален Студентски Дом, за да представят дебютния си съвместен проект - FRONTAL LOBE.

“Челният (фронтален) лоб (дял) се разполага от върха на предната част на полукълбото до централната бразда на мозъка ... Тук се намира и двигателният център на човешката реч ... От този лоб се контролират и мимическите мускули, а предната му част е включена в ученето, планирането и други високо психологични процеси - като нашата персоналност и поведение.”

- “Анатомия на човека”, Дванадесето издание, В.Ванков

Изложбата включва видео, фотография, илюстрация и инсталация, обединени от обща концепция.

Основната тема, която тя разгръща е личният конфликт, показващ отделните лица на вътрешния Аз.

Разделяйки образа на три - тяло, мисъл и чувство, тя представя взаимодействието и противоречието на вътрешните измерения.

В проекта взимат участие дванадесет души. Лишени от “текстурите” на материалното те са представени във фотографска експозиция, показваща най-чистата им форма. Върху нея са илюстрирани малките образи, живеещи във вътрешния ни свят. Фотографиите и илюстрациите са вплетени в обща композиция, връзка между живо и неживо. Силен акцент е историята на имажинерните пространства и конфликтите вътре в нас, разказана в шест минутно видео.

Лица - Николета Неделчева, Яна Донева, Дайана Михайлова, Виктор Маринов, Диян Кирилов, Бисерка Граматикова, Иван Вечев, Доменика Тодорова, Любомир Никифоров, Радостина Ангелова, Огнян Цветков, Георги Александров

Глас зад кадър - Иван Панайотов

Източник: *София Лайф.бг, статия*

<https://www.sofialive.bg/arts/music/viktor-toshkov-nedelin-radkov-i-krista-dulgerova-se-sybirat-na-3-uni-v-nacionalen-studentski-dom-1600763.html>

Млади творци представят дебютния си проект FRONTAL LOBE

31.05.2021

Виктор Тошков, Неделин Радков и Криста Дюлгерова се събират на 03 юни, в Камерна Зала на Национален Студентски Дом, за да представят дебютния си съвместен проект - FRONTAL LOBE.

Изложбата включва видео, фотография, илюстрация и инсталация, обединени от обща концепция.

Основната тема, която тя разгръща е личният конфликт, показващ отделните лица на вътрешния Аз.

Разделяйки образа на три - тяло, мисъл и чувство, тя представя взаимодействието и противоречието на вътрешните измерения.

В проекта взимат участие дванадесет души. Лишени от "текстурите" на материалното те са представени във фотогравска експозиция, показваща най-чистата им форма. Върху нея са илюстрирани малките образи, живеещи във вътрешния ни свят. Фотографиите и илюстрациите са вплетени в обща композиция, връзка между живо и неживо. Силен акцент е историята на имагинерните пространства и конфликтите вътре в нас, разказана в шест минутно видео.

Източник: Dariknews.bg, статия

<https://dariknews.bg/novini/obshtestvo/mladi-tvorci-predstaviat-debiutnija-si-proekt-frontal-lobe-2272065>

Международна конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“

31.05.2021

Как изкуственият интелект променя нашата кариерна ориентация и предизвикателствата към кариерното консултиране - международна конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“

Изкуственият интелект променя не само пазара на труда, но и процесът на професионална реализация. Форматирането на информацията при търсене, технологиите за нейното предлагане и насочване (таргетиране), както и анализите на поведението на потребителите са свързани до голяма степен с технологиите на изкуствения интелект. Този феномен изисква допълнителна квалификация на кариерните консултанти и добра медийна грамотност на всички, които ползват онлайн информация.

Международната конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“ се проведе в залите на в Националния студентски дом на 28.05.2021. Тя се организира от Студентско общество за компютърно изкуство /СОКИ/ и партньори от три европейски страни в рамките на международния проект Nowadays Digital Media Literacy, Artificial Intelligence and Youth Career Development (DigiAI) по програма Еразъм+. Проектът има за цел да предостави иновативни учебни материали и ресурси за кариерните и педагогически консултанти, които да им помогнат при процеса на консултиране на младежи и студенти в дигиталната ера на изкуствения интелект. На конференцията бяха представени иновативни продукти и методи в областта, продукти на проекта DigiAI, като онлайн учебна система за кариерни и педагогически консултанти, образователни филми, Рамка с компетентности, онлайн система за оценяване, базирана на ECVET, както и възможности за тяхното практическо приложение. Конференцията се проведе присъствено при спазване на противоепидемичните мерки и даде възможност за обмяна на мнения и развитие на партньорствата в областта на кариерното консултиране и изкуствения интелект. В допълнение към присъствените презентации имаше и онлайн включвания на експерти.

Кариерното консултиране е един от секторите, който се влияе изключително много от новите тенденции и нововъведенията в дигиталния свят. Всичко от онлайн самоориентирането, дигитализацията, изкуствения интелект до криптовалутите и блокчейн технологиите, въздействат и допринасят за динамичността и променливата природа на пазара на труда, а съответно и на кариерното консултиране. Теми като дигитално-медийната грамотност, изкуствения интелект, проблемите свързани с преинформирането и дигиталното натоваарване, фалшивите новини, професиите и уменията на бъдещето както и много други, бяха обсъдени от участниците

Международната конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“ беше открита от проф. Генка Петрова-Ташкова - Заместник-министър на образованието и науката, Михаил Балабанов - Изпълнителен директор на Център за развитие на човешките ресурси (ЦРЧР), изпълнителна агенция на програма Еразъм+ в България, Христиан Даскалов – директор на Национален студентски дом и Росен Петков- председател на СОКИ. Поздравителен адрес беше поднесен от г-н Драгомир Николов, Изпълнителен директор на Агенцията по заетостта. Представителите на държавните институции подчертаха стратегическата важност на правилната кариерна ориентация на младите хора в условията на динамично променящия се пазар и значението на технологиите в условията на настоящата ситуация.

В началото на конференцията Росен Петков и Боряна Савова от Студентското общество за компютърно изкуство (СОКИ) представиха проекта DigiAI (Nowadays Digital Media Literacy, Artificial Intelligence and Youth Career Development) като разказаха за неговата основна идея и продукти. СОКИ поддържа и развива „Ресурсния център за кариерно консултиране и професионално развитие“ към Национален студентски дом. Проектът DigiAI създава безплатни и достъпни онлайн учебни ресурси за кариерни консултанти от студентските и младежки кариерни центрове и педагогически консултанти от училищата. Изкуственият интелект играе все по-голяма роля при структуриране на информацията в процеса на търсене на работа, в процеса на даване на съвети и предложения, при появата на нови професии и отмирането на някои стари. Матей Клукав, представител на Чешкия университет за природни науки в Прага, разказа за опасностите от дигиталното пренатоваарване на хората и как по-добре да се справяме с информацията, която ни натоваарва всеки ден. Заедно с него, кратко онлайн включване направи и Габриела Симсова от Coca-Cola Hellenic, от Чехия, която дискутира нуждата от новите технологии в управлението на човешки ресурси. След това Едита Рабизайте от Младежки кариерен център в Каунас, Литва, показа на участниците някои от рисковете на фалшивите новини онлайн и системи за откриване на реална информация за кариерно развитие, а заедно

с нея направи онлайн включване от Литва и Рената Зуковска, която наблегна на ролята на кариерния консултант в дигиталната ера. Огромното количество информация в Интернет предполага и висока степен на медийна грамотност и способности за критично мислене. Боян Блажев и Сандра Блажева от Национална професионална гимназия по полиграфия и фотография, представиха на участниците интересни аспекти на от новостите в света на дигиталното изкуство и свързаните с това нови професии, които предоставят нови перспективи за развитие в бъдеще. Бояна Боянова от Професионална гимназия по туризъм – Хасково, дискутира способността за поръчване на стоки и услуги по интернет, както и за възможностите за предприемачество благодарение на новите технологии. Уменията от нов тип в света на дигиталните технологии бяха презентирани от Данаила Илиева, представител на NextGen Career Trainings. Светослав Димов от Национален студентски информационен и кариерен център представи на участниците Изкуственият Интелект (ИИ) и структура на предоставяната информация. Себнем Ийоздемир от MEKSA, Турция разказа за отмирането на някои професии и стартирането на нови във връзка с изкуствения интелект, онлайн включване направи и експерта Таха Зерен. Мими Виденова от Център за информационно осигуряване на образованието към МОН разказа за етичните аспекти на изкуствения интелект и за „Бялата книга за изкуствения интелект“, издадена от Европейската комисия. Презентациите завършиха с представянето на проекта ECoVEM и изследването за необходимостта от специфични знания, умения и обучение в областта на микроелектрониката, както и професиите в тази област.

Продуктите на проекта DigiAI, реализиран със съдействието на програма Еразъм+, са достъпни безплатно онлайн на digi.ai.eu. Те са насочени предимно към кариерни консултанти от студентски и младежки кариерни центрове, към педагогически консултанти в училищата, към ръководители на организации, които работят в сферата на кариерното ориентиране, но могат да бъдат полезни на всички, които се интересуват как новите дигитални технологии и изкуственият интелект влияят на процеса на търсене на работа.

Източник: в.24 часа, статия

<https://www.24chasa.bg/Article/9840658>

Какви са лицата на вътрешния Аз в проекта FRONTAL LOBE EXHIBITION?

02.06.2021

Виктор Тошков, Неделин Радков и Криста Дюлгерова се събират на 3 юни от 19.00 часа в Камерна Зала на Национален Студентски Дом, за да представят дебютния си съвместен проект - FRONTAL LOBE.

"Челният (фронтален) лоб (дял) се разполага от върха на предната част на полукуълбото до централната бразда на мозъка ... Тук се намира и двигателният център на човешката реч ... От този лоб се контролират и мимическите мускули, а предната му част е включена в ученето, планирането и други високо психологични процеси - като нашата персоналност и поведение." - "Анатомия на човека", Дванадесето издание, В.Ванков.

Изложбата включва видео, фотография, илюстрация и инсталация, обединени от обща концепция и може да се види до 6 юни в Националния Студентски Дом.

Основната тема, която тя разгръща е личният конфликт, показващ отделните лица на вътрешния Аз. Разделяйки образа на три - тяло, мисъл и чувство, тя представя взаимодействието и противоречието на вътрешните измерения.

В проекта взимат участие дванадесет души. Лишени от "текстурите" на материалното те са представени във фотогравска експозиция, показваща най-чистата им форма. Върху нея са илюстрирани малките образи, живеещи във вътрешния ни свят. Фотографиите и илюстрациите са вплетени в обща композиция, връзка между живо и неживо. Силен акцент е историята на имагинерните пространства и конфликтите вътре в нас, разказана в шест минутно видео.

Лица - Николета Неделчева, Яна Донева, Дайана Михайлова, Виктор Маринов, Диян Кирилов, Бисерка Граматикова, Иван Вечев, Доменика Тодорова, Любомир Никифоров, Радостина Ангелова, Огнян Цветков, Георги Александров. Глас зад кадър - Иван Панайотов

Източник: impressio.dir.bg, статия

<https://impressio.dir.bg/atelie/kakvi-sa-litsata-na-vatreshniya-az-v-proekta-frontal-lobe-exhibition>

Инфраструктурата на съвременния танц

05.06.2021

В различните сфери на изкуствата в България често има дефицити, към които артистичните общности се опитват да привлекат внимание. Това води до разнообразни нива на успехи или неуспехи.

За съвременния танц в България онова „отсъстващо“, за което все става дума от отчайващо много години, може да се обобщи в един център за съвременен танц и пърформанс. Това най-общо би означавало голямо пространство, което има собствена програма от спектакли, добре обезпечено е технически, дава възможност за репетиции, в него се провеждат уъркшопове и има резидентски програми, занимава се с копродуцентска, образователна, изследователска и архивна дейност, има собствен мениджърски, комуникационен и технически екип. Накратко казано – място, което приобщава и средата, и публиката. То няма да върне инвестицията или поне би отнело десетилетия, защото не би могло да съществува в пазарни условия.

В София историята на наличните пространства, съвсем сбито, би изглеждала по следния начин.

Години наред компенсаторна и приютяваща роля за съвременния танц имаше Центърът за култура и дебат „Червената къща“. Derida Dance Center възникна като независимо място, в което бяха представяни спектакли и се провеждаха обучителни програми. През 2019 г. екипът му създаде сценично пространство, където изцяло пренесе дейността си. В момента в месечната му програма има танцови спектакли, продуцирани от Derida, но и различни гостуващи събития на независим творци.

През 2015 г. започна работа „ДНК – пространство за съвременен танц и пърформанс“. То играе много съществена роля за видимостта на сцената през последните години, тъй като е репертоарно, тоест в него регулярно се играят български спектакли. Редовно има представяния на работата на чуждестранни хореографи и изпълнители и се провеждат много уъркшопове. От няколко години малката Галерия „Етюд“ има собствена програма от събития в сферата на танца и пърформанса. Все повече пърформативни опити и представления могат да се видят и в доста суровото пространство на Националния студентски дом.

През последните седем години културни организации, артисти и културни мениджъри положили доста усилия, за да се създаде Центърът за съвременни изкуства „Топлоцентралата“. Неговото откриване е планирано за втората половина на септември тази година. Според идейния проект „Топлоцентралата“ ще е изградена от всички изброени елементи в началото на този текст. Единствената разлика е, че дейностите в Центъра няма да са насочени само към съвременния танц и пърформанс, а ще имат много по-широк обхват от съвременни форми, жанрове и практики в различните изкуства.

Пространствата за съвременен танц са всъщност инфраструктурата.

Описанието е на румънската хореографка и кинематографка Симона Дяконеску, която гостува на 14-тото издание на Международния фестивал за съвременен танц и пърформанс „Антистатик“ със своя спектакъл „Танцови манияци“. Впрочем фестивалите винаги са добър гид за наличните и възможните пространства за това изкуство във всеки град и често дават ясна моментна снимка на тази инфраструктура. Представлението на Симона е продукция на Националния център за танц в Букурещ (НЦТБ), който през последната пандемична година успява да подпомогне създаването на 10 нови спектакъла, в които среща опитни хореографи с млади танцьори.

Българският хореограф Вили Прагер е един от поканените в Академията за танц и пърформанс на НЦТБ. „Целта на този проект беше, когато танцьорите завършат образователната програма, да получат съвсем реален професионален ангажимент, който освен това е заплатен. Бяха поканени няколко хореографи, които избрах с кого искат да работят. За танцьорите това не е дипломен спектакъл, а нещо като първи стъпки в професионалния живот“, разказва Вили. Спектакълът, който той създава, носи заглавието „По-малкото може да е повече, но понякога си е просто нищо“ и също е част от програмата на „Антистатик“. Вили е също така съосновател на фестивала заедно с Ива Свещарова и Стефан Щерев.

Двете представления дават добър повод да се поговори за сцените и възможностите в Румъния, за които тук малко хора знаят достатъчно, а също и за 20-годишния опит на институцията като НЦТБ. В България неговият близък модел се създава едва сега. Освен Симона Дяконеску и Вили Прагер, в разговора участват и Кармен Коцофана, която е хореографка и е сред създателите на НЦТБ и ръководителка на неговия продукционен департамент, както и младият танцьор Адриан Попица, избран да играе и в двете представления.

Каква е причината тазгодишният „Антистатик“ да постави специален акцент върху Националния център за танц в Букурещ?

Вили Прагер: Обикновено за пример се дават държави, които боравят с големи бюджети в сферата на културата – като Франция и Германия. Но ето този център е в Букурещ, на по-малко от 400 км оттук. Ние от години се борим за „Топлоцентралата“, която да събере всички изкуства. А тук става дума за специализирано място за съвременен танц и мисля, че това рефлектира страшно много върху създаващото се в Румъния. Близо 10 години Центърът се помещаваше в Националния театър в Букурещ. След реновирането на театъра НЦТБ се премести. В момента обаче се ремонтира една голяма сграда на Румънската комунистическа партия, която се намира точно срещу Националния театър, и тя ще бъде предоставена на Центъра за танц. Това е държавна институция конкретно за съвременен танц и според мен е нещо много специално, защото е нужна и политическа воля това място да съществува.

Симона Дяконеску: Поколението преди моето е това, което всъщност основа Националния център за танц. Важно е да се каже, че тази институция е създадена от артисти и продължава да бъде управлявана от доста от тях. Това я прави различна от Националния театър или от други театри, в които работя понякога – в НЦТБ има съвсем друга атмосфера. Той е държавна институция, но носи усещането за независимост.

Как бихте определили неговото значение за развитието на съвременния танц и пърформанс в Румъния?

Адриан Попица: Това е лесно – докато имаш място, където всички важни съвременни хореографи се срещат, обменят идеи и творят, очевидно имаш институция от жизненоважно значение за сферата на съвременния танц. Защото едно е да знаеш за тенденциите и развитието на танца и съвсем друго е да ги живееш.

Кармен Коцофана: Центърът насърчава изследвания и експерименти в практиката и теорията на съвременното изкуство. Програмите и проектите всъщност дават възможност да се срещнат артисти, журналисти, писатели и творци от различни сфери и с различен работен опит. Гостите на НЦТБ участват в репетиции, уъркшопове, курсове и представления, могат да наблюдават творческия процес в най-уязвимите му фази. Така Центърът става платформа за дебати, които заличават границите между визуални артисти, хореографи, музиканти, писатели и теоретици от различни среди.

През 2018 г. НЦТБ създаде Училище за изпълнителски изкуства за деца – това беше първата програма за обучение и творческо образование в съвременен танц и изпълнителски изкуства. Също тогава НЦТБ даде началото и на Академията за танц и пърформанс, единствената интензивна обучителна програма за млади танцьори и изпълнители в Румъния.

Вили Прагер: През първите десет години на Националния център за танц (създаден през 2004 г. – б.р.), ако в чужбина се говореше за Източна Европа и за съвременен танц, винаги на фокус беше Румъния. Това, разбира се, размести пластове на сцената в Букурещ. В момента там има още три пространства, които са частни и независими. Просто появата на този Център доведе до алтернативи, тъй като той е държавен и се превръща в институция, а има хора, които, естествено, не са съгласни с различни аспекти и започват да създават алтернативи. Говорим за много крачки напред, които в България не са извървени въобще.

Симона Дяконеску: Независимият хореографски център Linotip е друго (много красиво) място за съвременен танц в Букурещ. То е изцяло ръководено от артисти и е много, много свободно по отношение на финансирането. Те почти не получават финансиране, издържат се от курсове за професионалисти и аматьори. Преди бяха артистична група, после създадох пространство, в което основно представят своята работа и канят други хора да работят с танцьорите. Има също така и WASP (Working Art Space and Production), ръководено от Андреа Капитанеску. Екипът е част и от културна организация, която създава Explore Festival (преди е бил Explore Dance). Миналата година на проектен принцип стартира и пространство за хореографско развитие Areal. Правят го четири организации и се намира съвсем в центъра на града. То не е място за представления, а е повече като пространство за репетиции и създаване на даден проект. Всички те, включително НЦТБ, са малки и не са финансирани достатъчно. Все пак мисля, че румънската сцена остава силна и че в момента преоткриваме кои сме.

Кои са най-важните дейности на НЦТБ в момента?

Симона Дяконеску: Мисля, че това е желанието да се инвестира в образование и в новото поколение хореографи и танцьори. НЦТБ наистина успява в това. Срещат участниците си с по-млади учители, с учители извън Румъния, оставят ги да се „изцапат“ малко и не им казват какво да мислят. Направиха това, което казаха, че ще направят, и то в година, която беше страшно трудна. В нея те успяха да продуцират 10

представления. Струва ми се, че това е нещо, което поизлекува средата, защото толкова много хореографи работеха.

Кармен Коцофана: В последната година, заради пандемичната ситуация, всички проекти бяха замразени и фокусът се измести изцяло в подкрепата на независимите артисти чрез представяне на работата им онлайн и финансиране на бъдещи проекти. Създадохме програмата Dance me to the End of... (exercises, distances, proximities). През нея се насочихме към идеята да представим и дискутираме с публиката някои от работите от близката история на румънския съвременен танц, които предлагат различни подходи, перспективи и дискурси, нови хореографски практики и форми.

И накрая, какво е мечтаното пространство за танц?

Симона Дяконеску: О, аз наистина знам, мислила съм за това. То се намира някъде в планината, много далеч от града, и е суперекологично. Има студио, в което може да се репетира, и много голямо отворено пространство. Ако го създавам аз, бих го направила за тази междинна фаза, в която репетираш и имаш нужда от време; в която е важно да се почувстваш спокоен. Много бих искала да мога да предложа това, да предложа нещо, което ми липсва. На такова място артистите биха имали време да се свържат с другите, със себе си и да подлагат работата си на съмнение. Това въображаемо пространство ще елиминира сроковете, в които след три седмици трябва да направиш нещо и не можеш да си позволиш грешки. В момента е много трудно да се провалиш. Имаш малко време, малко пари и трябва да направиш нещо добро, защото следващия път може да не получиш средства. А добрата работа често е резултат от постоянни провали.

Източник: Интернет медия Тоест, статия
<https://toest.bg/infrastrukturata-na-suvremennia-tants/>

“Можем ли да бъдем сериозни хора” - интересен поглед за развитието на човека**08.06.2021**

Изложбата интерпретира различни теории, архетипи и символики

Интерактивната изложба “Можем ли да бъдем сериозни хора” на визуалния артист Нона Куманова се открива между 19.00 и 21.00 часа днес в Националния студентски дом.

„Можем ли да бъдем сериозни хора“ е интерактивна изложба, интерпретираща различни теории, архетипи и символики. Със средствата на визуалното изкуство художничката Нона Куманова предлага своя прочит на разнородните разбираня за развитието на човека и неговото съзнание.

“Заглавието е тип закачка, защото идеята на всички теории, които съм развила в изложбата за всеки важат по различен начин и всеки в различна степен може да бъде сериозен и зрял човек”, казва Нона Куманова.

Идеята на изложбата няма сложната претенция, че всички трябва да бъдат сериозни хора и да преминат през етапите на личностно развитие, а по наивистичен начин предава идеята, че човечеството минава през различни етапи.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101480252/mojem-li-da-badem-seriozni-hora-interesen-pogled-za-razvitiето-na-choveka>

"Мечтата на Наташа" - за мечтата да бъдеш истински обичан

10.06.2021

След повече от десетки поставяния на сцени по целия свят текстът на Ярослава Пулинович ще оживее и на големия екран в режисьорския дебют на Ваня Бойчева.

Ваня Бойчева, носител на Наградата за кино „355“, и Крис Захариев, носител на Голямата награда за „Полет в изкуството“ на Фондация „Стоян Камбарев“

“Като е разбрала за мен, майка ми е искала да направи аборт, ама – ей ме на...”

Така започва разказа за живота си Наташа. Майка ѝ е била проститутка, не познава баща си, живее в дом за деца. Няма приятели, няма свои вещи освен една открадната шнола за коса, която става повод да срещне първата си любов.

“Да живееш в такава липса и самота, но да си силен и упорит човек въпреки това – това ме вдъхнови най-много от текста на пиесата. Въпреки че не познавах живота и проблемите на децата, живеещи в институции, усетих Наташа близка с това, че на същата възраст като нея, и за мен дори само погледът на някое момче можеше да ме накара да се влюбя в него и да си фантазирам, как се женим. Тези фантазии ми помагаша да избягам от реалността. Просто знаех какво усеща в стомаха си Наташа всеки път, щом види Валери,” разказва режисьора Ваня Бойчева за това, защо е решила да се заеме с този текст. “Но при Наташа нещата се развиват по съвсем различен начин заради това, че животът ѝ е капсулиран в институциите, нейното разбиране за отношенията между хората е изкривено и първично едновременно. Това е филм за порастването, в което обаче героите не могат да направят следващата стъпка към зрелостта.”

Късометражният филм, подкрепен от програма “Дебюти” на Национален фонд “Култура”, фондация “Стоян Камбарев” и Nova Film, е нейният официален дебют като режисьор заедно с продуцента Тихомира Темелкова и оператора Цветомир Петровски. Сценографията и костюмите са дело на Мирослава Василева, композитор е Добромир Кисьов.

“Едно от най-интересните и в същото време предизвикателни неща по работата върху филма беше изграждането на света, в който персонажите на филма живеят. Да се движи между документалното присъствие на камерата и сценичния произход на сценария,” споделя изпълнителният продуцент Тихомира Темелкова. “Искаме с този филм да събудим у зрителя чувството на емпатия към героите, да съумеем да ги накараме да повярват в мечтите и копнежите си.”

В ролята на Наташа влиза Милена Ерменкова от театър “Реплика”, която е много силно привързана към този образ, по който е работила за театрална сцена под режисурата на Ованес Торосян. “Любимото ми нещо в Наташа е това, че когато реши нещо, тя го прави. При нея няма драма, няма дилема. Ако трябва да скочи от прозореца, тя просто скача... Колкото и детинско да е това, това е една черта на характера, която не притежавам и се опитам да изследвам,” споделя актрисата. За Милена да разкаже историята на Наташа е отговорност, защото познава отблизо колко важно и трудно е обществото да приобщава децата, израснали в институции. “Моето семейство е било приемно. Затова в тази роля трябваше да подтисна актьорското си его и да се съсредоточа върху по-голямата цел на филма – да се говори за проблемите на тези деца.” Останалите роли са поверени на актьорите Светослава Иванова, която играе най-добрата приятелка на Наташа, Силвия Станова и Магдалена Славчева, Боряна Пенева, Милко Йовчев и Благой Бойчев. С епизодична, но запомняща се роля се включва и Ованес Торосян.

Снимките на филма се провеждат в края на август 2020 година, като основната локация е Национален студентски дом, който отваря вратите си за снимачни и театрални проекти, подкрепени от програма “Дебюти”, когато много други организации ограничават всичките си дейности заради мерките, свързани с COVID-19.

Ко-продуцент на “Мечтата на Наташа” е Деси Тенекеджиева и Nova Film. Подкрепата е заслужена, след като екипът на филма участва и печели конкурса “Кино 355” на Годишните награди на фондация “Стоян Камбарев” с филма “1,2..7,8..10 – Или Как да намериш своята ½ в 10 стъпки” – романтична комедия в 5 минути, създадена за 5 дни.

“Мечтата на Наташа” е 27 минути и ще направи своя официален дебют на Международния филмов фестивал в Бургас, който за втори път ще представи филм на Ваня Бойчева. Нейният дипломен филм “Радиотехникът” също дебютира там през юли 2018 година.

Източник: No blink.bg, статия

https://noblinc.bg/2021/06/mechtata_na_natasha_za_mechtata_da_budesh_istinski_obichan/

АТЕЛИЕ ЗА ДОКУМЕНТАЛЕН ТЕАТЪР**14.06.2021 - 24.06.2021**

Място

Национален Студенски Дом, пл. „Народно събрание“ 10

Театър Реплика

представя

Ателие за документален театър

Отворена покана за участие към театрални режисьори, актьори и студенти

Театър „Реплика“ има удоволствието да ви покани на Ателие за документален театър, в което професионалисти и студенти ще имат възможност да се запознаят с принципите и основните практики на работа в документалния сценичен жанр.

В рамките на ателието ще се сформират групи, които ще работят по създаването на свои кратки театрални ескизи. Тези работи ще имат публичен показ в рамките на ателието и на фестивал NEDRAma International през октомври 2021 година.

Период на ателието: 14.06. – 24.06.2021 г.

Очакваме заявки за участие с три имена, години, настоящо или завършено учебно заведение и специалност на email: replica.theatre@gmail.com Телефон: 0883 30 49 70

Детайлна информация:

Кои сме ние?

Тази година Театър Реплика отбелязва 10 години от своето основаване. През 2011 година четерима актьора от Модерен театър с художествен ръководител Ивайло Христов решават да продължат мисията да правят съвременен, актуален, висококачествен театър, който да говори по темите на нашето съвремие. Много бързо театърът се разширява и намира своята публика.

През годините трупата работи с режисьори като Явор Гърдев, Марий Росен, Мартин Киселов, Ивайло Христов, както и със световни имена като Николай Коляда, Георг Жено, Семьон Александровски, Михал Кмиечик, Магда Шпехт, Пека Щефан и др.

Защо Ателие за документален театър?

Театър Реплика е една от малкото трупи у нас, която работи задълбочено в сферата на документалния театър. В този жанр ни въведе немският режисьор Георг Жено, а впоследствие работихме и с други световно известни имена като Михал Кмиечик и Магда Шпехт.

Тази година решихме, че е време да споделим натрупаните знания и опит и на други колеги, които имат интерес да работят в тази сфера. Да им помогнем да открият нови изразни средства, нови теми, различни подходи в работата си по създаването на сценично произведение.

Целта на ателието за документален театър е не само образователна. Чрез този проект Театър Реплика се надява да намери съмишленици, които да създадат мрежа, в която всеки, който има интерес да работи в тази сфера, бързо и лесно да намери колеги, обратна връзка и всякаква форма на съдействието или колаборация.

По този начин можем заедно да работим по създаването и на устойчива връзка със своята публика, да предаваме информация за настроенятията ѝ към определени теми, подходи и други.

Как ще протече Ателието?

Ателието за документален театър ще се проведе в рамките на 10 дни. В първия ден участниците ще се срещнат с представител на Театър Реплика, който ще ги запознае с основните принципи на документалния театър, подход към сценичен образ и драматургия, работа с актьори, както и ще представи примери за документален театър от родната и световната сцена. В този ден се предвижда определянето на екипи от режисьор и актьори. Всеки екип ще работи по предварително зададени теми.

В рамките на 8 дни всеки екип трябва да изработи кратък театрален ескиз. За срещи и репетиции ще могат да се използват залите на Национален студенски дом. Целта е да се създадат малки театрални или видео

откъси, които в края на периода, т.е. на 10-ия ден, да се представят пред публика и пред останалите екипи. Цялото събитие ще има своя показ и в рамките на фестивал NEDRAMa International през месец октомври.

Участието в Ателието е бесплатно. Ще бъдат осигурени пространства за репетиции и зала за показ. Периодът на провеждане ще е 14-24 юни 2021г. Място: Национален Студентски дом.

Ателието е бесплатно за участниците, благодарение на Национален Фонд Култура.

Вход – свободен

Източник: replicatheatre.bg, *статия*

<https://replicatheatre.bg/events/atelie-za-dokumentalen-teatr/>

Common People – движенчески вербатим спектакъл**15.06.2021**

Common People е документален спектакъл, изграден на базата на интервюта с артисти, които са се отказали от професията си по различни причини. Текстовете се изричат от актьорите verbatim (от латински – „дословно“) в постоянен диалог с езика на телата им, от който се ражда хореографията. Представлението е продукция на Фондация „Човек с шапка“ и в него участват Габриела Георгиева, Деница Даринова, Антон Димитрачков и Георги Налджиев. Автор и режисьор е Василия Дребова.

Може да гледате представлението на 17 и 18 юни, от 19.30 часа в Национален студентски дом, София.

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Национален фонд „Култура“, програма „Дебюти“.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101483812>

Среща 48 за Ротари година 2020-2021

16.06.2021

Ротари клуб София Капитал проведе 48та си среща за 2020-2021 Ротари година днес. Срещата беше на терасата на последния етаж на Националния студентски дом в центъра на гр. София в подкрепа на възстановяване на нормалното функциониране на институцията. Срещата беше посетена от гости и членове на други Ротари клубове и от ДГ-номини приятеля Христо Михайловски, който сподели за най-пресните дейности по българското присъствие и експедиции до Антарктида.

Източник: Ротари клуб София Капитал, статия

<https://www.rotaryclubsofiacapital.org/yuni-16-sreshta-48-za-rotari-godina-2020-2021-kokteyl-s-vsichki-gost-lektori-gal/>

Лятно ИмПро в София

01.07.2021

Второ Лятно ИмПро на покрива и Летен курс само за деца

◇ ПОКАНА

Време е за второто Лятното ИмПро на покрив!

Този петък (02 юли 2021) от 19:30 отново ще бъдем на покрива на Национален студентски дом.

Заредете се със свежи идеи (може и свежа напитка) и заповядайте на неповторимо импро шоу.

Билети може да намерите само на място (15 лева), непосредствено преди събитието.

Какво да очаквате:

Кратки форми е най-дълго играният формат от актьорите на ХаХаХа ИмПро театър. В този формат публиката се потапя за изключително кратко време в различни забавни ситуации. В него участието на публиката е постоянно и задължително. Едно представление се състои от 7 или 8 игри. Така наречените игри са мини сцени, като всяка има различни правила. Преди да започне сцената се казват правилата на публиката като актьорите са длъжни да ги спазват и на базата на отговорите на публиката да създадат една сцена. Дължината на всяка игра е около 5-6 мин. За всяко представление се избират различни игри от огромната енциклопедия за импро игри.

И още: От понеделник пък започва интензивния летен курс само за деца. Заниманията ще се провеждат от 10 до 14 часа, в дните 05.07., 08.07., 09.07., 10.07., 11.07. Курсът ще завърши с показ.

А ако все още не сме ви заинтригували, ето и няколко причини защо такъв курс е полезен за малчуганите:

- Ще изучаваме основните принципи на импровизационния театър чрез упражнения под формата на игри;
- Ще развиваме въображението си;
- Ще се учим как пълноценно да общуваме и да разбираме другия;
- Ще научим конкретни техники, как да се справим с притеснението пред публика;
- Ще се научим да мислим съобразно ситуацията и как да се включим в нея без да се страхуваме!
- Ще се научим да приемаме чуждото мнение и същевременно да не се боим да изразим своето и защо идеята на другия е толкова хубава колкото нашата!
- Ще се научим на екипност и как да сме един отбор от много индивидуалности;
- Ще се забавляваме естествено;
- Накрая ще завършим с представление - показ (представяне на наученото през седмицата);
- Ежедневните занимания (за разлика от редовните уикенд-курсове) изграждат по-бързо, по-устойчиви импро-рефлекси, защото не забравяме до къде сме стигнали миналата седмица. Забравяме само докъде сме стигнали вчера
- Няма да се чудите какво правят децата ви, докато сте на работа
- Мястото е специално пригодно за нуждите на курса и е на удобна за достигане локация
- Желаетелите да продължат да се занимават с импро-театър ще могат да се включат в новата група (уикенд курсове), която ще стартира през септември, като накрая младите импровизатори ще излязат на сцена, пред публика!
- Курсът е подходящ за всички! Не е задължително вие или децата ви да имате каквито и да било желания да ги развивате в областта на театъра. Импро-техниките, с които ще се занимаваме, от дълги години се използват в западните страни, в различни групи за социална терапия за намаляване на стреса и развиване на нестандартното мислене, както и способностите за общуване и позитивното мислене.

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/6/news/33052-lyatno-impro-v-sofiya>

„Съпромат“ – изкуство за среда без граници**05.07.2021**

Михаела Добрева и Борис Далчев се запознават като студенти в специалността „Сценография“ в Националната художествена академия. През 2019 г. формират творческия тандем „Съпромат“. Работят в областта на театралната сценография и дизайна на костюми. Имат зад гърба си множество сценографски проекти в различни театри в България. Техните интереси включват също така инсталация, пърформанс, дигитално изкуство и др.

„Съпромат“ вече няколко години работят със site-specific подход. Творят заедно, защото по думите на Михаела: „отговорността не е по-малка, а по-голяма“. Техните работи са интегрирани, вплетени в тъканта на средата, на архитектурата и интериора, затова и въздействат пряко, неподвластни на условностите в традиционните визуални изкуства. Изкуството на „Съпромат“ се формира през колективното усилие и води към концентрация на индивидуални преживявания във време-пространството. За себе си още казват, че „колективното е начин на работа, но и фокус на работата в контекста на интереса към архитектурата“. Що се отнася до тяхната споделена чувствителност, тя е насочена към утилитарните пространства – места на функцията, трептящи с енергията на човешкия дух, която чака да бъде освободена и върната обратно на хората.

„Неочевидно“ е site-specific инсталация, разработена от „Съпромат“ за пространството на галерия „УниАрт“ през 2019 г. Инсталацията се състои от пет големи бели колони, които имитират реалните архитектурни колони в „УниАрт“. Посетителят може да погледне в тях, да се вслуша в собствения си дъх или в шумовете, които идват от другата страна на галерията. В единия край на някои колони има вграден механизъм, който плавно пропуска светлина. Човек може да се сприятели с тихото му механично ромолене, което функционира като своеобразен глас на пространството, негов таен език. Когато си спомням за преобразената галерия, чиито диагонали обхождам всеки ден, осъзнавам, че колкото и да се опитвам, не мога да прогледна за метафизичните ѝ простори, както когато „Неочевидно“ беше там. С „Неочевидно“ за пръв път направихме нещо истински специално с „УниАрт“. Съблякохме я от всички вредни определения и ѝ позволихме да бъде място като всяко друго, място с достойнство – не защото е галерия, а защото е изживяно от хора. „Неочевидно“ улови фината моторика в пространството, вибрациите във въздуха и пътя на погледа. Борис и Михаела предложиха на мен като куратор и на публиката алтернатива за осмисляне на галерията.

„Неочевидно“ беше артистичен дебют, за „Съпромат“. С него те заявиха визия за бъдещето – интерес към споделеното преживяно, към скромните форми в изкуството и към архитектурата като място, време и движение. Интересно е да се отбележи, че тази първа работа, която по дефиниция е опит и предизвикателство, продължава да се преосмисля от артистите. Една от колоните на „Неочевидно“ стана част от изложбата „Невидимото – визуализации отвъд паметта, въображението и симулираната реалност“ към края на 2020 г. в галерия „Райко Алексиев“ в София. Там, в една пренаситена с визуални стимули среда, колоната се превърна в пристан за зрителя и възможност за чисто съзерцание. Скоро инсталацията ще стане постоянна част от новия, трети корпус в Нов български университет.

„Съпромат“ не работят в стабилна прогресия от една форма към друга. Напротив – всяка работа може да се разглежда напълно независимо. Произведенията притежават споделени качества, без задължително да произлизат едно от друго. Следващите два проекта на Борис и Михаела си приличат с „Неочевидно“ поради интереса към пространството като сбор от безброй възможности, но работят по различен начин, откриват нови гледни точки, изместват фокуса или изцяло го променят.

Скулптурата 0 (Zero) е проектирана за Международния конкурс за съвременно изкуство Telmlink, който се проведе в София през май 2019 г. Zero е site-specific обект, създаден да отразява повърхност на покривен прозорец и светлината, която идва от него. Върху долната страна на обекта има отпечатък от снимка на същия таван. Zero е симпатично човечен обект – огледало, което се е откъснало от голямото си тяло и сега се оглежда в собствения си образ, като така създава безкрайност. Един обект, застинал във вечна референция със себе си, мястото, времето и другите.

„Видение“ е авторски пърформанс на „Съпромат“ и хореографа Цвета Дойчева, който тази година получи номинация за театралната награда Икар. Преживяването „Видение“ предлага на зрителя многостранна сензорна стимулация. Четири огледални призми, напомнящи на научнофантастични механични същества, тежко износват движението в пърформанса. Но в тях има и нежност, мека сърцевина, която с протичането на пърформанса става все по-очевидна – някак трогващо е.

Призмите се местят в неумолим ритъм и с геометрична точност. Изплъзват се от магически кухни в репетиционната зала на Студентския дом и под звуците на drone музиката на Ангел Симитчиев се прибират пак там. „Видение“ работи на границата между пърформанса и инсталацията. На нивото на движението усетих „Видение“ като танцов спектакъл, в който умело е интегрирана публиката. Умело, защото „Видение“ е един от малкото подобни спектакли, които въвлечат зрителя, без да го поставят в некомфортна позиция. Често артистите пренебрегват нормалните социални различия между хората и заравняват грубо терена при общуването с публиката във времето на протичане на произведението. Има нещо елитарно и откровено неприятно в пренебрегването на човешкия агент, в отнемането на избора на зрителя, който от друга страна, е нужен, за да работи произведението. Тук случаят не е такъв, защото призмите пречупват и отразяват, без да подбират. Посетителят неволно иска да добави собствения си образ към света в огледалото. Неусетно този интимен и повърхностен акт на оглеждане се превръща в себесъзерцание, след това в разпознаване на чуждия образ, а накрая във вглеждане навътре и опит за общуване.

Единствената ми забележка е свързана с някои технически недоизчистени елементи, които понякога правят изпълнението леко тромаво, а преживяването по-малко вглъбяващо. Вероятно дори не бих го отбелязала, ако не си личеше колко е важна чистотата на формата и на изразните средства за авторите.

В центъра на моето преживяване на „Видение“ е свърхосъзнаването чрез собственото тяло и споделеното, обобщено човешко тяло – тялото на групата. „Видение“ не се случи на конкретно място, дори не се случи с конкретни хора. Въобразих си витрина в месарски магазин, огромен прозорец на обществена сграда, кръгло пътно огледало на остър завой. Оглеждаш се и се чувстваш видян – от себе си и от целия свят, всъщност светът се оглежда, а ти никога не си бил по-близо до другите.

Трудното в приобщаването на публиката към съвременното изкуство е, че общността рядко отправя поглед навън. За широката публика арената на нашата работа изглежда като недостъпна бяла безкрайност с един-единствен банан, залепен някъде с изолиран банд. „Съпромат“ предизвикват това устойчиво положение чрез включване и отдръпване, чрез отваряне на простори за зрителя, чрез тънка намеса – почти като намигване, но и чрез хумор. В групата, с която преживях „Видение“, имаше смях и споделени моменти, изкривени образи и мирис на мухъл. Хумор съпътстваше и „Неочевидно“. „УниАрт“ се напълни с хора с отрязани глави, лежащи по пода, а жените, които чистят галерията, всяка сутрин си шепнеха разни тайни през едната колона на втория етаж. „Неочевидно“ избяга през покрива на „УниАрт“ и се спуска от окачения таван в „Райко Алексиев“. Скоро ще поеме на дълъг път обратно към НБУ, големите му ръбати обеми ще се просмучат през някоя пукнатина в бетона и ще се наместват удобно в новия си дом.

Усещам умора в очите. Искам да виждам повече тихи обеми, повече амбициозни проекти, които не търсят просто видимост, а гледна точка, които предлагат истинско стабилно присъствие без претенция и без преструвка – просто убежище. Надявам се, че „Съпромат“ ще продължат да работят в тази посока и очаквам с нетърпение проектите им за градско пространство. Мисля, че те са неизбежни. А ако се чудиш дали работата на Борис и Михаела е за теб – да, за теб е, тя е за всички.

Най-новият проект на „Съпромат“ е имърсив спектакълът „Невидимите градове“, в който те си сътрудничат със сдружение „Конклав“. Билетите за първите събития са вече продадени. Очакват се нови дати през септември.

Росена Иванова е възпитаник на програма „Изкуствознание и арт мениджмънт“ на департамент „Изкуствознание и история на културата“ в НБУ. Тя е координатор и куратор в галерия „УниАрт“ на НБУ. Критическите ѝ текстове са фокусирани върху съвременното изкуство. Осъществила е редица кураторски проекти.

Източник: Култура.бг, статия

<https://kultura.bg/web/%D1%81%D1%8A%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%82-%D0%B8%D0%B7%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D0%B7%D0%B0-%D1%81%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%B0-%D0%B1%D0%B5%D0%B7-%D0%B3/>

Семинар дава нови насоки за кариерно консултиране по време на кризи

07.07.2021

Семинарът е едно традиционно и утвърдило се вече събитие, казва Росен Петков

“Нови тенденции в кариерното консултиране” е пети пореден международен семинар, организиран от Студентско общество за компютърно изкуство и Национален ресурсен център за кариерно консултиране и професионално развитие към Национален студентски дом при МОН, който ще се проведе на 13 юли.

“Семинарът е едно традиционно и утвърдило се вече събитие, което събира представители на почти всички значими младежки и студентски кариерни центрове”, казва Росен Петков - организатор на събитието.

На предстоящия семинар има две неща, които се открояват. Едното е засилването на центрите в областта на онлайн услугите и консултирането. Второто нещо, което се откроява са насоките и съветите, които да се дават на хора, които изпитват затруднение със своя бизнес или тепърва започват някакъв бизнес.

“По време на кризи е важно за тези, които започват своя бизнес да се ориентират от гледна точка не само на краткосрочността, т.е. на текущата ситуация, но и да помислят за историята и бъдещето на този бизнес. Тези, които пък изпитват затруднения по време на криза е важно да адаптират своя бизнес”, съветва Росен Петков.

Още за предстоящия семинар чуйте в разговора на Ангелина Грозева.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/sofia/post/101495000/seminar-dava-novi-nasoki-za-karierno-konsultirane-po-vreme-na-krizi>

Нова книга: „Забравената мая. Кратки есета за размисъл и молитва“**07.07.2021**

На 12 юни, Възнесение Господне, в зала „Галерия“ на Националния студентски дом в София се състоя представяне на книгата на Калин Михайлов Забравената мая. Кратки есета за размисъл и молитва. Впечатления от своя прочит на книгата споделиха о. Ангел Ангелов, председател на столичния храм „Света София“ и духовен надзорник на Софийската митрополия, Румен Стоянов, писател и преводач, дългогодишен преподавател в СУ „Св. Климент Охридски“, и Димитър Спасов, философ и член на редколегията на сп. Християнство и култура.

Доц. д-р Калин Михайлов, познат на читателите на „Двери“, преподава антична и западноевропейска литература в СУ „Св. Климент Охридски“. Както можем да прочетем на задната корица на книгата му, той е автор на четири стихосбирки и на три литературоведски книги, посветени на отношенията между християнството и художествената литература. Специализирал е по темата „Вяра и литература“ във Фрибур, Швейцария. През 2012-2014 г. е лектор по български език и култура в Университета на Саарланд, Германия.

Поддържа есеистичната поредица „Вяра, живот, творчество“ в сп. „Християнство и култура“. Носител на специалната награда за есе на Библийската библиотека при Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ (2017 г.). Книгата Забравената мая излиза с финансовата подкрепа на Министерството на културата и с логото на издателство „Смол Стейшънс“, като събира за първи път подбрани от редакторката Цветанка Еленкова есета, писани през последното десетилетие. Оформена елегантно от Иво Рафаилов, тя е посветена на паметта на напусналата ни наскоро писателка, публицистка и преводачка Марина Младенова.

При представянето на изданието Румен Стоянов отбеляза: „Една есеистична книга, издържана в православен дух, е необичайност и това обстоятелство само по себе си привлича внимание към творбата на доцент Калин Михайлов. Сред нейните достойнства ще отбележа преди всичко искреност, даже изповедност: университетски преподавател (изключвам богослов) да заяви открито, на всеслушание, че той е православен, изисква твърдост, която в соца наричахме цепене от колектива, зад твоя гръб те имат за "по-такъв", своего рода особняк, чешит.

Това е книга изцяло, съзнателно лишена от стилистични, литературни хватки, целящи да впечатлят любезния читател, изградена е с ясна, точна изказност, страняща от показна начетеност. За поводи на размишленията послужила е най-вече Библията, но и ежедневието. По размер есетата биват къси, средни, дълги, у Михайлов са първите, което също допринася работите да бъдат достъпни за отворилия тези страници. Авторът излага своите убеждения с изненадваща откровеност: мигар срещаме често писание, започващо с „Аз съм човек, който мърмори“, ами нали ще го зърнат негови студенти. Едно заглавие показателно гласи „Искреност и честност“, тия думи важат за целия сборник“, каза г-н Стоянов. Целия текст на Румен Стоянов от представянето на книгата вижте – тук.

Забравената мая. Кратки есета за размисъл и молитва може да бъде закупена или поръчана онлайн на сайта на „Български книжици“ – тук и в „Хеликон“ – тук, както и в Книжен център „Гринуич“, книжарниците „Нисим“ и „Верен“.

Есето на Калин Михайлов „Тайната на неповторимостта“ можете да прочетете тук.

Източник: Двери.бг, статия

https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100723/catid,14/id,70637/view.article/

МОН разработва проекти за кариерно развитие от училище

13.07.2021

Активно разработваме редица проекти за кариерно развитие още от средното образование, които целят да прецизират информацията за възможностите за обучение във висшите училища, заяви зам.-министърът на образованието и науката проф. Генка Петрова при откриването на петия международен семинар за кариерно консултиране.

Активно разработваме редица проекти за кариерно развитие още от средното образование, които целят да прецизират информацията за възможностите за обучение във висшите училища, заяви зам.-министърът на образованието и науката проф. Генка Петрова при откриването на петия международен семинар за кариерно консултиране.

„Министерството на образованието и науката следи какво е обучението в университетите, къде са се реализирали завършилите студенти, какво е търсенето на пазара на труда, какви са възнагражденията. Образованието трябва да е съобразено с потребностите на пазара на труда“, каза още тя.

Събитието представя новите тенденции в кариерното консултиране и традиционно събира представители на младежките и студентски кариерни центрове в страната. Организира се от Студентско общество за компютърно изкуство и Национален ресурсен център за кариерно консултиране и професионално развитие към Национален студентски дом при Министерството на образованието и науката.

Консултирането по време на кризи, изкуствения интелект и кариерното ориентиране, дигитализацията на услугите бяха сред темите на семинара тази година.

Проф. Петрова поздрави организаторите за усилията да намерят връзката между кариерното консултиране и новите технологии. Организаторите отбелязаха, че са настъпили значими промени в услугите по кариерно консултиране, породени от настоящата пандемия, от една страна, и от друга – от дигитализацията на услугите.

Източник: Телеграф.бг, статия

<https://telegraph.bg/bulgaria/mon-razrabotka-proekti-za-karierno-razvitie-ot-uchilishte-271730>

180 Градуса - лаборатория за за иновативно изкуство

14.07.2021

Фестивалът 180° ще се проведе за 8-ми път. 180° е алтернативата за млади артисти, които искат да се отдалечат от правилата в изкуството и да развият своите иновативни идеи. 180° е светът, в който традициите не са това, което бяха. 180° представя познатите ни изкуства в различна, неочаквана светлина.

Фестивала се провежда в залите на Национален студентски дом.

Чуйте подробности от Александър Хаджиев, артистичният директор на фестивала „180 градуса“:

Източник: darikradio.bg, аудио запис

<https://darikradio.bg/180-gradusa-laboratoria-za-za-inovativno-izkustvo.html>

Фестивалът за иновативно изкуство 180° среща в София международни артисти от съвременната сцена 18.07.2021

В края на месеца фестивалът за експериментално изкуство 180° ще разнообрази столичния културен пейзаж с пъстра програма

Фестивалът за иновативно изкуство 180° среща в София международни артисти от съвременната сцена

Създател на цялостната визия на фестивала за 2021 г. е дизайнерът Кирил Пейчев | instagram: @kirilpeychev

◇ ОСМО ИЗДАНИЕ НА ФЕСТИВАЛА 180°

За осма поредна година Фестивалът за експериментално изкуство 180° събира в София иновативни артисти от различни държави. В седмицата от 24 до 30 юли някои от най-актуалните имена в съвременната експериментална музика, танц, театър и визуални изкуства ще творят заедно и ще представят на публиката своята интерпретация на ZOOM – темата на 180° за 2021. Както винаги досега, организаторите не задават предварителни условия към участниците, а им предоставят пълна свобода да развиват творческите си идеи. Основна мисия на фестивала е да провокира интереса към новото и експериментално изкуство у местната публика и да създаде платформа за изява на младите творци.

Сред артистите в осмото издание присъстват имена като пианистката Инес Симеонова, танцьорката от Полша Кашя Кижор, германската ѝ колежка Лена Флайг, композиторът от Швейцария Сирил Лим, швейцарският актьор Валентин Шрьотелер, дуото визуални артисти от България Zero One. Включват се още сценографката Ива Иванова, звуковата дизайнерка и геоложка Лаура Ендрес (Швейцария), американският виолончелист Нейтън Уотс. Обединени в три артистични колектива, ще се впуснат в експерименти, вдъхновени от темата на фестивала. Към тях се присъединяват и талантиливи студенти от НХА и от една от най-престижните академии в света на съвременната класическа музика, немската Международна академия на Ensemble Modern (IEMA). Творческите търсения ще се случат на четири локации в столицата, които ще се трансформират в сцени без предварително зададени правила и ограничения – Гьоте-институт, „Фабрика 126“, Студентски дом и BOBBINA.

За поредна година ще се проведе и вече утвърденият конкурс за късометражен нем филм, който провокира любители и професионални режисьори да заснемат видео без звук с дължина до една минута. Темата тази година също е ZOOM, а саундтракът към трите най-добри филма ще бъде създаден с жива импровизация от музикантите на фестивала. Срокът за участие е 23 юли, а най-харесваният филм освен музикално оформление ще получи и парична награда.

Нов акцент в програмата тази година е In-Situ:Friction, образователен колаборационен проект между 180° и Международната академия на Ансамбъл Модерн, фокусирана върху съвременната музика. Проектът позволява на български и немски студенти да изследват различните културни ценности на градовете София и Франкфурт на Майн, като ги вдъхновява да създадат нови иновативни формати и културни проекти и да срещнат многобройните лица на двата града.

Официалният старт на фестивала-лаборатория ще бъде на 24 юли в 20.00 ч., когато Гьоте-институт България ще бъде домакин на откриването на осмото издание. Тогава на публиката ще бъдат представени участниците във фестивала, а зрителите ще бъдат изненадани със специален експеримент. Фестивалът ще приключи на 30 юли във „Фабрика 126“ с официално закриване от 19.30 ч., което ще провокира публиката да се превърне в изпълнител.

Подробности за участниците и всички събития в рамките на фестивала ще откриете на сайта на фестивала 180°, както и на Фейсбук-страницата на 180°. Последвайте 180° и в Инстаграм на @180degreesfest.

За осма поредна година фестивалът се осъществява с подкрепата на Столична община, като част от Календара на културните събития за 2021 г. и програма „Култура“, както и благодарение на Гьоте-институт България, Про Хелвеция и Полския институт в София. Партньори на събитието са Националната художествена академия, Международната академия Ансамбъл Модерн, Фабрика 126, BOBBINA и хотел Рила. Медийни партньори: Дарик радио, ВИЖ!, Impressio и BOYSCOUT.

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/11/news/33127-festivalat-za-inovativno-izkustvo-180-sreshta-v-sofiya-mezhdunarodni-artisti-ot-savremennata-stsena>

Наталия Цекова: Изкуството може да променя човешки съдби**21.07.2021**

Наталия Цекова е актриса. Всъщност е първата дипломирана актриса от ромски произход, завършила е НАТФИЗ и зад гърба си има две дипломи - бакалавър „Актьорско майсторство за драматичен театър“ и магистратура „Публична реч“. Изкуството е нейният живот. А изкуството окрилява хората според нея. Вижте какво още сподели с нас Наталия.

Наталия, считаш ли се за посланик на толерантността?

Много се надявам, че съм посланик на толерантността. Бих искала! Много хора са ми казвали, че съм се превърнала в такъв посланик. Дано да е така! Би било хубаво!

Би ли ни споделила повече за социалните каузи, зад които заставаш?

Основното, с което се занимавам, са проблемите на моя етнос. И през това преминават каузите ми - или по-конкретно работата ми с деца от ромското гето, правата на жените в ромското гето, неща, които ме вълнуват, инициативи, свързани със здравето им, със сексуалната им грамотност.

Наблюдавате ли успех, промяна?

Има промяна, смея да твърдя към добро, защото много деца проявяват интерес въобще към това да учат. Имат желание да излязат от гетото, да се развиват. И според мен това е една много положителна промяна, защото тези деца, колкото и да е странно на всички, които не са запознати с ромите и махалите, всъщност са деца на времето си като всички други.

Това да си млад и модерен, е нещо, което налага животът и въобще социумът ни, и е еднакво приложимо за всички. Та тези деца от гетата имат желание да се развиват и променят, което според мен е много важно и полезно. Има голям ръст на деца студенти и статистиките го показват. Аз имам възможността да следя тези тенденции през ромски организации, които подготвят младите студенти. Има деца, които се развиват наистина страхотно!

Какви бъдещи проекти ти предстоят?

Много е сложно с бъдещите проекти не само заради пандемията, но и защото съм актриса на свободна практика. Някои от бъдещите проекти бяха отложени, а други прекратени и неприети от моя страна. Мнението ми е, че е много важно ромите, като образ в киното, да бъдат представени под друг ъгъл. Такива, каквито аз ги виждам в общуването. Та последните новини около мен са, че отказах две роли на ромка във филми, които искаха да представят ромите отново в така тенденциозното поведение.

А аз не съм съгласна с това! И не само защото съм актриса, която, разбира се, търси своето развитие и иска да прави други различни неща като професионален актьор, а по-скоро, защото не мога да приема, че ромите присъстват само като маргинали в българското кино. Това е невярно и не прави чест на хората, които искат да го представят по този начин. Аз нямам проблем да играя ромски роли, но трябва повече достойнство на тези образи, а не да бъдат вкарвани в онова клише, за което сме чували, но колко сме виждали всички - не знам.

Ромите в България имат своето достойнство и правото да бъдат показвани по този начин. Не може винаги да бъдем сочени с пръст като лоши и крадливи, защото просто това не е вярно.

Какво е за теб изкуството?

Може би животът ми! Винаги съм искала да правя изкуство, аз съм от децата, които са израснали с мечта. Моята беше да бъда актриса и да правя това, което правя. Така че изкуството е и животът ми, и мечтата ми, и блян дори, ако щете.

Най-основното, изкуството е възможност да окрилява хората. Това е най-важното. Това, което може да даде изкуството на човека, е абсолютно незаменяемо! Може да променя човешки съдби, да сбъдва мечти, да одухотворява хората. Това е ролята на изкуството!

Как реши и какво те подтикна да учиш актьорско майсторство в НАТФИЗ?

Всъщност от малка мечтаех за това и някак си то беше логично да се случи. Бях много добре подготвена, когато кандидатствах в академията, и затова ме приеха. То беше най-логичното някак си. Както децата, които рисуват от малки и стават все по-добри с времето, и е съвсем нормално да влязат в художествената

академия, знам ли, в смисъл някакъв, път, който е предначертан и за мен беше най-логичното да бъда там и то се случи.

А магистратурата, публична реч, дойде разбира се по-късно, след като завърших. Имах една година пауза малко да си почина и след това реших, че трябва нещо допълнително, малко по-странично, и кандидатствах. Магистратурата ми даде един друг поглед и малко по-друг фокус на актьорската работа и това също беше много полезно и важно за мен.

Какво е за теб моноспектакълът ти „Цигански колела“? Кауза? Какво послание носи?

"Цигански колела" е нещо страхотно, което се случи, без да съм очаквала, без да съм вярвала, че може да ми се случи. Малко след като завърших НАТФИЗ Здрава Каменова ме откри с желанието да напише този моноспектакъл за мен и ако трябва да бъда честна, аз не вярвах, че той може да има такъв успех. Не знаех в какво влизам, но влязох като човек, който, разбира се, трябва да работи и да прави изкуство, и в процеса на работа се оказа, че това е нещо великолепно. Че сме създали страхотен проект, страхотно представление заедно с режисьора Калин Ангелов.

И всъщност този моноспектакъл се срещна с толкова много публика, на толкова различни места бяхме, че сигурно няма да ми стигне цял ден да разказвам за прекрасните моменти, които сме имали с това представление. Оттам тръгва и желанието ми да бъда и полезна и активна в ромската общност, защото моноспектакълът разказва за едно момиче, за една ромка с образование, която всъщност е влюбена в нером.

И в желанието си да скрие корените си и да забрави за същността си, за да се хареса повече на мъжа до себе си, защото тя не може да си представи, че може да бъде с човек, който би могъл да я приеме такава, каквата е. На финала става ясно, че никой от нас не може да зачеркне или да изтрие от себе си същността и корените си, онова, което му е дадено като ценности

За това разказва този моноспектакъл. За историята на една жена, която се бори с клишета и стереотипи за общността си. Наистина минахме през много публики, много хора се вдъхновиха от това, много млади момичета от ромски произход, които са гледали представлението и след това са идвали да поговорим, и наистина със сълзи на очите са споделили как са преминавали през същото от страх да не бъдат заподозрени, обидени и заради тези страхове не са признавали за това, какви са като етнос. Въобще страхотни преживявания с „Цигански колела“!

Би ли ни разказала повече за ромския фолклор? За интересните обичаи и традиции?

Аз съм израснала в малка ромска махала в Лесново, едно селце съвсем близо до столицата, и имам огромен сантимент към годините, в които бях дете. Спомням си сватбите, които се правеха. Разпъваха се огромни шатри от брезент, украсявани по много смешен, но изключително мил начин. Спомням си с умиление за тези моменти, тези шатри, масите с храна, за булката, за младоженеца, за къносването на младата булка два дена преди това, за смяната на роклите, които са различен вид.

Всяка рокля носи стойности, примерно на това, че момичето отива девствено при мъжа си и това носи много благодат и за фамилията на момчето също така. Огромна обич имам и към ромския празник Ерделез или Гергьовден, познат на всички ни, на който задължително се колежа агнета в двора ни. Много тачен ромски празник, който, разбира се, много се припокрива с празника на всички в страната ни - 6 май.

Като дете си спомням много ясно как за Гергьовден задължително се колеше агне и колко беше важно всички да бъдем на софрата и да бъдем едно цяло. Друг празник е 14 януари - ромската Нова година. Може би за нея най-много се знае, защото тогава задължително се яде хвъркато животно - патица, пуйка, петел или каквото и да е. Но задължително трябва да има птица на масата и задължителните сарми. Отново семейството се е събрало, има молитва и с това се дава началото на годината, която сме приели.

Публиката как приема спектакъла „Наречи ме с моето име“? Как им въздейства?

"Наречи ме със своето име" има страхотни отзиви. Може би сме изиграли 5 или 6 представления в Студентския дом, тук в София. Спектакълът се занимава с друг тип проблематика - историческа, с насилствената смяна на имената по време на Възродителния процес на мюсюлманите в България, на турци и роми мюсюлмани. И всъщност с тази тема сме се ангажирали и аз, и Здрава Каменова, която не само е дописвала текста, но и участва с мен на сцената, и Благой Бойчев, който е режисьор на представлението.

За нас беше много важно да покажем истинските истории на хората, които са преминали през Възродителния процес. Оказа се трудна задача, защото много от хората отказват да говорят за тази

насилствена смяна на имена по ред причини, които са разбираеми. Никой не иска да си спомня за лошото, за страховете, които е преживял, но пък открихме страхотни истории, които са разказани в представлението. То е и документално, до известна степен, и художествено, защото има дописване на текстове от страна на Здрава Каменова. И се получи едно смислено, истинско и дълбоко представление!

Може ли да оставиш послание към читателите ни?

Много бих искала да бъдем взаимно по-толерантни едни към други, да се приемаме и да се опитваме да си помагаме, а не да си пречим. Да не бъдем оставени на това да ни манипулират медиите и политици. Да изграждаме мостове помежду си с човештина и доброта, с топли отношения - човешки и истински. Някак си само това може да спаси истинското човешко общуване. Така че моят апел е да бъдем по-толерантни и човечни един към друг!

Източник: *Онлайн медия "Успелите.бг", статия*

<https://uspelite.bg/nataliya-tsekova-izkustvoto-moje-da-promenya-choveshki-sadbi-1>

Александър Хаджиев за фестивала 180°: Искаме да дадем пълна свобода на артистите от влияния, традиции и теми

22.07.2021

Юлия Владимирова

За осма поредна година фестивалът за експериментално изкуство 180° събира в София иновативни артисти от различни държави.

В седмицата от 24 до 30 юли някои от най-актуалните имена в съвременната експериментална музика, танц, театър и визуални изкуства ще творят заедно и ще представят на публиката своята интерпретация на ZOOM - темата на 180° за 2021. Както винаги досега, организаторите не задават предварителни условия към участниците, а им предоставят пълна свобода да развиват творческите си идеи.

Основна мисия на фестивала е да провокира интереса към новото и експериментално изкуство у местната публика и да създаде платформа за изява на младите творци.

Като един от основните медийни партньори на фестивала, Impressio разговаря с творческия директор на 180° Александър Хаджиев.

- С какво тази година фестивалът за иновативно изкуство 180° е по различен и какво ще ни предложи в своята програма?

- Тази година по-различното е сравнение с миналата е, че сме щастливи, че фестивалът може да се осъществи на живо, защото в един момент това изглеждаше като утопия. Миналата година го проведохме в дигитален формат и много се радваме, че тази година можем да го осъществим абсолютно на живо и да посрещнем нашите международни гости в София.

- Имате ли мото, обвързахте ли фестивала с начина, по който се наложи да живеем последната година, има ли подобни теми, които артистите ще засегнат?

- От една страна, това, което се случи според нас беше позитивно за изкуството, защото това, което ни прави по-различни като фестивал е, че ние не се концентрираме върху крайния продукт, а по-скоро върху артистичния процес.

Когато нашите артисти пристигнат в София, те започват да колаборират с български артисти, експериментират, мислят върху света и това, което се случва в него без да са притиснати, че трябва да създадат нещо накрая. В рамките на тези три дни те сами решават какво да представят на публиката и в какъв формат да бъде то. Това може да бъде и дискусия. Идеята в крайна сметка е да запознаем публиката с процеса, в който работят артистите, защото повечето пъти тя вижда само крайния резултат. Тук се опитваме да представим и процеса на работа на артистите, за да може той да бъде разбран.

- Нека поговорим за това какво точно означава иновативно изкуство? То идва от взаимодействието между изкуствата и новите технологии или е изкуство, основано на нетрадиционни медии и експерименти?

- Иновативността е много абстрактно понятие, то може да означава много неща. Както и Вие споменахте, може да бъде изкуство съчетано с модерна техника, същевременно може да бъде отбягване от традициите, които са се създали и опит да се намери нещо друго, но тук възниква и философският въпрос - възможно ли да започнем от нула и да изтрием всичко, което сме имали като опит?

Това е въпрос, който през последните 100 години всички артисти си задават, включително и през 20-те години на миналия век, когато по същия начин артисти са се опитвали да направят революция в изкуството. И това винаги е бил въпросът на артистите - възможно ли е или не?

Затова на фестивала предоставяме тази свобода на артистите те да намерят собствения си път без да бъдат повлияни от някаква специална тема, която повечето фестивали и събития изискват.

- Направи ми впечатление, че тази година сте поканили световни артисти в София. Нека разкажем повече за тях и техните интереси.

- Както винаги сме избрали много интересни млади артисти. Например Лена Флайг, която е известна танцьорка в Германия, също така композиторът Сирил Лим от Швейцария, който развива много интересни иновативни музикални проекти.

При нас ще бъде и актьорът от театъра на Мюнстер Валентин Шрьотелер, който се занимава с актьорско майсторство. Имаме и сценографка, Ива Иванова от България. Идеята е тези девет артисти, които ще са

тук да бъдат съчетани в три малки артистични екипа, които ще работят паралелно и всеки ден от фестивала публиката ще може да види резултата на всеки един от тях.

Целта е самите екипи да бъдат в нестандартна среда и съчетания. Например сценограф със звуков дизайнер и виолончелист.

Една комбинация, която не би била първия избор на артистите. Всеки ден ще има много интересна колаборация, която може да се наблюдава, а в четвъртък ще бъдат показани резултатите от колаборацията на студентите от Международната академия на Ансамбъл Модерн във Франкфурт, които се занимават със съвременна класическа музика и е една от най-известните в света.

Те ще си колаборират с трима страхотни студенти от Националната художествена академия в София. Техния проект е насочен към проучване на градската среда на София и ще развиват идеи и концепции за случки на открито в градска среда. Същият проект ще го осъществят и след края на фестивала във Франкфурт на Майн в Германия.

В седмицата от 24 до 30 юли някои от най-актуалните имена в съвременната експериментална музика, танц, театър и визуални изкуства ще творят заедно и ще представят на публиката своята интерпретация на ZOOM – темата на 180° за 2021 (Снимка: Иван-Александър Кютев)

- Звучи наистина много интересно...

- До този момент те работиха и дигитално, опитвах се да представят двата града Франкфурт и София дигитално, без да са били в София, затова е интересно дали ще имат същите впечатления след като пристигнат и обратно, когато българските студенти отидат във Франкфурт... Това проучва също така въпросът дали бъдещето е в дигиталните техники, провокира въпросът това ли ще бъде бъдещето ни, в което не трябва да пътуваме чак толкова много?

- Подобен щеше да е следващият ми въпрос. Основната тема е ZOOM. Доста актуална и предразполагаща към интересни асоциации и анализи за настоящето, срещите, работата на хората по света.

- Много е интересно, така е. Ние всяка година даваме тема на фестивала, която се състои от една дума или нещо много абстрактно, което е начална точка на всички екипи да тръгнат от едно място, а къде ще се озоват накрая - вече никой не знае. Когато измислихме темата ZOOM, това беше повече от година и този софтуер все още не беше толкова популярен.

Мотивацията ни беше съвсем друга, но някак така се получи, че темата се оказа доста актуална, без ние да го планираме по този начин.

Така че това е една от задачите както на артистите, така и за късометражния филмов конкурс. Идеята е всеки да намери дефиницията на тази дума и какво тя означава за него, или пък да намери някаква друга интерпретация. Затова избягваме да обясняваме какво е значението на тази тема, за да не повлияем на артистите.

- Какви са подробностите около програмата, които е добре да знаем?

- На 24 юли откриваме в Гьоте-институт, където ще представим участниците по много абстрактен начин и много изненадващо. Ще завършим с леко и приятно парти, един от артистите на фестивала ще пуска музика. В понеделник ще бъдем в едно ново пространство, намира се в така наречения kvARTal, казва се BOBBINA. Там ще видим резултатите на Екип 1, това са пианистката Инес Симеонова, полската танцьорка Кашя Кижор и композитора от Швейцария Сирил Лим.

Във вторник ще бъдем в камерната зала на Студентски дом, там ще видим резултатите от Екип 2, които са актьорът Валентин Шрьотелер, Лена Фрайг и Zero 1, български колектив за дигитални изкуства. В сряда ще бъдем отново в Студентски дом, където ще видим резултатите от Екип 3, които са Лаура Ендрес - звуков дизайн, Ива Иванова - българска сценографка и американският виолончелист Нейтън Уотс.

В четвъртък ще бъдем отново в Гьоте-институт, където ще видим резултатите на студентите и градския им проект с Франкфуртската музикална академия. В петък ще закрием във "Фабрика 126", където ще се случи инсталация, която ще направи публиката изпълнител в нея. Ще се случи и финалът на късометражния конкурс.

В седмицата от 24 до 30 юли някои от най-актуалните имена в съвременната експериментална музика, танц, театър и визуални изкуства ще творят заедно и ще представят на публиката своята интерпретация на ZOOM – темата на 180° за 2021 (Снимка: Иван-Александър Кютев)

- Споменахте публиката няколко пъти, очаквате ли различна връзка между публика и артисти, не само заради идеята и формата на фестивала, но и заради изминалата година в изолация, може би и артисти и публика са различни и гледат различно един към друг?

- Със сигурност виждам разлика в това, че повечето публика, която видях в последните седмици, има огромно желание да посещава събития и се вижда как това им е липсвало. Това доста ме радва.

Това, за което ние се борим още преди пандемията, е по някакъв начин да махнем границата между публика и изпълнители и да създадем атмосфера, в която те могат да общуват заедно и да комуникират. Според нас един от най-големите проблеми на артистите е, че по някакъв начин те се изолират и имат страх от публиката, същевременно и обратно.

По този начин не се получава никакво развитие, защото всеки си е в един собствен балон. Надявам се, че това уединение, което се случи миналата година няма да повлияе още повече в тази посока артистите още повече да се отделят от обществото.

- Тоест фестивалът за иновативно изкуство 180° е опит и в тази посока - публика и артисти да бъдат в една обща ситуация, в която няма начертани граници и дистанция.

- Така е, това е наша основна мисия още от самото начало на фестивала. По някакъв начин да се прекъсне тази изкуствено създадена традиция, в която са се появили тези правила как трябва да изглежда едно събитие или как трябва да се държат едни артисти.

Опитваме се да премахнем това, защото за нас това е много важен аспект от развитието на едно общество.

Източник: Инпресарио.дир.бг, статия

<https://impressio.dir.bg/interview/aleksandar-hadzhiev-za-festivala-180-iskame-da-dadem-palna-svoboda-na-artistite-ot-vliyaniya-traditsii-i-temi>

Фестивалът за иновативно изкуство „180°“ среща в София международни артисти от съвременната сцена

23.07.2021

Един от авторитетните фестивали в културния календар на София е фестивалът за експериментално изкуство „180°“. И осмото издание тази година е с интересна и амбициозна програма, в която международни артисти отново ще взаимодействат, експериментират и ще покажат пред българска публика резултата от съвместната си работа. В седмицата от 24 до 30 юли някои от най-актуалните имена в съвременната експериментална музика, танц, театър и визуални изкуства ще творят заедно и ще представят пред публика своите реализирани идеи. Фестивалът се осъществява с подкрепата на Столична община, както и благодарение на Гьоте-институт България, Про Хелвеция и Полския институт в София.

Стартът на фестивала-лаборатория ще бъде на 24 юли в 20.00 ч., когато Гьоте-институт България ще бъде домакин на откриването на осмото издание. Тогава на публиката ще бъдат представени участниците във фестивала, а зрителите ще бъдат изненадани със специален експеримент.

ZOOM – темата на „180°“ за 2021. Както винаги досега, организаторите не задават предварителни условия към участниците, а им предоставят пълна свобода да развият творческите си идеи. Основна мисия на фестивала е да провокира интереса към новото и експериментално изкуство у местната публика и да създаде платформа за изява на младите творци.

Сред артистите в осмото издание присъстват имена като пианистката Инес Симеонова, танцьорката от Полша Кашя Кижор, германската ѝ колежка Лена Флайг, композиторът от Швейцария Сирил Лим, швейцарският актьор Валентин Шрьотелер, дуото визуални артисти от България Zero One. Включват се още сценографката Ива Иванова, звуковата дизайнерка и геоложка Лаура Ендрес (Швейцария), американският виолончелист Нейтън Уотс. Обединени в три артистични колектива, ще се впуснат в експерименти, вдъхновени от темата на фестивала. Към тях се присъединяват и талантиви студенти от НХА и от една от най-престижните академии в света на съвременната класическа музика, немската Международна академия на Ensemble Modern (IEMA). Творческите търсения ще се случат на четири локации в столицата, които ще се трансформират в сцени без предварително зададени правила и ограничения – Гьоте-институт, „Фабрика 126“, Студентски дом и BOBBINA.

За поредна година ще се проведе и вече утвърденият конкурс за късометражен филм, който провокира любители и професионални режисьори да заснемат видео без звук с дължина до една минута. Темата тази година също е ZOOM, а саундтракът към трите най-добри филма ще бъде създаден с жива импровизация от музикантите на фестивала. Сроктът за участие е 23 юли, а най-харесваният филм освен музикално оформление ще получи и парична награда.

Нов акцент в програмата тази година е In-Situ:Friction, образователен колаборационен проект между 180° и Международната академия на Ансамбъл Модерн, фокусирана върху съвременната музика. Проектът позволява на български и немски студенти да изследват различните културни ценности на градовете София и Франкфурт на Майн, като ги вдъхновява да създадат нови иновативни формати и културни проекти и да срещнат многобройните лица на двата града.

Осмото издание на Фестивала за иновативно изкуство „180°“ ще приключи на 30 юли във „Фабрика 126“ от 19.30 часа с провокация и възможност публиката да се превърне в изпълнител.

Александър Хаджиев е фаготист и експериментален музикант. Завършва престижното за инструмента си училище Folkwang University of Arts в Есен и магистратура за инструментална съвременна музика във Франкфурт на Майн, както и академията на един от най-известните камерни състави за съвременна класическа музика Ensemble Modern, в чиито проекти все още участва. Работил е със световни композитори, фаготисти, диригенти и оркестри на сцени във Франция, Германия, Шанхай, Хонконг. Лауреат е на множество стипендии и конкурси и от 2013 г. преподава. Заедно с младата виолистка Елица Богданова, която работи с Лондонския симфоничен оркестър, и с подкрепата на организация „Модо“ Александър Хаджиев създава фестивала „180°“, който вече осма поредна година пренася класическата музика в нови градски пространства и я примесва с други изкуства.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101503250>

Жанрът театрален сериал в поредицата „Катарзис“ на Елица Йовчева

25.07.2021

Младата режисьора Елица Йовчева представя в предаването „Артефир“ идеята си за театрален сериал с поредицата – „Катарзис“. Първото представление от поредицата – „Г-ца Анна“ беше премиерно представено в Националния студентски дом, а сюжетът му се базира на историята на случая „Г-ца Анна“ на Йозеф Бройер, лекции на Зигмунд Фройд, както и на реални ситуации. В главната роля е актрисата Александра Майдавска, която изгражда многопластов образ със своята пластика, жестове, мимика, тембър и интонация. Сценографията е на Александра Йотковска, а рисунките в представлението са дело и на главната актриса. Режисьор и в ролята на психоаналитика в представлението е Елица Йовчева:

„Аз съм и режисьор и актьор в представлението, това е лабораторен процес, това не е историческа възстановка, това е нов жанр – нещо като театрален сериал, най-накрая го реализирах като идея. Сценографията всъщност е един нагледен метод да бъде представен феноменът хистерия, като най-отдолу имаме ядрото, причината за заболяването, върху него има множество обвивки, това постепенно събличане и отмахване и достигане до първичната причина е начин, по който се представя как действа терапията. Темите близо до човека ме възпават по принцип, отдавна гледам на Фройд като на автор и изследовател, през чиято призма мога да надникна над тези теми, които ме възпават и да ги представя на сцената. Чрез подобни представления зрителят може да вникне в самия себе си.“

Александра Майдавска е главно действащо лице на сцената, която кореспондира с богатата сценография на представлението и сама рисува картините за представлението:

„Самата ми героиня – Берта – е рисувала много добре, и затова решихме да опитаме и аз да мина през това, влизайки в нейния образ, не го бях правила това от дете, седнах и започнах да рисувам. За тази роля черпих много от моята природа, от моя живот, от моя опит, за да мога да вляза в тази роля и като актриса, и като човек. Подготовката беше в самия процес на представлението. Много от нещата, които ни се случват като деца, оказват влияние по-нататък в живота ни. Самата героиня Анна е провокирала с едно издърпване на косата своето осъзнаване, метафорично всеки един от нас може да го направи.“

„Катарзис“ разказва за някои от най-известните случаи на Зигмунд Фройд, повече за първото представление от поредицата „Г-ца Анна“ разказват актрисата Александра Майдавска и режисьорът Елица Йовчева.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101503254>

„АВГУСТ, СЛЕДОБЕДЪТ НА СВЕТА“ Георги Господинов, препрочетен през поезията от Мирела Иванова и Михаил Неделчев

04.08.2021

Отново сме в Литературния салон на Румяна Теслакова.

В днешното индивидуалистично и разделно време, в което общностите съществуват сякаш само за да воюват по между си и ги няма местата, където пишещите общуват и обменят мисли и идеи, сякаш е изчезнала самата потребност от това, видната журналистка и дългогодишен ръководител на българската редакция на Дойче Веле, Румяна Теслакова успява да създаде едно такова спасително островче, каквито са нейните литературни салони. И се случва това чудо, в атмосфера на уважение и добронамереност да се събират автори, да разговарят по между си за творчеството, своето и на другите, сваляйки защитните си маски и разкривайки истинското си лице. В такава обстановка да слушаш Георги Господинов как навързва своите истории – писаните и ненаписаните, прескачайки напред назад във времето, от поезията в прозата, от лично преживяното в поетично сътвореното, е все едно да попаднеш в механизма на самото сътворяване на специфичния стил и жанр на писателя.

Мирела Иванова:

За първи път се взрях в стихотворенията на Георги Господинов след като присъствах на едно от представленията на Литературния театър, който те с Пламен Дойнов изнасяха в Студентския дом. Бомбета, патоси, дързости, суров черен дроб и други атрибути от златните години на поетичното разкрепостяване и разцвет, 90-те белязаха не просто езика, но и смисъла на поезията. Разшириха до неузнаваемост нейната свобода и територии на експеримента, умножиха устрема ѝ да разбие на пух и прах клишета и догми. Както винаги се случва в подобна масова неистовост, мнозина бяха зване, но малцина призвани. Жоро несъмнено остана сред малцината, надарени, посветени, и озарени от думите сред призваните. Разгърна своите лапидарни опити и ги възвиси до „Черешата на един народ“-поетична книга, много четена, преиздавана многократно, бих я нарекла знакова или манифестна дори. Тъкмо от „Черешата“ прорастнаха измеренията на понататъшният му литературен свят, населен с лични митологии, впечатляващ автентизъм, модерна почтителност към българската поетична традиция и интелектуални сантименти към културното наследство на човечеството. Георги се зае да разсажда своите стихотворения на сред различни и добре премислени и култивирани почви. Лични истории, значими концепции, любовни и нелюбовни иронии, облетяни от мухи и спомени, облъхнати от абсурдите на една много плътна тъга.

Още там са омесени дядовите ниви с полята на Венеция, епиграфите с кръчмарски мъдрости и премъдростите на Мето от Строителни войски, обично обърнатите наопаки и естествено вградени стихове от Вазов, Яворов, Вацаров. Преобразени са любимите поетики от символистите до Вутимски и Геров, Константин Павлов и все поради личната почит и пристрастие, и все поради досътворяването на поетичния свят, който продължава в „Писма до Гаустин“ и се протяга протяжно из неделите на света винаги разпознаваем, уникален, своечужд...

Говоря за поезията, но без да скривам, че теми, персони, мухи, истории, идеи прехвърчат и взаимно се допълват и доразгръщат и в прозата на Жоро.

Какво още обаче заема видимо, осезаемо място в поезията му?

Несъмнено –Градовете.

Но не градовете като урбанистично послание. А като атмосфера, мистика, дух. Градове, прочетени през случки и символи, мержелеещи се из прочита на паметта или на настоящето заселени с откривателски думи. Най-любимото ми градско стихотворение е „Боже на Берлин“. Трябва да сме слепи, за да не забележим, че в градовете на Георги най-често е есен. Листата падат неутешимо, гният невъзвратно и приближава зимата, когато следобедите на света ще стаават все по- кратки...

Иамам и още много любими стихотворения. Сега докато си ги препрочитам, си помислих, че най-любимите ми са стъпили върху четири капители. Емпиричен опит, интелектуален опит, премерена претенция и красива простота. Е, ясно е, че се изисква много специална дарба на литератор, за да създадеш върху тази еkleктична основа здрав поетичен градеж, който да вълнува, напруга, разплаква, размива, стъписва преизпълва.

Георги Господинов:

Човек тук много рядко получава хубави думи от друг поет или писател. И то, което чух, от Мирела наистина ме развълнува..И понеже тука идеята е да си разказваме разни неща сега ми хрумва, че с Мирела освен че сме пътували много, Мирела беше много важна за нас с Бойко(Пенчев), когато правеха „Петък 13“ и когато ние с Петър правехме „Тела и текстове“. Там наистина имаше черен дроб суров и разни други неща. Трябваше ми език, защото имах едно стихотворение за „Език свещен“. Език на немите, на тези, преди нас, а нямаше езици и взехме черен дроб суров..

Но Мирела и Бойко бяха преди нас..

В някаква степен българската литература има едно такова много естествено продължение, много естествени връзки. И за мене това е много важно, затова аз не обичам много скандалите не по лични причини, а защото нарушават някаква естествена връзка . Както се казва, нашето бъдеще за добро или лошо е е по-скоро литературно-историческо. Нали след много време някой ще разгърне някакви вестници и може би ще прочете стихотворенията на Мирела, моите на други поети, и ще открие, че те си говорят по между си. Това е. И аз мисля, че те наистина си говорят.

А пък за градовете и за Берлин това са ни общи любви.. И понеже Мирела спомена за Венеция, от „Черешата“ а историята на това стихотворение е следната.

Първият път, когато излязох изобщо от България, бях на 21 години и попаднах точно във Венеция поради някакъв конкурс. Знаете, за човек който не е бил, то това е друг град. Три нощи не спях. Връщам се и отивам на село при дядо и му разправям за Венеция, а той не се впечатли. И аз написах едно стихотворение, то влезе в „Черешата на един народ“, която всъщност е посветена на дядо ми. И той се казва Георги Господинов. Подарих му книгата, но минава месец, два, три, той нищо не казва. Аз вече съм в София, но се прибирам след време и се повтаря тази случка по друг начин, която е много типична при Вапцаров, който като написва „Моторни песни“, праща на майка си книгата, а майка му не му отговаря нищо. И той пише едно писмо, много известно, в което уж с ирония пише „пусти бойци я книга издадох а те нема да кажат харесува ли им или не чини колко лугн'е у кал.“ И майка му тогава пише един ужасен отговор . „Да, написал си хубава книга, ама можеше по-добре. Ама пиши, давай нататъка.“. Общо взето млад поет отива при стар и старият го тупа по рамото и казва „Добре, добре“. Или както Радевски казва на Вапцаров- „ А бе, ти си гледай там партийната работа и поезия ще пишеш, има време..“

Не е такъв случая разбира се с дядо ми. По-различен е. Но става дума за това, как ни четат родителите. Те четат по различен начин. Малко през лупата на сълзата.

Когато издавах Естествен роман и я подарих на майка ми, и тя след един месец се обажда и вика: „Ама ти защо не си ми ги разказвал всички тия неща?“

Та, връщам се към началната история, като подарих на дядо ми и питам е, к'во стана, хареса ли ти, на теб е посветена.. И той каза нещо, което съм запомнил завинаги. Каза:

„Нищо не разбрах. Чета и плача. Чета и плача.“

Всъщност, разбрал е всичко.

Зелените поля на Венеция

на дядо

Какво ще ѝ захвалваш на Венеция

Венеция е зле скроена работа

ти дума не обели за полята ѝ

водата казваш бол ще ги залее

а зле откъм земята сиромаси

аз четох междувпрочем че потъвала

у нас пък суша кладенецът зяпа

не я е свършил Оня като хората

Тук дядо вижда в чашата мушица

мухата е сравнена със Венеция

че мокра омърлушена и прочие
 Тук се намесва баба ми с лицата
 и киселото грозде
 Тук аз отпивам гроздето не киселѝ
 опровержително е сладко
 Тук малко ми е мъчно за Венеция
 звадена със вилица от чашата
 и просната да съхне сред зелените
 квадрати на покривката
 Зелените поля на моя дом

-Не е вярно, не съм престанал да пиша стихотворения. Имам и писани по време на пандемията „Какво прави светът докато чака да свърши“ се казва едното. Никога не съм спирал да пиша стихотворения. И в някаква степен се чувствам малко като контрабандист на поезията в романите. В романите си личи че има много опит от поезията. Поезията дава особен ритъм. За мен няма особено голяма жанрова разлика. Скоро ми попадна една рецензия на Светлозар Игов, който беше и написал рецензия за първата ми книжка „Лапидариум“, тя е тънка като клечка за зъби и имам две истории с нея. Трябва да се споменават хора, които помагат на други хора. На Южна пролет бяхме жури с Иван Цанев. Бил съм на 21, втори курс и Иван Цанев само го знаех като име. И отиваме там с Бойко Пенчев, който имаше също стихосбирка и по време на обсъждането предния ден някакви млади поети си говорят с Иван Цанев, а ние нито си говорим с Иван Цанев, нито с някой от журито и си казахме, ами тук нас кой не ни познава, няма какво да седим до другия ден за награждаването, я да си хващаме автобуса.. И тръгнахме към автогарата. Но някой ни настигна от журито и вика, чакайте, чакайте. Мисля Елка Трайкова. И на другия ден разделиха наградата на Южна пролет на две. Между мен и Бойко Пенчев. Но наградата беше някакви пари, да речем 200 лева и Пегас. На мен ми се падна Пегасът, на Бойко му се паднаха парите. И двамата бяхме недоволни. След време казвам е, Бойко, ти поне взе парите, а той казва „е да де, ама Пегаса остана, а парите свършиха“. Та, искам да кажа, че Иван Цанев беше първият, който обърна внимание на тази книжка, след това Иван Игов, Иван Теофилов и един човек, който го няма вече, Иван Методиев. Занесох му стихотворения в „Сптември“, и понеже са такива кратки, харесаха му, седнахме да пием, както съм чел че правят поетите, покани ме в този ресторант на „Раковски“ -Прага или Будпеща, пихме по един малък коняк и това за един човек на двайсет и една беше много важно.

Бог е червен, напращял и завършен.

Бог е доमत.

Няма нищо обидно в това

и за двамата.

-Това бяха някакви много кратки неща, които помня, пишех на гърба на някакви билетчета, етикети, хвърчащи листа.. Първа книга. Единствената книга на едно издателство, което не издаде никога нищо друго. Едно ямболско издателство. От тези първите след 89-а, то издаваше вестник, а вестникът се казваше „Живот и пари“. „Модус Тодор Стоянов“ издаде тази книга 91-а в огромен тираж, 3000, защото не знаеше как се издават книги, на хартия, обработена с парафин. След това издателят дойде при мен и вика „Трябва да ти кажа нещо. Тази хартия като е обработвана с парафин, след няколко години ще изчезнат буквите.“ И те избеляват и изчезват. Избеляват и изчезват.

А ние в двора на Университета с жена ми, която тогава беше студентка, продавахме книгата за 5,90.

Четиримата и „Смъртта на Кръга мисъл“

-Бяхме решили да направим една Българска антология. Където всеки от нас четиримата (Бойко Пенчев, Пламен Дойнов, Йордан Ефимов) да напише стихотворение от други български поети от Геров насам. Това, разбира се беше реплика към „Нашата поезия от Вазова насам“ на Дебелянов и Подвързачов, която излиза през 1910 година. Нали знаете, че в българската литература първата Антология е всъщност фейк антология „На острова на блажените.“ Която излиза месец преди истинската антология на Дебелянов и Подвързачов. И ние решихме да направим нещо такова, да напишем от името на българските поети от Найдено Геров

насам техни сихотворения. Разпознаваеми. И по тоя повод всички се обидиха. Тия, които бяха вътре, защото казаха : „Вие ни пародирате“ и тия, които бяха отвън, защото казаха „А защо не нас?“

Тук Мирела припомня Радой Ралин, който казвал-„Който не е в тая антология, загубен е.“

Междувременно се появява самият професор Михаил Неделчев. След лутане и объркване по пътищата. Идва, изважда от торбата си наръч книги и дискове с музика, специално на Филип Глас, защото е слушал „Моят плейлист“ –предаване, в което Георги Господинов разказва което говори за любимата си музика, за интимната връзка с писането и творчеството . Прекрасно предаване.

проф.Михаил Неделчев:

-Четох в една малка книжка на Албена Хранова, която е посветена на Георги Господинов, че ѝ напомняли на Болерото на Равел стилистичните хватки на Георги Господинов. Разбира се това е общо и бегло. Това нещо в езикознанието и не само, се нарича репетитивни структури. Тоест структури на повторителността. Ако пуснем изпълненията на пиано на Филип Глас, ще се види за какво става въпрос. По начало повторителността действително е нещо много характерно за Георги Господинов. Някои зложелатели го обвиняват, че той пише все еда и съща книга. Че си повтаря темите, мотивите, че се връща все към 1968-а година, че се връща назад. Това, разбира се, е напълно неоснователно. Ако направим едно сравнение да кажем по начина, по който гради своите романи големият писател Владимир Зарев, при когото няма репетитивност. Нама спиране и заглеждане в думата. В романовия повествувателен поток стилистичнитеотделни елементи са завихрени в този поток. При Георги господинове точно обратната повествувателна техника. При него има спиране при мотива, спиране при думата, любуване на думата, оглеждане на думата отвсякъе. По начало това е белетристика, а и не само, това е литература, при която ключовите думи, трябва да бъдат наречени с някакво друго име. Те са изключително важни. Те държат корпуса на повествуванието на целия текст. Всъщност, това нещо Георги Господинов го гради още от първите си книги. Аз съм донесъл част от тях Тука са и първите му стихосбирки. Ето я „Лапидариум-прекрасна, крайно лаконична книжка. Но, всъщност почва и с двете антологични книги, които направиха Четворката от „Литературен вестник“- „Нашата поезия от Герова насам“ и „Българска христоматия“ И двете книги играят с прочути книги: едната е Христоматията на Вазов и Константин Величков от 1884-а, а другата е на Дебелянов и Подвързачов от 1910-а. Разбира се, нашите приятели играят по постмодерному. Тоест дори съчиниха нов жанр. Оказа се, че този нов жанр са го съчинили по едно и също време с големия руски ритературовед Леонид Баткин през 1994-а, буквално в същата година. Този термин е парапародия. Парапародия, на което може би Георги Господинов дава най-доброто определение-около пародията, около текста, оттатък, отвъд пародията.

Тоест, тази взаимосвързаност, това преминаване от текст в текст от книга в книга, освен това тази конвергенция между поезия и проза, която е също абсолютно характерна за цялото творчество на Георги Господинов. Ето в „Писма до Гаустин“- в нея има и стихотворения и писма, едно съчетание на поезия и проза. Тази конвергенция можем да я намерим навсякъде. Естествено една голяма част от публиката е вгледана най-вече в романите му.

Романите на Георги Господинов много трудно могат да бъдат разбрани извън целия този контекст на неговото творчество. Тоест, романите могат да бъдат мислени точно в тези сложни връзки със стихотворения, с разкази.

И тука, разбира се, едно от централните свързващи звена на различните текстове, това е фигурата на Гаустин. Фигурата на Гаустин е много трудно да се проследи къде точно се появява.

Георги Господинов:

-Мога да кажа къде, ако ми позволиш. В един епиграф от „Чрешата на един народ“ : „От жената съчинен е трубадура мога да повтора, тя е съчинила съчинителя.“ !3-и век Гаустин от Тарот. И един ден пред Народната библиотека излиза професор Богданов вижда ме и ми казва, „А бе, цял следобед търся този Гаустин от 13-и век“

Михаил Неделчев:

-Тоест, този Гаустин е, може да се каже двойник, алтерего, персонаж, който непрекъснато съпътства Георги Господинов. Има пет шест текста, в които се казва така: „дали той мен ме пише или аз него го пиша“. Този мотив кой кого пише, кой кого измисля, дали Г.Г. е измислил Гаустин или Гаустин е измислил Г.Г.? Разбира се тази игра с идентичността е също така нещо централно, нещо основно за постмодерната литература.

Самият Георги Господинов не трябва да бъде схващан в като реалната биографическа личност Георги Господинов. Той е условен образ.

-(реплика) Кажете го на майка му, „Ти тия работи що не ми ги казваш?“

– Георги Господинов има тази способност да поражда езикови пластове.

„Естествен роман“ беше определен като фацетъчен роман. Това означава фрагментарно, сложно съчетаване на фрагменти, преплитане на повествователни потоци, най-общо казано. Някои зложелатели на Георги Господинов като четат неговите романи казват, това са някакви фрагменти. Разбира се, единството на неговите романи е в един друг тип съчетаване на тези различни фрагменти. Не че той не може да напише цялостен разказ последователен, но той просто твори в друга насока. Това започна с „Естествен роман“, продължи с „Физика на тъгата“ както и „Времеубежище“. Това, което беше като експеримент в „Естествен роман“ се превърна в определена творческа практика.

Така че в тези романи има ключови думи, ключови образи, които преминават от текст във текста и от роман в романа. Такава естествено е фигурата на Минотавъра. Минотавъра, който съм аз, пишещият, или Минотавърът ме измисля, или Минотавърът го срещам непрекъснато, Минотавърът живее в лабиринта, Лабиринта е подземие, аз, Г.Г. живея в подземие и оттам гледам още като дете преминаващите, и после отивам във подземие-бомбоубежище, Времеубежище е измислено от бомбоубежище ...

Всички тези теми непрекъснато минават от книга в книга. Но при всяко минаване от книга в книга, е вече нещо по-различно, обогатено. То е обогатено, защото е включено вече в най-различни други повествования. Включително разбира се, темата за Апокалипсиса. Знаем, Георги Господинов имаше и театрални представления. По съвсем различен начин звучи дори Сляпата Вайша в различните контексти. Синдрома Вайша. Като диагноза. Всичко това в нов контекст звучи по различен начин. Всичко това трябва да се мисли и да се чете през цялостния контекст на творчеството на Георги Господинов. Много по-добре се разбират всички тези неща, много по-добре звучат когато видиш как едни и същи теми преминават от поезията в белетристика, от къс разказ или есеистичен фрагмент в романовата структура. Искам да посоча някои много важни текстове като Любовният заек.

Особено важни в цялото творчество на Георги Господинов са годините. Годишнините. Възловата, най-важната, която цепи цялото му творчество на две и го разполовява е 1-и септември 1939 година. Между другото има един Златорожки цикъл от септември 1939 година- стихотворения в сп. „Златорог“ на Никола Фурнарнаджиев за насръхналия Берлин. Големият на наш историк на македондринските борби, Христо Силянков, когато научава за нападението на Германия над Полша получава удар и умира. Тоест, светът от вчера (Стефан Цвайг) е разполовен. На Светът от вчера и следващия свят. Като в следващия свят се завихрят апокалиптичните времена. Има едно ускорение на апокалиптичността.

Самата книга „Времеубежище“ се опитва да събере времената. Всички времена, чрез индивидуални разкази, национални повествования повествования на градове... Включително има един общоевропейски референдум, който трябва да определи кои времена предпочитат европейците. 80-те Сърцевината на този роман е опитът да се съберат времената. Тези разбишкани, разполовени, разделени с някакви злобни хиатуси вклинени в тях. Хиатусите, процепите са нещо основно, пропаданията пукнатините. Литературоведите често ги прескачат, замазват ги. А обикновено след тези големи хиатуси самите литератури се променят радикално. Променят се цели жанрови системи. Променя се маниера на повествование, най-малкото е, че се въоръжава литературата с някакви нови техники. Сменят се основни тематика. Това са различни литератури направо. Тоест, цялото творчество на Георги Господинов има съзнанието за тези хиатуси. Тоест, в някаква голяма степен той е посветил своето творчество на тези процепи, на хиатусите, на това, което разделя на това, което противопоставя, на това, което сменя парадигмите. Самите композиции на романите му представят тази хиатусност ана света. Самите постройките на романите. Тоест, това е превърнато в централен проблем. аз имам голямо пристрастие към тази проблематика. Разцепеността на света, тези разцепености на времената.

„ От думи сме направени и в думи ще се превърнем. Тъй учеше Гаустин А Господ се пулеше насреща му.“

Август. Следобедът на света.

Любовният заек

Ще се върна след малко, каза,

и остави вратата отворена.

Вечерта беше специална за нас,
върху печката къкреше заек,
беше нарязала лук, кръгчета моркови
и скилидки чесън.
Не си взе връхната дреха,
не сложи червило, не питах
къде отива.
Тя е такава.
Никога не е имала точна представа
за времето, закъснява за срещи, просто
така каза онази вечер –
Ще се върна след малко,
и дори не затвори вратата.
Шест години след тази вечер
я срещам на друга улица,
и ми се струва уплашена,
като някой, който се сеща,
че е забравил ютията включена
или нещо такова...
Изключи ли печката, пита тя.
Още не съм, казвам,
тези зайци са доста жилави.

Източник: Обаче.бг, статия

<https://obache.bg/19370/avgust-sledobedat-na-sveta-georgi-gospodinov-preprocheten-prez-poeziyata-ot-mirela-ivanova-i-mihail-nedelchev/>

Награди "ПроКултура '2020-2021"

12.08.2021

◇ НАГРАДИ "ПРОКУЛТУРА '2020-2021"

На 12 август 2021 Българската асоциация на работодателите в областта на културата (БАРОК) и Граждански институт връчват наградите „ПроКултура“ за принос към разширяването на достъпа на младите хора до култура, в рамките на VIII Национална конференция „Достъп на младите хора до култура: Нови предизвикателства“ от 19.30 ч. в Държана опера – Варна, в рамките на юбилейния концерт на Филхармония „Пионер“.*

Конференцията и наградите се организират по случай 12 август, обявен от ООН за Международен ден на младежта и тази година се провеждат под патронажа на Президента на Република България г-н Румен Радев.

„Привличането на младите хора към качествена творческа и културна среда е ключово за формиране на ценности и естетически критерии, но и често е най-ефективен подход за социално приобщаване. Убедени сме, че и предстоящото издание на Националната конференция ще се превърне в платформа за значими послания и в източник на работещи формули за успеха на много млади хора.“ (Главен секретар на Президента на Република България).

VIII Национална конференция „Достъп на младите хора до култура: Нови предизвикателства“ ще се проведе на 12 и 13 август в Юнашки салон във Варна. Над 60 представители на държавни органи, общини, държавни и общински културни институти, граждански и културни организации, училища и детски градини ще обсъдят новите предизвикателствата пред достъпа на младите хора до култура.

Основна цел на Националната конференция е да отвори пространство за национално отговорен дебат между всички участници в областта на културата и младите хора за създаване на благоприятна, насърчаваща и подкрепяща приобщаването на младите хора към културата в България среда. Конференцията ще бъде излъчвана на живо във Фейсбук канала на инициативата на: <https://www.facebook.com/DostapDoKultura>

Наградите „ПроКултура“ се връчват за иновативни проекти в периода 2020 – 2021 и Комитетът по номинациите определи следните носители:

- Категория „Цялостен принос“ се присъжда на г-н Тодор Цачев, ръководител на Марчинг бенд „Маршируващи звезди“ – Община Златица за дългогодишните му усилия да популяризира сред и да приобщи младежи с различен социален статус към училищните оркестри и магията на духовата музика.

- Категория „Държавен културен институт“

. Наградата се връчва на Филхармония „Пионер“ за дългогодишната и резултатна работа за разширяване на достъпа на младите хора до култура.

. Грамота за принос се присъжда на Музей „Борис Христов“ – София.

- Категория „Общински културен институт“

Наградата се връчва на Елена Владова, водещ на Клуб на комикса, РБ „Пенчо Славейков“ – Варна, Детски и средношколски комплекс.

Грамоти за принос се присъждат на:

. Театрално студио „Артистик“ при Център за подкрепа за личностно развитие – Обединен детски комплекс, Силистра;

. Столична библиотека за проекта „Интерактивно пространство за визуални изкуства,“ ръководен от Станимир Божилков;

. Регионална библиотека „Пенчо Славейков“ – Варна

- Категория „Културна организация“

Наградата „ПроКултура '2020-2021“ се присъжда на Концерти за малчугани и великани за инициативата да се провеждат концерти с практически занимания по запознаване с музикалните инструменти.

Грамоти за принос се връчват на

. Варна Денс Театър и Артистик ЕООД.

- Категория „Читалище“

Наградата се връчва на НЧ „Нови хоризонти 2009“, град Перник за организирането и провеждането на лятната академия по изобразително изкуства „Давам ти дъгата за наследство“.

. С грамота за принос е отличено НЧ „Шалом Алейхем 1945“ гр. Пловдив за двете издания на конкурс за ученици от музикалните школи в страната по пиано, цигулка, китара, ударни инструменти.

- Категория „Община“

Наградата се връчва на Община Варна за Международния музикален фестивал „Варненско лято“ и по-конкретно за „Варненско лято за деца“.

. С почетни грамота за принос за постоянната им подкрепа на дейности и инициативи, свързани с разширяването на достъпа на младите хора до култура е отличена община Златица.

- Категория „Училище“

Наградата се връчва на НУИ „Добри Христов“ – гр. Варна за мащаба и ефекта от дейностите и инициативите на училището, свързани с образованието по изкуства.

. Грамоти за принос се връчват на ПМГ „Проф. Емануил Иванов“ - гр. Кюстендил, Професионална гимназия по облекло „Недка Иван Лазарова“ – Русе и ОУ „Неофит Рилски“ – гр. Габрово.

- Категория „Детска градина“

Наградата се връчва на ДГ "Валентина Терешкова" – гр. Батановци и Грамота за принос – на ДГ 12 „Радост“ – гр. Перник.

- Категория „Гражданска организация“

Наградата се присъжда на Фондация „Откритие“ – Варна за организацията и провеждането на Европейски конкурс за детска песен „Златна искри“.

. Грамота за принос се връчва на Сдружение Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ към Националния студентски дом София.

- Категория „Медия“

Наградата се присъжда на Българско социално интернет радио БРАЙЛ ФМ към Фондация за информационен обмен „Равностойно партньорство“ (ФРП) за серията от образователни културни предавания, които целят приобщаването към култура на млади хора в неравностойно положение.

. Грамота за принос се връчва на БНР – Варна за предаванията „Съботна трапеза“ и „срещи в 7/8“ с водещ Кристиан Неделчев.

- Категория „Фестивал“

Наградата се връчва на Община Хасково за провеждането на фестивала „Хасково рок“, съвместно с Местната комисия за борба с противообществени прояви и групата Хангар 42 и благотворителната кампания „Купи тениска – подари мечта“ за закупуване на музикални инструменти на талантиливи младежи

. Грамоти за принос се присъждат на Фондация „Европейска музикална академия“ за инициативата „Университет за теб“, на СНЦ „МКТФ „Двама са малко - трима са много“ за фестивала „Месец на: Джани Родари“ и на Сдружение с нестопанска цел „Поощряване и подпомагане на детски таланти – Вега“ за пътуващ детски фестивал „Като звездите“.

Филхармония „Пионер“ е основана през 1952 от големия български диригент проф. Влади Симеонов и е един от първите младежки оркестри в света. През годините преди 1989 оркестърът концертира в Германия, Великобритания, Франция, Испания, САЩ, Мексико, Бразилия и др. През 1974 г., на конкурса "Херберт фон Караян" в Берлин, Филхармония "Пионер" става носител на Извънредната награда с Почетен диплом за изключителни артистични постижения и Златен медал. През 1979 г. оркестърът заминава на 30-дневно турне в Мексико и САЩ. По личната покана на Генералния Секретар на ООН - Курт Валдхайм, на 10 декември в Залата на ООН в Ню Йорк "Пионер" изнася тържествен концерт пред представители на над 140 страни, закривайки Първата международна година на детето. За първи път в историята на залата има бис.

На репетицията преди концерта присъства и пожелава да дирижира състава Ленард Бърнстейн. Възхитен, той написва: "Това не е "пионерски" оркестър, това е връхът на цивилизацията".

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/36/news/33219-nagradi-prokultura-2020-2021>

Митрополит Антоний получи отличие от Асоциацията на българските училища в чужбина 17.08.2021

Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний получи почетен плакет от Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ) като благодарност за подкрепата, насърчението и съдействието му за образованието на българските деца извън Родината и за принос в работата на АБУЧ. Отличието му връчи председателката на Асоциацията д-р Ирина Владикова при откриването на офиса на организацията в София. Митр. Антоний заедно с Белоградчишки еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит, и йеродякон Поликарп отслужиха водосвет за здраве и благопреуспяване на Асоциацията и участващите в нейната работа.

На водосвета присъстваха членовете на Управителния съвет на АБУЧ, техни съмишленици и съработници, сред които проф. д.п.н. Румяна Танкова, зам.-ректор на Пловдивския университет „Преп. Паисий Хилендарски“, гл. ас. д-р Полина Спирова от Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Сред почетните гости на събитието беше и бившият министър на образованието и науката Красимир Вълчев, който също получи почетен плакет. Ирина Владикова подчерта важната роля на г-н Вълчев за утвърждаването и укрепването на българските училища зад граница, както и за получаването на офис на организацията в София. Почетен плакет ще получи и бившият образователен министър Сергей Игнатов, който прави първите стъпки за включването на българските училища в чужбина в системата на образованието.

След водосвета митр. Антоний поздрави представителите на АБУЧ с новата придобивка – техният център в родината. Той наблегна върху важната им апостолска мисия в поддържането сред българските деца на връзка с България чрез образованието на роден език, вярата и родолюбието.

Митр. Антоний предаде благопожеланията към АБУЧ и на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, който е запознат с работата на Асоциацията и лично се е срещал с нейния управителен съвет.

Еп. Поликарп от своя страна поздрави педагозите и им поднесе в дар икона на св. братя Кирил и Методий, както и издания на Софийска митрополия.

Д-р Владикова в краткото си слово подчерта важната роля на съмишлениците на АБУЧ, събрани на това тържество, организирано в съвсем тесен кръг заради пандемията. Тя благодари на митр. Антоний за ангажираността и внимателната духовна грижа, която те чувстват в годините на съвместната си работа и общуване с него, и изрази надежда това да продължи и в бъдеще.

Асоциацията на българските училища в чужбина на 15 август навърши петнадесет години от основаването си. АБУЧ обединява над четиристотин училища по цял свят и съгласува тяхната работа, развитите и връзка с МОН. Асоциацията подпомага дейността на българските училища и образователни центрове извън България и популяризира българския език и култура.

През годините беше установено плодотворно сътрудничество между Западно- и Средноевропейска епархия на БПЦ, Центъра за образователни инициативи „Двери“ и АБУЧ. В резултат от това през последните пет години бяха осъществени съвместни обучения, конференции и посещения на учители от Асоциацията в ставропиалните манастири у нас, участия в поклоннически пътувания и др. Като резултат от общата работа беше договорено финансиране от страна на МОН на извънкласни занимания по християнство за българските ученици зад граница. То се осъществява с учебните пособия на Центъра за образователни инициативи „Двери“, в чието ръководство е и д-р Спирова.

Източник: Двери.бг, статия

https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100723/catid,14/id,70720/view.article/

Освещаване на офиса на АБУЧ в София – Eurochicago.com

19.08.2021

На 17.08.2021 г. Асоциацията на българските училища в чужбина получи необходим и дългоочакван дар – служебен офис в сърцето на гр. София.

Мечтаехме да направим официално откриване, да поканим всички наши членове и съмишленици, да празнуваме, както подобава, осъществения си блян. Но епидемичната обстановка промени света, живота, дейността ни. За втора година не можем да се съберем на традиционната си конференция през лятото, когато се срещаме, за да споделим направеното, да предначертаем бъдещата си дейност, да споделим с представителите на всички държавни институции намеренията си, а и те да разкрият своите.

Управителният съвет на АБУЧ реши, че трябва да направим освещаването на новия ни офис, за да продължим напред с благослов, който да ни помага.

Епидемичната обстановка наложи това да бъде дълбоко интимен момент, изпълнен с радост, нещо свидно за най-близките.

Освещаването извърши Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний, заедно с Негово Преосвещенство Белоградчишкия епископ Поликарп и Негово Преподобие йеродякон Поликарп.

Д-р Ирина Владикова благодари за изключителното внимание и уважение, за дългогодишната подкрепа на дейността ни от страна на Българската патриаршия, за подаръка – иконата на светите братя Кирил и Методий, нашите покровители. В знак на благодарност – д-р Владикова връчи на митрополит Антоний Почетния плакет на АБУЧ.

След това тя се обърна с благодарност към бившия министър на образованието – г-н Красимир Вълчев, на когото дължим много за неизменната подкрепа през годините и за офиса. Д-р Владикова връчи Почетна грамота и Плакет на АБУЧ за заслугите му към нашата асоциация и към българските училища зад граница. Със същата Почетна грамота и Плакет на АБУЧ се удостоява и бившият министър на образованието – проф. Сергей Игнатов, който първи въведе Постановление на Министерския съвет № 334, с което постановление българските училища в чужбина станаха част от образователната система на България.

Сред останалите присъстващи на освещаването бяха:

Проф. д.п.н. Румяна Танкова – зам.-ректор на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, която дари на АБУЧ външен хард диск, с пожелание да го изпълним с фотоси от бъдещата ни дейност;

Д-р Полина Спирова – главен асистент в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“;

Д-р Христиан Даскалов – директор на Националния студентски дом;

Г-н Мариян Ников – секретар на Националното представителство на студентските съвети, който дари на АБУЧ икона на Богородица елеуса;

Г-н Вадим Рошманов – председател на Асоциацията на младите учени в България;

Членовете на УС на АБУЧ: г-жа Петя Цанева – зам.-председател, г-жа Снежина Мечева – говорител, г-жа Боянка Иванова, доц. д-р Адриана Любенова, г-жа Филка Ананиева.

За целта ни бяха предоставени две стаи в лявото крило на дома, частично пострадали от пожара в сградата и дълго време неизползвани. Благодарение на създадената организация от членовете на УС на АБУЧ в България и строителни работници, бе извършен основен ремонт на помещенията. Изключително и непрестанно съдействие по време на двумесечния ремонт, протекъл по време на първата вълна на пандемията в България, ни оказа директорът на Студентския дом – г-н Христиан Даскалов. За офис обзавеждането и аранжировката на мебелите получихме безценната помощ от секретаря на НПСС – г-н Мариян Ников.

Така, с общите усилия на три неправителствени организации – АБУЧ, Националното представителство на студентските съвети и Националния студентски дом, и с безценната помощ на МОН, днес може да се радваме на слънчевия просторен офис, дар за всички наши членове по случай 15-тата годишнина на АБУЧ.

Асоциацията на българските училища в чужбина от създаването си е приела за основен принцип да работи с всеки, който ни подава ръка, и това да е в името на националната идея – съхранението на българската национална идентичност, на българския език и култура у подрастващите зад граница. Мисията ни е изцяло

доброволна, дълбоко патриотична и надпартийна. Сред първите ни съмишленици са хора като г-н Георги Пирински – бивш председател на Народното събрание и евродепутат, г-жа Велислава Дърева – журналист и общественик; г-н Иван Станчов – бивш посланик на България във Великобритания и бивш външен министър. Впоследствие – бившите евродепутати г-н Светослав Малинов, Петър Курумбашев, настоящият Ангел Джамбазки, г-жа Маргарита Попова – бивш вицепрезидент на България. Радвали сме се на подкрепата на Президентската институция, на ДАБЧ, на МВНР в лицето на предани дипломати и посланици, на много други обществени организации.

Успехите ни са плод на благородния ни труд, но и на постигната с усилие хармония между държавното и общественото начало. Само така може да се върви напред и АБУЧ е доказателство, че обединение може да има, когато каузата е национална.

Нека да вярваме и очакваме деня, когато епидемичните ограничения ще отминат и ние всички ще направим истинското официално откриване на офиса на АБУЧ, заедно с нашите приятели и съмишленици от всички сфери, заедно с нашите членове на АБУЧ от цял свят.

За освещаването на офиса на АБУЧ бяхме малцина сърце до сърце, но с Вяра. Това е само началото. Предстои бъдещето, което зависи от всички ни.

„Днес имах честта да присъствам на откриването и освещаването на офиса на Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ) в София. Благодарение на работата на Асоциацията и на родолюбието на българските родители и учителите по света, беше създадена уникална мрежа от над 300 неделни училища в над 50 на страни на 6 континента. Уникална, защото няма друга страна с подобна мрежа от образователни институции по целия свят. Неделните училища се превърнаха в средища на българщината по света и възможност за запазване на езиковата и образователната връзка с България на над 30 000 деца. Днес неделните училища формират нова „география“ на България, като духовно и образователно пространство по целия свят. Създадени от родолюбието и инициативата на българите по света, неделните училища разшириха мрежата и обхвата си. Това се случи и благодарение на съвместната ни работа и на подкрепата от бюджета. За 10 години увеличихме десетократно финансирането от държавния бюджет. Стартирахме финансирането на курсове за кандидатстване в български висши училища, дейности по интереси и по родолюбие, и квалификация на учителите. Утвърдихме адаптирани учебни програми и учебници за учениците в неделните училища. Стартирахме сертифициране на придобитите знания и умения и регламентирахме тези сертификати като вход в системата на висшето образование в България.

Поздравление за АБУЧ и всички неделни училища за това, което правят.”

Бел. ред.: Офисът в София на Асоциацията на българските училища в чужбина се намира в Националния студентски дом, който е на пл. „Народно събрание“. Близо е до задния вход на Студентския дом, който е откъм ул. „Аксаков“.

Източник: Eurochicago.com, статия

<https://www.eurochicago.com/2021/08/ofis-abuch-s/>

Кметът на София получи грамота за принос в дигитализирането на културно-историческото наследство

30.08.2021

"Благодаря за отличието за опазване на културно-историческото наследство и направеното за дигитализация в областта на културно-историческото наследство в София. Тази тема за мен е много важна. "Умният град" е фокус в работата на кметовете. Само по този начин можем да отговорим на очакванията на хората." Това каза кметът на София Йорданка Фандъкова при получаване на грамота за принос в дигитализирането на културно-историческото наследство и въвеждане на онлайн практики в дейността на местната власт. Наградата се връчи в рамките на форум, организиран от вестник "Стандарт", "Културата и бизнеспът – заедно в дигиталния свят". Отличието връчи заместник-министърът на културата Весела Кондакова.

"Дигитализацията е сред приоритетите ни, затова създадох специализирано направление в работата на общината", каза кметът Фандъкова.

Кметът на София посочи, че е необходимо заделянето на специален ресурс, отделен само за паметниците на културата, особено публичните сгради. По идея на кметът Фандъкова Столична община създаде собствена Програма "Културно наследство", по която се финансира изготвянето на проект. Програмата има за цел да подкрепи опазването на недвижимото културно наследство на територията на Столична община като подпомага собствениците на недвижими културни ценности при изготвянето на проекти за реставрация. По тази програма е финансирана работата по възстановяване на Националния студентски дом.

Кметът Йорданка Фандъкова посочи работата по няколко проекта за дигитализиране на културно наследство. Регионален исторически музей – София участва като партньор в реализирането на проект за дигитализирането на архива от информационни карти (досиета) на паметниците на културата, като към август месец 2021 г. са дигитализирани 1300 единици от архива. Дигитализират се и музейни експонати, с 3D визуализация.

Предстои пускането на 3D виртуална разходка в музея. Постоянната експозиция на Музея на София ще бъде достъпна онлайн чрез 3D виртуалната разходка. Предвижда се дигиталната разходка да бъде достъпна на интернет страницата на музея <https://www.sofiahistorymuseum.bg>. Проектът се реализира от "РИМ – София" в партньорство с Фондация "Съкровищата на България", финансиран от Столична програма "Култура" 2021 г. Дигиталният достъп до музея ще допринесе за създаването на виртуални образователни инициативи, занимания на ученици и деца.

Развива се и дигитализацията на книжовното културно наследство на Столична библиотека. Дигитализират се редки и ценни издания. Столичната библиотека има един от най-големите и модерни дигитални центрове сред културните институти в страната. Тази година в библиотеката бе открито иновативно дигитално пространство за тийнейджъри, което се реализира с подкрепата на посолството на САЩ.

Източник: [sofia.bg](https://www.sofia.bg), статия

https://www.sofia.bg/web/quest/news/-/asset_publisher/1ZIMReQfODHE/content/kmet-t-na-sofia-poluci-gramota-za-prinos-v-digitalizirano-na-kulturno-istoriceskoto-nasledstvo

ATOM THEATRE организира спектакли до 6 септември**30.08.2021**

Интервю на Спас Крайнин със Стефания Георгиева в предаването "По първи петли"

"Тази година се събрахме екипът на ATOM THEATRE в село Воден и за няколко дни дълго разсъждавахме и умувахме какви са за 10 години целите ни и мисията ни, дали са същите като преди. Разбира се променили са се малко и осъзнахме, че винаги сме работили в тази посока - да развиваме хората, с които работим, хората, които срещаме, да разгръщаме партньорската мрежа, мрежата от приятели и последователи. Не сме я постигнали напълно, но при всички положения към това се стремим - колкото може повече да дадем на млади танцьори, да помогнем на повече млади хореографи в България да се развият, тяхното име и работа да се види и в Европа, и в света", каза за БНР Стефания Георгиева от ATOM THEATRE, който е създаден преди 10 години.

ATOM THEATRE хореографски серии е танцов тренинг за млади хореографи от цял свят и България.

"Сериите се родиха преди пет години, защото с една наша приятелка хореографка от Корея осъзнахме, че тя иска да развива корейски хореографии, ние искаме да развиваме български хореографии и затова решихме да направим една среща на български и корейски хореографи с български танцьори и корейски танцьори и се оказа доста успешна като идея и затова я направихме и втора, трета, и четвърта, и пета година".

Във времето хореографските серии са обединили творческите идеи на хореографи от САЩ, Израел, Германия, Португалия, Австралия.

До 6 септември можете да видите различни спектакли. На 30 август ще се проведе онлайн представление - OPEN CALL#4 — АТОМ Театър "Вечер на Миниатюрите".

Финалният спектакъл ще бъде на 6 септември от 19 часа в Студентския дом в София.

Повече можете да чуете в звуковия файл.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101519662/atom-theatre-organizira-spektakli-do-6-septemvri>

За пета година София е домакин на международния танцов обмен "Атом, хореографски серии"

31.08.2021

За пета година София е домакин на международния танцов обмен "Атом, хореографски серии", съобщават организаторите.

Платформата среща хореографи, танцови артисти, продуценти и арт мениджъри от цял свят в една седмица на майсторски класове, семинари и нетуъркинг. Форумът продължава до 6 септември. Тогава е и финалният спектакъл с танцови миниатюри и инсталации, сътворени по време на събитието. То ще се състои в Национален студентски дом.

Тази година фокусът е върху три основни направления в съвременното танцово изкуство - танцови техники за актьори, сайт-спесифик (site-specific - произведение, създадено и обособено за конкретно пространство, при което самата локация играе роля в творбата) и сценично пространство за професионални танцьори.

Основните хореографи са петима - от България, Испания и Великобритания. Всеки от тях има богат и дългогодишен опит като танцов артист и хореограф, част са от танцови колективи или създатели на собствени танцови компании.

Изданието съвпада с 10-годишния юбилей на основния организатор на проекта - танцовата компания "Атом театър", създадена през 2011 г. от Стефания Георгиева. Произведенията им са представяни в Южна Корея, Австрия, Германия, Франция, Испания, Хърватия, Черна гора, Сърбия и Северна Македония.

Даниел Стоянов

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/lik/30673-Za-peta-godina-Sofiya-e-domakin-na-mezhdunarodniya-tantsov-obmen-Atom-horeogra>

АТОМ хореографски серии**03.09.2021**

Започна петото издание на Международната платформа за съвременен танц АТОМ хореографски серии. Събитието среща хореографи, танцови артисти, продуценти и артмениджъри от цял свят в една интензивна седмица на майсторски класове, семинари и нетуъркинг.

Хореографските практики ще бъдат закрити официално с финален спектакъл с танцови миниатюри и инсталации, сътворени по време на събитието в края на творческата седмица – 6 септември, в Национален студентски дом разказа хореографът Калина Георгиева.

„Тази година изданието обръща внимание на три основни направления в съвременното танцово изкуство – танцови техники за актьори, сайт-спесифик, което представлява произведение, създадено и обособено за конкретно пространство, при което самата локация играе роля в творбата и сценично пространство за професионални танцьори.

Основните хореографи са петима – от България, Испания и Великобритания. Всеки от тях има богат и дългогодишен опит като танцов артист и хореограф, част са от танцови колективи или създатели на собствени танцови компании. Кулминацията на творческата седмица ще бъде реализацията на отворен за широката публика, спектакъл с танцови миниатюри и инсталации, сътворени по време на творческия обмен. Събитието започва със сайт-спесифик изпълнение в подлеза на Софийския университет от 19.00 часа и продължава от 20.00 в Националния студентски дом на 6 септември, където ще приветства всички любители на съвременния танц.“

"Мисля, че "пулсът" на България е класическо хоро. Разбира се, това е народен танц, но наистина чувствам, че предава най-добре моята гледна точка за България и българите – вземени, с малки скокове (възходи и падения), но много свързано и групово общество. Чувствам се винаги много свързан с хората тук, тъй като те са много гостоприемни и знаят как да работят усилено, но все пак да се забавляват." – споделя нашият любим гост Diego de la Rosa – хореограф в Серии#5.

Изданието е част и от програмата във връзка с 10-годишния юбилей на АТОМ театър, а повече за събитието и развитието на съвременния танц в България разказва хореографката Калина Георгиева.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101522013/atom-horeografski-serii-horeografski-serii-s-oficialno-predstavane-na-6-ti-septemvri>

Театрален сериал по Достоевски - театър „Реплика“ и режисьорът Георг Жено с 8-часово представление

10.09.2021

„Не е достатъчно да признаеш вината. Нужно е да приемеш престъплението.“

Не просто 8-часово представление, а театрален сериал по Достоевски стои зад новата премиера на независимата трупа „Реплика“. Сценичната версия на „Престъпление и наказание“ на режисьора Георг Жено и писателя Георги Тенев ще постави зрителите в атмосфера, в която те, заедно с героите, ще разследват, разпитват, осъждат, наблюдават извършването на едно престъпление, за което няма подходящо наказание.

Идеята за превръщането на „Престъпление и наказание“ в сериал, поставен на сцена, се ражда още преди 30 години, когато Георг Жено прочита романа за първи път. През 2013 година, когато се запознава с актьорите от театър „Реплика“, вижда в тях героите на Достоевски. И няколко години по-късно е отново в България, за да осъществи тази своя мечта.

„За мен София е едно изцелително място, едно сигурно пространство и се чувствам много добре отново тук. С театър „Реплика“ не сме работили от 6 години, което е много странно - от една страна се чувстваме сякаш никога не сме се разделяли, а от друга сме пораснали, сякаш сме нови хора“, споделя Жено.

При първото си идване в България Георг и „Реплика“ правят представленията „Заполярная правда – Истина извън полярния кръг“, „Двама нещастни румънци, които говорят полски“, „Ние сме боклуците на Източна Европа“, за които са наградени с голямата награда на фондация „Стоян Камбарев“ Полет в изкуството през 2014 година. Тяхната работа заедно е забележително театрално събитие, защото разрушава границите между стандартния и документалния театър, между работата с текста и споделянето на истински житейски истории или дори лични истории на актьорите.

„Не обичам да поставям шаблони в театъра. Ние просто правим театър чрез нещата, които ни вдъхновяват.“
Георг Жено.

В проекта „Престъпление и наказание“ участва и сценографката Анастасия Тарханова, която от няколко години работи като съавтор с Георг Жено в неговите проекти в Русия, Германия, Украйна и вече България. Тя е много интересен съвременен артист, съавтор на визуалните концепции, които са включени и в „Престъпление и наказание“.

В ролите са актьорите Милена Ерменкова, Боряна Пенева, Ирина Андреева, Милко Йовчев, Ованес Торосян. В главната роля на Разколников влиза актьорът и режисьор Благой Бойчев.

Всички 8 епизода на театралния сериал ще могат да бъдат гледани едновременно на премиерата през септември, но отделни епизоди от „Престъпление и наказание“ ще се играят през целия театрален сезон.

Премиерата е на 19 септември на Камерната сцена на Националния студентски дом.

Източник: ladyzone.bg, статия

<https://ladyzone.bg/lalstail/artbox/teatralen-serial-po-dostoevski-teatar-replika-i-rezhisyorat-georg-zhenov-s-8-chasovo-predstavlenie.html>

Ованес Торосян: Младите актьори предпочитат да са бармани, вместо да играят

несвързоти

11.09.2021

Младите актьори предпочитат да са бармани, вместо да играят глупости. Това каза режисьорът и актьор Ованес Торосян по време на репетициите на „Престъпление и наказание“ специално за ДЕБАТИ.БГ. По думите му причините за това са две. Едната е ниското заплащане.

„Животът е скъп, както всички знаем. Театралната заплата не достига за нормален живот. Младите хора имат своите нужди, макар че всичко е индивидуално, ако заплащането се повиши, ще има по-голям интерес. Сега повечето млади актьори работят като бармани и се опитват да изкарат допълнителни доходи с краткотрайни ангажименти“, каза той.

Втората причина е свободата. Творческите личности са свободни души. Те не могат да бъдат чиновници, обясни Торосян.

„Младите нямат усещането, че са роби на някаква система или на някой директор. Ако човек има избор да играе една роля, но да го прави с удоволствие и паралелно да работи като барман, за да си изкарва парите, то със сигурност ще избере това, от колкото да влезе в някоя трупа, да прави несвързоти и то за малко пари“.

Логично е да няма интерес към държавните театри, макар че има директори, които са адекватни и знаят какво правят на позицията, която заемат.

„Аз работя на щат в Плевенския театър и имам късмет, че попаднах на директор и не играем глупости. Това и причината да избера да съм част от трупата там“, обясни той.

Проблемът не е в изкуството, което прави независимият сектор, а в пазара.

„Огромният проблем в независимия театрален сектор е публиката. Тя няма досег до изкуството, което правим. Това е сериозен проблем. В София има повече от 14 театъра, а зрителите са около 10 000. Те няма как да покрият всички трупи. Ето тук се появява задачата, която си поставя театър „Реплика“, а именно да създаде нова публика“.

Представлението „Престъпление и наказание“, което репетира сега, е много подходящ проект за намиране на нова публика, защото ще е под формата на сериал. То няма как да бъде видяно от зрителя в конвенционална сцена.

Премиерата на осемчасовия театрален марафон по Достоевски ще е на 19-ти септември от 15 часа в Национален студентски дом. Представлението ще продължи до 23 часа. Ще има почивки между отделните части, през които зрителите да могат да се сменят.

Цялото интервю с Ованес Торосян за ДЕБАТИ.БГ четете тук, за да разберете какво още каза творецът за изкуството в България и за предстоящата премиера на първия по рода си театрален сериал.

Източник: Дебати.бг, статия

<https://debati.bg/ovanes-torosyan-mladite-aktyori-predpochitat-da-sa-barmani-vmesto-da-igrayat-nesvarzotii/>

Ованес Торосян за ДЕБАТИ.БГ: Работим върху първия по рода си театрален сериал**12.09.2021**

Ованес Торосян е популярен филмов и театрален актьор и режисьор на свободна практика. Роден е на 7 декември 1986 г. в Ереван, Армения. През 1993 г., заради военния конфликт в Нагорни Карабах, семейството му се установява в София. Завършва актьорско майсторство в Националната академия за театрално и филмово изкуство през 2009 г. в класа на проф. Пламен Марков и Ивайло Христов. Той е един от създателите на независимия театър „Реплика“, който съществува вече над десет години. През 2016 г. завършва и театрална режисура в НАТФИЗ. Към момента е щатен актьор в Драматично-куклен театър „Иван Радоев“ – Плевен. Има редица театрални и филмови роли зад гърба си и е един от любимите актьори на младото поколение.

Интервюто се състоя в Националния студентски дом в София, където се провеждат репетициите. Окаяното състояние на сградата се дължи на пожара през 2001 г. Столична община предвижда реставрацията на някои сцени. Поради размера на пораженията и липсата на целево финансиране през годините, голямата сцена на НСД остава затворена и днес.

Намираме те по време на репетиция. Работиш върху „Престъпление и наказание“ на Достоевски. Това е тежък текст. Кое ви провокира да изберете него?

Това представление е проект на театър „Реплика“ с режисьор Георг Жено. Това ще е и първия, до колкото ни е известно, театрален сериал. Той ще трае осем часа. Интересното в случая е експерименталният характер на проекта. Може би почти всеки актьор си е представял и е искал да направи театрален сериал. Ние от „Реплика“, заедно с режисьора решихме да го направим. Продължителността на представлението го прави тежко както за нас актьорите, така и за зрителите. Разделили сме го на осем отделни части. Ще има леки почивки между частите. По този начин зрителите ще имат възможност да избират кои серии да гледат, а и няма да се наложи да стоят осем часа и да припаднат по столовете. Ако някои желае да изгледа цялото представление наведнъж – никой няма да го спре.

Да очакваме ли театралният сериал да се играе в алтернативни пространства или ще бъде на сцена, по познатия на повечето зрители начин?

Премиерните дати ще бъдат на сцена в камерна зала на Студентски дом, който е бившият Младежки театър. За в бъдеще планираме да разпарчетосаме пиесата и различните ѝ части да се играят различни места в София. Например една от сериите може да е апартамент в ж.к. „Люлин“. Идеята ни е да има сборен пункт, от който моят герой, който е следователят в „Престъпление и наказание“, да събира публиката и да ги заведе до мястото, в което ще се играе. Другата серия може да е в таванско помещение. Така в декор на пиесата се превръща цяла София.

Кажете ни повече за екипа, с който работите по този проект?

Актьорите са хората от театър „Реплика“. Благой Бойчев играе Разколников. Участват още Милко Йовчев, Ивайло Драгиев, Боряна Пенева – Йовчева, Милена Ерменкова, Ирина Андреева и аз.

Ти си един от създателите на театър „Реплика“, който се превърна в пример за това, че всичко е възможно, стига човек да иска и да работи върху осъществяването на мечтите си. Сигурно е било трудно да се наложите в началото. Кое запази сплотен и мотивиран екипа?

Искреността и честността, с която подхождаме към театъра е това, което запази мотивацията и екипа ни. Обичаме театъра и всякакви други глупости и битовизми не ни интересуват

Идваш от Армения. Труден ли беше пътят от там до България и какви са спомените ти?

Нашите ме докараха в България. Спомените ми от Армения са много приятни. Те са детски – пъстри и шарени. Пътят беше интересен. Дойдохме през Москва. Там преспяхме за една нощ. Беше доста интересно.

Гледал ли си арменски театър?

Да. Около фестивалите, на които съм ходил, съм попадал на арменски представления. За мен е вълнуващо и емоционално да гледам театър на родния ми език. Темите са различни от тези в българския театър, имайки предвид последните събития и военните конфликти на Армения с Азербайджан. Няма как темите да не попаднат в тази посока. Те са за войната, за Родината, за семейството и как то може да бъде разделено от една война. За голям късмет на България тази тема не ѝ е позната към настоящето, а ако е позната, то е от далечната история.

Свободните артисти бяха едни от най-потърпевшите покрай пандемията. Кои проблеми изкара на преден план този световен проблем?

Пандемията зададе доста голям въпрос – дали изобщо има нужда от театър. Освен това изкара на повърхността темата за пазара, която мен лично ме вълнува. Дали български пазар за театър е малък или голям? Дали хората, които се занимаваме с изкуство, имаме работа? Или ли зрители, които да гледат всички трупи? Картичката излезе доста разочароваща.

Можем ли да кажем, че хората обърнаха гръб на изкуството по време на пандемията?

Не искам да обвинявам хората, защото в крайна сметка и ние попаднахме в ситуация, при която духовното не ти е приоритет. В този форсмажор станаха ясни много неща, което е добре, защото си сверихме часовниците. Разбрахме къде се намираме и спряхме да живеем илюзии, според които си въобразяваме, че някой тръпне да ни гледа.

В независимия сектор огромен проблем е публиката. Тя няма досег до изкуството, което правим. Това е сериозен проблем. Лично аз съм част от трупата на Плевенския театър като актьор. Като режисьор съм на свободна практика. По повод театър „Реплика“ и продуцентската ми дейност тук, смятам, че единият ми крак все още е в независимия сектор. Освен това десет години бях там и се вълнувам от случващото. Проблемът не е в изкуството, което прави независимия сектор, а в пазара. В София има повече от 14 театъра. Зрителите в столицата са около 10 000 и няма как да покрият всички трупи. Ето тук се появява задачата ни да създадем нова публика, а не да крадем от чуждите театри. Представлението, което репетираме сега, е много подходящ проект, защото осемчасовото

„Престъпление и наказание“, което ще е под формата на сериал, няма как да бъде видно от зрителя в конвенционална сцена.

С театър „Реплика“ организирате ателиета. Имаше такива за документален театър и драматургия. Това ли е начинът да се осъвремени родния театър и да се даде глас на млади и нетолкова млади, но талантиливи творци?

В историята на изкуството и театъра драматургията играе важна роля. Чрез нея театърът се движи напред или назад. Ние осъзнаваме, че пробите относно драматургията и търсенето на нови драматургии играе много важна роля, за да поеме театърът напред. Драматургията е болна тема на българския театър и кино.

Интересува ли се от политическия живот в България?

Да. Силно се интересувам, но не искам медийно да взимам отношение, защото това е нож с две остриета. Като гражданин политиката много силно ме вълнува, но като творец и медийна личност ще кажа, че политиката не ме интересува.

И все пак отиваме на избори и все някога ще имаме редовен кабинет и нов министър на културата. Какво би го посъветвал? Имаш ли очаквания към него и какви са необходимите реформи, които трябва да се направят в сектора?

Нямам самочувствието да съветвам потенциален министър. Смятам, че на тази позиция трябва да е човек, който би трябвало да е капацитет и да има ресурса да бъде министър. Ако това е така, то някакъв Ованес няма как да

му дава съвети. Ако обаче на поста застане човек, който няма необходимия капацитет, това ще е негов личен проблем. Има достатъчно начини грешките му да излязат наяве и не е нужно Ованес да маха с малкото си арменско пръстче и да му обяснява кое и как трябва да се направи. Нещата са ясни. Мисля, че хората, които до сега са били на поста министър на културата са наясно с проблемите. Отделен е въпроса, дали решаването им е приоритет.

Защо младите хора все по-рядко се задържат на работа в държавните и общински театри или поне провинциалните такива?

Главният проблем е финансовият. Животът е скъп, както всички знаем. Театралната заплата не достига за нормален живот. Младите хора имат своите нужди, макар че всичко е индивидуално, ако заплащането се повиши, ще има по-голям интерес. Сега повечето млади актьори работят като бармани и се опитват да изкарат допълнителни доходи с краткотрайни ангажименти.

На второ място е свободата. Творческите личности са свободни души. Те не могат да бъдат чиновници. Младите нямат усещането, че са роби на някаква система или на някой директор. Ако човек има избор да

играе една роля, но да го прави с удоволствие и паралелно да работи като барман, за да си изкарва парите, то със сигурност ще избере това, от колкото да влезе в някоя трупа, да прави несвързоти и то за малко пари. Логично е да няма интерес към държавните театри, макар че има директори, които са адекватни и знаят какво правят на позицията, която заемат. Аз работя на щат в Плевенския театър и имам късмет, че попаднах на директор и не играем глупости. Това и причината да избера да съм част от трупата там.

Снимал си се в много филми. Според теб българското кино отразява ли проблемите и търсенията на днешния човек?

Българското кино е друга интересна тема. Историята с финансирането му е плачевна. Ако цял живот искаш да заснемеш филм, когато ти се отдаде възможност, се отиваш да вкараш в него всичко в него. Така се получава манджа с грозде.

Кое различава претенцията за изкуство от истинското такова?

Искреността и честността. Съвременния зрител не може да бъде излъган лесно. Той има набито око. Когато се подхожда с лъжа към изкуството и зрителя, това се връща.

Да се върнем към представлението-сериал „Престъпление и наказание“. Кога и къде ще е премиерата му?

Премиерата ще е на 19-ти септември в Национален студентски дом. Искам да благодаря на директура на НСД, който за пореден път ни съдейства и приютява театър „Реплика“, на този етап, в прекрасната си камерна зала, която е леко олюпена. Началото на представлението ще е от 15 часа, а финалът ще е в 23 часа. През цялото време ще сме на сцената. Ще има почивки, разбира се. Така зрителите ще могат да се сменят. Другата дата на представлението ще е в Нощта на театрите или по-скоро предния ден. Идеята ни е да захапем от предния ден и да навлезем в Нощта на театъра, като паралелна своеобразна програма към това прекрасно събитие.

Източник: Дебати.бг, видео запис

<https://debati.bg/ovanes-torosyan-za-debati-bg-rabotim-varhu-parvia-po-roda-si-teatralen-serial-video/>

Нов каталог представя българските книги на модернизма

13.09.2021

Нов каталог на българските книги на модернизма "Българският литературен модернизъм" ще бъде представен на 16 септември в Националния студентски дом, съобщи авторът Росен Петков.

Изданието е цветно, с илюстрации и съдържа почти всички по-важни наши издания от ерата на модернизма. "Това е мой проект на колекционерската ми и изследователска дейност на книгата като артефакт повече от 30 години, някои от книгите са редки издания", коментира Петков.

Каталогът съдържа 145 български заглавия на книги и списания и 12 чуждестранни от колекцията на Петков, илюстриращи развитието на българския литературен модернизъм и уводна статия от автора. Колекцията е събирана десетки години с много усилия и любов и представлява една представителна извадка на български книги и списания от края на 19 век до Втората световна война, като акцентът е върху книгите на модернизма от 20-те и 30-те години на 20-и век.

Артефактите са разделени в два раздела - "Колекция български литературен модернизъм" и "Црихи от чуждестранни издания - модернизъм".

Росен Петков е изследовател на книгата като артефакт, създател на учебни материали в областта и колекционер. Познава редица първи издания на български автори и изследва техния език, стил и оформление - илюстрации, хартия, шрифтове, орнаменти и подвързия.

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/lik/29455-Nov-katalog-predstavvya-balgarskite-knigi-na-modernizma>

Росен Петков: Книгата и литературата са нещо повече от изкуство**15.09.2021**

На 16.09 Росен Петков ще представи каталога "Български литературен модернизъм"

На 16 септември в Национален студентски дом Росен Петков ще представи каталога "Български литературен модернизъм", в който са включени 143 български и 14 чужди заглавия.

"Човек или обича книгата и литературата, или не я обича. Аз бих казал, че от ученическите си и студентските си години съм имал особено отношение към книгата. Преди години бях събрал една доста представителна колекция от руски технически книги, когато имаше руски книжарници в България и се предлагаша много добри преводни книги на руски език от световни автори", казва Росен Петков.

Той е събрал и колекция от различни първи издания от редки и ценни книги, които в продължение на повече 30 години е събирал, а някои е получил и по наследство.

"Бих казал, че книгата е нещо повече от някакъв вид изкуство, тя е живота на хората и живота на автора и е свързана с определени вярвания и исторически събития. Книгите и литературата ни дават нещо повече от другите видове изкуства", категоричен е той.

Чуйте целия разговор на Йоана Георгиева.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/sofia/post/101527122/rosen-petkov>

Литературният модернизъм представен в богато илюстрирано издание

16.09.2021

Новоиздаденият каталог на българските книги на модернизма, озаглавен "Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков", ще бъде представен днес от 18.00 часа в Националния студентски дом.

Каталогът е цветен, албумен формат, с илюстрации и съдържа информация за почти всички по-важни български книги от ерата на модернизма. Описани и илюстрирани са 143 първи издания и за сравнение са показани и някои съответни чуждестранни първи издания. Обхванати са и нашите художници модернисти, илюстрирали тези книги.

Това е проект на колекционерската и изследователска дейност на автора, резултат от интелектуални търсения в продължение на повече от 30 години. Редица от книгите са редки и ценни издания. Колекцията е представителна извадка на български книги и списания от края на XIX век до Втората световна война, като акцентът е върху книгите на модернизма от 20-те и 30-те години на XX век.

Артефактите са представени в два раздела, „Колекция български литературен модернизъм“ и „Щрихи от чуждестранни издания – модернизъм“. Всяко от изданията е представено с цветен снимков материал с добро качество и данни за самия артефакт: автори, редактори, преводачи, художници илюстратори, размери, брой страници, издатели, печатници, хартия на корицата и тялото.

Каталогът е отпечатан в 300 номерирани екземпляра. Той може да бъде полезен за преподаватели по литература, изкуствоведи, изследователи на литературата, дизайнери, художници/илюстратори, студенти и всички, които обичат книгата. На премиерата за каталога ще споделят мнение д-р Тони Николов, главен редактор на портал "Култура" и сп."Култура", д-р Антон Стайков – зам.-председател на Съюза на българските художници, Константин Хаджиев – книжар и антиквар, Валентин Милев – колекционер, и други.

Източник: Монитор.бг, статия

<https://web.archive.org/web/20210917085143/https://www.monitor.bg/bg/a/view/literaturnijat-modernizym-predstaven-v-bogato-ilustrirano-izdanie282233>

Изложба за зараждането на рейв музиката в България се открива в Студентския дом 17.09.2021

Ретроспективната изложба "Български Рейв Архив" се открива на 22 септември от 19:00 ч. в Националния студентски дом в София и е отворена за посетители до 29 септември.

Проектът Bulgarian Rave Archive (BRA) представя интерактивна мултижанрова изложба, посветена на зараждането на електронната музикална сцена в България от края на 90-те години.

Чрез различни съвременни и дигитални похвати експозицията събира на едно място архивни материали от революционното рейв движение у нас и влиянието му върху градската култура.

Проектът ще бъде представен в две изложбени пространства в Националния студентски дом.

Две видео инсталации чрез технологията видео мапинг ще представят на посетителите архивни видео материали, интервюта и фотографии. Изложбата ще включва още инсталация с AR (Добавена Реалност) филтър и книга-зин с илюстрации, фотографии и графични изображения.

Какво могат да видят посетителите и как възниква електронната музикална сцена в България, ще научим от куратора на изложбата и визуалния артист Владислав Илиев в звуковия файл.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101528060/chobanov>

Изложба за историята на електронната музикална сцена в България - Телевизия Европа 19.09.2021

Изложба за историята на електронната музикална сцена в България

„Интерактивна мултижанрова изложба“ - посветена на зараждането на електронната музикална сцена в България от края на 90-те години. „Чрез различни съвременни и дигитални похвати експозицията събира на едно място архивни материали от революционното рейв движение у нас и влиянието му върху градската култура“, каза визуалния артист и куратор Владислав Илиев в „Европа сутрин“. Ретроспективната изложба „BRA | Български Рейв Архив“ се открива на 22 септември от 19:00 ч. в Национален Студентски Дом и е отворена за посетители до 29 септември:

Източник: ТВ Европа, видео запис

<https://www.tvevropa.com/2021/09/izlozhba-za-istoriyata-na-elektronnata-muzikalna-stsena-v-balgariya/>

„Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков“**20.09.2021**

Сирак Скитник, Иван Милев, Мирчо Качулев и Макс Мецгер в новоотпечатания каталог

В Националния студентски дом бе представен илюстриран каталог на българските книги на модернизма. Каталогът съдържа 143 български книги и списания от времето на модернизма/авангарда. За сравнение накрая са посочени и няколко емблематични чуждестранни издания.

За важноста на каталога „Българският литературен модернизъм- една колекция на Росен Петков“ и включените в него кръгове от модернисти говориха писателят Георги Господинов, главния редактор на портал „Култура“ и списание „Култура“ д-р Тони Николов, зам.-председателят на Съюза на българските художници д-р Антон Стайков, книжаря и антиквар Константин Хаджиев и колекционера Валентин Милев.

Презентаторите подчертаха, че каталогът запълва една празнина в литературата за модернизма-визуалното представяне на тези издания, техните корици и илюстрации, създадени от известни и неизвестни художници. Авторът на каталога представя книгите като артефакти- илюстратори, хартия, печатници и други важни данни за артефактите. Заедно с известните произведения от ерата на модернизма, в каталога са включени и редица автори от провинциалните малко познати или непознати кръгове-ямболския, русенския, казанлъшкия, врачанския и други. Каталогът съдържа редица редки и ценни издания, за които няма публикации до момента.

Лекторите подчертаха, че през тези години (началото на 20-ти век) художници и писатели често са работели в обща среда, изповядвайки общи идеи и създавайки произведения един за друг. Кръгът около Гео Милев или ямболския кръг около Crescendo и Кирил Кръстев са съставени от писатели, поети и художници, които същевременно са и визионери, например прокарват идеите на футуризма. Беше споменато, че изданията на модернизма често са малки книжки, отпечатвани на лоша хартия и колекционерството и каталогът имат значителна роля за тяхното съхранение и популяризиране. Не на последно място 20-те и 30-те години на 20. век са силни години за българската литература и театър, когато те се модернизират и европеизират, когато стават носители на нови идеи.

Според индекса накрая на каталога в него са включени над 80 художници-илюстратори. Илюстрациите на някои от тях са забележителни произведения на изкуството. Например, Сирак Скитник, чиито илюстрации в „Български балади“ на Теодор Траянов са особено впечатляващи със своето въздействие. Сирак Скитник, като състудент (в Петербург) на Марк Шагал и Василий Кандински е един от ярките представители на модерните тенденции в илюстрацията на книгата.

Иван Милев е известен и обичан български художник, по-малко познат с илюстрациите си в книгите. В каталога „Българският литературен модернизъм- една колекция на Росен Петков“ е показана за първи път една от най-ранните отпечатани илюстрации на Иван Милев (вероятно първата отпечатана)- корицата на списание „Чайка“, 1917 г.

Кориците на изданията на Асен Златаров (Аура), на малките книжки на издателство „Аргус“, демонстрират постиженията на българския сецесион. Други илюстрации на Иван Милев, като тези в сборника „Одрин“, показват съчетаване на фолклорни елементи с модернистични и могат да бъдат наречени „фолклорен модернизъм“. Мирчо Качулев е ямболският художник, за чиято изложба Гео Милев възкликва „о, как не съм го познавал“, в последствие поръчва на Качулев илюстрации към своя „Алманах Везни“, препоръчва Мирчо Качулев за участие в прочутата изложба модернизъм в Белград, на сръбското списание „Зенит“, 1924 г., редом с Кандински, Лисицки и Мохоли. Макс Мецгер е „непослушното дете“ на тези години, дълго премълчаван художник и илюстратор на книги, започнал като привърженик на социалистическите идеи и автор на прочутата гравюра на Ленин в сп. „Пламък“ на Гео Милев, преминал метаморфозата от анархокомунист до националсоциалист. Женен за дъщерята на известен български издател Райна Костенцева (описано в книгата „Моят роден град София“)

Книгите на българския модернизъм са едно интересно съчетание на текст и илюстрация, демонстриращи нови идеи и желание за промяна. Каталогът може да бъде полезен за изследователи на книгата като артефакт, графични дизайнери, изкуствоведи, преподаватели по литература, колекционери и всички, които обичат книгата. Автор на илюстрирания каталог е Росен Петков, графичният дизайн е направен от Росен Петков и Боряна Савова, издател е СОКИ, повече информация може да се намери на <https://modernism.scas.bg>

Източник: 24 часа.бг, статия

<https://www.24chasa.bg/novini/article/10200896>

Изложба припомня философията на рейв културата в България

21.09.2021

С шарени коси, цветни и широки дрехи, много и различни обеци, свободни да следват себе си, заредени с ентузиазъм и собствен ритъм, много от младите хора в края на 90-те години у нас изповядват философията на рейв културата. Днес идеологията им може да бъде проследена в мултижанровата изложба „BRA | Български Рейв Архив“, която се открива на 22 септември от 19 часа в Национален студентски дом и ще остане там до 29-и.

Изложбата е замислена като мост между поколенията и разказва историята на електронната музикална сцена в България. Филтри за добавена реалност, флаери, плакати, видеа и фотографии, интервюта с продуценти, диджеи, виджеи и пъстри „парти животни“ представят зараждането на рейва.

„Това време – края на 90-те – беше много активно с тази култура и повлия на обществото по някакъв начин. Много млади хора слушаха тази музика и я възприемаха като начин на изразяване, изразяване на свободата си. Мисля, че е важно да не забравяме историята си, чрез нея трябва дори да вдъхновим и новото поколение“, сподели в „Какво се случва“ кураторът на изложбата – визуалният артист Владислав Илиев – Vladzen.

Според него експозицията отправя същото послание, което и преди са пропагандирали рейвърите – свобода, любов и ненасилие. А това, което не бива да се забравя, е именно дивия детски ентузиазъм, с който хората тогава са се забавлявали заедно и са се учили взаимно на морал и ценности. Владислав Илиев вярва, че в основата на рейв културата са чисто човешки взаимоотношения, които трябва все повече да пазим и поддържаме.

Независимо дали звучи в отдалечен клуб, или от централните софийски улици, рейв сцената кара хората да танцуват и да загърбват различията си – били те социални, политически или икономически. Правила го е преди, може да го прави и сега. Тази култура има възможността да се възроди, а „BRA | Български Рейв Архив“ поставя началото на това съдържанието, което пази паметта за нея, да бъде дигитализирано, обработено и показано по иновативен и съвременен начин.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101530079>

Архиви от родните рейв сцени са подредени в Националния студентски дом

24.09.2021

Валерия Скимици е в Националния студентски дом. Там е разположена изложба, която ще ни върне в 90-те години на минали век, когато бяхме свидетели на истински културен феномен. Ще се потопим в "златните" години на електронната музика.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://www.btv.bg/shows/predi-obed/videos/izlozhba-ni-sreshta-s-rejv-arhiv-ot-90-te.html>

Студентският дом е на най-подходящото място в София

06.10.2021

Граждански комитет, учреден още през 1910 г. по идея на съществуващия Студентски клуб, е поставил целта и задачата да бъде изградена сграда за събитията, дейностите и нуждите на студентската общност.

Войните обаче забавят осъществяването на идеята.

Чак през 1931 г. е първата копка на днешния площад „Народно събрание“, а сградата е завършена две години по-късно.

Архитекти са известните модернисти Станчо Белковски и Иван Данчов.

Дори е известно, че през 1929 г. арх. Белковски посещава Германия, където проучва местния опит в изграждането на подобни домове.

Добре се съчетава със съседната жилищна кооперация от средата на 30-те години, построена в същия стил и същевременно контрастира с ъгловата, изпълнена в стил сецесион.

От края на 30-те години носи името на българския престолонаследник – Студентски дом „Княз Симеон Търновски“.

Между 1944 и 1952 г. в сградата на пл. „Народно събрание“ №10 последователно са настанени Щабът на съветската армия и Народния театър на армията.

През 1991 г. с Постановление на Министерския съвет се предоставя безвъзмездно Студентският дом в София на Министерството на образованието и науката за стопанисване и управление за задоволяване на социалните и културните потребности на студентите.

От 1996 г. Националният студентски дом (НСД) е архитектурен паметник на културата.

Урбанистът Здравко Петров за Студентския дом

След пожар на голямата сцена в Студентския дом сградата става само място, където има офиси, но пространството не се използва за културни събития, разказа в студиото на Радио София Християн Даскалов, който в момента е директорът на НСД.

„Малко по малко от 2018 г. започнахме да възстановяваме залите. Работата не е спирала и до днес“, отбеляза Даскалов.

В момента се обособява читалня, ще се прави и звукозаписно студио, допълни перкусионистът Петър Йорданов-Бъни (съосновател на група „Оратница“), който е сред доброволците, които трансформират и облагородяват помещенията в Дома.

Работи се по цялостен архитектурен проект за реконструкция на сградата и за интериорния дизайн на пространствата.

Но ще са нужни 3 млн. лева за реализацията.

Към Дома функционират най-различни състави – артисти, танцьори, музиканти, академичен хор. Но съществува и възможност да се наеме помещение за събития от независими артисти. НСД няма персонал и всяко дарение е добре дошло за поддържане и развиване на пространствата, каза още Даскалов.

Директорът си пожелава да възстанови традицията на младежкия конкурс за забавна песен, в който навремето са се изявявали много от известните днес музиканти.

Чуйте разговора с Християн Даскалов и Петър Йорданов-Бъни

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/sofia/post/101536785/studentskiat-dom-e-na-nai-podhodashoto-masto-v-sofia>

Българският литературен модернизъм**10.10.2021**

Монографията "Солунският кинофестивал: История, предизвикателства и метаморфози" на Гергана Дончева.

В "Библиотеката" на 10 октомври:

Филми и литература в кино-фестивала "Cine Libri".

Какво четете... Силвия Петкова.

"Марадона. Божията ръка": биографична книга за Марадона.

Източник: БНТ, Библиотеката, видео запис

<https://bnt.bg/news/kolekciyata-na-rozen-petkov-balgarski-literaturen-modernizam-v304763-298754news.html?page=6>

Фестивал за документален театър и съвременна драматургия Недрама за шести път -
Българска национална телевизия
13.10.2021

За шести път ще се състои Фестивал за документален театър и съвременна драматургия "Недрама" от 16 до 24 октомври в Национален студентски дом . Гости в "Култура.БГ" са Благой Бойчев и Георги Танев, които разкават повече за събитието.

"Това събитие е фестивал - лаборатория. Това означава, че в рамките на фестивала хората ще видят резултатите от няколко ателиета - ателие за драматургично писане, ателие за документален театър и режисьор-актьорско ателие", каза Благой Бойчев.

Георги Танев води ателието за драматургично писане.

Той коментира: "Приех тази покана, защото смятам, че това, което театър "Реплика" прави е изключително, защото запълва голяма празнина. Тези млади хора вършат работа на "мускули", правят неща, които трябва да се правят от по-сериозни институции".

Вижте целия разговор във видеото.

Източник: БНТ, Култура.бг, видео запис

<https://bnt.bg/news/festival-za-dokumentalen-teatar-i-savremenna-dramaturgiya-nedrama-za-shesti-pat-v304991-299170news.html>

Международен фестивал за съвременна драматургия и документален театър „NEDRAMa“ 19.10.2021

Започна фестивалът за съвременна драматургия и документален театър, наречен "NEDRAMa". Това е шестото поредно издание, което поставя фокус върху ателиета за документален театър и писане на съвременна драматургия. В програмата тази година вземат участие различни български и чуждестранни артисти и организации от независимата сцена като Vox Populi, АТОМ Театър, румънският артист Пека Шефан, режисьорът Елица Йовчева и млади дебютанти от Националната академия за театрално и филмово изкуство:

„Документалният театър винаги третира темите от живота тук и сега. И има бъдеще именно в тази своя парадигма. Детелина Станева ще представи – „Реанимация – живот наново“, това е представление, което е за хора, които са минали през реанимация, били са на косъм от смъртта, Треана Минкова ще представи представление за пет актриси, които са тръгнали да се срещат с жени в манастири, отrekli се от светския живот, те вземат интервюта от тях. Третото представление от тази поредица е с режисьор Любомир Сапунджиев, разглежда темата за желаните и нежеланите деца, представя истории на жени, които са си задали въпроса да задържа детето или не. Документалният театър намира своята реализация в много форми, съвременната драматургия също третира и се старее да третира сегашното живеене.“

Изданието отбелязва и 10 години от основаването на театър "Реплика", които са организатори на събитието. Фестивалът за документален театър и съвременна драматургия "НЕДРАМА" ще продължи до 24-ти октомври на сцената на Националния студентски дом. От Ателието за драматургично писане на Николай Коляда – можете да видите за първи път на сцена текстовете, създадени в рамките на ателието на Николай Коляда, което се проведе в 5-ото издание на фестивал – лаборатория NEDRAMa. Сценичните версии са поверени на младите режисьори Надя Пенчева и Детелина Станева.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101543226/mejdunaroden-festival-za-savremenna-dramaturgia-i-dokumentalen-teatar-nedrama-international>

"Компютърно пространство" демонстрира синтеза наука-изкуство-технологии
28.10.2021

В Националния студентски дом за 33-и път ще се проведе Международният форум за компютърни изкуства. Предстои да видим интерактивни системи, разработени от ученици, които имат за цел да улеснят нашия живот. Ще погледнем и зад обектива на единствения български фотоапарат "Еделвайс".

Какво друго, ще разберем от Камен Лисички. Вижте във видеото.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://www.btv.bg/shows/predi-obed/videos/kompiutarno-prostranstvo-demonstrira-sinteza-nauka-izkustvo-tehnologii.html>

XXXIII международен форум за компютърни изкуства и съвременни медии Компютърно пространство

28.10.2021

Национален студентски дом

Форум за компютърни изкуства и съвременни медии „Компютърно пространство“ ComputerSpace.org

Форумът е част от Календара на културните събития на Столична община.

Тридесет и третото издание на международния форум за компютърни изкуства “Компютърно пространство” включва конкурсна част и културна програма. Културната и развлекателна програма ще се проведе от 28.10.2021 (четвъртък) до 30.10.2021 г. (събота) в Национален студентски дом при спазване на всички противоепидемични мерки. Някои от събитията, като например семинарите, ще се проведат онлайн.

Достъпът е безплатен, но се изисква предварителна регистрация чрез сайта computerspace.org - „Вземи покана за събитието“.

Източник: [visitsofia.bg](http://www.visitsofia.bg), статия

https://www.visitsofia.bg/bg/%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80-%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D1%8A%D0%B1%D0%B8%D1%82%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0-%D0%B2%D1%8A%D1%82%D1%80%D0%B5%D1%88%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D1%86%D0%B0/day,28/month,10/year,2021/evid,13109/uid,6dec7c1998d5ed8e72b422a898ab45df?fbclid=IwAR2JtGGRm59kCVJByYE_y1UZQJyYh1UXi2H2mYLqjo04titLnZnZcQ1zfL0

„Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков“, Росен Петков, издателство „СОКИ“, 2021 г.

Октомври 2021

Новоотпечатаният каталог на книгите на модернизма „Българският литературен модернизъм – една колекция на Росен Петков“ показва два интересни феномена. Първият е създаването на общности от писатели и художници, изповядващи общи идеи, проповядващи с творчеството си определена философия – футуризм, конструктивизъм и други. По този начин книгата се превръща в едно целенасочено съчетание на текст и визия. Вторият феномен е свързан със създаването на определени кръгове в София и провинцията и опити за модернизиране и експериментирание в областта на литературата и театъра. През 1920-те и 1930-те години се наблюдава разцвет на тези изкуства и доближаването им до европейския модернизъм.

Илюстрираният каталог съдържа 143 български издания (повечето първи), а накрая са посочени за сравнение някои емблематични чуждестранни издания. Всяко от изданията има една илюстрация в реален размер и други с вътрешни страници в намален размер. Посочени са не само автори и илюстратори, но и печатници, издатели, вид на хартията и други подробности.

В „Увода“ на Каталога [Петков] са уточнени критериите, по които са включени изданията – заради модернистичните илюстрации или заради модернистичния текст, а понякога и поради двете. Коментирано е и разбирането на времето на модернизма в по-тесен и широк смисъл. В широк смисъл това е времето от края на XIX век, от символизма и сецесиона, през авангарда и ярко изразения „социален модернизъм“ преди Втората световна война. В по-тесен смисъл това са проявите в България на модернизма през 1920-те и 1930-те години – футуризм, конструктивизъм и други.

Модернизмът в българската литература и оформлението на книгата

Росен Петков

Крайъгълен камък в историята на българския литературен модернизъм, разбира се, е кръгът около Гео Милев. Още с „Лиричните хвърчащите листове“ от 1915 г., преводи на Стефан Маларме, Рихард Демел, Пол Верлен, Емил Верхарн и Фридрих Ницше, посветени на младите поети символисти Николай Лилиев, Теодор Траянов, Людмил Стоянов, Димчо Дебелянов, Николай Райнов, Гео Милев заявява своята насоченост. На заглавните страници са портретите на авторите, клиширани от дърворез, изработени от Гео Милев [Горчева].

Списание „Везни“ (1919–1922 г.) става трибуна на българския символизъм и експресионизъм. С огромната си енергия и талант Гео Милев оформя списанието като защитник на модернизма, като медия с нов естетически вкус. Още в първия брой от 1919 г. са поместени илюстрации на Едвард Мунк и Иван Бояджиев [„Везни“, 1919].

Брой първи съдържа и откъс от „Жестокият пръстен“ на Гео Милев и „Гарванът“ на Едгар По в превод на Георги Михайлов. Гео Милев работи с редица художници модернисти, някои илюстрират негови издания, за други той пише [Маринска, 2015, стр. 27–70]. Някои от художниците, с които Гео Милев работи или за които пише, са Иван Милев, Сирак Скитник, Мирчо Качулев и Макс Мецгер.

Списание „Пламяк“ излиза в епоха на разруха и противоборство, още невъзстановена от Първата световна война и Войнишкото въстание, България е свидетел на убийството на Александър Стамболийски и на потушаването на Септемврийското въстание. Авторите, които сътрудничат на списанието, са Николай Хрелков, Димо Хаджилиев, Георги Василев, Марко Марчевски, Николай Райнов, Емануил Попдимитров, Матвей Босяка (Матвей Вълв), Марко Бунин, Ламар и др. А използваните илюстрации са от Анна Балсамаджиева, Николай Дюлгерев, Петър Дачев, Макс Мецгер, Христо Каварналиев, Крум Кюлявков, Гео Милев и други [Данова]. Шести брой на списанието е конфискувано, а в седми-осми брой излиза поемата „Септември“ и „Полицейска критика“, където се описва конфискуването на шести брой и нахълтването на полицията в редакцията на списанието. Гео Милев пламенно възкликва „Може Пламяк да бъде спрян... Но няма пожарна команда, която да може да угаси пламяка на мисълта“.

Един друг кръг, който заслужава специално внимание, е Ямболският кръг от модернисти. И едно списание, уникално явление за този край, списание „Crescendo“. Пропагандиращото футуризма списание, макар и в три книжки, една от които двойна, е забелязано от самия кръстник на футуризма Филипо Томазо Маринети. Гимназистът Николай Черняев, редактиращ в Горна Оряховица сп. „Лебед“, предлага на 18-годишния Кирил Кръстев от Ямбол да поеме редактирането и издаването му и книжка от третата годишнина на „Лебед“ през

1922 г. става първата книжка на „Crescendo“. „Crescendo“ отпечатва книгата на съредактора Теодор Драганов „Истерични веери“.

Корицата на „Литературен сборник Перун“ дава доста добра представа за имената от Ямболския кръг от писатели и поети.

Разбира се, тук трябва да се отбележи и прочутата изложба на сп. „Зенит“ (ZENIT). Собственик, издател и главен редактор на Zenit е Любомир Мицич, а редактор – Иван Гол (Ivan Goll). Редакционният съвет в Белград е представен от Бошко Токин, в Прага от Бранко Ве Полянски (Бранислав Мицич), а Иля Еренбург и Ел Лисицки издават руска версия на „Зенит“, септември-октомври 1922 г.

Българските участници в изложбата на „Зенит“, Мирчо Качулев, Анна Балсамаджиева, Иван Бояджиев, са заедно с такива автори като Кандински, Лисицки и Архипенко. Гео Милев препоръчва българските участници в международната изложба на „Зенит“.

Около ученическото списание „Светли зари“, издавано в Русе през 1921–1923 г., се формира кръг от млади поети и писатели, някои от които работят за популяризирането на литературата през 20-те и особено на модернизма. В списанието се срещат имената на Весела Страшимирова, Недялко Месечков, Теодор Чакърмов, Горянин (Константин Попов), Владимир Радев (Валдемар), Л. Гертнер, П. Драгоев, Дим. Панчев, Генчо Колев, А. Перев (Andro), Пенчо П. Русенов, Никола Ст. Кермекчиев, Иван Пенков (Жан П.) и други.

Любопитни са включените в Католага по-малко известни или непознати писатели от провинцията, например „Викове“ на Йелсен (Иван Буюклийски) и Адел (Димитър Иванов), Враца, 1923 г.

Трябва да се отбележи и поредицата от малки книжки на издателство „Аргус“, 1922 г., на Светослав Минков и Владимир Полянов, издавано от Радослав Спасов и посочено от руския библиограф Евгений Харитонов като първото издателство в света, специализирано за фантастика [Спасов]. Илюстратор на кориците е Иван Милев.

След средата на 20-те модернизмът започва да придобива все по-социални и пропагандни нотки. Достатъчно е да споменем издателствата „Факел“ или „Азбука“. Влиянието на утвърдилата се вече Руска революция, на „Интернационала“, на редица социално и протестно насочени движения срещу несправедливостите на капитализма проличават в някои от издаваните книги в началото на 30-те. Един от художниците, които се свързват с по-агресивното течение на модернизма – авангарда, е Макс Мецгер.

Не на последно място Сирак Скитник е една малка вселена на българския литературен модернизъм. Състудент на Марк Шагал и Василий Кандински в Петербург през 1908 г., член на групата „Мир изкуства“, която се оформя като център на Руския художествен авангард, Сирак Скитник е оставил едни от най-впечатляващите илюстрации на книги. По-ранните му илюстрации имат по-голяма мекота и дори елементи на сецесион, но по-късните съдържат „категорични/резки“ черти и геометрични елементи и са в стил авангард.

„Български балади“, Теодор Траянов, 1921 г., илюстрации на Сирак Скитник

В Католага са включени редица редки издания, а някои илюстрации на книги се появяват за първи път. Една от първите (вероятно първата) отпечатани илюстрации на Иван Милев, корица на сп. „Чайка“, говори за изгряващия млад талант. Списанието се издава в Бургас, някои броеве – в София.

Корица от Иван Милев в сп. „Чайка“, 1917 г., една от първите (възможно е да е първата) отпечатани илюстрации на Милев. Много може да се говори за книгите на българския литературен модернизъм, но нека оставим снимките от колекцията в каталога „Българският литературен модернизъм“ да говорят за това. Настоящите редове са може би един беъл прочит на избрани автори и имат за цел да събудят интереса на читателя към този важен период на нашата книга – периода на модернизма. Повече за Католага може да се прочете тук.

Росен Петков е изследовател на книгата като артефакт, създател на учебни материали в областта и колекционер. Имал е удоволствието да се запознае с редица първи издания на български автори и да изследва техния език, стил и оформление – илюстрации, хартия, шрифтове, орнаменти и подвързия. Петков работи в областта на компютърните изкуства и дизайна и е един от първите експерти, спомогнали за развитието на компютърните изкуства у нас. Ръководил е иновативни международни проекти в областта на книгите и дигитализацията.

Източник: *Култура.бг, статия*

<http://kultura.bg/web/%D0%BA%D1%80%D1%8A%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%82%D0%B5-%D0%BD%D0%B0-%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%B7%D0%BC%D0%B0/>

Устойчивият начин на живот на сапатистите - Гавраил Гавраилов

15.10.2021

Представители на Сапатисткия фронт за национално освобождение разказаха за модела на самоуправление в мексиканския щат Чиapas. Срещата беше част от тяхното посещение в България по време на дългоочакваната европейска обиколка на сапатистите.

На 8 октомври 2021 г. в салона на Националния студентски дом, представители на Сапатисткия фронт за национално освобождение споделиха опит от своята революционна дейност и какви са предизвикателствата пред концепцията им за обществено развитие. След двучасовата им презентация имаше и дискусия. Любопитното при тяхното представяне бе начина, по който те конструират чрез публичен разказ общата си историческа памет. По време на тяхната европейска обиколка сапатистите не само споделят собствения си модел на общностно развитие, но и черпят впечатления и опит от европейски антиглобалистки групи.

Хората взимат решенията

След първоначалното въстание на сапатистите през 1994, те се превръщат във водещ глас на коренното население на Мексико. Те изграждат автономна система за самоуправление в територии на щата Чиapas, населени предимно от привърженици на движението. Ключов принцип, лежащ в основата на сапатисткия проект, гарантира, че автономните институции служат на хората. Това е значението на принципа „e mandar obedeciendo“ (да водиш, като се подчиняваш). Политическите им лидери не вземат решения от името на своята общност като нейни представители, а по-скоро действат като делегати на общността. Те изпълняват решенията, взети в местните събрания, което е традиционен механизъм за вземане на решения. Те съществуват на ниво село и включват жени, чието овластяване е в центъра на сапатистката революция. Този модел започва да се изгражда от 1983 г., като в началото организацията е строго нелегална и съставена само от мъже, но впоследствие се включват и жени. Днес около една трета от сапатистите са жени.

Селските асамблеи избират делегати в общински съвет – следващото ниво в административната структура на Сапатистас. След това на регионално ниво няколко автономни общини са представени чрез делегати в Съвети за добро управление (наричани така, за да се прави разлика с „лошото“ мексиканско правителство). Членовете им служат с ограничен мандат на ротационен принцип на смени само за няколко седмици. Честата ротация има за цел да предотврати появата на клиентелистки мрежи.

Жените са в челните редици

От самото си начало си през 1983 г., Движението на сапатистите работи за подобряване на живота и зачитане на правата на жените от коренното население в Чиapas, Мексико. Сапатистките приемат Революционен закон за жените през 1993 г. Той гарантира правото на справедлива заплата, свободен избор на партньора, решение за броя на децата. Също така дава право на здравеопазване, на образование, да участват в обществени дела и да встъпват в политическа служба. По време на представянето петте жени споделиха как са били третирани жените от местното население в Южно Мексико в годините след колонизирането на земите им. На моменти детайлите бяха трудни за осмисляне, както и за превод. (Сапатистките говореха на испански, а преводът беше на английски език).

През годините жените сапатистки са в авангарда на съпротива. Те участват равноправно във всички аспекти на политическото и обществено организиране. Те поддържат връзка с жени по целия свят, като организират различни международни събирания. Те са създали кооперации, където занаятчийските продукти се продават на по-справедлива цена, а жените работят в по-добри условия за по-добри заплати.

Въпреки това жените сапатистки имат и своята традиционна функция. Те поддържат дома, като приготвят храна и се грижат за децата. Но те така също преподават в контролирани от общността училища, ръководят сапатистки здравни центрове, заемат длъжности в сапатистките органи за управление, работят във фермите си, а някои от тях правят собствени видеоклипове и радиопредавания.

Здравето и образованието са водещи ценности

Сапатистите са разработили собствена здравна система, като те използват и здравна помощ от специалисти, които не са сапатисти. Повечето общности имат местен доброволец, който получава обучение по традиционна и съвременна медицина в регионалните здравни центрове, организирани от Движението. Тези доброволци предоставят базови услуги в локален дом на здравето.

По-специализирано лечение се предлага в клиники, разположени в някои от общинските центрове. Координиращите комитети по здравеопазване, също като образователните, съществуват на всяко административно ниво, което гарантира участието на общностите в администрирането на автономната здравна система.

Автономните училища се административат от така наречените „организатори на образованието“. Те са предимно местни младежи, които преподават в собствените си общности под надзора на образователна комисия, избрана от местно събрание. От стартирането на автономната образователна система сапатистите са провеждали обучителни програми за подготовка на организаторите на образование и разработване на учебна програма в сътрудничество със солидарни групи, неправителствени организации и доброволци отвън, както и след консултация с местното население.

По подобен начин се обучават новите промуотъри. Това са хората, които разказват за сапатистките идеи по света. Промуотърите не получават заплати и често са подпомагани от общността при отглеждането на техните царевични ниви, докато отсъстват.

Учебната програма за всички е интегрирана в живота на общността и е пригодена да подготви новото поколение за самоуправление и самодостатъчност. Водещи предмети са автономията на движението, история му, агроекология и ветеринарна медицина. За обучение се използва испански език, както и местните езици на различните етнически групи. Акцент при обучението е запазването на местните традиции и знания. Общността участва активно в определянето на методологията и учебната програма.

Парите също са важни

Функционирането на автономното правителство, училища и клиники, както и други колективни проекти, се финансира от приходи от кооперации и земеделски колективи. Те са в центъра на стремежа на сапатистите да постигнат икономическа самодостатъчност от държавата и да изградят икономика, основана на справедливо разпределение на ресурсите. Докато кооперациите и колективите съжителстват със семейната земя и индивидуалното предприемачество, участието в колективна работа на ротационна основа е задължително.

Има и популярни банки, които отпускат нисколихвени заеми на членове на общностите. Тези банки генерират средства, които се инвестират в нови колективни проекти. Някои колективи са само за жени и целят да предоставят възможност на жените да придобият увереност и да участват по-активно в социалния живот на своите общности.

Кооперациите на сапатистите

След въстанието от 1994 г. исканията на коренните жители за признаване на тяхната култура и техните колективни, икономически и политически права не са удовлетворени. Техният негативен предишен опит и желание за промяна водят до създаването на първата кооперация за кафе Sapatista. Целта на производителите е да получат алтернативен начин на доставка и износ на кафето, който да им позволи да прекратят пълната си зависимост от посредниците и непредсказуемия глобален пазар. Техният призив за създаване на „друг“ пазар на кафе, с по-достойни условия за производителите, е възприет от малки кафенета от САЩ със съществуващи кооперативни структури и прогресивна политическа ориентация.

Първата кафе-кооперация, съставена изключително от членове на сапатистите, е Mut-vitz („Планината на птиците“) в района Сан Хуан де ла Либертад, в планините Чиapas. Mut-vitz е създаден през 1997 г. с 200 производители на кафе, които през 1999 г. провеждат първата продажба и износ на около 35 тона за Европа и САЩ. Експериментът се оказва много успешен. В рамките на следващите три години количеството изнесено кафе се е увеличава пет пъти. Междувременно върви и процес по биологично сертифициране на кафето. Така се създава нова кооперация в Пантелхо, във високопланинските райони. Цените на това кафе са предварително определени и справедливи спрямо всички участници в сделката.

Структурата на кооперациите

Общото събрание на производителите е върховният орган на кооперациите, което се свиква поне веднъж годишно и избира нов административен съвет на всеки 3 години. Общо има около 2500 включени производители, докато количеството кафе, което отива в солидарните мрежи, е стотици тонове, в зависимост от условията през всяка година. Сапатистките кооперации за кафе са пример за развитието на алтернативни и автономни икономически структури в Чиapas. Чрез своята дейност производителите не зависят от местния или световния пазар, като същевременно това им носи достоен доход, който се

увеличава с годините. Освен това те получават достъп до общи структури и техническа поддръжка. По този начин кооперациите за кафе действат като движеща сила на движението на сапатистите.

Кооперациите се сблъскват и с трудности. Изграждането на ефективна организационна структура, която да зачита хоризонталната и пряка демократична политическа ориентация на движението на сапатистите, в началото е най-голямата им трудност. Те съзнателно отказват всякакъв вид помощ от мексиканската държава и се занимават с техническите и бюрократичните процеси само с подкрепата на независими и солидарни организации в Мексико. В същото време те се опитват да разработят някои инфраструктурни проекти като пространства за съхранение и предварителна обработка на кафето.

В резултат на това регионът Чиapas претърпява значителен бум и се превръща в модел за подражание за създаване на допълнителни кооперации, например в производството. Освен това биологичното земеделие е съществена част от самозачеването на сапатистките кооперации за кафе. Сапатистите имат традиционно разбиране за околната среда и природата и нарочно се разграничават от фермерите, благоприятстващи правителството. Сапатистите се стремят към устойчиво отглеждане. Това включва и опазване на горските масиви в самите плантации за кафе, което влияе добре не само на качеството на реколтата, но и на запасите от вода.

В днешно време кафето Zapatista се разпространява в най-малко 12 европейски държави. Всички местни инициативи са свързани чрез хоризонталната мрежа RedProZapa, която провежда общи събрания два пъти годишно в някой европейски град. Общата характеристика, която ги обединява, е тяхната политическа солидарност с борбата на сапатистите. Продажбата на кафе осигурява икономическа подкрепа на производствените структури в щата Чиapas.

Европейската обиколка на сапатисти през лятото и есента на 2021 г. също така подпомага популяризирането на техните идеи. Фактът, че на срещата в София революционната организация беше представена само от жени, е показателен за равноправието между половете. Направи впечатление, че при засягането на различни теми от всекидневието на живота в щата Чиapas винаги се обръщаше внимание на екологичния аспект и значението на устойчивото земеделие върху цялостния облик на Сапатисткия фронт за национално освобождение.

Източник: Eco Hub, статия

<https://ecohub.bg/ustoychiviat-nachin-na-zhivot-na-sapatistite/>

**Благой Бойчев, Театър „Реплика“: Мечтая някой ден да си имаме наша собствена сцена
16.10.2021**

Благой Бойчев в "Престъпление и наказание" по Ф. М. Достоевски

„Вдишай! Сега издишай!.. Колкото повече задържае дъха си, толкова повече искаме да издишаме, да махнем маските, да говорим.“

Във фокуса на вниманието ни е едно събитие, което заслужава да бъде осветено, защото се свързва с постоянно възобновяващата се енергия и въображение на свободния театър, отвъд ограниченията или „новото нормално“ в изкуството – а именно шестото издание на фестивала за документален театър и съвременна драматургия NEDRAma International 2021. Той ще бъде открит днес, в 17:30, в Националния студентски дом в столицата и ще продължи до 24 октомври. Организатор е независимият Театър „Реплика“.

Фестивалът лаборатория е подкрепен от Национален фонд „Култура“.

В звуковия файл можете да чуete разговора на Любима Бучинска в предаването за изкуство и култура „Арт сезони“ с актьора и режисьор Благой Бойчев, един от създателите на „Реплика“. В последно време можете да го гледате в ролята на Разколников в новия им 8-часов спектакъл „Престъпление и наказание“ или по-скоро театрален сериал по известния роман на Ф. М. Достоевски.

Благой Бойчев е завършил НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“. Магистър е по философия в Софийския университет и специализант по театрална режисура в театралната академия.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/blagoevgrad/post/101542401>

Вдишай Свободно... на фестивал NEDRAMa International 2021!

16.10.2021

За шести път театър "Реплика" - независима театрална труппа за социален и документален театър, организира фестивал-лаборатория NEDRAMa International. Тази година той ще се проведе от 16-ти до 24 октомври в Национален студентски дом в столицата.

"NEDRAMa - сбирщайн на всичко това, което ни вълнува в театъра. Сбирщайн на различни хора и идеи. Фестивал, който съществува с идеалната цел да си подаваме ръка едни на други.", казват организаторите от театър "Реплика", които отбелязват и своя 10-годишен юбилей тази година.

"Вдишай! Сега издишай. И се пригответе за шестото издание на фестивал-лаборатория NEDRAMa - фестивал за документален театър и съвременна драматургия. Сега отново вдишай. Колкото повече задържаем дъха си, толкова повече искаме да издишаме, да махнем маските, да говорим.

Ето това се случва и със свободния театър и NEDRAMa - искаме да говорим и даваме пространство на други творци да го правят. Тази година на нашия фестивал-лаборатория ще се случат безпрецедентните 6 премиери.

Ще има много документален театър, много съвременна драматургия и най-вече много млади творци, които намериха своето пространство. Сега издишай и вдишай... СВОБОДНО!" е поканата на организаторите.

Фокус на изданието през 2021 година е върху ателиетата, които се провеждат в рамките на фестивала, и лабораторните срещи между различни млади творци, които създават съвременно изкуство.

Ще видим резултатите от три ателиета:

- Ателието за документален театър, в което участват млади професионалисти и актьори, които направиха своите първи опити в жанра
- Ателие за драматургично писане с ментор Георги Тенев - ще се състои четене на новосъздадените текстове на четиримата участници в ателието
- Ателието за драматургично писане на Николай Коляда - ще видим за първи път на сцена текстовете, създадени в рамките на ателието на Николай Коляда, което се проведе в 5-тото издание на фестивал - лаборатория NEDRAMa. Сценичните версии са поверени на младите режисьори Надя Пенчева и Детелина Станева.

В тазгодишното издание на NEDRAMa ще вземат участие различни български и чуждестранни артисти и организации от независимата сцена като Vox Populi, АТОМ Театър, румънският артист Пека Щефан, режисьорът Елица Йовчева.

На 24 октомври по случай своя десетгодишен юбилей, театър "Реплика" ще отбележи рождения си ден с премиера на "7 Реплики" с режисьор Гаро Ашикян.

Източник: impressio.dir.bg, статия

<https://impressio.dir.bg/stsena/vdishay-svobodno-na-festival-nedrama-international-2021>

Мобилно приложение представя най-ярките звезди на българския песенен и танцов фолклор

03.11.2021

Folklore in the pocket (Фолклор в джоба) е мобилно приложение. В него са събрани знанията на едни от най-ярките звезди на българския песенен и танцов фолклор, които по нов интерактивен начин представят традициите, разказват създателите от Koncerti.bg.

По думите им апликацията е алтернатива на познатите форми за провеждане на фолклорни концерти и образователни работилници, съвременен посланик и преносител на мъдростта на българските обичаи.

Представянето ще бъде тази неделя, в Националния студентски дом с фолклорна програма, работилници за малки и големи, първи срещи с апликацията и концерт с най-любимите музиканти и танцьори от българската сцена.

Сред тях са Ася Пинчева от "Космическите гласове на България", "Оратница" и "Тригайда", Деница Христова ("Филип Кутев"), Дяна Димитрова ("Мистериите на българските гласове", Борислав Илиев, Стойо Стоев (фолклорна формация "Багри"), Петър Йорданов-Бъни ("Тъпани и гайди", "Оратница") и Живко Василев (етно-джаз формация Outhentic).

Проектът се организира с подкрепата на националния фонд "Култура".

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/lk/23059-Mobilno-prilozhenie-predstavya-nay-yarkite-zvezdi-na-balgarskiya-pesenen-i-tants>

Хайде, Отело, да заспиваме вече: Дим, барабани и Боян Арсов x 2

03.11.2021

Първо представление. Две завъртания преди началото. Дните не стигаха. Беше напрегнато.

Дали ще се получи?

Премиерата на „Отело - Гибелта на Иделиста“ по пиесата на Уилям Шекспир и текстове за войната без съмнение е сред най-очакваните (следкарантинни) спектакли на сезона. Не само защото трескавата подготовка е в ръцете на отличените с „Икар“ млади театрали - режисьорът Дина Маркова и актьорът Боян Арсов, а защото е много повече от постановка. В „Отело“ се компилират танцувалното движение, музикалното познание и визуалните ефекти, които го превръщат в същински експеримент, имащ една единичка цел – да ни покаже, че обезателно трябва да пробваме да вървим в различни посоки в живота си, независимо дали ще допуснем грешки.

Не е ли този смел и рисков подход част от познанието на Свръхчовека? Имаме ли право да кривнем от отпъкания и широк път на древното изкуство театър? Ако питаме Театър Зонг в лицето на актьора Боян Арсов....:

Авангардът е жив!

Веднага след емоционалната премиера Боян Арсов разкрива първо пред Impressio трепетите, триковете и перипетиите на вярната трупа по време на подготовката!

"Беше дълъг, трудоемък процес, който изискваше посветеност и вяра... повече от обикновено. И време. И сплотена група актьори, които да мислят и да търсят заедно с нас. Независимият театър е особена територия, там всичко много по-лесно може да се разпадне неочаквано. Особено след този залог в началото, който сами си поставихме – съвременен прочит на класическия текст на Шекспир в адаптация, включваща цитати и хипотези за войната от други автори, концептуалния ход в действието двамата главни персонажи да бъдат изиграни от един актьор, сценичния образ, визуалното решение на спектакъла и изработката на средата и костюмите, което лично мен ме оставяше без сън дни наред. Но човек, ако не сам себе си – то кой да го предизвика по-добре?" , казва Боян.

Основният сюжет на спектакъла всъщност е базиран върху сюжета от пиесата на Шекспир. Отело и Яго са двете противоположни енергии, които задвижват механизма на действието, а Дездемона се оказва инструментът в ръцете както на единия, така и на другия.

"За нас беше важно тя да носи чистото съзнание на влюбеното момиче, невинна, симпатично наивна, като бяла сянка в иначе мрачната военна обстановка" споделя Боян Арсов.

Тя е невинна. А Отело е влюбен в нея и те си принадлежат.

„Защо тогава този безпогрешен лидер, идеалист и безкрайно влюбен мъж – генерал Отело, не вярва на любимата си, която му се кълне, че не е изневерила? Не е ли парадоксално? Толкова ли се е поддал на това съмнение, подхвърлено му от Яго“, пита се Боян.

Преработвайки оригиналната пиеса на Шекспир и компилирайки я с текстове на други автори, между които Брехт, Мюлер и Е.Е. Къмингс, Дина Маркова и Боян Арсов създават модерен колаж на сцената.

„Една от основните теми в нашето представление е темата за войната. Войната като метафора за света в който живеем, а не само и единствено като битка на бойното поле. Войната, която водим в този свят, оказва се, е срещу самите нас. Животът изисква от нас да бъдем най-добрите във всеки един момент. Отело е точно такъв. Разумен, интелигентен, водач. Как тогава успява да се заблуди и се поддава на интригата на Яго за Дездемона, който в началото по-скоро опипва почвата, а Отело се връзва. И тук ли започва гибелта на идеала, гибелта на идеалиста?“, пита се актьорът.

Арсов е и автор на пластиката и визуалната среда в представлението, като заедно с останалите от трупата в продължение на цяла година създават ефектен, образен театър, отвъд текста.

Дим, истински барабани и Вяра Коларова! Зададен е ритъмът!

"Забавно бе и когато поканихме Вяра Коларова да се присъедини към актьорския състав. Като ѝ казах, че ще стои на няколко метра над земята на въртяща се през цялото време сцена, тя не бе убедена, че няма да падне оттам. Но преодоля този страх. После включихме и барабани - доста се занимавахме. Тя е свирила и преди, много е искала да се занимава с това. Случайно улучих афинитета ѝ към ударните инструменти, а

аз харесвам, когато на сцената има истински инструмент. Та, ако в „Животът е сън“ не можем без арфа, тук в „Отело“ не можем без барабани"

Само с две цели завъртания преди да излязат пред публиката, Боян Арсов, Надя Керанова, Вяра Коларова, Живко Симеонов, тримата войници Алеко Дишев, Цветан Апостолов, Румен Михайлов буквално спират дъха и разплакват звездната публика на първия ред.

И с маски може да познаете певецът Любо Киров, Стенли и съпругата му - Людмила Сланева -Локо, музикалният продуцент Саня Армутлиева, проф. Снежина Танковска, балерините от Националната опера и актьорът Димитър Николов. Звездна публика, която плаче в края на представлението!

„Хората са впечатлени от смелостта и обема на цялото. От това, че ползваме основата на Шекспировия „Отело“, но вадим от него целия сюжет, който е между едноименния герой, Яго, Касио и Дездемона. Поставяме тези герои в един по-различен контекст, създаден от други текстове и други автори, въвеждайки нови персонажи – момчетата войници; черното конферансие Вяра Коларова... и вече със съвременни театрални средства изграждаме основите и облика на този наш свят“, казва екзалтирано Боян.

Съвсем в духа на авангардизма той отхвърля традиционните представи и форми и се стреми към ново развитие на изразните средства и на естетическите схващания.

„И пак вървим изцяло в посоката, в която авторът ни води. А в случая е много интересно, защото използваме оригинала на Шекспир, обаче посоките се промениха доста“, казва Боян.

Ако се замислим над оригинала, Отело е мавър – цветнокож, много по-възрастен от Дездемона по пиеса. Той е Генерал, а войната - негово задължение и задача. Дездемона се влюбва в него и неговите способности като такъв. Касио е най-добрият му приятел, пръв разбрал за любовта на генерала си към Дездемона. А Яго? Яго има пъклен план – да раздели влюбените, заради завистта си към успехите на Отело!

„При нас Отело и Дездемона са двама млади, съвременни хора. При Шекспир – Яго използва именно различията в годините и расата, за да посее зрънцето на ревността. И тъй като при нас тези различия са елиминирани, търсихме еквивалент, който да компенсирва важните фактори, за да ни свършат работа в действието на нас, казва Боян и разкрива:

Затова изпратихме Отело далече!

Боян Арсов се появява на екран в началото на представлението, той не е в Щаба. Не знае и не може да види какво точно се случва, което не е точно така по пиеса.

„В случая даваме на Яго предимството да използва това разстоянието между двамата влюбени, което напоследък се оказва доста актуална тема покрай дистанцията заради коронавируса“, споделя Боян.

Стигаме до там, че Отело най-накрая се появява на сцената и вече носи със себе си идеята, че Дездемона му е изменила.

„Беше интересно как да намерим в поведението на любимата такива подсказки, които на Отело да му говорят, че тя наистина има връзка с неговия приятел Касио. Ще видите ако гледате представлението! Много режисьори представят Дездемона като лека жена, тоест вменияват, че историята за връзката ѝ с Касио е истинска. Но това, според мен, отнема от чистотата и красотата на любовната история между Отело и Дездемона и олекотява фактът, че този Отело – идеалистът, който може би знае всичко и трябва да е непоклатим, всъщност се поддава“.

За целта режисьорът Дина Маркова и Боян Арсов използват другите текстове в пиесата, като най-впечатляващ е метафоричният образ на Войната.

„Войната при нас е стремежът да си непрекъснато подготвен, във форма, да си непрекъснато съсредоточен... Защото съвременният свят изисква точно това от нас. Отело и Яго са класически образи, но ако ги превърнем в негативи - единият е злодей, другият е героят. Антагонист и Протагонист. Тези наши герои поискахме да ги слеем в едно, за да говорим всъщност за Човека, за Идеалиста. Човекът, който непрекъснато се бори със съмнението и с това да не направи крачката в грешната посока“.

Затова и Отело, и Яго са изиграни от Боян Арсов заедно, по едно и също време на сцената.

„Търсих предизвикателство за мен след Сихизмундо в "Животът е сън" на Калдерон – много обемна и изтощаваща физически и емоционално роля. Първоначално мислехме аз да съм Отело, друг актьор да е Яго. После допуснахме обратния вариант. Накрая ни хрумна да ги съчетаем в едно. Преработихме текста

малко, за да е възможно. Все пак, по пиеса, двамата имат няколко много важни сцени заедно - при нас единият е видеовръзка, другият е театрализиран до степен на невъзможност. В крайна сметка – Отело и Яго са Човека, който сам себе си погубва!“

Гибелта Идеалиста сам си я избира

Оказва се, че всички правим планове, горим с желанията си, гоним мечтите си, но има сили извън нас, които всъщност ни водят нанякъде без ние да разберем.

„Да, странно е как този Отело, който е много умен, разумен, пресметлив, честен, идеалистичен във вижданията си, именно той стига до това убийство на финала. Това е и историята на един Яго, който просто е онеправдан от самото начало, който усеща, че мястото му не е сред героите, по-нагоре в йерархията, той е с тази брада – може би малко по-възрастен от Отело, аутсайдер с пъклена кауза и си я преследва, развивайки интригата до крайност“.

И докато в „Животът е сън“, снят и реалността променят героя му до неузнаваемост, в „Отело“ Боян се възплъщава в двама различни герои.

„Надигравам се, така го определих. Това е адски странно, защото в началото съм горе, на екрана като Отело, а долу, на сцената пред зрителите съм Яго. В хода на цялото, сюжетът се развива, историята расте и точно преди кулминацията на Яго, аз трябва да изляза от образа и да се появя като този, който досега го е слушал, който е от другата страна на всичко това. Трябва изведнъж да изоставя героя си Яго, точно преди да финализира пъкления си план, за да доведе най-големият му враг – Отело. От актьорска гледна точка е много интересно. Цялата енергия, с която развивам образа на Яго, изведнъж се разсейва, чупи се и аз влизам като другия герой, който и за публиката, и за Боян Арсов сега пристига на сцената“, казва актьорът.

Нататък става все по-интересно. Двамата са едновременно на сцената. Водят диалог, а Дездемона, изиграна от Надя Керанова, партнира и с двамата.

„Споделяха ми в репетициите, че и за останалите актьори е много странно и криво, но се справихме“.

С интересни движения, компилиращи движения от хип-хопа и модерния балет, войниците се появяват на сцената – млади, енергични актьори, току-що завършили и получили шанс да покажат уменията си на голямата сцена.

Близо година отнема подготовката за ефектния спектакъл, който печели финансиране от Програма „Култура“ на Столична община и от Национален фонд „Култура“ – Програма „Дебюти“.

„Не започна по мед и масло. Нямахме как след премиерата на „Животът е сън“ да се хвърлим веднага, защото бяхме потънали в историята там. След това дойдоха наградите „Икар“ за това представление, четири турнета и спектакъла заживя, хранейки се с нашето внимание и енергия. И след като се отърсихме и откъснахме от него, си спомнихме за „Отело“. И от миналия октомври започнахме първи срещи с актьорите, работа по текста и костюмите, репетирахме дълго и трудно, защото бях много зает през март в Операта, в Младежкия и Сатиричния театър... Репетирахме в Студентския дом през нощта. После имаше проблеми с „Азарян“ от гледна точка на това дали ще ни вместят в програмата си, а аз държах на точно тази амфитеатрална сцена с два кръга, защото знаех, че ще има окоп – пропадало, така да се каже, в земята. Беше трудно, дойде карантината, спряхме изцяло репетиции. С Дина продължихме да работим дистанционно по текста, аз продължавах да мисля по визията и да предлагам разни неща и чак в края на юни започнахме интензивните репетиции“.

„Отело“ е идея на Дина Маркова, от която е вдъхновен и Боян. Двамата са обединени в това, да използват "канавата" - пиесата на Шекспир, за да покажат по-голяма картина. Какво мисли Брехт, какво мисли Мюлер, Сун Дзъ и други философи по темите от пиесата. Част от книгите им можем да видим и на сцената, а Яго безкомпромисно ги изгаря във варела!

А след премиерата...

"Много различно за мен е това представление. След първата ни среща с публиката беше толкова странно, че няма вече някое копче, което да зашия, да купя боя отнякъде, няма нужда да пренеса някъде нещо... Винаги е странно, когато един такъв въображаем свят занимава съзнанието ти и ангажира силите ти толкова дълго време и след това поеме по свой път... Бяха месеци работа по всички компоненти"

Мултимедията на сцената приковава вниманието. Оказва се доста по-различно от снимане на филм за екипа. Тъй като видеото играе с актьорите на сцената, трябва да е много точно заснето, което е равно на

денонощия работа. В екипа на представлението е привлечен Jeason Brad Lewis, който работи по заснемането и монтажа на видео-сцените.

„Трябваше да са много точно записани, за да се впишат в логиката на целия спектакъл. Как Отело да загаси цигарата в листа, как точно да му падне косата на челото, как точно да хвърли монетата... Убедих се, че ако в независимите проекти екипът е стабилен и заедно в трудностите, които се появяват - проблемите се разрешават“

След спектакъла „Отело“ идва удовлетворението. Гордостта. Задоволството от добре свършената работа. Отзивите.

„Винаги се вълнувам от първата среща с публиката. Малко по-късно в конкретния случай започнах да търся обратна връзка. Искях да си остане по-дълго тази въздишка от свършената работа и удовлетворението. Беше много богато, но и много трудоемко. И да – бях щастлив, че се справихме!“

Защо да видим с очите си Гибелта на Идеалиста

Човек сам прави изборите си. Човек сам си пречи. Сам е отговорен за това, дали идеалът, който преследва и гони, ще бъде разрушен. Човек е Отело и Яго в едно. Непрекъснато се съмняваме без да знаем посоката, в която се движим, неудовлетворени сме, искаме повече.

„Какво е мъдрост“, пита текстът на Мюлер в пиесата.

„Аз това не го мога!“ , е отговорът.

Изстрел в тъмнината.

„Защо Отело не остава жив, след като е постигнал целта си – да убие Дездемона? Очевидно е било грешка“, казва Боян.

Част от Яго и Отело ще оставят парченца в него. Ще се появяват пред приятели и познати. Това е парадоксът на актьора – да си себе си и някой друг. В случая няколко други хора. Яго е тоталният разпад, енергията му е nihilistична. Той всъщност ръководи цялата група, която умира на сцената. Той води Смъртта.

Тя е в червеното – пантофките, фишуте, маските. Тя е в топлия, горещ цвят на любовта и страстта, но и на войната, кръвта и битката.

„Това се отразява емоционално на човека Боян. А същевременно Отело, който губи всичко, заради разрушителната сила, с която Яго го обстрелва постоянно, тази самота и огорчение, също остават в мен. Преди премиерата бях доста потънал и объркан точно в тези емоции. Смесвах ми се дните и живота с живота на героите от представлението. Много силно бе, не исках да говоря с никой до премиерата, за да се отпусна тази енергия“, казва Боян.

Разсъждавайки върху всичко казано до тук, аналогично стигаме до житейското заключение:

Като всички хора – и ние тръгваме на някъде, но във въртележката по пътя не усещаме кога преминаваме границата.

Животът изисква от нас да сме по-умни, отколкото сме.

Криси Димитрова

Източник: impressio.dir.bg, статия

<https://impressio.dir.bg/interview/hayde-otelo-da-zaspivame-veche-dim-barabani-i-boyan-arsov-x-2>

Филмът „Мечтата на Наташа“ на режисьорката Ваня Бойчева спечели наградата на фестивала „Синелибри“

09.11.2021

Късометражният филм „Мечтата на Наташа“ на режисьорката Ваня Бойчева спечели специалната награда на журито на фестивала „Синелибри“. Филмът е създаден по текстове на Ярослава Пулинович.

Филмът, е заснет в сградата на Национален студентски дом през 2020 г.

Вижте повече в репортажа на Даниела Лалова.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/filmat-mechtata-na-natasha-na-rezhisyorkata-vanya-boicheva-specheli-nagradata-na-festivala-sinelibri-v307136-300121news.html>

Фестивалът за свободен театър АСТ започва с писъци, очакват световни артисти

09.11.2021

Фестивалът за свободен театър АСТ започва утре на сцена "Дерида" с премиера на късометрежния танцов филм "Вик!" на родената в Белград Катина Дишков. Тя от 14 години работи у нас в сферата на съвременния танц, изпълнителски изкуства, видео танц и алтернативно образование, разказват организаторите. След прожекцията е предвиден разговор с екипа на филма.

"Вик!" изследва идеята за разрушителната сила на затаената енергия и нейното освобождаващо трансформиране в креативност. Автори на концепцията са четири изпълнителки от съвременния театър и танц - Ана Вълчева, Василия Дребова, Вероника Петрова и Катина Дишков. Ситуацията, в която бе поставено обществото от началото на 2020 г., и личният отзвук от нея при всяка една от тях ги провокират да обърнат внимание на огромното напрежение от различен характер, което нагнетяват не само като индивидуалности и артисти, но и като граждани на света, разказва от екипа на филма.

Режисьор и монтажист е Христо Симеонов, оператор е Веселин Христов.

Утре в Националния студентски дом започва майсторският клас на Мириам Енгел (Израел), която на 13 ноември ще представи и своя моноспектакъл A-Wake. На 24 ноември, благодарение на "Гьоте институт", фестивалът ще посрещне и други световни звезди в съвременния танц - трупата на Саша Валц (Германия), с чийто спектакъл ще отвори новият център за съвременни изкуства "Топлоцентрала".

Сред чуждите гости са Карин Пауър и Алдо Джаноти (Австрия) и компанията "Сеньор Серано" (Испания).

Програмата предвижда и уъркшопи както с всички чуждестранни артисти, така и с български специалисти, а също и кръгла маса, отворена към местната театрална сцена и прилежащите ѝ индустрии.

Паралелната образователна програма има за цел да повиши капацитета на българската независима сцена и да надгради както професионалните ѝ умения, така и нейната способност да маркетира успешно своя арт продукт.

Тази седмица има още два български спектакъла - Common People на 11 ноември, и "Машините са кучки" - на 14 ноември.

Останалите български заглавия са "Телепорт" - за взаимодействието между танц и технологии, пренасяйки зрителя от сценичната среда към дигиталното пространство и обратно. С интерактивни елементи и игра с публиката е и "Караоке нощ" на "Паник бутон театър". "Ритуали на душата" е по идея и хореографска концепция на Петя Стойкова.

"Преди края... (на света)" е най-новото представление на Ива Свещарова и Вили Прагер и тяхно сценично "откровение" за апокалипсиса. Спектакълът ще се играе на 17 ноември. На 18 ноември е реда на "Активно вещество" - интердисциплинарен пърформанс на "Форсмажор студио" и Дия Мантова с режисьор Стефан Прохоров.

През декември гостува театралното представление "Отело - гибелта на идеалиста" по едноименната пиеса на Уилям Шекспир и в драматургичната версия на Дина Маркова.

Както писа БГА, между 7 ноември и 2 декември фестивалът за свободен театър АСТ ще се състои за 11-а поредна година и ще представи международна и локална програма под мотото "Вътрешно горене"

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bq/news/lik/22048-Festivalat-za-svoboden-teatar-AST-zapochva-s-pisatsi-ochakvat-svetovni-artisti>

Спектакълът "Три" - търсене на себеопознаването чрез движение, музика, слово

09.11.2021

"Три" е спектакълът за търсенето на истинския път на човека, воден през самопознанието.

"Спектакълът се казва "Три" по много причини. Първо триединство, съобразно с изразните средства на спектакъла - движение, музика, слово. Всеки изразен момент в спектакъла има свой глас. Не всяко изразно средство допълва другото, а по-скоро всяко говори на своя език и създават една условна атмосфера, в която се потапя зрителят", разказа режисьорът Мариана Йотова в "България сутрин".

Тя добави, че акцентът е свързан с едни по-символични и архитипни образи, които дават ключове на зрителя и всеки сам извървява своя път за разчитане на сюжета.

"Има конкретна история, която всеки може по някакъв начин да си адаптира спрямо своя светоглед и опит в живота. Може да се каже, че е сетивен театър, в който ти сядаш, оставяш всичко зад себе си и започваш да наблюдаваш. Има танц, има мултимедия, има актьори, които танцуват", обясни актьорът Николай Дограмаджиев пред Bulgaria ON AIR.

Спектакълът ще се играе в неделя в 17:30 и 19:30 в Национален студентски дом.

"Себепознанието е едно от най-големите предизвикателства за всеки един от нас, особено в такива сериозни и предизвикателни времена. Това е част от темите в спектакъла, че търсейки тази искрица за себепознание, човек върви напред и става по-мъдър и много по-ясно разбира предизвикателствата по пътя. По този начин и съзрява и успява по-разумно да мине през изпитанията", поясни още режисьорът.

"Живеем в много щур свят. Много е важно човек да се вгледа в себе си и да събере сила единствено от себе си", сподели Дограмаджиев.

"Това е един синтетичен спектакъл, който използва всички възможни изразни средства на артиста. Това е интересното, че въздейства на различни нива. Всяко изразно средство захранва другото и провокира зрителя в неговата сетивност, емоционалност и въображението. Това е театър на въображението", каза още Мариана Йотова.

Гледайте целия разговор във видеото.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/36-sutreshen-blok/245073-spektakalat-tri-tarsene-na-sebeopoznavaneto-chrez-dvizhenie-muzika-slovo>

Иновативното представление „Три“ съчетава музика, танци и мултимедия

11.11.2021

Спектакъл „Три“ е представление, симбиоза между театър, танц и различни визуални въздействия. Гости в студиото са Мариана Йотова и Николай Дограмаджиев, които са част от актьорския състав на спектакъла.

Спектакъла „Три“ се играе в камерна зала „Академик“ в Национален студентски дом.

Какво споделиха те за представлението, вижте във видеото.

Източник: БНТ, 100% будни, видео запис

<https://bnt.bg/news/inovativnoto-predstavlenie-tri-sachetava-muzika-tanci-i-multimediya-v307302-300165news.html>

Премиера на "Сцени на разсъмване" в Националния студентски дом

12.11.2021

В студиото на "Култура.БГ" с Юлиана Сайска, Елена Димитрова и Велислав Павлов разговаряхме за предстоящата тази вечер премиера на филма "Сцени на разсъмване".

Между съня/спомена и кризата на предстоящия ден е моментът, в който се случва проясняването. Истината, която изплува като момент на разсъмване.

„Сцени на разсъмване" е въведение в актуалната умора и постоянна тревожност през документално базирани сцени и монолози, бързо променящи се фрагменти от спомени, сънища, мечти в тяхната възможност или невъзможност.

Изградено по лични преживявания на екипа с текстове и провокации в писма на Цвета Софрониева, представлението е оратория за човешката безпомощност, за страха от загубата на човека до нас, за копнежите и илюзиите и за силата и утехата на пробуждането. За да осъзнаем реалността, която живеем и да я приемем или променим.

Вижте разговора във видеото.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/premiera-na-sceni-na-razsamvane-v-nacionalniya-studentski-dom-v307402-300248news.html>

Майсторски клас на Мириам Енгел в студентския дом в София

12.11.2021

В Националния студентски дом започва майсторският клас на Мириам Енгел (Израел), която на 13 ноември ще представи и своя моно-спектакъл A-Wake на Сцена Дерида, съобщиха от студентския дом. На 24 ноември, благодарение на Гьоте-институт България, фестивалът ще посрещне и други световни звезди в съвременния танц - трупата на Саша Валц (Германия), с чийто спектакъл ще отвори новият център за съвременни изкуства Топлоцентрала.

Откриват изложба на Адам Фекете в студентския дом в София

Силна селекция от български спектакли и пърформанси включва програмата на фестивала за свободен театър АСТ, който този ноември се провежда за 11 поредна година. Българските заглавия, които ще видим на Сцена Дерида, в новия център за съвременни изкуства Топлоцентрала, в Сити МаркЦентър, театър Азарян и ДНК, бяха избрани от самата независима сцена у нас с демократичен и нов за театралната ни общност модел.

Освен богато локално съдържание, фестивалът за свободен театър ще покаже и големите чуждестранни артисти и техните трупи Саша Валц и гости (Германия), Мириам Енгел (Израел), Карин Пауър и Алдо Джаноти (Австрия), компания Сеньор Серано (Испания). Програмата на АСТ предвижда и уъркшопи както с всички чуждестранни артисти, така и с български специалисти, а също и кръгла маса, отворена към местната театрална сцена и прилежащите ѝ индустрии. Паралелната образователна програма на фестивала има за цел да повиши капацитета на българската независима сцена и да надгради както професионалните ѝ умения, така и нейната способност да маркетира успешно своя арт продукт.

АСТ 2021 бе открит на 10 ноември на Сцена Дерида с късометрежния танцов филм ВИК! на родената в Белград Катина Дишков, която от 14 години работи у нас в сферата на съвременния танц, изпълнителски изкуства, видео танц и алтернативно образование.

Източник: Столица.бг, статия

<https://stolica.bg/kultura/maistorski-klas-na-miriam-engel-v-studentskiya-dom-v-sofiya>

Нощ на театрите в 11 български града

14.11.2021

Деветото издание на инициативата е на 20 ноември

Разнообразни постановки, дискусии и онлайн представления за малки и големи

Владимир Пенев и Теодора Духовникова са сред лицата на събитието

България за пореден път ще се включи в Европейската инициатива Нощ на театрите. Тази година е деветото издание, което ще събере в 14 вълнуващи часа театрални събития в 11 български града (София, Пловдив, Варна, Русе, Стара Загора, Благоевград, Плевен, Шумен, Сливен, Кърджали, Търговище), като към момента се планират събития както на живо, така и в различни онлайн платформи, съобщиха организаторите.

Интригуващо подгряващо събитие са подготвили от Театър “Реплика” - на 19 ноември в 18 ч. в Национален студентски дом на пл. Народно събрание символично ще бъде “отворена” Нощта на театрите с представление в осем части (всяка по 45 мин., с антракт по 15 мин. между тях) по романа на Ф. М. Достоевски - “Престъпление и наказание”, под режисурата на Георг Жено. Спектакълът ще започне в петък, но реално част от него ще се случи и в първите часове на 20 ноември, тъй като общата му продължителност е 8 часа.

В София Нощта се провежда с подкрепата на Столична община и ще започне от сутринта с детски представления в Софийска опера и балет, Младежки театър “Николай Бинев”, Театър “Възраждане”, Университетски театър към НБУ и Руския културно-информационен център. В 12:00 и в 13:15 ч. Софийска опера и балет ще отвори вратите си за тур зад кулисите. Точно в 12 ч. ще започне и откритото студио LIVE CAM “Другата страна на театъра”, което ще се излъчва на живо във фейсбук за всички почитатели на театралното изкуство в България и по света.

Следобедната и вечерната програма ще предложи богат избор от представления в повечето театри в София. Специално за Нощта са планирани и представления в по-късни часове (след 21 ч.), за да могат зрителите да гледат повече спектакли. Сред посланиците на инициативата са популярни български актьори, сред които Владимир Пенев, Юлиан Вергов, Владимир Карамазов, Теодора Духовникова, Луиза Григорова-Макариев и много други.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D0%BD%D0%BE%D1%89-%D0%BD%D0%B0-%D1%82%D0%B5%D0%B0%D1%82%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%B2-11-%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B3%D1%80%D0%B4%D0%B0/>

Ритуали на душата

15.11.2021

Присъствието им е почти молитвено... и за да се впишеш в атмосферата, която създават е достатъчно да им повярваш!

В почти пълен мрак с нашепването на стихове:

„Аз съм тук

Аз съм всичко

Аз съм нищо

от безкрайно Едно

Шепот

под дърво пълно с цвят...“

започва представлението.

Мистика, която прави връзка с медитативното внушение е началото, градиращо в завихрена динамика. Структурата на представлението залага на изненадата, в която зрителят е въввлечен в непосредствен контакт с живото присъствие на танцьорите.

Лайт-мотивът:

„Аз съм тук

Аз съм Ти

Аз съм Всичко

и Нищо

само миг

от безкрайно Едно

откъдето животът се връща.

Тялото е само Дом

Тялото е само Дом

Тялото е само Дом”

...се превръща в рефрен, чрез който танцовото действие разкрива намерението на хореографа П. Стойкова да потърси, открие и свърже душата с тялото (отправяйки послания), да разгърне вибрационно взаимоотношенията на участниците и да трансформира енергията им в творческа честота.

В този план хореографката работи с артисти, чиято съществена задача е да представят на всяко представление различен танцувален прочит с импровизационна амплитуда. Защо ли?

Модерното танцувално мислене е не просто проекция на движенческа култура, чрез която авторът прави опити да конструира спектакъл.

Много често концепцията му залага предимно на основната тема, но и в голяма степен на импровизаторските актьорски способности. Така чрез тяхната намеса, той доизяснява намерението си, в което подчертава този толкова важен щрих – разкриването на сюжета чрез съавторството им.

А когато боравим с тази толкова деликатна тема за ДУШАТА, съзнанието се проектира върху необятно пространство, в което чувствителността избира да бъде водена предимно от философското ѝ тълкувание.

По всичко личи, че Петя Стойкова е не просто медиаторът в „Ритуали на душата“, но и мъдрецът, внимателно боравещ с вечните теми за това „Що е първично“, „Тялото ли движи душата или обратно“, „Как откриваме нашият дом“ и още въпроси от полето на екзистенциалното философско мислене.

Тя е авторът на заложената матрица от движения, чиято експресивност кулминира в правилния ѝ избор на актьорски състав: Иван Нанъов, Катина Дишков, Радослав Йорданов, Неделя Ганчева, Цветина Матова,

Владимир Груев. Ползва музика на Calming relaxation, Meditative mind, а костюмите са дело на Емилияна Анодонова-Тотева.

И още – спектакълът „Ритуали на душата“ беше в афиша на Национален студентски дом – София на 9 и 10 октомври. Включен е и в програмата на XI издание на фестивала за свободен театър АСТ, „Вътрешно горене“, провеждащ се в момента в София и който ще продължи до 1 декември. (Повече за програмата „Вътрешно горене“)

Тялото дава живот

на нещата Отвъд

и така се разгръща

Времето.

Твоето тяло.

Моето тяло.

Една и съща река

Няма край

Няма край

Няма край

„Дюн“ е името на танцовата компания, съществуваща почти тридесет и пет години, със седалище в Бургас. Ще чуете какво сподели Петя Стойкова – нейният художествен ръководител за работния процес, за заложените цели и конкретно за творческите открития на всички участващи в работата над „Ритуали на душата“ след едно от представленията в НСД – София в аудиофайла:

Даниела Владимирова Христова

Източник: сп. Черно и бяло, статия и аудио запис

<https://blackandwhitemag.bg/2021/11/15/%d1%80%d0%b8%d1%82%d1%83%d0%b0%d0%bb%d0%b8-%d0%bd%d0%b0-%d0%b4%d1%83%d1%88%d0%b0%d1%82%d0%b0/>

Нощта на театрите идва на 20 ноември

18.11.2021

НОЩ НА ТЕАТРИТЕ 2021

Европейската инициатива Нощ на театрите ще отбележи своята девета година в България и на 20 ноември ще събере в 14 вълнуващи часа десетки съдържания в 11 български града (София, Пловдив, Варна, Русе, Стара Загора, Благоевград, Плевен, Шумен, Сливен, Кърджали, Търговище), като към момента (поради динамичната обстановка) се планират събития както на живо, така и в различни онлайн платформи.

Интригуващо подгряващо събитие са подготвили от Театър „Реплика“ – на 19 ноември в 18 ч. в Национален студентски дом на пл. "Народно събрание" символично ще бъде „отворена“ Нощта на театрите с представление в осем части (всяка по 45 мин., с антракт по 15 мин. между тях) по романа на Ф. М. Достоевски - „Престъпление и наказание“, под режисурата на Георг Жено. Спектакълът ще започне в петък, но реално част от него ще се случи и в първите часове на 20 ноември, тъй като общата му продължителност е 8 часа.

В София Нощта се провежда с подкрепата на Столична община и ще започне от сутринта с детски представления в Софийска опера и балет, Младежки театър „Николай Бинев“, Театър „Възраждане“, Университетски театър към НБУ и Руския културно-информационен център. В 12:00 и в 13:15 ч. Софийска опера и балет ще „отвори“ вратите си за тур зад кулисите, като включването в разходките е с предварителни записвания и до изчерпване на местата, които заради противоепидемичните мерки са с намален капацитет.

Точно в 12 ч. ще започне и откритото студио LIVE CAM „Другата страна на театъра“, което ще се излъчва на живо във фейсбук за всички почитатели на театралното изкуство в България и по света. Тази година за различните лица на театъра ще разкажат и режисьорите, и драматурзите, и актьорите. Част от темите, които ще се дискутират, са свързани с театъра в COVID ерата и възхода на новите формати, кризата и трансформацията в изкуството, българската драматургия тук и сега на театралната сцена, както и новите пространства за култура. Ще има преки включвания от Чикаго, Лос Анжелис и Тулуза.

Следобедната и вечерната програма ще предложи богат избор от представления в повечето театри в София, както и няколко импро сесии в ХаХаХа импро палас (вкл. и с онлайн излъчване). Специално за Нощта са планирани и представления в по-късни часове (след 21 ч.), за да могат зрителите да гледат повече спектакли.

Някои от най-обичаните творци на българския театър, опера и балет и тази година застават зад каузата, като за първи път като посланици на инициативата се включват и двама режисьори – Галин Стоев и Явор Гърдев. Останалите лица на театралната Нощ са Владимир Пенев, Юлиан Вергов, Владимир Карамазов, Дарин Ангелов, Христо Петков, Ованес Торосян, Деян Ангелов, Георги Златарев, Константин Еленков, Йордан Ръсин, Теодора Духовникова, Весела Бабинова, Луиза Григорова-Макариев, Боряна Братоева, прима балерината Марта Петкова, премиер-солистът Никола Хаджитанев и диригентът Максим Ешкенази. Всички те ще участват в емблематичния проект „Нощни персонажи“, чийто нов прочит е дело на фотографа Диляна Флорентин, която работи в екип с Цветан Игнатовски, Слав Анастасов и The Smarts. Черно-белите колажи имат QR код, през който се разкрива една друга страна на посланиците: техните истории и усещания за театъра, които досега са останали скрити – защо понякога най-добрият маршрут към премиера е и най-сложният, какво се пее преди представление, как се учи текст и защо да ходим на постановка по пижами.

19-те фотографии ще бъдат официално представени във Фойето на Театър „Възраждане“ (от 16 до 21 ноември) и UniCredit Studio на пл. „Света Неделя“ (на 19 ноември) в София. Входът за двете изложби е със свободен достъп.

Събитията, включени в програмата се реализират при спазване на всички COVID мерки.

Европейска Нощ на театрите е платформа, която обединява всички, имащи отношение към театъра и сцената за създаване и показване на качествено театрално изкуство, без граници, езикови, религиозни или етнически бариери.

Зад идеята стои Елеонора Роси (Франция), но пилотно проектът стартира през 2008 г. в Хърватска - инициран от Детски театър Добрава (Children's Theatre Dubrava) и Театър Шибеник (Šibenik Theatre). Форматът събира хиляди почитатели и зрители. Само година по-късно се превръща в национално събитие, в което участват почти всички значими хърватски театри и театрални трупи. Поетапно към инициативата се включват Босна и Херцеговина, Черна гора, Словакия, Австрия, Словения, Финландия, България, Белгия, Сърбия и Чехия.

Над 400 000 е броят на зрителите, които се наслаждаваха и преживяваха театралното изкуство в изминалите 8 издания. Всичко това направи Нощта един от най-мощните и силни театрални проекти в България. Нощ на театрите е част от Календара на културните събития за 2021 г. на Столична Община и се осъществява с подкрепата на Министерството на културата и Национален фонд „Култура“. Стрийминг партньор на Нощта за четвърта поредна година е STREAMER.BG.

Всичко актуално следете в официалния сайт, във фейсбук, инстаграм и Viber Community на инициативата.

Източник: Културни новини, статия

<https://kulturni-novini.info/sections/11/news/33711-noshhta-na-teatrite-idva-na-20-noemvri>

Нощ на театрите с 8-часов спектакъл по „Престъпление и наказание“

19.11.2021

Няколко столични театъра и Софийската опера се включват в програмата на „Нощ на театрите“, част от едноименната европейска инициатива, която обединява всички с отношение към театъра и сцената без граници, езикови, религиозни или етнически бариери. Събитието ще се състои на 20 ноември и заради пандемичната ситуация ще протече хибридно – на живо и онлайн.

Инициативата се провежда едновременно в няколко български града – София, Пловдив, Варна, Русе, Стара Загора, Благоевград, Плевен, Шумен, Сливен, Кърджали и Търговище.

В София Нощта започва още от сутринта. В деветото ѝ издание се включват Софийската опера и балет, Младежният театър, Театър „Възраждане“, Университетският театър към НБУ и Руският културно-информационен център. Специално за инициативата са планирани и представления в по-късни часове, за да могат зрителите да посетят повече спектакли.

Началото е в 11 ч. с „Концерт за бебоци“ на Операта. В 12 и в 13,15 ч. институцията ще проведе два тура зад кулисите, като посещението е безплатно, но става само с предварително записване, тъй като местата са ограничени.

„Ромео и Жулиета“ е изборът на Младежкия театър за Нощта. Спектакълът е по познатата Шекспирова пиеса, използван е преводът на Валери Петров. В Театър „Възраждане“ публиката може да гледа „Рогоносци“ по Молиер, режисьор е Йосиф Сърчаджиев.

От Театър „Реплика“ готвят т. нар. подгряващо събитие, което ще започне в 18 ч. на 19 ноември. Тогава в Националния студентски дом е началото на представление в осем части по „Престъпление и наказание“ на Достоевски. Всяка част е с продължителност 45 мин., между отделните откъси има антракт от по 15 мин. – така спектакълът ще се проточи до първите часове на 20 ноември. Режисьор на мащабната продукция, наречена „театрален сериал“, е Георг Жено.

Откритото студио „Другата страна на театъра“, което ще се излъча на живо във Фейсбук от 12 ч., ще съпътства събитията на живо почти през целия ден. Режисьори, драматурзи и актьори ще представят различните лица на театъра и ще водят дискусии на теми като театъра във време на Ковид; възхода на новите формати; кризата и трансформацията в изкуството; българската драматургия тук и сега, както и новите пространства за култура. Ще има преки включвания от Чикаго, Лос Анджелис и Тулуза.

Част от гостите, които ще се включат в дискусиите, са режисьорите Явор Гърдев и Галин Стоев, актьорите Дарин Ангелов, Весела Бабинова, Юлиан Вергов, балерината Марта Петкова и писателите Александър Секулов и Захари Карабашлиев, които ще обсъдят съвременната българска драматургия. Подробности от програмата на „Другата страна на театъра“ може да следите тук.

Нощта е съпътствана и от проекта „Нощни персонажи“, необичайна фотографска изложба на Диляна Флорентин. Експозицията с портрети ще бъде във фойето на Театър „Възраждане“ (до 21 ноември) и в „UniCredit Studio“ на пл. „Света Неделя“ (на 19 ноември). Входът за двете изложби е свободен. Достъпът до черно-белите фотографии на творци, между които Владимир Пенев, Юлиан Вергов, Владимир Карамазов, Дарин Ангелов, Ованес Торосян, Деян Ангелов, Теодора Духовникова, Весела Бабинова и Максим Ешкенази, ще бъде с QR-код. След сканиране, публиката ще разкрие неочаквана страна на актьорите, режисьорите и диригента от снимките – техните истории и усещания за театъра, които досега са останали скрити, както и отговори на въпроса защо понякога най-добрият маршрут към премиера е и най-сложният, какво се пее преди представление, как се учи текст и защо да ходим на постановка по пижами.

„Нощ на театрите“ се осъществява с подкрепата на на Столична Община, Министерство на културата и Национален фонд „Култура“.

Източник: Площад Славейков, статия

<https://www.ploshadslaveikov.com/nosht-na-teatrite-s-8-chasov-spektakal-po-prestaplenie-i-nakazanie/>

Live Cam събира режисьори, драматурзи и актьори в Нощта на театрите

20.11.2021

Галин Стоев, Явор Гърдев и Захари Карабашлиев са сред специалните гости

Европейската инициатива Нощ на театрите ще отбележи своята девета година в България като събере днес в 14 вълнуващи часа десетки съдържания в 11 български града (София, Пловдив, Варна, Русе, Стара Загора, Благоевград, Плевен, Шумен, Сливен, Кърджали, Търговище), като към момента (поради динамичната обстановка) се планират близо 80 събития както на живо, така и в различни онлайн платформи. Интригуващо подгряващо събитие бяха подготвили от театър „Реплика“ – още вчера в Национален студентски дом на пл. Народно събрание символично бе „отворена“ Нощта на театрите с представление в осем части (всяка по 45 мин., с антракт по 15 мин. между тях) по романа на Ф. М. Достоевски „Престъпление и наказание“, под режисурата на Георг Жено. Спектакълът започна в петък, но реално част от него се случи в първите часове на 20 ноември, тъй като общата му продължителност е 8 часа.

В София Нощта се провежда с подкрепата на Столична община и ще започне от сутринта с детски представления в Софийска опера и балет, Младежки театър „Николай Бинев“, театър „Възраждане“, Университетски театър към НБУ и Руския културно-информационен център. В 12.00 и в 13.15 ч. Софийска опера и балет ще отвори вратите си за тур зад кулисите, като включването в разходките е с предварителни записвания и до изчерпване на местата, които заради противоепидемичните мерки са с намален капацитет.

Точно в 12 ч. ще започне и 4-часовото открито студио LIVE CAM под наслов „Другата страна на театъра“, което ще се излъчва на живо във Фейсбук за всички почитатели на театралното изкуство в България и по света. Тази година за различните лица на театъра ще разкажат и режисьорите, и драматурзите, и актьорите. Първи в студиото ще влязат част от посланиците на Нощта – Луиза Григорова-Макариев, Христо Петков, Георги Златарев, Боряна Братоева, Константин Еленков, Марта Петкова, Никола Хаджитанев, Весела Бабинова и Дарин Ангелов. Те ще разкажат за другата страна на театъра и балета, за щастието и тъгата в изкуството, за енергията на публиката, за предизвикателствата на новото време и за моментите, които са встрани от блясъка на прожекторите. Водещ от 12 до 14 ч. ще бъде Ива Дойчинова.

На следобедната част на Live Cam-а от 14 до 16 ч. домакини ще бъдат Стефан А. Щерев и Анна Ангелова. В дискусиата, посветена на съвременната българска драматургия и препятствията, които срещат авторите на театрални текстове, ще участват Александър Секулов, Захари Карабашлиев, Юлиан Вергов, проф. Николай Йорданов. За новото пространство за култура Топлоцентралата ще разкажат Веселин Димов и Стефан Прохоров. Последният панел (от 15.15 до 16 ч.) ще бъде посветен на COVID-ерата в театъра, кризата и трансформацията в изкуството, бъдещето на театъра и сценичните изкуства в ерата на алгоритмите и на непрекъснатото виртуализиране на всеки момент от нашите преживявания. Тук думата ще имат Ангелина Георгиева от НАТФИЗ и режисьорите Галин Стоев и Явор Гърдев.

Ще има преки включвания от Чикаго, Лос Анджелис и Тулуза. Следобедната и вечерната програма ще предложи богат избор от представления в повечето театри в София, както и няколко импро сесии в ХаХаХа импро палас (вкл. и с онлайн излъчване). Специално за Нощта са планирани и представления в по-късни часове (след 21 ч.), за да могат зрителите да гледат повече спектакли.

Някои от най-обичаните творци на българския театър, опера и балет и тази година застават зад каузата, като за първи път като посланици на инициативата се включват и двама режисьори – Галин Стоев и Явор Гърдев. Останалите лица на театралната Нощ са Владимир Пенев, Юлиан Вергов, Владимир Карамазов, Дарин Ангелов, Христо Петков, Ованес Торосян, Деян Ангелов, Георги Златарев, Константин Еленков, Йордан Ръсин, Теодора Духовникова, Весела Бабинова, Луиза Григорова-Макариев, Боряна Братоева, прима балерината Марта Петкова, премиер-солистът Никола Хаджитанев и диригентът Максим Ешкенази. Всички те участват в емблематичния проект „Нощни персонажи“, чийто нов прочит е дело на фотографа Диляна Флорентин, която работи в екип с Цветан Игнатовски, Слав Анастасов и The Smarts. Черно-белите колажи имат QR код, през който се разкрива една друга страна на посланиците: техните истории и усещания за театъра, които досега са останали скрити – защо понякога най-добрият маршрут към премиера е и най-сложният, какво се пее преди представление, как се учи текст и защо да ходим на постановка по пижами.

19-те фотографии ще бъдат официално представени във Фоайето на театър „Възраждане“.

Източник: Монитор.бг, статия

<https://web.archive.org/web/20211120084242/https://www.monitor.bg/bg/a/view/live-cam-sybira-rejsiori-dramaturzi-i-aktiori-v-noshhta-na-teatrite-290496>

„АТОМ Театър" представя "Вечер на миниатюрите" в София - Столица.bg**23.11.2021**

На 27 ноември от 19.30 ч. в Национален студентски дом ще бъдат представени три артистични екипа, част от Селекция 6. Те ще покажат своите вълнуващи миниатюри, а на финала заедно с публиката ще имат възможността да участват в отворена дискусия, ще споделят своето мнение и ще отговорят на въпросите на публиката, съобщиха от студентския дом.

Perform my Reality? е продължение на дебютната видео-арт творба Reality? на Петя Пеева, която засяга проблема с насилието срещу жени. Липсата на идентифицираща информация относно извършителя е в основата на произведението. Тя се явява като метафора за мълчанието на обществото.

Нужно ли е да чакаш и на теб да ти се случи, за да предприемеш действие? Кога е времето да предприемеш нещо? Има ли подходящо време? Как можем да сме сигурни, че наистина има проблем? Правилно ли е да се намесваме в „чужди работи"? А, ако не се намесим ставаме ли съучастници в случващото се? ...

Идея и хореография - Петя Пеева. Участват - Сирма Кунчева, София Христова и Емилия Тончева.

TYRED е танцова миниатюра по идея на Христо Желев. Творбата изобразява перипетиите на Човека, който е въввлечен в „колелото на живота", възплъщението на Душата в тежкия материален свят, метафорично представен в танцовата миниатюра като гума на кола. Гумата съдържа в себе си качества, съответстващи на земното, телесното, тежкото, мръсното. Танцьор и хореограф - Даниел Денев. Идея - Христо Желев.

„Къде си" е дебютираща танцова миниатюра на Габриела Янкулова, вдъхновена и създадена изцяло за "Вечер на миниатюрите". Обхващаща 5 състояния - пъстри, дълбоки, смиряващи. Мястото е тук и сега, а пътуването е споделено и някак вечно. Пътуването към любовта, която никога не е била извън нас.

Проектът "Вечер на миниатюрите" се реализира с подкрепата на Столична Община – Програма „Култура".

Източник: Столица.бг, статия

<https://stolica.bg/kultura/atom-teatar-predstavya-vecher-na-miniatyurite-v-sofiya>

„(Не)желаните“ и смелостта да поставиш на сцената тема табу**24.11.2021**

Премиерният спектакъл „(Не)желаните“ е дело на екип от независими артисти, обединени от идеята да поставят от сцената важен обществен проблем.

„В нашия спектакъл разглеждаме тема табу, за която недостатъчно се говори, а е важно да бъде осмислена, според мен“, сподели режисьорът на „(Не)желаните“ Любомир Сапунджиев.

Със средствата на документалния театър представлението поставя темата за желаните и нежеланите деца, като съпоставя автентични, лични истории, в които един и същи акт на зачатие за едни е проклетие, а за други – несбъдната мечта.

В представлението участват актьорите Мадлен Йорданова, Ива Караманчева, Биляна Бозинарева, Никол Оташлийска и Иван Станчев. Сценографията е на Михаела Михайлова. Музикален съпровод – Цветослав Тошев.

Спектакълът е създаден като част от Ателието за документален театър в рамките на тазгодишното издание на Фестивала за документален театър и съвременна драматургия „NEDRAMa“, организиран през октомври от театър „Реплика“.

Премиерата е на 26 ноември в Националния студентски дом.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101562442>

Основно ветрове и ДевиРа- от "Самодива" до "Свързване с корена" Автор: Марта

Михайлова

24.11.2021

В Музикална зона за българска музика "БГ МИШ МАШ" представяме първият съвместен албум на "Основно ветрове" и момичетата от "ДевиРа". Албумът носи заглавието "Самодива" - какво е включено в него, защо го наричат така, както и много още ще разберете ако преслушате цялото предаване в звуковия файл!

Съвместната работа на "Основно ветрове" (Петър Йорданов- Бъни и Константин Кучев - Косьо) и "ДевиРа" (сестрите Йоана и Боряна Апостолови) започва спонтанно по време на турне на Бъни и Косьо в няколко града в страната - Шумен, Варна , Бургас, Русе и Добрич. По това време Основно ветрове свирят и с Веселин Митов, който е в приятелския семеен кръг на момичетата от "ДевиРа" . По време на първият им концерт в Добрич, Веселин кани сестрите Йоана и Боряна Апостолови на сцената, за да изпълнят заедно една песен. След вълшебството, което се случва тогава на на тази сцена - Йоана и Боряна продължават обиколката на турнето с влак до всяко следващо населено място, за да вземат участие в всеки следващ концерт от него.Така спонтанно започва и съвместната им работа и идеите за албум и проекта, носещ посланието "Свързване с корена".

"Свързване с корена" е проект, който е спонсориран от Национален фонд Култура. В него са включени предимно български инструменти с елементи от народното творчество и звуци от природата. Звучат чанове - наследство на Бъни от дядо му, медният звук на два кавала в лицето на Християн от Оратница и Стенли Спасов от ГаЯни, а вълшебната нотка в този проект вкарват прекрасните гласове на Милена Караджова и Йоана и Боряна Апостолови.

"Свързване с корена" е проект, който цели да избяга от това музиката, включена в него да има текст. Идеята е да се създаде нещо универсално като звучене , говорещо езика на душата и обединяващо звуци от целия свят. Концепцията на проекта "свързване с корена" е това той да бъде аудиовизуален - освен изявиите на живо - да има и видео записи, за да може този проект да достигне до възможно най-много хора в днешната обстановка.

Музиката и аранжиментите на песните от техния първи албум "Самодива" са изцяло авторско дело на Основно ветрове и ДевиРа, текстовете са народни, с изключение на първата от тях - Молитва, чиито текст е дело на Константин Кучев. Петър Йорданов- Бъни е човекът, който е записал, обработил и смесил звуците в албума. "Самодива" може да намерите под формата на винил плоча , в електронен вариант или на CD носител . Повече може да откриете на страницата на Петър Йорданов Бъни - Bunyverse.

Целият албум "Самодива" и цялото интервю с Петър Йорданов-Бъни слушайте в звуковия файл на предването. С Бъни разговаряме за трудностите и лекотата пред записването на лабума, какви спомени остава в него това записване, защо албума носи заглавието "Самодива" , какво не са успели да включат в албума, какви инструменти използват при записването му , къде може да намерите копие на албума и къде можем да чуем "Основно ветрове" и "ДевиРа" на живо!

Това ще бъде на 25 ноември в Национален студентски дом , където на една сцена ще излязат Основно ветрове, ДевиРа и братята Емрах и Реджеп Якъбови. Очакваме ви там с нетърпение!

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/vidin/post/101562628/osnovno-vetrove-i-devira-ot-samodiva-do-svazvane-s-korena>

„(Не)желаните“ - Спектакълът, който вместо нас говори за неродените деца**25.11.2021**

Разговор с Любомир Сапунджиев и Мадлен Йорданова

Разказ-изповед за противоборството между ума и душата, между страха и любовта във всеки от нас. Това е всъщност спектакълът „(Не)желаните“, който ще се играе от 19:00 ч. на 26 ноември в Националния студентски дом.

Чрез средствата на документалния театър представлението съпоставя автентични, лични истории, в които един и същи акт на зачатие за едни е проклятие, а за други несбъдната мечта.

Под режисурата на Любомир Сапунджиев спектакълът третира темата за отношението ни към децата, кога гледаме на тях като на субект, като на личност и кога - като обект на нашите желания или пречка за постигането им.

„Струва ми се, че по теми, свързани с безплодието и абортите, се говори малко. Ако се разочопли има какво да се каже и то да е полезно“, коментира пред Радио София режисьорът.

„Спектакълът е лишен от всякаква суета. Актьорите присъстват автентично. Историите, които пресъздаваме, са споделени от реални хора“, допълни актрисата Мадлен Йорданова. Тя е убедена, че често, когато изговориш болката си, това е стъпка към нейното преодоляване.

Сред актьорският екип на представлението са още младите артисти Ива Караманчева, Биляна Бозинарева, Никол Оташлийска и Иван Станчев.

Чуйте разговора на Антония Каменичка.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/sofia/post/101563263/spektakalat-koito-vmesto-nas-govori-za-nerodenite-deca>

От Борхес и Дюрас е вдъхновен новият спектакъл на Мила Люцканова

02.12.2021

"Тази стая не съществува" ще има премиера на 6 декември в Националния студентски дом. Това е авторски пърформанс, вдъхновен от текстове на Хорхе Луис Борхес и Маргьорит Дюрас. Идеята, концепцията и изпълнението са на Мила Люцканова, разказват организаторите.

Постановката и хореографията са на Яница Атанасова, инсталация и ригинг - Желязко Мечков. Музиката е на Владимир Бочев.

Това е движенчески пърформанс, вдъхновен от El amenzado и Las causas на Борхес и части от "Хирошима, моя любов" на Дюрас. Това е моментът на осъзнаване на парадоксалната природа на любовта и желанието - онзи миг, в който мащабът на усещането става непоносимо голям, толкова, че в него се раждат едновременно живот и унищожение, разказват от екипа на спектакъла.

Проектът е реализиран с финансовата подкрепа на Министерството на културата. /ДД/

Източник: БТА, статия и видео клип

<https://web.archive.org/web/20211202170519/https://www.bta.bg/bg/c/EZ/id/2529386>

Премиера на "Тази стая не съществува" - движенческият пърформанс вдъхновен от текстове на Борхес и Дюрас

06.12.2021

"Тази стая не съществува" е движенческият пърформанс на Мила Люцканова, който ще бъде представен пред публика днес. Той е вдъхновен от текстове на Хорхе Луис Борхес и Маргьорит Дюрас.

Премиерата на пърформанса е тази вечер от 19:30 ч. в Камерната зала на Националния студентски дом.

Хореограф и режисьор е Яница Атанасова.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/premiera-na-tazi-staya-ne-sashtestvuva-dvizhencheskiyat-parformans-vdahnoven-ot-tekstove-na-borhes-i-dyuras-v309329-301081news.html?page=4>

**"Сцени на разсъмване" е изграден от личните преживявания на екипа на спектакъла
06.12.2021**

"Сцени на разсъмване" е изграден от личните преживявания на екипа, с текстове и провокации в писма на Цвета Софрониева, писател, драматург и физик, разказват от екипа на представлението.

По думите им то е оратория за човешката безпомощност, за страха от загубата на човека до нас, за копнежите и илюзиите, и за силата и утехата на пробуждането - за да осъзнаем реалността, която живеем и да я приемем или променим.

В "Сцени на разсъмване" драматургията на вътрешната сцена се постига през много лично страдание и процес на изцеление на членовете на групата. Монолозите са частично документални. Публиката е предизвикана със сцени на еротичното и смъртта, със сцени на личен срам и желаниа на изпълнителите.

"Сцени на разсъмване" е създадено от Юлиана Сайска - режисьор, съавтор на концепцията и актриса, Елена Димитрова - съавтор на концепцията и актриса, Цвета Софрониева - драматург и съавтор на концепцията, Яна Мороз - актриса и вокал.

Специално участие има актьорът Велислав Павлов.

Спектакълът ще се играе на 14 и 15 декември в Националния студентски дом. /ДД/

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/lik/17272-Stseni-na-razsamvane-e-izgraden-ot-lichnite-prezhivavaniya-na-ekipa-na-spekta>

Националният студентски дом кани на премиера на книга за развитието на българската академична система през миналия век

07.12.2021

Навръх студентския празник 8 декември от 17.30 ч. в Камерната зала на Национален студентски дом (НСД) на пл. "Народно събрание" 10 ще бъде представена книгата "Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България", събщица за БТА от НСД.

Книгата разглежда развитието на българската академична система през първата половина на 20-и век с фокус върху най-значимите за системата каузи и инициативи, сред които е и построяването на Национален студентски дом. Строежът започва точно преди 90 години - на 30.05.1931 г. като успешен завършек на трийсетгодишна фондонабирателна кампания, иницирана от българската студентска младеж.

През десетилетията Националният студентски дом се превръща във водещ културен и образователен център, в сцена за изява на млади таланти от няколко поколения, чиито традиции се възраждат днес.

Чрез издаването на книгата, която е съвместен проект на НСД и Университетско издателство "Св. Климент Охридски", НСД отбелязва и ред други важни годишнини: 100 години от утвърждаването на уставите на първите общостудентски дружества в България - ОСО "Васил Левски" и ОСО "Христо Ботев" - прототип на днешните студентски съвети; 110 години от утвърждаването на устава на Гражданския комитет за построяване на зданието на Студентския дом; 120 години от създаването на "Студентския клуб" (организацията - основоположник на каузата за построяването на Дома на българските студенти); 130 години от учредяването на Дружеството "Наука" - първото университетско дружество - изразител на гласа на студентите; 140 години от рождението на българския писател и общественик Стилиян Чилингиров - инициатор за построяването на Студентския дом.

Средствата, набрани от разпространението на тиража на книгата, ще бъдат инвестирани в създаването на студентска читалня в сградата на Национален студентски дом. Читалнята ще носи името на Татяна Киркова - секретар на организацията "Международната студентска взаимопомощ" (ISS), която набира над 2 млн. лв. от студенти по целия свят за каузата по построяването на Студентския дом в София през втората половина на 20-те години на миналия век. По този начин се отбелязват и 120 години достъп на българските жени до висше образование у нас, разказват от НСД.

Чрез издаването на книгата "Домът и Университетът" се цели и привличане на вниманието на широката общественост към съдбата на Студентския дом. Точно преди 20 години, на 07.12.2001 г., пожар унищожава голямата сцена на Студентския дом на пл. "Народно събрание" 10. Залата така и не бива възстановена поради липсата на целеви средства от държавния бюджет. Архитектурният проект, който се изготвя днес за възстановяването на залата по линия на програма "Културно наследство на Столична община", ще изисква значителен финансов ресурс за своята практическа реализация, а това от своя страна налага организирането на широка гражданска и институционална подкрепа.

Повече подробности за изданието може да се намерят на www.studenthouse.bg/book/ПВ/

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/lik/17126-Natsionalniyat-studentski-dom-kani-na-premiera-na-kniga-za-razvitiето-na-balgars>

Представят книгата „Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България“
08.12.2021

В Камерната зала на Националния студентски дом тази вечер ще бъде представена книгата „Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България“.

Изданието е посветено на развитието на българската академична система през миналия век.

Книгата е с фокус върху значими каузи и инициативи, сред които е построяването на студентския дом. Строежът започва преди 90 години и е успешен завършек на 30-годишна кампания с дарения, по инициатива на българската студентска младеж от онази епоха.

Източник: БНР, новини, статия

<https://bnr.bg/post/101569204/predstavat-knigata-domat-i-universitetat-spodeleni-istorii-ot-carstvo-bulgaria>

Драматичната история на Студентския дом

08.12.2021

Студентите си имат свой дом – сграда, паметник на културата, която скоро ще стане на 90 години. Съдбата ѝ през десетилетията е свързана с множество обрати, перипетии и любопитни моменти, сякаш в унисон с буйния нрав и младежката страст, която притежават студентите.

Националният студентски дом се намира в самия център на София, на площад „Народно събрание“ срещу сградата на Парламента и на гърба на Паметника на Царя Освободител. Всичко започва още през 1904 г., когато председателят на Студентския клуб към тогавашния Държавен университет Стилян Чилингиров основава фонд за построяването на сграда.

„В България има една единствена по рода си сграда, специално построена за студентски дейности – това е сградата на Студентския дом в София. Идеята е от началото на миналия век, но двете национални катастрофи у нас тогава отлагат изграждането на дома чак до 1931 г.“, разказва изследователят Росен Петков, чийто офис и днес се помещава в една от стаите на зданието.

Проектанти са Станчо Белковски и Иван Данчов. Двамата са сред най-изявените архитекти у нас по това време. Беловски е проектирал едни от най-интересните сгради на София – негови са Телефонната палата на ул. „Гурко“, Физико-математическия факултет на Софийския университет на бул. „Джеймс Баучер“, сградата на бившата резиденция на САЩ на ул. „Велико Търново“ и др. А Данчов стои зад разрушения вече Мавзолей на Георги Димитров.

Според историята, когато през 20-те години на миналия век на арх. Беловски е възложена задачата за проект на Студентски дом, той започва да проучва най-съвременните европейски стандарти и дори посещава Германия през 1929 г., където черпи от местния опит. Модерно тогава в цяла Европа е строителството на студентски домове и общежития.

Според концепцията сградата трябва да има студентски стол, библиотека, читалня, стаи за занимания, клубен салон, както и помещения за здраве и хигиена (бани и души). Така за кратко време проектът е готов. Строителството започва почти веднага – основите са положени на 30 май 1931 г.

Нужни обаче почти 10 години за завършването му – сградата е открита през 1940 г. Голяма част от планираните помещения наистина са осигурени, а в архитектурата и до днес могат да се забележат редица елементи в стил арт-деко.

„Мястото на изграждане също претърпява промени. Първоначално е било отредено Домът да се построи на ул. „Оборище“ и бул. Евлоги Георгиев“, после са дадени 1500 кв. м в квартал Лозенец. А след голяма акция за събиране на средства в края на 20-те години, включително и от Международната студентска взаимопомощ в Женева, двама министри съдействат и държавата отпуска сегашния терен – на пл. „Народно събрание“ и ул. „Аксаков“. Така реално започва строежът“, допълва Росен Петков.

Втората световна война обаче променя всичко. След 9 септември 1944 г. в Студентския дом е настанен Щабът на Съветската армия и Щабът на Съюзническата контролна комисия, а по-късно – Театърът на народната армия. Едва в края на 1959 г. предназначението на Дома отново е възстановено, Студентският дом започва да работи под името „Студентски дом на културата“. Росен Петков разказва интересна история за отвоюването му обратно:

„ През 1957 г. излиза постановление на МС за връщането на Студентския дом на студентите, чиито ансамбли и хор по това време набират скорост и печелят редица международни награди. Театърът на народната армия обаче не бърза да се изнася. Тогава на една от традиционните срещи за 8-ми декември между членове на ЦК на БКП и студенти, няколко младежи засипват Тодор Живков и Вълко Червенков с въпроси от сорта – важат ли решенията на МС за министъра на отбраната? Те били написани на бележки, които Живков пхнал в джоба си и след това отговорил на студентите, че решенията важат и скоро ще влязат в сградата си.“

Следват три десетилетия, в които в Студентския дом кипи бурен живот, прожектират се филми, провеждат се концерти, изнасят се лекции и беседи. Известно е например, че първият концерт на ФСБ е именно там, а публиката стига чак до площада, защото залата за оказва малка за многобройните фенове. В началото на 90-те обаче имотите на БКП са национализирани.

Студентският дом попада в активите на Министерството на образованието. Годините са смутни – в подземие то сградата отваря дискотека, на 5-я етаж се помещава Радио „Тангра“. Най-тежкият момент обаче идва на 7 декември 2001 г.

Тогава огромен пожар изпепелява Младежкия театър, който се намира на партерния етаж на Дома. Огънят е овладян и не засяга останалата част от зданието, но театралната зала остава в руини вече две десетилетия. През последните години се положиха редица усилия за възстановяването на изгорялата зала – след голяма акция помещенията бяха почистени и частично ремонтирани, но ремонтите продължават, а средствата не стигат за цялостна реставрация.

„Студентският дом, с помощта на държавата и студентските организации, трябва да се запази и развива като дом на академичната общност и място за проекти в областта на науката, културата, образованието и социалните студентски дейности“, казва Росен Петков, който е и председател на Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ).

Сградата е защитена от закона като паметник на културата, а помещенията се използват от множество студентски организации и клубове. Скоро се навършват 90 години от създаването на Дома, а кампанията за спасяването му продължава. На този 8 декември събитие там има – настоящият директор Христиан Даскалов представя книгата си „Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България“.

Източник: Built.bg, статия

<https://built.bg/dramatichnata-istoriya-na-studentskiya-dom/?fbclid=IwAR1aTRFvisq4gmO17S37ablB4wNwrlncMDowqelbH0CTO7qYh-PzC5eurnM>

Как ще празнуват студентите в София

08.12.2021

Студентския празник - днешният 8 декември, се отбелязва за пръв път през 1903 г. в салона на читалище "Славянска беседа" в София. Днес около 200 000 души се обучават в 52 висши училища в стотици специалности. През 2021 г. Най-много студенти у нас се обучават в Софийския университет - близо 22 250, а в частни висши училища се обучават 13 % от студентите.

През 1905 г. в Правилника на Висшето училище, което тогава вече се нарича Софийски университет "Св. Климент Охридски", за първи път е записан текстът, че 25 ноември (8 декември по нов стил) е патронен празник на университета. През годините датата остава светска и празнична, като продължава да обединява българските студенти.

Официално 8 декември е обявен за неучебен ден и за празник на всички български студенти на заседание на Съвета на ректорите от 28 октомври 1994 г.

Тази година празникът обаче ще е свързан и с противоепидемичните мерки - предвиждат се засилени проверки за "зелени сертификати" в заведенията. За разлика от миналата година, когато заведенията, дискотеки и други обекти за развлечения бяха затворени като противоепидемична мярка, тази година студентите могат да празнуват, ако притежават документа. Собственици на заведенията предупредиха да не се правят опити за злоупотреба и за фалшифициране на сертификати.

Председателят на Националното представителство на студентските съвети Даниел Парушев заяви пред БНР: „По-голямата студентска общност ще се насочи към курортите. По-голямата част от колегите имат такива зелени сертификати и те ще се насочат към курортите, най-вече към курорта Банско, Боровец и Пампорово, като десетки хиляди души отиват именно в тези курорти тази година. Другата част, която няма да бъде по курортите - ще бъде по родните си места“.

В Камерната зала на Националния студентски дом в София тази вечер ще бъде представена книгата „Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България“. Изданието е посветено на развитието на българската академична система през миналия век. Книгата е с фокус върху значими каузи и инициативи, сред които е и построяването на Национален студентски дом, чийто строеж започва преди 90 години и е успешен завършек на 30-годишна кампания за набиране на средства, иницирана от българската студентска младеж по онова време.

Източник: Столица.bg – статия

<https://stolica.bg/oshte/kak-shte-praznuvat-studentite-v-sofiya>

С връчване на две награди и представяне на книга отбелязаха студентския празник в НСД 09.12.2021

Наградата на Националния студентски дом /НСД/ "Стоян Чилингиров" и годишните отличия за литература на името на Георги Черняков бяха връчени на церемония, на която беше представена и книгата "Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България". Това стана навръх студентския празник в Камерната зала на НСД на пл. "Народно събрание" 10. Първа награда в раздел "Проза" на литературния конкурс "Георги Черняков" получи Димитрина Тошкова от УНИБИТ. Специалната награда е отново за студент на УНИБИТ - Ани Йован. В категория "Поезия" тази година първа награда не е присъдена, на второ място е Димитър Драганов от Великотърновския университет. Съюзът на българските писатели присъди специална награда за поезия на Петя Бойчева от СУ, а Светислав Тодоров от МУ бе отличен от името на Националния студентски дом. Почетна грамота получи и Александър Колев от СУ. Литературният конкурс "Георги Черняков" се организира от 2015 г. насам.

През тази година се навършват 140 години от рождението на големия български писател и общественик Стоян Чилингиров, който като студент в СУ е инициатор на каузата за построяването на зданието на НСД, отбеляза директорът му Христиан Даскалов, преди да връчи награда "Стоян Чилингиров" на Софийския университет и университетското издателство "Св. Климент Охридски" за подкрепата за издаването на книгата "Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България". Отличието беше връчено и на Министерството на образованието и науката /МОН/ за принос към развитието на Националния студентски дом. При приемането му заместник-министър проф. Генка Петрова-Ташкова отбеляза, че ще предаде на ръководството на МОН за нуждата сградата да се реновира.

С наградата "Стоян Чилингиров" беше отличен и Студентският съвет Софийския университет, като наследник на онези студенти от началото на миналия век, които иницирали създаването на НСД. Плакетът получи настоящия председател на структурата Антонио Стоичков. Отличието беше връчено и на председателя на Националното представителство на студентските съвети /НПСС/ д-р Даниел Парушев. При представянето на книгата "Домът и Университетът. Споделени истории от Царство България" Христиан Даскалов отбеляза, че в нейните 190 страници е вплетен анализ на годишниците на Софийския университет от 1907 до 1945 г. Изчел съм около 6000 - 7000 страници, за да мога да компресирам историята на развитието на академичната система в България в тази книга, допълни Даскалов и посочи, че всички приходи от продажбата ѝ ще отидат за създаването на студентска читалня. Директорът на университетското издателство "Св. Климент Охридски" проф. Валери Стефанов каза, че зад историята, която се разказва в книгата, се крият много съдби, истории и конфликти. Той отбеляза, че е впечатлен от умението на Даскалов да изгради един исторически наратив встрани от идеологическите конюнктури на периода от края на XIX в. и началото на XX в., който Стефанов определи, като диво, идеологически напрегнато време.

Председателят на НПСС д-р Даниел Парушев отбеляза, че книгата е изключително важна, защото ако ние в момента сме настоящето, то тя ни показва каква е била историята на студентското движение. Ръководството на НПСС на извънреден изпълнителен съвет е решило да закупи над 150 книги, като средствата за тях - над 2000 лв, да бъдат добавени за каузата за създаване на читалня на Студентския дом. Същевременно по време на тържеството бяха събрани над 800 лв. от продажбата на изданието, които ще отидат за същата цел. Художествената програма, подготвена за гостите, включваше изпълнения на всички групи, които работят към Националния студентски дом - на академичния хор "Ангел Манолов", фолклорната вокална формация "Дилмана", фолклорния ансамбъл "Иван Тодоров" и творческия център за съвременни сценични изкуства.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bq/news/lik/16721-S-vrachvaneto-na-dve-nagradi-i-predstavyaneto-na-kniga-otbelyazaha-studentskiya>

Националният студентски дом отпразнува 8 декември с ново издание и награди

10.12.2021

На самия 8 декември част от академичната общност се събра в Националния студентски дом за няколко знакови събития. Директорът Христиан Даскалов поздрави гостите с думите: „Честит празник на всички настоящи и завършили студенти! Студентският дом е едно уникално място, еkleктично пространство от художествено-творчески характер: под един покрив са събрани народни певци и танцьори, театър, хористи, млади писатели, студентски организации, които защитават национални каузи. Това ни е завещано от предходните поколения, а историята на тази знакова институция ще прочетете в изданието „Домът и университетът. Споделени истории от Царство България“ (УИ „Св. Кл. Охридски“, 2021).

Анжела Димчева – председател на Обществото на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ обяви лауреатите на тазгодишните награди „Георги Черняков“. Грамотите, паричните измерения, книги от издателство „Български писател“ и пълен комплект издания на НСД бяха връчени от Боян Ангелов – председател на Съюза на българските писатели и председател на журито, от Христиан Даскалов и от поета Максим Максимов – член на журито. Боян Ангелов си спомни с носталгия, че и той е бил член на КМПС „Димчо Дебелянов“ с ръководител Георги Черняков в края на 70-те години, отбелязвайки: „Това беше уникална организация за подкрепа на проходащите писатели. На всички вас, уважаеми студенти, пожелавам безпрепятствено пътуване по трудния път на поезията и творчеството!“.

Ето и имената на наградените:

Раздел „Поезия“: Първа награда – не се присъжда; Втора награда – Димитър Драганов (ВТУ) – за стихотворението „Портрет на живота“; Специална награда от Съюза на българските писатели – Петя Бойчева (СУ) – за стихотворението „Пламъче“; Специална награда от Националния студентски дом – Светислав Тодоров (МУ) – за стихотворението „Бреза, в която да се преродиш“.

Раздел „Проза“: Първа награда – Димитрина Тоскова (УниБИТ) – за разказа „Висша форма самота“; Втора награда – не се присъжда; Специална награда от Съюза на българските писатели (Грамота и комплект книги) – Ани Йован (УниБИТ) – за разказа „Тъмната страна на симулацията“; Специална награда от Националния студентски дом – Александър Колев (СУ) – за разказа „За котките, хората и прекомерното въображение“. Поздравления към лауреатите – студенти от УниБИТ – от името на проф. Ирена Петева, проф. Стоян Денчев и проф. Христина Богова, поднесе доц. Елена Савова.

Проф. Валери Стефанов (директор на УИ) беше удостоен с наградата „Стилиан Чилингиров“ за принос към развитието на Националния студентски дом. Той говори накратко за издаването на историческата хроника „Домът и университетът. Споделени истории от Царство България“: „Зад историята, която разказва Христиан Даскалов в книгата, се крият много факти, съдби, конфликти. Текстът е направен професионално. Впечатлен съм от уменията му да изгради един исторически наратив настрани от идеологическите конюнктурни. Той е съумял да намери модусът и да предаде адекватно едно противоречиво време“.

Христиан Даскалов конкретизира, че в 190-те страници на книгата е вплетен анализ на годишниците на Софийския университет от 1907 до 1945 г., за което той е изчел около 6000 - 7000 страници, за да компресира историята на развитието на академичната система в България. Той призова присъстващите да си закупят книгата, защото приходите от нея ще бъдат предназначени за ремонтни дейности на сградата.

Наградата „Стилиан Чилингиров“ беше присъдена също на Министерство на образованието и науката. Тя беше приета от проф. Петрова – зам.-министър. Същият приз беше присъден и на Софийския университет, както и на д-р Даниел Парушев – председател на Националното представителство на студентските съвети. Той отправи призив към Министерството на образованието и науката да подпомогне обновяването на НСД.

В празничния концерт се включиха: улични артисти, театралната трупа на НСД, Академичният хор „Ангел Манолов“ и фолклорна формация „Дилмана“ с диригент Дарена Попова, както и Академичният фолклорен ансамбъл, с ръководител Здравко Димитров. На събитието присъстваха още: проф. Андреев (ТУ), доц. Драгомир Стефанов (УНСС), и други представители на академичната общност.

Източник: в.Труд - статия

<https://trud.bg/%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8%D1%8F%D1%82-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D0%BE%D1%82%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BD%D1%83%D0%B2%D0%B0-8-%D0%B4%D0%B5%D0%BA%D0%B5%D0%BC%D0%B2%D1%80%D0%B8-%D1%81-%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BE-%D0%B8%D0%B7%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D0%B5-%D0%B8-%D0%BD%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%B8/T>

(Не)желаните - театралният образ на актуален проблем

12.12.2021

Наскоро документално представление, носещо името (Не)желаните, извади наяве проблеми, които повечето семейства „замитат под килима“. Това са проблемите, свързани с абортите, с всички процедури и емоции, през които преминават хората, които нямат щастието да могат да създадат свои наследници, както и проблема с осиновяването на дете.

В България, за разлика от Полша и още няколко страни, премахването на плода, преди да е навършил три месеца, все още е законно. Страната ни дори е първенец в Европейския съюз по извършени подобни процедури.

За първото тримесечие на 2020 година в България са регистрирани над 3 хил. аборта по желание от общо 5472. За същия период през 2019 година, абортите са били с над 400 по-малко. България продължава да запазва челна позиция по този показател в ЕС.

Пита ли се някой защо? Интересува ли се какви са хората, които са го направили и кое е наложило тази крайна мярка?

В някои случаи това се прави, защото лекарите са преценили, че детето ще има малформации. В други, защото е плод на насилие. Трети нямат финансова способност да го гледат. Четвърти са твърде малки, за да стават родители и др.

Колкото до безкрайните процедури, през които преминават тези, които искат дете, те могат да отнемат години и пак да нямат положителен край. В интернет обаче клиниките заливат с проценти на успешни процедури с цел реклама. А ако не са успешни – вината е в организмите на хората.

Осиновяването в България е лесно. Но има ли достатъчно желаещи и какъв кураж изисква този избор? Ще кажеш ли на детето, че е осиновено или ще изчакаш, докато само разбере по неприятен за него начин?

Към 31.12.2019 г. в Регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване, са вписани 1 635 деца, в това число 862 – с увреждания. Вписаните кандидат-осиновители са 1 561 или с 5% по-малко от децата, подлежащи на осиновяване.

През 2019 г. са осиновени 500 деца при условията на пълно осиновяване, като 15 от тях са с увреждания.

Към 31.07.2020 г. в Регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване, са вписани 1 538 деца, в това число 781 – с увреждания. Вписаните кандидат-осиновители са 1 612 или с 5% повече от децата, подлежащи на осиновяване. За периода януари – юли 2020 г. са осиновени 195 деца при условията на пълно осиновяване, като 13 от тях са с увреждания.

За първи път от 2010 г. в средата на 2020 г. кандидат-осиновителите превишават броя на вписаните в регистрите деца. През последните 3 г. се наблюдава тенденция на намаляване на осиновяванията.

(Статистика на осиновяванията е за 2019 г. и към 31.07.2020 г.)

Това са все неща, за които става дума в спектакъла. Не с точни цифри, а с човешки съдби. Съдби на хора, избрали да не бъдат родители. Съдби на хора, които вярват в чудеса и на такива, които са преглътнали егото и страховете си и са решили да подадат ръка на чуждо дете и да го обичат като свое.

В това представление няма добър и лош герой. Въобще няма герои в прекия смисъл на думата. Актьорите са само предавател на истински истории, записани на аудио. Няма игра, има съпреживяване. Ако има съдник, то това е публиката, която обаче се припознава в някои от персонажите. А те са все нормални хора. Такива, с които пътуваме в градския транспорт и се разминаваме по улиците. Такива, с които се редим на опашка в хранителни магазини. Такива, с които сядаме на маса, но не подозираме какво са преживели, а може би още не са успели да го превъзмогнат.

Спектакълът напомня и за друг проблем, а именно липсата на истинско общуване. Липсата на разбиране и желание за такова.

Представлението „(Не)желаните“ е семпло и честно. Ще ви разсмее и ще ви разплаче, но най-важно е, че ще ви накара да помислите преди да направите каквото и да е било.

В него участват актьорите: Мадлен Йорданова, Ива Караманчева, Биляна Бозинарева, Никол Оташлийска и Иван Станчев. Музикалният съпровод е дело на Цветослав Тошев. Режисьор е Любомир Сапунджиев. А сценографията е дело на Михаела Михайлова.

Проектът е реализиран по време на Ателие за документален театър в рамките на Фестивал за документален театър и съвременна драматургия „NEDRAMa“ с подкрепата на театър „Реплика“ и Национален фонд „Култура“.

Като всяко изкуство, театърът е покана за разговор и елемент от един безкраен диалог, целта на който е човекът да разбере живота с цялата му сложност. А във всеки живот има нещо извънредно, което си заслужава да бъде разгледано.

Любопитно е, че старата дума за театър е позорище – място, в което да покажем от какво ни е срам.

Има театър за масовата публика. Той най-често е комедиен и в актьорския състав има поне един известен актьор, който да „дръпне“ публика. Този тип представления се наричат комерсиални. Има театър за разбирачи – „висока топка“. За осъществяването на такъв тип спектакъл е нежно финансиране, голям екип от професионалисти и идея, която да развълнува хората. Има несполучливи и претенциозни представления, има фестивални и др. Вероятно, според нечи разбираня, има и излишни.

Съществуват обаче и такива, от които имаме нужда като общество.

Забравихме ли, че преди години театърът у нас е имал цензура. На сцена не са поставяни текстове, които засягат политическите недъзи на тогавашната власт – социализма. Сега живеем в демокрация и словото е що-годе свободно. Уж всичко е наред, но нещо продължава да липсва.

Може би не желаем да гледаме на сцена случващото се в реалността. Може би ни е страх да погледнем проблема в очите.

Истината е, че в днешно време рядко се прави политически театър. Това е звено, в което трябва да се работи. Вероятно, който се заеме с тази задача, ще пожъне успех.

За щастие съществува театър на сетивата. Има още форум театър, импровизационен, документален и др.

Ходете на театър! А ако сте решили да гледате „(Не)желаните“ може да го направите този петък (17.12.2021 г.) в Национален студентски дом от 19 часа. Има смисъл.

Източник: darikradio.bg, аудио запис

<https://debatibg.net/nezhelanite-teatralniat-obraz-na-aktualen-problem/>

НАГРАДИ „ГЕОРГИ ЧЕРНЯКОВ” - 2021**13.12.2021****СЪВМЕСТНО СЪС СБП БЯХА ВРЪЧЕНИ НАГРАДИТЕ „ГЕОРГИ ЧЕРНЯКОВ” – 2021**

На самия 8 декември 2021 г. част от академичната общност се събра в Националния студентски дом – София, за няколко знакови събития. Директорът Христиан Даскалов поздрави гостите с думите: „Честит празник на всички настоящи и завършили студенти! Студентският дом е едно уникално място, еkleктично пространство от художествено-творчески характер: под един покрив са събрани народни певци и танцьори, театър, хористи, млади писатели, студентски организации, които защитават национални каузи. Това ни е завещано от предходните поколения, а историята на тази знакова институция ще прочетете в изданието „Домът и университетът. Споделени истории от Царство България” (УИ „Св. Кл. Охридски”, 2021).

Анжела Димчева – председател на Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов”, обяви лауреатите на тазгодишните награди „Георги Черняков”. Грамотите, паричните измерения, книги от издателство „Български писател” и пълен комплект издания на НСД бяха връчени от Боян Ангелов – председател на Съюза на българските писатели и председател на журито, от Христиан Даскалов и от поета Максим Максимов – член на журито. При оценката на получените творби на 50 млади автори е участвал и проф. Златимир Коларов – член на журито.

Боян Ангелов си спомни с носталгия, че и той е бил член на КМПС „Димчо Дебелянов” с ръководител Георги Черняков в края на 70-те години, отбелязвайки: „Това беше уникална организация за подкрепа на прощадащите писатели. На всички вас, уважаеми студенти, пожелавам безпрепятствено пътуване по трудния път на поезията и творчеството!”.

Ето и имената на наградените:

Раздел „Поезия”: Първа награда – не се присъжда; Втора награда – Димитър Драганов (ВТУ) – за стихотворението „Портрет на живота”; Специална награда от Съюза на българските писатели – Петя Бойчева (СУ) – за стихотворението „Пламъче”; Специална награда от Националния студентски дом – Светислав Тодоров (МУ) – за стихотворението „Бреза, в която да се преродиш”.

Раздел „Проза”: Първа награда – Димитрина Тоскова (УниБИТ) – за разказа „Висша форма самота”; Втора награда – не се присъжда; Специална награда от Съюза на българските писатели – Ани Йован (УниБИТ) – за разказа „Тъмната страна на симулацията”; Специална награда от Националния студентски дом – Александър Колев (СУ) – за разказа „За котките, хората и прекомерното въображение”. Поздравления към лауреатите – студенти от УниБИТ – от името на проф. Ирена Петева, проф. Стоян Денчев и проф. Христина Богова, поднесе доц. Елена Савова.

Сред дарителите за реализирането на този престижен конкурс са писателите Илко Минев (Бразилия), Катя Кремзер (Австрия), Весела Райчинова (Израел).

Последва представяне на книгата „Домът и университетът. Споделени истории от Царство България”.

Източник: Уеб сайт на СБП, статия

<https://sbp.bg/%D0%BD%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%B8-%D0%B3%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B8-%D1%87%D0%B5%D1%80%D0%BD%D1%8F%D0%BA%D0%BE%D0%B2-2021/>

Спектакълът НеЖеланите - не го пропускайте декември 2021

Спектакълът "(НЕ)ЖЕЛАНИТЕ" е един разказ-изповед за противоборството между ума и душата, между страха и любовта във всеки от нас. Чрез средствата на документалния театър представлението съпоставя автентични, лични истории, в които един и същи акт на зачатие за едни е проклятие, а за други несбъдната мечта. "(НЕ)ЖЕЛАНИТЕ" поставя въпроса какво е отношението ни към децата, кога гледаме на тях като на субект, като на личност и кога, като обект на нашите желания или пречка за постигането им.

Спектакълът е част от Ателието за документален театър към Фестивал-лаборатория NEDRAMa - international. Той може да бъде видян на откриването на фестивала този петък (17 декември) от 19:00 на камерна сцена на Национален студентски дом.

Актьорският екип е съставен от младите артисти - Мадлен Йорданова, Ива Караманчева, Биляна Бозинарева, Никол Оташлийска и Иван Станчев. Музикален съпровод - Цветослав Тошев. Сценография - Михаела Михайлова. Режисьор - Любомир Сапунджиев.

Източник: Списание 9 месеца.бг, статия

<https://9meseca.bg/novini/spektaklyt-nezhelanite>

Легендарният вокал Петко Петков: "Трамвай №5" направи първото дарение за Чернобил 14.12.2021

Певецът на легендарната група „Трамвай №5“ Петко Петков е роден в село Дойренци, Ловешко. Учи фагот в музикалното училище в Плевен, а след това завършва Консерваторията в София. Прощъпалника си като певец прави в бигбенда на Димитър Бояджиев към Студентския дом. През 1971 година се явява на изпит при Вили Казасян, който тогава събира групата „Студио В“. След разпадането ѝ той продължава да пее в дует с Ани Върбанова. И така до 1980 г., когато се ражда идеята за формацията „Трамвай №5“, която създава с Ади Митрева, Оля Громова и Мая Дакова. През годините групата претърпява различни промени, но остават вечните им хитове „Усмивката“, „Тя“, „Погледът на любовта“ и „Слънчево момиче“. Петко е женен за съпругата си Ани от 48 години. Двамата имат две дъщери и трима внуци.

Интервю на Ива ДИМИТРОВА

– Как минават дните ви, господин Петков, имате ли участия сега?

– През лятото имахме пет-шест концерта, но оттогава липсват участия заради ковид. Планирахме да направим юбилеен спектакъл на „Трамвай номер №5“ по повод 40 години на групата, но вече няколко пъти го отлагаме. Дано всичко се оправи, за да можем да го изнесем догодина.

Сега повече си седя вкъщи. От близо 30 години живея извън София и се грижа за градинката си от един декар. Преди отглеждах домати, но понеже къщата ми е в по-студен район и чак в края на септември ставаха домати, се отказах да гледам зеленчуци. Вече целият ми в двор е с цветя.

Наскоро отпразнувахме рождените си дни със съпругата ми Ани – тя е на 14-и, а аз на 16 ноември. Събрахме се с дъщерите, внуците и зетъвете в ресторант близо до нас и прекарахме много приятно, защото не се бяхме виждали от няколко месеца. Вече се радваме на малките неща, на срещите с близките си хора.

– Работите ли върху нови песни, намирате ли вдъхновение в тези трудни дни?

– Преди известно време направихме две нови песни на Любо Дамянов, но мина доста време оттогава. Ако нещо се пуска, то трябва да е стойностно и да прилича на нашите хитове, които всички помнят и пеят. Не виждам смисъл да записваме песнички просто така, само за да има нещо ново от нас.

– Кои са най-харесваните ви хитове, които почитателите ви пеят заедно с вас?

– Публиката знае два хита, които пее от началото до края на песента с нас – „Тя“ на Стефан Димитров и „Усмивката“ на Митко Щерев. Дори когато ме срещат на улицата, ми тананикат „Усмивката“. Радващо е, че тези хитове на по 40 години са останали след нас толкова време и още се харесват. Дори и с маска все още ме разпознават по улиците и в магазина.

– Всички ви наричат Петко Трамвая, някога подкарвал ли сте трамвай?

– Само веднъж съм сядал като ватман в трамвай за снимките на клипа ни „Ти си за мен чудна звезда“, но така и не го подкарах. Дадох ми да въртят там една врътка и това беше. (Смее се.)

– Как се роди името на групата?

– Когато се роди идеята да създадем група, повечето имена вече бяха заети и много се чудехме. Имаше дори и конкурс как да се казваме, но нищо интересно не се появяваше. Докато името не дойде почти на шега. Пътувах с двама музиканти в трамвай петицата и изведнъж единият каза: „Защо не кръстите групата „Трамвай №5“?. Ние го подкрепихме и така на бял свят се появи „Трамвай №5“.

– Помните ли най-големият си гаф на сцената?

– Имахме едно участие в Украйна 15 дни след аварията в Чернобил. В продължение на седмица изнасяхме концерти в зала „Украйна“, която събираше 7000 души. На единия спектакъл, не помня на коя песен точно, тичах по сцената и паднах. Станах и продължих, а публиката ме аплодира и реши, че това е някакво шоу, част от участието ми.

Ние всъщност направихме първото дарение за Чернобил, защото всички приходи от един от концертите ни в Украйна отиде за пострадалиите. Даже ни дадох диплом на Държавния съвет на Съветския съюз, но го занесох в БНТ и не го видях повече.

– Не ви ли беше страх да пътувате по това време за Украйна?

– Ние имахме голямо турне, което продължи два месеца и половина в бившия СССР. Като отидохме в Украйна, там имаше консулство, питахме ги дали е безопасно, защото нямаше никаква информация отникъде. Консултът ни успокои, като каза, че дори майка му е там и няма нищо страшно, но след това

разбрахме, че цялото консулство не е било там и ни е излъгал. Само 85-годишната му майка е останала, просто се криеше всичко.

– А истина ли е, че ваши почитатели ви подаряват цяла витрина с торти след концерт?

– Да, това беше след наш концерт в бившия Съветски съюз. Там ни носеха на ръце. Като свършваха изявиите ни, местните фенове ни водеха къде ли не, заради нас са затваряли ресторанти. Веднъж ни закараха на една вила и там донесоха цяла витрина с торти, защото колежката ми от групата Джина Иванова има рожден ден на 10 ноември, а аз на 16 и така ни изненадаха.

– Стигат ли ви парите от пенсията?

– Човек може да живее с две и двеста. Но не знам как ще е тази зима с това вдигане на тока и всички продукти по магазините. Иначе ме пенсионираха преди десетина години, като получавам триста лева. Сега вземам тези допълнителни 120 лева, които ни отпуснаха за няколко месеца.

– Следите ли политическата ситуация в страната, гласувахте ли на последните избори?

– Да, интересувам се, следя цялата ситуация. Гласувам на всички избори и много се радвам на последните, защото симпатизирам на тези, които сега спечелиха.

Иначе не съм оставал разочарован от политици, защото не съм гласувал за хора, които са ме подвеждали. Може да сме губели избори, но съм бил на страната на истинските хора.

– Някога канили ли са ви вие да влезете в политиката?

– Имах едно предложение по времето на Симеон Сакскобургготски, но изобщо не се замислих, защото това не е работа за мен.

– Изкарахте ли коронавируса, или се ваксинарахте?

– Не съм изкарал вируса, съпругата ми също. И двамата сме имунизирани с трите дози. И въпреки това пак спазваме всички мерки, ходим с маски, защото ни е ясно, че и след имунизация човек пак може да се зарази. Може би всички ще преминем през ковид, като гледам каква е ситуацията. Дано да е по-леко. Съветвам тези, които се колебаят дали да се ваксинират, да го направят, да не отлагат. Сестра ми все си казваше: нека да мине и този месец, и накрая пипна инфекцията, но поне я изкара по-леко. Сега се е заканила, че ще ходи да се ваксинира, но още не е отишла.

Дъщерите и зетьовете ми също преболедуваха, но след това всички се имунизираха. Дано да ги пази Господ.

– И жена ви ли е пенсионерка като вас, или все още работи?

– Ани е завършила хореографското училище и над 20 години танцува в Ансамбъла на строителните войски. Затова и се пенсионира млада, защото по онова време имаше указ, с който танцьорите не биваше да работят над определено време. Сега е много добре. Дори сега отиде да играе карти с приятелки от Ансамбъла на строителните войски. Традиция, която спазват вече 30 години във вторник или сряда. Аз такова чудо не съм виждал.

– Когато се запознахте, вие вече бяхте ли популярен?

– По това време тъкмо набирах популярност, пеех с групата „Студио В“ и бяхме записали няколко парчета. Едното беше станало хит и често го пускаха по радиото. Бяхме на едно събиране, на рожден ден, и оттам започна дружбата ни, която се превърна в сватба и вече 48 години сме женени.

– Тя как издържаше на тези ваши постоянни отсъствия от дома заради турнетата и концертите ви?

– Ани понякога идваше с мен по турнетата. Тя също пътуваше много с ансамбъла и може би това съхрани брака ни, защото нямаше как да си омръзнем, все си липсвахме. Е, като във всяко семейство и ние сме имали леки търкания, но никога сериозни изпитания. Може би защото правехме компромиси, въпреки че и двамата сме Скорпиони. Човек трябва да се съобразява с другия и да отстъпва.

– Тя не ви ли ревнуваше от колежките в групата?

– Казва, че не ме е ревнувала, но не знам. Живее в женско царство, навсякъде съм обграден само от дами. На сцената, вкъщи... Имам две дъщери и две внучки. Сигурно е съдба.

– Малката ви дъщеря е примабалерината Марта Петкова, сама ли се запали по танците, или покрай съпругата ви?

– В началните класове беше в 7-о училище, но в трети клас започнаха да учат доста трудни неща по математика. Завършил съм Консерваторията и нямаше как да ѝ помагам със задачите, жена ми също. Двамата се чудехме какво да я правим, докато една приятелка на Ани не ни даде идея да я дадем в хореографското училище. Тя дотогава не беше ходила на балет, въобще никакъв интерес нямаше към танците. Заведохме я на изпита, скъсаха я дори два пъти и чак на третия път я приеха и тя се превърна в звездата на класа. Просто се влюби в балета и така е до ден днешен. Сега танцува с най-големите световни звезди, постоянно я канят да работи навън, но тя иска да живее в България. Тук са приятелите ѝ, семейството, а ние сме свързани доста един с друг. Марта е примабалерина на Националната опера, иначе постоянно е по гастроли в чужбина. Наскоро се върна от Германия. Покрай Нова година има много спектакли в София, а след това пак ще пътува за Германия и Щатите. С жена ми ходим на всеки неин спектакъл. Миналата година бяхме на нейна премиера в Осло, в която игра със солиста на Мариинския театър. Тя е наистина световна класа. Много се гордее с нея, дано има повече такива деца като нея в държавата ни.

– Нейната 13-годишна дъщеря не иска ли да стане балерина?

– Тя по-скоро проявява интерес към хип-хопа, а не към класическия балет, макар че е отгледана в операта. Там спеше и се хранеше с майка си, но това е трудна професия и може би дъщеря ми не иска да я насочва натам.

– Голямата ви дъщеря Грета с какво се занимава?

– С дизайнерски мебели. Тя има две деца – Никол е на 16 години, а Матео е в пети клас. Засега нито един от внуците ми не се е ориентирал към пеенето. Обичат да слушат музика, но не и да се занимават с това. Никол учи в математическата гимназия, а Матео е в Италианския лицей в Горна баня и играе футбол. Като бяха по-малки, ги вземахме през уикендите, сега идват по-рядко. Но на празници винаги сме заедно. На Бъдни вечер и Коледа тази година отново ще се съберем в дома ни. С нетърпение чакам празниците.

Източник: Антени.бг, статия

<https://www.anteni.bg/2021/12/14/%D0%BB%D0%B5%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D0%BD%D0%B8%D1%8F%D1%82-%D0%B2%D0%BE%D0%BA%D0%B0%D0%BB-%D0%BF%D0%B5%D1%82%D0%BA%D0%BE-%D0%BF%D0%B5%D1%82%D0%BA%D0%BE%D0%B2-%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BC/>

Домът и университетът - споделени истории от Царство България - Телевизия Европа
20.12.2021

Домът и университетът – споделени истории от Царство България.

Гост: Д-р Христиан Даскалов, директор на Национален студентски дом.

Представя книгата си „Домът и Университета. Споделени истории от Царство България“.

Източник: Телевизия Европа, видео запис

<https://www.tevropa.com/2021/12/domat-i-universitetat-spodeleni-istorii-ot-tsarstvo-balgariya>

2022

Пърформънс показва текстове чрез движения в София

04.01.2022

Надежда Максимова

Пърформънс показва текстове чрез движения. Авторът е Мила Люцканова, която е вдъхновена от текстове на Х.Л. Борхес и М. Дюрас, съобщава Радио София.

Тя пресъздава пресъздава идеята за движение във въздуха на въжета. Люцканова, споделя, че спектакълът е наистина движенчески и няма текст, той е изцяло жест, добавя тя.

По нейни думи без определен жанр, пърформънсът изобразява емоция и това как човешкото тяло във въздуха с въжета може да я интерпретира.

Столичани ще могат на 5 януари да се насладят на това изящно представление от 19:30 в Национален студентски дом. Предстои да бъдат уточнени и следващи дати за това събитие, но през месец февруари.

Източник: Столица.bg, статия

<https://stolica.bg/kultura/parformans-pokazva-tekstove-chrez-dvizheniya-v-sofiya>

Три нови пространства ще отворят врати в първите седмици на новата година в Националния студентски дом

04.01.2022

Три нови пространства ще отворят врати в първите седмици на новата година в Националния студентски дом

София, 4 януари /БТА/

Три нови пространства ще отворят врати в първите седмици на новата година в Националния студентски дом /НСД/. Ремонтът им е извършен изцяло благодарение на дарителски средства - постъпления от разпространението на книгата "Домът и университетът. Споделени истории от Царство България" и собствени приходи, генерирани от културна дейност през изминалата трудна година. Това съобщават от НСД.

Студентската читалня "Татяна Киркова" е оборудвана със средства от щедро дарение, направено от Националното представителство на студентските съвети

Споделеното учебно пространство "Свободен университет" е оформено със средства, дарени от Студентския съвет и ръководството на Университета за национално и световно стопанство, в чест на който е наименувано пространството, както и на ръководството и служителите на DXC Technology България.

Третото помещение, което ще отвори врати е звукозаписното студио "Стакато", което е изградено благодарение на партньорството на Студентския дом с Театър-студия "Студентина" и безвъзмездния труд на перкусиониста Петър Йорданов - Бъни.

От НСД отбелязват, че през отминалата година са работили усилено, за да посрещнат много нови гости на пл. "Народно събрание" 10 през 2022 и да бъде тя успешна за културно-просветен институт. /ИРС/

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/iik/12696-Tri-novi-prostranstva-shte-otvoryat-vrati-v-parvite-sedmitsi-na-novata-godina>

"Тази стая не съществува" - спектакълът, вдъхновен от Борхес и Дюрас

04.01.2022

"Тази стая не съществува" е авторски пърформанс, вдъхновен от текстове на Хорхе Луис Борхес и Маргьорит Дюрас. Идеята, концепцията и изпълнението са на актрисата Мила Люцканова.

"През цялото време на този пърформанс аз съм във въздуха на едни въжета. Те са създадени специално за представлението. Изглеждат малко опасно, но доста поработихме върху това", каза актрисата в студиото на "България сутрин".

Представлението вече имаше своята премиера, а втората предстои на 5 януари в Национален студентски дом, Камерна сцена, от 19:30 ч.

"Хората бяха впечатлени от това, че в момента подобно нещо като жанр не са гледали. Опитавме се чрез жеста на тялото, позиционирано в една среда, която е странна и чужда, да изкараме тази емоция, която ни носят текстовете. Тялото дава изключително голяма свобода за интерпретация. Тези текстове, които нямат общо помежду си, намерихме обща тема вътре, която ни вълнува - темата за парадокса", обясни Мила Люцканова в ефира на Bulgaria ON AIR.

По думите ѝ на първата премиера всеки един от зрителите е усетил нещо свое.

"Това е най-важното за мен - чрез това нещо не искам да разказвам конкретна история, а хората да го почувстват през себе си. Яница Атанасова е хореограф и режисьор на представлението. Владимир Бочев е нашият музикант на живо. А в представлението има сцена, която е само с очи", каза още Люцканова.

Вижте целия разговор във видеото.

Източник: Телевизия България Он Ер, видео запис

<https://www.bgonair.bg/a/36-sutreshen-blok/251126-tazi-staya-ne-sashtestvuva-spektakalat-vdahnoven-ot-borhes-i-dyuras>

Адам Фекете с покана за вернисаж**12.01.2022**

Младият художник Адам Фекете вече налага свой собствен стил, определен от самия него като „Абстракт“.

Енергия и цветове, свободен дух и оригиналност, инстинкт за свобода показват картините му. Рисува с акрилни, текстилни и маслени бои, туш и перо, въглен, пастел, молив, тебешир, пясък... Работи с керамика, стъкло, графика, батик и колажи.

Адам Фекете – Adam Art е живял и учил в три европейски столици – София, Брюксел и Будапеща. А творбите му са притежание на колекционери в Германия, САЩ, Бразилия, Канада, Великобритания, Испания, Франция, Белгия, Холандия, Унгария, Русия, Австралия, Испания и България.

На 18 януари от 15 до 19 часа в Националния студентски дом на културата в София Адам Фекете организира вернисаж. 18-ата му изложба е озаглавена „Обещание“ – разказва той в „Артефир“ пред Димитрина Кюркчиева. Чуйте звуковия файл.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/posti/101584708>

Откриват студентска читалня "Татяна Киркова"

14.01.2022

Три нови пространства ще отворят врати в началото на годината в Националния студентски дом в София. Това става факт благодарение на дарителски средства, постъпления от разпространението на книгата "Домът и университетът. Споделени истории от Царство България", както и собствени приходи, генерирани от културна дейност през изминалата година.

Ще бъде открита студентска читалня "Татяна Киркова", която е оборудвана с дарение на Националното представителство на студентските съвети в Република България.

Второто пространство ще предлага споделен учебен терен "Свободен университет". Студентският дом ще се сдобие и със звукозаписно студио.

„Това са забравени назад във времето помещения в Националния студентски дом, който по същество е една много голяма сграда в центъра на София. От десетилетия, особено след демократичните промени, не малко репетиционни зали и пространства са били изоставени. Днес малко по малко възстановяваме тези помещения“, каза пред БНР Христиан Даскалов. Той изрази надежда 2022 г. да бъде успешна за културно-просветния институт.

През годините сградата бе абсолютно отнета от студентите, дори в мазето се нанесе чалга клуб. С огромни усилия и помоща на Столична община постепенно зданието се завръща към порвоначалната си функция на Студентски дом.

Източник: [isofia.bg](https://www.isofia.bg), статия

https://www.isofia.bg/%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/3237/%D0%BE%D1%82%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D1%82_%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B0_%D1%87%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D1%8F_%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%8F%D0%BD%D0%B0_%D0%BA%D0%B8%D1%80%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0_.htm

Три нови пространства отварят врати в Националния студентски дом в София

14.01.2022

Интервю на Мария Бояджиева с Христиан Даскалов

Три нови пространства ще отворят врати в началото на годината в Националния студентски дом в София. Това става факт благодарение на дарителски средства, постъпления от разпространението на книгата "Домът и университетът. Споделени истории от Царство България", както и собствени приходи, генерирани от културна дейност през изминалата година.

Ще бъде открита студентска читалня "Татяна Киркова", която е оборудвана с дарение на Националното представителство на студентските съвети в Република България. Второто пространство ще предлага споделен учебен терен "Свободен университет". Студентският дом ще се сдобие и със звукозаписно студио.

„Това са забравени назад във времето помещения в Националния студентски дом, който по същество е една много голяма сграда в центъра на София. От десетилетия, особено след демократичните промени, не малко репетиционни зали и пространства са били изоставени. Днес малко по малко възстановяваме тези помещения“, каза в ефира на Радио София Христиан Даскалов.

Той изрази надежда 2022 г. да бъде успешна за културно-просветния институт.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101585865/tri-novi-prostranstva-otvarat-vrati-v-nacionalnia-studentski-dom-v-sofia>

Премиера на „Д-р Шребер“ – втора част от поредицата „Катарзис“

15.01.2022

Предстои премиерата на втората част на театралния минисериал „Катарзис“, който разглежда психоанализата на Фройд. Представлението е наречено – „Д-р Шребер“ и е по идея на режисьора Елица Йовчева и има за цел в различни поредици да представи теорията на психоанализата. Първата част на театралния сериал бе представена премиерно миналата година – „Г-ца Анна“. За връзката към втората част от представлението, израните средства и сюжетът на представлението „Д-р Шребер“. Повече за него ще разкаже режисьорът Елица Йовчева:

„Сюжетът разказва историята на Даниел Пол Шребер, действителна личност от миналия век. Ден преди да встъпи в длъжност, д-р Шребер е изпратен на консултация за психичното му здраве при аналитик. Тази процедура трябва да мине бързо и лесно, но той открива слаби места и точки в поведението на д-р Шребер. Това се превръща от един рутинен диалог в напрегнат сеанс, с неочакван край. Така се разбира тайната на д-р Шребер. Стъпвайки на действителни събития, искаме да видим къде сме ние, съвременните млади хора. Тук се залага на идеята за нашата същност пред обществото и тази същност, която крием – страховете, мечтите. Занимаваме се с темата на възпитанието, как начинът, по който сме възпитани, ни определя тук и сега, предрасъдъците и с това до каква степен е редно да се рови в личния живот. Шопен в представлението носи символа за една колективна памет.“

„Катарзис“ разказва за някои от най-известните случаи на Зигмунд Фройд. Първото представление от поредицата – „Г-ца Анна“ беше премиерно представено в Националния студентски дом, а сюжетът му се базира на историята на случая „Г-ца Анна“ на Йозеф Бройер, лекции на Зигмунд Фройд, както и на реални ситуации. В главната роля е актрисата Александра Майдавска, която изгражда многопластов образ със своята пластика, жестове, мимика, тембър и интонация. Режисьор и в ролята на психоаналитика в представлението е Елица Йовчева. Театралният сериал е предизвикателство като жанр и за един актьор, и за един режисьор.

„Да дозиращ точно и каква информация да дадеш, така че да надграждаш във всяка следваща част и да запазваш интереса. За мен е огромно предизвикателство като режисьор, как да композирам ролята на психоаналитика. Най-любимата ми част е създаването на текст, заедно с актьорите създаваме сцена по сцена текста, те самите предлагат авторски текст, и така разказваме себе си през една разпознаваема тема, каквато е Фройд и неговата Вселена.“

Премиерата на втори епизод от театралния сериал „Катарзис“, вдъхновен от „Теория на психоанализата“ на Зигмунд Фройд – „Д-р Шребер“ е на 15 януари 2022 г.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101584708>

„Обещанията“ на Адам Фекете – изложба в Националния студентски дом 25.01.2022

Толкова е млад, само на 22 години, а вече има зад гърба си 18 изложби... По стила му бихме се заблудили, че е американец, но не – той е българин: изгряващата звезда на родната живопис Адам Фекете! Майка му е известната поп певица Роси Рос, баща му е унгарец, а той живее в София и е студент в трети курс, специалност „Живопис“ в СУ. Може би стремежът да измери ръст с други представители на академичната общност предопредели избора на място за най-новата му изложба: Голямото фоайе на Националния студентски дом.

Роси Рос и Адам Фекете разгъват паното „Изненада“

Вернисажът се състоя на 18 януари 2022 г., е сред десетките посетители бяха проф. д-р Стефан Алтъков, проф. д-р Лаура Димитрова и проф. Вихрони Попнеделев. Под логото „Обещания“ бяха събрани 27 платна, 20 рисунки и едно уникално платно с размери 220 см на 90 см, наречено „Изненада“.

Пъстър, емоционално-експресивен и зареден със светлина е светът, в който ни пренася Адам. Тук цветовете танцуват в невъзможни комбинации, фигурите са загатнати, светът е вълна след вълна... Техниката, която артистът използва, е смес от акрил, туш и перо. Изкуствоведите ще открият с изненада хармоничния сблъсък на абстрактния експресионизъм с абстрактния декоративен сецесион. Може би ще ги изненада и вмъкването на елементи от фовизма, но в края на краищата това е нещо съвсем ново – Фекетеизъм... Защо не? Новият век е оплодил в един български талант непредсказуемата енергия на предходни идеи, стилове и майстори. И докато негови колеги наричат един ъгъл от бъдеща картина, Адам вече е завършил 3 платна... Той не спира да рисува нито миг, диша, храни се и спи, рисувайки.

Анжела Димчева

Източник: Sofiapress, статия

<https://sofiapress.com/leading-news/%d0%be%d0%b1%d0%b5%d1%89%d0%b0%bd%d0%b8%d1%8f%d1%82%d0%b0-%d0%bd%d0%b0-%d0%b0%d0%b4%d0%b0%d0%bc-%d1%84%d0%b5%d0%ba%d0%b5%d1%82%d0%b5-%d0%b8%d0%b7%d0%bb%d0%be%d0%b6%d0%b1%d0%b0/>

Театър "Кредо" започва 30-ата си юбилейна година с ателие "Клоунът Гогол"

28.01.2022

Ателие "Клоунът Гогол" е първата от поредицата инициативи, с които през 2022 г. театър "Кредо" ще отбележи своя 30-годишен юбилей. Тридесет години навършва и спектакълът "Шинел" по Гогол, припомнят от трупата.

До последния ден на февруари в ателието на "Кредо" тридесет млади артисти ще погледнат през очите на клоуна, за да изследват "необятната държава" на Николай Василиевич Гогол и неговата пиеса "Ревизор", ще се огледат в пиесата - "огледало", както сам я нарича авторът ѝ, за да разберат защо не трябва да се "сърдят на огледалото, ако им е крива мутрата".

Проектът "Клоунът Гогол" се реализира с финансовата подкрепа на националния фонд "Култура" в Националния студентски дом в София. Негов ръководител е Нина Димитрова, основател на "Кредо", актриса, режисьор и създател на знакови спектакли по Гоголеви текстове - "Шинел", "Дневникът на един луд" и "Ревизорът".

"Смятам, че Гогол е най-великият клоун в световната литература и искам да споделя това мое творческо убеждение с участниците в ателието. Предлагам им да погледнат този гениален автор през очите на клоуна - наивният и добронамерен разобличител на нищожното, който с празнична, карнавална освободеност е способен да превърне болката в радост и да каже смразяващи истини за човешкото битие, без да обижда и поучава никого, ами просто ей така, като на игра. Гогол по клоунски се забавлява с пошлото, низкото и нищожното във великата си пиеса, в която всички си играят на "Ревизор" и всички треперят пред благородния смях на автора, "излитащ от светлата природа" на клоуна. С такъв смях и с клоунско човеколюбие се опитвам и аз да заредя младите артисти и да ги подтикна към клоунско забавление по отношение на абсурдите в Гоголевата пиеса и в нашия обърнат наопаки свят, в който ценности и морал са с краката нагоре. Надявам се след края на ателието артистите да си тръгнат малко по-гоголооки", казва Нина Димитрова.

За свой асистент в ателието тя е поканила младия актьор Денис Хаят, който за изпълнението на ролята на Хлестаков в "Ревизорът" получи награда "Икар" (2018) за дебют.

През последните десет години и други млади артисти започват професионалната си кариера в спектакли на "Кредо". За постиженията си в тях са отличени с престижни национални награди, между които четири награди "Икар" (2018) за дебют и две награди за мъжка роля на международния фестивал във Враца (2018) в спектакъла "Ревизорът", номинации за "Икар" (2016) и "Аскеер" (2016), и награда за мъжка роля на международния фестивал на моноспектакъла "БГМОТ" (Габрово, 2016) в спектакъла "Дневникът на един луд".

Освен селектираните за участие артисти, към ателието се присъединява и част от актьорския състав на спектакъла "Ревизорът" на Нина Димитрова.

Ателие "Клоунът Гогол" е вторият образователен проект на театъра, осъществяващ се с подкрепата на фонд "Култура". През изминалата година по проект "кРЕдоСТАРТ" бе реализирана първата "Творческа Кредо лаборатория", в която от април до юли се обучаваха 22 млади артисти. От тях са избрани 16 най-добре проявили се в процеса на обучение артисти, които ще продължат работата си през тази година в следващата "Творческа Кредо лаборатория". Тя ще продължи от март до юли по юбилейния проект на театър "Кредо" - "кредО!шинел!", отново с финансовата подкрепа на фонд "Култура". /ДД

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/iik/7890-Teatar-Kredo-zapochva-30-ata-si-yubileyna-godina-s-atelie-Klounat-Gogol>

Театър Кредо започва 30 юбилейна година с ателие „Клоунът Гогол“ в София - Надежда
Максимова
01.02.2022

Театър Кредо стартира 30 юбилейна година с ателие „Клоунът Гогол“, събщи 24 часа.

До 28 февруари т.г в ателието на театър „Кредо“ 30 млади артисти ще погледнат през погледа на клоуна „необятната държава“ на Николай Василиевич Гогол и неговата пиеса „Ревизор“, ще се огладат в пиесата-„огледало“, както я нарича авторът ѝ, за да разберат защо не трябва да се „сърдят на огледалото“.

Проектът „Клоунът Гогол“ се реализира със финансовата подкрепа на Национален фонд „Култура“ по програма „Творческо развитие“ 2021 и с домакинството на Национален студентски дом в София.

Ръководител на ателието е Нина Димитрова, основател на театър „Кредо“, актриса, режисьор и създател на знаковите спектакли по Гоголеви текстове „Шинел“, „Дневникат на един луд“ и „РевизорЪт“.

Източник: Столица.бг, статия

<https://stolica.bg/kultura/teatar-kredo-zapochva-30-yubileina-godina-s-atelie-klounat-gogol-v-sofiya>

Националният синдикат "Висше образование и наука" подписа споразумение с представителството на студентските съвети 07.02.2022

Димитрина Ветова

Националният браншов синдикат "Висше образование и наука" при КНСБ /ВОН-КНСБ/ и Националното представителство на студентските съвети /НПСС/ подписаха днес споразумение за сътрудничество и партньорство. В Студентския дом в София двете водещи организации в системата на висшето образование и науката бяха представени от лидера на ВОН-КНСБ доц. д-р инж. Лиляна Вълчева и от председателя на НПСС д-р Даниел Парушев, съобщиха от пресцентъра на КНСБ.

Взаимодействието между най-големите обществени организации във висшите училища, основано на европейски и национални програмни документи, е важен инструмент за подпомагане и ускоряване на модернизацията и интернационализацията на системата. Основната дейност е посветена на защита правата и интересите на българските студенти и преподаватели в контекста на поетите ангажменти като продължение на социалните измерения на Болонския процес.

Целта на споразумението е обединяване и насочване на усилията за осигуряване на необходимите ресурси за институциите за висше образование, в т.ч. достойни доходи за преподавателите, стипендии за студентите и условия за учебна, научна и социална дейност. Двете организации ще реализират партньорство, следвайки своите специфични цели: повишаване на качеството и конкурентоспособността на българското висше образование; продължаваща реформа на системата за финансиране на висшето образование и науката; равен достъп до висше образование и увеличаване на дела на завършилите висше образование в съответствие със стратегическите приоритети; хармонизиране и актуализиране на учебните планове и програми в съответствие с изискванията на пазара на труда, очакванията и потребностите на студентите; разширяване на формите на е-обучение, стимулиране включването на студенти в научноизследователска дейност, изграждане на устойчива и ефективна връзка между висшето образование и пазара на труда и учене през целия живот; поощряване на диалога между преподаватели, студенти и академичните ръководства за реално участие на студентите в управлението на академичния живот, активното им съдействие за повишаване на качеството на обучение и подкрепа за намирането на работа по време на следването им; ефективно сътрудничество с държавните институции, участия в преговори за законодателни инициативи; контрол върху изпълнението на законите за висше образование и наука, дейностите по ресорните стратегии и подпомагане на структурите на Министерството на образованието и науката при формулирането на държавните приоритети в областта на висшето образование, отчитайки спецификата на висшите училища по направления и региони.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/bulgaria/5402-Natsionalniyat-sindikata-Visshe-obrazovanie-i-nauka-podpisa-sporazumenie-s-pre>

Театър "Кредо" празнува юбилей

08.02.2022

Ателие "Клоунът Гогол" е първата от поредицата инициативи, с които театър "Кредо" ще отбележи през 2022 г. своя 30-годишен юбилей. 30 години навършва и спектакълът "Шинел" по Гогол, научи ДУМА от Нина Димитрова. До 28 февруари в ателието на театъра 30 млади артисти ще погледнат през очите на клоуна "необятната държава" на Николай Василиевич Гогол и неговата пиеса "Ревизор", ще се огледат в пиесата "огледало", както сам я нарича авторът ѝ, за да разберат защо не трябва да се "сърдят на огледалото, ако им е крива мутрата".

Проектът "Клоунът Гогол" се реализира с финансовата подкрепа на Националния фонд "Култура" по програмата "Творческо развитие 2021" и с домакинството на Националния студентски дом в София. Ръководителка на ателието е Нина Димитрова, основателка на театър "Кредо", актриса, режисьорка и създателка на знаковите спектакли по Гоголеви текстове "Шинел", "Дневникът на един луд" и "РевизорЪт".

"Смятам, че Гогол е най-великият клоун в световната литература, и искам да споделя това мое творческо убеждение с участниците в ателието. Предлагам им да погледнат този гениален автор през очите на клоуна - наивния и добронамерен разобличител на нищожното, който с празнична, карнавална освободеност е способен да превърне болката в радост и да каже смразяващи истини за човешкото битие, без да обижда и поучава никого, ами просто ей така, като на игра. Гогол по клоунски се забавлява с пошлото, ниското и нищожното във великата си пиеса, в която всички си играят на "Ревизор" и всички треперят пред благородния смях на автора, "излитащ от светлата природа" на клоуна. С такъв смях и с клоунско човеколюбие се опитвам и аз да заредя младите артисти и да ги подтикна към клоунско забавление по отношение на абсурдите в Гоголевата пиеса и в нашия обърнат наопаки свят, в който ценности и морал са с краката нагоре. Надявам се след края на ателието артистите да си тръгнат малко по-гоголооки", казва Нина Димитрова.

За свой асистент в ателието тя е поканила младия актьор Денис Хаят, който за изпълнението на ролята на Хлестаков в нейния спектакъл "РевизорЪт" по Гогол е носител на "Икар 2018" за дебют.

През последните десет години и други млади артисти започват професионалната си кариера в спектакли на театър "Кредо". За постиженията си в тях са отличени с престижни национални награди, между които четири награди "Икар 2018" за дебют и две награди за мъжка роля на международния фестивал във Враца (2018) в спектакъла "РевизорЪт" по Гогол; номинация за "Икар 2016", номинация за "Аскеер 2016" и награда за мъжка роля на международния фестивал на моноспектакъла "БГМОТ", Габрово (2016) в спектакъла "Дневникът на един луд" по Гогол.

Освен селектираните за участие артисти, към ателието се присъединява и част от актьорския състав на "РевизорЪт" на Нина Димитрова. На откриването на ателие "Клоунът Гогол" присъстваха Диана Цанкова и Светломира Стоянова от НФ "Култура". В тяхно лице Нина Димитрова благодари на фонда за подкрепата на проекта.

Ателие "Клоунът Гогол" е вторият образователен проект на театъра, осъществяващ се с финансовата подкрепа на НФК. През изминалата година по проекта "кРЕдоСТАРТ" по "Едногодишна програма за подкрепа на частни организации в областта на изкуството" националният културен фонд подкрепи първата "Творческа Кредо лаборатория" на театъра, реализирана в периода април-юли 2021 г., в която се обучаваха 22 млади артисти. От тях са избрани 16 най-добре проявили се в процеса на обучение, които ще продължат работата си през тази година в следващата "Творческа Кредо лаборатория". Тя ще се проведе от март до юли по юбилейния проект на театър Кредо "кредО!шинел!", отново с финансовата подкрепа на НФ "Култура" по програмата "Едногодишен грант".

За случващото се в ателие "Клоунът Гогол" може да прочетете в сайта на Театър "Кредо" <https://www.credotheatre.bg/> и фейсбук страницата Credo Theatre – Bulgaria

Източник: в. Дума, брой: 26, статия
<https://duma.bg/teatar-kredo-praznuva-yubiley-n253139>

ДАРЕНИЕ ЗА НАЦИОНАЛНИЯ МАСОНСКИ МЕМОРИАЛ ДЖОРДЖ ВАШИНГТОН В АЛЕКСАНДРИЯ, САЩ

11.02.2022

Днес пристигнаха официалните документи, удостоверяващи приемането на дарението за Националния масонски мемориал Джордж Вашингтон в Александрия, САЩ (George Washington Masonic National Memorial). Дарението е от страна на ВЛССПЗБ и в частност с.л. Ехнатон. Това е вторият път, когато с.л. Ехнатон подкрепя Мемориала от 2011 г. насам. Дарението е на името на Бр Димитър Мандраджиев от същата ложа.

Великата ложа ССипЗ България е асоцииран член на Асоциацията на НММ Джордж Вашингтон.

Източник: сайт Велика ложа на Стари Зидари в България, статия

<https://www.grandlodgebulgaria.org/bg/?p=8584>

Филмовата поредица "Срещи с архитектурния модернизъм" с прожекция в Дома на
КИНОТО
21.02.2022

"Срещи с архитектурния модернизъм"

Радио интервю на Ирина Недева с Яна Алексиева и Симеон Цончев

Филмовата поредица "Срещи с архитектурния модернизъм" ще бъде прожектирана тази вечер в Дома на киното в рамките на конкурсната програма на фестивала "Златен ритон".

Повече от 20 филма в надпревара за наградата „Златен ритон“

"Това са едни кратки художествено документални филми, където главните герои са емблематични сгради в стила на българския архитектурен модернизъм, които разказват за себе си, за своята история, за своите създатели", поясни в интервю за предаването "Хоризонт до обед" един от двамата режисьори на филма "Срещи с архитектурния модернизъм" Яна Алексиева:

"Вдъхновихме се от една фейсбук страница "Български модернизъм", която вече е доста популярна". Националният студентски дом, е първият господин, в първия филм и разказва за своята история, от зараждането на идеята до изграждането му. Това сподели за "Хоризонт" другият режисьор на филма Симеон Цончев:

"Ние следим страницата от години и виждайки какви бисери има в градовете, ние решихме, че те трябва да получат по-голяма гласност и именно затова започнахме да мислим как да заснемем кратки филми за някои от любимите си сгради и така започна всичко".

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101604567/filmovata-poredica-sreshhti-s-arhitekturnia-modernizam-s-projekcia-v-doma-na-kinoto>

ПЕТЪР ЙОРДАНОВ - БЪНИ: МУЗИКАТА Е МОЕТО ЛЕЛЯЩО КИЛИМЧЕ**23.02.2022**

Има моменти в живота, които, без да подозираме, преобръщат посоката ни на развитие. Петър Йорданов-Бъни свири на инструменти от цял свят, а с тях обикаля света. Музиката променя живота му, а той променя облика на музикалната сцена у нас.

Съосновател е на група "Оратница", свири в различни формации, сред които „Тъпани и гайди”, Acoustic Soul jazz band, „Основно ветрове”. Стои зад проекта BunuVerse, в който обединява в едно шоу всички вълшебства на ударните инструменти. Успява да ги запише и да създаде цялостна музикална картина с помощта на loop station.

Организира концерти, фестивали, групови свирения, работилници и презентации. Композира музика за представления на Народния театър „Иван Вазов” и театър „Българска армия”, участва на театралната сцена и с изпълнения на живо.

Жонглиране на 4 работните места и срещата с една тарамбука

В момента има около 40 инструмента. Интересът му към музиката не се проявява в детството, както често се случва при музикантите. Идва в по-зряла възраст с една тарамбука, която хваща в ръце, докато изразява гражданските си позиции. След този момент музикалното му развитие е непрекъснат процес, а музиката се превръща в неговото лелящо килимче.

„Първият инструмент, който си купих, беше една тарамбука. През 2007 година имаше протест срещу застрояването на Карадере и Иракли. В Борисовата градина бе организирана 24-часова музика като част от протестните събития. Много се впечатлих от хората с ударни инструменти, които се бяха събрали. Чаках известно време, за да се освободи някой инструмент, на който да се пробвам. А когато опитах, много ми хареса, запалих се. Дори си нараних пръстите от много свирене след порива от емоции, който бях почувствал в мен.

После започнах да събирам пари, за да си купя инструмент. След това и за втори, и за трети. Тогава жонглирах на 4 работни места, нито едно от тях не беше свързано с музика. Започнах едно по едно да ги напускам, усещах, че ми трябва повече време за музиката. Последната работа, която запазих за около 5-6 години, беше като IT съпорт. Държах се в нея до момента, в който реших да вкарам цялата си енергия в новата си страст”, споделя Бъни.

След това започва конструирането на selfmade-същността – да твориш, да създаваш, да намиращ, да се свързваш, да проявяваш, да бъдеш в синергия, да представяш, да надграждаш, да организиращ, да обединяваш.

Безкрайно обогатяване: Африкански джембета, австралийското диджериду, перуански кахон

Петър Йорданов намира за интересни различните инструменти, на които свири. Усеща различния тембър на всеки. През годините многообразието в колекцията му расте.

Започва с африканските джембета, опознава тъпана, записва се на уроци по барабани и ксилофон. По-късно към уменията си прибавя и свиренето на хандпан – метален инструмент, който прилича на леляща чиния и по онова време се намира изключително трудно.

„Вече не е така, но тогава майсторите в света, които изработваха ръчно хандпан, бяха само няколко. Те получаваха заявки от цял свят и човек трудно можеше да се дореди. Да притежавам този инструмент, за мен беше 5-годишен блян. Цената му също беше доста висока.”

Бъни открива австралийското диджериду, за което се предполага, че е най-древният духов инструмент в света. Използва перуанският перкусионен инструмент кахон, свири на африканска калимба и овал.

Всичките инструменти са му любими, няма някой, който да предпочита. И до днес пази топъл сантимент към първата си тарамбука, но с времето се учи да ги пуска и да не се вкопчава само в един. Вярва, че така може да развива различни музикални умения и да се среща с нови инструменти.

Музиката – да присъстваш единствено в момента

През годините усеща, че музиката променя вътрешния му свят.

„Отваря ми нови врати и хоризонти и в съзнанието, и в житейския ми път. Благодарение на музиката съм обиколил доста държави в почти всички посоки на света, на различни континенти. Музиката е като лелящо

килимче. Отразява се и емоционално, различните инструменти повлияват различно. Когато човек свири на диджериду, например, използва диафрагмено дишане. Действа като дихателна практика. Аз лично свирия на него от здравословна гледна точка. Ударните пък разпалват огъня и енергизират. Хандпанът действа изключително релаксиращо. Инструментът много често те пренася някъде другаде и достигаш вътрешен мир – както когато катерачите се катерят по скали или стени, те не могат да мислят за нищо друго. Присъстват само и единствено в момента. Или като в света на рибарите, които са пуснали плувката и чакат. Това е както момент на застиване, така и постигане на точка на балансиране. Понякога, докато свириш, губиш представа и за времето. После се чудиш колко часа са минали.”

Свирене на остров и изграждането на връзка – началото на „Оратница”

В първите години от музикалното си развитие Бъни участва в сформирването на няколко групи, втората или третата сред тях е „Оратница”.

„С момчетата се засичахме на различни фестивали – като гайдарското надсвирване в родопското село Гела, кукерския събор в Широка лъка. Имало е събирания, на които сме се засичали и четиримата, без да сме се познавали и уговаряли. Събирал ни е интересът ни. Започнахме да се организираме заедно и да експериментираме, с нас е имало и други хора.

В един момент аз започнах да поемам ангажименти за йога практики. Получих предложение да събера формат, с който да отидем на един остров в Гърция и да бъдем нещо като музикален съпровод по време на йога заниманията, включени в програмата.

Предложих на момчетата, с които през 2009 година сформирахме „Оратница”. Отдохме заедно на гръцкия остров.

А когато сте заедно на един остров и свирите всеки ден, се установява хубава връзка”, споделя Бъни.

И в база на Гестапо под земята

С „Оратница” обикалят много места по света. Едно от тях, което Бъни никога няма да забрави, е ботаническа градина в Малайзия, където музиката извира сред маймуни и други екзотични животни. Свири на кораб във водата в Русия, който се клатушка през цялото време заради много силен вятър. В Чехия прави музика в нещо като бункер под земята – оказва се база, която е ползвало Гестапо по времето на Хитлер.

В България също е посещавал интересни места. На фестивала край Беглика свирят на сцена, която е във водите на язовира, нещо като изкован сал. Когато адреналинът се вдигал и свиренето ставало по-динамично, салчето започвало да лъкатуши.

Сега му предстои пътуване до Словакия, където ще свири в красива катедрала, заедно с виолончелистката Магдалена Петрович, с певицата Нина Николина и с нейния хор „Магическите гласове”.

География на музикалното изразяване

На фестивалите по света, които Бъни посещава, се събират групи от целия свят, от интересни държави. Хората свирят различно според географските ширини. В Малайзия правят нещо като експеримент – събират по един вокалист от всяка група. Дават им задача да направят нещо съвместно. На следващия ден е ред на перкусионистите. Тогава се вижда на сцената как всеки носи своя характер, бит и култура и повлиява на цялостното звучене.

„Музиката е най-универсалният език в света. Без да се разбираме чисто лингвистично, като говор, с музиката успяваме да общуваме по интересен начин”, допълва Бъни.

Домът на инструментите

Инструментите му са трудни за съхранение, най-малкото заради обема си. Доскоро той ги е разпръсвал както в различни репетиционни зали в София, така и в дома си, но от няколко месеца има място, на което може спокойно да ги държи. Като част от организация Петър Йорданов участва във възобновяването на таванско, подпокривно пространство, което е било изключително неприложимо. С много усилия, работа и средства успява да го превърне в репетиционна и в момента там държи всичките си инструменти.

Споделя, че свири всеки ден. Репетициите за него са ежедневие, казва, че свиренето е като спорта – ако искаш да поддържаш форма, трябва да се упражняваш и да полагаш усилия. Има и периоди, в които пропуска дни, но те са по-скоро рядкост.

Трудностите са много

„Трудностите са постоянни, това е борба. Има ги както при мен, така и при доста колеги, с които разговарям. Виждам, че и доста хора в музикалната среда отпадат. В последно време не толкова, но имаше период, в който постоянно мислех как трябва да се върна към конвенционалната работа, която имам. С музиката е трудно да се оцелява финансово. Пазарът в България не е като в САЩ или Англия, трябва да си много гъвкав, креативен и да работиш много, за да задоволяваш нуждите, които имаш. Непрестанно трябва да измисляш начини да реализираш това, което правиш, без да са необходими компромиси. Ако се върна на работа, която не е свързана с музиката, тогава музикалните ми умения ще отидат на заден план. Когато успееш да преборваш трудностите, идват щастието и удовлетворението”, споделя музикантът.

„Фолклор в джоба”

Петър Йорданов-Бъни участва в разработването на приложението „Фолклор в джоба” – Folklore in the pocket. Средствата за него са намерени от Национален фонд „Култура” и лични финанси. То вече е налично за „Епъл” и „Андроид” и на този етап от развитието си прелага 12 урока.

„Приложението все още е в началния си стадий. Посято е едно семенце, което тепърва ще се развива. Това също е трудна и скъпа инвестиция, която изисква време. Гледаме го като зародишче, което ще разцъфва.

Към момента в приложението има фолклорни уроци по гайда, тъпан, тамбура, гъдулка и кавал. Има и три урока по пеене от различни области на България – неделински двуглас, от граовския регион и от родопския край. Различни певци показват техниките на пеене в съответните фолклорни области. Има два урока за хоро, показват се конкретните стъпки на танцовите изпълнения. В приложението има опцията да се солират отделните инструменти, когато свирят всички заедно, например да може да се чуе само партията на кавала или пък само партията на тъпана. Много хора, когато слушат музика, не могат да разграничат кой какво свири, а би било полезно да опознават инструментите. Желанието ни е да включим вътре много уроци от различни изпълнители, да стане като база данни, която да се споделя между хората. Имаме и идеята всеки да може да качва песни – когато посети някое село и чуе пеенето на местна баба, например, да обогати съдържанието. „Фолклор” е международна дума, която означава „народна мъдрост”, имаме амбициите в приложението да добавяме и международен фолклор, да не е само българският.

Нова посока в пандемията

Петър Йорданов-Бъни участва с правене на музика за Народния театър „Иван Вазов” и театър „Българска армия”. В „Българска армия” е участвал на живо в пиесата „Саломе”, в Народния театър – в представлението „Калигула”. С него трябва да пътува за Япония, липсата на ваксина заради имунно заболяване обаче не му позволява да тръгне. Обучава свой колега да заеме партията му. Участва и в

други театрални представления – с композиране на музика и свирене на живо. Сред тях са „По жицата”, „Серафим” и „Шибил”.

„Това е една различна посока, която аз много харесвам – да сътворявам музика по дадена поръчка, независимо дали е представление, реклама или филмче. Това е ново предизвикателство и умение, което развих по време на пандемията, когато нямаше възможност за концерти. Съсредоточих се и развих необходимите качества в музикалното продуциране.

Усещането, когато си на театралната сцена и на сцената, поставена за музика, е съвсем различно.

„В театъра аз съм едно елементче от цялата картина, там много повече са засилени речта, движението и ефектите на декора. На концертите акцентът е изцяло върху музиката. Много харесвам различните видове сцени и изпълнения.”

Бъни споделя, че обича да свири и на улицата, въпреки че не го е правил последните 2-3 години. За него усещането там е съвсем друго.

„Минават хора, които са разнородни и различни – от деца до възрастни. Тогава оценката за това, което правиш, е различна.”

Предстоящи концерт и фестивал

На 24 февруари Бъни ще свири с групата „Основно ветрове” в Камерна зала на „Национален студентски дом”.

„В този формат сме с двама братя – Емрах и Реджеп, които музицират на изключително високо ниво и много се радвам, че можем да свирим и с тях. Мултиинструменталисти са, а процесът с тях е много красив.”

В момента Бъни участва и в подготовката на „Хандпан фестивал”, който ще се проведе на 9 април в София.

„Това е много интересен инструмент, защото може да свири едновременно ритъм, мелодия и хармония. Ударните инструменти могат да свирят само ритъм, а тромпетът, например, само мелодия, акордеонът свири и мелодия, и хармония. Хандпанът съчетава и трите компонента. Досега правехме събития в Родопите с него, които се наричаха HangOut Rhodope. В рамките на няколко дни обучавахме хората как да свирят.

Концепцията за фестивала в София остава същата – хората да добият повече знания за този инструмент и да опитат да свирят на него.

След това изнесените обучения в Родопите също ще продължат. Аз започнах да внасям тези инструменти в България. Това е друго направление, над което работя усърдно. Трудно е това мултиплициране – често захващам няколко неща и нишката понякога се губи.”

Когато я има страстта и отдадеността обаче, нишката се превръща във всеобхватна материя, която има способността да преплита хора, събития и емоции. Защото има кой да я сплита – Петър Йорданов - Бъни.

Източник: Selfmade, статия

<https://selfmade.id/blog/stories/petar-iordanov-bani-muzikata-e-moeto-letyashto-kilimche>

”Пресечни точки” за барока и джаза на софийска сцена**24.02.2022**

Интервю на Татяна Иванова с Линда Манчева

Два интригуващи концерта ще се състоят в София на 24 и 25 февруари. Те са наречени „Пресечни точки“ и събират в един проект музика от барока и джаза. И докато първият от тях е само за ограничен кръг публика, само с покани, то вторият - в петък, в Студентския дом от 20 ч. - е за всеки, който е заинтригуван от подобна комбинация.

Програмата има за цел да съчетае произведения от барокови майстори като Хенри Пърсел, Антонио Вивалди и Георг Фридрих Хендел с пиеси на джазмена Пат Матини, аранжирани от Румен Бояджиев-син и Константин Владигеров.

Автор на проекта „Пресечни точки“ е бароковата виолончелистка Линда Манчева, която живее в Берлин и работи с престижни ансамбли, като „Кончерто Кьолн“, специализирани в т. нар. „исторически информирана практика“, по-близо до автентичното бароково звучене.

Линда Манчева представи този проект и своите съмишленици в него в интервю за предаването "Алегро виваче" по "Хоризонт". Чуйте в звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101606478/presechni-tochki-za-baroka-i-djaza-na-sofiiska-scena>

Музиката на Барока и на Пат Матини събира Линда Манчева в „Пресечни точки“

24.02.2022

Музиката на Барока и на Пат Матини звучи в една програма. Инициатор на проекта „Пресечни точки“ е виолончелистката Линда Манчева. По-голямата част от аранжиментите на музиката на американския китарист са на Румен Бояджиев, има и два на Константин Владигеров. Творбите ще изпълнят квартетът на Линда Манчева – Смиляна Лозанова и Юлиян Стоянов – цигулки, и Евгения Бауер – виола, заедно с Даниеле Феббо – контрабас, и Илко Градев – акордеон. Премиерата ще бъде на 25 февруари от 20 ч. в Национален студентски дом.

Линда Манчева от много години свири на бароково чело, слуша джаз и ѝ се свири джазова музика. Първата стъпка в тази посока прави, когато Сашо и Константин Владигерови я канят да изпълни техни творби с тях. „В пиесите имаше толкова нови за мен хармонии, трябваше да свира и сола – нещо абсолютно непознато. От години се опитвам да се доближа до джаза. Като класически музикант образованието ни не включва свирене на джаз. Много жалко, че е така.“ – разказва Линда Манчева.

Тя търси възможност да съчетае бароковия стил, който добре познава, с джаза, с който иска да се сближи. Спира се върху творчеството на Пат Матини. „Слушам много неговата музика, попивам я с много чисто чувство. Бих я сравнила с музиката на Моцарт – когато го слушам, мога да ходя по улиците и да подскачам от щастие. Много, много, много ми харесва музиката на Пат Матини. Той е безкраен!“ – възкликва Линда Манчева.

След като слуша музика на китариста и събира негови ноти, тя се обръща към Румен Бояджиев да направи аранжименти на избраните от нея произведения. Автор на други два е Константин Владигеров. В основата на проекта са хармониите. „Направих проучване като научен проект – какви хармонии използва Пат Матини, как се свирят те на челото, как могат да зазвучат в състава за концерта.“ – разказва за подготовката Линда Манчева. От бароковата музика тя избира произведения на Пърсел, Лоуъс, Вивалди и Хендел. Връзката е в тоналните паралели. „Влизаме от Барок в джаз през обща тоналност, която после се разтваря до безкрай и пак се връщаме в конкретната тоналност, за да продължим с Барока.“ – описва структурата Линда Манчева, като казва, че е благодарна за предизвикателството. Аранжорът Румен Бояджиев следи репетицията и дава насоки за реализацията на творческата идея

Да направи аранжиментите за Румен Бояджиев е трудна задача от гледна точка на спецификата на музиката на Пат Матини. „Тя е дълбоко китарна и е съобразена с неподозирани качества на този инструмент, звучи все едно слушате цял оркестър. Много е трудно тази специфика да се пренесе в друг състав. Опитал съм се да направя нещо, представяйки си Линда, нейния квартет и допълнителните музиканти, запазвайки атмосферата на неговата музика, като промених малко технически регистри. Идеята е музиката по нов начин достига до по-широк кръг хора, които да усетят дълбочината и безкрая на неговата творческа инвенция.“ – обрисова направеното и смисъла му Румен Бояджиев.

Линда Манчева вижда паралелите на музиката на Пърсел и Лоуъс с Пат Матини в развитието на хармонията и прелитането на гласовете: „Той влиза от хармония в хармония по безкрайно интересен начин. Неговите мелодии могат лесно да се пеят. Когато ги свира на чело, усещам как все едно пея. Така става съвкупност, в която един елемент обогатява другия или го подплътява“. За програмата тя избира мелодичните произведения на Матини, а контрастът с бароковите творби на Вивалди и Хендел е в танцови части от Пърсел и Лоуъс, с които се променя атмосферата и се свири по-виртуозно.

След ден тук ще бъде предпремиерното представяне на проекта „Пат Матини е един импресионист. С всеки един такт от музиката си може да опише нещо изключително дребно – като капка дъжд, паднало листо, слънчев лъч. Той задълбава много дълбоко в човешките чувства, неповторим музикант е. Тази дълбочина би могла много добре да се пресъздаде с класическите инструменти, защото те единствени могат да стигнат толкова дълбоко в човешката душа.“ – посочва Румен Бояджиев.

Изпълненията на пиесите в програмата са така подготвени и представени, че ни дават възможност да им се насладим чрез вникването в тях. В добавка към красотата им е това, че са интересни и интригуващи. Самият проект е създаден с искрено вълнение и въвлеча, както илюстрират и думите на един от участващите музиканти – Даниеле Феббо:

Източник: jazzfm.bg, аудио запис

<https://jazzfm.bg/novini/muzikata-na-baroka-i-na-pat-matini-sabira-linda-mancheva-v-presechni-tochki.html>

Какви са сънищата на Аза

25.02.2022

„Сънища на Аза“ е най-новата продукция на театър „Наш свят“. Драматургът и режисьор Ива Панева изгражда сценична версия на срещата между двама знаменити австрийски автори – бащата на психоанализата – Зигмунд Фройд и един от най-значимите представители на Виенския сецесион – Артур Шницлер, смятани за двойници и сродни души. Спектакълът включва и историята на две жени, вдъхновили творби на Фройд и Шницлер: Дора, която кара Фройд да описва своите случаи от психоанализата и госпожице Елзе, която вдъхновява Шницлер да се обърне към психоанализата. В сценичната версия драматургът и режисьор на спектакъла – Ива Панева представя реални факти, филмова версия, оперно пеене.

„Оперните певци Венера Мелеки и Пламен Кумпиков пресъздават съновидения и образи, докато актьорите Петър Калчев и Петко Каменов влизат в ролите на Шницлер и Фройд. Във филмовата част на спектакъла ще видите актрисите Маргарита Хлебарова и Албена Ставрева, със специалното участие на Боряна Маноилова, която играе Госпожице Елзе на екрана. Оперни певци, актьори и музиканти създават мистичен спектакъл за двойствената човешка натура и тънката граница между сън и реалност.“

Театралният спектакъл „Сънища на Аза“ ще бъде представен на 26 февруари от 19 часа с вход свободен в Музея за съвременно изкуство „С

офийски арсенал“ към Националната художествена галерия.

Драматург и режисьор: Ива Панева

Оператор: Стефан Куцаров

Участват: Венера Мелеки, Петър Калчев, Петко Каменов, Пламен Кумпиков, Петър Кушлев (виолончело)

Със специалното участие на: Боряна Маноилова, Албена Ставрева и Маргарита Хлебарова

В партньорство със сдружение „Наш свят“.

С финансовата подкрепа на Посолство на Австрия в София.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101607071>

Националният студентски дом организира “Година на украинската култура и народ”**01.03.2022**

Националният студентски дом (НСД) организира инициативата „Година на украинската култура и народ в НСД“. Това съобщават от структурата.

От НСД посочват, че идеята е свързана с непровокираното военно нападение на Руската федерация срещу територията и народа на независимата европейска украинска държава.

Целта на инициативата е да се популяризират творчеството и културното наследство на украинския народ и да се развият връзките между младите хора от България и Украйна, където по официални данни живеят над 200 000 етнически българи. „В тези мрачни времена, в които самото съществуване на украинската държава е поставено под заплаха от вражеска агресия, Украйна следва да стане още по-видима, още по-близка за българския народ в културно и социално отношение, а инициативи на солидарност като тази могат да бъдат от полза“, отбелязва директорът на НСД д-р Христиан Даскалов.

До 31-ви март - срок, в който традиционно се приемат заявки за включване в Годишния календар на НСД, всички студенти, студентски колективи и артисти могат да подават заявки за реализация на културни, образователни и научни проекти на територията на Национален студентски дом, посветени на годишната тема, свързана с Украйна.

Проектите, включени в инициативата като част от календара на НСД, ще се реализират безвъзмездно в залите за култура и изкуство на Национален студентски дом в София на пл. „Народно събрание“ 10 през цялата 2022 г.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/lik/228685-natsionalniyat-studentski-dom-organizira-%E2%80%9Cgodina-na-ukrainskata-kultura-i-narod%E2%80%9D>

Книгата все още е един от основните будители

02.03.2022

Разговор с изследователя Росен Петков за адаптацията на традиционните медии към цифровата епоха, за NFT и дигиталното изкуство и дали книгата ще оцелее в модерния свят

Росен Петков работи в областта на компютърните изкуства и дизайна още от навлизането им в България и е един от първите експерти, спомогнали за развитието на компютърните изкуства у нас и популяризирането на световните постижения в тази сфера. В началото на 90-те е редактор „компютърно изкуство“ в списание „Графика с компютър“. Петков е един от създателите на международния форум за компютърни изкуства „Компютърно пространство“, (33 издания), както и създател на Студентското общество за компютърно изкуство (СОКИ), реализирало над 120 проекта в областта на дигиталните изкуства, дизайна и кариерното развитие на студенти и младежи. Росен Петков завършва Техническия университет в София, специалност „Изчислителна техника“ и специализира по различни проблеми на мултимедията в университетите и академиите на Единбург, Лил и Кьолн. След завършването си започва като преподавател в катедра „Електронна техника“ на ТУ- София, където създава и води лекции по предмета „Компютърна графика“, а в НБУ създава (заедно с Ивелин Стефанов) специалността „Компютърни изкуства“, която по-късно е преименувана в „Графичен дизайн“. Росен Петков е ръководил иновативни международни проекти в областта на книгите и дигитализацията, участвал е в разработването на технология и учебителни материали за нискобюджетна дигитализация на книги и документи. Автор е на книгата „За старите книги и компютърните изкуства“, 2010 г., 2012 г. и съавтор на ръководства и онлайн учебителни материали в областта на съхранението и дигитализацията на книжното наследство. Петков поддържа и две Facebook групи, едната за първи издания, български печатни антикварни книги (За старите книги и компютърните изкуства), а другата – за дизайн на ръчно изпълнени подвързии на книги (Bookbinding design).

Espotomy.bg се свързва с г-н Петков, за да поговорим за книгите като будители, за адаптацията на традиционните медии към цифровата епоха, за NFT и дигиталното изкуство и дали книгата ще оцелее в модерния свят

Вие сте изследовател на книгата като артефакт, създател на учебни материали и колекционер. На какво може да ни научи една книга сама по себе си?

Книгата е важна вещ. Тя е и изкуство, тя е и култура, тя е и информация. Литературата винаги е била нещо повече от другите изкуства, защото в литературата се съдържа историята на един народ, културата на един народ, мечтите, вярванията, на един народ. Отделно книгата ни научава на една богата езикова култура, да имаме един добър набор от думи, с които да се изразяваме, а е ясно, че думите са израз на нашата мисъл и когато нашият речников състав е беден, съответно и нашите мисли са бедни.

В същото време преподавате компютърни изкуства или т.нар. „графичен дизайн“. Къде е пресечната точка между архаичният обект книга и съвременното изкуство?

Ами книгата има една хилядолетна история. Литературата изобщо. Книгата винаги е била преплетена някак си с много други видове изкуства. Например в книгата има шрифтове, има оформление на страниците, има илюстрации. Дори в древните книги има различни видове гравюри, с които се е илюстрирало съдържанието. Така че книгата може да ни научи на много неща. На усет към шрифтовете, изображенията, оформлението и оттам вече и връзката с графичния дизайн. Съвременните графични дизайнери никак не е лошо да познават тази хилядолетна история, а също така да познават и елементите на книгата – шрифтовете, различните видове изображения, а по-късно и фотографиите, които се включват често в книгите, а също така и различните методи за печат, тъй като много често при графичния дизайн в крайна сметка продуктът трябва да види бял свят по някакъв начин и когато този продукт трябва да бъде отпечатан, например във вид на плакат или каталог, или някаква книга, очевидно познаването на историята на книгата, на книгата като артефакт, ще бъде полезно.

Казано с други думи, колкото и да е дигитално изкуството, голяма част от него днес, все пак стига до печат или до някаква друга физическа форма?

Разбира се и от тази гледна точка книгата продължава да съществува под най-различни форми и ще продължава да съществува. Отделно да оставим въпроса какъв малък процент все още от книгите са дигитализирани. Повечето фенове на дигиталния свят едва ли си дават сметка, че в някои области по-малко от 2-3% от информацията, която се съдържа в книгите, е налична онлайн.

Как се създава изкуство на монитор с мишка?

Има образно казано два пътя при използването на компютърната техника в изкуството. Единият е просто като инструмент. Софтуерът и съответно компютърът са добър инструмент за редакции, за манипулиране, за изобщо обработка на произведенията и улесняват автора. Това е така да го кажем, компютърът като инструмент. Има обаче и друг подход, при който софтуерът, компютърната техника, може да се използва за създаване на нови стилове, на нови подходи. При например т.нар. генеративно изкуство, където с помощта на софтуер могат да се създават интересни, красиви изображения. Един такъв пример са фракталните изображения, например. В случаите, когато те се използват, за да се създаде нов стил, ново, интересно произведение, което иначе, без помощта на съответния софтуер не би могло да се създаде, или много трудно би могло да се създаде, тогава вече говорим за компютърно изкуство. Между другото има картини на Дали, които изглеждат като компютърни, където изображението е мапвано върху някакви кубове има сфери и т.н., което показва, че и на ръка могат често пъти да се създават произведения, които изглеждат компютърни, но все пак с помощта на съвременния софтуер и с помощта на различни програми, които генерират изображения, включително софтуер с изкуствен интелект, могат да се създават нови по стил изображения, където вече намесата на софтуера е видима и без негова помощ трудно би могло да се постигне определен ефект например. Но в крайна сметка е важен творецът. В крайна сметка е важна идеята, а дали ще бъде на ръка, дали ще бъде с компютър, в крайна сметка е важна идеята да бъде добра и в крайна сметка е важно произведението да въздейства. Хората да го харесват.

Може ли да обясните, сравнително просто, какво представляват NFT изображенията?

NFT е технология при която Вие имате едно цифрово изображение, което се разпространява по такъв начин, че информация за него има във всички, които притежават т.нар. портфейл от съответната валута, с която се търгува. Подобно на криптовалутите имате някакви данни за съществуващи произведения и съответни продажби, съответно тази информация е във всички, които имат някакво участие в тази валута. По този начин се знае произведението откъде е тръгнало, как е купено, продадено и т.н. И се получава някакво доверие, легитимност, на самото произведение. Така че това е една мода, която особено тази година започна да става много популярна, да се продават произведения на изкуството електронно. И тук пак е добре да се знае, че за да може да бъде продадено успешно едно произведение, освен рекламата, е важно съдържанието, важно е авторът да бъде известен, да бъде новатор, да има последователи, които искат да притежават негови изображения. И тук между другото някои автори поставят компютърно генерирани изображения, където те като автори всъщност контролират процеса на генериране, но самите изображения са софтуерно генерирани. Разбира се има и просто рисувани изображения от авторите.

Как се гарантира, че цифровото изображение е оригинал и какво носи то като стойност при положение, че знаем колко е лесно да се копират цифрови изображения?

Изображението е публично, то винаги е било публично, когато се постави в интернет, но поради това, че информацията за покупко-продажба и за самите произведения присъства във всеки един участник в тази криптовалута, чрез която се реализират продажбите, гарантира така да се каже публичност на информацията. На кого е било изображението и на кого е продадено. Вече въпросът за сумите е дълъг въпрос. Естествено авторът, историята на автора, продавача, рекламата, която се прави. Едно е когато се продава чрез престижни аукционни къщи, има медийна реклама, друго е, когато просто поставите свое произведение ей така без да имате популярност, така че цената е комплексен фактор. Тя зависи, както винаги от желанието на купувачите да притежават нещо от съответния автор, както и при класическите картини, когато продават една класическа картина цената до голяма степен се формира от различни фактори – кой я продава, къде се продава, какво е желанието да се притежава, дали има конкуренция на желаещите да притежават съответното произведение на изкуството.

Да, но класическото изкуство можеш да го пипнеш, ако е книга – да я разпратиш...

Другото може да го имаш в портфейла си и то се вижда, част от твоето портфолио и точка. Вижда се онлайн. Естествено Вие може да си снимате Мона Лиза, например, с прекрасна резолюция и т.н., но се знае, че оригиналът е в Лувъра или поне трябва да е там. В смисъл че се знае произведението кой го притежава. Виртуалната собственост понякога е не по-малко важна от реалната. Това, което хората знаят за нещо, доверието към нещо, мисълта за нещо, също струва пари. Примерно модерните, т.нар. инфлуенсъри, напоследък, защото доверието към някой всъщност струва много пари. Изграждането на доверието също понякога се прави с много усилия, време, а понякога и с много пари.

Направи ми впечатление, че по време на последното издание на фестивала „Компютърно пространство“ е имало отделна тема, посветена на криптовалутите и NFT. Също така видях, че има и български творци, които продават своето изкуство в този формат.

Ние на „Компютърно пространство“ се постаряхме да покажем началото на този тренд и накъде вървят нещата. Всъщност решихме че тази тема наистина е стратегическа последните 1-2 години и трябва да се дебатира по-широко. Поканихме известни наши артисти като Калоян Тошев например и те разказаха интересни практически неща: как предлагат свои произведения, как се постига някакъв успех. Между другото тези лектории са вече налични в YouTube и всеки, който иска да види детайли, би могъл да се прикрепи към канала на Computer Space и безплатно да разгледа тези презентации. Тук е важно да кажем, че има много криптовалути. Напоследък даже те са огромно количество. Младите хора много се паят по тези неща, понякога безразсъдно купуват някакви валути, както те казват „инвестират“. Само че тук трябва да се обърне внимание и може би едно леко сравнение с акциите – важно е да инвестирате там, където все пак разбирате, имате някаква информация и следите какво се случва. Защото, както при акциите, ако Вие не следите какво се случва, най-вероятно те ще се качат, ще паднат, ще се качат, ще паднат, т.е. има едни флуктоации, които Вие ще пропуснете и вероятно в крайна сметка няма да спечелите. Така че, както във всяка инвестиция, която се прави, подготовката, информацията, не са маловажни. И другото, което е важно – важно е да сте първи.

Участвате в проект за нискобюджетна дигитализация на книги и документи. Имате ли представа колко библиотеки се възползваха от възможността, която проектът предлага?

Това беше един много интересен проект. Той приключи, но материалите отново са онлайн, те се ползват и са налични. Идеята на този проект е за малките библиотеки, за частните колекции, за такива малки организации, като някакво малко читалище, което има интересна краеведска литература, но няма скъпи устройства, с които да я дигитализира – как да си направи един кът за дигитализация и същевременно самия процес как да го организира – метаданните, после включването на дигитализираните неща в бази данни – неща, които са важни. Например, ако сканирате един документ, добре би било той да мине през OCR (Object to Character Recognition) софтуер, за да може да се търси в този документ по определени думи, символи и т.н., защото в противен случай той представлява просто едни снимки. Дали ще го разгръщате на ръка или на компютъра пак ще загубите същото време, ако не може да търсите в него. Така че има едни такива тънкости при дигитализацията. Този проект, бих казал, че още когато го правехме имаше около 15 наши библиотеки и читалища, които ползваха продуктите му. След като приключи има може би над 50 организации, които се възползваха от неговите продукти, които под някаква форма направиха обучения на своите служители, ползват ги за различни уъркшопове и кратки образователни курсове. То е в сферата на продължаващото професионално обучение, подходящ за всички, които искат да получат някаква допълнителна квалификация. Бих казал, че това е един хубав проект с хубави резултати. Мен ме радва интереса към тях.

Защо е необходима дигитализация на литературата? С какво ни помага тя?

Дигитализацията е необходима първо за съхраняване. Много често хартията деградира а фотографиите – деградират още по-бързо. Другото, което се случва често пъти е при употребата на определени артефакти, те се амортизират, така че много често, преглеждането дигитално предпазва артефактите от прекалена амортизация, когато те се пипат. Трета причина е донякъде популяризирането на съдържанието, защото не са много хората, които заделят достатъчно време да отидат до библиотека, архив или до читалище или до някъде другаде, където има материали. Често пъти това е свързано с доста време, да се търсят и т.н. Не на последно място изследванията и научните изследвания се подпомагат много лесно, когато имате дигитални каталози, дигитални архиви и не се налага за всяко нещо да се губи страшно много време или примерно да си правите командировка до някой друг континент, за да видите един артефакт, който можете иначе да прегледате евентуално дигитално и да си спестите големи разноски при пребиваване и пътуване. Друг важен аспект на дигитализацията е, че тя сама по себе си води до някакви открития. Натрупването на съдържание често пъти помага да се сравняват определени неща, да се направят много по-лесно проучвания и изследвания и по този начин. Например много открития се случват поради това, че материалите ги има дигитално и може да ги сравните. Докато преди време това е било лукс. Трябвало е много пари да пътувате, да отидете, да сравнявате. Има преразглеждания на историята често пъти заради дигитализацията, защото се оказва, че някои заключения, които са били правени преди години, не са много точни или са неверни. При дигитализацията могат да се откриват невидими за окото неща, например да се снимат водни знаци, да се снима структура на хартията, да се снимат някакви преписки, които са много нечетливи иначе и да се разчитат на компютър. Много предимства има дигитализацията, но две са най-големите: едното е съхраняването, а другото е популяризирането на културно-историческото наследство и на информацията, която се съдържа в книжното наследство.

Според Вас изгубена ли е библиотеката като културно средище за българина?

Не бих казал, че е изгубена. Много библиотеки имат много приятна атмосфера, някои от тях имат и модерна реконструкция, например, ако вземем Бургаската библиотека, и всъщност дават едно пространство не само за четене, но и за срещи между хората, за едно приятно учене и научаване на някои неща. Аз винаги съм се възхищавал на такива средища. В Националната библиотека има вече много приятни и добре оформени зали, където можете да видите историята на книгата. Има много читалища между другото, които получиха субсидия и реновираха 1-2 зали, където вече много модерно, може да седнете да разглеждате, да преглеждате нещо, да прекарате приятно. Така че библиотеките като средище, не само за ползване на книгата, но и като средище за насърчаване на четенето, средище където хората могат приятно да прекарат определено време, да научат нещо, бих казал, че навсякъде по света така се насърчава и има много инициативи, които подпомагат библиотеките да се модернизират, да имат подход, особено към младите хора и да насърчават четенето.

Живеем във век, в който дигитализацията като че ли е на върха във всяка една сфера от живота, особено и след пристигането на пандемията. Някак всичко стана цифрово, включително общуването между хората. В същото време се издават много нови книги от много нови автори. Очевидно е, че книгата, като артефакт не е умряла. Но на какво се дължи това според Вас?

Ами според мен дължи се на това, че хората осъзнават едно нещо. Дигитализацията и дигиталния свят си имат своите предимства – бързото намиране на информация, интерактивността, мултимедията, интересното пространство, в което попадате – виртуална реалност и т.н. Но книгата има едно очарование, което се осъзнава от всички, че не може да бъде лесно подменено от дигиталната сфера. Да държите една хубава книга в ръцете си, да усетите дори мириса на хартията, да виждате пред себе си една красота, нещо, което е оформено много хубаво, знаете – като се започне от детските книжки. Вече има такива прекрасни детски книжки – големи, със страхотни илюстрации, с хубава хартия, с хубав печат, премина се през различни албуми, каталози, които може да държите в ръцете си и да им се радвате, премина се дори през евтините романчета, които обаче докато пътувате някъде или докато сте на плажа може да си ги четете. Всичко това създава една аура. Книгата е една аура – дали ще я четете на плажа под чадъра или седнала на едно хубаво бюро и разглеждайки внимателно някакъв ценен екземпляр, тя създава една аура. И мисля, че това е всъщност нещото, което не може да се сравни с другата, дигиталната аура и хората продължават да си харесват книгата, дори и тези от тях, които са израснали в дигиталната ера – тийнейджърите, и те си харесват, много голяма част от тях, някакви свои книги. Затова и продажбите на книги може би някак си не са спаднали толкова драстично както очаквах. Съществуват си, има огромно количество издателства, дори и аз съм се учудвал колко голям брой издателства има, което е хубаво. Книгата си има своето бъдеще и тя ще продължи да съществува. Друг е въпросът, че някои видове книги може да позагълхнат, като например някаква да кажем специализирана литература, която често пъти вече се слага онлайн и се купува онлайн. Може да има някои видове литература, за които да поспадне търсенето на хартия.

Ще заживеят ли технологиите с неща, които през годините са били спътници на хората и от които хората са учили, като книгите например?

Трябва да сме готови определени видове медии да доминират след време и по някакъв начин да изместват други видове медии. Радиата например ги има, но ако сте забелязали много радио слагат вече нещата и в интернет, слагат видеа с хората, с които разговарят, така че те се адаптират към тази мултимедийна среда и модернизират представянето на нещата, защото иначе ще изостанат, ще бъдат по-малко слушани. По същия начин е и с книгата. Книгите се развиват. Има много интересни нови формати книги. Нещо, което преди време го е нямало като луксозност, като цветност, като атрактивност, за съжаление даже понякога стига до кич в този стремеж нещата да са шарени. Но всяка медия се адаптира и се опитва да се съхрани. Дали в дългосрочен план ще се съхрани е друг въпрос. Все повече ще има дигитално съдържание, то е ясно. Все повече хората ще достъпват информацията дигитално, но книгата дълго време ще бъде също така много, много атрактивна медия, а и бих казал нейната аура, да я държите в ръцете си, няма как лесно да изчезне.

Можем ли да кажем, че книгата е будител?

Разбира се. Книгата е, все още, един от основните будители, защото книгата съдържа в себе си историята, вярванията на един народ, тя е документ за неговото развитие и книгата винаги е била някак огледало на това какво се случва. Така че книгата е много близко до човека. Тя винаги е съпътствала развитието на човека, тя винаги е помагала и както се вижда и в момента помага за нашето развитие.

Източник: Economy.bg, мулти медийна публикация, статия

<https://www.economy.bg/history/view/49856/Knigata-vse-oshte-e-edin-ot-osnovnite-buditeli>

Студентски съвет дари книги на университетската библиотека

04.03.2022

Студентски съвет при УНСС закупи 150 броя от книгата на д-р Християн Даскалов, директор на Национален студентски дом – „Домът и университетът“. Книгата е свързана със студентското самоуправление през будния дух на студентската общност. Средствата събрани от продажбата ще бъдат използвани за реновирането на Национален студентски дом.

На 01 март 2022г. Студентският съвет дари част от закупените книги на Университетската библиотека. Директорът Петър Петров благодари за щедрия жест и сподели, че дарителството е един уникален акт, особено ако е за библиотека, защото това кореспондира с нещо висше като еманация на духа.

Г-н Ангел Стойков, председател на Студентския съвет, увери, че това няма да е последното дарение към библиотеката „Надявам се книгата да привлече вниманието на колегите-студенти, тъй като ще обогати техните знания за идеята и историята на студентското самоуправление и движение“.

Източник: УНСС, статия

<http://sc.unwe.bg/?p=14180>

НПСС с избрано ръководство за мандат 2022-2024 година

07.03.2022

Изпълнителният съвет на Националното представителство на студентските съвети в България проведе своето първо заседание за мандат 2022-2024г. На него по предложение на председателя на НПСС – Даниел Парушев бяха избрани трима зам.-председатели:

- Александър Узунов от Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий“;
- Доротея Николаева от Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“
- Йозлем Кюлджева от Медицински университет – Пловдив.

Новост е, че те ще бъдат без ресори, като това, което заляга в основната им функция е да бъдат запознати в най-висока степен с цялостната дейност на представителството и да бъдат готови за реакция във всеки един момент.

За главен секретар на организацията беше гласувано доверие на Константина Каракадиева от Медицински университет – Плевен, а за водещ на Общите събрания на НПСС беше преизбран Станимир Бояджиев от Русенски университет.

Структурата на организацията бе допълнена от петима съветници по ресори, по предложение на председателя на НПСС, които да развиват дейността съответно в пет направления от първостепенна важност за студентското самоуправление и за оперативността на представителството.

В този състав влизат:

- Ангел Стойков от Университет за национално световно стопанство – съветник по научно-изследователската дейност;
- Божидар Касабов от Медицински университет "Проф. Параскев Стоянов" – съветник по здравеопазването;
- Лидия Даскалова от Софийски университет "Св. Климент Охридски" – съветник по социално-битовите въпроси на учащите;
- Петър Стефанов от Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство "Проф. Асен Диамандиев" – съветник по културно-масовите мероприятия;
- Станимир Бояджиев от Русенски университет "Ангел Кънчев" – съветник по международната дейност и сътрудничество.

С изключително присъствие от 48 висши училища – 46 присъствено и 2 в онлайн среда, Общото събрание на Национално представителство на студентските съвети избра на 19 Февруари 2022 година, Председател за мандат 2022 - 2024 година. Даниел Парушев е новият Председател на НПСС, който организацията избра на отчетно-изборното си събрание, състояло се в залата на Националния студентски дом в София. Той получи пълната подкрепата на всички делегати от Общото събрание.

В рамките на Отчетното-изборно събрание беше избран нов Изпълнителен съвет, който ще подпомага работата на Председателя и ще води оперативната дейност на организацията. Членове на колективния орган са:

1. Даниел Парушев – представител на Университет за национално и световно стопанство, който като Председател на НПСС влиза по право.
2. Делян Плачков – Висше училище по агробизнес и развитие на регионите.
3. Нора Ангелова – Химикотехнологичен и металургичен университет.
4. Симона Михайлова – Международно висше бизнес училище.
5. Илиян Кордев – Технически университет – София.
6. Мая Минкова – Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“.
7. Виктория Палигорова – Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“.
8. Розалия Кънева – Технически университет – Варна.
9. Преслава Петранова – Национална художествена академия.

Общото събрание на НПСС определи и Контролен съвет на организацията, който ще следи за законосъобразността на решенията и всички дейности, които са свързани с работата. Съставът му е както следва:

1. Мартина Стоянова – Академия на МВР.
2. Стоян Иванов – Нов български университет.
3. Станислава Ризова – Национална музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“.
4. Стела Хаджиева – Стопанска академия „Д. Ценов“.
5. Веселина Стефанова – Технически университет - Габрово.

В рамките на мандата ръководството на НПСС взе решение да бъде открито ново звено, което да се ангажира с медийното отразяване на дейностите на организацията и студентските съвети. За главен редактор на медията беше определена Емилия Хинкова от Университет по архитектура, строителство и геодезия.

За представители в екипа, който ще отговаря за международните контакти на организацията в Европейския студентски съюз бяха избрани Симона Михайлова от Международно висше бизнес училище и Нора Ангелова от Химикотехнологичен и металургичен университет.

Сред обсъдените теми на заседанието бяха още и подпомагането на студентите от Украйна в България, ремонтните дейности в студентските общежития, както и изпращането на покани от студентските съвети на всяко висше училище до НПСС за гостуване на щанд за популяризация на представителството сред студентите. Бяха коментирани и две от предстоящите събития за организацията в близките седмици, а именно Зимен университет и Студент на годината.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/bulgaria/oficial-messages/231837-npss-s-izbrano-rakovodstvo-za-mandat-2022-2024-godina>

Велислав Павлов: Спокоен съм, когато съм в сянка, малко встрани**08.03.2022**

Велислав Павлов завършва актьорско майсторство в Нов български университет през 2001 година. Сериозните му професионални ангажименти започват още в трети курс, когато режисьорката Деси Шпатова го кани да участва в едно от най-интригуващите заглавия от руския академичен сезон - "Идиот" по Фьодор Достоевски.

Младият актьор активно се снима и в киното, като има роли в "Дзифт", "Източни пиеси", "Шменти капели" и в над 50 други чуждестранни продукции. Велислав Павлов е партнирал с Вал Килмър, Морган Фрийман, Антонио Бандерас, Джон Кюсак, Мариса Томей, Жан Клод ван Дам и Долф Лундгрен. За зрителите е познат също с роли в българските филми "Вездесъщият" и "Откраднат живот".

Велислав Павлов е главен герой в "Нашият ден.

"Мечтал съм за тази професия много дълго време, от тийнейджър. Дава ми спокойствие, когато съм в сянка, малко встрани, но съм в група, в която си знам мястото, тогава съм спокоен.

Обичам да изживявам нещата. В живота си понякога съм добър актьор, но гледам да не съм такъв, гледам да съм пълнокръвен, изживяващ човек и да ги приемам нещата каквито са."

"Порталът"

"Този портал се преминава много често, няма как това, което е част от миналото да не участва, миналото е в нас винаги. Този портал е постоянно отворен."

"Вездесъщият"

"Това е много важен филм за мен. Една от първите големи главни роли в български филм. И е много хубаво, че се случи с този екип. Ние не се познавахме преди това, но съм много щастлив, че се случи така. Спийката стана бързо."

Независим актьор

"Все още съм независим, откакто съм професионален актьор и се занимавам с театър и кино, от самото начало не съм си представял, че ще бъда част от някаква трупа, тогава нямаше кой знае какви предложения. След това никога не съм правил такива ходове."

Сцени на разсъмване

"Сцени на разсъмване" е последният проект на тази група, която се казва Emergency theater. Това беше едно представление, което за първи път правим по този начин, с драматургия изцяло от нас. Това са нашите собствени сцени на разсъмване. Историята не е хоризонтална, не се разказва една история, няма сюжет.

Каним всички в "Студентски дом", играем представлението на 10 и 11-и март от 19:30 вечерта.

Започнахме с групата и процес за ново представление, което се казва "Празна е стаята на удоволствието". Това ще бъде може би в края на годината."

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hrstobotev/post/101612502/velislav-pavlov-spokoen-sam-kogato-sam-v-sanka-malko-vstrani>

С премиерния си спектакъл „10 реплики“ театър „Реплика“ отбелязва символично края на своята десета годишнина на българската независима театрална сцена.

17.03.2022

„10 реплики“ е постановка на Гаро Ашикян по пиесата „В самотата на памуковите полета“ от съвременния френски драматург Бернар-Мари Колтес (1948-1989).

В представлението участват Благой Бойчев, Ованес Торосян, Милена Ерменкова, Милко Йовчев, Боряна Йовчева, Иван Станчев, Марияна Иванова.

В интерпретацията на пиесата, представяща човешките взаимоотношения единствено като сделка, актьорите от театър „Реплика“ последователно влизат в ролите на двамата персонажи, условно наречени Дилър и Клиент, като предават щафетно текста на пиесата един към друг.

Какъв ще е ефектът от това режисьорско решение на Гаро Ашикян, можете да видите на премиерата на 18 март в Националния студентски дом.

По случай рождения ден на театър „Реплика“ събитието е с вход свободен.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/post/101616960>

Ованес Торосян и Милена Ерменкова: В „10 реплики“ всеки от нас имаше само и единствено гласа си като изразно средство

19.03.2022

"10 РЕПЛИКИ" - театрален проект по пиесата „В самотата на памуковите полета“ от Бернар-Мари Колтес

Независимият Театър „Реплика“, който през миналата 2021-ва стана на десет години, празнува радостта да е отново със своята публика, като представи новия си театрален проект по философския текст „В самотата на памуковите полета“ от Бернар-Мари Колтес, издаден година преди авторът да почине от СПИН. Премиерата се състоя на 18 март от 19:00 часа в Националния студентски дом в столицата. Режисьор е Гаро Ашикян, а в ролите влизат Благой Бойчев, Ованес Торосян, Милена Ерменкова, Милко Йовчев, Боряна Йовчева, Иван Станчев и Марияна Иванова.

Както е известно, действието в пиесата се развива „от другата страна на времето“ – в тъмните часове на нощта, в която се срещат Дилър и Клиент, и се оплитат в опасна игра за купуване и предлагане. Спектакълът се взира в „образа на модерния град, обитаван от нас – мощен производител на нови форми на хаос, „сумрачни пространства и стимулатор на първични инстинкти, където без сделка нямаш нищо“.

Проектът е реализиран с подкрепата на Национален Фонд Култура.

Срещаме ви с Ованес Торосян, който е от създателите на театър „Реплика“, най-магнетичния и сниман актьор в българското кино през последното десетилетие, който и с най-малката си роля на театрална сцена умее да размести пластове, да добави светлина, и най-важното – който успява да запази недокоснатата своята енигматичност. Другата приятна изненада в разговора е актрисата Милена Ерменкова, негов партньор в театъра и в живота, чиято експлозивна вътрешна енергия и таланти предстои да се разгръщат с още по-голяма сила, няма съмнение в това. От 2012 г. тя е част от Театър „Реплика“, когато е и дебютът ѝ на професионална сцена в спектакъла на Георг Жено „Заполяряна правда“.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/blagoevgrad/post/101618581>

**“Център на бесарабските българи в България” и “Национален студентски дом”
организират споделено пространство за комуникация и срещи за деца и възрастни
19.03.2022**

“Център на бесарабските българи в България” съвместно с “Национален студентски дом” организират споделено пространство за комуникация и срещи, както за деца, така и за възрастни, съобщиха за Данибон близки до инициативата. Стартът е на 19 март 2022 г.

Информация от организаторите

“Център на бесарабските българи в България” съвместно с “Национален студентски дом” организираме споделено пространство за комуникация и срещи, както за деца, така и за възрастни.

“Комуникационен център ласкаво просимо до Болгаріі” ще бъде център за игри, социализиране, комуникация и нови приятелства за хора, търсеци закрила от войната, както и всички съпричастни.

Стартираме на 19.03 (събота) с програма групови занимания, която е предвидена за следващите 7 дни (19.03 – 26.03)

Доброволци педагози, аниматори, учители и психолози ще бъдат на разположение всеки ден, от 11:00 до 17:00ч.

Адресът е София, ул. Аксаков 13, ет. 5.

Ежедневно ще публикуваме планираната програма за следващия ден на фейсбук страницата ни “Център на бесарабските българи в България”. При интерес, ще продължим с организацията и за следващите седмици.

Очакваме Ви!

Важно! Ако сте педагог/ аниматор/ организатор на всякакви занимания за деца тип “кръжок”, моля свържете се с нас на този номер, за да ви включим в програмата!

Източник: *Danybon.com*, статия

https://danybon.com/sit_ukraina/spodeleno-prostranstvo-bg-ukr/

**„Година на украинската култура и народ“ в Националния студентски дом
21.03.2022**

Рада Стойкова

"Година на украинската култура и народ" е новата творческа инициатива, която Националният студентски дом обяви веднага след началото на войната в Украйна.

Целта на инициативата е да се популяризират творчеството и културното наследство на украинския народ и да се развият връзките между младите хора от България и Украйна, където по официални данни живеят над 200 хиляди етнически българи.

До 31 март 2022 година всички студенти, студентски колективи и артисти могат да подават заявки за осъществяване на културни, образователни и научни проекти на територията на Националния студентски дом, посветени на темата "Година на украинската култура и народ".

„Това може да бъде концерт, театрална постановка, може да бъде литературно четене, изложба – художествена или фотографска, може да бъде и просто някаква информационна среща, която е, да речем, свързана с логистичната организация на друго събитие, което би се случило другаде, но отново е в подкрепа на братския украински народ“, разказа в „Артефир“ Христиан Даскалов, директор на Националния студентски дом.

Проектите, включени в инициативата като част от Календара на НСД, ще се осъществят безвъзмездно в залите за култура и изкуство на Националния студентски дом в София през цялата 2022 година.

Повече подробности за новата инициатива и как може да се кандидатства за включване в нея, можете да чуете в звуковия файл.

Разговор на Рада Стойкова с Христиан Даскалов в "Артефир"

Източник: БНР, аудио запис

https://bnr.bg/post/101619186?fbclid=IwAR3mJTU3y1Kn8eTlap7-V_i57BanVSACHQwUJMdDZZ3YmRWEUMnT0QpoaSU

Премиера на мултимедийния спектакъл "Три"

28.03.2022

Тази вечер, от 19:30 часа, в Националния студентски дом в София ще се състои премиерата на мултимедийния спектакъл "Три". Режисьорът на постановката Миля Люцканова гостува в студиото на "Култура.БГ" заедно с драматурга и автор на пиесата - Александра Станишева.

Каква е историята на "Три" и какъв е пътят на пиесата до театралната сцена вижте във видеото.

Източник: БНТ, Култура.БГ, видео запис

<https://bnt.bg/news/premiera-na-multimediyniya-spektakal-tri-v316964-304511news.html>

Стартира проект за насърчаване на психичното здраве на младите

29.03.2022

Преди броени дни стартира проекта „Насърчаване на психичното здраве на младите чрез повишаване на осведомеността, превенция и устойчивост“. Проектът се осъществява на международно ниво, като в него работят няколко организации: Tavo Europa (Литва), FSR (Испания), Iris (Полша), Emphasys (Кипър), Atermon (Холандия),

Hellas for us (Гърция) и Асоциация Walktogether (България) – координатор на Стратегическото партньорство.

От 21 до 24 март Асоциация Walktogether беше домакин на първата транснационална среща на проекта в София, със сътрудничеството на асоциирани партньори Erasmus Student Network България (ESN), която се провежда в Национален студентски дом. По време на срещата те се съсредоточиха върху осигуряването на общо разбиране на целите на проекта, общ план, проектни резултати, дефиниране на методологиите, с които ще изпълняваме интелектуалните продукти и установяване на приятелска връзка между организациите.

Описание на проекта:

Психично-здравните състояния оказват значително влияние върху социалното включване на младите хора, тъй като проблемите с психичното здраве (МНР), като депресия, стрес, тревожни разстройства по време на юношеството и младата зряла възраст, могат да повлияят негативно върху развитието на безопасни и здрави

взаимоотношения с връстници, учители, семейство и интимни партньори. Следователно, тъй като не са способни да формират здрави взаимоотношения, младежите с психически проблеми имат и липса на житейски умения (социални и емоционални умения), които в крайна сметка се отразяват негативно на участието им в

образованието, заетостта (ограничават възможностите за заетост, ниска работна ефективност и др.), чувството за принадлежност и приемане от другите.

Проектът цели:

Насърчаване на социалното включване на млади хора с психични проблеми като тревожност, стрес, депресия, които възприемат социалната стигма, за да участват пълноценно в общността, като насърчават младежите да говорят и да споделят своите чувства и емоции без страх или срам.

Да помогне на младежите да развият устойчивост и самочувствие по начин, по който те ще бъдат по способни да се справят с чувствата на страх, безпокойство, депресия и т.н.

Целевите групи са:

МЛАДИ ХОРА: изправени пред различни предизвикателства на психичното здраве, които ги засягат (на възраст: 15-24 години). МЛАДЕЖКИ РАБОТНИЦИ: Много младежки работници намират за трудно да започнат дискусии с младите хора по въпроси, свързани с психичното здраве, може би защото се притесняват, че темата може да ги разстрои или че някои лични или медицински теми може да възникнат по време на разговора, които те не искат да обсъждат.

По време на проекта за 24 месеца ще бъдат разработени 4 проектни резултата:

Пакет знания и дейности, целящ да помогне на младите хора да развият/подобрят/поддържат своите социални и емоционални умения, тъй като социално-емоционалното развитие е силно свързано с положително психично здраве и може да подкрепи хората при справяне със стреса, справяне с различни емоционални състояния, подобряване на личните отношения.

Източник: [Mediacafe.bg](https://www.mediacafe.bg), статия

<https://www.mediacafe.bg/novini/novini-novini/startira-proekt-nasarchavane-na-psihichnoto-zdrave-na-mladite-chrez-povishavane-na-osvedomenostta-preventsia-i-ustoychivost/>

Мати Украйна“ и СО откриват занимателни центрове за украинските деца

31.03.2022

Новосъздадени детски центрове за занимания ще посрещат украинските деца на територията на София.

Столичната община предоставя безвъзмездно необходимите помещения за целта. Първите предоставени зони се намират в Културен дом „Красно село“ и Културен дом „Средец“.

В детските центрове децата ще се занимават почасово. В Културния дом „Красно село“ ще се предлагат занимания по спорт и творчески работилници, провеждани от „Украински детски клуб“.

Общината проверява и свободни помещения в столични училища, в които също има възможност да се организират подобни занимания за украински деца.

Междувременно заработи и Комуникационен център “Добре дошли в България!”, организиран по инициатива на Център на бесарабските българи в България.

Всеки ден от 13:00 до 16:00 вратите му са отворени и предлага нови запознанства, социализиране и игри. Организирана е програма за малки и големи, в която участват педагози, психолози и професионалисти, водещи различни творчески работилници. „Атмосферата е весела и забавна както за деца, така и за възрастни!“, казват от ЦБББ.

Място: “Национален студентски дом”, вход откъм улица “Аксаков” 13, София.

Източник: Информационен портал 1kam1.com, статия

<https://1kam1.com/mati-ukraina-i-so-otkrivat-zanimatelni-tsentrove-za-ukrainskite-detsa/>

Центърът на бесарабските българи в България и Националният студентски дом създадоха място за социализация на украинските бежанци - Ирина Симеонова

31.03.2022

Центърът на бесарабските българи в България, съвместно с Националния студентски дом (НСД), създаде комуникационен център "Добре дошли в България!" в помощ на украинските бежанци. Това потвърдиха пред БТА от НСД.

Семействата, които бягат от война, са психически сринати. Ето защо, след като намерят подкрепа за превоз до някой град в България, подслон, храна и дрехи, следващата неотложна грижа е да се обърне внимание и на психичното им здраве. Точно с тази цел двете организации създават комуникационния център като място за игри, социализиране, комуникация и нови приятелства за хора, които търсят закрила, както и за всички съпричастни.

Целта на пространството е да създава стабилна среда и място за неформални срещи между деца и възрастни. Организаторите са замислили и програма, в която се включват психолози, педагози и професионалисти, водещи различни творчески работилници. Ако владееш говорим руски/украински и припознаваш тази кауза, присъедини се към отбора на доброволците, участието ти ще бъде безценно, призовават от НСД.

Доброволците може да участват в отговаряне на често задавани въпроси - информацията се актуализира всекидневно; запознаване на семействата с програмата и психолозите за деня; развеждане и показване на пространствата, възможностите и правилата в центъра за работа с деца и младежи; представяне на игрите, стимулиране на комуникацията и други дейности; приготвяне на чай, раздаване на кроасани (или друга храна); подреждане на помещенията след края на всеки ден.

Центърът работи всеки ден от седмицата в часовете от 10:30 до 17:30 ч.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bq/news/lik/244353-tsentarat-na-besarabskite-balgari-v-balgariya-i-natsionalniyat-studentski-dom-sa>

Безбройните четения на „Три“ – пиеса | tragiComedy | абсурд!**02.04.2022**

На 28 март в Националния студентски дом се състоя премиерата на мултимедийния спектакъл „Три“ с автор Александра Станишева и режисьор Мила Люцканова. И за двете това е дебют. Александра Станишева е изучавала покрай антропологията и фотографията и драматургия, но за пръв път нейна пиеса бива поставена. Мила Люцканова досега е позната основно като актриса.

„Три“ стъпва върху искрената и смела игра на четиричлениния си състав и върху впечатляваща сценографията и мултимедия на Цвета Богданова. Звуковата среда на Юлиан Стоичков се явява петият, отвъден, герой в историята на Йожи – момче или мъж на неопределена възраст, който въпреки любовта на приятелката си остава заключен в лудостта, защото не е бил обичан като дете.

Постановката ще се играе отново в студентския дом на 4 април.

Източник: БНР, Хр. Ботев, аудио запис

<https://bnr.bg/hristobotev/post/101625915/bezbroinite-chetenia-na-tri-piesa-tragicomedy-absurd>

Предстои Първи хандпан фестивал у нас

08.04.2022

Разговор на Ива Дойчинова със Саня Баракова и Даниел Младенов

На 9 април 2022 г. в Националния студентски дом ще се проведе Първият хандпан фестивал в България. Хандпанът (или т. нар. „ханг“) е сравнително нов инструмент. Изобретен и патентован от двама швейцарци, инструментът е представен на света през 2000 г. Повече подробности пред Радио София разказаха Саня Баракова и Даниел Младенов.

Даниел Младенов сподели, че преди за закупуването на хандпан е имало записване и е трябвало да се чака, докато сега производители от цял свят го предлагат. Той каза още, че:

„Хубавото е, че инструментът е тониран, с фиксирана скала и е изцяло интуитивен. И във връзка с това, че ако човек има чувство за ритъм, или запомни един основен ритъм, може да вкара някаква елементарна мелодия. Дори при натискането на два тона те наподобяват и акорд“.

По думите му, част от целите на това събитие са, да може да се създаде хандпан общност в България, като на фестивала ще има дискусия какво е хандпан, от къде идва, каква е историята, как се свири на него, от къде се купува и т.н. Също така ще има и работилници, на които хората ще могат да се запознаят с инструмента, звукоизвличането, ритъма и мелодията.

„Всичко е в хармония, общо взето това е едно от нещата, които дават възможност на хора без музикално образование да могат да свирят, защото целият инструмент, дори с най-малкото докосване започва да звучи добре. И оттам нататък всеки се развива“, каза Баракова.

Бивш ръководител на фирма за лекарства Младенов сподели:

„Смятам, че има много още какво да се случи, какви връзки да се направят между хората и правейки всичко това, всеки един да преоткрие себе си в един по-добър и чист начин. Има пречистващо действие, а ежедневието ни определено ни натоварва“.

Източник: БНР, аудио запис

<https://bnr.bg/sofia/post/101629179/predstoi-parvi-handpan-festival-u-nas>

Двама студенти на ПУ "Паисий Хилендарски" са отличени с национален приз "Студент на годината" за 2021 г. Plovdiv24.bg

12.04.2022

Официалната церемония за отличаване на най-добрите студенти в Република България се състоя на 08 април 2022 г. в Аула Максима на Университета по архитектура, строителство и геодезия.

Националният приз "Студент на годината" бе връчен за 15-ти пореден път, като експертното жури определи победителите в 14-те категории и Студент на годината за 2021 година.

Сред победителите бяха отличени и студентите на Пловдивски университет "Паисий Хилендарски": Пламен Хаджиев в категория "Педагогически науки" и Радослав Смаилов в категория "Хуманитарни и социални науки".

На церемонията присъстваха доц. д-р Надя Чернева - заместник-ректор на Пловдивския университет, Виктория Палигорова - председател на Студентски съвет при ПУ "Паисий Хилендарски", както и делегация на Студентски съвет на най-голямото висше училище в Южна България.

Източник: Plovdiv24.bg, статия

<https://www.plovdiv24.bg/novini/plovdiv/Dvama-studenti-na-PU-Paisii-Hilendarski-sa-otlicheni-s-nacionalen-p-1248963>

Ноу-хау | Три типа психологически теста при подбор на кадри

20.04.2022

Тестовете, които затварят пропастта между очакванията и реалността

В Националния студентски дом се проведе семинарът „Нови тенденции в кариерното консултиране“, в който участваха водещи кариерни центрове и организации предлагащи кариерни услуги за младежи и възрастни хора. Той се организира от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ) и Национален ресурсен център за кариерно консултиране и професионално развитие, в партньорство с Национален студентски дом при МОН и Междуниверситетски център за развитие на кариерата към УНСС. Събитието беше открито проф. Генка Петрова - зам.-министър на образованието и науката.

Често процесът по подбор изглежда като игра на отгатване, в която специалистите по човешки ресурси не могат да бъдат 100% сигурни в избора си. Едва след като кандидат бъде нает, може да се види дали е подходящ, но тогава е твърде късно. Според проучване на CareerBuilder от 2017 г., 33% от новоназначените, които са напуснали новата си работа в рамките на шест месеца, са го направили, защото са разбрали, че работата не е подходяща за тях.

Така че интервютата и CV-тата не са достатъчни сами по себе си и не могат да дадат достатъчна информация за кандидатите. Но психологическите тестове могат да направят възможно намирането на правилните таланти, които действително отговарят на очакванията на работодателя.

Силвия Янева-Стоянова е HR директор в застрахователна фирма „Лев инс“. Тя заема ръководната позиция от едва пет месеца, но има дългогодишен опит като директор на Център „Кариера и възпитаници (Алумни)“ на Техническия университет в София (ТУ-София), а също и като личен и бизнес коуч във Phoenix Coaching. По време на семинара тя разказа повече за важността на психологическите тестове в процеса на подбор на кадри.

Експертът сподели, че макар и тези тестове да са широко разпространени в чужбина (над 62% от компаниите по света ги използват, според проучване от 2014 г.), у нас те не са често прилагани. В компанията ѝ ги използват от няколко месеца, но тя е категорична, че са изключително полезни и ще продължат да ги прилагат, защото дават яснота не само за правилния избор на кандидат, който отговаря на ценностите и нуждите на бизнеса, но и позволяват да се очертае потенциалния кариерен път на избраните кандидати или да се предложи позиция, по-подходяща от тази, за която са кандидатствали. С психологическите тестове може да се определи оптималното място и натоварване за бъдещ служител, да се провери доколко кандидатът ще успее да се впише в екипа и как може да бъде развиван кариерно.

Категорично мога да заявя, че за периода, в който съм част от компанията, по време на процеса на интервюиране е станало ясно, че позицията, за която е кандидатствал кандидатът, не е била подходяща за него, и оттогава досега има трима назначени на позиции, различни от първоначално желаната от тях. Това показва, че психологическите тестове служат и като инструмент за кариерно ориентиране.

Психологическите тестове са част от втората стъпка при подбора - след като са филтрирани подходящите CV-та. Броят на тестовете, които HR директорът представи, е три и изискват значително време за попълване, както и концентрация. Целта им е да се проверят професионалните цели и амбициите на кандидатите, очакванията им от работното място и балансът между професионалните и личните им планове. Успоредно с това същите тестове отскоро се дават и на служителите на ръководни позиции, за да се проверят и напаснат нагласите както на ръководителите на екипите, така и на потенциалните нови попълнения.

Тестът NEO PI 3

Един от най-популярните тестове в света, по думите на Янева-Стоянова, е NEO PI 3. Той е съставен от 240 въпроса, като измерва 35 скали, и дава много задълбочена представа за характера на кандидатите. Стандартизиран е и за българския пазар и е подходящ за всякакъв тип кадри. Този тест измерва „големите пет черти на човека“: характер, вътрешна енергия и темперамент, емоции и отвореност към нов опит. Янева-Стоянова описва ползите от този тест така:

Кандидатите идват при нас като един опакован бонбон, със страхотна опаковка, с чудесно CV. Благодарение на помощта на кариерен консултант, той се явява като такъв пред работодателите. Да, ние оценяваме опаковката и езика на тялото на първо интервю, само че когато искаме да знаем какъв е вкусът на бонбона не можем да бъдем сигурни, ако не го опитаме. Точно тогава даваме NEO PI 3 теста, за да стигнем до истинската същност на бонбона - лешника.

Големите пет черти на характера са: подходът към работата, емоционалната нестабилност, енергията на човек, насочеността му към другите, както и отвореността му към нов опит. Резултатите показват доколко съответното лице е компетентно, умее да планира, е отговорно, ориентирано е към резултатите, организирано е и е способно да вземе решение, “като последното има особена тежест”. Средният резултат в теста е около 55, като резултатите под този са ниски, а над тези - високи.

HR директорът споделя, че за резултатите на човек, които показват, че е импулсивен “е доказано във времето, че ще има контрапродуктивно поведение на работното си място. От него на по-късен етап може да се очаква, че ще закъснява за работа, че ще взима болнични, когато не е болен, ще си тръгва по-рано, ще създава интриги или ще използва служебни материали за лични цели.”. Контрапродуктивността може да се измери по-задълбочено чрез теста DARK 4.

Тестът предоставя подробна и достоверна информация, улеснява HR екипите при вземане на персонални решения или при планирането на развитие на кариера. Попълва и обогатява данните придобити с други методи от гледна точка на интервюто и 360-градусовата обратна връзка. Подходящ е както за по-ниски, така и за по-високи позиции.

Тестът ASK

Друг тест е ASK - той оценява способността за интегриране на информация и достигане до логични изводи. Той дава ясна представа за аналитичните умения, критичното мислене и логическите заключения на кандидатите. Това е един от най-трудните тестове, който е съобразен с време. Като цитира статия от последния бр. на “Моята кариера”, която показва кои ще са най-търсените умения от работодателите до 2025 г., според Future of Jobs Report на Световния икономически форум (СИФ), Янева-Стоянова подчерта все по-голямата важност на този вид психологически тест, тъй като именно аналитичното и иновативното мислене са водещи в списъка на СИФ.

ASK помага, когато се избират кандидати, които трябва да:

Имат добре развито критично мислене;

Умеят бързо да оценяват достоверността на информация;

Разграничават данни от факти от мнения и становища;

Лесно идентифицират причинно-следствени връзки и достигат до правилни заключения;

Могат да анализират различни видове информация;

Умеят да разсъждават и оперират с числа и да решават проблеми, свързани с количествени данни и информация.

Като цяло ASK тестът предоставя информация за интелигентността (способностите), като обяснява вземането на персоналните решения при планирането и развитието на кариерата. Тестът може да предостави информация доколко успешен би бил човек в работата си на по-високи позиции в работата си.

Умението да се разграничават факти от мнения е важно не само в професионален, но и в личен план.

Тестът LJI (Leadership Judgment Indicator)

Психологически ситуационен тест, който е подходящ за лица на ръководни позиции, е LJI. Той проверява качествата на лидерските решения и предпочитания тип лидерство. Чрез него може да се разбере дали лидерският стил, който лидерите предпочитат, са най-ефективни в различни ситуации. Експертът споменава, че в момента най-точното и актуалното лидерство е ситуационното - как всеки ръководител ще вземе решение, ще делегира или даде обратна връзка на база на различни ситуации.

Чрез LJI може не само да се измери съвместимостта на лидерския стил на потенциалния кандидат с екипа в компанията, но и да се идентифицират зоните му за развитие - чрез коучинги и обучения. Тестът показва способността на оценявания да балансира между постигане на бизнес резултати и запазване на мотивацията на екипа.

Източник: Кариери.бг, статия

<https://www.karieri.bg/news/39500-nou-hau-tri-tipa-psihologicheski-testa-pri-podbor-na-ka>

В Националния студентски дом се проведе събитие за разпространение на - Новини 24/7 20.04.2022

Активиране на възрастните хора чрез съвременна дигитално-медийна грамотност

В Националния студентски дом се организира събитие за разпространяване на резултатите по план SASME+ по стратегия Еразъм+, проведено от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ). Основна цел на плана е основаването на условия за поощряване на дейното присъединяване на възрастните хора в обществения и стопански живот посредством редица действия и артикули. Събитието се откри от проф. Генка Петрова - зам.-министър на образованието и науката. Присъстваха представители на Столична община, центрове за обществена интеграция, организации в областта на личностното развиване, представители на организации работещи с възрастни хора и кариерни центрове.

Бяха показани забавни артикули и просветителни действия. Списанието „Европейски глас на възрастните хора“ е стартирало в Краков и в този момент се разраства като европейско списание в няколко страни. То съдържа любопитни рубрики като „Стилни възрастни“, „Любов след шейсетте“, „Конкурс за най-хубав градинар“, „Безопасност за възрастните хора“, „Солидарност за възрастните“ и други. В него могат да разгласяват публикации и фотоси и възрастните читатели. Съдържа забавни образни материали и е отпечатано цветно на гланцирана хартия.

Друг забавен артикул е порталът на SASME+. Европейският учебен уеб портал „Европейски глас на възрастните хора“ е хазаин на уеб-базирано просветително гражданско списание с новини/статии по разнообразни тематики. Създаден е за възрастни хора и отчасти от възрастни хора, ангажирани с осъществяването на плановете. Но посредством функционалността на платформата „Твоят глас“ всички възрастни могат да допринесат за списанието, като прибавят свои лични вести и отзиви.

В портала са застъпени рубрики като „Активни възрастни хора“, „Здраве“, „Хобита, спорт и забавление“, „Кампании“, „Международни вести за възрастни хора“ и други. Статиите включват проблематика и истории от разнообразни страни. Интересен детайл е опцията възрастните хора непосредствено да вкарват свои истории посредством обикновен текстови редактор. След това тези истории минават за промяна от редактор и се разгласяват. В портала могат да се намерят и разнообразни запаси както и да се смъкна цифров вид на списанието „Европейски глас на възрастните хора“.

Обучителните събития са също забавна част от самодейността SASME+. Те са просветителни курсове и семинари по разпространение на продуктите. В тези събития се дискутират редица от актуалните проблеми засягащи възрастните хора. Някои от тях са самотност и ниска обществена интензивност, сложен достъп до здравни грижи, незадоволителни стопански запаси, ниска правна, икономическа и здравна информираност и други.

Полезна част от самодейността е приложението на по този начин наречената „Европейска карта за възрастни хора“. Тя е надграждане на сходна карта придобила известност в Полша. Картата ще предлага опция за прилагане на услуги и артикули с понижение.

Интересно е и взаимоотношението сред младежи и възрастни хора при реализиране на разнообразни плановете. Създаването на смесени екипи е потребно за обмяната на опит и отчитането на разнообразни гледни точки при основаване на артикули.

Инициативата SASME+ е цялост от разнородни действия стремящи се да засилват възрастните хора. Имайки поради, че популацията в Европа застарява, отговорност на всички нас е да спомагаме за пълноценния живот на възрастните хора, както и да разчитаме на техния капацитет.

Източник: Новини 24/7, статия

https://novini247.com/novini/v-natsionalniya-studentski-dom-se-provede-sabitie-za-razprostranenie-na_4350900.html

Активиране на възрастните хора чрез съвременна дигитално-медийна грамотност 20.04.2022

В Националния студентски дом се проведе събитие за разпространение на резултатите по проект SASME+ по програма Еразъм+, организирано от Студентско общество за компютърно изкуство (СОКИ). Основна цел на проекта е създаването на условия за насърчаване на активното участие на възрастните хора в социалния и икономически живот чрез редица дейности и продукти. Събитието се откри от проф. Генка Петрова - зам.-министър на образованието и науката. Присъстваха представители на Столична община, центрове за социална интеграция, организации в сферата на личностното развитие, представители на организации работещи с възрастни хора и кариерни центрове. Бяха представени интересни продукти и образователни дейности. Списанието „Европейски глас на възрастните хора“ е стартирало в Краков и сега се разраства като европейско списание в няколко страни. То съдържа любопитни рубрики като „Стилни възрастни“, „Любов след шейсетте“, „Конкурс за най-добър градинар“, „Безопасност за възрастните хора“, „Солидарност за възрастните“ и други. В него могат да публикуват статии и снимки и възрастните читатели. Съдържа интересни визуални материали и е отпечатано цветно на гланцирана хартия.

Първи брой на списанието „Европейски глас на възрастните хора“

Друг интересен продукт е порталът на SASME+, seniorsvoiceplus.eu. Европейският образователен уеб портал „Европейски глас на възрастните хора“ е домакин на уеб-базирано образователно гражданско списание с новини/статии по различни теми. Създаден е за възрастни хора и частично от възрастни хора, ангажирани с изпълнението на проекти. Но чрез функционалността на платформата „Твоят глас“ всички възрастни могат да допринесат за списанието, като добавят свои собствени новини и мнения.

Портал seniorsvoiceplus.eu

В портала са застъпени рубрики като „Активни възрастни хора“, „Здраве“, „Хобита, спорт и развлечение“, „Кампании“, „Международни новини за възрастни хора“ и други. Статиите включват проблематика и истории от различни страни. Интересен елемент е възможността възрастните хора директно да въвеждат свои истории чрез елементарен текстов редактор. След това тези истории минават за корекция от редактор и се публикуват. В портала могат да се намерят и различни ресурси както и да се свали дигитален вариант на списанието „Европейски глас на възрастните хора“.

Обучителните събития са също интересна част от инициативата SASME+. Те са образователни курсове и семинари по популяризиране на продуктите. В тези събития се дискутират редица от съвременните проблеми засягащи възрастните хора. Някои от тях са самота и ниска социална активност, труден достъп до здравни грижи, недостатъчни икономически ресурси, ниска правна, икономическа и здравна осведоменост и други.

Полезна част от инициативата е приложението на така наречената „Европейска карта за възрастни хора“. Тя е надграждане на подобна карта придобила популярност в Полша. Картата ще предлага възможност за ползване на услуги и стоки с намаление.

Представяне на „Европейска карта за възрастни хора“

Интересно е и взаимодействието между младежи и възрастни хора при осъществяване на различни проекти. Създаването на смесени екипи е полезно за обмяната на опит и отчитането на различни гледни точки при създаване на продукти.

Инициативата SASME+ е съвкупност от разнообразни дейности стремящи се да активизират възрастните хора. Имайки предвид, че населението в Европа застарява, отговорност на всички нас е да спомагаме за пълноценния живот на възрастните хора, както и да разчитаме на техния потенциал.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/aktivirane-na-vazrastnite-hora-chrez-savremenna-digitalno-mediina-gramotnost/>

Първи брой на списанието „Европейски глас на възрастните хора“

22.04.2022

Друг интересен продукт е порталът на SASME+, seniorsvoiceplus.eu. Европейският образователен уеб портал „Европейски глас на възрастните хора“ е домакин на уеб-базирано образователно гражданско списание с новини/статии по различни теми. Създаден е за възрастни хора и частично от възрастни хора, ангажирани с изпълнението на проекти. Но чрез функционалността на платформата „Твоят глас“ всички възрастни могат да допринесат за списанието, като добавят свои собствени новини и мнения.

Портал seniorsvoiceplus.eu

В портала са застъпени рубрики като „Активни възрастни хора“, „Здраве“, „Хобита, спорт и развлечения“, „Кампании“, „Международни новини за възрастни хора“ и други. Статиите включват проблематика и истории от различни страни. Интересен елемент е възможността възрастните хора директно да въвеждат свои истории чрез елементарен текстов редактор. След това тези истории минават за корекция от редактор и се публикуват. В портала могат да се намерят и различни ресурси както и да се свали дигитален вариант на списанието „Европейски глас на възрастните хора“.

Обучителните събития са също интересна част от инициативата SASME+. Те са образователни курсове и семинари по популяризиране на продуктите. В тези събития се дискутират редица от съвременните проблеми засягащи възрастните хора. Някои от тях са самота и ниска социална активност, труден достъп до здравни грижи, недостатъчни икономически ресурси, ниска правна, икономическа и здравна осведоменост и други.

Полезна част от инициативата е приложението на така наречената „Европейска карта за възрастни хора“. Тя е надграждане на подобна карта придобила популярност в Полша. Картата ще предлага възможност за ползване на услуги и стоки с намаление.

Представяне на „Европейска карта за възрастни хора“

Интересно е и взаимодействието между младежи и възрастни хора при осъществяване на различни проекти. Създаването на смесени екипи е полезно за обмяната на опит и отчитането на различни гледни точки при създаване на продукти.

Инициативата SASME+ е съвкупност от разнообразни дейности стремящи се да активизират възрастните хора. Имайки предвид, че населението в Европа застарява, отговорност на всички нас е да спомогаме за пълноценния живот на възрастните хора, както и да разчитаме на техния потенциал.

Източник: Труд.бг, статия

<https://trud.bg/aktivirane-na-vazrastnite-hora-chrez-savremenna-digitalno-mediina-gramotnost/>

ФСБ - 45 г. на сцената: Видже неразказани и лични техни истории**Станчо Станчев****23.04.2022**

Легендите от ФСБ навършиха 45 години на сцена. В предаването COOLt основателите на групата разказаха много лични и неразказвани досега истории от живота на бандата.

Формация студио Балкантон, или ФСБ, са единствената българска група, носител на „Грами“. Те променят българската музика с модерен за времето си звук.

Създават се около новото студио в единствената тогава българска музикална компания – „Балкантон“. Доверие им гласуват Александър Йосифов, директор на компанията, както и Константин Драгнев, музикален директор.

„Поканих ги, защото бях нещо като щатен аранжор на шефа на „Балкантон“ - композиторът Александър Йосифов. И тогава аз поканих моите състуденти, колеги от Консерваторията, с които знам, че нещата могат да се случат и им казах: елате да правим записи на нова техника. Разбира се, това беше мечтата на всички ни“, разказа Румен Бояджиев от ФСБ.

В началото групата е трио - Румен Бояджиев, Константин Цеков и Александър Бахаров.

„Относно първите ни два албума, които са емблематични за нас, ние не бяхме разпознаваеми за обществото въобще. Никой не знаеше нашите физиономии. И отивам един ден на „Славейков“, имаше музикален магазин, за да си купя метроном и слушам разговор между двама младежи. Студенти май бяха, на моя възраст. И единият каза: "Виж я тази плоча гора, има една плоча, пише: "Нон стоп" и ФСБ". И другият каза: "Ми аз не знам какво е това"- Първият казва: "Онзи ден си я купих, невероятна музика. Съветвам те да си я купиш. Не ги знам кои са тези, но това е нещо страхотно." Аз стоя до тях, те не ме познават естествено, купих си метронома и си излязох“, разказа Константин Цеков.

Ние можеше и да не станем ФСБ група. Рискът беше много голям от страна на „Балкантон“. Такава непопулярна музика, каквато е прогресив рокът, абсолютно неразбираема за много от хората. Руснаците поръчаха 40-50 хиляди бройки и ние се прегръщахме в коридора, защото това всъщност ни спаси“, каза Румен Бояджиев.

По-късно към групата се присъединява и барабанистът Петър Славов. Той казва, че група, която не свири на живо, не е група. Така се стига до първия исторически концерт на ФСБ в Студентския дом на площад „Народно събрание“ в София.

„В момента, в който осъзнахме, че можем да правим нещо свое, то тръгна лавинообразно и виждахме все повече и повече, че имаме възможности да го правим“, допълва Константин Цеков.

До края на 70-те работят с гост музиканти, докато Александър Бахаров не кани младия цигулар Иван Лечев да запише соло за песента "Хотел Калифорния" на Eagles.

„Докато много други хора си купиха коли и апартаменти, ние спестихме тези средства, с които си купихме музикални инструменти. И не „Балкантон“, а ние донесохме в „Балкантон“ новите си инструменти, с които всички певци и певици в естрадата и поп музиката се ползваха“, разказа още Румен Бояджиев.

ФСБ се отличават и по непознатия за времето си начин на работа. Те са и първите български артисти, изнесли концерт на стадион. Годината е 1984-та, а мястото стадион "Академик". Басист е Ивайло Крайчовски.

След 45 години на сцената за ФСБ най-ценна остава свободата.

„И винаги се сещам за един израз на Джони Пенков, който казваше: "Страхотно щастлив съм, че цял живот съм правил това, което харесвам и от време на време са ми плащали." Така че същото се отнася и за нас“, казва Константин Цеков.

„За всяко нещо, което правиш, ти трябва да бъдеш абсолютно свободен. Ако не си свободен, се съобразяваш с хиляди неща и това става макет. Прототип на това, което си мислиш, че трябва да направиш, а не това, което можеш“, казва Румен Бояджиев.

Източник: БТВ Медиа Груп, видео запис

<https://btvnovinite.bg/lifestyle/liubopitno/fsb-45-g-na-scenata-vizhte-nerazkazani-i-lichni-tehni-istorii.html>

Юбилейно за Димчо Дебелянов**24.04.2022**

На 28 март 2022 г. се навършиха 135 години от рождението на един от най-талантливите, обожавани и затрогващи поети на България – Димчо Дебелянов, съединил поезия и мъченическа смърт в ореола на родината. По повод годишнината Съюзът на българските писатели издаде Юбилеен брой (цветен) на вестник „Словото днес“ (21 април), който се финансира от Столична община и е част от Културния календар на София.

Предстоят две срещи на широката публика с изданието: на 26 април от 18 ч. в Културен център „Люлин“ в София поети и писатели ще се срещнат с ученици от 37 СУ „Райна Княгиня“ и от 56 СУ „Проф. Константин Иречек“ (ж.к. „Люлин“), за да им подарят вестника и да дискутират на тема: „Как разбирате стиха „Мъртвият не ни е враг“ от творбата на Дебелянов „Един убит“?“. На следващия ден – 27 април от 16:00 ч. – в Националния студентски дом (пл. „Народно събрание“ 10) екипът на вестника и видни съвременни поети ще представят изданието пред студентската общност. Ще прозвучат стихове на Димчо Дебелянов на 10 езика. В събитието ще вземат участие Христиан Даскалов – директор на НСД, Боян Ангелов – председател на СБП, Надя Попова и Иван Есенски (съставители и редактори на броя). Свои стихове ще четат лауреатите на Националната литературна награда „Димчо Дебелянов“, а това са изключителни имена като Недялко Йорданов, Калин Донков, Георги Константинов, Петър Велчев, Надя Попова, Маргарита Петкова, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски и др.

Идеята на изданието и съпътващите прояви е да осветли малко известни факти от живота на поета, да припомни знакови негови стихотворения, да реализира ретроспективен анализ на рецепцията на Димчовата поезия у нас и в чужбина. Значим дял в юбилейния брой заема снимковият материал, сред спомените на Гео Милев и Димитър Подвързачов хармонично се вплитат посвещения, дело на Теодор Траянов, Евтим Евтимов, Александър Геров, Иван Николов, Божидар Божилов, Дамян Дамянов, Валентина Радинска, както и стихове на носителите на Националната награда „Димчо Дебелянов“. На първа страница ще прочетем есето на Боян Ангелов „Пророчествата на Димчо Дебелянов“, а сред авторитетите, които споделят мисли за живота, възторга, тленността и безсмъртието на поета, са проф. Валери Стефанов, член-кор. Иван Гранитски, Панко Анчев, Валентина Радинска и Елка Няголова.

Мисията на всеки поет не е да остане между страниците на учебниците или по рафтовете на библиотеките. Неговото слово би трябвало да лети, да прониква в сърцата и умовете на новите поколения. Чрез този юбилеен брой на в. „Словото днес“ читателите ще опознаят в пълнота личността на поета-символист, който остава в историята ни с толкова много любими стихотворения като „Спи градът“, Пловдив“, Помниш ли, помниш ли...“, „Да се завърнеш в бащината къща...“, „Черна песен“, „Сиротна песен“... Неговите послания и днес крият неподозирана сила, която ни поражда с внушението за съпричастност, човечност и обич.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/%D1%8E%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B9%D0%BD%D0%BE-%D0%B7%D0%B0-%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D1%87%D0%BE-%D0%B4%D0%B5%D0%B1%D0%B5%D0%BB%D1%8F%D0%BD%D0%BE%D0%B2/>

Юбилеен брой на в. "Словото днес": "135 години от рождението на ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ".
Представяне в Културен център "Люлин" – София Sofiapress
24.04.2022

Съюзът на българските писатели и Културен център „Люлин“ с партньорството на Столична община представят Юбилеен брой на в. „Словото днес“ по повод 135 години от рождението на ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ.

Събитието е част от „Културния календар“ на Столична община.

В програмата:

Водещ: Димитър Милов;

Слово: Боян Ангелов – председател на СБП;

Експозе на Иван Есенски – редактор на броя;

Рецитал по стихове на Димчо Дебелянов на български, немски, английски, руски, украински и др. езици с участието на Боян Ангелов, Надя Попова, Анжела Димчева, Димитър Милов, Нико Стоянов и членове на Литературен клуб „Люлин“;

Рецитал на лауреати на наградата „Димчо Дебелянов“, участващи в юбилейния брой;

Дебат с участието на учениците от 37 СУ „Райна Княгиня“ и от 56 СУ „Проф. Константин Иречек“ (ж.к. „Люлин“) на тема: „Как разбирате стиха „Мъртвият не ни е враг“ от стихотворението на Дебелянов „Един убит“?“.

Музикални изпълнения – китара и вокал: Десислава Георгиева

Заповядайте на 26 април (вторник) 2022 г., начало: 18.00 ч.

Културен център „Люлин“, бул. „Захари Стоянов“ бл. 324-325

Източник: Sofiapress, статия

<https://sofiapress.com/art/literature/%d1%8e%d0%b1%d0%b8%d0%bb%d0%b5%d0%b5%d0%bd-%d0%b1%d1%80%d0%be%d0%b9-%d0%bd%d0%b0-%d0%b2-%d1%81%d0%bb%d0%be%d0%b2%d0%be%d1%82%d0%be-%d0%b4%d0%bd%d0%b5%d1%81-135-%d0%b3%d0%be%d0%b4%d0%b8%d0%bd/>

Ханг – инструмент за ръцете с вълшебно звучене

25.04.2022

Хангът е музикален инструмент, създаден през 2000 г. от Феликс Рохнер и Забина Шьорер. Тяхната компания е първата, която започва масово производство.

Този странен инструмент, приличащ на летяща чиния, е забележителен със своето звучене. Когато чуеш мелодиите си мислиш, че е с африкански или азиатски произход.

Ако преди години можеше да се види у нас странстващ музикант да свири на ханг, то в наши дни има и хора у нас, които показват завидно владееене на този инструмент.

Двама от тях – Д-р Даниел Младенов и Саня Баракова, разказват за хангът.

Видео репортажа е заснет в камерна зала на Националния студентски дом, където се провеждат и концерти.

Източник: БТВ Новините, видео запис

<https://btvnovinite.bg/galleries/hang-instrument-za-racete-s-valshebno-zvuchene.html>

Две събития на Съюза на българските писатели отбелязват 135 години от рождението на Димчо Дебелянов

26.04.2022

Две събития на Съюза на българските писатели (СБП) отбелязват 135 години от рождението на Димчо Дебелянов, съобщават от СБП.

На 28 март 2022 г. се навършиха 135 години от рождението на един от най-талантливите, обожавани и затрогващи поети на България - Димчо Дебелянов, съединил поезия и мъченическа смърт в ореола на родината. По повод годишнината СБП издаде юбилеен цветен брой на вестник "Словото днес", който се финансира от Столична община и е част от културния календар на София.

Предстоят две срещи на широката публика с изданието. Първата е тази вечер в културен център "Люлин", в София, където поети и писатели ще се срещнат с ученици от 37-о СУ "Райна Княгиня" и от 56-о СУ "Проф. Константин Иречек", за да им подарят вестника и да дискутират на тема "Как разбирате стиха "Мъртвият не ни е враг" от творбата на Дебелянов - "Един убит".

На 27 април, в Националния студентски дом (пл. "Народно събрание" 10) екипът на вестника и видни съвременни поети ще представят изданието пред студентската общност. Ще прозвучат стихове на Димчо Дебелянов на 10 езика.

В събитието ще участват Христиан Даскалов - директор на НСД, Боян Ангелов - председател на СБП, Надя Попова и Иван Есенски (съставители и редактори на броя). Свои стихове ще четат лауреатите на националната литературна награда "Димчо Дебелянов" Недялко Йорданов, Калин Донков, Георги Константинов, Петър Велчев, Надя Попова, Маргарита Петкова, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски и др.

Идеята на изданието и съпътстващите прояви е да осветли малко известни факти от живота на поета, да припомни знакови негови стихотворения, да реализира ретроспективен анализ на рецепцията на Димчовата поезия у нас и в чужбина, разкажат от СБП. Значим дял в юбилейния брой заема снимковият материал, сред спомените на Гео Милев и Димитър Подвързачов хармонично се вплитат посвещения на Теодор Траянов, Евтим Евтимов, Александър Геров, Иван Николов, Божидар Божилов, Дамян Дамянов, Валентина Радинска, както и стихове на носителите на националната награда "Димчо Дебелянов".

На първа страница е есето на Боян Ангелов "Пророчествата на Димчо Дебелянов", а сред авторитетите, които споделят мисли за живота, възторга, тленността и безсмъртието на поета, са проф. Валери Стефанов, член-кор. Иван Гранитски, Панко Анчев, Валентина Радинска и Елка Няголова.

Чрез този юбилеен брой на "Словото днес" читателите ще опознаят в пълнота личността на поета-символист, който остава в историята ни с толкова много любими стихотворения като "Спи градът", "Пловдив", "Помниш ли, помниш ли...", "Да се завърнеш в бащината къща...", "Черна песен", "Сиротна песен". Неговите послания и днес крият неподозирана сила, която ни поразява с внушението за съпричастност, човечност и обич, казва Анжела Димчева.

Източник: БТА, статия

<https://bta.bg/bg/news/bulgaria/256547-dve-sabitiya-na-sayuzna-na-balgarskite-pisateli-otbelyazvat-135-godini-ot-rozhden>

Съюзът на българските писатели отбелязва 135 години от рождението на Димчо

Дебелянов

26.04.2022

На 28 март 2022 г. се навършиха 135 години от рождението на един от най-талантливите, обожавани и затрогващи поети на България - Димчо Дебелянов, съединил поезия и мъченическа смърт в ореола на родината. По повод годишнината СБП издаде юбилеен цветен брой на вестник "Словото днес", който се финансира от Столична община и е част от културния календар на София.

Предстоят две срещи на широката публика с изданието. Първата е тази вечер в културен център "Люлин", в София, където поети и писатели ще се срещнат с ученици от 37-о СУ "Райна Княгиня" и от 56-о СУ "Проф. Константин Иречек", за да им подарят вестника и да дискутират на тема "Как разбирате стиха "Мъртвият не ни е враг" от творбата на Дебелянов - "Един убит".

На 27 април, в Националния студентски дом (пл. "Народно събрание" 10) екипът на вестника и видни съвременни поети ще представят изданието пред студентската общност. Ще прозвучат стихове на Димчо Дебелянов на 10 езика.

В събитието ще участват Христиан Даскалов - директор на НСД, Боян Ангелов - председател на СБП, Надя Попова и Иван Есенски (съставители и редактори на броя). Свои стихове ще четат лауреатите на националната литературна награда "Димчо Дебелянов" Недялко Йорданов, Калин Донков, Георги Константинов, Петър Велчев, Надя Попова, Маргарита Петкова, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски и др.

Идеята на изданието и съпътстващите прояви е да осветли малко известни факти от живота на поета, да припомни знакови негови стихотворения, да реализира ретроспективен анализ на рецепцията на Димчовата поезия у нас и в чужбина, разказват от СБП. Значим дял в юбилейния брой заема снимковият материал, сред спомените на Гео Милев и Димитър Подвързачов хармонично се вплитат посвещения на Теодор Траянов, Евтим Евтимов, Александър Геров, Иван Николов, Божидар Божилов, Дамян Дамянов, Валентина Радинска, както и стихове на носителите на националната награда "Димчо Дебелянов".

На първа страница е есето на Боян Ангелов "Пророчествата на Димчо Дебелянов", а сред авторитетите, които споделят мисли за живота, възторга, тленността и безсмъртието на поета, са проф. Валери Стефанов, член-кор. Иван Гранитски, Панко Анчев, Валентина Радинска и Елка Няголова.

Чрез този юбилеен брой на "Словото днес" читателите ще опознаят в пълнота личността на поета-символист, който остава в историята ни с толкова много любими стихотворения като "Спи градът", "Пловдив", "Помниш ли, помниш ли...", "Да се завърнеш в бащината къща...", "Черна песен", "Сиротна песен". Неговите послания и днес крият неподозирана сила, която ни поразява с внушението за съпричастност, човечност и обич, казва Анжела Димчева.

Източник: impressio.dir.bg, статия

<https://impressio.dir.bg/bukvi/sayuzat-na-balgarskite-pisатели-otbelyazva-135-godini-ot-rozhdenieto-na-dimcho-debelyanov>

Вицепремиерът Борислав Сандов ще открие международен младежки семинар в София 27.04.2022

Вицепремиерът Борислав Сандов ще открие международен младежки семинар на тема „От социално дистанциране към социално ангажиране и участие“ днес в Националния студентски дом от 14.00 ч., съобщиха организаторите на събитието. Семинара се организира от Националната студентска конфедерация по програма „Еразъм+“ на ЕС от 26 април до 3 май 2022 г. с подкрепата на Националния студентски дом, Съюза на европейските федералисти и Европейското движение в България.

Проектът ще събере младежки лидери от Европа, които се ангажират да работят заедно за споделена визия за бъдещето на Европа, която се основава на социално справедливо, устойчиво, демократично и приобщаващо общество. Участниците ще се запознаят с резултатите от Конференцията за бъдещето на Европа, ще подобрят уменията си за европейска комуникация и ще изградят капацитет за провеждане на лобистки и застъпнически дейности, насочени към утвърждаване на младите хора като важен участник в демократичния живот на ЕС.

Политици, служители на европейските институции, дипломати и младежки работници ще помогнат на младите хора да повишат своята мотивация за социално ангажиране и да подобрят уменията си за европейска комуникация.

След участието си в проекта младежките организации и млади лидери ще притежават необходимите умения и знания, за да се включат в структурния диалог и да участват активно в дебата за бъдещето на Европа. Те ще бъдат по-наясно с форумите, където могат да изкажат своя глас пред европейските институции, както и да разполагат с инструментите, за да го направят ефективно.

Източник: Информационна агенция *focus-news.net*, статия

<http://www.focus-news.net/news/2022/04/27/2944746/vitsepremierat-borislav-sandov-shite-otkrie-mezhdunaroden-mladezhki-seminar-v-sofiya.html>

Представяне на юбилеен брой на вестник "Словото днес", посветен на 135 години от рождението на Димчо Дебелянов

27.04.2022

На 27 април от 16.00 часа в Националния студентски дом ще бъде представен юбилеен брой на вестник "Словото днес", посветен на 135 години от рождението на Димчо Дебелянов.

Събитието се организира от Съюза на българските писатели и Националния студентски дом, част е от Календара на културните събития на Столична община.

В програмата са включени рецитал на лауреати на наградата "Димчо Дебелянов", участващи в юбилейния брой (Недялко Йорданов, Георги Константинов, Петър Велчев, Маргарита Петкова, Валентина Радинска, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски и др.), рецитал по стихове на Димчо Дебелянов с участието на Боян Ангелов, Надя Попова, Анжела Димчева, Димитър Милов, Петър Велчев, Весела Лулова Цалова, Мая Панайотова, Нико Стоянов и членове на Общество "Димчо Дебелянов", рецитал на студенти, лауреати на Националната литературна награда "Георги Черняков", връчвана от Общество на литературния кабинет "Димчо Дебелянов" към Националния студентски дом.

Източник: Арт София.бг, статия

<https://artsofia.bg/bg/events/2022/04/27/predstavjane-na-ubileen-broj-na-vestnik-slovoto-dnes-posveten-na-135-godini-ot-rojdenieto-na-dimcho-debeljanov>

Танцорът и хореограф Деян Георгиев идва с премиера в Пловдив

28.04.2022

Новият проект на българския актьор, танцор и хореограф Деян Георгиев "Свързан" ще има своята премиера на 14 май от 18 ч. в Драматичния театър. Спектакълът е част от програмата на One Dance Week и е копродукция между фестивала за съвременен танц и Сцена "Дерида".

Авторът Деян Георгиев преплита документални истории, научна фантастика и визуални изкуства, за да създаде минималистична среда, в която всяко движение е от значение.

"Свързан" се фокусира върху въпроси, чиито отговори вълнуват всички. Безкраен въпрос ли е животът и можем ли да намерим спокойствие в незнанието си? Можем ли да се предадем на нещо по-голямо от собственото си чувство за съществуване? "Свързан" е солов пърформанс, индивидуален опит и преживяване, потънало в нишките на това, което наричаме "Ние". Физическото тяло е затворено в черна кутия, пълна със съхранена информация. В спектакъла си младият хореограф Деян Георгиев прави опит за намиране на първоизточника, отговорен за личното ни оплитане.

Музиката в спектакъла е дело на Петя Диманова, звуковият дизайн е в ръцете на Георги Атанасов, сценографията и костюмът са създадени от Габриела Кърджилова, а светлинният дизайн - от Виктор Георгиев и Изабела Манолова.

"Възприемам съвременния танц като интимно място с огромен заряд, който може да бъде използван като средство да пътуваш и да откриеш нещо за себе си", казва авторът.

Деян Георгиев е актьор, танцор и хореограф. Завършва НАТФИЗ "Кръстьо Сарафов" през 2015 г. в класа на проф. Атанас Атанасов със специалност "Актьорско майсторство за драматичен театър". Любовта към движението започва след участие в проект във Франция, а след дипломирането си става част от трупата на театър "Българска армия", където изиграва и първата си главна роля в представление на режисьора Диана Добрева.

Спектакълът "Саломе" е първият му професионален хореографски опит. Следват проектите "Одисей", "Непознатото дете", "Синът", "Камбаната", където отново взема ролята на хореограф. През последните години участва в множество независими проекти, а в съвместната си работа с хореографа Стефания Георгиева от Атом Театър, развива и култивира интересите си свързани със съвременен танц и пърформанс.

През 2020 г. печели наградата на журито в конкурса за съвременна хореография "Маргарита Арнаудова" за проекта "Чисто" и получава номинация за "ИКАР`2021" в категория "Съвременен танц и пърформанс".

Днес развива собствена sci-art организацията, в която събира артисти, които обединяват наука и изкуство в изложби и пърформанси като "The 5th Element", "Stardust" и др. През 2021 г. попада в селекцията "30 под 30" на списание Forbes в категория "Култура, изкуство и медии".

Спектакълът "Свързан" е създаден със съдействието на Ход-движенческа лаборатория, Национален студентски дом и Национален фонд "Култура".

Фестивалът "One Dance Week е част от програма "Наследство" на Пловдив 2019 - Европейска столица на културата.

Източник: Пловдив.бг, статия

<https://plovdivnow.bg/plovdiv/tantsyorat-i-horeograf-deian-georgiev-idva-premiera-plovdiv-69388>

Евродепутати ще дискутират приближаването на ЕС до гражданите на международен младежки семинар

29.04.2022

Членовете на Европейския парламент - Андрей Ковачев и Цветелина Пенкова, ще дискутират как Европейският съюз (ЕС) да се приближи до гражданите с участниците в международния младежки семинар на тема "От социално дистанциране към социално ангажиране и участие", който ще се проведе утре в Националния студентски дом от 10:00 часа. Форумът се организира от Националната студентска конфедерация по програмата "Еразъм+" на ЕС, с подкрепата на Националния студентски дом, Съюза на европейските федералисти и Европейското движение в България, съобщиха организаторите.

Проектът събира младежки лидери от Европа, ангажирани да работят заедно за споделена визия за бъдещето на Европа, която се основава на социално справедливо, устойчиво, демократично и приобщаващо общество. Участниците ще се запознаят с резултатите от Конференцията за бъдещето на Европа, ще подобрят уменията си за европейска комуникация и ще изградят капацитет за провеждане на лобистки и застъпнически дейности, насочени към утвърждаване на младите хора, като важен участник в демократичния живот на ЕС.

Политици, служители на европейските институции, дипломати и младежки работници помагат на младите хора да повишат своята мотивация за социално ангажиране и да подобрят уменията си за европейска комуникация.

След участието си в проекта младежките организации и млади лидери ще притежават необходимите умения и знания, за да се включат в структурния диалог и да участват активно в дебата за бъдещето на Европа. Те ще бъдат по-наясно с форумите, където могат да изкажат своя глас пред европейските институции, както и да разполагат с инструментите, за да го направят ефективно.

Източник: БТА, статия

<https://www.bta.bg/bg/news/ik/education/258397-evrodeputati-shte-diskutirat-priblizhavaneto-na-es-do-grazhdanite-na-mezhdunaro>

ЮБИЛЕЙНО ЗА ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

30.04.2022

На 28 март 2022 г. се навършиха 135 години от рождението на един от най-талантливите, обожавани и затрогващи поети на България – Димчо Дебелянов, съединил поезия и мъченическа смърт в ореола на родината. По повод годишнината Съюзът на българските писатели издаде Юбилеен брой (цветен) на вестник „Словото днес“ (21 април), който се финансира от Столична община и е част от Културния календар на София. Бяха проведени две срещи на широката публика с изданието: на 26 април в Културен център „Люлин“ в София поети и писатели се срещнаха с ученици от 37 СУ „Райна Княгиня“, водени от Цветомира Георгиева – директор на училището, за да им подарят вестника и да дискутират на тема: „Как разбирате стиха „Мъртвият не ни е враг“ от творбата на Дебелянов „Един убит“?“. Събитието се водеше от Димитър Милов, тържеството беше открито със слово на Боян Ангелов, в което беше очертана връзката между Панагюрище и Копривщица, духовното братство между поетите някога и сега, които сякаш разговарят през времето за все същите социални дилеми и екзистенциална самота. За акцентите в броя и цялостната концепция на изданието говори Иван Есенски. Той се спря на любопитни биографични моменти от живота на Дебелянов, от неговите приятелства и любови, поетическа извисеност и героична смърт. В рецитала по Димчови стихове на български, руски, английски, украински и полски език се включиха Димитър Милов, Иван Есенски, Анжела Димчева, Мая Панайотова, Нико Стоянов и Мария Горанова.

На следващия ден – 27 април – в Националния студентски дом екипът на вестника и видни съвременни поети представиха изданието пред студентската общност. Събитието беше открито с поздравително слово на д-р Христиан Даскалов – директор на Националния студентски дом. В краткото си експозе Боян Ангелов вклини поезия от Дебелянов и направи културно-исторически препратки и очерта влиянието на символизма върху съвременната ни поезия. Стихове на Дебелянов и свои творби рецитираха лауреатите на Националната литературна награда „Димчо Дебелянов“, която се връчва от 2004 г. в гр. Копривщица. Това бяха видните наши поети Георги Константинов, Недялко Йорданов, Петър Велчев, Надя Попова, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски. Надя Попова – главен редактор на „Словото днес“, разкри ключа към общата хармоничност на литературоведските текстове, снимковия материал и поезията, които се прплитат мозаечно в броя и дават една пълна картина на Дебелянов като творец и личност.

Свои спомени за запознанството си с Дебеляновото творчество и за създаването на Кабинета на младите писатели студенти „Димчо Дебелянов“ споделиха Георги Константинов и Недялко Йорданов. Звучаха Дебелянови стихове на 8 езика: български, руски, френски, немски, украински, арабски, полски, английски – с участието на Боян Ангелов, Петър Велчев, Надя Попова, Хайри Хамдан, Захари Иванов, Мая Панайотова и Анжела Димчева. Финал на вечерта сложи поетът Димитър Драганов (на 22 години), който е лауреат на Националната награда „Георги Черняков“ – 2021, връчвана от Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ към НСД. Анжела Димчева обобщи, че идеята на изданието и съпътващите прояви целят да се осветлят малко известни факти от живота на поета, да се припомнят знакови негови стихотворения, да се види рецепцията на Димчовата поезия у нас и в чужбина. Значим дял в юбилейния брой заема снимковият материал, сред спомените на Гео Милев и Димитър Подвързачов хармонично се вплитат посвещения, дело на Теодор Траянов, Евтим Евтимов, Александър Геров, Иван Николов, Божидар Божилов, Дамян Дамянов, Валентина Радинска, както и стихове на носителите на Националната награда „Димчо Дебелянов“. На първа страница четем есето на Боян Ангелов „Пророчествата на Димчо Дебелянов“, а сред авторитетите, които споделят мисли за живота, възторга, тленността и безсмъртието на поета, са проф. Валери Стефанов, член-кор. Иван Гранитски, Панко Анчев, Валентина Радинска и Елка Няголова.

Мисията на всеки поет не е да остане между страниците на учебниците или по рафтовете на библиотеките. Неговото слово би трябвало да лети, да прониква в сърцата и умовете на новите поколения. Чрез този юбилеен брой на в. „Словото днес“ читателите се запознават с личността на поета-символист, който остава в историята ни с толкова много любими стихотворения като „Спи градът“, „Пловдив“, „Помниш ли, помниш ли...“, „Да се завърнеш в бащината къща...“, „Черна песен“, „Сиротна песен“... Неговите послания и днес крият неподозирана сила, която ни поражавя с внушението за съпричастност, човечност и обич.

Източник: СБП, статия

<https://sbp.bg/%D1%8E%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B9%D0%BD%D0%BE-%D0%B7%D0%B0-%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D1%87%D0%BE-%D0%B4%D0%B5%D0%B1%D0%B5%D0%BB%D1%8F%D0%BD%D0%BE%D0%B2/>

В Националния студентски дом: юбилеен брой на в. „Словото днес“ за Димчо Дебелянов 30.04.2022

Анжела Димчева

На 28 март 2022 г. се навършиха 135 години от рождението на един от най-талантливите, обожавани и затрогващи поети на България – Димчо Дебелянов, съединил поезия и мъченическа смърт в ореола на родината. По повод годишнината Съюзът на българските писатели издаде Юбилеен брой (цветен) на вестник „Словото днес“ (21 април), който се финансира от Столична община и е част от Културния календар на София.

27 април 2022 г. в Националния студентски дом екипът на вестника и видни съвременни поети представиха изданието пред студентската общност. Събитието беше открито с поздравително слово на д-р Христиан Даскалов – директор на Националния студентски дом: „Особено ме радва, че в залите на Студентския дом често звучи високото слово – представяне на книги, рецитали, конференции. Благодаря за партньорството на Общество „Димчо Дебелянов“ и Съюза на българските писатели. Тук е място за култура, наскоро представихме издание, посветено на 90-годишнината на НСД, създадохме читалня и музей, където има кът на Общество „Димчо Дебелянов“. Събираме артефакти отвсякъде“.

В краткото си експозе Боян Ангелов вклини поезия от Дебелянов и направи културно-исторически препратки, очертавайки влиянието на символизма върху съвременната ни поезия: „Вече втори ден представяме специалния брой на „Словото днес“. Големите поети не трябва да се честват само на техните юбилеи, те трябва да се честват всеки ден, всеки час, дори всеки миг. Стихотворението „Миг“ е връх в българската поезия, един шедьовър на европейската поезия. Това стихотворение бих го съпоставил с „Мечта“ на Пейо Яворов. Тези двама велики поети имат сходни съдби... Всички знаем, че Дебелянов е роден в недрата на същинска Средна гора – тя е родина на хайдутите и въстаници. Димчо не е имал друг избор, освен да отиде на война, сам избира смъртта. Той е най-светият български поет, един от най-състрадателните. Стихотворението „Да се завърнеш в бащината къща...“ прозвуча в изпълнение на Боян Ангелов. Той благодари за финансовата подкрепа на Столична община и лично на Мирослав Боршош – зам.-кмет на Столична община.

Надя Попова – главен редактор на „Словото днес“, разкри ключа към общата хармоничност на литературоведските текстове, снимковия материал и поезията, които се преплитат мозаечно в броя и дават една пълна картина на Дебелянов като творец и личност.

Стихове на Дебелянов и свои творби рецитираха лауреатите на Националната литературна награда „Димчо Дебелянов“, която се връчва от 2004 г. в гр. Копривница. Това бяха видните наши поети Георги Константинов, Недялко Йорданов, Петър Велчев, Надя Попова, Атанас Капралов, Ивайло Диманов, Димитър Милов, Иван Есенски.

Свои спомени за запознанството си с Дебеляновото творчество и за създаването на Кабинета на младите писатели студенти „Димчо Дебелянов“ споделиха Георги Константинов и Недялко Йорданов. Звучаха Дебелянови стихове на 8 езика: български, руски, френски, немски, украински, арабски, полски, английски – с участието на Боян Ангелов, Петър Велчев, Надя Попова, Хайри Хамдан, Захари Иванов, Мая Панайотова и Анжела Димчева.

Финал на вечерта сложи поетът Димитър Драганов (на 22 години), който е лауреат на Националната награда „Георги Черняков“ – 2021, връчвана от Общество на литературния кабинет „Димчо Дебелянов“ към НСД. Анжела Димчева обобщи, че идеята на изданието и съпътстващите прояви целят да се осветлят малко известни факти от живота на поета, да се припомнят знакови негови стихотворения, да се види рецепцията на Димчовата поезия у нас и в чужбина. Значим дял в юбилейния брой заема снимковият материал, сред спомените на Гео Милев и Димитър Подвързачов хармонично се вплитат посвещения, дело на Теодор Траянов, Евтим Евтимов, Александър Геров, Иван Николов, Божидар Божилов, Дамян Дамянов, Валентина Радинска, както и стихове на носителите на Националната награда „Димчо Дебелянов“. На първа страница четем есето на Боян Ангелов „Пророчествата на Димчо Дебелянов“, а сред авторитетите, които споделят мисли за живота, възторга, тленността и безсмъртието на поета, са проф. Валери Стефанов, член-кор. Иван Гранитски, Панко Анчев, Валентина Радинска и Елка Няголова.

Мисията на всеки поет не е да остане между страниците на учебниците или по рафтовете на библиотеките. Неговото слово би трябвало да лети, да прониква в сърцата и умовете на новите поколения. Чрез този юбилеен брой на в. „Словото днес“ читателите се запознават с личността на поета-символист, който остава в историята ни с толкова много любими стихотворения като „Спи градът“, „Пловдив“, „Помниш ли, помниш

ли...“, „Да се завърнеш в бащината къща...“, „Черна песен“, „Сиротна песен“... Неговите послания и днес крият неподозирана сила, която ни поражая с внушението за съпричастност, човечност и обич.

Източник: Sofiapress, статия

[https://sofiapress.com/culture/%D0%B2-](https://sofiapress.com/culture/%D0%B2-%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D1%8E%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B5%D0%BD/)

[%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D1%8E%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B5%D0%BD/](https://sofiapress.com/culture/%D0%B2-%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B4%D0%BE%D0%BC-%D1%8E%D0%B1%D0%B8%D0%BB%D0%B5%D0%B5%D0%BD/)

Българските скаути ще представят изложбата в София на Гергьовден

05.05.2022

Организацията на българските скаути ще представи изложбата "Скаутство за момчета" на Бейдън-Пауъл - един от най-влиятелните наръчници за младежта, публикувани някога!" Това се прави във връзка със 111-годишнината от запалването на искрата на скаутството в град София .

На 06.05.2022г. на празника на храбростта и на българските скаути, изложбата ще бъде открита от 11:00 часа в гр. София - Национален студентски дом /пл. Народно събрание №10/ от г-н Слав Гиндянов - Президент на Организация на българските скаути, от г-н Бертуин Люсенбург – колекционер, от г-н Матиас Герт – член на европейския скаутски комитет и от г-н Андреа Демармелс – представител на световната организация на скаутското движение(WOSM).

Ще бъдат изложени повече от 40 издания на различни езици от цял свят на бестселъра на всички времена "Скаутство за момчета – наръчник за обучение в добро гражданство" с автор основателят на скаутското движение - сър Робърт Стивънсън Смит Бейдън-Пауъл. Посетителите ще имат възможността да се докоснат до атмосферата на скаутството и да разберат защо то се е превърнало във водещо младежко движение по света. Ще научат повече за скаутските принципи, за историята на движението и какво обединява повече от 60 милиона млади хора от 170 държави. Освен богатата колекция от издания на книгата, ще бъдат представени усилията на националните скаутски организации от цяла Европа в отговор на хуманитарната криза, в следствие на военната агресия в Република Украйна. Посетителите ще разберат какво превръща скаутите по цял в "Добри граждани" и "Посланици на мира" и как една книга, написана преди повече от век, може да вдъхнови милиони хора от цял свят да бъдат активни граждани и двигатели на своите общности!

Изложбата се осъществява с подкрепата на г -н Бертуин Люсенбург - колекционер, изследовател на наръчника на Бейдън-Пауъл и автор на книгата "Скаутство за момчета" по целия свят , която бе представена на специално събитие по време на 42-та Световна скаутска конференция на 27 август 2021г. Книгата включва въведения, предоставени от внука на автора - Майкъл Бейдън-Пауъл, Ахмад Алхендави (Генерален секретар на Световната организация на скаутското движение/WOSM/) и Волтър Цилвенберг (Международен комисар на скаутите на Нидерландия).

Проектът "Скаутство за момчета" по целия свят" (Scouting for Boys 'round the world') предоставя информация за книгата на Бейдън-Пауъл "Скаутство за момчета: Наръчник за обучение по добро гражданство"(1908), която повече от век след публикуването си продължава да вдъхновява скаутите по всички краища на света. На 22 февруари 2011 г. стартира уебсайтът www.scoutingforboysroundtheworld.org. Този уебсайт предоставя информация за изданията на "Скаутство за момчета" по целия свят" и дава възможност за качване на информация за нови и неизвестни издания, освен това включва публична база данни с подробен преглед на всички английски и чуждестранни издания. Досега са открити и изброени повече от 450 издания в над 60 държави на почти 50 различни езика. В момента на откриване на изложбата, от 11:00 ч ще стартира обновеният уеб сайт на инициативата, откъдето книгата може да бъде поръчана - www.scoutingforboysroundtheworld.org с ISBN номер 978-90-828615-0-1.

Проектът "Скаутство за момчета" по целия свят" е доброволчески, и е инициран и координиран от г-н Бертуин Люсенбург, член на Организацията на скаутите на Холандия, с ентузиазизираната подкрепа на много скаути – доброволци от цял свят. Веднага след първото представяне на книгата му пред международна публика "Скаутство за момчета" по целия свят" тръгна на турне с изложби в различни градове на България през есента на 2021 година. След откриването във Варна, изложбата бе представена в Русе, Смолян и Плевен. Поради противоепидемичните мерки, представянето на изложбата в София бе отложено.

Източник: София24.бг, статия

<https://www.sofia24.bg/novini/sofia/Bulgarskite-skauti-shte-predstavvat-izlozhbata-v-Sofiya-na-Gergyovden-1261317>

Организацията на българските скаути ще представи изложбата „Скаутство за момчета“ на Бейдън-Пауъл

06.05.2022

Днес на празника на храбростта и на българските скаути, изложбата ще бъде открита от 11:00 часа в гр. София - Национален студентски дом /пл. Народно събрание №10/ от г-н Слав Гиндянов - Президент на Организация на българските скаути, от г-н Бертуин Люсенбург – колекционер, от г-н Матиас Герт – член на европейския скаутски комитет и от г-н Андреа Демармелс – представител на световната организация на скаутското движение(WOSM).

Ще бъдат изложени повече от 40 издания на различни езици от цял свят на бестселъра на всички времена „Скаутство за момчета – наръчник за обучение в добро гражданство“ с автор основателят на скаутското движение - сър Робърт Стивънсън Смит Бейдън-Пауъл. Посетителите ще имат възможността да се докоснат до атмосферата на скаутството и да разберат защо то се е превърнало във водещо младежко движение по света. Ще научат повече за скаутските принципи, за историята на движението и какво обединява повече от 60 милиона млади хора от 170 държави.

Освен богатата колекция от издания на книгата, ще бъдат представени усилията на националните скаутски организации от цяла Европа в отговор на хуманитарната криза, в следствие на военната агресия в Република Украйна. Посетителите ще разберат какво превръща скаутите по цял в „Добри граждани“ и „Посланици на мира“ и как една книга, написана преди повече от век, може да вдъхнови милиони хора от цял свят да бъдат активни граждани и двигатели на своите общности!

Изложбата се осъществява с подкрепата на г-н Бертуин Люсенбург - колекционер, изследовател на наръчника на Бейдън-Пауъл и автор на книгата „Скаутство за момчета“ по целия свят, която бе представена на специално събитие по време на 42-та Световна скаутска конференция на 27 август 2021г. Книгата включва въведения, предоставени от внука на автора - Майкъл Бейдън-Пауъл, Ахмад Алхендави (Генерален секретар на Световната организация на скаутското движение/WOSM) и Волтър Цилвенберг (Международен комисар на скаутите на Нидерландия).

Проектът „Скаутство за момчета“ по целия свят“ (Scouting for Boys 'round the world') предоставя информация за книгата на Бейдън-Пауъл „Скаутство за момчета: Наръчник за обучение по добро гражданство“(1908), която повече от век след публикуването си продължава да вдъхновява скаутите по всички краища на света. На 22 февруари 2011 г. стартира уебсайтът www.scoutingforboysroundtheworld.org. Този уебсайт предоставя информация за изданията на „Скаутство за момчета“ по целия свят“ и дава възможност за качване на информация за нови и неизвестни издания, освен това включва публична база данни с подробен преглед на всички английски и чуждестранни издания. Досега са открити и изброени повече от 450 издания в над 60 държави на почти 50 различни езика. В момента на откриване на изложбата, от 11:00 ч ще стартира обновеният уеб сайт на инициативата, откъдето книгата може да бъде поръчана - www.scoutingforboysroundtheworld.org с ISBN номер 978-90-828615-0-1.

Проектът „Скаутство за момчета“ по целия свят“ е доброволчески, и е инициран и координиран от г-н Бертуин Люсенбург, член на Организацията на скаутите на Холандия, с ентузиазизираната подкрепа на много скаути – доброволци от цял свят. Веднага след първото представяне на книгата му пред международна публика „Скаутство за момчета“ по целия свят“ тръгна на турне с изложби в различни градове на България през есента на 2021г. След откриването във Варна, изложбата бе представена в Русе, Смолян и Плевен. Поради протиепидемичните мерки, представянето на изложбата в София бе отложено.

Източник: Информационна агенция "Фокус", статия

<http://www.focus-news.net/news/2022/05/06/2945947/organizatsiyata-na-balgarskite-skauti-shte-predstavi-izlozhbata-skautstvo-za-momcheta-na-beydan-paual.html>

Обсъждаха професиите на бъдещето и изкуствения интелект на международна конференция за кариерно консултиране

07.05.2022

На 28 май, в залите на в Националния студентски дом се проведе Международната конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“. Тя се организира от Студентско общество за компютърно изкуство /СОКИ/ и партньори от три европейски страни в рамките на международния проект Nowadays Digital Media Literacy, Artificial Intelligence and Youth Career Development (DigiAI) по програма Еразъм+.

Проектът има за цел да предостави иновативни учебни материали и ресурси за кариерните и педагогически консултанти, които да им помогнат при процеса на консултиране на младежи и студенти в дигиталната ера на изкуствения интелект. На конференцията бяха представени иновативни продукти и методи в областта, продукти на проекта DigiAI, като онлайн учебна система за кариерни и педагогически консултанти, образователни филми, Рамка с компетентности, онлайн система за оценяване, базирана на ECVET, както и възможности за тяхното практическо приложение. Конференцията се проведе присъствено при спазване на противоепидемичните мерки и даде възможност за обмяна на мнения и развитие на партньорствата в областта на кариерното консултиране и изкуствения интелект. В допълнение към присъствените презентации имаше и онлайн включвания на експерти.

Кариерното консултиране е един от секторите, който се влияе изключително много от новите тенденции и нововъведенията в дигиталния свят. Всичко от онлайн самоориентирането, дигитализацията, изкуствения интелект до криптовалутите и блокчейн технологиите, въздействат и допринасят за динамичността и променливата природа на пазара на труда, а съответно и на кариерното консултиране. Теми като дигитално-медийната грамотност, изкуствения интелект, проблемите свързани с преинформиранието и дигиталното натоварване, фалшивите новини, професиите и уменията на бъдещето както и много други, бяха обсъдени от участниците

Международната конференция „Дигитална медийна грамотност, изкуствен интелект и кариерно развитие на младите хора“ беше открита от проф. Генка Петрова-Ташкова - Заместник-министър на образованието и науката, Михаил Балабанов - Изпълнителен директор на Център за развитие на човешките ресурси (ЦРЧР), изпълнителна агенция на програма Еразъм+ в България, Христиан Даскалов – директор на Национален студентски дом и Росен Петков- председател на СОКИ. Поздравителен адрес беше поднесен от г-н Драгомир Николов, Изпълнителен директор на Агенцията по заетостта. Представителите на държавните институции подчертаха стратегическата важност на правилната кариерна ориентация на младите хора в условията на динамично променящия се пазар и значението на технологиите в условията на настоящата ситуация.

Конференцията започна с представяне на проекта DigiAI (Nowadays Digital Media Literacy, Artificial Intelligence and Youth Career Development) от Росен Петков и Боряна Савова от СОКИ, които представиха неговата основна идея и продукти. СОКИ поддържа и развива „Ресурсния център за кариерно консултиране и професионално развитие“ към Национален студентски дом. Проектът DigiAI създава безплатни и достъпни онлайн учебни ресурси за кариерни консултанти от студентските и младежки кариерни центрове и педагогически консултанти от училищата. Изкуственият интелект играе все по-голяма роля при структуриране на информацията в процеса на търсене на работа, в процеса на даване на съвети и предложения, при появата на нови професии и отмирането на някои стари. Матей Клукач, представител на Чешкия университет за природни науки в Прага, разказа за опасностите от дигиталното пренатоварване на хората и как по-добре да се справяме с информацията, която ни натоварва всеки ден. Заедно с него, кратко онлайн включване направи и Габриела Симсова от Coca-Cola Hellenic, от Чехия, която дискутира нуждата от новите технологии в управлението на човешки ресурси. След това Едита Рабизайте от Младежки кариерен център в Каунас, Литва, показа на участниците някои от рисковете на фалшивите новини онлайн и системи за откриване на реална информация за кариерно развитие, а заедно с нея направи онлайн включване от Литва и Рената Зуковска, която наблегна на ролята на кариерния консултант в дигиталната ера. Боян Блажев и Сандра Блажева от Национална професионална гимназия по полиграфия и фотография, представиха на участниците интересни аспекти на от новостите в света на дигиталното изкуство и свързаните с това нови професии, които предоставят нови перспективи за развитие в бъдеще. Бояна Боянова от Професионална гимназия по туризъм – Хасково, дискутира способността за поръчване на стоки и услуги по интернет, както и за възможностите за предприемачество благодарение на новите технологии. Уменията от нов тип в света на дигиталните технологии бяха презентирани от Данаила Илиева, представител на NextGen Career Trainings. Светослав Димов от Национален студентски информационен и

кариерен център представи на участниците Изкуственият Интелект (ИИ) и структура на предоставяната информация. Себнем Йоздемир от MEKSA, Турция разказа за отмирането на някои професии и стартирането на нови във връзка с изкуствения интелект, онлайн включване направи и експерта Таха Зерен. Мими Виденова от Център за информационно осигуряване на образованието към МОН разказа за етичните аспекти на изкуствения интелект и за „Бялата книга за изкуствения интелект“, издадена от Европейската комисия. Презентациите завършиха с представянето на проекта ECoVEM и изследването за необходимостта от специфични знания, умения и обучение в областта на микроелектрониката, както и професиите в тази област.

Продуктите на проекта DigiAI, реализиран със съдействието на програма Еразъм+, са достъпни безплатно онлайн на digi.ai.eu.

Източник: в. Труд, статия

<https://trud.bg/obsajdah-a-profesiite-na-badeshteto-i-izkustveniya-intelekt-na-mejdunarodna-konferenciya-za/>

Предизвикателството да си жив - Нашите автори

13.05.2022

Постановката „Три“ на младата авторка Александра Станишева гледах ден след церемонията по връчване на тазгодишните награди Икар. След холивудската синтетика в „Народния“, „Три“ в Студентския дом бе като разхладителна напитка в летен пек. Като християнство по време на катакомбите. Бе това, за което напоследък театралите жадуват - уверение за изкуство в името на самото себе си.

Театър без баламосване, суета и шаблон. Театър, който е семпло, сякаш прошепнато в ухото, откровение. Който съществува единствено, защото има нужда да сподели - не да заслепи. От ъндърграунд обстановката, в която Мила Люцканова поднесе режисьорския си дебют, лъхаше всичко това. В спонтанността и лекотата, с която се случи, имах усещането, че случайно съм попаднал на приятелска сбирка. А публиката беше пълна с търсеци млади погледи. Освежаващо!

„Три“ е дебютният текст на Александра Станишева. Изглежда излят наведнъж. Като изповед. На един дъх. Сякаш е писала за себе си. А така винаги се получава най-добре – без формализъм, без занаятчийски съображения. Крайният резултат е колаж от импресии около етапите на човешкия живот. Притча за живота като поредица от спънки – били те добронамерени или недобронамерени. Прицелена във фантазията на зрителя, притчата търси пробойна за излизане от стереотипното мислене. Път извън коловоза. Път към прояснение.

„Три“ е размисъл върху живота на Йожи. Размисъл върху схемата на живота въобще. Йожи е младеж, който не усеща съществуването си като подтик за каквото и да било. Който съвсем по шопенхауериански не възприема раждането си като възможност, а по-скоро като наказание. Без някой да го пита, му се е случило. И сега си пати... Нищо вече не вдъхновява, нищо не предизвиква любопитство. Йожи дори не търси изход от бекетския песимизъм, в който е заседнал. Единствено заядливостта му излъчва някакъв безполезен бунт. Александра Станишева тръгва да търси причините.

В житейския опит на Йожи близките са далечни. В тях не е усетил топлина и съпричастност, от които се е нуждаел - затова пък натрапчиви очаквания, примесени с егоизъм и хладен цинизъм. Струва му се, че са го създали, за да го съсият. Времето ли е такова или просто на Йожи така се е случило? На пръв поглед историята на Йожи е частен случай, но Александра Станишева и Мила Люцканова я разказват като прототип на светоусещане. А сякаш намекват, че това е светоусещането на едно поколение. Тяхното поколение? Поколението на прехода? Толкова ли изстина светът...?

Числото 3 е нещо като магическа скоба, крепяща наратива. Три са аспектите на времето, които биват изследвани – минало, настояще, бъдеще. Три са тризнаците, които майката носи в утробата си - само Йожи има „късмета“ да се роди жив... Три са и опорните точки в съществуването на Йожи – той самият, родителите му и неговата интуиция, чуваема като магически глас. Разказът на Александра прескача между минало, настояще, бъдеще. Търси взаимовръзките. Превръща се в психоаналитичен сеанс. Слага Йожи на диванчето. В миналото, в поведението на родителите, извлича причини за настоящето. Извлича и предначертания за неудачи в бъдещето. Прави го интелигентно, загатващо, без да отнеме от свободата на зрителя да стигне до собствени изводи. Постига сложна, но забавна фабула, в която втъкава и театър на абсурда, и магически реализъм, и сюрреализъм.

Идеята за обусловеност на детето от родителите Мила Люцканова онагледява, като разделя сцената на две – настояще и минало. В център-ляво е Йожи с неговия живот в настоящето. В дясно тече животът на родителите в обуславящото минало. Сценографията и видео средата на Цвета Богданова свързват двете времена в общ неразделим поток. Коментиращата интуиция на Йожи също е времева свързка, защото е над времето. Периодично се вмъква в действието като магически глас. На видео стената гласът има и свой образ - всезрящо око.

Младите актьори играят така, сякаш го правят за себе си. Спартак Апостолов успява много добре да пресъздаде вдетинения песимист Йожи. София Джустрова – емпатично играе безкрайно толерантната му любяща приятелка Вера. Луизабел Николова и Иван Панайотов са майка и баща, които не се нуждаят от свидетелство за достоверност.

В пиесата има ключово режисьорско решение. Светещ портал, под който майката често застава. Символизира ореол за святост. Намеква за святата роля на майката. За първостепенното ѝ влияние върху съдбата на детето. Очаквания за святост, която тази майка – а може би и безброй други – никога не достига. Да, в началото бе Майката...

„Три“ не опростява действителността с еднозначно послание. Ако все пак искаме да формулираме нещо обобщаващо, то е, че не само от философска гледна точка да си жив не е привилегия, а предизвикателство. Сетих се за парадоксалния възглас на Емил Чоран: „Искам да съм свободен, максимално свободен! Свободен като мъртвороден!“

Йожи, като всички нас, се ражда жив...

Източник: offnews.bg, статия

<https://offnews.bg/nashite-avtori/predizvikelstvoto-da-si-zhiv-776734.html>

Имат думата бежанците

17.05.2022

Интервю на Ирина Недева със Силсила Махбуб, Анна Великова и Стойо Тетевенски

Колективът на ЛевФем организира дискусия, озаглавена "Имат думата бежанците", в Студентския дом, на площад "Народно събрание" в София.

"Ние решихме не да съпоставим, а да съберем на едно място различни общности, така че да могат да се чуят, да могат да разкажат своите истории, да разпознаем общите проблеми, с които се сблъскват различните групи и да можем да предприемем тези първи стъпки на солидарност между различните общностни групи, между различните групи на бежанци, за да може да се консолидират към общи искания за подобрения". Това заяви в интервю за предаването "Хоризонт до обед" Стойо Тетевенски от ЛевФем:

"По политически причини изведнъж бяха припознати като част от общото европейско семейство, което не съм сигурен, че досега им беше оказвано. Надявам се украинците да могат да продължават да се радват на приемане от страна на българите. Надявам се случаите с кирките да бъдат единични и да не насочват гнева на българите от различни проблеми към украинските бежанци, но сме длъжни да внимаваме, защото е много лесно гневът на хората да бъде обърнат към украинците, към различни малцинствени групи, когато нещата не вървят добре. Мигрантите и хората, търсещи закрила, от Близкия Изток и Африка, за съжаление, ежедневно се сблъскват с форми на расизъм, ежедневно се сблъскват с расистката политика на държавата и на Европейския съюз".

"За мен бежанското право се разделя преди украинската криза и след украинската криза", каза пред БНР украинката Анна Великова:

"Процедурата за предоставяне на временна закрила се задейства точно за украинците. Ти реално можеш да си получиш статута на границата, което много улеснява цялата процедура. Освен това нагласите на обществото са различни. Украинските бежанци културно са по-близки от другите бежанци, които в повечето случаи са мюсюлмани и културно са по-далеч от нас".

"За мен все още не е ясно каква е разликата между войната в Украйна и войната в Сирия или в останалите държави", коментира афганистанката Силсила Махбуб:

"Войната е война навсякъде. Хората бягат, за да намерят по-сигурен живот. Когато бягаш от война, имаш нужда от помощ, защото не знаеш къде се намиращ. За съжаление, на нас, които сме наречени нелегални мигранти или бежанци, никой не ни пита от какво имаме нужда, никой не ни дава жилища, никой не ни помага, дори ако ни настаняват в Държавната агенция за бежанци, няма никаква грижа".

Цялото интервю със Силсила Махбуб, Анна Великова и Стойо Тетевенски можете да чуете от звуковия файл.

Източник: БНР, Хоризонт, аудио запис

<https://bnr.bg/horizont/post/101647993/imat-dumata-bejancite>

БУ „Иван Станчов“ – Лондон: Благодарим на колегите от Рим**30.05.2022**

Колко е красиво, че българските училища по света работят неуморно, сътрудничат си през граници и съвместните дела ни карат да се чувстваме едно голямо и силно семейство.

С тези думи искам да благодаря за прекрасната инициатива – Международно биенале „Българските следи по света с палитра, камера и слово“, което е организирано от БНУ „Асен и Илия Пейкови“ и Културната асоциация „Паралел 43“ в Рим, Италия, под патронажа на БАН, МОН и Българското посолство в Рим. Партньори са АБУЧ, Българският културен институт в Рим, Националното издателство „АзБуки“, Ротари клуб – Добрич, Асоциацията на българските екскурзоводи, Националният археологически институт с музей при БАН.

Многобройни ученици от десетки български училища по света се амбицираха да издирят и се включат в тази инициатива с национално значение – да подберат български обекти по света и да се включат в своеобразен детски каталог на таланти. Първоначално всичко беше насочено само към българските деца зад граница, използвайки контактите и членството на организаторите в Асоциацията на българските училища в чужбина. Скоро след обявяването на конкурсната програма пристигнаха запитвания и от родината ни. Така половината от участниците се оказаха ученици от България.

На 6 ноември 2021 г. в Американския университет в Рим бе открита изложба с творбите на младите творци, а в края на юли 2022 г. същата изложба ще гостува и в БАН в София. Тогава ще бъде готов и каталогът, в който ще бъдат публикувани всички творби на младите творци. Медия партньор на биеналето е националното издателство „АзБуки“, което ще бъде и издател на тематичния албум.

Изложбата е включена като част от програмата на годишна конференция на АБУЧ в чест на 15-годишния юбилей на асоциацията. Тя ще се проведе на 27 и 28 юли 2022 г. в София, в Студентския дом на площад „Народно събрание“, и всички колеги и гости на тази конференция ще могат да я посетят.

Щастливи сме, че сред отличените творби на биеналето-конкурс са и двама наши ученици от 8 клас – във втора възрастова група Александър Георгиев спечели Първа награда за рисунката си „Царското семейство на Иван Александър“ от Четвероевангелието, което се съхранява в Британската библиотека. Рисунката на Алекс ще бъде връчена на специална церемония като подарък на папското радио „Ватикана“. А копие в по-малък вариант украсява нашата класна стая в Лондон.

В същата възрастова група Втора награда получи Красимир Киряков за рисунка на единствения български обект в Лондон – чешмичката в кралския парк Кенсингтън, дар от нашата общност на британската столица от 2012 г., когато тук се проведе Олимпиадата.

Една от наградите за двамата ни ученици бе обиколка на центъра на Лондон по най-известните места с български екскурзовод. За всеобща радост покрай наградените ни ученици, нашият прекрасен гид – г-жа Галя Младенова, се съгласи да ни разходи с целия 8 клас.

Беше чудесно преживяване. От десетилетия живеем в Лондон и, въпреки че познаваме добре известните места в центъра, винаги има нещо ново и любопитно, което вещ професионалист да сподели и с това да ни обогати. Галя много често задаваше въпроси на децата, за да види доколко познават английската история, която е доволно богата. И те успешно отговаряха. Значи и в английските училища са отличници!

Българското училище „Иван Станчов“ се намира в сградата на посолството и нашата екскурзия започна именно от насрещния Кенсингтън парк. Тук е и българската чешмичка с кирилски надписи, озаглавяващи факта, че е подарък за града от българите в Лондон.

Започнахме обиколката пред паметника на принц Алберт, за да чуем отново за историята на кралица Виктория и любимия ѝ принц Алберт, за заслугите им през Викторианската епоха. Научихме от Галя например, че именно Виктория първа е направила задължително образованието на децата до 12 години. Тук озаменувахме началото на обиколката ни с първата обща снимка (вж. по-долу). [...]

Източник: EuroChicago.com, статия

<https://www.eurochicago.com/2022/05/london-rim/>

**1931 - ПОЛОЖЕН Е ОСНОВНИЯТ КАМЪК НА СГРАДАТА НА СТУДЕНТСКИЯ ДОМ В СОФИЯ
30.05.2022**

Проектът е на архитектите Станчо Белковски и Иван Данчов.

През 1933 г. Студентският дом започва да функционира, макар сградата му да не е окончателно завършена.

През 1996 г. е обявен за архитектурен паметник на културата.

Източник: в-к Дума, статия

<https://duma.bg/?h=pdfarchive&pdfarchiveId=3768>